உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷமூலம்.

இஃது

சகலாகமபண்டிதரென்னும்

திருத்துறையூர்

அருணந்திசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இதற்கு

தத்துவப்பிரகாசருரையுடன்

கொன்றமாநகரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

முருகப்பமுதலியாரவர்கள் பௌத்திரரும்

அருணசலமுதலியாரவர்கள்

புத்திரருமாகிய

சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

சென்னை தண்டையார்ப்பேட்டை

இலக்ஷ்மீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ௵ பங்குனிமீ

விளம்பரம்.

சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுள் உரையுடன் அச்சிட்டிருக்கும் சாத்திரங்களின் விபரம்.

		ரூபா.	அணா.	பை.
திருவுந்தியார்	மூலமுமுரையும்	0	2	0
திருக்களிற்றுப்படியார்	டிை	0	4	0
இருபாவிருபஃது	டிை	0	3	0
உண்மைவிளக்கம்	டிை	0	1	6
வினாவெண்பா கொடிக்கவி உண்மைநெறிவிளக்கம்	டிை	0	1	3
போற்றிப்பஃறொடை	டிை	0	1	3
சங்கற்பநிராகரணம்	டிை	0	8	0
இவைகளொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கட்டியது		1	8	0
சிவப்பிரகாச மூலமுமுரையும்		1	8	0
சிவஞானசித்தியார்பரபக்கம்		1	8	0

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணத்தைச்சார்ந்த சிந்தாதிரிப்பேட்டை ஐயாமுதலியார்வீதி - ௩௯-வது கதவிலக்கமுள்ள - ம - ா - ா - ஸ்ரீ, கொன்றமாநகரம் முருகப்பமுதலியாரவர்கள் வீட்டில் அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாரர் சண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்திலும், சென்னைத் தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த-௨௨௧ - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் வே. குமாரசுவாமிஐயரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

ஆன்மாக்கள்பலவற்றுளும் முத்தியையடைவதற்குக்காரணமாயுள்ளது மானுடதேகமேயாம். அத்தேகத்தை யடையப்பெற்ற நமதுசிற்றறிவிற்குப் பொன்றுத்துணையாயுள்ளது கல்வியொன்றே. அக்கல்வியை சமஸ்கிருதமெனனும் ஆரிய மொழியினும், தமிழ்மொழியினும், தொன்றுதொட்டுப்பயின்று, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கின்பயன்களையும் பெறப்படும். தமிழ்நாட்டிற்பிறந்து தமிழ்பயின்றுவருநாம் பாலியத்தில் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, முதுமொழிக்காஞ்சி, இன்னாநாற்பது, இனியாநாற்பது, திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் சிறுநூற்களை நற்குணநற்செய்கையமைந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொளல்வேண்டும். இதன்பின் இலக்கணநூலிற் சுருக்கமாயுள்ளதை வாசித்தல்வேண்டும். பின்னர் ஸ்ரீமத்உமாபதிசிவாசாரியார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி:—

"வள்ளுவ, ரன்பாமொழி வாசகந், தொல்காப்பியமே,
தெள்ளு பரிமேலழகர் செய்தவுரை,—யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம், தொகைச்சித்தி, யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந்தரம்."

என்னுநூற்களைக் கற்று அதிலமைந்த நல்லொழுக்க நற்செய்கைகளைப்பெற முயலல்வேண்டும். வீடுபேற்றிற்குரிய சாதனங்களையுணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினான்கினுள் விரிவாயு மிகத்தெளிவாயும் ஓதப்படுவது சிவஞானசித்தியா

றொன்றே. "ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு, நீறாக முத்திநிலை நிற்போர்க்குப்—பேறாகப், பார்விரித்த நூலெல்லாம் பாரத்தறியச் சித்தியிலே, யோர்விருத்தப் பாதி போதும்." என்றுசிவபோகசாரத்தினும் "பாதிவிருததத்தாலிப் பார்விருத்தமாக வுணமை, சாதிததார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நாளோ" எனத் தாயுமானவரினும் "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வமில்லை, சிவஞானசித்திக்கு மேற்சாத்திரமில்லை" எனப் பழமொழி வழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபக்ஷணிக ளல்லாத நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய சற்சைவர்களே ஓதலு மோதுவித்தலும்வேணடும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவானகளாய் பக்திசிரத்தையுடனோதியுணாவாராயின் மோக்ஷவீடடைதல் சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

* அருணந்திசிவாசாரியாா திருத்துறையூரில் ஆதிசைவர்குலத்திலவதரித்து வேதாகமங்களை யோதியுணாந்து அக்காலத்துள்ளகல்விமான்களாற் சகலாகமபணடிதரெனப் பெயர்பெற்றுச்செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வேளாளர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாமனார்வீட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்வூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணாந்திருந்தனர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சென்று தமதுசிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு 'வேதசிவாகமாதிகளைப் பாட

மோதிவருநாளில், சிஷ்யவர்க்கங்கள் நாளுக்குநாட் குறைந்
து தம்மிடத்தில் வராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரணமெனவி
னவுகாலையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவயதிற்குள
பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில வாசிக்கப்பெற்று யாவர்க்குஞ்ச
ந்தேகவிபரீதமற வேதசிவாகமாதிகளைக் கற்பித்துவருகின்ற
னரெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து சிஷ்யவர்க்கத்
துடன் மெய்கண்டதேவர்வீற்றிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றன
ர். அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில் தம்மிடத்தில் வ
ராதிருக்கும் சிஷ்யர்களியாவரும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தன
ர். அருணந்திசிவாசாரியாரவரை அவ்விடத்துற்ற மாணாக்கர்
கள்கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து வந்தனவழிபாடுக
ள்களைச்செய்ய மெய்கண்டதேவர் தலைகுனிந்து மௌனமுற்
றிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவர் தமக்
குமரியாதைசெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்கண்டு கர்வித்தி
ருந்தனர். மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கர்கள் மீண்டும் வாசிக்
கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தினது பிரசங்கம்வந்
தமையால் அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரை ஆண
வமல மெத்தன்மையை யுடையதென உலாவிக்கொண்டே வி
னவ மெய்கண்டதேவர் அருணந்திசிவாசாரியாரது வாசிப்பின்
தேர்ச்சியும் அதனாலவரடைந்திருக்கும் கர்வத்தையுங்கண்டு கு
றிப்பாய் அவரைநோக்கிப் பார்த்தருளினர்.

மெய்கண்டதேவர் சிவானுபூதிச் செல்வரானதினாலும்,
அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்குவ
மடைந்திருந்தமையாலும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச்சுட்டி
ய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆணவமலமெ
ன வுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சுதலுற்று, மெய்கண்டதேவ
ரடிக்கண்வீழ்ந்து தமக்கு ஞானநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி வேண்

டிக்கொண்டனா. மெய்கண்டதேவ ரவ்வாறேயநுக்கிரகித்துத் தம்மிடத்திருநத வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் அதற்குத் தாம் செய்தருளிய தென்மொழி வார்த்திகப்பொழிப்பையுங் கொடுத்தருளினா.

அருணந்திசிவாசாரியாா வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்டதேவரடியார்கள் நாற்பதுதொன்பதின்மருள் மிகுந்தபயிர்ச்சியுடையராய் தமது ஆசிரியராற்றந்த சிவஞானபோதத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞானசித்தியாரெனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷ சுபக்ஷமென
விரண்டுபிரிவையுடையது.

பரபக்ஷம்.

"முகவுரையிற்றசமெழுமூன்றதன்முப்பானொன்று
மூதுலகன்முப்பானொன்றெண்ணைந்தாம்புத்தன்
இகழ்மூவர்க்கோரொட்டாறிகண்டனுக்கெட்டீரேழ்
சேவகனுக்கீரைந்தோடிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றீரைந்தேபாகரனீரிரணடாம
பரிணாமநான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன்றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமுப்பானொன்றே."
என்னுந்தொகையையுடையது.

சுபக்ஷம்.

"ஐந்துதுதியீரேழுமளவையாகு
மாறிதனிலெழுபதுபின்தொண்ணூற்றாறு
மந்துசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவமு
நவிநான்குநாள்பதினிவொன்றிழிந்திருறும்

கந்தன்முகமோராறுகரமங்கீராறுங
கருதிடுவெங்கணபதியைங்கரமுமிருபதமுஞ்
சிந்தையிலைமூவொன்பதோடுமுன்னூறுஞ்
சிவஞானசித்திசுவபக்கமெனத்தெளியே.''

என்னுந்தொகையையுடையது.

இந்நூலை தமிழிலியற்றவேண்டுங்காரணம்.

சீராகயிலைத்திருவாய்மலர்ந்தசிவாகமங்கற்
றாராய்வதுவடசொற்பயின்றாக்கெளிதம்மொழியைச்
சாராதவருமத்தத்துவஞானந்தலைப்படுதற்
கோரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயறீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர் பெரும்பாலும் பிரதிகளி லில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளு ளிருப்பினும் அவர்கள்சரித்திரங்களொன்றுங் காணப்படவில்லை. பரபக்கத்திற்கு திருவொற்றியூர்ஞானப்பிரகாசரும், அவர்மாணக்கர் தத்துவப்பிரகாசரும், வேலப்பபண்டாரமும்உரையிட்டபிரதிகள் எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வேலப்பபண்டாரமுரையில் அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வாசித்தோரா லவருரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. அவருரைபேதங்களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்டவிடத்தில் மற்றோருரையாசிரியரெனக்குறிப்பிட்டிருக்கின்றனன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அருணகிரிப்பரதேசியாரால் கொடுத்தபிரதியும், உபாத்தியாயர் பு. தெய்வசிகாமணிமுதலியாரால் கொடுத்தபிரதியும், இன்னுஞ்சிலரால் கொடுக்கப்பட்டபிரதிகளு மொன்றாயிருந்தன. அருணகிரிப்பரதேசியார் இப்பிரதியை மறைஞானதேசிகர்பிரதியெனக்கொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்துவப்பிரகாச

ருரையெனக் கண்டிருக்கின்றன. ம-ா ா-ஸ்ரீ, பு - பொன்னம்பலம்முதலியாரால் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை. இவ்வுரையை விருத்தியுரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. வேறுவிதவுரைகள் பரபக்ஷத்திற்குக் காணப்படவில்லை.

சுபக்ஷத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகியர், நிரம்பவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்களுரையிட்டிருக்கின்றனர். இவைகளில் சிவஞானத்தம்பிரானுரைநீங்கலாக மற்றையபிரதிகளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள்பெயர் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வோருரைகளிலும் இரண்டுமூன்றுபிரதிகிடைத்திருக்கின்றன. சிவஞானத்தம்பிரான் ஞானப்பிரகாசருரைக்கு மறுப்பொன்றெழுதியிருக்கின்றனர். அதனைச் சிவசமவாதமறுப்பென்றெழுதியிருக்கின்றது. இதற்கு ஞானப்பிரகாசர்மாணாக்கர்களிலொருவர் மறுப்பின்மேற்கண்டனம் அல்லது வஜ்ஜிரதண்டமென வோர்மறுப்பெழுதியிருக்கின்றனர். இம்மறுப்புகள் ஒவ்வோரபிமானவகையாலுண்டாயினவன்றி முதனூற்கருத்திற்கும் உரைக்கும் ஞானப்பிரகாசருரை மிகவும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. ஞானப்பிரகாசர்முதலிய சுபக்ஷவுரையாசிரியர்கள் சரிதவரலாற்றையும், அவர்களுரைபேதங்களையும், மறைஞானதேசிகர் சுபக்ஷவுரை யச்சிட்டுவருவதால் அதிற்றெளிவாய்க்காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்பரபக்ஷம்

மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர்வணக்கம.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மதத்தனால்வாயைங்க ரத்தனாறு, தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான் றருமொருவாரணத்தின்றாள்க, ளொருகோட்டன்பொடும் வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத், திரு கோட்டுமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோ வென்னச் செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்.) (ஒருகோட்டன்—தேவே.) எ-று. கங்கையாறுங் கோணுதலைத்தருமழகியபிறையுங் கொன்றைமாலையுமுடைத் தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடையபரமேசுரன் பிள்ளையாகத்தந் ததேவன், ஒருகொம்பையு மிரண்டுசெவியையு மூன்றுமதத்தை யு நான்றவாயையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய வொப்ப ற்றயானையினது தாள்க ளுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்துவதாகிய வன்பொடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலு [illegible] புத்தியிற்றிருக்கை யீண்டனுகாதபடி தாக்கு [illegible]விஷ்ணு க்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி மிக்க[illegible]பத்தையு முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும் வாயுங் க ரமு மஃறிணைப்பொருளாகிய யானையின் [illegible]னைப்பெயர்களாயி

னு மவ்வியானைபபடிவத்தையுடையன்றேவனுதல்பற்றிச் சினை தோறு மன்னிறுதியடுகெகிக்கூறினர்.

இச்செய்யுள் விநாயகாவணககங்கூறிற்று. விநாயகன் தன க்குநாயகமில்லாதவன். (க)

உருகோட்டன்பொடுவணங்கி. எனபதறகு. மிகுநதபத்தி யொடுங்தாழ்ந்தவணககத்தினுலே யடையபபப்பட்ட சிவதீக்ஷா வான்களாய். எனவும், உணாவோா. எ-கு. அநதப்பாதத்தியாக முன்னுகச் சிவத்தியாகம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந்தைத்திரு கோட்டும். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாகத்துவாரத்தினுலே சிற்சத் தியின துவிரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமலசத்தியினது வி யாபாரத்தைத்தடுத்து அதனுற்பண்ணப்பட்டவஞ்ஞானத்தை த்தூரத்தும். எனவும், அயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றோவெ னன. எ-கு. பிரமத்துவம் விஷ்ணுத்துவமென்கின்ற ஐஸ்வரிய மும் ஒருபொருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ - கு. (தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவாந்தன்மையைச்செய்யுமென்று ம் அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத்துவத்தைத் தானேவிளக்கி த் தனித்தனியவர்களைச்சிவன்களாகத் தானேபண்ணும். எனவு ம், முத்திவியத்தி இரண்டுமோக்ஷமென்கையால் திருகோட்டு மெனறதனுல் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனுல் சிவ த்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல்லபபட்டதெனவும் கூறினூ, காரு ண்ணியமூர்த்தியாகிய திருவண்ணுமலையாதீனத்துத்தம்பிரான், ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம்ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான், தனதுசுபக்ஷத் தருமைத்திருவுரையினும்.இவ்வுரை நுட்பமதியாளர்க்கன்றிமந்த மதிகட்குத்தோன்றுவதரிதாயினுங்கற்றுணர்ந்தோர்பாற்கேட்ட றிந்துக்கொள்ளக்கடவர். அஃதன்றிச்சிலரிவ்வுரையின்கருத்தறி யாதுஉணாவாகிபபதுகடினமெனவோ,அல்லதிவ்வுரையைத்தெரி

விக்கும்ாசானில்லாமையோ, சிவசம்வாதிகோட்பாடெனக்கூறிம றுகின்றார்கள். சாதகரிவ்வாறுகூறுவதுபெரிதாகியமடமையே பரபக்ஷத்திற்குரையியற்றியஞானப்பிரகாசரும்செய்யுந்தே வே.,, எ-கு. இதுவேகருத்தாய்க்கூறியதை யவருரையார்காணக.

இவ்விரண்டுரையாசிரியாகருத்துக்களையும் இந்நூற்குரை யியற்றியயேனையவாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபக்ஷசுபக்ஷங களில் வேறுபட்டவிடங்களில் விசேடித்தவிடங்களி லாங்காங் கெடுத்துக்காட்டப்படும். இவ்வுரையாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந் நூன்முகவுரையிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண்ஞானமூர்த்தி யாயகிலமீன்ற, மாதினையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர் மகுடசூளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாதிமதியணிப வளச்சடைகடாழப்படரொளியம்புலத்தாடும்பரனாபா தந, தாதுமலிதாமரைகள்சிரத்தேவைத்துத்தளராதபே ரன்புவளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிநடுவந்தமிலா—வளராநிற்பாம்.) எ-து. முத னடுவிறுதியின் றொருவராலுமறியப்படாத பரசொரூபப்பிரகாச த்தையுடைய வருளாகியஞானமேதிருமேனியாகக்கொண்டு தன துகாருண்ணியத்தினாலே சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தையுமுண் டாக்கிய வந்தபபரமேஸ்வரியையுக் தன்னிடப்பாகமுழுதினுமட கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகியதேவர்களுக் கவரதுமகுட ரத்திகம்போலு மிக்கசத்திசிவமாகியசகளநிஷ்களசொரூபமா யுல கத்துள்ளார் துதிப்ப வர்த்தசந்திரனையலங்காரமாகவணிந்த பவ ளம்போன்றசடைகளைத்தாழவிட்டு விரிந்த வொளியையுடைய

திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலான சிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகியதாதுக்கண்மிக்க தாமரைகளைத் தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்ச்சியில்லாதமிகஅன்பு மிகவும்உண்டாம்படிநில்லாநின்றேம். எ—று. பூமிக்குச்சுழுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்றொருதலமநவரததாண்டவத்துக்குப பொருந்தென்பதுகருத்து. திருமூலர்திருமந்திரம்:— "தத்துவமாடச் சதாசிவனாடச், சித்தமுமாடச் சிவசத்திதானாட, வைத்தசராசரமாடமறையாட,வத்தனுமாடினா னானந்தக்கூத்தே.", தானாடத்தன்தசையாடுமெனபதுகருத்து, அட்டமூர்த்தமாகையால்.

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங் கூறுமுகத்தான் அச்சிவம் உருவமும் அருவமும் உருபாருபமென்னு மூன்றுதிருமேனியுமல்லவென்பது கூறிற்று. (க)

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருணஞானமூர்த்தியாய எ-து. (சோதியாய் அருளமூர்த்தியாய்ஞானமூர்த்தியாய்என் றுபிரித்துமூன்றிடத்துங்கூட்டுக. ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியாய் எனபதுஆகுபெயராதலால்) சோதியாய்,எ-து.உற்பத்திதிதிநாசங்களினதுபசாரத்துக்குந்தூரமாய் மனோவாக்கதீதமாகியசுத்தசிவசோதியாகி அதனதுமத்தியநிஷ்களமாத்தசோதியாய். ஆகையால்,சகளாதிகாரமொன்கின்றசதாசிவன், சகளநிஷ்கள்போகமொன்கின்றவகாகதசிவன்,நிஷ்களவிலையொன்கின்றபரசிவன், இவர்கட்கதிதமாய்.ஆகையால்,மகாப்பிரளயத்திலேதான் யோகவிவேகபாவனையிலேதான் அணுபக்ஷமாகியபிரமாதிபரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்ஷமாகியபிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேஸ்வரன்சதாசிவன் பரவிந்து பரநாதம் பராசத்தி பரசிவமெனநின்ற நவதத்துவவிலையத்தானமாய்த் திரும்பச்சகளாநிர்த்தம்பண்ணும்படி,—அரு

ண் மூர்த்தியாய்.எ-து.மகாமாயாமயமகாசபாபித்தியில் மாந்திரிக னெழுதியபூதாகாசவடிவாகிய மந்திரலிபியெனுமிலக்கில் மாந்தி ரிகனுச்சரிக்குமந்திரகரிவழாயாய்வந்தக்கிபோலாவிற்பவித்துத்தி வ்வியமந்திரமாகிபபலன்கொடுக்கும்படிசிவனதுசஙகற்பத்தாலு ண்டாயச்சத்தியசுத்தசம்மேளனமாகிச் சுத்தமாயாபுவநவாசிக ளாகியசாரூபிகளுககுச் சததியவடிவாயுமிருக்குமாந்திரிகனது ச ங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடி வாயுமிருக்கும் வாசகமந்திரமாகியபஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமா கித் தனதுபரிககிரகசத்தியாயிருககின்றவாசகசத்திமயசரீரத் திலாவிற்பவித் தவினுபூதமாயிருககின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாககரமாகித் தனதுசமவேதசத்தியாயிருக்கி ன்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய். எ-து.சலேயாயிருககின்றஜடமூர்த்திகட்குவேறாய்அசலேயாயிருக் கின்றசித்தநுவாய். இப்படிகற்பிதமூர்த்திக்குக்காசாரணுதிகளின தசைவுகூடாதாகையால்,— அகிலமீன்றமாதினேயுமொருபாகத் தடக்கி. எ-து.அகிலமீனற.எ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கபபட் டந்தபபராசத்தித்துவாரத்திலுலேயுந் தன்னு லேசாக்ஷாத்அதிஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமாதித்துவாரத்திலுலேயுந் தநுகாணபுவநபோகங்களாகியசகலத்தையும்உற்பவிபபித்த,— ஒருபாதத்து. எ-து. வாமபாகத்து;—மாதினேயும். எ-து. நிர்த் தசாக்ஷியாய்நிற்கும்உமாதேவியையும் நிர்த்தசாக்ஷியாய்த்தனது சத்திசாந்நித்தியத்தானமாய்மின்றநிலேநிற்கவும் ஓரங்கசத்திறு லே,—அடக்கி.எ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வநந்த த்துவாரத்திலுலே மாயையினுற்பவிப்பித்துத் தனதுசம்மேள னசக்கிரவிக்கிரகத்திலாவித்பவிபபித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற்பிர வேசிப்பித்து சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிற்றுனுஞ்சாந்நித்திய மாய்,—வானோர்மகுடகூடாமணியாய்.எ-து. பிரமாதிதேவர்க்கு

மதிதேவராகியஸ்ரீகண்டாதிதேவர்தேவராகிய அநந்தாதிகட்குரு தேவனாய்,—வையம்போற்ற.எ-து உலகங்களெல்லாந்துதிப்ப;-- பாதிமதியணிபவளச்சடைகடாழ.எ-து (பாதி.எ-து சமபாகமன் றுஓரங்கிசமாதலால)சந்திரகலையைத்தரித்தவிரித்தபவளக்கொ டிபோன்ற சடைகள்பின்றூங்க,—படரொளியம்பலத்து எ-து. பராசத்தியாலதிட்டிக்கப்பட்டபேரம்பரின்றபிரகாசத்தையுடை யசுத்தமாயாமயமாகியசபையின்கண்ணே,— ஆடும். எ-து.நடி க்கும்,—பரனார். எ-து. சுத்தசிவனாரது,— பாதத்தாதுமலிதா மரைகள்.எ-து.பாதாரவிந்தங்களை,— சிரத்தேவைத்து. எ-து. சென்னியிற்றரித்து,— தளராதபேரன்புவளராநிற்பாம். எ-து. யாமநீங்காதமிகுந்தபத்திநிறைவாகக்காநிற்பாம்.எ-று.யாம். எ-து. தோன்றாயெழுவாய.

இவ்வுரைதிருவண்ணாமலையாதீன ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரா னார்கூறியது.

சிவசத்திவணக்கம்.

ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்பமிலயமொடுபோகம
திகாரமாகித், தேசருவமருவுருவமுருவமாகித் தேவியு
மாய்த்தேசமொடுசெல்வமாகிப், பேசரியவுயிரையெலா
ம்பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பி
னையுமொழித்திட், டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்
குமன்னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். (உ)

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மிலயமொடு போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியான தவனதுதிருவுள்ளத்தாலே பராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானசத்

தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையுமன்றிச் சஙகாரதேோடுதிதிசிருட்டிகளுமாய்,—தேசருவமருவுருவமுருவமாகி தேவியுமாய்தேசமொடுசெலவமாகி. எ-து. அந்தப்பிரகாசமாகியகர்த்தாவுககு அரூபம் ரூபாரூபம் உரூபமெனபபட்டமூன்றுமுறைமைககும்முறைமைகளாகியவடிவுநதானுய்க் கத்தாவபடிகவொணடருளுநதிருமேனிக காதநதசசத்திகளுந்தானுயபிரபஞசஙகளும்பதார்த்தங்களுநதானுய்,— பேசரியவுயிரையெலாமபெறறுநோககி. எ-து.காததாவெடுததுககொணட திருமேனிககேறற சத்தியாயின் றெண்ணுதறகரிதாகியசாவான்மாககளையும் படைத்தளித்து,—பெரும்போகமவையளித்துப்பிறபபினையுமொழிததிட்டு எ-து.ஆன்மாககளசெய்தபுணணியபாவஙகளுககீடாக சொாககாதிபதங்களையுஙகொடுததுஜநநங்களையுஙகெடுத்துக் கர்த்தாவோடுங்கூடிநின்று முத்தியையுங்கொடுத்து,—ஆசகலுமடியருளத்தபபனுடனிருக்குமன்னை. எ-து. அஞ்ஞானநீஙகினவடியாரிதயத்தினுங காத்தாவோடுஙகூடியிருககு மூலகமாதாவினுடைய,— அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து. கிருபையாகிய திருவடிததாயமரைகளை யெந்தலைமேல் வைததுககொளளாநினறேம். எ-று. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமும்,பெற்றும் நோககியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோக்கிநின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடைய லீலைகளெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பதுகூறிற்று. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதானமென்றதன்று. (உ)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதானமென்றதன்று,கடன்கட்குககுலாலன்மாத்திரமென்றதெனவும்; தோற்றஞ்சிவனிடத்திலென்னி

ல் மகாவிரதிகள்மதமாமெனவும்;விசேடித்தெடுத்துக்காட்டினர் பரபக்ஷத்திற்குரையியற்றியஞானபிரகாசர்.

ஓதனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றதுபோலக கர்த்தாவாகியசிவனுற் கன்மமாகியஜடசித்துககளிலே கிரியையாகப்பண்ணபபடுகையால் சிவனதுசிருஷ்டி திதிசங்காரம்திரோபாவம் அநுக்கிரகம், ஜடசித்துகளதுசிருஷடி திதி சங்காரம் திரோபாவம்அநுக்கிரகமென்றுஞ்சொலலபபடுமென்றறிக.(ஆகிஎன்பதனைப்பிரித்தெங்குங்கூட்டுக. ஈசனுககு அருளாகிஅருளென்பதாகுபெயராதலால்.) அருளாகி. எ- து சிததாகியவான்மாவினிடத்திலேசிவனுக்கொபபாகுமுத்திசிததிககும்பொருட்டு மலநீங்க முன்றடைபட்டிருந்தபேரறிவுபெருநதொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்திவிளக்கமென்னுமருளை அநுககிரகத்தைதபபண்ணும்பராசத்தியாகி,— இன்பமாகி. எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின்பத்துக்குக்காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்குநிமித்தமாகியசிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவமென்கிறகாலுகிருத்தியங்களைஆரணி ஜநநீரோதயித்திரிரூபமாயிருந்து பண்ணுந்திரோதான்சத்தியெனனுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகியசிவனுக்கின்பத்தைதப்பண்ணும் பராசத்தியதீதமாகியவின்பசத்தியாகியயென்றும்தொகைப்பொருளுமாம்.)இபபடிப்பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந் துத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்துப்பண்ணவேண்டுகையால்,—இச்சையாகி. எ-து. இந்தப்பொருளிப்படியாம் இந்தப்பொருளிபபடியாகாதென்னு நியமத்தைப்பண்ணுமிசசாசத்தியாகி,— அறிவாகி. எ-து. இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுஞ்சாத்தசவிகறபஞானத்தைதப்பண்ணுஞானசத்தியாகி,—இயற்றலாகி. எ-து. கிரியாசத்தியாயிருக் கிதைகான்பண்ணுகிற்பேனென் றுத்தியோகித்த

லாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியையைப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத் திருபமாகியிருந திருதவஸ திபபடியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத் தைப்பண்ணும் கிரியாசத்தியாகியாநதத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களை யும அந்ததூலபஞசகிருத்தியஙகளுககு யோககியத்தைப்பண் ணுமதாகியசூககுமபஞசகிருத்தியஙகளையும் பண்ணுமிட த்தில்இ லையபோகவதிகாரகாலஙகளிலேபணணவேணடுமதாகையால்,— இலையமொடுபோகமதிகாரமாகி.எ-து.இலையபோகவதிகாரங்களு ககுள் இலையத்தைசசொல்வாம். (அரத்தமாத்திரயோசனநிர்விக ற்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகறபபபார்வைபா ரகுஞ்சுத்தசிவன்போலிருந்தாலும் போகரையு மதிகாரரையு ம நுககிரககிருத்தியமாத்திரஙகுறித் ததிருக்குமிப்பித் துள்ளைத் ததிருககுமயோசனசாததசவிகறப ஞானககிரியாசங்கற்பவாளு யிருககின்ற விந்துவைநீங்காதவிலையருககு மூத்திபண்ணுமநுக் கிரககிருத்திய மப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலையருககு வி யத்திபண்ணுமநுக்கிரகிருத்திய மெபபோதுமியற்கையாயிருக கினறதாகிலுந்தூலபஞ்சகிருததியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண் ணுமதாகிய சூக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப்பண்ணும்படி இலைய காலத்திலேபோகரையும் அதிகாரரையுஞ்சூக்குமிபபித்துளவைத் துச்சிருஷ்டிகாலத்திலேதானவர்க்குள்ளுமாயிருப்பர்,இலையாத லால்அந்தமுத்திவியத்திகிருத்தியமுமுடித்துத் தூலபஞ்சகிருத் தியநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்சகிருததியத்தையும்பண்ணுவர்.ஆ கையால், மகாபபிரளையத்திலே தூலபஞ்சகிருத்தியங்களைவிட்டி ருக்கும்கிரியாசத்திக்குச் சூக்குமபஞ்சகிருத்தியநிமித்தஞ் சூக்கு மித்து நியமித்தல் சறமேசவிகற்பித்தறிதல் அப்படியுத்தியோகி த்தல் நிரவிகறபசவிகறபவேற்றுமைதோற்றச்சங்கற்பித்தலென் னுந் தொழில்களைப்பண்ணுமிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத் தி அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யக்கியமன்றி

த்தனக்குள்வைத்துநிர்விகற்பவறிவுமாத்திரத்தைதபபண்ணு ஞானசத்திமாத்திரமாயிருத்தல்இலையம்.) (போகத்தைச்சொலவாம. அநதககிரியாசத்திககுசசிருஷ்டியாதிதூலபஞ்சகிருத்தியஙகளைபபணணும்படி நியமிததல அறிதல உத்தியோகித்தலெனனுநதூலயோசன பவுத்தசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூககும யோசனசாத்தசவிகற்பத்தொழில்களின துளளுததிரோகத்தை பபண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமிருததலபோகம்.)(அதிகாரதலைதச்சொல்வாம். அநதககிரியாசத்திககுசசொல்லிய சாத்தசவிகறபநிாவிகற்பவேறறுமைதோற்றுஞ்சூக்குமயோசனசாத்தசவிகறபசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திரோகதலைதபபணணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருததலதிகாரம்.)ஆகையாற்றன்னைக்குறித்துபபிரபஞ்சம்பிரயோசனமாகததோற்றாதாதலாற்றன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைசொரூபமாத்திரமாகபபார்த்தலைபபணணுவது, "ஆதிநடுவநதமிலாவளவில்சோதி." என்றுமுன்சொல்லியதுசுததசிவசசுபாவம. பிறர்பிரயோசனத்தைதகுறித்துபபார்த்தலைப பணணுதலைச்செய்வதிபபோதுசொலலியவிலையபோகஅதிகாரச்சிவசசுபாவம்.இந்தவிலையபோகஅதிகாரச்சுபாவமும்சர்வகருத்திருத்துவத்துக்குட்சிறப்புககருத்திருத்துவமாதலாலஔபாதிகநடத்தலக்ஷணமன்று, நிருபாதிகமிருவகையொருவகைச்சுபாவமும்சருபலக்ஷணமே.ஆதலால்,இந்தவிலையபோகவதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பங்களினென்றாகிய நித்தியங்களசோபாதிகங்கள் சத்தியங்களன்று, பகிரங்கபேதமாய்ப்பிரித்தற்கரிதாகி அந்தரங்கபேதமாயிருக்கின்றசிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்திவியாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலையபோகவதிகாரமென்னு மந்தரங்கபேதமுண்டு,சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்குமில்லையென்றுசொல்லப்படாது; காரணபேதமில்லாதிருந்தாற் கா

ரியபேதமில்லையாதலால்சிவ சிவசத்தி சிவசத்திவியாபாரங்களமூன்றிறகுந தனித்தனிஇல்லையபோகவதிகாரஙகள பிரித்தலில்லாதவாதரஙகபேதமாயும் பகிரஙகத்தபேதமாயும் நித்தியஙகளாயுஞ் சததியஙகளாயு மிருககும்; கறபிதமூாத்திவடிவுமாததிரத்தாற கறபிதவநித்தியஙகளாயு மசத்தியஙகளாயு மிருக்குமெனவறிக. விநதுவுககும வைகதவசரீரிகட்குமாத்திரம் இல்லையபோகவதிகாரஙகளபிரித்தறகெளிதாகிய பகிரங்கபேதமா யச்சற்காரியத்தாலநித்தியங்களாயு மனுமூர்த்திவடிவுமுதற் காரியமாத்திரத்தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயுமிருககுமெனவறிக. திருமப விலையபோகவதிகாரககிரமங்களிலே;— தேசருவமருவுருவமுருவமாகி. எ-து. சோதியாம்நிஷ்கள சகளநிஷ்கள சகளமாகிப பின்னுமதிகாரததுககுப புறமபுமுள்ளுமாயிருககும் பரசிவனுலு மநாகதசிவனுலு மோர்கலையிரிருககலைக்கிரமத்திலே யதிஷ்டிககபபட்டசாந்தியாதீதை சாநதி வித்தை பிரிதிட்டை நிவிர்த்தியென்னுங்கலைகளிலவிழுநது பஞசசாதாககியங்களையும் பஞசமூாததிகளையு மிநதவிருகலபபினுளள பஞசப்பிரமஙகளையு முற்பவிபபிக்கும்அலகாரியபராசததி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப, பின்னும்ஈசானியாதிமூாத்தியநதமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகி வாமாதிசாவபூததமனியநதமாகியவஷ்டசத்திகளுமாகிப், பின்னுமனோனமனியாதிசர்ஸ்வதியந்தமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகி,—தேவியுமாய்.எ-து.போகசத்தியுமாய்,—தேசமொடுசெல்வமாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமாகிப பின்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ து. எண்ணிறந்தவான்மாக்களுக்குப பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும் தூலதேகமென்றுஞ்சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுங்கூட்டி அறிவுவிளங்கச்சிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரக்ஷித்து,— பெரும்போகமனைவயளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருககின் றபர

போகங்களையும் புவனவாசிகளாயிருக்கின்றவபரபோகங்களையுங் கொடுத்துத் திரோபவித்து,—பிறப்பிணையுமொழுத்திட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகியிருக்கும்பரமுத்தியையுஞ்சுத்த மாயாபுவனப்பிராபதியாகியவபரமுத்தியையுங்கொடுத்தநுக்கிரகித்து;—ஆசகலுமடியருளத்து.எ-து.தீக்ஷாசுத்தராகியசாதகாஇருதயகமலத்திலேயவரவர்யோககியாநுகுணமாய்ச்சகள நிஷ்கள சகள நிஷ்களநிருத்தமத்தியதிலகநிஷ்களாதீதமென்றுமுன்சொன்னசொருபங்களாய்,—அப்பனுடனிருககும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாநம்பணணப்படும்;—அன்னையருட்பாதமலர் எ-து.உலகமாதாவினதுபாதாரவிந்தங்களை,--சென்னிவைபபாம். எ-து. சிரசிலேசூட்டிககொள்ளாநிறகின்றோம். எ-று.

இவ்வுரைதிருவண்ணாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரானுர்கூறியது.

விநாயகர்வணக்கம.

இயம்புநூலிருந்தமிழின்செய்யுளாற்றுவிடையூறுதீர்ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபேரொளியாகியெங்குநின்றதலைவனார்மலைமாதுதன்னோடாடிப், பயந்தவைங்கரநாற்றோண்முக்கணிருபாதப் பரியதொருநீள்கோட்டுப்பெரியபண்டிக், கயந்தனடிக்கமலங்கணயந்துபோற்றிக் கருத்திலுறவிருத்திமிகக்காதல்செய்வாம். (ரு)

(இ-ள்.) இயம்புநூல்.எ-து.இபபொழுதுசொல்லுநூல்,—இருந்தமிழின்செய்யுளாற்றுவிடையூறுதீர்ந்தினிதுமுடியவேண்டி. எ-து. பெரியதமிழினுற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதிகாரங்கள்சொல்லும்வழியால்வருங்குற்றந்தீர்க் இனிதுமுடிந்திலிரு

ம்பி,—தயங்குபேரொளியாகி. எ-து. விளங்கும்பெரியவொளியாகி,—எங்குநின்றதலைவனார். எ-து. எவ்விடத்தும்பூரணமாய்நின்றகர்த்தா,—மலைமாதுதனோடாடிபபயநத. எ-து. அசுராவதைநிமித்தமாக விமையமாதோடுங்கூடியுண்டாக்கப்பட்ட,—ஐங்கரநாற்றோண்முககணிருபாதபபெரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரியபணடிக்கயந்தன. எ-து. ஐந்துகையினையு நாலுதோளினையு மூன்றுகண்ணினையு மிரண்டுபாததகினையும பரிதாகிநீணடதொருகொம்பினையும் பெரியவயிறறினையுமுடையயானைமுகவனது,—அடிககமலஙகணையநதுபோறறிக கருததிலுறவிருத்திமிகக காதல்செய்வாம். எ - து. ஸ்ரீபாதகமலஙகளைவிரும்பித் துதித்துச் சித்ததிலுமுறும்படிவைதது மிககவிருபபதனதச்செயயாநின்றேம. எ-று.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்தியென்றுசொல்லப்பட்டவிந்நூல் விககினமின்றிவினையமுடிபபதுகாரணமாக விநாயகர்வணக்கங கூறிற்று. (௩)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனு
க்கோத்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை, திருமறைமாமு
னிவர்முனிதேவர்கடந்தேவன்சிவனருள்சேர்திருமதலை
தவநிலையோர்தெய்வம், பொருமறையார்கழல்வீரர்வீர
ன்கையிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியார்கள், க
ருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன் கழலிணைக
ளென்சிரத்திற்கருத்தில்வைப்பாம். (௪)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை. எ-து. தெரிதற்கரி

யவேதங்களையு மாகமங்களையு மாறங்கங்களையு மரிதாகியகலை ஞானங்களையு மாராய்ந்தவகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியானத்தையருளிச்செய்த ஞானாசாரியனாகியவிளையவன்,— திருமறைமாமுனிவர்முனி. எ - து. அழகியவேதத்தைக்கற்றுவல்ல மிக்கவிருடிகட்குத் தலைவனாகியவிருடி,— தேவர்கடந்தேவன. எ-து. தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவனருள்சேர்திருமதலை. எ-து சிவனுக்குக்கிருபையாலுண்டாகியபுத்திரன்,— தவசிலையோர் தெய்வம். எ-து. தவத்தின்மிக்கோர்க்குவழித்தெய்வம்,— பொருமறையார்கழல் வீராவீரன். எ-து. யுத்தத்தைப்பொருந்தின வீரக்கழலையுடையவீரர்க்குவீரன்,— கையிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியார்கள் கருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன. எ-து.ஒழியாதுகையின் மலருமஞ்சனமுங்கொண்டுதிக்குமடியார்கள் கருப்பத்திலழுந்தாதவகையருள்செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குங்கர்த்தசுவாமி,— கழலிணைகளென்சிரத்திற கருத்தில்வைப்பாம். எ - து. அவனது ஸ்ரீபாதங்களிரண்டையு மெனதலைமீதுமிதயத்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம். எ-று. கழல்வீரனென்றது அசுரரை.

இச்செய்யுள் கர்த்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியென்றசெய்யுள்முத லிச செய்யுள்காறுந் தெய்வவணக்கங்கூறிற்று. (௪)

கருமறையாவகையருளி. எ-கு. ஜனனமரணங்கட்குக்காரணமாகியமலமறையாதபடி கிருபைபண்ணியெனவும்; கதிவழங்கும். எ-கு. சிவச்சொரூபவிளக்கமாகியமோக்ஷத்தைக்கொடுக்குங்கர்த்தனெனவும்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானவர்.

குருவணக்கம்.

பண்டைமறைவண்டரற்றப்பசுந்தேன்ஞானம் பரிந்
தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்துநாறக், கண்டவிதையக்கமல
முகைகளெல்லாங் கண்டிறப்பக்காசினிமேல்வந்தவருட்
கதிரோன், விண்டமலர்ப்பொழில்புடைசூழ்வெண்ணெய்
மேவுமெய்கண்டதேவன்மிகுசைவநாதன், புண்டரிகம
லாதாழச்சிரத்தேவாழும் பொற்பாதமெப்போதும்போ
றறல்செய்வாம். (௫)

(இ-ள்.) (பண்டைமறை-செயவாம்.) எ - து. பழையதாகிய வேதவண்டுகளொலிப்பப பரஞானமாகியசெவ்வித்தேன் சிநேகத்தோடும்புறப்படச் சிவமாகியமணம்விரிந்துமணக்கச் சகலரிற்சத்திநிபாதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவிரியப பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களையுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலேசூழப்பட்டாநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூராத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சுத்தசைவத்துக்காதியாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையஞானசூரியனதுஅழகிய ஸ்ரீபாதங்கடாமரைமலருமொப்பழியும்படி யெமதுதலைமீதே யெப்பொழுதும்வாழுமாதலா லவற்றையேதுதியாநின்றேம்.எ-று. கண்டவிதயககமலமுகைகள் கண்டிறந்தவிடத்துவண்டரற்றப பசுந்தேனொழுகப பரந்துமணக்கவெனக்கூட்டினுமமையும்.

இச்செய்யுள்குருவணக்கங்கூறிற்று. (௬)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறையறியாவாதிமார்க்கம்லவையகத்தாகம
ம்வேதமற்றுமுள்ள, நூலையெலாமுணர்ந்திறைவன்கழ

லேநோக்கு நோன்மையருந்தவர்முன்யானுவலுமாறு,
வேலையுலாவுந்திரைகளோவீசியேறிவேறெழுமொன்றாகி
ன்றபோது,சாலவுமானகுளப்படியிறங்கினறுசலமது
தானேயொன்றுந்தன்மைத்தாலோ. (௬)

(இ-ள்) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமாகம். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நான்குவேதங்களாலு மறிதற்கரிதாகிய பரமேசுரனதுவழியை,— வையகத்தாசமயவேதமற்றுமுள்ளநூலையெலாமுணர திடைவளகழுமேலேநோக்குநோன்மையருந்தவர முன்யானுவலுமாறு. எ-து.பிரபஞ்சத்தினகணணே ஆகமத்தையும்வேதத்தையு மவற்றினவழியுண்டாகியசாத்திரங்களையுங்கற்றறிந்துபரமேசுரனது ஸ்ரீபாதங்களையேபற்றுக்கோடாகவுடைய நோய்முதலியவற்றைப்பொறுக்குந்தபோதனர்முன்னே யாதுமறியாதயான்சொல்லுநெறி,—வேலையுலாவுந்திரைகளவீசியேறிவேறெழுமொன்றாகின்றபோது சாலவுமானகுளப்படியிறங்கினற சலமதுதானேயொன்றுந்தன்மைத்தாலோ. எ-து. சமுத்திரத்தினுலாவுந்திரைகண்மிகுதலும் வேறற்றுப்பட்டசமுத்திரமொன்றுபட்டின்றவிடத்து மிகவு மானகுளப்படியிறங்கிற குமஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக்கொப்பென்னுமுறைமையுடைத்து. எ-று. ஆலும் ஓவும். அசை.

இச்செய்யுளவையடக்கங்கூறிற்று. (௬)

இதுவுமது.

நீடுபுகழுலகுதனின்மைந்தர்மாதர் நேயமொடுதாம்ப
யந்தபுதல்வர்வாயிற்,கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங் குறிப்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி, மாடுந
கித்துவென்றுகொண்டுவாழ்வ ரதுபோலமன்னுதமிழ

ப்புலமையோனொன், பாடுகவிக்குற்றங்கள்பாரார்நூல்
பாராட்டாகிற்பாருட்பரிசினுலே.   (எ)

(இ-ள) நீடுபுகழுலகுதனினைமைந்தர்மாதர் நேயமொடுதா
ம்பயந்தபுதல்வாவாவாயிற கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங்குறிப்பரிதாயினுமிககுலவிபபோற்றி மாடுமகிழ்துவெ
ன்றுகொணடுவாழ்வா. எ-து. நிலைபெற்றபுகழினையுடையவுலகி
னகண் ஸ்ரீபுமான்களா சிநேகத்தோடும்பெறறபிள்ளைகளிடத்து
ணடாகியவாாத்தை யிளமையோடுதடுமாறியொன்றுந்தெரிதற்
கரிதாயிருந்ததாயினு மதனைமிகவுங்கொணடாடிபபோற்றி யா
மபெறுமைசவரியமென்றுமகிழ்ந்துவாழாநிறபாகள்;—அதுபோ
லமனனுதமிழ்பபுலமையோ னொன்பாடுகவிகுறறஙகளபாரா ரீ
ந்நூலபாராடடாகிற்பாருடபரிசினுலே. எ-து அத்தன்மைபோ
ல நிலைபெற்றத்தமிழ்ப்புலவனொனனிடத்துணடாகிய கவியினது
குறறம்பாரார், யான்சொன்னநூலைபபாராட்டாகிற்பர் ஞானத்
தின்முறைமைபபாட்டினுல. எ-று.   (எ)

நூறசிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகமங்
களெலாஞ்சூழப்போயு, மொததுமுடியுங்கூடவோரிட
த்தே யொருபதிக்குப்பலநெறிகளுளவாறுபோற், பித்
தர்குணமதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகா
லறிவின்றிப்பேதையோராய்க், கத்திமொன்மாக்களுரை
க்கட்டிறபட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்போய்க்கடற்
கேவீழ்வார்.   (அ)

(இ-ள) சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதி.எ-து.ஞானமேத
னக்குச்சுதந்தரவடிவாகவுடைய கர்த்தா,—சொல்லியவாகமங்க
ளெலாஞ்சூழப்போயுமொத்துமுடியுங்கூடவோரிடத்தே.எ-து.

சாயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகமங்களெல்லாம்ப
லபேதமாயினும் ஞானபாதமெல்லாவாகமமுந்தன்னிலொத்துச்
சென்றொருபொருளையேநோக்கிமுடியும். அஃதென்போலவெ
னின்,—ஒருபதிக்குப் பலநெறிகளுளவாறுபோல. எ-று. ஒ
ராக்குண்டாகியவழிகளெல்லாம் பலபேதப்பட்டதாயினும் சே
ரவவூரையேநோக்கிக்கிடந்தாற்போல,--பிறதாகுணமதுபோல
வொருகாலுண்டாயபின்னொருகாலறிவின்றிப்பேதையோராய
க்கத்திமான்மாக்களுணாக்கட்டிப்பட்டோர் எ-று. எல்லாச்ச
மயத்திலு ஞானபாதமொக்குமென்றுணர்ந்து முத்தியடைந்திருக்
குமானமாக்கள் போலாகாமற் பிறந்தேறினாகுணம்போல மருளு
கமெருளுமாய் முத்தியடையத்தக்கநெறியைக்காணாமலந்நெறி
யைக்கண்டாற்போலக்கூப்பிட்ட தெகிரியுமறிவிலோராகிய பரசம
யிகளாகியவானமாக்களாதுபசுநாற்கட்டுக்குட்பட்டோர்,— கன
கவணாகுறித்துப்போய்க் கடற்கேவீழ்வார். எ-து மகமேருவை
க்குறித்துப்போகவொருப்பட்டவனவ்வழிப்போகாமன் மற்றொரு
திசையேபோய்க் கடற்கேவீழ்ந்தாழ்ந்தனமைபோலும். எ - று.

இச்செய்யுள் பரசமயிகள்கொள்ளுநூல்பசுநூலாகையா
ன் முத்தியடையாரென்பதுகூறிற்று. (அ)

பரசமயிகண் முத்தியடையாரென்பதற்குச் சிவதருமோத்
திரம். "எடுத்ததோராக்கைதன்னி லிருண்மலசத்திதன்னை, நடு
த்தருள்சைவநூலின்சாதனமதனைத்தள்ளி, விடுத்துவிறற்றநூ
லின்சாதனமவிருப்புவாமுனை,னடுத்தவாறமுசம்விட்டுப்புற்கை
யாசரிப்பரான்றே,,என்றெடுத்துக்காட்டினார் ஞானப்பிரகாசர்.

நூற்கதிகாரியும் நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர்தொகுத்தபேதைமைக்கே பொருந்
தினோர்வாக்கன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதநெறியெனு

மவர்கட்கறியமுன்னா ளிறைவனருணந்திதனக்கியம்பநந்தி, கோதிலருட்சனற்குமாரற்குக்கூறக் குவலயத்தினவ்வழியேமகுருநாதன்கொண்டு, தீதகலவெமக்களித்தஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தியென்றே.

(இ-ள்.) போதமிகுத்தோர். எ-து சாத்திரஞானத்தானமிக்கவர்கள்,—தொகுத்தபேதைச்சமயத்தே பொருந்தினோர் எ-து இந்தவகையாகச்சொல்லப்பட்டவறியாமையைக்கூடினோர்,—இவர்க்கன்றி எ-து இந்தவிருவர்க்குமன்றி,—சத்திபாதஞ்செல்ல வேதுநெறியொளுமவர்கட்கறிய முன்னாளிறைவனருணந்திதனக்கியம்ப. எ-து. முத்தியின்வழிச்செல்லுதலுக்கு யாதுவழியென்றாயுஞ்சத்திபாதத்தோர்க்கறியவேண்டி யாதியிலேபரமேசுரன்றனவாளவிறப்பத்திசெய்யுநந்திகேசுரநாயனார்க்கருளிச்செய்ய,—நந்தி கோதிலருட்சனற்குமாரற்குக்கூற எ-து ஸ்ரீ நந்திகேசுரநாயனாருந் தம்பாலவிற குற்றமற்றபத்திசெய்யுஞ்சனற்குமாரபகவானுக்கருளிச்செய்ய,—குவலயத்தி னவ்வழியேமகுருநாதன் கொண்டு தீதகலவெமக்களித்தஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தியென்றே எ-து. அம்முறைமையாலேகேட்டருளிச்செய்து பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளி யெம்முடையசுவாமியாகியமெய்கண்டதேவநாயனார் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவஞானபோதசிற்பபுராமநதரித் தெமக்குஞானநூலாகவருளிச்செய்தவிந்தநூலை யோதியுணர்ந்துசொல்லாநின்றேன் சிவஞானசித்தியெனனும்பெயரினால். எ-று.

இச்செய்யுள் குருபரம்பரையும் பாரம்பரியமாகநூல்வந்த முறைமையுங்கூறிற்று. (௯)

கடுவாகத்தலைமையாகிய சத்திநிபாதத்தோரிலக்கணத்திற்கு; "திரைக்கடலுட்சென்றுசித்தியுடைத்தாழ்ந்த,மரக்கலங்கை

விட்டார்மனம்போ—லிருக்குமெனக், கையாலினைப்பிரவிகசஞ் சிககலங்கினே, னுய்யுநெறிகாண்வுணாரது '' எனவுமெடுத்துக் காட்டினாஞானபபிரகாசா.

நூறகருததது.

இறைவனையுமிறைவனுலியமபுநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்புமவேண்டுஞ்செய்தி, முனறமைகளுமபெ ததமொடுமுததியெல்லா முதுலகிலெமககியன்றமுய றசியாலே, சிறைபுலவும்புனனிலவிததோனறுமபேயத தோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்மாறக்கத, துறைபலவுங்காவிடையாற்சொல்லிபபோக்கித துக டராவிரநூலிற்சொலலகிறபாம். (கO)

(இ-ள) இறைவனையுமிறைவனுலியம்புநூலும எ-து பர மேசுரனையும்பரமேசுரனுலருளிசசெயயபபட்டவேதாகமபுராண பபொருளகளையும,—எண்டளவும.எ-து இவவிடத்துணடாகிய வளவைபபிரமாணமும,—பொருளியல்பும. எ-து. அவ்வளவை களாலறியும்பொருளகளினியலபும,— வேணடுஞசெய்திமுறை மைகளும் எ-து அபபொருளியலபினவழிநினறோர் செயயவே ண்டுமாசாரஙகளையும்— பெததமொடுமுததியெலலாம். எ-து. பெத்தலக்ஷணததுடனே முத்திலக்ஷணஙகளெல்லாம், —மூ துலகிலெமககியன்றமுயற்சியாலே எ-து. பழயதாயவரும்பிரப ஞசத்திலெனககுககூடினசெயலாலே,—சிறையுலவும்புனனிலவி த்தோனறும்பேயததோச செயகைபோலுணடாயபொய்கொண மாககத்துறைபலவுங்காவிடையாறசொலலிப்போக்கி. எ-து, கரையிலகப்பட்டுசிறகு நீரையொபபததோன்றுகின்றபேய்த்தே ரை மெய்யென்றுசிருபிககுமிடத்துப பொய்யானதன்மைபோல

நூல்களாகவும் வழிகளாகவும் கேட்டார்க்குப்பொருந்தத்தகக தாகவுண்டாய பொய்யைக்கைக்கொண்டவழிகளாகிய வுலோகாயிதன்முதற்பாஞ்சராத்திரியீறுயசமயிகளுடையபலதுறைகளை யுங் கட்டாவாலு மவிடையாலுஞ்சொலலிக்கி,—துகடீர விருநா லிறசொலலகிறபாம்.எ-து.குறறநீர ஞானபாததைதயறியவிங் நூலிலேசொலலககடவேன. எ-று.அளவென்றது-அளவைகள். அளவையாவன-காணடனமுதலிய ஒடு எண்.துகடீரவென்றது அவரவாகளளவைமாகத்தினினறகுறறநீரவெனக.

இச்செய்யுள் நூற்கருத்துககூறிற்று. (௧0)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுற்றிறு.

உலோகாயிதன்மதம்.

இனி உலோகாயிதன்முதற் பரசமயிகள்பிரமாணப்பிரமேயங்களும் அவாகளைநிராகரிககுமாறுமருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்
றந்திரமெனறறிவிஞேடருளிலாமற்
சந்தனைபுயந்துமணமாலைகடயங்க
வுந்தியுலகததிலுலகாயிதனுரைபபான். (௧)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) சாந்தம்பொருந்தியதோளிடதது நறுநாற்றமபொருந்தியமாலைகளபிரகாசிககுங்பாபாசயமீஙகாதவுலோகாயிதன இந்திரபுரோகிதனுகியபிரக

ஸ்பதிபகவா ஞன்மாக்கள்போகங்காரணமாயருளியநூலை யிப பொழுதிடையூறின்றிக்கொள்ளுதற்கு ஞானமுங்கிருபையுமில் லாமலந்தநூலையேமெய்யென்றுசொல்லாநின்றனன். எ-று. இயம புநூல உலோகாயிதசித்தாந்தம். சந்தனம்புபந்துமணமாலைகட யங்க எ-து போககாமியானையாலே பலனசுகந்தாதிகளையுடை யனென்பதுநோக்கியெனக. உந்தியுலகத்திலுலகாயிதன. எ-து ஸ்திரீபோகமேமெய்யென றநுபவிக்குமவன ஜநநாசைவிடா னென்பதுகருத்து உந்துமுலகம்பாடமாயிற் இளமையினதெனக இதற்குறைசொல்லியது இந்திரனறவத்திலேபுரியப பிரகஸபதியவ னைமயக்கிவிடையத்திலேவீழ்வித்தசாத்திரமெனக. அஃதென போலவெனனின அருச்சுனனறவத்திலேபுரிய வாசுதேவனறே ரிலேயிருந்து கீதையென்னுஞசாத்திரத்தினாலே மயக்கித்தொழ லுவித்ததறகொக்குமெனக்கொள்க. உலோகாயிதன சாரவாக னென்றுபெயர்பெறுவன.

இச்செய்யுளுலோகாயிதன்பிரகஸ்பதிநூலையேபிரமாணமா கக்கொண்டானென்பது கூறிற்று. (க)

பிரகஸபதிகூறியமதனூல்வாசுதேவர்கூறிய நூலுக்கொப்பா மோவெனில, விவகாரதிசையிலல்லது புண்ணியபாவங்களும சொர்க்கமுதலானபிரபஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர்க்கங்க ளும் பூசை ஜபம தியானம அநுஷ்டானம் யாகமுதலியகன்மங்க ளும் பாரமார்த்ததிசையிலேமெய்யல்லபொய்யென்றுசதாசாரவி ரோதஞ்சொல்லலால்; ஒருபுடையொப்பாமென்க. எனவெடுத்து க்கூறினார்ஞானப்பிரகாசர். உந்தியுலகத்தில். எ-கு. கடலின்றாற்சூழ ப்பட்டவுலகமெனபபொருளுரைப்பாருமுளர். உந்தி-கடல.

கண்டளவைகாட்சிமனமாதியிருமூன்ருய்
வேண்டுமெனுமானமுதலானபலவேண்டா
பூண்டபொருள்பூதமவைபுகழ்கடினசீதந்
தீண்டரியவெம்மைசலநத்திறெடுசேர்வே. (௨)

(இ-ள்) கண்டளவைகாட்சி. எ-து. இவ்விடத்தளவையெ னறுசொல்லப்படு முமதுகாட்சியை,— மனமாதியிருமூன்ருய வேண்டும். எ-து அக்காட்சியினைவிகற்பித் தையக்காட்சிமுத லாறுவகைக்காட்சியாய்க்கொள்ளல்வேண்டும்,— அனுமானமுதலா னபலவேண்டா. எ-து இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந் தனுமான மஉரைமுதலியவேண்டுவதில்லை,— பூண்டபொருள்பூதம் எ-து. அக்காட்சியானுமதனவிகற்பத்தானுங்கண்டுகைக்கொண்டபொ ருள் பூதங்களாகும்;— அவை. எ-து பூதங்களாகும்,— புகழ் கடினசீதந்தீண்டரியவெம்மை சலநத்திறெடுசேர்வே. எ-து. சொல்லப்பட்டகடினம் சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பம் சலநமெ ன்னுஞ்சொரூபங்களோடுங் கூடும்,எ-று மனமென்ற தையக்கா ட்சி. பழுதையைப்பாம்பென ஐயப்படுவது மனமாகலின் மன க்காட்சியென்ருர். இனிக்காட்சியிருமூன்ருவன ஐயக்காட்சி,வா யிற்காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி,வெதிரேகக்காட்சி, திரிவுக்காட்சியெனவிவை இனிசவிகற்பக்காட்சி நிர்விகற்பக்கா ட்சியாவது இவ்வாறினேடுங்கூடாதுகுற்றமறக்காண்பது.ஐயக் காட்சியாவது இருளிற்பாம்போபழுதையோவென் றையுறுதல், அதுவேமனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது கண்முதலியவிந்தி ரியங்களாற்காண்பது விகற்பக்காட்சியாவது பெயர் ஜாதி குண ம் கன்மம்பொருளென வைந்திணுங்காண்பது. அந்வயக்கா ட்சியாவது புகையினலனறிதல. வெதிரேகக்காட்சியாவது நாற் றத்தால்பூவறிதல. திரிவுக்காட்சியாவது பழுதையைப்பாம்பெ ன்றுகொள்வது,

இச்செய்யுள்உலோகாயிதன் சித்தாந்தத்திற்கொள்ளுங்க டசியளவையும் அதனின்விகற்பமு மதனாலறியும்பொருளாகிய பூதங்களனைத்தும் அவற்றின்குணங்களுங்கூறிற்று. (உ)

அனுமானமுதலாவன, அனுமானம, ஆகமம், உபமானம, அருத்தாபத்தி, அபாவம, சம்பவம, ஐதிகம், யுகதிபாரிசேடமுத லானவை. அளவைமுதலியன தனியேயிநநூலிற்கூறியிருபபனத விவரமாய்ககாண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலமபுனல்கனற்பின்
காற்றுமெனலாமிவைகலந்தகுணமோதி
னாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும
போற்றுமிவைசித்தவியல்பாமிவைபுணர்ப்பே. (௩)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து அபபூதங்களனைத்துமப்படிக்கூடினபின்பு. அவையிற்றுக்குச்சொல்லும்பெயர்களானவை,—தலம்புனல்கனற்பின் காற்றுமெனலாம். எ-து. பிருதிவியு மப்புவுந் தேயுவும் வாயுவுமென்றுசொல்லலாம,—இவைகலந்தகுணமோதின். எ-து இபபூதஙகளகூடியகுணங்களின்பெயரை முறையானேசொல்லின,— நாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும். எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசமிவையாகும,—போற்றுமிவை. எ - து. தெய்வமாகததொழும இபபூதங்களனைத்தும்,— சித்த வியல்பாம். எ - து. அழியாதவியலபுகளையுடையவாம்,— இவைபுணாபபே. எ-து. இவைகூடுமிடதது மேலானவாயுபபூதத் திலேநின்று மூன்றுபூதங்களி லொன்றிலொன்றாக வடைவேகூடபபடும. எ-று. வாயுகண்ணுக்குக்தெரியாதாயினும் பரிசங்கொணடுகொணகையாற் பின்காற்றுமெனலாமென்றொனினுமமையும்.

இச்செயயுள் பூதங்களுன்கின்பெயரு மவற்றேடுங்கூடிய குணங்களின்பெயருமபூதஙகளகூடுமுறைமையுங்கூறிறறு.(ரு)

போறறுமிவைவிததவியலபாமிவைபுணாபபே. எ-கு. புசழு பபடுமிவைவித்தியமா யொருகர்த்தாவாலன்றிப்பொருந்திக்கூடுத ல்சுபாவம். எனறுாஞானப்பிரகாசர்.

ஒததுறுபுணாசசியினுருக்களபலவாகும
மைவததுறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோற்
புத்திகுணாநறபொறிபுலன்களிவையெல்லா
மித்தில்வருநீரினிலெழுங்குமிழியொாததே. (சு)

(இ-ள.) ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்கள்பலவாகும். எ - து. அபபூதங்களின்சொரூபங்களுங்குணங்களுந் தம்மிலொத்துககூடுகிறகூட்டத்திலே வடிவுகள்பலவுணடாம.அஃதெனபோலவெ ன்னில்,— வைத்துறுகடாதிபலமணணின்வருமாபோல். எ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணினகண்ணே பலகடாதிகடோன்று மாபோல,— புத்திகுணாநறபொறிபுலன்களிவையெல்லாமித்தில் வருநீரினிலெழுங்குமிழியொாததே. எ-து. (இதனைபபொருளுக் கேற்பமாறுக.) நீரினிற்கிளம்பியகுமிழியையொத்து புததியுங்கு ணமு ஞானேந்திரியமாகியபொறிபுலன்களு மிவையெல்லா மிவ் வுருவின்கண்ணேயுண்டாம். எ-று ஒத்துறுபுணாச்சியி னுருக்க ள்பலவுண்டாமெனவே ஒவ்வாமலுறும்புணாச்சியி னுருக்களுங் குணமுமேறிககுறைநதுவருமென்பதுசருத்தாயிற்று.உருககள் பலவாவன,எறும்புகடையானைமுதலியவுருககள்.புத்திமுதலாயி னவு மிவ்வுருக்களின்வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை முன் பில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியுமெ ன்பதுகருத்து.

இசசெய்யுள் பூதஙகளிலேயுருத்தோன்றுமுறைமையும்,அவ்வுருவிலேபுநதிமுதலானவைதோனறுமெனபதுங்கூறிற்று முனோமுதலானகூட்டத்து மதசத்தியுணடாஞறபோலவும் ஸ்ரீபுருஷாகூடடத்திற சுகமபோலவுமசாதுாபபூதசமவாயததிலே ஞானசுகாதிகளதோனறி யவைவளரவளாந்துங குறையககுறைநதுமபிரகாசியாநிறகுமெனககொளக. (ச)

பூதமதிஞெனறுபிரியப்புலனிறக்கும்
நீதியினினிறபனநடபபனவுமுறபோ
லோதுமவஙகையாகிபுறுகாரிய முலநதா
லாதியவையாமிதனையறிவதறிவாமே. (ரு)

(இ-ள.) பூதமதிஞெனறுபிரியபபுலனிறசகும் எ-து. அப பூதங்களிலவாயுபபிரிய விநதிரியஙகளகெடுமெ. புலனிறகுமென வே புலனகாரணமாகிய பொறி குணம் புததியவையுமிறககும,— நீதியினினிறபனநடபபனவுமுறபோல். எ-து. இமமுறைமையாலே தாபரசஙகமஙகளுமிறககபபடும,— ஒதுமவையாகியுறுகாரியமுலந்தாலாதியவையாம. எ-து. சொனனமுறைமையிற்கூடிபபோந்தகாரியமாகிய சொருபகுணஙகளிறநதாற காரணமாகியபூதஙகளேயாம்.—இதனையறிவதறிவாமே. எ-து. இவையிற்றையிம்முறைமைபபாடடாலேயறிவதேஞானமாவது எ-று. (ஞானம) இநதபபூதஙகளபிரியச சுகாதிசேதஞருபவிகறபங்களு மண்ணிறகடமு மகஙிஙியிநீரபமு மினனவழிபுககதெனறறியாம னசிததவாறுபோல நசிககுமெனககொளக.

இசசெய்யுள பூதம்பிரியுமாறும் பூதத்துடனேயிநதிரியாதிகணீஙசவுருககளகெடுமாறுங்கூறிறறு.

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ செய்யுணமுத லிச்செயயுட்காறும் தமமதஙகூறி மேறபிறாமதங்கூறுகினறது. (கூ)

வே று.

இப்படியன்றிக்கன்மமுயிரிறைவேறுண்டென்று
செப்பிடுமவாக்குமண்ணோர்செய்திடுங்குற்றமென்னே
வொப்பிலாமலடிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித
தப்பிலாகாயப்பூவைப்பறித்தமைசாற்றினாரே. (௬)

(இ-ள்) இப்படியன்றி. எ-து. இப்படிப்பூதக்கூட்டத்தினு லுருக்கடோன்றி வாயுக்கெடக்கெடுதலன்றி,—கன்மமுயிரிறை வேறுண்டென்று செப்பிடுமவாக்குமண்ணோர் செய்திடுங்குற்ற மென்னே எ-து முன்செய்தகன்மம்பின்றொடருமென்று பித னைப்புசிக்கத்தக்கதோரான்மாவுண்டென்று மிவையிற்றைக்கூ ட்டுவானொருகர்த்தாவுண்டென்றுஞ் சமயிகளுலகத்தாரைமயக்க க் வுலகத்தாரைசமயிகளுக்குச்செய்தகுற்றமியாது?—ஒப்பிலாமல டிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித்தப்பிலாகாயப்பூவைப்பறி த்தமைசாற்றினாரே. எ-து உலகத்தாரைமயக்கச் சமயிகள்கூ றுமது, மலடிபெற்றவொப்பில்லாதமக னொருமுயலின்கொம்பி லேயேறி யாகாயம்பூத்தப்பூவைத் தவறின்றிப்பறித்தானென்னுந் தன்மைக்கொக்கும். எ-று. பூதமேதெய்வமாவது,பூதக்கூட்டத் தின்மிகுதிக்குறைவேகன்மமாவது, பூதக்கூட்டத்தினிசுழுமுண ர்வேயான்மாவாவது, இதுவன்றிவேறேதெய்வமுங்கன்மமுமா ன்மாவுமில்லையென்பது கருத்து. மலடிபெற்றவொப்பிலாமகனெ னமாற்றுக ஆகாயப்பூவைத்தப்பிலாமற்பறித்தமையெனமாறுக.

(ஞானம்.) பொய்ப்பெருகிப்புராணஞ்செய் துலகத்துள்ளாரை மயக்கித் தீர்த்தயாத்திரை தபசுக ளக்கினிகோத்திரம் தானம் த ன்மம் ஜபம் தியானம் சமாதியென்றும் உபவாசவிரதமென்றும் பேரிட்டுப் பகற்பொழுதுபோக்கி உலகத்தாரைப்பொருள்கவர் ந்து பொய்ப்பொருளைபேசிப்பொழுதுபோக்கி யவமேகழிவதர் கோவென்றுநொந்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள் கத்தாவுங் கன்மமுமான்மாவுமில்லையென்றில்பொருளுவமைகூறிமறுதத்துக்கூறிற்று. (சு)

செய்திடுங்கன்மமெல்லாஞ்செய்தவர் தம்மைப்பற்றி
யெய்திடுமென்னினிங்கேமாய்ந்திடுமேயவதெங்ஙன
மெய்தருதூலங்கெட்டுச்சூக்கமாயமேவுமென்னி
லையனேதீபம்போலுலதனொளியாவதுண்டோ. (எ)

(இ-ள்) செய்திடுங்கனமமெலலாஞசெய்தவா தமமைபபற்றியெய்திடுமெனனில. எ-து. முறபிறபபிலானமாககளசெய்தகனமமெல்லாங்கெடாம லானமாககளைபபொருநதினை றிபபிறபபிலேயூட்டுமென்றுகூறின்,—இஙகேமாயநதிடுமேயவதெஙஙன. எ-து. இபபிறபபிறசெயதபுணணியபாவங்க ளிககாயததோடுகெடுமாதலாற பிறபிறபபிறபுககுககூடுமாறெஙஙனே?—மெய்தருதூலங்கெடடுச்சூககமாயமேவுமென்னில எ-து. காயத்தோடு தூலமுறைமைகெட்டுச சூககமுறைமையாகப்பொருந்துமென்றுகூறின்,— ஐயனே தீபமபோலு லதனொளியாவதுண்டோ. எ-து. திரியோடேகூடிநின்றவிளக்கொளி யத்திரியைநீங்கிவேறேநின்றொளிருமெனனுநதனமைத்து, காயநீஙகிச்சூககுமமாய்ப்பொருந்துமுறைமை. எ-று. ஐயனேயெனற திழிவினகண்வந்தது. (எ)

மாய்ந்துபின்வயலிலிட்டவைதழைபலிக்குமாபோ,லே
ய்ந்திடுங்கன்மமெனினிலிட்டிடததிசையுமேனி, யோய்ந
துவந்தவாபுண்ணப்பண்ணுஞ்சோறுதரததற்றால்,வா
யந்திடும்பலம்வயிறறிறகொண்டிடுமவழுக்குவைததாய.

(இ-ள்.) மாய்கதுபின்வயலிலிட்டவைதழைபலிககுமாபோலேய்ந்திடுங்கன்மமெனனில். எ-து. வயலுககிட்டவைகதோலு

ந்தழையுந் தான்கெட்டுப் பின்புபயிர்க்குநன்மையைக்கொடுக்கு மாபோலக் கன்மந்தோன்றுமற்றன்மைகெட்டுப் பொருந்துமெ ன்றுகூறின்,—இட்டிடத்திலைசையும். எ-து. நீயுவமைகூறியவைக் கோலுாதழையு மிட்டவிடத்திற்பயிர்க்குநன்மையைக்கொடுக்கு மதுபோலப் பிறகாயத்திற்கு நன்மையைக்கொடுக்கவேண்டும். அஃதெங்ஙனேயென்னில்,—மேனியோய்ந்துவந்தவனாயுண்ண பண்ணுஞ்சோறுதரத்தரல் வாய்நிடுமேபலம்வயிற்றிற்கொ ணடிடுமவழுக்குவைத்தாய். எ-து. காயந்தளர்ந்து பசித்துவந்த வனாயுணணபபணணுவித்தசோறு அவருதரத்து மாண்டாலு ணடாம்பிரயோசன மவர்வயிற்றின்மலங்கொள்வாவழக்குக்கூ றினாய்.எ-று இட்டதுகெட்டுபபலித்தன்மலமெனக்கொள்க. (அ)

உருவமுமுணர்வுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென்னின்
மருவுகைவிரல்கடமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி
வருவதிங்கென்னகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய்
பெருகுபூதங்கடமின்மிகுகுறைப்பெற்றியாமே. (கூ)

(இ-ள.) உருவமுமுணாவுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென்னில். எ-து. ஒருகாயத்தினசெயதியு மோருணாவின்செய்தியு மொத்திராமற்பேதிக்கப்படுவது கன்மசசெயதியென்றுங் கூறின்,—மருவுகைவிரல்கடமினவளாவுடன்குறைவுணடாகி வருதிங்கென்னகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய். எ-து. (இதனைப பொருளுக்கேற்பமாறுக.) அறிவிலாதாய் முனபெந்தக்கன்மஞ்செயது பின்புதொழிலமருவினகைவிரல்க ளொன்றுக்கொன்றே றியுங்குறைந்துமிருப்பது,—பெருகுபூதங்கடம்மின்மிகுகுறைப பெற்றியாமே எ து. வளரும்பூதங்கடாமிகுக்குறைதலாற் கா யமுமுணர்வும்பேதிக்கப்பட்டதல்லது கன்மத்தினாலன்று.எ-று. [illegible]பலமில்லையென்பதுகருத்து. (க)

இனபொடுதுன்பமெல்லாமெய் துவகன்மமென்னின்,ண
ண்புனல்சந்தனறிநணுகவுமறுகவொண்ணா,மின்பொலி
யழலினொடுமேவுவநன்மைதீமை, யென்செயதநியமபி
டாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. (௧௦)

(இ-ள்) இனபொடுதுனபமெல்லாமெயதுவகன்மமெனனில் எ-து. ஒருபொருட் கினபதுனபஙகளெலலாஞ சனமாநதாம பொருநதுமெனறுகூறின,— தணபுனலசநதனறிநணுகவுமறுக வொணணாமினபொலியழலினோடுமேவுவநனமைநீமையென்செயதநியமபிடாய்நீயிவைமெலாமியல்பதாமே. எ-து தெளிநதபுனலானது சநதனமுதலாகியநறுநாறறததோடுகூடவுங்கூடுதற கரிதாகியவொளிமிகுதியையுடையவனலோடுகூடவு மொநதான்மைதீமைசெயதலெனறுகூறுய்,இவைமெல்லாமொருபொருட்கியல்பாமாதலாற பூதகுணமெனறிககனமமிலலை. எ-று (ஞானம) தோல்முதலானவைகருபபைககணடாரகருணடு நீகூடினளெங்குநதுமவருவது பதாரததவியலபொழிநதுவேறுகன்மத்தால்வருவதலல, சாவுமபதாரததவியலபெனறறிவாயாக.

செய்திடுஙகனமமெனறுஞசெய்யுண்முநதலிச்செயயுளகாறு முறையானேகன்மமில்லையெனறுமறுத்துககூறிற்று. (௧௦)

காயத்தின்குணமதன்றிககண்டசான்மாவுண்டாயின்,
மாயத்திற்சொலலிடாகேமனமுதலாறினுக்கு, நேயதத
தாகவேண்டுமன்றியெரிகழததுமுண்மை, தேயததின்
முயற்கொமபெல்லைசெப்புவோசெய்தியாமே. (௧௧)

(இ-ள்.) காயத்தின்குணமதன்றி. எ-து. நூறுகாயவடைகூடவேயொருசிவப்புண்டாமாறுபோலப பூதக்கூட்டத்திலோருணாவுண்டாம். அஃதன்றி,— கண்டதான்மாவுண்டாயின்.

எ-து. மற்றோரான்மாவென்றுதனியேகாணப்பட்டதுண்டாயி ன,—மாயத்திறசொல்லிடாதே. எ-து. உண்மயககநூலிறசொ லலாதே,—மனமுதலாறிலுககுநேயததாகவேணடும.எ-து. ம னககாடசிமுதலாயவாறுகாடசிககும பொருந்தசசொல்லவேண டும்,—அன்றியே நிகழ்ததுமுணமை. எ-து. காட்சிவிகறபத்தா லொழிந்து கருதலாலு முனாயாலுங்கூறுமது,—தேயத்தின்மு யறகொமபெல்லைசெபபுவோாசொநியாமே. எ-து. உலகத்திற கோடில்லாதமுயலுககுககோடு மதறகளவும பெருமையுங்கூறு வோாதுகூறறும். எ-று. மனமெனப தையககாடசியை. நேய மென்பது பொருத்தம்.

இசசெய்யுண முறையானே காயத்தின்குணமன்றியான் மாவிலலையெனறுமறுகதுசகூறிறறு (௧௧)

காயத்திறகுணமதனறி. எ-கு. சரீரததினகுணமாகியவா காரப் பிரததினா பயம மைதுாமெனனுமானகுமொழிய, எனறூர் ஞானபபிரகாசா.

அருவமேயிறைவனுகிலறிவின்றுகாயாமாகு, முருவ
மேயென்னிறபூதககூட்டததிலொருவனுகு, மருவியவி
ரண்டுங்கூடிநிறபவனெனளினமண்மே, விருவிசும்பொ
ருகல்லேநதிரிற்குமோவியமபிடாயே. (௧௨)

(இ-ள்.) அருவமேயிறைவனுகிலறிவினறுகாயமாகும்.எ-து. காத்தாவருபியென்றுகூறி லறிவுமில்லையா யாகாயமபோலவா ம,—உருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டததிலொருவனுகும். எ-து. அந்தககாத்தாவுருவமுடையவனெனறுகூறிம பூதககூட்டததி ந்றேன்றுஞ்சரீரியாதல்வேணடும்,—மருவியவிரணடுங்கூடிநிற் பவனென்னில்.எ-து. பொருந்தியருபாருபததோடுங்கூடிநிறபவ

னென்றுகூறில்,—மண்மேலிருவிசும்பொருகலலேந்திநிற்குமோ வியபபிடாயே. எ-று. மிககவாகாயமாகியவருபத்திலே யுருப மாகியகல்லேவிடடாற நமமிறகூடிநிற்குமோ பிரபஞ்சத்தினில லாதாகையா லருபாருபஙகூடிநில்லாது. எ-று.

இசசெய்யுண் முறையானேபூதமேதெய்வமன்றி மற்றொருதெய்வமில்லையென்றுமறுததுககூறிறறு. (௧௨)

பூதத்தேயன்னமாகியன்னததாலுடமபுபுத்தி
பேதித்தேமனமுமாகிபபிரிந்தமைதிருந்தவின்று [ங
வேதத்தேயுணாக்கவென்னேமேதினியோாகளெல்லா
கேதத்தேவீழ்ந்துவேறுநெறியலகேட்குமாறே.(௧௩)

(இ-ள்) பூதத்தேயன்னமாகியன்னத்தாலுடமபுபுததிபேதித்தேமனமுமாகிபபிரிநதமைதிருந்தவின்று வேதத்தேயுணாகக எ-து பிருதிவிபூததேயுணவுதோனறி யவவுணவாலுடலு மவ்வுடலிலேபுத்தியும் புத்தியிலேபேதிககபபடடமனமுமுண்டாய் வேறுபடடவறறை யிபபொழுதுதெரியத் தங்களவேதஞ்சொல லும்வழியும்,—என்னேமேதினியோாகளெலலாங்கேதத்தேவீழ நது வேறுநெறியலகேட்குமாறே. எ-து. தஙகளவேதமபபடிச சொல்லவும் பிரபஞ்சத்திலுளளோாகளெல்லாம் வருத்தத்திலே வீழ்ந்து வேறுவழியல்லாவகைகயககேட டதனைமேற்கொள்ளு மாறெனனே. எ-று. புத்தியுமெனவும்மைதொககது. பிரிதல்-வேறுபட்டிறத்தல்.

இச்செய்யுள பூதத்திலேயாவையுந்தோன்றி யதனிலேயொடுங்குமுரைமையேயன்றி வேறொருபொருளில்லையென்பது கூறிறறு (௧௩)

போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய்விண்ணிற்
கொள்ள, மோகததராகியல்லன்மூயன்றுழன்மூடரொல்

ளாந், தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீர்கேட்டுச, சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ. (௧௪)

(இ-ள) போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய. எ-து: பூமியிலே மெய்யாகஸ்ரீபோகத்தைக்கண்டிருந்து மதனையநுபவியாதுவிட்டுப்போய்;— விண்ணிற்கொள்ளமோகத்தராகியல்லன்முயன்றுழன்மூடரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத்திலேபோகமுண்டென்றுகேட்டு அதனைக்கைக்கொள்ளுந்தற்காசையுடையராய்த் தவமென்னுஞ்சிறையிலேமுயற்சிப்பட்டுத் தடுமாறுமறிவில்லாதவரெல்லாம்;— தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீர்கேட்டுச்சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ. எ-து தாகித்தவிடத்தேதண்ணீரைமெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனையுண்ணுமறதைவிட்டுப்போய் மற்றொருதண்ணீரையொருவன்றாரத்திலேயுண்டென்ன வதனைக்கேட்டுத்தண்ணீரையுண்டுதாகந்தீரவேண்டுமென்றுபோய் வழியிலேதுயருறுவோர்தன்மைபோலும், ஐயோ! எ-று அந்தோவென்பதிரக்கக்குறிப்பு

இச்செய்யுள் காணப்படுமஸ்ரீபோகத்தைக்கைவிட்டுக் காணப்படாதசுவர்க்காதிபோகத்தைக்கேட்டதற்குவருந்துதலறிவன்றென்று கூறிற்று (௧௪)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொள்ள மோகத்தராகியல்லன்முயன்றுழன்மூடரெல்லாம். எ-து அடையாபரணஞ்சந்தனங் குங்குமகஸ்தூரி சுகந்தமாலிகைகளோடுங்கூடவனிதையர் சங்கசுகபோஜநாதிபோகங்களைபூமியினகட்பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டிருந்தும் இவையிற்றுக்கு மேலான

சௌக்கியமில்லையென்றெண்ணாதிவற்றைவிட்டுப்போய்ச் சுத்த மிர்தணையாகியசுவர்க்கத்தபோகங்கொள்ளவதற்கேற்றவநுஷ்டா னங்களைப்பண்ணவேணுமென்றுபிராந்தராகி மிகவுங்கிலேசப்பட்டு முயாசசிபண்ணுகிறதுமறிவுகேடல்லாம யாவர்க்கொப்பென னில்,—தாகத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த் தண்ணீர்கேட டுச்சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித் துயருறுவார்களந்தோ எ-து. வெய்யிலிலேதூரவழிநடந்திளைத்துத்தண்ணீர்தாகமிகுந்தபோத ய்விடத்து நல்லகுளிர்ந்தஜலமானதிருக்கவதனைவிட்டப்பாற போய்க்கண்டபேரையெல்லாமொட்சேதண்ணீருண்டென்றுகே ட்டுச்சோகமுற்றுப்பிரயாசப்பட்டுத்திரிந்துகானலைத்தண்ணீரெ ன்றுண்ணவிருப்பிச்சலாப்படும்பேதையோர்க்கொக்கும்,ஐயோ! என்றிரங்காநின்றனர் எ-று. இதுஞானப்பிரகாசர்கூறியது.

வாழ்வேவல்லைவாமி வலக்கைக்காவென்னுயிர்க்கு
த், தோழனீயுன்னையொப்பார்சொல்லிடினில்லைகண்டா
ய, கோழைமானுடாதிதெனனுங்கொலைகளவாதிகொண்
டே, சூழும்வாய்குழலாய்மொய்ப்பச்சுடயோனத்தோன்றி
ஞயே. (௧௫)

(இ-ள்.) வாழ்வேவல்லைவாமிவலக்கைதா. எ-து. இவ்வுலத்து ளமைமைபோலநீயுமவாழ்வல்லை வாமதந்திரியேயுனவலக கையைத்தருவாயாக,—என்னுயிர்க்குத்தோழநீயுன்னையொப்பா ர்சொல்லிடினில்லைகண்டாய எ-து.என்னுயிர்க்குத்தோழனீயே யன்றிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லைகண்டாய்,— கோழைமா னுடாதிதெனனுங்கொலைகளவாதிகொண்டே. எ-து. மனமில் லாதமனுடர் பொல்லாங்கென்றுசொல்லப்பட்டகொலைகளவுமு தலியவற்றை யாங்கைக்கொள்ளுமுறைமைபோலக்கைக்கொண

டு,— சூழும்வாசகுழலாமொயபபசசுடரொனத்தோன்றினுயே எ-து. சுறறுமொழுஙகுஙணட்சுழலிணையுடையமடவாசேவித்துப போதவிளககுபபோலத்தோனறிஞயாதலாற ரேழுனீயே. எ-று.

வலககைதாளனறது பிரியவசநஞ்சொல்லியது. கொலேகளவாதியாவது கொலேசளவுகடகாமமபொய், இவையும் காமகுரோதலோபமோகமதமாச்சரியமுதலியபிறவும். (ஞானம்) மதுமச்சமாமிசமைதுநமுதறிணையெனற பஞ்மாபாதகத்துடனேயருஙநிசசுகிக்கிறவனசமாத்தனெனபதுகருதது.

இது வாமதநதிரியுஙகொலேகளவாதியோடுகூடுகையால் அவனுாதனஞேடுகூடியசமயததானெனறுகூறிறறு. (௪௫)

கோழைமானுடா. எ-கு. பிததாதிககமுடையோாளனறூர் ஞானபிரகாசா.

ஈசஞாயனுாமாலோடிநதிரனறெரிவைமார்பாற, பேசொணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தனறேபெரியோராணு, ராசையாலவாபோனுமுமாகவேவேண்டுமாயின், வாசமாாகுழலாரோடுமவல்லவாகூடிவாழ்மின். (௪௬)

(இ-ள.) ஈசஞாயனுாமாலோடிநதிரன்றெரிவைமார்பாற்பேசொணுவகைகளெலலாஞ்செய்தனறேபெரியோராஞா.எ-து. உருத்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு விவருடனிநதிரனும் ஸ்ரீகளிடத்துசசொலலவொண்ணுதபடி தலேயிறறரித்து நாவிற்றரித்து மார்பிற்றரித்துங் கௌதமர்சாபங்தரிதது மறறுஞ்செய்துமன்றேபெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொலலபபட்டாாகள. ஆகையால்,— ஆசையாலவர்போனுமுமாகவேவேணடுமாயின் வாசமார்குழலா

ரோடும்வல்லவாகூடிவாழ்மின் எ-து. அப்படி யவர்களைபபோல
வெல்லாராலும்பெரியோரொன்று கொண்டாடப்படுதற்குநமக்கு
மாசையுணடாயின மணம்பொருந்தினகுழலினையுடையமடவா
ரோடு வல்லவண்ணம்வருந்தியும்பொருந்திவாழ்மின். எ-று. (ஞா
னம்)ஈஸ்வரன் பாகத்திலேயொருத்தியைககரநதுஞ் சடையிலே
யொருத்தியைக்கரந்துவைத்தும், பிரமா நாவிலேயொருத்தியை
வைத்தும் திலோத்தலமகாரணமாகபபிரமித்துததேடிநான்முக
ஞயும், விஷ்ணுமாரபிலேயொருததியைவைததும் பதினாறுயிர
கோபிகமகளிளைப்போகித்தும்மறறுமபரதாரகமாம்பணணியும்,
இநதிரனகலிகைகாரணமாகவாயிரஙகணணாகிய விவ்வாறெல்லா
ஙகாண்க. சமணனுமியக்கியைககூடிககொணடான் ருன்றலைவ
ஞகவேண்டுமென்பதுகருதியெனககொளக. மறறுமுளளதேவ
ருஷிகளகதைகளுமறிந்துகொள்ளென்பதுகருதது.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமேதிவ்வியமானபதமென்பதுகூ
றிற்று. (௧௬)

ஈசனாயனார்மாலோடிந்திரன்றெரிவைமார்பாற், பேசொ
ணுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றேபெரியோரானார். எ-து. மகா
தேவரென்னும்பரமேஸவரனைவர் பார்வதியாளைவாமபாகத்தி
லவைத்தும் கங்காதேவியைத்திருச்சடையிலேதரித்துவைத்து
ம் மகாவிஷ்ணுமோகினிரூபமெடுததபோது அவளைப்புணர்ந்து
மசாத்தனைப்பெற்றும் தாருகாவனத்திருடிகளுடையஸ்ரீகளெல்
லாரையுமோகிக்கப்பண்ணியும்சுக்ரமூர்த்திகளாகப்பரவைநாச்சி
யார் சங்கிலிநாச்சியாரிடங்களிலனுதூடநதவர்களைககூட்டிவை
த்தும் இவைமுதலாகவநேகம்லீலாவிநோதங்களெல்லாம்பணி
ண்யும், பிரமதேவனைவர்சரஸ்வதிதேவியைநாவிலேவைத்தும்இ

லோத்தமைகாரணமாகமிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடினாளமுகனாகியும்ஊர்வசியைக்கூடிமகருஷியாகியவசிஷ்டரைப்பெற்றும், அந்தபிரமதேவனுக்குமன்மதனுக்குந் தந்தையாகியநாராயணமூர்த்தியானவர்மகாலக்ஷ்மிதேவியை மார்பில்வைத்தும்பதினாறாயிரங்கோபிகாஸ்ரீகளுடன்பதினாறாயிரந் திருவுருக்கொண்டுபோகித்தும்பிரதாபித்தும், முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுக்குங்கர்த்தனாகியதேவேந்திரன் இந்திராணியைத்துடையிலேவைத்துக்கூடிச்சுகித்தும் அகலிகைபொருட்டாகவாயிரங்கண்பெற்றும், இவர்களெல்லாருமடவாரிடத்துவிருப்பத்தாலேசொல்லுதற்கரியமார்க்கங்களெல்லாம்பண்ணியல்லவோயெல்லாரினுமேம்பட்டுப்பெரியோரானார்கள். இவையல்லாமலுஞ்சப்பிரமணணியரானவர் தெய்வானையைப்புணர்ந்தும் விருத்தப்பிராமணனாகியும் வேங்கைவிருக்ஷமாகினின்றும் அநேகவிநோதமெல்லாம்பண்ணிவள்ளிநாயகியைப்புணர்ந்தும் அவ்விருதேவியரையுந்தமதிருப்பாரிசத்திலேயும்வைத்திருந்து மிகுந்தபோகமநுபவித்தும் இமவான்மேனையைக்கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வரனுக்குப்பெண்கொடுத்துப்பெரியோனாகியும்,மன்மதனரதிதேவியைக்கூடிச்சுகித்து ஜகத்தையெல்லாமோகிக்கப்பண்ணுமகத்துவமுடையனாகியுஞ்சுகிரன் அசுவனிமுதலியஇருபத்தேழுபெண்களுடன்கூடிச்சுகித்திருந்து மிகுந்ததண்ணொளியுமுடைத்தாய்ப்பரமேசுரன்றிருமுடியிற்றரிக்கப்பெற்று மகத்துவமுடையனாகியும், ஆதித்தபகவான் உசாதேவி பிரத்தியுஷையென்னுந்தேவியரைக்கூடிச்சுகித்திருந்தும் குந்திதேவியைக்கூடிக்கன்னனைப்பயந்தும், காசிபப்பிரமருஷிவெகுபிரயாசப்பட்டுமாயாதேவியைப்புணர்ந்து சுகித்திருந்தும் சூரன்முதலோரைப்பெற்றமேலோனாகியும், பராசரப்பிரமருஷி மச்சகந்தியைக்கூடிச்சுகித்துவேதவியாசரைப்பெற்

றும், அகத்தியமாமுனிலோபாமுத்திரையுடன்கூடியினபுறதிருந்தும, சாதிரசூரியாமுதலாஞோபோககுவரவிலலாமன மிகவுமுயரவளாநரவிநதபாவததனையபாதாளத்தடககிச சத்தசாகரமுஞசுத்தோதகமாகவிபபாநமபண்ணித திருக்குற்றாலத்தில விஷ்ணுவிக்கிரகத்தைச்சிவலிங்கமாக்கிப பொதியமாமலையிலவந்திருந்துபபூமியைசசமனபணணிபபெரியோனுகியும, மரீசிசம்பூதியைககூடிசசுகித்தும, அத்திரிஅநசூயையைககூடிசசுகித்தும, புலகனகமையைககூடிச்சுகித்தும், புலத்தியன்பிரதியைககூடிச்சுகித்தும, சத்தகிருதுசந்ததியைக்கூடிச்சுகித்தும், அங்கிரர் மிருதியைக்கூடிச்சுகித்தும, வசிஷ்டா அருந்ததியைககூடிசசுகித்தும குணுங்கிலையைககூடிச சத்தியமாமுனியைபபெறறும, இபபடியிங்ஙனங்கூறியசத்தவிருடிகளும் தஙகணமஙகையரைககூடிமகிழ்ந்தும்பெரியோராகியும், பிரகுமார்முனி*திவவியையைககூடிச்சுகித்தும், கௌதமருஷியகலிகையைககூடிச்சுகித்தும்; குச்சரமாமுனிபுத்திரரானமிருகசிருங்கர் சத்தியாமாமுனிமககளசவுந்தைமுதலானநாலவரையுமணஞ்செய்துககூடிசசுகித்தும், காமபிலிதேசத்துசௌபரியென்னுமபெரியோன பொயகைக்குளளேபன்னிரணடுவருஷமூழ்கியிருந்து மிகுந்ததபசுபணணிககொணடிருக்கிறகாலத்திலே சமவதமென்னுமவாளைமீன் மனைவிமககளென்னுஞ்சுறறத்தாருடன்கூடிககளித்துச்சுகித்திருத்தலைக்கண்டு நாமுமிபபடிககூடிச்சுகித்துபபிரதாபிககவேணுமெனறு வாஞ்சித்து விவேகஞானம்வந்துமதபசைவிட்டுபபொய்கையினின்றும் நீஙகிவந்தாமனுவங்கிஷத்தினமானதாதாவென்னுமஹாராஜாவி

* பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோமையெனஅவராற்கூறபபட்டபார்ககவபுராணமென்னும்விநாயகபுராணத்திற்கூறுகின்றது பிருகுகூறியது பார்ககவம்.

ன்மககளா ஐம்பதின்மரையுமணஞசெயதுமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திரு
நதுடபெரியோனாகியும, யாளியெனனுமபெரியோன் கலன்கனி
மகளிரான விராஜஸ்ரீகளாயிரவருடனகூடிபபோகிததுமகிழ்
நதிருநதுமேம்பாடுறறும், திருப்புகலூரிற்போகநாதஸவாமியெ
னனுமபெரியோன வீரஸ்ரீரியுடனேகூடிபபோகிததிருநதுஞசித்
திபுருஷனாகியும, தாமபுத்திராதியானபஞசபாணடவருநதமமு
டைய ஸ்ரீயெனறும் தமபனுடையஸ்ரீயெனறுமவிசாரியாமல
திரௌபதியென்னுமொருபெணணுடனேகூடிச சுகிததிருந்து
மஹாராஜாககளாகிதேசமுழுதுமபரித்துபபெரியோராகியும், அ
ரிசசநதிரனமுதலானமேலானவரசரெலலாருமஸ்ரீ யுடனேகூடி
சசுகிததிருநதுமபெரியோராகியும இபபடிபபட்டமாககஙகளெ
லலாமுஙகளபுராணசாததிரஙகளேசொல்லும. அவைகளையெல்
லாருஙகேட்டறிநதிருந்து மானுடா யானை குதிரை யாடு மாடு
பக்ஷிஇவைமுதலானசகலஜீவன்களுமஸ்ரீபுமானகளாகக்கூடிச்
சுகிததிருபபதையறிந்திருந்தும், அனறிலெனனும்பக்ஷி தனது
பேட்டுடனேகூடி முகததோடுமுகமவைததிருககையிலே சற்
றேமுகத்தைவிட்டுநீங்கினபோது அநதவன்றிலானது மிகவுநது
கிததுக்கூபபிடுதலும பின்பநதபபேட்டினமுகததிலேதன்மு
கம்வைத்தவுடனே கூபபிடுதலுந தககமுநீஙகிசசுகிததிருத்தலை
யறிநதிருந்தும், அந்தபபக்ஷிககுளளவறிவுமிலலாமல் பிரத்திய
க்ஷவின்பமாயிருககிற ஸ்ரீபோகத்தைவிட்டறிவில்லாமல்மறுமை
யுண்டென்றெண்ணிக கெட்டுபபோகிறபேருககளையோவென்று
ஞ்சொல்லபபோகிறேன். மோக்ஷத்திறகுப்பெயர்கலியாணமென்
றும்நிருவாணமென்றுநீங்களேசொல்லுவீர்களே? ஸ்ரீயைக்கூடியி
ன்பமநுபவித்தற்பொருட்டுமங்கிலியந்தரிப்பதறகுக் கலியாண
மென்றும் பின்பவளைக்கூடியநுபவிக்குங்கிரியைக்கு 'நிர்வாண

மென்றுபெயருண்டாயிருத்தலாலும் இவைதம்மையேமோக்ஷ மென்றறியாமல் வேறுமொருமோக்ஷமுண்டென்றெண்ணலா மோபுறசமயத்தாரெனையறிவிலாதவனென்றும் கிருபையிலா தவனென்றுமவிசாரியாமற்சொல்லுவார்கள் ; இவ்விரண்டுமு டையவனேயெல்லாமறிந்தெல்லாபேரிலுமுள்ளகிருபையினு லேயெல்லாருங்கெட்டுப்போகாமலிரங்கி யின்னமுஞ்சொல்லுகி றேன்கேட்பீராக "கணைணுதலியோகிருப்பக்காமனின்றிடவேட் கைக்கு, விண்ணுறுகதேவராதிமெலிந்தமையோராமாறு, னெ ணணிவேணமதனையேவயெரிவிழித்திமவான்பெற்ற, பெண்ணி னைப்புணர்ந்துயிர்க்குப்பேரின்பமளித்ததேரார." எனறிப்படியு ங்களபரமேசுரனுனவர் பார்வதியாரைப்பிரிந்துபோயோகத்தி லிருக்கும்போது பிரம விஷ்ணு இந்திராதிதேவர்கள்முதலான சகலஜநங்களும் ஸ்ரீகூட்டரவிலலாமல்வருத்தமுற்றார்களென்று ம் உமமுடைசுவாமிபாரவதியாருடன்கூடிப் பின்புமுன்சொன் னபேரெல்லோருக்கும் ஸ்ரீபுணர்ச்சியு மதனால்வரும்பேரின்பமு முண்டாக்கினுரென்றும நீங்களுண்டென்கின்றவுங்கள நூலி லேநீங்கள்சொல்லுதலாலும், "ஞானத்தாலென்னுடையஞான ா னன்றுனவானையபிராபதாஞசிரமத்தில்லறநான், கான முறுபறவைகளிற்கருடனாகதியதனி லீனமிலாமூத்திகாளிரா க்கதனினிருதிகான்." என்றிப்படியாசிரமநான்கிலுள்ளும் ஸ்ரீ யுடன்கூடிச்சுகித்திருக்குமில்லறமானது நாமென்றுகருஷமாக வுங்கள்சுவாமிஉங்கள்சிவகீதையிற்சொல்லியிருத்தலாலும், உங் கள்திருநாவுக்கரசதம்பிரானென்னும்பெரியோரானவர் "பாறினு ய்ப்பாறிநெஞ்சேபுன்றிபோலன்றுபட்டுத், தேறித்தெளிவையாகி ல்சிவகதிதிண்ணமாகும், ஊறலேயுவாப்புகாறியுதரமேயொழுகு ம்வாயில்,கூறையான்மூடக்கண்டுகோலமாய்க்கருதினயே." என்

றும், "பெண்டிர்மக்கள்பெருந்துணை நன்னிதி, யுண்டென்றெண்ணியுவப்புறுமேழைகாள, கணடுகொணமினோகானூர் மூலைபினைப, புணடரீகபபொதும்பிலொதுஙகியே.", எனறும்இபபடிவிசாரியாமல இவைகளைவெறுததோதிப பினபு, "கனியினுஙகட்டிபடடகருமபினும், பனிமலாககுழறபாவைநலலாரினுங, தனிமுடிகவிததாளுமரசினு, மினியனறனனடைநதாாக கிடைமருதனே.", எனறும ஸ்ரீபோகமுதலானபோகங்களையுத்கிருஷ்டமாகபபிறபாடெல்லாமவிசாரிததறிநதோதித தேவாரநதிருவுளமபறறியிருததலாலும், சுந்தரமூா ததிநாயனாரானவாஈஸவரபபிரமாதிகளுககுமரியராயப பசுபதியெனனுமபெயரினையுடைததாயத்தமககுச்சுவாமியாயிருககிறபரமேஸவரனைத் தூதுசெல்லவிடுத்துபபரவைநாச்சியாரையுஞ்சங்கிலிநாசசியாரையுஙகூடிப்புணர்ந்துஞ் சுகிததுமபெரியோனாகியும்,நீஙகளாவிசுவாசமாகவும்பத்திபணணுமாணிக்கவாசகமூர்த்தியெனனுமபெரியோா "குரவுவார்குழலார்திறத்தேநின்றுகுடிகெடுகினறேனை.,,என்றும்"வெஞ்சேலனையகணணார்தம்வெகுளிவலையிலகபபட்டு, நைந்தேனுயேன் ,, என்றும். "தையலாரமையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனை.,,என்றும் "கொழுமணியோர்நகையாாகொங்கைககுன்றிடைச்சென்றுகுன்றிவிழுமடியேனைவிடுதிகணடாய்.,, என்றிவைமுதலானவகேகத்திருவாசகம் ஸ்ரீ களைவெறுததோதியிருந்தும் பிற்பாடெல்லாம்விசாரித்துநன்றாகவறிநதும் சகலமானபேரும்பிழைக்கும்பொருட்டுத்திருவுளத்திலேகிருபையுற்றிாஙகி மடவரலியராயும்அவர்களைச்சகிககும்போகங்களையும் அநேகவிதமாகப்புகழ்ந்தும்திருச்சிறறம்பலககோவையெனனுஞ்சிறப்புமிகுந்தநூல்நானூறகலித்துறையாகவோதினமையானும், திருவள்ளுவரென்னும்பெரியோர் அறபபால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு

மோதிபபிறபாடு சாமத்துபபாலைமிகுநதகிருபையினாலே மிகவுஞ் சிறபபிரதுவிரிததோதியருளினமையானும, மறறுநானுமாகக ளகளினும ஸ்ரீ கூடடாவில்வருமேலானவினபமேமெயயெனறு மஇஃதனறிசசொலலபபடுவனவெலலாமிதகைதயெனறுமறிக.— ஆசையாலவைபோனுமுமாசவேவேணடுமோயின வாசமாாகுழலா ரோடுமலலலவாகூடிவாழமின. எ - து அனபடியினாலே ஈச ஞாமுதலானபெரியோாகளைபபோல நீஙகளுமிகுநதசிறபபுடை ததாயபபோபெறறுசசுகிததிருககவிருமபினீாகளானால சுகநதநி றைந்தகுழலினையுடைய ஸ்ரீகளுடனேவிருபபொடுகூடிய புண ாந்துஞசுகிததுவலலவாறுவாழ்வீாகளாக. எ-று.

இவ்வுரைஞானபபிரகாசரியாறியது.

ளைதயலாருடலாடத்தாமவரோடுஙகூடிச், செய்யதாம
ளையைவெனறசீறடிசெம்பஞ்சூட்டி, மெயயெலாம்பா
தஞ்சூடுமவேடத்தாமெய்யிறகூடா, மையன்மானுடா
பொயமார்க்கவேடததேமாயகினறுரோ. (கஎ)

(இ-ள்.) தையலாருடலாடத்தாமவரோடுங்கூடி. எ-து. மகளிருடினகாலத் தவ்வுடலைநீககியவரோடுஙகூடி,— செய்யதாமரையைவென்றசீறடி செமபஞ்சூட்டி எ-து. தாமரையினதுசிவப்பையொபபழித்தபாதத்தைச செமபஞ்சூட்டி,—மெய்யெலாம்பாதஞ்சூடும் வேடததாமெயயிற கூடாமையன்மானுடர். எ-து. அவாதடிகளாற றமதுகாயமெஙகுமபுனைந்துகொள்ளும்வேடததினிற்பவராகியவுலோகாயித ருணமையிறகூடாதமயககத்தையுடையமனுடா,— பொயமாாகசவேடத்தேமாய்கினறுரோ. எ-து பொயவழியாகியதவவேடத்தைபபுருநது மாயாகினறாகள். எ-று.

இச்செய்யுள் தவவேடத்தையிழித்துப்பொய்யென்றும உலோகாயிதமெய்யென்றுங்கூறிற்று

(கஎ)

மையன்மாலுடா எ-கு ஐசததாரையைகளுசெய்யுமாறு -நுடையனைன்று பொய்ய மாாக்கவேடததேமாயினருரே எ-கு. பொயவழியாகியவேடத்தைமெய்யென்றுமாயினருமறிவதரோ ?ர, என்றுமவிசேடித்தனா ஞானப்பிரகாசா

வாசமார்குழலினாகண்மணியல்குற்றடத்தேமூழ்கி,
நேசமாாகுமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறையவுண்டு, தேசு
லாமணிமென்றோண்மேற்சோர்நதுவீற்றிருநதிடாதே,மா
சுலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொண்டழிவர்மன்னோ()

(இ-ள்.) வாசமார்குழலினாகணமணியல்குற்றடத்தேமூழ்கி. எ-து. மணமபொருந்தினகுழலினையுடையமடவார்க ளதிரசதிரத்திலமைக்கப்பட்ட மேகலைபொருநதினவல்குலென்னுந்துறையின்மூழ்கி,—நேசமாாகுமுதசசெவவாயமுதினைநிறையவுணடு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவர தாம்பல்போலுஞ்சிவந்தவாயினிலூறுமமுதத்தைபபருகி,---தேசுலாமணிமென்றோண்மேற்சோர்ந்துவீற்றிருநதிடாதே. எ-து. ஒளிவீசியமணியினையுடைய மெல்லியதோணமீதணைநதுவாழ்ந்திருந்திடாதே,—மாசுலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொணடழிவாமனனோ. எ - து. குற்றஞ்சேர்நதமனததையுடையபரசமயிகளெல்லா மறுமைப்பயனுணடென்றழிவாாகள். எ-று.நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல்,தேசு விளக்கம மாசுலா மாசுசேர்தல். மூன்று மோவு மசை. (ஞானம்) நீராடிப்போசனம்பண்ணிச்சுகததுடனிராது பிறப்புணடென்றவியாகுலப்படுவதேன்னென்பது கருத்து.

இச்செய்யு ளிம்மைப்பயனை ஸ்ரீ போகமெய்யென்று மறு மைப்பயனைசுவாக்கமபொய்யென்றுங்கூறிற்று. (கஅ)

மாசுலாமனத்தோர். எ-கு. மயக்கமபொருந்தியமனதினையு டையோர், என்றூர்ஞானப்பிரகாசர்.

மதிநிலா நுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி, முதிர் நிலாவெறிப்பச்செவ்வாயிளநிலாமுகிழப்பமொய்த்த, க திர்நிலாவடங்கொள்கொங்கைக்கண்கண்மார் பகலமூழ் கும,புதுநிலாவியக்னபோகம்விடுவர்புனசமயத்தோரே.

(இ-ள.)மதிநிலா நுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி.எ-து. மதிபொருந்திய நுதலினையுடையமாதரோடுங்கூடி யொளியையு டையமுனறிலிற்சென்றேறி,— முதிர்நிலாவெறிப்பச செவ்வா யிளநிலாமுகிழ்ப்ப மொயத்தகதிர்நிலாவடங்கொள்கொங்கை கக்ணகண்மாாபகலமூழ்கும் புதுநிலாவியக்ன்போகம்விடுவர் பு னசமயத்தோரே. எ - து. பூரணச்சந்திரன்விட்டுவிளங்க வவர துசிவந்தவாயினகையொளிதோன்றச செறிந்தவொளிமிக்கமு த்துவடத்தைத்தாங்கியமுலைக்கணகளை தமதுமாாபகலத்தேமூ ழ்கும்படியழுந்தியநுபவித்து காடோறும்புதுமைதங்கிய கல்லவ நுபோகத்தைக்கைவிடுவாாக ளிவவழிநிலலாதவவமாயசமயத் தார். எ-று.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாகியவநுபவசுகத்தைதகூறிற்று.(கக)

ஊடுவதுணர்வதுற்றகல்விமங்கயனையுள்கி
வாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதருந்தவம்பின் [ய்
கூடுவதுணர்வுசெட்டுக்குணமெலாம்வேட்கையேயா
நீடுவதின்பமுத்தியித்தினின்றூர்கண்முத்தர். (உ0)

(இ-ள்.) ஊடுவதுணர்வதுறறகல்விமங்கையரையுள்ளிவா ெவதடியில்வீழ்நதுவருநதுவதருநதவம. எ-து. கல்விபொருந்தி ளமாதாதம்முடன புதிதாககூடியமாதனாகினைத்துத் தமமுட ஹூவெதாறு லவளாயூடநீர்பபதுபொருட்டாகத் தளர்தலு ம வாகளடிகளிலேவீழ்நது வருந்துதலுமே யரிதாகச்செயயுநதவ மானது,—பினகூடுவதுணாவுகெட்டு. எ-து. அப்படித்தவததி னினரபின பந்தமகளிரோடுதன்னறிவுகெட்டுககூடுவது முத் தியாம்,— குணமெலாமவேட்கையேயாயநீடுவதினபமுத்தி யித் தினின்றுர்கண்முத்தா. எ-து இநதிரியஙகளெலலாமொருமைபப ட விருபபமிலெபெறுவதுமுததியினபமாவது, இவ்வழியிலேநி னறவாகளேமுத்தராவர். எ-று. இனபமுத்தியெனபதனை முத் தியினபமெனமாறுக.

இச்செயயுள ஸ்ரீபோகத்திற்றவமுமுத்தியு முத்தியின்பமெ ன்னுமுறைமையு மிதிலேநின்றவாகளேமுத்தராவரென்பதுங கூறிற்று. இதனுற்சொல்லியது அறிவுந தவமு மோக்ஷமுமி துவென்பதுகருத்து. (உ0)

ஊடுவதுணர்வதுறறகலவி. எ-து. மடவாருடலுறறபோ தினனிஞலேயிவளங்கலாய்ப்புற்றுளென்றறிவதே மிகுநதகல் வி, என்றும்.மங்கையரையுள்ளிவாடுவதடியிலவீழ்ந்துவருந்தவத ருந்தவம்பின்.எ-து. அவர்பிணக்கமுற்றபிறபாடம்மாதரையேநி னைத்துககொண்டிருந்துவாட்டமுறுவதும் அவரடித்தலங்களில் வீழ்க்துகிடந்தவருடல்திரந்துமகிழ்வுறறுச்கூடுமபொருட்டுவரு நதாநிறபதுமேயரியதபசாகும், என்றும். கூடுவதுணர்வுகெட்டு க்குணமெலாம்வேட்கையாகிநீடுவதின்பமுத்தி எ-து. குணமெ ல்லாமின்பவிருபபமேயாய்க்கலவியில்வருங்காமாத்மமாய்அறிவ

றாதுகூடுவது நீட்டித்துநிற்பதுமேலானவின்பத்தைவிளக்குமு
த்தியாகும் என்றுபிரித்துரையோதினார்ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியர், ஊடுவது எ-து மடவார்களூடலை
ச்செய்யத்தாமவரூடலுக்குடன்படுதலும்,— உணர்வது. எ-து.
அவரூடலைத்தீர்த்தலுமாகியவிரண்டும்,— உற்றகலவி எ-து.
கற்றற்குரியகலவியாம்,—மங்கையரையுள்கி வாடுவதடியில்வீழ
ந்துவருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்தில்மடவாரைநினை
ந்துடல்மெலிவதும் பிரிந்துவந்தகாலத்திற் புலவியிறுதியாலவரு
டையபாதங்களிற்பணிந்து புணர்ச்சிக்குடன்படுமளவுமனமவரு
ந்துவதுமாகியவிரண்டுஞ்செயற்கரிய தவங்களாம்,-பின். எ-து.
புணர்ச்சிக்குடன்பட்டபின்பு,— கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குண
மெலாம்வேட்கையாகிக்கூடுவது எ-து. அவரோடுபுணர்வதும் பு
ணர்ச்சியி லறிவுலயம்பட்டைம்பொறிகளு மாசைவடிவாய்நி
லைபெறுவதுமாகியவிரண்டும்,—இன்பமுத்தி. எ-து மோக்ஷஇ
ன்பமாம், என்றுபிரித்துரையுரைத்திருக்கின்றனர். இவ்வுரையி
னவித்தியாசங்களையூகித்தறிக.

வீட்டினையுளதென்றேடிமெலிவதிங்கென்னைவீடு, காட்
டினோர்கண்டோர்கேட்டோர்கரியவையுண்டேற்காட்டீ
ர், நாட்டினிலரசனாணைக்கிசையவேநடந்துநாளு, மீட்டி
யபொருள்கொண்டிங்கேயின்பத்துளிசைந்திடீரோ. (௨௧)

(இ - ள்.) வீட்டினையுளதென்றேடிமெலிவதிங்கென்னை.
எ-து. காணப்பட்ட ஸ்ரீபோகத்தையநுபவியாது வேறேவீட்டி
ன்பமுளதென்றுதடுமாறிமெலியுந்தவத்தைச்செய்வதியாது,—
வீடுகாட்டினோர்கண்டோர் கேட்டோர்கரியவையுண்டேற்காட்
டீர். எ-து. அந்தவீட்டினைக்காட்டினவர்களையுங் கண்டவர்களை

யு மதத்தைக்கேட்டவர்களையுமுண்டாகிற சாக்ஷிகாட்டீர். அதுகாட்டமாட்டீராகையால்,—நாட்டினிலரசனுக்கிசையவேண்டாது நாளுமீட்டியபொருள்கொண்டிங்கேயின்பத்துளிசைந்திடீரோ எ-து உலகத்தினிராஜாவினுக்கிசைவழியிலே நடந்து நாடோறுந் தேடியபொருள்கொண்டிப்பிரத்தியட்சமானவின்பத்தையிவ்விடத்திலேபொருந்துவீராமின். எ-று

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ்செய்யுண்முதலிச்செய்யுட்காறு மிருபத்தொன்றினாலு முலோகாயிதன்மதங்கூறிற்று. தத்துவமுங்குணமுமவத்தைகளுங் காரணங்களுமுதலானவையுமதனூலிற்கண்டுகொள்க. (௨௧)

உலோகாயிதன்மதமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படச்செய்யுள் - ௩௧.

உலோகாயிதன்மதமறுத்தல்.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரைகொண்டதென்னுலகத்துநீ, பிள்ளையாயவளர்கின்றநாளுனைப்பெற்றதாயொடுதந்தையைக், கள்ளமேபுரிகாலனாருயிருண்ணவின்றொருகாலையாய, மௌளவேயுளவொன்றுகொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே. (௧)

(இ-ள்.) உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரைகொண்டதென்னுலகத்து. எ-து. உலோகாயிதா? நீயுலகத்துக்காட்சியேமெய்யென்று மனுமானமுதலியபொய்யென்றுங்கொள்ளப்பட்டதென்னை,—நீபிள்ளையாய்வளர்கின்றநாளுன்னைப்பெற்றதாயொடுதந்தையைக்கள்ளமேபுரிகாலனாருயிருண்ணவின்றொருகாலையாய்மெள்

ளவேயுளதென்று கொணடுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே. எ-து. நீபி
றந்துவளாகின்றநாளிலுன்மாதாவினுயிரையும பிறபபதனமுன
னுன்பிதாவினுயிரையுங கடபுலனுறகாணுததொழிலைபபுரியுமிய
மன்கொணடுபோக நீயிளமைநீஙகியறிந்தபினபு மாதாபிதாநமக
குணடென றுயெலலககருதியநெறி நீகூறியகாடசியன று,அனு
மானமேகாண. எ-று. கள்ளமேபுரிகாலனூர. எ-து. இயமனறொ
ழில் கட்புலனுகாமையின். உணணலகோடல விரும்பலகருதல்.

இசசெய்யுள உலோகாயிதன்கூறியமததகை முறையானே
மறுப்பானெடுத்துககொண டவன காடசியளவையேயுளளதெ
ன்பதனைமறுத் தனுமானமுணடெனபதுகூறிறறு. (௧)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிதுபெய
யுமென், றடுத்ததுமமகில்சநதமூநதியலைத்துவாாபுனலா
றுகொண், டெடுதததுவாநிடமால்வரைக்கணிருந்துகொ
ண்டலசொரிந்ததென்று,முடிததுமமிவைகாட்சியனற
னுமானமென்றுமொழிநதிடே. (௨)

(இ-ள்.) இடித்துமின்னியிருணடுமேக மெழுந்தபோதிது
பெய்யுமெனறடுத்ததும. எ-து. மேகமானதுமுழங்கியு மின்
னியு மிருணடும்பரநதெழுந்தவிடத் திதனுனமழைபெய்யுமென்
றுநினைபபுணடானதும்,— அகிலசந்தமூநதியலைத்துவார்புனலா
றுகொணடெடுத்துவந்திட. எ - து. ஆறுனதகில்சந்தனமுத
லியவறறைத்தளளி யலைந்தொழுகுநீரைககொண்டுவந்திட, —
மாலவரைக்கணிருந்துகொணடல்சொரிநததென்றமுடிததும்.
எ-து. அதனைககண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிருந்துவருஷி
த்ததென்றுநினைந்துநிசசயித்ததும்,— இவைகாட்சியனறனுமா
னமென்றுமொழிந்திடே. எ-து. இவையிரண்டு நீகூறியகாட்சி
யல்ல வனுமானமென்றுகூறுவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுள் மேகத்தின்றோற்றமு மதனுடைய விகற்ப மூங் காரண அநுமானமென்றும், வெள்ளங்கண்டு மலைத்தலை யில வருடமுண்டென்று காணகை காரிய அநுமானமெனறுங் கூறிற்று. (உ)

காண்டலோவநுமானமாவதுங காட்சிமுன்னதுங்கா ட்சியேற, பூண்டபூத வுடமபினுள்ளெழு போதமென் கொடுகண்டனை, மாண்டவாயினமனங்கொண்ஞானமு ணாந்ததும்மநுமானமென், றீண்டுபூதமியைந்ததிவ்வு டலென்பதென்பிரமாணமே. (ங)

(இ-ள்.) காண்டலோவநுமானமாவதுங காட்சிமுன்னது ஙகாட்சியேல. எ-து. நீ. நுமானமென்று கூறபபட்டதுங் கா ட்சியே, அவை பூர்வககாட்சியாகையால பூர்வககாட்சியுங் காட் சியென்று நீகூறின்;—பூணடபூதவுடம்பினுளளெழு போதமெ னகொடுகண்டனை. எ-து. பூதசகூடடத்தினுள ளோரறிவெ ழுமென்று கூறியதநுமானமனறி யாதுகொண்டுகணடனை. அ னறியும்,—மாண்டவாயின்மனஙகொணஞான முணாந்ததும்ம நுமானமென்று எ-து. சத்தாதிகளைப் பொறியிடமாக நினற றியுமென்னு மறிவுஙகாட்சியலல, வநுமானமென்று கொள்வா யாகா—ஈண்டுபூத மியைநததிவவுட லென்பதென் பிரமாணமே. எ-து. இஃதன்றிப பிரமாணமுமில்லையென்று கூறுவை. அங் ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்றுமென்று கூறியதி யாது. உன்காட்சியு மநுமானப பிரமாணமேயென் றறிவாயா க. எ-று.

இச்செய்யு ளநுமானமில்லையென்றுகூற மீளவுமறுத் தவ னை யநுமானமுண்டென்றுகூறிப் பிரமாண முண்டென்பதற்

டுவ, காதலோடுகேடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்
டனஞ், சிதநீரிலெழுந்தகொப்பு ளிகழ்ந்தமாருதச செ
ய்கையே. (ரு)

(இ-ள்.) பூதமானவைநித்தமென்றுபுகன்றதெனனே எ-து பூதங்களைநித்தமென்று மழியாதவியல்பையுடையதென்றுங் கூறியதென்னே?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதலி னுக்கு யோரவாவேண்டும். எ-து. பூதக்கூட்டத்தி லுருத்தோன்று தலுங்கெடுதலுமுண்டாதலா லிவைநித்தமன்றி யிவைகூட்டு வாரொருத்தர்வேண்டும். அஃதென்போலவென்னில,—காத லோடுகேடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்டனம். எ-து. நீயு மவைகூறியகேடாதிகளையு மண்ணைக்கொண் டுண்டாக்குவானை க்கண்டலால்—சிதநீரிலெழுந்தகொப்புளிகழ்ந்தமாருதச்செ யகையே எ-து நீரிடமாகக்குமிழிதோன்றுமாபோல மணமுத லாயின தோன்றுமென்றுகூறினாய்; குமிழியும்வாயுவாலுண்டா ம். ஆகையா, லுருவிடத்திலு மணமுதலானவற்றைக்கூட்டுதற் கொருத்தர்வேண்டுமென்றறிவாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் முன்னையானே பூதங்களைநித்தமென்பதனையு மவற்றின்கூட்டத்தா லுருக்கடோன்றி யவ்வுருக்களிற் புகைமு தலாயின தோன்றுமென்பதனையுமறுத் திதனையாக்குவா னொரு க்கர்த்தாவேண்டுமென்றுகூறிற்று. (ரு)

நீரினைவந்தெழுகொப்புளைநீருறுவாயுவெழுந்திகழ்பூதமு
மோரினவேறுணர்வாயெழவாவைபூதமாகியுதித்திடுஞ்
சேரினுறலடகாய்செறிந்தவைசேரவேலுசிவப்பெழும்
பாரினிற்பிரியாதுபுக்திபழிபபடப்புகிடக்கவே. (சு)

(இ-ள்.) நீரின்வந்தெழுகொப்புணீரது வாயெழுங்கீழ்ப்பூத
மூமோரின்வேறுணாவாயெழாவவைபூதமாகியுதித்திடும். எ-து.
நீரினகண்ணேதோன்றுங் குமிழியுநீராமாறுபோல, விளங்கியபூ
தமும்விசாரிக்குமிடத்து வேறாகவறியுமறிவாகாது; காயபூதமே
யாம்.—தேரினூறடைகாய்செறிந்தவை சேரவேறுசிவப்பெழும்.
எ-து. அன்றியும், நூறுங்காயுமடையுங்கூடி யவைகலந்தவிடத்
தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப் பூதக்கூட்டத்தி னோரறிவெழு
மெனக்கூறியது,—பாரினிற்பிரியாது. எ-று. பூமியிடத்துச்சிவ
ப்புச்சோலையைநீங்காது,—புந்திபழிப்புடம்புகிடக்கவே. எ-து.
அச்சேர்வைபோலப் புத்தியு மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண
டும். அங்ஙனமன்றி யுடலகிடக்கப் புத்திநீங்குகையா னீகூறிய
துபழிப்பாம். எ-று. பழிப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொ
ப்புள விகாரம். பிரியாதெனனுஞ்சொல்லைப் புந்தியுடனுங் கூ
ட்டுக.

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்று
மெனப்பதனைமறுத்துப் பூதத்திற்றோன்றியது காயபூதமேயாமெ
னக்கூறிற்று. (ஞானம்) பூதக்கூட்டத்துடம்பாமென்கிறது பிர
த்தியட்சத்தாற்கண்டாயோ வநுமானத்தாலறிந்தாயோவென்
ற லனுமித்தேயென்னிற சிவனையுமநுமானத்தியா லசேதநமல்
லவெனறனுமித்துக்கொள்வாயாக. (சு)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குணமொ
ன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண்வந்துவி
ளைந்ததென், னூறுகாயடைகூடும்வேறொருவன்றனலெ
னநோக்கிநீ, தேறுபூதசெயற்கும்வேண்டுமொருத்தனெ
ன்றுணர்ந்திடே. (எ)

(இ-ள்) [illegible] வகையினால் [illegible] சிலபொருள் [illegible] வேறு வேறுபட்ட குணங்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குணங்களை [illegible] பெரும் பொருளாகும் [illegible] பட்டதொரு [illegible] குணங்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தொன்றில் [illegible] பொருள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குணங்களை [illegible] [illegible] [illegible]

இச்செய்யுள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஆணைவம் பொறிபுணர் [illegible] சமை துணையாகு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யோனி [illegible] புணர்ச்சி [illegible] [illegible] (அ)

(இ-ள்) [illegible] பொறிபுணர் [illegible] சமைதுணையா [illegible] முனிவகநதி [illegible] முனையிலாத [illegible] போல [illegible] முனையில்லா [illegible] பொறி புணர்வு [illegible] [illegible] குணமாக [illegible] போதுண்டாமென்று [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] யோனி [illegible] பூதமுறையுணர்[illegible] [illegible] [illegible] யோனிபேதமுமிலவாம [illegible] பாலதொழியது [illegible] [illegible]

இர [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(ஞானம்) சதுட்பூதசமவ [illegible] யிபடிபபல [illegible] [illegible] காரணகாட்டா மெனபதுகருத்து (அ)

[illegible] போல எனபதனை [illegible] எனபடாட [illegible] முனபிலைத்தலைவுணடென்று சொலவாயாகில அபபொழுது) [illegible] பூவானது,— வானினவ [illegible] எ-து [illegible] நிறகுமாகையிலே [illegible] [illegible] ஞானபிரகாச இலலாததுணடாகாதெனபதுகருத்து ஓகை மகிழ்சசி [illegible] [illegible] யோனி பனமையுமின்று. எ-து. பெணணுணலியென்னும் பேதமும், [illegible] யோனி யெனபதது நாறுயிரபேதமும், [illegible] [illegible] நூறுயிரமும், [illegible] நூறுயிர [illegible] பத்து நூறுயிரமும், [illegible] நூறுயி

ரமு, மூர்வனபதினைந்துநூறாயிரமுந், தாபரங்கள் பத்தொன்ப துநூறாயிரமு, மாகவெணபத்துநான்கு நூறாயிரயோனிபேதங களுமில்லாமல் எனறா.

மற்றோருரையாசிரியருமிதுவேபாடமோதி;ஒரோகை. எ-து ஒருகதியும்,—பூ. எ-து. அதிற்றுமனாபபூவும்,— வானின்வந்தி டும். எ-து. ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேணடும், அவ்வாறினமை யான் முனபிலலாதனதோன்றுமென்பதுகூடாது எனறுரைத் தனா. ஒகை பிரவாகத்தையுணாத்தும் வடசொற்றிருபு என்ற னா.

உரையாசிரியா தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருத் தலசெய் துரையுரைத்தனராயின நூலாசிரியர்கருத்தை யெங் ஙனமிவ்வாறெனத்துணிதல்கூடும். ஆயினுங்கருத்து வேறுபா டில்லாமையே பெரிதாய்ப பெறும்பயன். அஃதன்றிச் சிலரொவ வோரபிமானத்தா லொவவோருரையைச்சிறபபித்து மறறோரு ரையைத்தாழ்த்திழிவுபடுததியும் பக்திசிரத்தையுடையசாதகரை மயக்கஞ்செயகினறனா; வேதாகமங்கட்கே பாஷியமும் வியாக் கியானங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கீகாகளை யாம்சொல்வதியா து. சிவபிரான அவ்வவர்பககுவத்திற் கேற்பவும் புண்ணியபா வங்கட்கேறபவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதா னஞ்செய்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டொன்றதாயுடலங்க ளின், வந்திடாவுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மைமடமி ன்மையாம், புந்தியோடியவன்னபோக்குணக்கள்பூதபு ணர்ச்சிதான், றங்கிடாதிவைபேதமாயிடவந்தவாவினை தந்தவா. ([illegible])

(இ-ள்.) ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டொன்றதாயுடலங்களினவந்திடா, வுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மையுமின்மையாம். எ-து. நீ முன்பில்லையென்றுகூறிய கன்மமில்லையாயின் யோனிபேதமுமில்லையாய், அவ்வியோனிபேதங்களினுண்டாமுடலங்களினிந்திரியங்களு, மைந்துநான்குமூன்றிரண் டொன்றென்னுமறிவுகளுமில்லையாம. அஃதன்றியும,—புந்தியோடியவன்னபோககுணங்கள பூதபுணர்ச்சிதான், றந்திடாது. எ-து. புந்தியாலறியுமக்ஷரங்களும்புசிப்புகளுங் குணபேதங்களும் பூதக்கூட்டந்தரமாட்டாது.— இவைபேதமாயிடவந்தவாவினைதந்தவா.எ-து. இந்திரியமிக்ககுறைவாகவுஞ் சாதிபேதமாகவுங் குணபேதமாகவும் இப்படிபேதித்திடவந்ததவதனைக் கன்மந்தந்ததென்றறிவாயாக.எ-று. முன்னா வன்னம்ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அக்ஷரம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாற்பூமிசெலாக்கினிவாயுவானது சதுட்டயங்கடன்னில் விருத்தமாகையாற் றமமிறகூடாதாம், தம்மிற்கூடியொன்றுதலரிதெனக்கொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக் குறித்தன்று கலப்புகுறித்ததாம். அன்றியு, மைந்திந்திரியங்கட்கு மைந்தறிவுபிறக்குமோ வோரறிவைந்தினுமபிறக்குமோ, வைந்தினுமைந்தறிவுபிறக்கி லொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையாம. ஒருணர்வைந்திலும்பிறக்கி லதுவேசிவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. எ-கு. பலநிறங்களும் எனவும், புந்தியோடியவன்னபோகம். எ-கு. அறிவுசெல்கின்ற அன்னமுதலிய போகங்களும் எனவுங்கூறினர்ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் புன்மரமுதலவும்றறியுமோரறிவுயிர், மூரனத்தாதிகளவாலறிவீரறிவுயிர், சிதலெறும்பாதிமூக்கறிவின் மூவறிவுயிர், தும்பிவண்

[illegible] செவியுறிலோ [illegible] [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

அறிவுபூதமெல்லாமெனவில்லை வலுபுறத்தும் [illegible] ஞெ, செறியுதாவுடலதனெனிறசவானபோது [illegible] [illegible], குறிகொளாதுடல்வாயுவானது [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] (௧௮)

([illegible].) [illegible] [illegible] [illegible] பூதங்களையறிவினாலென [illegible] [illegible], [illegible] மனைனிலு நீரிலு நெருப்பிலுங் காற்றிலு [illegible] [illegible] [illegible],—செறிவுதாவுடலத்தெனிற்சகைக [illegible]

...ச்சோ ஏது உடலிலேச் சீவிக்கப்போகுமோ ... சொல்லு
வியனி ... பசிமிருக்க ... கண்டிலேயே
...கொண்டு உலை ... விடாமையினென் ... ஏது
...க்கமாட்டாதாகளும் ... ய பிறிசுவாதோ பொருந்தக்கூறி
,—பிறராருயிர் வளர்ச்சி ஞானமுதககோ ... யிறவாதத்தே எ-து
அ.தவாயுவானது முதலாகத்தலே ... பிரியாது ... வறியாமல் ...
...னை ...கையாற் ... ரது, வேறொ
ருவனொடென்றறிவாயாக எ-று

இச்செய்யுளானமாவே ... தனைய ...க்கூறிற்று

...றிவு ... குணமேனையவாகிய ... பதா
...டன் பெரிதானவனுக்கு ... பெரிதாகவே
சிறுவுடலிலே சிறிஞானமுமாய் ... பெரிதும்
பெருமுடலில் சிறிதாகவெனப் பெரிதாகவெனச் சிலர்பேசுகிறோ

(இ-ள்) அவ்வுடலு ... எ-து அறிவொன்று
வேறொருமுதலில்லை ... குணமோடானது மறிவென்றுங்கூறி
ன,—அவையுதாரிப ... வுடம்பு பெரிதானவற்
றுக்கெல்லாம் பெரிதாகவே சிறுவுடலுக்குச் சிறிதாயிரு
ம் எ-து ஆன்முதலெழுபிறப்பிலைவைத்தவுடலிற் பெரிதான
...றிணுக்குமறிவு பெரிதாயும் சிறிதானவுறிணுக்குமறிவு
சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும் ... —பெரிதும் பெ
ருமுடற்சிறிதாவென்றெல் பெரிதாவென்சிலபேசுகிறோ எ-து பசி
...மதவைதயுடையயானையுடற் கறிவுசிறிதாயும் சிறியவுடம்பு
டையமனுடர்க்கு அறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென் ...கையாலறிவுட
னுகுணமானது, வேறுச்சொல்லத்தக்கதன்றாயிற் சொல் எ-று

இச்செய்யுளறிவுடற்குணமென்பதனை மறுத்து ஆன்மா
...வென்றுகூறிற்று, இதுகன்மத்தாலெனப்படுங் கருத்து

அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு மறிவுவளரவு மதுகெடுந்தோ
றுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதனனிற்
கக்காணபபடாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்னிற், பிருதிவிசேட
மாகியவிந்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறு
ஞ்சுருங்கி யதனில்வேறுபடப்படாதாகி யிந்தனமில்லாதவழியி
லில்லையாகின்றவக்கினி யிந்தனகாரியமாகி யிந்தனத்துடனென்று
காவாறுபோல வறிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனென்றுகா.
அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானி லற்பசரீரியாயினுன் சகலசா
ஸ்திரஞானமுடையனகக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாற் சேதன
த்துக்கு விருத்தியில்லையெனக்கொள்க. (௧௧)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்
பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றி
னுதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு [டி
நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ளதன்மையினீடுமே.௧௨

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலி
ற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றிடின்,
எ-து. அற்றன்று, உடற்குணமேகாணுமறிவென்றது, பூதமா
னவைகூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்கூ
டலி லறிவுசிறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகி
யும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்த
தென்று மங்ஙனமுறைமையென்றுநீகூறின்,—ஓதுடற்பெரிதா
னவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ள
தன்மையினீடுமே. எ-து. பூதககூட்டத்தாற் றோன்றுமென்று
நீகூறியவுடல் பெரிதானவுடல்சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல்
பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்பாட்டினிற்
கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாது பெரியவுடல்காலஞ்சென்றும்

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றாற் பெரிதாயுமிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கீடாகவடிவெடுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. நீடுதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளுமறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புணர்ச்சிவிசேஷங்களினாலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததென்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று. (௧௨)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்றுரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும் இதுவேகருத்தாய்ககூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணிவையென்னின்வேறிசைபெண்ணோடா
ணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரண
மாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமா
வதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்
வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (௧௩).

(இ-ள்.) இயல்புகாணிவையென்னில். எ-து. கன்ம முடலாகவெடுத்துககோடற்கறிவில்லை, இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ் செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இயலபொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொருந்தி யிரண்டுதன்மையாகிய பெண்ணாணென்னுமுறைமையைக கொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன். எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி யிரண்டுதன்மைப்பட்

[illegible] ணிக்கந்தியா பா[illegible]

[illegible] ற்றினானை [illegible] காரண [illegible] பமேதணினா [illegible]
[illegible] தடைபுத [illegible] குயமக்கப்படுபால [illegible]
[illegible] தவியாபுடிவலவாய [illegible]
[illegible] யமாம் [illegible] பியது
[illegible] ராககுகடதனை [illegible]
[illegible] ஜெணட [illegible]
[illegible] பயிலெவை முதகவின் [illegible]

[illegible] பயன் [illegible]
[illegible] குரண [illegible]
[illegible] வேயைப [illegible]
[illegible] பால மறுபிற பு [illegible]
[illegible] பகுதல [illegible]

[illegible]

[illegible] யமதுயிட [illegible]
[illegible]

[illegible] பங்குகண [illegible]

[illegible] ணை [illegible] கடமந்தோனி [illegible]
[illegible] சிரிக்கி [illegible]
[illegible] ணமே [illegible]
[illegible] ஆமமாகு [illegible]
[illegible] ஸ்கதாரிய [illegible] தந்தமிடக [illegible]
[illegible] பசிரத்து மாசிரிய [illegible]

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றுற் பெரிதாயுமிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்திற்றேன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கீடாகவடிவெடுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. நீடுதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புணர்ச்சிவிசேஷங்களினுலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததென்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்றேதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்றுரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றேருரையாசிரியரும் இதுவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணிவையென்னின்வேறிசைபெண்ணேடாணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமாவதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கந)

(இ-ள்.) இயல்புகாணிவையென்னில். எ-து. கன்மமுட்லாகவெடுத்துககோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணேடாணிருதன்மையாஞ் செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இயலபொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொருந்தி யிரண்டுதன்மையாகிய பெண்ணுணென்னுமுறைமையைக கொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன். எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி யிரண்டுதன்மைப்பட்

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல. எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்டகாயத்துக்குக்காரணமாமின்,— காதலாணொடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமாவதென. எ-து. பெண்ணை காதலோடுபுணரும்புணர்ச்சிகாரணமாக வுருக்கள்காரியப்படுவானேன். அங்ஙனமானது,—ஆதியேயுலகத்திலாணொடுபெண்ணுமாயணைகாரிய நாதனுயகியோடுகூடிய நதகாரணமென்பரோ. எ-து. அநாதியே கர்த்தா நாயகியோடுகூடிபபோகத்தைவிரும்ப வதுகாரணமாகவாதியேயுலகினை ஆணைபெண்காரியபபட்டதுகாரணமாகவுருக்கள் காரியப்படுவருதலன்றி பூதக்கூட்டங்காரணமெனப்படாது.

இச்செயயுளுருக்கட்குப்பூதங்காரணமன்று கர்த்தாவேநிமித்தகாரணமெனபது கூறிற்று. (ஞானம்.) ஜீவனுமுருக்களை வகுத்துக்கொள்ளவறியாது, ஸ்ரீபுமானகளுமப்படியே, கர்த்தாவுஞ்சததிசிவமாகவடிவுகொள்ளச் சங்கிதிமாத்திரத்திலே சனமத்துக்கீடாகவுருக்கடோன்றுமென்றறிக.

இயலபுஉாணிவை யென்னுஞ்செய்யுள்முதல் விசெய்யுட்காறு முருக்கட்குப்பூதங் காரணமன்றென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (கரு)

கந்தமவெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செயத தென்றனே, சந்தனந்தழல்சாரநீரிருதன்மையுற்றிடுமாற தோர், தந்தகன்மமிரண்டணைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமுஞ், சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிடுமவேறுடறகிலேதெரிடே

(இ-ள்.) கந்தம்வெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்த தென்றனே. எ-து. புனலானது சந்தனத்தினைக்கூடிக்குளிர்ந்தும நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலால் விஃதென்ன

கனமஞசெயதது, ஆதலாற்கனமமில்லையென்று கூறினுய,—ச ரதனந்தமலசார நீரிருதன்மையறறிமொறதோா. எ-து. நீயுவ மயகூறிய நீர் சந்தனததையுந்தழலையுஞ்சார வொருபொருட் கிர ணடுதனமையுண்டானவாறுபோல விசாரிப்பாயாக,—தநதகன மமிரணடனைந்துதருஞ்சுகதுதொடுதகசமும். எ - து. கன்மமிர ணடுவகைப்படப்பொருநதிச சுகதுககங்களைககொடுககும்,—சிந் தியாவெழுசிவனுந்றிடும் வேறுடற்கிலைதேறிடே. எ-து. அந்த சுகதுககங்களையறறிந்திடுவது சேதநமானவுயிருக்கல்லது அ சேதநமானவுருககட்கிலலையெனறறிவாயாக. எ-று. தநதகன்ம மாவது முன்ஜநநத்திலறிவுணடாககிககொண்டதாய் பின்ஜநந நதிலவநது கூடியகன்மம். *சிந்தியாவெழுசிவனென்றது சுகது ககஙகளுககுப பிரியாப்பிரியப்படுதலை

இசசெய்யுள் கன்மமிலலை யெனபதனைமறுத்துக கூறிற்று. (ஞானம.) உனனிலிரணடுபேதமாகச சொல்லப்பட்ட விநதிய ஙசதன்னிய வாதிபோலன்று, சரிரமுஞ்செவியுநாவு மூககுஙக ணுஙகிடக்கச சைதனனியமில்லாமையாற சிவனேசைதன் னிய மென்றுகொள்வாயாக   (௪௬)

சுகதுககஞ்சேதனவுயிாககு. எ-கு. ஜீவியாதசரீரத்திற் கா டைசாறறி ஆபரணம்பூட்டிச சந்தனமபூசி மாலைசூட்டிப பிரே தாலஙகாரம்பணணின பாடையிலெடுத்துப்போனபோது மக்கி ரியுந்தானுமிரணடறககலநது வேகிறபோதுஞ சரிரத்திற்காணு மைபாலே சுகதுககம்ஜீவனுககேயென் றுதஹரித்தனா ஞான பபிரகாசா.

இன்பமெய்தி யிருந்துநீவினை யில்லையிங்கியல்பெ னறிடிற், றுன்பமெய்திடுவானெனமற்றிது சொல்லிடா [illegible]வல்லையேன், முனபுசெயதிடுகன்மமென்றறி க

ன்மமுமுதல்வன்னறிந், தன்பிறுவுறுவிக்குமப்பய ஞு
ஙகமைப்பொடநாதியே. (கஎ)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீவினையில்லையிஙகியல் பெ
ன்றிடில் எ-து. நீ ஸ்ரீகளுடன்கூடிப்போகவின்பத்தை யநுப
வித்திருந்து மியல்பொழியக்கன்மமில்லை யென்றுகூறில்,—
துன்பமெய்திடுவானென். எ-து. அந்தஸ்ரீகணீங்கினவிடத்துத்
துக்கப்படுவானேன்,—மற்றிதுசொலலிடாய் சொலவல்லையேல
எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லையாகிற் சொல
லுவாயாக,—முன்புசெய்திடுகனமமென்றறி. எ-து. ஸ்ரீகளுடன்
கூடிப்போகத்தையநுபவிப்பதும் அவளைநீங்கித்துன்பததைய
நுபவிப்பதும் நீமுன்செய்தபுண்ணியபாவுமென்றறிவாயாக,—க
னமமுமுதல்வன்னறிந் தன்பிறுவுறுவிச்கும். எ - து. அந்தப்பு
ணணியபாவங்களுந்தானுகவினைவதன்று, கர்த்தாவானவ னறி
வுகள்செய்த கன்மத்துக்கீடாக வறிந்தநுக்கிரகத்தாலே யூட்டுவ
ன.—அப்பயனுங்கமைப்பொடநாதியே. எ-து. அறிவுங்கன்மமு
மதனைக்கூட்டுதலு மநாதியேயுள்ளது. எ - று. மற்று - அசை.
அறிவு அதிகாரமுறைமையாலவந்தது. பயன கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்ததலைக் கூ
றிற்று. (ஞானம்.) துன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேம்
புகைப்பதுங் கரும்புதித்திப்பதுமியல்பென்னிற் றித்தித்ததென
றுங கைத்ததென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன்னியமொன்றுண்கோ
ணவன்கன்மத்துக்கீடாகச்சுகதுக்கப்படுவனெனக்கொள்க.(கஎ)

அநாதியேலமைவின்றெனின்மலமாயைகன்மமனுச்சிவ
னநாதிகன்மமனுக்கள்செய்யவறிந்துக்ன்மமூடற்செய்யா
வநாதிகாரியமாமூடற்களசேதனம்மனையாவதித்
தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பிறேடுமனாதியே.

(இ-ள்.) அநாதியே லமைவின்றெனின். எ-து. நீகூறிய வையநாதியேயாமாகில ஒருவனூற்கூட்டுதலில்லை யென்றுகூறின்,—மலமாயைகன்மமனுசசிவனநாதி. எ-து. மலமு மாயையுங கன்மமு மான்மாவுங் காத்தாவு மநாதி,—கன்மமனுக்கள்செய்யவறிந்து கன்மமுடற்செயா. எ-து. கன்மத்தையான்மாக்கள் செய்ய வந்தக்கன்மந்தானுயறிந் தான்மாக்களுக்குருவையெடுத்துககூட்டமாட்டாது,— அநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனமம்மணையாவறிந்து. எ-து. அநாதியேகாரியப்பட்டுவருமுடற்களசேதனமாகையா லான்மாவை யறிந்துகூடமாட்டாத,—அநாதியாதியமைக்கவேண்டும். எ-து. ஆகையா லநாதியாகியகாத்தா வான்மாவையுங்கன்மத்தையு மதற்குப்பொருந்தின வுருவையுமாதியாகக கூட்டல்வேண்டும்,—அமைப்பிறேனுமெநாதியே. எ - து. அப்படியவன்கூட்டினகூட்டரவுமநாதியாகையா லிதுவுமநாதிதான். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமு முயிருமுடலு மொருவன்கூட்டப்பதெலா லநாதியன்றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,இவையசேதனமாகையாலே யொருவன்கூட்டவேண்டும், அதுகொண்டாதியென்றுகூறப்படும். அக்கூட்டரவுமநாதிப்பட்டுவருகையா லிவையுமநாதியென்பதுகூறிற்று.

கந்தம்வெம்மைஎன்னுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுட் காறுங்கன்மமுண டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களாற்கூறிற்று(கஅ)

காரணகாரணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினின்றெனிற், காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்கண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே, காரண துயிர்தானுமிப்படிகண்டிடுங்காரணங்களைக், காரணகாரணங்களுக்குயிருண்மையானதுங்கண்டிடே (கக)

(இ-ள்.) காணுஞகரணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினி ன்றெனின். எ - து. புறக்கரணங்களுக்குயிர்காணவொண்ணு தாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னான்மாவெனறொன் றில்லையென்றுகூறின்,— காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்க ண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேறபமா று) சரீரமானதுதன்னைக்கண்டகண்ணைத்தான்காணவறறோ? அச்சரீரத்தைக் கண்டுநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேசா ன்,—காணுதுயிர்தானுமிப்படி. எ - து. காட்சியளவையா ல் பகன்னுக்குக காணவொண்ணுதெனறவுயிரு மித்தன்மைத் து,—கரணடுகெகாணங்களை எ-து உயிர்சேதனமாகையாற கர ணங்களைக்கண்டுநிற்கும்,—காணுரு கரணங்களுக்கு. எ-து ஏ கனைசரீரமறியாதவாறுபோலக் கரணங்களுமவ்வான்மாவை க்காணவொண்ணுது,—உயிருண்மையாவதுங் கண்டிடே. எ-து ஆகையாலான்மாவையுண்மையாகவுண்டெனவறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் காட்சியளவைக்குக் காணப்படாதாகையா லான்மாவில்லையென்றவனை யுண்டெனமறுத்துக்கூறிற்று ()

அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்றுங்க ட்டிடும், பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி பற்றியல்லதுநின் றிடா, தெங்குமார்தயிலத்தையுண்டெழு தீபமானதெரி ந்திடு, மங்கதாமுடனின்றுகன்ம மருந்தியாருயிராவதே.

(இ-ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்றுங்க ட்டிடும் பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி பற்றியல்லதுநின்றிடாது எ - து. நெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்று தன்வடிவை யகாட்டுந் தன்மையன்றி தனித்துநின்றுதன் வடிவைக்காட்டு ந்தன்மையையுடைத்தன்று, அதுபோலவான்மாவுமோர்கருவை ப்பற்றியன்றிநிற்கமாட்டாது,—எங்குமார்தயிலத்தையுண்டெ

தீபமானதெரிந்திடும். எ-து. தகளி யெங்குநிறைந்தவெண்ணெ யைப்பருகி யோங்கியதீபமானதெரியாநிறகும்,— அங்கதாமுட ணின்றுகன்மமருந்தியாருயிராவதே.எ-து.அப்படி கன்மத்தாலெ டுத்துககொண்டகாயத்தினின்றுங கன்மத்தைப்புசிப்பதான்மா வாம். எ-று. திரி காயத்திறகும், எண்ணெகன்மத்திறகும், தீபமா னமாவிற்குமுவமை. பஙகியாது-அழியாது.

இசசெய்யுளானமாவொனறுேடுகூடியல்லது தனித்துநில் லாதென்பதுகூறிறறு. (௨௦)

அறிவுதானுடலததின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடி
னறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிநதிடாமையதினறெனி
னறிவையோகனவததுநீனவ்தைையன்றுதராததிருந்
தறியுமவவறிவோமயககறிவாதலாலறியாதுகாண். (௨௧)

(இ-ள்.) அறிவதாறுடலத்தின்வேறது வாயிறந்துபிறந்திடி னறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிந்திடாமைய தின்றெனின். எ-து. அறிவான திவ்வுடலததின்வேறுபட்டிறந்தும் பிறந்துங்கிரியுமா யி னவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி னிப்பிறப்பினு மறியாமையின்றி யறிவேயாயிருக்கவேண்டும். அங்கில்லையேயென்று நீகூறின்,— அறிவையோகனவதது நீ நனவதனை. எ-து. நீ கனவுகாணுமி டத் தககனவைநனவென்பதன்றிக கனவென்பதறிதியோ? அ ந்தன்றியும்,—அன்று தராத்திருநதறியுமவ்வறிவோ மயக்கறிவு, எ-து. நீ மாதாவுதரத்திலமுந்தறிந்தவறிவோ பூததேகமானபின புமயங்கினவறிவு,— ஆதலாலறியாதுகாண. எ-து. ஆகையாலிற ந்தும்பிறந்துங்கிரிகையால் ஆன்மாவுக்கறியாமையே குணங்கா ண. எ - று.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாகி லெப்பொழுதுமறியவேண்டு மென்பதனைமறுத் தான்மாவுக்கறிவுமறியாமையுங்குணமெனக் கூறிற்று. (௨௧

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடுமென்பதிங்கிசையாதெ னி, னுறங்கிடும்பொழுதின்றிநின் றுணர்விங்குதித்திடுமா றதோர்,பிறந்தவிவ்வுடல்போகவேறுடல்பின்புவந்தமை பேசிடின், மறந்திடுங்கனவத்தின்வேறுடல்வந்தவாறும தித்திடே. (௨௨)

(இ-ள்.) இறந்திடும்மறிவே பிறந்திடுமெனபதிங் கிசையா தெனின். எ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் றிவ்விடத்துக்கூ றியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று நீகூறின்,—உறங்கிடும் பொழுதின்றி நின்றுணர்விங்குதித்திடுமாறதோர். எ-து. நீதுயி ல்செய்யுமிடத்து முகத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிடந்து வி ழித்தவிடத்துணர்வினின்று பாம்பைக்காணவும் பயப்படுமாறு விசாரிப்பாயாக,—பிறந்தவிவ்வுடல்போக வேறுடல்பின்புவந்த மைபேசிடின். எ-து. இப்போதெடுத்துககொண்ட காயங்கெட் டாற் பின்புமற்றொருகாயமுண்டாம்படி யெப்படியென்றுசொ ல்லின்,—மறந்திடுங்கனவதனின் வேறுடல் வந்தவாறுமதித்தி டே. எ-து. நனவைமறந்திடுங்கனவி லுன்னையெடுத்துககொண டெரியுமுட லுன்னைக்கூடியவாறெத்தன்மை யத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யு ளிறந்தவறிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன்புள் ளதுக்குமதேகம்வந்து பின்புடலாகாதென்பதனையு மறுத்துக்கூ றிற்று. (ஞானம்) அன்றியுமொருஜன்மத்துவைத்தபொருளைப் பி றிதொருஜன்மத்துச் சாத்திரப்பிரமாணத்தா லறிந்துகாட்டுதலும், பிசாசாதி ஜநநமரணகாலத்துவிருத்தாந்தத்தை யடுத்தவர்க்கறி வித்தலுளவாகவுங்காணுநின்றாயிதனையறிவாயாக. (௨௨)

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய, மரணமானவிடத்துமற்றிவை மாய்ந்துபின்புவருஞ்செய

ல், கிரணமார்கலைகெட்டுதிப்ப விறப்பிறேடுபிறப்பையு
ந், தரணியோாகண்மதிக்குரைப்ப ருயிர்க்குமிப்படிசாற
றிடே. (உரு)

(இ-ள்.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய
மரணமானவிடத்துமறறிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செயல். எ-து
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவனமரணமானவிடத்தி
ந்திரியங்கள்கெட்டுப் பின்பவைவருமுறைமைப்பாடெத்தன்மை
த்தென்னில் ? ஒருவன்மூர்சசித்தவிடத்துக் கரணஙகள்வாயுவி
டத்தொடுங்க வவ்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப் பினபவன்மூர்ச்
சைதீர்ந்தவிடத் தககரணங்கள்சேட்டைபட்டாற்போலும். இத
ன்றியும்,—கிரணமாாகலைகெட்டுதிப்ப விறப்பிறேடுபிறப்பையுந்
தரணியோர்கண்மதிககுரைப்பர். எ-து. மதியினதுகிரணம்பொ
ருந்தினகலைக டன்னிடத்துக்கெட்டுந்தோன்றியு முலகத்துள்
ளோர தனைமதிக்கு மிறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறிநிற்பர்கள். அது
போல,—உயிர்கருமிப்படிசாற்றிடே. எ-து.ஆன்மாவுக்குமிப்படி
க் கூறுவாயாக. எ-று.

இச்செயயு ள்ளை மாவினுடையதூலகாயத்தினுள்ள கரண
ங்கள் சூக்குமகாயத்திலும்பொருந்துமென்பது மான்மாநித்திய
மென்பதுங்கூறிற்று.

காரெணுகரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லை
யென்று மிறந்தவறிவுபிறவாதென்றுங்கூறுவதனை மறுத்துக்கூ
றிற்று. இதனால்வாயுவியங்காதகாலத்துக் கரணமியங்காதெனு
க்கொள்க. (உரு)

பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடு
மாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே
பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறுபிடித்திடிற
கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரோ.

(இ-ள்.) பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடு மாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே. எ-து. நீ கூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப்பொலிவினையுடைத்தாயப் புசிப்பளவுநிலைபெற்று மீளவுமழியாநிற்கும். ஆதலாலிதனையாக்கியு மழிததுஞ்செய்வானொரு கர்த்தாவுண்டென்றறிவாயாக.— பேதமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடில். எ-து. (இந்நனைபொருளுக்கேற்பமாறுக) மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம வந்தாற்போலப் பூதகாரியமேசாயமெனனில்,— கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரோ. எ-து. அம்மண்ணுங குற்றமில்லாதகுலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போல க காத்தாவினுடையசெய்கையாற் பூதமுங்காரியப்பட்டதென் றறிவாயாக. எ-று. ஐயனே என்றதிகழ்வின்கண்வந்தது. ஆதலா லசேதனமாகியமிருத்துச சேதனனாகியகுலாலனாலே காரியபப டுமாபோலப் பிரபஞ்சமீசுரனாலேகாரியப்படுமென்றறிவாயாக.

பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு மாதலாலொருநாதனிங்குளன். எ-கு. பூதங்களானவை காரியங்களாகப்பொலிந்துதோன்றி நின் றொடுங்காநிற்கும். ஆதலாலேயிவையிற்றைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவுளன் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேதனாணனாணம்மறியாவிழுப்பொருள்பேதை
யாற்,றாதனையிருகானடந்திடுதோழன்வன்மைசெய்தொ

ண்டனுச், காதலாலடியார்களுக்கெளியானடிக்கமலங்க
ணீ, காதலாலணையிண்டன்வேண்டினவிம்மையேதரு
ஙகண்டிடே. (உ௫)

(இ-ள்.) வேதநாலானுரணம்மறியாவிழுப்பொருள். எ-து. பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இருக்கு யசுா சாமம் அதாவணமெனனு நாலுவேதமு மறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள்,—பேதைபாற்றூதனுயிருகானடநகிடு தோழன்வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) வலிந்தாட்கொணட சுந்தரநாயனூர்க்குத்தூதனுயப் பரவைநாச்சியாரிடத திரவின்க ணணிருகானடந்த துணைவன்,— ஆதலாலடியாாகளுககெளியான். எ-து. அப்படி பிரமவிஷ்ணுககளுககரியனுயினு மடியார்களுக்கெளியனு யெண்ணியவையிம்மையிலே கொடுக்கத்தககவனுகையால்,—அடிக்கமலங்கணிகாதலாலணே. எ-து. அவனஸ்ரீ பாதகமலங்களை நீ விருப்பதோடும்வழிபடுவாயாக,—ஈணடன வேணடின விம்மையேதருஙகணடிடே. எ-து. விரும்பியபோகத்தையு மிம்மையிலேதருவனுதலால் அவனைமெய்யாசக்கா ணபாயாக. எ - று. வன்மைசெய் தொண்டனென்பதனைக் கர்த்தாவையேவறகொள்ளுந்தொனு,டனெனினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் பூதஙகளையுஙகூட்டிப் போகமோகஷங்களையுங்கொடுப்பன் கர்த்தாவென்பதுகூறிற்று. இதனுல் வேண்டும்விடயமும் பத்திபண்ணுவையாகிலிம்மையினுமநுபவிப்பை, கடுசெனச்சிவனைவழிபடுகவெனபது. (உ௫)

. அடியாாகளுக் கெளியான். எ-கு. "பாராாவிசும்புளார் பாதாளத்தார்புறத்தா, ராாாலுங்காண்டற்கரியா னெமக்கெளியபேராளன்" என்னும்திருவாசகத்தை உதகரித்துக்காட்டினார் ஞானப்பிரகாசா.

பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா,மின்குலாமிடையார்கடாமுலகத்தின்வேட்கைவிடும்பொருள், புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறுபுலைக்கல,மென்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினெனபெறவெண்ணியே. (உசு)

(இ-ள்.) பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா. எ-து. பொன்னுல்விளங்கப்படாகின்றமணிகண் மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது,— மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கைவிடும்பொருள்.எ-து. அதுபோல, உலகத்துமின்போலநுடங்கினவிடையையுடைய மகளிர்பான் மிக்கவிருப்பமுஞ் செயற்கைமனநீங்கினுலுண்டாகிய வசுத்தமிகுதிகண் டாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். அஃதென்போலவென்னில்,— புன்புலான் மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கலம். எ-து. புல்லிதாயவிரத்தமல மூத்திராதிகண்முதலானவைகசிந்து மிகவுந்துர்க்கந்தத்தையுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால்,— என்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. எ-து. இம்மலமூத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசாரித் திவர்களிடத்துவிருப்பமுண்டாயது. அஃதல்லவாயினியாதுண்டாம். எ-று.)

தோலிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்சைசுவேதநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையமுக்கிறேடுபுழுக்குழா, நூலொழுக்கிடுகோழையீரனுாக்குமூத்திரபாத்திரஞ், சேலடர்த்தகண்ணுர்களென்பதுதேர்மலத்திரடிண்ணமே. (உள)

(இ-ள்.) தோலிரத்தமிறைச்சிமேதை யெலும்புமச்சைசுக்
வேதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து., துவகரு உதிரம் மா
ம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலஜல மிவையிற்றினாலேயெ
டுததுக்கொண்ட துர்க்கந்தமாகியகாயம்,—அழுக்கிறேறுபெழுக்கு
மானூலொழுகக்கிடுகோழையீர னுளைக்குமூத்திரபாத்திரம். எ-து.
அதுவன்றியும்,—ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுகுங்
கோழை யீர விவைகளாற்பொங்கிநுளைக்கு மூத்திரபாண்டமா
தலால் அப்படிப்பட்டகாயத்தையுடையமகளிர்,— சேலடாத்
தகணனாகளென்பது தேர்மலத்திரடிண்ணமே. எ-து. சேலிர
ணடுத்தாற்போலுங் கண்ணேயுடையாளென்றுசொல்லுவ தெத்
தாலென்றுவிசாரிப்பாயாக ; விசாரிக்குமிடத்துச் சர்வமுநிச்சய
மாகமலத்தொகுதியாம். எ-று.

பொன்குலாவுமென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் ஸ்ரீபோ
கத்தைமெய்யென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உஎ)

ஆசையுற் றுழல்சூகரங்களசுத்தமேவியவனந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுகமேமைழயோடுறுமின்பநீ
மாசதற்றொளிர்கித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா
ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுழல்சூகரங்களசுத்தமேவியனந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேமைழயோடுறுமின்பநீ. எ-து. (இத
னைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறிவின்மகளிரோடு நீ யின்பசுக
முறுவது ஆசைமிகுத்துத்தடுமொறும்பன்றியானது மலத்திற்புக்
கதனைப்புசித்து அதனிற்புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்த
னவாய்நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும், — மாசதற்றொளிர
நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தி னி
சைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்

பமாறுக.) சர்ததாவுககடிமைத்திறஞ்செய்து யாபகள்பெறுமின
பமாவது குற்றமற்றுவிளங்கும்படியா யழியாததாய் நிமலமா
யிருச்குஞ்சிறப்பினையுடைத்தாகிய வின்பசமுத்திரங்காண.எ-று.

இகழ்ந்ததீ ரேந்திழையாாதம்மைச சீயென்றெணறு துட
ந்தணைவதென்னென்னிற் சொல்வோம் "புத்திரரைக்காமுறா
வாதோட்புணாவார்நல், லுத்தமாநு லோர்ந்துணைப்பேசலோ,
காலமுமந்திரமு முண்டிகலவியினுங, காலமுமுணடோவுனக்கு
சகாண்." என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசா.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிச
கொளாா, ாராகமேயணைவார்களாசை யறுததவின்பமறி
நதிடார், பராவுதேவாபராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீ,
விராவுமெய்யில்விடாதவின்பம விளைந்திடுமிதுமெயம்
மையே. (உகூ)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறி
ச்கொளார்.எ-து. கோபமிகுதியையியல்பாகவுடையார் பொறை
யினலுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார்,— அராகமேய
ணைவார்களாசையறுத்தவின்பமறிந்திடாா. எ.து. ஆசையேதம
க்குச்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுககு
ணடாகிய சுகத்தை யறியமாட்டாாகள், அவர்களைப்போல நீயு
ஞ்சிற்றின்பமாகிய ஸ்ரீபோகத்தைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமா
கியபிரமாநந்தத்தையறியாய். அஃதறியவிரும்பின்,— பராவுதே
வாபராவுதூயபராபரன் னடிபற்றி நீவிராவுமெய்யில்விடாத வி
ன்பம்விளைந்திடும் மிதுமெய்ம்மையே. எ-து. இந்திராதிதேவாக
ளாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும்
சுத்தமானபராக்குமேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோ

டாகக்கொள்வாயாக, அதனாலப்பொழுதேயுன்னுடைய சரீரந்த
னனிலே யொருககாலுநீங்காத சுகாநந்தம்பிரகாசிக்கும். இதுச
ந்தியம். எ-று

பராவுவிராவெனநசொல நீட்டல்வழிநீட்டலென்க.(உசு)

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திகுணமுங்குறிக்கொளா ராகமேயணிவார்களாசை யறுத்தவின்பமறிந்திடார். எ-று "ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர், பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து" "பாபத்திற்கேதுநீங்காப் பழியினிற் கேதுவென்றே, கோபத்தைக்கடிந்தாரதாமே யின்புறுங்குண த்தாரிங்குங், கோபக்கூடாவாவியுள்ள மெனுமுறைவைத்துக்கொ ண்டார், ரூபத்தையுறுவாரிங்கு மங்குமாசாபாவரே." "எரி யானகோப மெழும்போதிலாறி யினைத்தாயகூறியெதிரே, சிரியாகி யாகள பெரியோர்களசிற நினைவார்கள்வேறுசிலரே" "நஞ்சு யின்றாகாததருளு நமபனைபபோறதெய்வமில்லை, யஞ்செழுத்தை யபோல்நல லணுவுமில்லை, விருசியொளிர், சைவசமயந்தனைக் கொப்பாஞ் சமயமில்லை, துய்யபொறைக் கொப்பாஞ் சுகம்" என்பதும், 'அவாவென்பதெல்லா வுயிர்க்குந், தவாஅப்பிறப்பீ னுமவித்து" "இன்பமிடையறா தீண்டுமவாவென்னுந், துன்பத் துட்டுன்பங்கெடின்" "வேண்டாமையன்னவிழுச்செல்வமீண் டில்லை, யாண்டுமஃதொப்பதில்" "வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிற வாமைமற்றது, வேண்டாமைவேண்டவரும்" "ஆசைபடப்பட வாய வருந்துன்பங்க, ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே" "ஆசை கடியானகிலலோகத்தினுக்கு, மாசற்றநல்லடியாளுவன், ஆ சை, தனையடிமைகொண்டவனே தப்பாதுலகந், தனையடிமை கொண்டவனேதான்." "ஆசையறற்கொப்பா மருந்துயரொன் றில்லை, யாசையறற்கொப்பாமின்பாதிதனை-பூசைபணற், கொப் பாந்தருமமில்லை யொன்றொருவற்கோதற்; கொப்பாம் பெரு

மையிலேயோர்" என்றும், மெய்யில்விடாத வின்பம் விளைந்தி டும். எ-கு. திருவாசகம் "காயத்துள்ளமுதூறவூறநீ கண்டுகொள் ளென்றுகாட்டிய, சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ் சென்னிம ன்னித்திகழுமே." எ-ம. சிவதருமோத்திரம். "ஆசைமுதலாமா சனைத்துமறுததேவுடலும்வெறுத்தரிய, தேசன்சிவன்பொற்பாத மலர் செறிந்தாாபிறப்பைமறந்தாாகள், பேசற்கரியபெருமையி னைப் பெற்றாரல்லர்கற்றாலு, மாசுமலிந்தவாசையினன் மயங்கி த்துயாஙகுமானுடரே" எ-ம. நக்கீரர் "வென்றைந்துகாமாதிவே றறுதது மெல்லவே, வொன்றங்கேனிரே லொன்றலாஞ, செ ன்றஙகை, மானுடையா னென்னையுடையானவட்கயிலே, தானு டையான்றன்னுடையதாள்." எ-ம். உதஹரித்தனா ஞானப்பி ரகாசா.

காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனைகாதலாற்
றூமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோதுசுகந்தரு
நாமமார்தருசீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகஞ்
சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்னெறிசேரவே. (நஃ0)

(இ-ள்.) காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனை. எ-து.காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சரியமிடும்பை யகங்கா ரமென்கின்ற விவையிற்றைச் சுகமென்றுகொண்டாய்.அஃதெ ததனமையென்னில்,—காதலாற்றூமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோ துசுகந்தரும்.எ-து. குளிர்மிக்ககாலம்வெப்பவிருப்பத்தால் புகை பொருந்தினவழல்சுகத்தைத்தருவதுபோலவும்,— நாமமார்தரு சீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-து. வெப்பமிகுத்தவி டததுப் புனலென்றுபெயரையுடைய நீரின்குளிர்ச்சியையடை ந்தபோது சுகத்தைத்தருவனபோலவுமாம், காமமாதிகளாலுண் டாகியசுகம், இஃதன்றி,—சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்

னெறிசேரவே. எ-து. கர்த்தாவினுடைய ஞானமாத்திரத்திலே கூடினு லொருக்காலும்விடாதவின்பமுணடாம். ஆதலாலதனே கெடுவாயாக. எ-று. காமமாதியென்றதனுற் காமச்சுகமிருவகை த்து, அவைசாங்கமுபாங்கமென்பது.சாங்கமாவது, ஆலிங்கனமு முத்தமு மிடற்றிறுலுண்டாமொலிபேதங்களு நகக்குறிகளும் பல்லிடுகுறியுமங்கதாடனமு மங்குலிமர்த்தநமுஞ் சும்பனமுதலிய யிவைபோல்வன. உபாங்கமாவது. அன்னவஸ்திரபூஷணசந்த ன தாம்பூலாதிகள். (கூ0)

காமமாதிகுணங்களைச்சுக மென்றுகொண்டனை காதலா ற்றாமமாரழலங்கிசித மலிந்தபோதுசுகந்தரு நாமமார்தரு சீத வெம்மை நலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-கு. காமமென்னுஞ்சுரத முதலியகுணங்களை யுணதறியாமையாலும் விருப்பமிகுதியாலு ஞ்சுகமல்லாதிருககவும் ஒருபாதியினுலே சுகமென்றுகொள்ளா நின்றனை, அவைசுகமன்று, எப்படியென்னில்? புகையொடுங் கூடியழலாநிற்கு மக்கினியானது சீதமானதுமிகுந்தபோதுசுக த்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச்செய்யுஞ் சீதமானதூஷ்ணமி குந்து வருந்தினபோது சுகத்தினையுதவாநிற்கும. இவையிரண்டு மெப்போது நித்தியமாய் நிலைநிற்பதன்று. அஃதன்றியும், ஒன் று மிகுந்துவருந்தினபோது ஒன்றுசுகம்போன் றிருத்தலா லி ரண்டுந் துககமென்றேயறிக. ஆதலாலிவைபோ லுன்னுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய குணங்களென்றா ஞானப்பிர காசர்.

படிக்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்தி ற, மெடுத்தியம்புவதீசன் வாகமூலேத்திடுந்தொழிலெ ன் றுமே, விடுத்திடும்பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடு

மபொருளீண்டருள, முடித்துமும்மலமவிட்டு நின்மல
ரோடுநின்றிடன்முத்தியே. (௯க)

(இ-ள்.) படிக்குநூல்கள்சிவாகமம். எ-து. சிவநெறியாகி யபேரின்ப மெய்த்தபடிக்குநூல்களாவன? வேதாகமங்கள்,— பசுபாசமோடு பதித்திறமெய்த்தெரியும்புவது. எ-து. அவர்களோதித் துஞ் சொலலுஞ்சொல்லாவது? பதிபசுபாசத்திறங்கள்,— ஈசன வார்கழலேத்திடுந்தொழில். எ-து அவர்கள் கிரியையாவன? பரமேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்குகை,—என்றுமேவிடு தரிடும்பொருள் காமமாதிகள். எ-து. எப்போதுமவர்கள் கைவிடும்பொருளாவன? காமக்குரோதமுதலானவை,—வேண்டிடும பொருளீண்டருள. எ-து. அவர்கள்வேண்டும் பொருளாவன? மிக்கவருள,—முடித்து. எ-து. ஆசையாலிப்படி மூன்றுபதார்த்தத்தையுமுற்றுப் பெறநிறுத்தி,—மும்மலம்விட்டு நின்மலரோடு நின்றிடன்முத்தியே எ-து. மலத்திரயங்களையும்விட்டுச் சுத்தரோடுகூடுதல முத்தியின்பம். ஆதலால, நீயுமிச்செயலிலே நிற்பாயாக. எ-று இதனுள் நாலுபாதமுமடங்கியவாறுகண்டுகொள்க.

ஆசையுற்றுழுமென்னுஞ்செய்யுண்முத விச்செய்யுடகாறு முலோகாயிதனை நிராகரித்துப்பேரின்பத்தை யநுபவியென்று கூறிற்று

உள்ளதாவதென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுளெழுப்பத்தொன்றினாலு முலோகாயிதன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. பிரகஸ்பதியிந்திரனை மயக்கியவழியைநீக்கிப் பரமேஸ்வரனைவழிபடுவாயெனபதுகருத்து. உலோயிதர் மிச்சிரசார்வாகன், இரணியகர்ப்பசார்வாகனென்றிருதிறத்தர். (௯க)

உலோகாயிதன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள் - ௯உ,

பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன்மதம்.

நீதியாரவேதநூலினெறியலாவறங்களுரு
மோதியோரைந்துசீலமுடையராயுடலமூடிப்
போதிநீணமரததின்மேவும்புததாநால்வரினுமவைத்துச
சாதிதானிலாதகொள்கைசசௌததிராநதிகன்முன்சாற்றும்

(இ-ள்.) நீதியாரவேதநூலினெறியலாவறங்களுருமோதி எ-து. நீதிசாத்திரததைத் தனக்கஙகமாகப்பொருநதிய வேதநூனெறியல்லாதவாக்கியநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோதி,—ஓரைநதுசிலமுடையராய். எ-து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைந்து கநதங்களின குணஙகளையுடையராய,—உடலமூடி. எ-து. உடலைத்துவாரடையாற்போரதது,—போதிநீண்மரததின்மேவும் புத்தாநால்வரினும்வைத்து எ-து. அரசினைதெய்வம்போலப்பேணி யதன்கீழ்ப்பொருநதியிருககும் பௌத்தா நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவாகளில்,—சாதிதாணிலாதகொளகைச் சௌத்திராந்திகன்முன்சாற்றும. எ-து. வருணபேதமறககாணுஞ் சாதியிலலாதசௌத்திராந்திகன்முன்னேசொல்லாநின்றுன. எ-று. புத்தாநால்வரினும்வைத்து. எ-து. பௌத்தாநால்வரினுமுட்கோளாகக கொண்டென க. நால்வராவார். சௌததிரி, யோகாசாரன், மாத்திமிகன், வைபாடிகனென்போர்.

மேற்பௌத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்துககொண்டார் அதனுளிசசெய்யுள்வர்களுல்வகையொன்பதுஉம அவரின்முன்னாசசொல்லப்படுவோன் சௌத்திரியென்பதுஉஙகூறிற்று. நீதியாரவேதமாவது:—லௌகிகதன்மமாகிய சோதிடம் வியாகரணம் சிற்பம் பரதம் சிஷைக்ஷ சந்தசு எனக்கொள்க. நெறியலாவறங்க

ளாவன:—ஐராதமவாதமும், அசத்திருவாதமும், ஆகாசம் கா லம திககு காரணந்பாவமுமில்லையென்றும, குணியுமவயவியு மில்லையென்றும், பிறவாறருளுமெனககொளக ஐந்துசிலமா வன·—அஹிமசை சத்தியம் அஸ்தேயம பிரமசரியம சஙகிரகம் எனக்கொள்க. இவ்வைந்துசீலமும் சாாவதறகும், சாரணறகு தேசசிலம, உபசம்பனனற்கு நூறுசிலம், சுவவீரருககுக கோடீ சிலம், இப்படிநிலைதோறுஞ் சிலமபலவாம். (க)

ஒதியோரைாந்துசீலமுடையராய என்பதனை மற்றோரு ரையாசிரியா (ஓதியீரைந்துசீலமுடையராய்) எனக்கொண்டுப தநுசிலஙகளையுடையராய் எனவும் பதநுசிலமாவது கொல்லா மை, பொய்சொலலாமை, களவின்மை, காமமின்மை, பிறாபா லிரவாமை எனவைந்தும், உயாந்தவாதனத்திருத்தல், கிடததலின்மை, சந்தனமாலைமுதலாயினதரியாமை, பொன்வெள்ளிக ளைதநீணடாமை, பாடலாடலவிரும்பாமை, உதயத்திறகுமுன் பபுசித்தல்எனவும் உரைாததிருக்கின்றூா, ஞானப்பிரகாசா. ஐ ராதமவாதமென்னுங கொல்லாமைமுதலியவைந்தும் பிரதமசீ லமாகையாற சிலமைந்தெனக்கொள்க எனவற்புறுத்தியுரைத்த னா. அன்றியும்சாதிதானிலாதகொள்கை எ-கு. சாதி திரவியம் நாம குணகி காப்பஞ்ஞாதி வேதனையில்லாதஎன்றூா.

முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன்முதற்செயனமுனிந்துமற் [றும்
பழுதிலாவருளினலேபாதுக்கதுககளுகித்
தொழுதுவானவரும்போற்றத்தொல்பிடகங்களான
வழுவிலாகமஙகள்சொன்னமாதவனுதனுவான். (உ)

(இ-ள்,) முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன் முதற்செயன் முனிந் து. எ-து. சர்வத்தையுமறிந்துபிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை கள

வு கட் காமங்களைவெறுத்தது,—மற்றும்பழுதிலர்வருளினாலே பர துக்கதுக்கனுகி. எ-து. குற்றமில்லாத்கிருபையாலே யெவ்வுயிரத் துன்பமுந் தனனுயிரத்துன்பம்போற் கொண்டு,—தொழுதவா னவருமபோற்றத் தொல்பிடகங்களான வழுவிலாகமங்கள் சொன்ன மாதவனுதனுவான். எ-து தேவர்களுந்தொழுது து திக்கப்பட்டுவரும் பழையபிடகநூலாகிய விகழ்ச்சியில்லாதவா கமங்களையருளிய புத்தமுனியேகாத்தாவாவான். எ-று. பழுதி லாவருளென்பது, இராசசியத்தைசகொடுத்தும பிள்ளைகளைக்கொ டுத்தும் தன்கண்ணைக்கொடுத்து முதிரமாம்சமுதலாயினகொடு த்தும் புறவுககரிந்தும் வையங்காத்துமிவைமுதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்கதுக்கனுய்ப் பிடகநூலையருளியசாவ ஞ்ஞனுகியபுத்தமுனியே காத்தாவென்பதுகூறிற்று. (௨)

“ அருணெறியாற்பாரமித்தை யாறைந்துமுட்னடக்கிப், பொருணமுழுதும்போதிநிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்றன்” இஃதவாகள் சித்தாந்தத்தொகை. பிறர்க்கேயுறுதிக்குழன்று ன். இதுகுண்டலகேசி. தொல்பிடகமென்றது, தணணங்கா ரன மகாவீரன்முதலாயின இருபததமூன்று புத்தர்களுஞ்சொ ன்ன பிடகசாத்திரங்கள் மரபேசொன்னமையான் அவை விம மாயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதன்மபிடகம் .ஆக மூன்றுமெ ன்க. வழுவிலாகமம், முன்னுெடுபின்மலையாதசாத்திரம். மற்றும் என்றதனுல் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையும், தசபாரமிதையும், “தான ஞ்சீலம் சகிநிஷ்கர்மம் பிரக்ஞாவீரியேசபஞ்சமம், கிரதிபஞ்ச கிஷட்டாநமேத்திவிப்ட்சாநிதேதசா” இதுவும்பிடகம் பன்னிருசா ர்புமுதலானவையும். இவையிற்றில் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையாவது, அநித்தியந்துக்கம் அநான்மாவென்றுபாவிக்கை. தசபாரமித்தை யாவது, தானம் சீலம் பொறை நிஷ்காமம் பிரக்ஞை வீரியம்

சத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவைபத்து முபிருறுபபுப் பொருணோச்செய்கையான மூப்பதாம். பன்னிருசார்பாவன. 'பேதமை செய்கை யுணாவேயருவுரு, வாயிலூறலேநுகாவே வேட்கை, பற்றேபவமேதோற்றம்வினைப்பய, னிற்றெனவகுத ;்; வீராறுமணணிற், பிறந்தோரறியிற் பெரும்பேறறிகுவ, ரறி யாராகிலாழுநரகிருப்பர்'' இதுமணிமேகலை. பழுதிலாவருளாவது ராஜ்ஜியதனைக்கொடுத்தும பிளளைகளைக்கொடுத்தும கணணை கொடுததும உயிர்முதலாயினகொடுத்தும புறவுககாகத் தசைய றிநதுகொடுத்தும அபயங்காத்து மிவைமுதலாயினவாம. இதற கூயாகள்வசநம் "மிககதநங்களைமாறி மூன றுபெயயும வெஙகளி றறை மிகுசிந்தாமணியைமேனி, யொக்கவரிந்தொருகூறறைமி ரணடுகணணை யொளிதிகழுந் திருமுடியையுடமபிலூனை, மெ ககிவிழுஙகுருதிகளையரசுதன்னை யின்னுயிர்போறறேவியனா மீ னறெடுததசெலவ, மககளைவந்திரந்தவாககு மகிழ்ந்தேயீயும் வா னவாதாமுணறந்தபகி மாணுவூரே.'' "எண்ணிறந்தகாலஙகளெம பொருட்டான மிகவுழன், றெணணிறந்தகாலங்களிருடீர வொ ருஙகுணர்ந்து, மெணணிகந்ததானமுஞ சீலமிவையாககி, யெ ணணிகந்தகுணத்திறனெம்பெருமானல்லனே.'' இது திருப்ப திகமெனககொள்க. என்றுவிசேஷித்துணாததனர் ஞானப்பிரகா சா இதில் மற்றுருைாயாசிரியா தசபாரமிதையில் பிதாகம் என்பதனைநீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்னிருசாரில், பேத மைசெய்கை உணாவு அருவுருவாயிலூறு நுகர்வு வேட்கை பற று பவம் தோற்றம் வினைப்பயன் பிணி மூப்பு துணியாச்சார்பு. எ-ம. பழுதிலாவருள். எ-கு. உயிர்களையிரக்ஷித்தலும் மரங்களை வளாத்தலுமாம். எ-ம். பிடகநூலில் விம்மாயபிடகமென்பதனை நீககி அபிநயபிடகத்தைச்சேர்த்து மூனறெனவுங்கூறி விசேஷி த்தெழுதியிருக்கின்றார்.

மருவியவளவைசாட்சிமானமென்றிரண்டிவற்றாற்
கருதியபொருள்கண்ஞான ஞேயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்
வருமுருவருவம்வீடுவழக்கெனநான்கதாகித
தருமமவையொன்றிரண்டாயத்தான்விரிந்தெட்டினுமே.()

(இ-ள்.) மருவியவளவைசாட்சிமானமென்றிரண்டு. எ-து. பிடகநூலிற்பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையாவன? சாக்ஷியு மநுமானமு மெனவிரண்டாம்;—இவற்றாற்கருதியபொருள்கண ஞான ஞேயமாயக்கணத்திற்பங்கம்வரும். எ-து. இக்காக்ஷியா லு மநுமானத்தாலுமறியப்படுமபொருள்க ளறிவு மறியப்படும் பொருளுமா யொருமாத்திரையிறகெட்டுவரும்,— உருவருவம் வீடுவழக்கெனநான்கதாகித தருமமவையொனறிரணடாய்த் தா ன்விரிந்தெட்டினுமே. எ-து. ஞானஞேயஙகளிரு ருருவுமருவு ம்வீடுமவழக்குமெனநான்காகி யந்நான்குமொன்றிரணடாகவி ரிந்தெட்டாகததரும். எ-று. கணததிறகெடுகை நால்வகை. அ வையாவன —கெட்டுவா ததிததலும், கெட்டுக்ஷயித்தலும், கெட் டொத்துசிற்றலும், கெட்டுகெட்டேபோதலும். கணம் தாம ளையிதழையடுக்கியுளியிட்டடித்தாலெட்டிதழறுமெல்லே.

இச்செய்யுள் பௌத்தசமயத்திற்கொளளுமளவை யின்ன தென்று நால்வகைப்பாரிப்புங்கூறிற்று. (௩)

மருவியவளவை. அவிசஙவாதிவிக்கியானம், பிரமாணமாகி அநிற்பிரிவு. சாக்ஷி. எ-து. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனுபோதம் பிரா ந தம. அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம் மானதப் பிரத்தியக்ஷம், யோகப்பிரத்தியக்ஷம், சுவசம்வேதனப்பிரத்திய க்ஷம் எனநால்வகைப்படும். அநுமானம், சுவார்த்தானுமான ம் பரார்த்தானுமானம் எனவிரண்டுவகைப்படும் எனவிரித்தோ தினர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருசாரியா, கெட்டுக்கெட்டுவருதலும், கெட்டொத்துநிற்றலும், கெட்டுக்குறைதலும, கெட்டுவளாதலுமெனுநான்கும், முறையே வாயுவுந் தீபமும நீரு மெறும்பொழுகரு முதாரணமாமெனவும், வழுவிலாசமங்கள்சொன்ன மாதவருதனெனககூறி யீணடுபிரமாணமிரணடென்றல மலைவாமெனில ஈணடவவாசமமாகியபிடகநூல் காக்ஷியுமநுமானமுமாகிய விரணடினையுமேகூறுதலின் மலைவாகாதென்களென்றுபொருளுரைததனர்.

உருவியல்பூதமோடங்குபாதாயரூபமாகு
மருவியல்சித்தங்கனமமென விரண்டாகும்வீட்டின
மருவியல்குற்றங்கந்தமெனவழங்கிடுமவழக்கி
னிருவியலுள்ளதோடங்கில்லதாமியம்புங்காலே. (சு)

(இ-ள.) உருவியல்பூதமோடஙகுபாதாயரூபமாகும். எ-து. உருவினதியல்பு பூதவுருவத்துடனே யுபாதாயரூபமென விரணடாம்,—அருவியல்சிததசஙகன்மமென்றிரணடாகும். எ-து. அருவியலபு சிததவருவென்றுங கன்மவருவென்றுமிரணடாகும,— வீட்டின்மருவியல் குற்றங்கநதமெனவழஙகிடும். எ-து. வீட்டினதுபொருந்தினவியல்பு குற்றவீடென்றுங கந்தவீடென்றுமிரணடெனப்படும்,— வழக்கினிருவியலுளளதோடங்கிலலதாமியமபுஙகாலே. எ-து. வழக்கிரணடியல்புள்ளது; அஃதாவது உளவழக்கென்று மில்வழக்கென்றும் வழஙகப்படுஞசொல்லுமிடத்து. எ-று.

இச்செய்யு ளுருவ மருவம் வீடு வழக்கென்னுநான்குமொன்றிரண்டான பகுதியையுணாததிற்று. இயல் இயல்பு. உபாதாநம் உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் பறறப்படுவது உருவியல்பாவது சைதனனியரூபமென்றும் அசைதன்னியரூ

பமென்றுமிரண்டாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடிய
து அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றின்விஷயங்களும்
ஸ்ரீபும்ஸகமானபாவரூபமிரண்டும் இருதயமொன்றும் அகார
ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்னவெ
ட்டாம். (௪)

மணபுனலனல்கால்பூதமவலிகந்தமிரதம்வன்ன
மெணடருமுபாதாயந்தானிவையிருநானகுங்கூடி
யுணடொருபொருளுருபமுறுபுலனுபாங்கமோடக்
கண்டதுசித்தங்கன்மநன்றுதீதென்றலகாணே. (௫)

(இ-ள்.) மணபுனலனல்கால்பூதம். எ-து. பூதவுருவாவது
பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு எனநான்காம்,— வலிகந்தமிரதம்வ
ன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தான். எ-து. உபாதாயரூபமாவது
கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் எனநான்காக வெண்ணத்தகு
ம்,—இவையிருநான்குங்கூடியுண்டொருபொருளுருபம். எ-து.
இவையெட்டுங்கூடியவிடத்தில் யாதொருபொருளுண்டா யது
அம்ருருவாம்,—உறுபுலனுபாங்கமோடக்கண்டதுசித்தம்.எ-து
புலன்கள்பொறிவழியோடியறிய வதனைக்கண்டது சித்தவரு
வாம்,—கன்மநன்றுதீதென்றலகாணே. எ-து. அப்படிக்கண்ட
பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங்காணடல கன்மவருவாம்,
எ-று. கன்மம் கன்மபலம்.

இசெய்யுண் முன்னுரைத்த வெணவகையுருக்களுமருக்க
ளுமிரணடுங்கூறிற்று. (௫)

அட்டகரூபத்துக்குவசநம. "உருவியாதெனமொழிந்தாற் பூ
தமுபதாவும், தெரிய வுரைப்பினில னீர்தீவளிபூதமுப்தாக்க,டெரி
ய வுரைப்பினிலனூற்றஞ்சேறுண்ணொளிவலிநான்கு முரியவா
னவெண்ணியல்வேறடொழிந்தனவுமுள வென்றனே." இன்னு

ம். "நிலம்வலிது நீரதுவன்னந் தீததேறுங்காற்றுள்ளும், புலமாமாறிப் பொருள்வளையறுக்குமா கால, நலமாண்டநாற்பூதமுஞ் சார்வாகவுப்தாக்கள், சொலன்மாண்டவியற்கை தானீமுதலாச சொல்லற்பாற்றே." புலனுபாங்கமோடிக்கண்டது சித்தமென்றது கண்களுஞ்செவிகளுஞ் கரசரணுதிகளும்வழங்கக காணநின்றதுசித்தமென்க. கன்மஞ்சுகதுககமர்மென்க, கன்மமென்பதுதின்பலமென்பது கருத்து. இஃதுஞானப்பிரகாசருரைவிசேடம

மற்றோருரையாசிரியர். கன்ம நன்றுதீதென்றல்காணே. எ-மு. கன்மவருவாவது நன்றென்றுசொல்லப்படும் புண்ணியமும் தீதென்றுசொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என்றனர். தேயுவுக்குவன்னமும் வாயுவுக்குக்கந்தமும் உபாதாயமெனக்கொள்க. சித்தத்துக்குப்புத்தியென்று மனமென்றுமபெயா. இருநான்குநகூடியுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனுல் உருவகந்தமும், உபாங்கஞ்சித்தம் என்றதனுல் குறிப்புக்கநதமும், ஓடக்கண்டதுஎன்றதனுல் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்றுதீதென்றல் என்றதனுல் வேதனைகந்தமும் பாவனைகந்தமுமாகிய வைந்துகந்தமுங்கொள்ளக் கிடந்தமையுய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள், உருவகந்தமாவது பூதநான்கும் உபாதாயநான்குமாகிய வெட்டுமாம். குறிப்புகந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும சித்தமொன்றும் ஆகியகருவிகளாறுமாம். விஞ்ஞானகந்தமாவது அந்தக்கருவிகளாலறியு மாறறிவுமாம். வேதனைகந்தமாவது குசலாவேதனை அகுசலாவேதனை குசலாகுசலவேதனை ஆகியமூன்றுமாம்; அவற்றுட்குசலாவேதனைசுகவறிவு, அகுசலவேதனை துககவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுககவறிவு. பாவனைகந்தமாவது புண்ணியம்பத்தும் பாவம்பத்துமாகிய விருபதுமாம். அவற்றுள்புண்ணியம்பததாவன, அருள் அவாவின்மை தவத்தின்கண்விருப்பம் எனமனத்தானிகழுமூன்றும் இனியவை

கூறல் மெய்ம்மைகூறல் பயனுளகூறல் அறமுரைத்தல் என வாககானிகழுநான்கும வணக்கம ஈகை தவஞ்செயதல்எனக காயத்தால் நிகழுமூன்றுமாம். பாவம்பத்தாவன தீயனசிந்தித்த ல் ஆசை கோபம்எனமனத்தால்நிகழுமூன்றும். கடுஞ்சொல்பொ ய்கூறல் பயனில்சொல் கோட்சொல்லுதல் எனவாக்கானிக ழுநான்கும், களவு கொல்லுதல் வீண்செய்கை எனக்காயததா னிகழுமூன்றுமாம் ஆ பஞ்சகந்தவிரிவு (சுடு) ம். "எட்டிவைய ருவமூன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டியகுறிப்போராறு செ ய்கையுமிருபதாகக், கட்டியபஞ்சகநதங் கணத்தினிற்பஙகமாகி ,த் தொட்டநாற்பத்துமூன்றுஞ் சுகதநூற்றுணிவுதானே'' என் று மவன்வசனத்தாலுணர்க, என்றுவிசேடித்துக் கூறியிருக கின்றனர்.

குற்றவீடராகமாதிக்குணஙகளைக்குறைததலாகு
மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகுஞ் [று
சொற்றருந்தொகைதொடாச்சிமிகுத்துணையென்றுமூன
யுற்றிடும்வழக்கிரண்டுமொன்றுமூன்றுகியாறும. (சு)

(இ-ள்.) குறறவீடராகமாதிகுணஙகளைக்குறைத்தலாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடை யாது சேட்டைகெடமுத்தியின்பமடையுமென்றதுகுறறவீடா ம்,—மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகும். எ-து. உருவ மவேதனைகுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகநதங்க ளுஞ் சந்தானத்துப்பொன்றகெட்டடைவது கந்தவீடாம்,— சொற்றருந்தொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துணையென்றுமூன்று யுற் றிடும்வழககிரண்டுமொன்றுமூன்றுகியாறும்.எ-து.உள்வழக்கில் வழகென்றுகூறப்பட்டவழக்கிரண்டும், தொகையுண்மைவழக் குந்தொகையின்மைவழக்கும்,தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொ

டாச்சியின்மைவழக்கும், மிகுத்தாையுண்மைவழக்கு மிகுத்த ாையின்மைவழககுமென வாறுவிரியும். எ-று. அராகாதிகுண ஙகளைககுறைததல் குறறவீடெனமாறுக. உருவமாதியைநதையு மாய்த்தன்மறறைவீடெனமாறுக.

இசசெயயுளிருவகைககுறறமும் வீடு வழக்கினொதடுதன்ட துங்கூறிறறு. உருவமாதியைநதாவது உருவகநதம் வேதனைகநத ம் சஞ்ஞானகந்தம் விஞ்ஞானகநதம் சஙசாரகந்தம் எனவாய தொகை கூட்டம். தொடாசசி சநதானத்தொடர்சசி. மிகுத தனா தோற்றநாசம். (கூ)

ஒருவனெனறுரைதப்பட்டா னுருவாதியைநதுங்கூடி
வருபவனென் றுரைத்தறெனகையுண்மைவழககதாகு
முருவமஙகாதியாயவைங்தையுமொருவனின்று
தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ்சாற்றுஙகாலே.

(இ-ள.) ஒருவனென்றுரைதப்பட்டா னுருவாதியைந்துங்கூ டி வருபவனென்றுரைத்தறெனகையுண்மைவழக்கதாகும். எ-து ஒருகாத்தாவென்றுரைக்கப்பட்டவ னுருவமுதலியவைந்தோடு ஙகூடி வருபவனென்றுகூறுதல் தொகையுண்மைவழககாம்,— உருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவனின்று தருவதுதொ கையினின்மை வழககதாஞ்சாற்றுஙகாலே. எ-து. உருவமுதலி யவைநதையு மொருகாத்தாவதனோடு கூடாமனீங்கிநின்று ளடாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழககாம சொல்லுங காலதது. எ-று.

இசசெயயுண முற்கூறியவறுவகைவழக்கினுட் டொகை யுண்மைவழக்குந் தொகையின்மைவழக்குங்கூறிற்று. (ஞான ம) சுவரும் மரமும் மரக்கையங கற்றையுங்கூடின சமுதாயத தை வீடென்றுவழங்குமாபோலவும், பலவுருங்கூடி நாடென்று

ம் பறறெனனும் வழக்குமாபோலவும, பஞ்சகந்தகூட்டத்தை யான்மாவெனறுவழங்குமது சநபனுநாமமெனக்கொளக. (எ)

மாங கற்றை முதலியவற்றைப்பிரித்தால வீடிலலையானுற போலவும, பாகஙளைப்பிரித்தால பற்றுநாமமில்லையானுற்போலவு மைநதுகநதஙகளையுமபிரித் துணருங்கால் ஆன்மாவில்லையாமெ னக்கொள்க. இது பிரததியஞ்ஞாங்ஷேத மெனக்கொளக. பிரததியஞ்ஞாயாவது அதுவேயிதுவென்கை. என்றா ஞான பிரகாசா

காரணகாரியததினறெடாசசியாயககாலமூன்றின சோாவறததோனறுங்கெட்டு வழியென்கைதொடர்சசி யுணமை, யோர்தரினெ ருவனேயெக காலதது முள்ளா னென்று, தேர்வதுதொடாச்சியினமைவழககதாஞ்செ பபுஙகாலே. (அ)

(இ-ள) காரணகாரியநதின்றொடாசசியாய்க்காலமூன்றின் சோாவறந்தோன்றுங கெட்டுவழியெனகைதொடாச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்னுந்தொடர்ச்சியுடையவாய்க் காலமூ ன்றொன்றுமயககமறக கெடடுததோன்றுமெனனும்வழி தொ டாசசியுணமைவழக்காம்;— ஓர்தரினொருவனே யெககாலத்து முளளானென்று தேர்வதுதொடாச்சியின்மைவழககதாஞ் செப் புங்காலே. எ-து. ஒருகாத்தாவே காரணகாரியத்தின்றொடர்சசி யாயெக்காலத்து முள்ளானென்றுசொல்லுவது தொடர்ச்சியின் மைவழககா முனைர்விளுற்சொல்லுமிடதது. எ-று. ஓர்தரிற்செ பபுங்காலெனறுகூட்டுக.

இச்செய்யுள்தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொடர்ச்சியின் மைவழக்குங்கூறிற்று. காலமூன்றுவது செல்காலம் வருகால

ம் நிகழ்காலம். பொருளின்றிரிபொழியககாலமென்றதுகற்பனு நாமம். (அ)

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு, மாற்றமுன்னுளாததன்மறறைமிகுத துளைவழகககி னுண்மை, போற்றியபொருளகண்கட்குபபோனதுபோன்மூதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதெனகைக மிகுததுளா யில்வழக்கே. (கூ)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு மாற்றமுன்னுளாத்தன்மறறைமிகுத்துளைவழக்கினுண்மை எ-து. தோன்றப்பட்டபொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னுமுததரத்தைமுன்னர்சொலலுமது மிகுத்துளையுண்மை வழககாகும,— போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துளையில்வழககே. எ - து. தோற்றியிரக்ஷைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெட்டிக காரணமாய்நின்றதென்றுகூறல மிகுததுளையின்மைவழககாம். எ-து. கண்கட்குப்போனதுபோன்முதிர்நது வேறறுமைபபடுகை காரியமழிநதகாரணங்கிடசகை.

இச்செய்யுள்மிகுத்துளையுளைமைவழககு மிகுத்துளையின்மைவழக்குங்கூறிற்று. தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமென்பது ‘சருவம்க்ஷணிகம் அசத்வாதம் இநிவசனு.’ இவைதொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துளைமூன்று முள்வழக்கில்வழக்கிரணடினும் வழங்கும்வழியெனக்கொள்க. (கூ)

உளவழக்கில்வழக்குள்ள துசார்ந்தவுள்வழக்கோ டுள்ள துசார்ந்தவின்மைவழககுடனினமைசார்நத உள்வழக்கின்மைசார்ந்தவில்வழக்கென்றோராறு [கே. முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்

(இ-ள்.) உள்வழக்கில்வழக்குள்ளதுசார்ந்தவுள் வழக்கோ டுள்ளதுசார்ந்தவின்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்தவுள்வழக்கின் மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராறும். எ-து. முற்கூறியவுள்வழக் குமில்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவில் வழக்குமில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்குமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்குமெ ன்னு நான்கோடுங்கூடி யாறுவகையாம்,— உள்வழக்குளதுண் டென்கை எ-து. அவற்றுளுள்ளதையுண்டென்ப துள்வழக் காம அது யானைக்கோடுண்டென்கை.—முயற்கோடின்றில வ ழக்கே எ-து இல்லதனையில்லையென்கை யில்வழக்காம். அது முயற்குக்கோடில்லையெனலக. எ-று.

இச்செய்யுண்முன்னாகக்கூறிய வுள்வழக்கில்வழக்கினிய லபுமவ்விரண்டினுலுமுன்விரிந்த பகுதிநீக்கிமேலவிரியும்பகு தியுங்கூற்றறு (௧௦)

உள்வழக்குளதுண்டென்கை என்பதனை உள்வழக்குணா வுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதையுண்டென் கை அஃதாவது அறிவுண்டென்கைஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றேருரையாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனர். அன்றியும் வழக்கினையிவ்வாறுபகுத்துக்கூறியவதனற் பயன் ஆன்மா ஆகாசம் காலம் திக்கு இறைவன்முதலியபொருள்களை பபுறச்சமயத்தாருண்டென்றுகூறுவது இல்வழக்கென்றும், தான் கொண்டபொருளை யுண்டென்றுகூறுவது உள்வழக்கென்றும் நிறுத்துவதாம் என்றா

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கையுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை
யுணர்வுபினின்றமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மை

புணர்வுமுனபின்றித்தோன்றலில்லதுசார்ந்தவுணமை
யுணரினல்லதுசாரின்மையுள்ளவகையுரோமநாணே. ()

(இ-ள்.) உணர்வுசார்ந்துளாயதிகைகை யுள்ளதுசார்ந்தவுணமை எ-து. அறிவைச்சார்ந்தறிவுண்டாமென்கை யுள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு,— உணர்வின்றியிலருமென்கையுள்ளது சார்ந்தவின்மை எ-து. அறிவுசேட்டாற் பின்பறிவுண்டாகாதெனப் தள்ளது சார்ந்தவின்மைவழக்கு— உணர்வுமுன்பின்றித்தோன்றலில்லதுசார்ந்தவுணமை. எ-து. அறிவுமுனபுள்ளதலலவாயப்பின்புண்டாமென்பதில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு,— உணரினல்லதுசாரின்மையுள்ளவகையுரோமநாணே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக)உள்ளவகையின் மயிருண்டென்பது மமயிராறசெய்தகயிறுண்டென்பதுமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்கு. எ-று. இவையன்றிச் சார்புபன்னிரண்டுள. அவையாவன, பேதைமை செயகை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் நுகர்ச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றோற்றம பிணி மூப்பு சாக்காடு எனவிவை.

இச்செய்யுளுள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு மில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்கு மில்லதுசார்ந்தவில்வழக்குமென்னு நான்கையுங்கூறிற்று.

இத்தனையுந் தன்மதங்கூறி மேற்பிறமதங்கூறி மறுக்கின்றது. (கக)

அறுவகைவழக்கு நெறிபடவுணர்ந்து எனபதவன்வசநம் என்றாஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வாறுவகைவழக்குமாறுயவேணடுவதென்பதவன் கருத்துப்போலும்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச்சொல்லிடும்பொருள்
களெல்லா, மென்னையோவறிவிலோம்பித்தேறியோவா

னமானமா, மன்னுகாலங்கடிக்குமனமுடனவாக்கிறந்தி
ட, டினனுமோரிறையுமுண்டென றுணரப்பதுங்கிதம
னறே. (கஉ)

(இ-ள்.) (சொன்ன-அன்றே) முற்சொன்னவுருவருவீவெழுகவென்னுநானகுமதன்விரிவுமன்றி வானமென்று மான்மாவென்று நிலைபெற்றகாலங்களென்றுந் திசைகளென்று மனவாக்கிறந்தறியமதொருகாத்தாவுண்டென்றுஞ்சொல்லுமது நிலையுடைத்தன்றாகையா லிப்படிச்சொல்லும்பொருள்க ளித்தேறியோர் சொல்வார்கள், எப்படிச்சொல்லுகின்றார்களென றறிகிலேம் அவைநிலைபட்டனவல்ல. எ-று.

இச்செய்யுள் முன்சொன்னநால்வகையொழிந்து பிறர்சொல்லும்வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்றுகூறுவானவை பிறர்ன்றொகைகூறிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ளவிவகாரங்களு மிந்நால்வகையினுள்ளுமடங்கும். (கஉ)

ஈங்குவானசெயற்குவாராவியம்பியபொருள்களெல்லாந்
தாங்குவானுளதேயென்னிற்றரிக்கிடாதருவமாத
லோங்குவானெனைச்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்ட
நீங்குவானின்றியெங்குநின்றதேலெங்குமின்றே. (கங)

(இ-ள்.) ஈங்குவானசெயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டவானென்னும்பொருள் தொழிற்கூடாது,—இயம்பியபொருள்களெல்லாந் தாங்குவானுளதே யென்னிற்றரித்திடாதருவமாதல். எ-து. பூதநான்குமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாவற்றையுந் தாங்குதற்காகாசமுளதென்றுகூறின அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத்தரிக்கற்பாற்றன்று,—ஓங்குவானெனைச்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்டம். எ-து. பெ

ரியவாறுனது சத்தத்துக்குமுதலென்றுகூறி னவ்வோசையு மூ ருசகூட்டதன்றி தோன்றுது,—நீங்குவானின்றியெங்கு நின றதேலெங்குமின்றே. எ-து. அந்தவாகாயநீங்குதலின்றி யெங் குநின்றதென்றுகூறி னஃதெங்குமில்லையாம். ஆகையாலாகாய மெனவொருபொருளில்லை. எ-று.

இசசெய்யுண முன்கூறியவைவகையு ளாகாயமில்லையெ ன்று மறுத்துககூறிறறு. (கஅ)

நீங்குவானினறியெஙகுநின்றதேலெங்குமினறே. எ-கு. நீங்குதலின்றியாகாயமெங்கு நிறைந்துநிறகுமென்னில்? எங்கு மெனபதொருவஸ்துவுணடோ? இல்லையே. ஆதலாலாகாயமில் லைகாண எ-ம். ஆதலாற்குணமுங்கிரியையுமொழியப் பதார்த தமில்லையெனபதுகருத்து. எனறுாஞானப்பிரகாசா.

மறறொருவாயாசிரியரும் நீங்குவானின்றியெங்கு நின்ற தேல். எ-து. உருவத்தைநீங்கியவாகாயமானது குணக்கிரியை யின்றியெவ்விடத்துநின்றதென்றுசொல்லுவீராகில்? வானெங் குநின்றதெனவே ஆகாயநிற்றற்காதாரமாயெங்கு மென்றொரிட முணடென்பதாயிற்று,—எங்குமின்றே. எ-து. அவ்வாறெங்கு மென்றொரிடமில்லை யதனுலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொ டுக்குமென்றதைத் தரித்திடலாக்கி யவனகூறியதுகாணக என் றுவிரித்துரையோதினா.

போதமுண்டுயிர்கட்கென்னில்வாயிலைமபுலனுநாலு
மாய்தலின்றொட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னி
லேதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது
கேதரின்றென்றேவெண்ணுமையமுன்னிடத்தலாலே. ()

(இ-ள்.) போதமுண்டெயிகட்கென்னில். எ-து. உயிர்கட் கறிவுண்டென்றுசொல்லின்,—வாயிலைம்புலனுநாலுமாய்தலின் று. எ-து. இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங்கொண்டறிவானேன்,— ஒட்டுத்திட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னில. எ-து. அப்படியல்ல விந்திரியங்களைக்கலந்தும் புலன்களைப்பரிசித்துஞ்சாத்திரங்களைப்பொருந்தின்றுமறிவனெனபையாகில்,— ஏதமுண்டிரவிறபச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவெனனுமையமுன்கிடத்தலாலே. எ-து. இருளினிடத்துப் பசசைசிவப்பெனனும்வனனங்கிடக்க வதனைத்தொட்டுந் தினையுங் கலந்துமறியாமற் கிலேசமுறறென்றேவென்னுமையங் கிடத்தலாற்கூறியதகுறறமுணடு. எ-டு.

இசசெய்யு ளான்மாவுககறிவிலலையாதலா லான்மாவிலலையெனமறுததுககூறிற்று. இநதிரியம் புல னூலினுக்கு, ஒட்டுத்திட்டுக கலப்பு மொழிமாற்று நிரைநிரையெனக்கொள்க. (கூ

ஏதமுணடிரவிற்பசசைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவென்னு மையமுன்கிடத்தலாலே. எ-கு. இராத்திரியிற் பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்புவஸ்திரமும் பொருந்தியிருந்த விடத்துச் சிவப்புவஸ்திரமெடுத்துவாவென்றபோ தவ்வஸ்திரங்களையெடுத்துப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று வியாகுலத்திலேயப்பாடுண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கணடிலமே. ஆதலாலதற்குக்குற்றமுண்டு. என்றுரைததனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றேருரையாசிரியரும் இப்பதத்திறகு இருளிடத்துப்பசசைநிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலிய பொருள்களும் சிவந்த நிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலியபொருள்களும் விரவிக்கிடந்தபொழுது கலப்புத்திட்டொடிருந்துங் கருதியபொருளையறிந்தெடுக்கமாட்டாமையான் துக்கத்திலைப் பொருந்திகின்ற

பச்சை சிவப்பினுரு யாதோவென்றுமயங்கு மையமான துயிரி னிடத்து முன்னமேயிருத்தலா லதற்கறிவுண்டெனறு சொல லுதல் குற்றமுண்டு என்ரூர். அன்றியும், நூலெனினும் உரை யெனினும் ஒக்குமென்றும், இச்செய்யுள் அறிவினையான்மாவி ன குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், "இந்திரியமென்னுமை ந்தி னியல்வதுகலப்பென்ருகும், வந்தியைப்புலனைச்சாராது மருவத லதுவாங்கீட்டு, முந்திபபனுவலாலே மொழிவதைய,றி தலொட்டு." என்றதனூற்கலப்புத் தீட்டொட்டிலக்கணமுணாக என்ரூர்.

அறிந்திடாவாயிலின்றேலறிவின்றூலமந்தும்பற்றி
யறிந்திடுமறிவுண்டென்னிலைந்தினுமறிவொன்றாக
யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பினறிந்திடுமென்னிலுன்னை
யறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழகிதுசொனனவாறே. ()

(இ-ள்.) அறிந்திடாவாயிலின்றேல். எ-து. இந்திரியங்கள் லலையாயி னுயிரொனறையுமறியமாட்டாது,—அறிவின்றூமைந் துமபற்றியறிந்திடுமறிவுண்டென்னில். எ-து. இந்திரியங்கட்கறி வில்லையாதலா லவ்விந்திரியங்களைந்தையும்பற்றிநின் றறிந்திடுமெ றி வுயிர்க்குண்டென்றுகூறில்,—ஐந்தினுமறிவொன்றாகவறிந்தி டவேணடும். எ-து. உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தாலுமறியுமறி வை யொருபுலனூலறியவேண்டும்,—சார்பினறிந்திடுமென்னில் எ-து. அற்றன்று உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின்வழிகளிலே நின்று மவ்வவற்றின்புலன்களாகிய குணங்களையறியுமெனக்கூ றின்,— உன்னையறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழகிதுசொன்ன வாறே. எ-து. உன்னையானறியேனென்றறிந்தோம், நீசார்பி ற்றேன்றுமென்னையாற் புத்தனுனுய்; இங்ஙனறிந்திலோம், நீ

யுயிரறியுமென்றுசொன்னதழகிது. எ-று. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிகுறிப்பு.

இச்செய்யுளிந்திரியஙகளில்லையாயி ஞான்மாவறியாதாகையாலான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (கரு)

ஞானஞேயஙகளன்றிஞாதுருவென்றுசொல்ல
வானதிங்கறிவோவன்றேவஞ்றெனிலவனிபோலுந்
தானதிஙகறிவேயென்னிறசமைந்திடுநன்பருப்புப்
போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. (கசு)

(இ - ள்.) ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றே. எ-து. அறிவுமறியப்படும்பொருளுமன்றி யறியும்பொருளுண்டெனறிவவிடத்திற்கூறி லதற்குண்டாயதறிவோவறியாததோ,—அனறெனிலவனிபோலும்.எ-து. அறிவில்லாததென்றுசொல்லின் மண்போலுமசேதநமாம்,—தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும்பொருடானறிவென்றுகூறின்,— சமைந்திடுநன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானே கறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற்கூட்டிச்சமைத்தசோற்றுக் கப்பருப்புச்சோறுதானே கறியென்றுகூறியதனைமைத்தாகும். எ-று. இதனுட்பருப்புச்சோறென்றதற்குப்பெயராயிருக்கக் கறியும்பருப்புச்சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்துவேண்டாவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதுருவாயவான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (கசு)

இச்செய்யுள் குணமொழியக்குணியில்லையென்றது. இனிகுணகுணிகள் றாதாத்மியமோ தற்பத்தியோ, தாதாத்மியமெ

னனில அதுதானேயானதாம், ததுற்பத்தியெனனில் அக்கி
யுமதூபமும்போல வேறறுமைகாட்டலவேண்டும். அன்றியும
பூவுமணமும்போலெனனில் ஞானத்தையு ஞாதருவையும்பிரி
துககாட்டல்வேணமெ. இவைகூடாமையால் ஆன்மாவில்லையெ
னளஅதென்பதுகருத்து. என்றூ ஞானப்பிரகாசா

மற்றொருவாசிரியருமிதுவே கருததாய்க் கூறியிருக்கின
றனா.

உயிரினையருவதெனனிலுருவுடனுறறுநிலலா
துயிரினையுருவதென்னிலுடலினிலுடலடஙகா
துயிரினையணுவதென்னிலுடலபலதுவாரமோடு
முயிரினைநித்தமெனனிலுணாவுதயாநதமின்றே. (௧௭)

(இ-ள்) உயிரினையருவதென்னி லுருவுடனுறறுநில்லாது. எ-து நீயுளதென்றுகூறியவான்மாவையருவமென்றுசொல்லி னுருவமாகியவுடலோ டருவமாகியவான்மாபொருந்திநில்லாது. ஆதலாலருவமன்று,— உயிரினையுருவதென்னிலுடலினிலுடலடங்காது. எ-து அந்தவான்மாவுருவமென்றுகூறின் ஒருருவி லோருருவடங்காது. ஆதலாலான்மாவுருவமன்று,—உயிரினையணுவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும். எ-து அந்தவான்மாவையணுவென்றுகூறின் உடலினில்லாதுபலதுவாரத்தாற்போகவேணடும். ஆதலாலான்மாவணுவன்று,— உயிரினைநித்தமெனனிலுணாவுதயாநதமின்றே. எ-து. அந்தவான்மாவைநித்தமென் றுகூறில்அறிவுதோற்றமுங்கேடுமில்லையாகவேண்டும். இவைபிறறையுடைத்தாகையாலான்மாநித்தமன்று. எ-று.

இச்செய்யுளான்மாவானது அரு உரு அணு நித்தமென்பவையல்லவாகையாலான்மாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று(கள

இதற்கவன்சாத்திரமாகியகுண்டலகேசியிலுள்ளவசனம்.

"பழுதையாலராப்பூண்டு பாழூடம்புபுடைப்புடைப்ப, வழு தையாவுறுகின்றவதத்துயிரொன்பாயே, விழுதையாவுணர்த்திய பொருத்தின்றகாலிறருசுகக், கழுதையாமூடமாகக கண்டது மன்றோ" "ஒருவகையாலருவென்னி லொத்துடம்பினகத் துடங்கா, வொருவகையானுருவென்னி லுடம்போடுகலப்பில்லை, யிருவகையுமோர்த்தெனி லெழுகின்றதோர் பூமேயும், பெருவ ...மாயினுன் பிணித்திரத்தானுகவோ." என்றுதஹரித்தனாரா ம்பிரகாசர்.

எங்குமாயினன்றதானமாவென்றிடினெங்குமினுருந்
தங்கிடுகின்றவுடற்றஞ்சரீரங்கடோறுமெனனின்
மங்கிடுமுடலத்தோடேவடிவினிலோரிடத்தே
யங்கதுவின்றதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. (௧அ)

(இ-ள்) எங்குமாயின்றதான்மாவென்றிடினெங்குமிலரும். எ-து ஆன்மாவெங்குநிறைந்துநின்றதெனறுகூறின் உடலொழுமலப்பேதப்படமாகையாலோரான்மாவெவ்விடத்துமுளதாகாது,— தங்கிடுகின்றவுடற்றஞ்சரீரங்கடோறுமெனனின் மங்கிடுமுடலத்தோடே. எ-து. அந்தவான்மா தத்தம்முடல்கடோறுநிறைந்திருக்குமென்றுகூறின உடல்கெடுமிடத்துத் தானுங்கூடக்கெடவேண்டும்,— வடிவினிலோரிடத்தேயங்கதுவின்றதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. எ-து. அந்தவான்மா வுருப்பிலோரிடத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டுநின்றதியுமென்று கூறின தானின்றவிடமன்றிப் பாதாதிகேசமனைவாகவறியமாட்டாது. ஆதலாலறியும்பொருளாகியவான்மாவில்லை. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மாசம்பூரணனல்லவாகையாலும் சரீரவி யாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்லவாகையாலும் ஆனமா விலலையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

எஙகுமாய்நின்றதான்மா வென்றிடிலெங்குமினரும் எ-ம இந்தவான்மாவெங்குமாய் நிறைந்துநிறகுமென்னி லெஙகுமெ ன்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றா ஞானப்பிரகாசா. மற றோருவாசிரியரும் எவ்விடத்துமான்மா வியாபித்துநின்ற தென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலுநிகழுஞ் செய்திகளையறியக்கூ டாமையி லெங்கும்வியாபித்துநிற்பதில்லையாம் என்றார்.

சாற்றியகாலமிங்குத்தஙகியவாறிதென்னை [னிற
தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென
போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும்பொருட்பினின
தேற்றியவில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பின்றுமே. [றாக

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிங்குத்தஙகியவாறிதென்னை எ-து முற்கூறியகாலமிங்குநின்றபடியெப்படி,—தோற்றுவித்தளித்து ப போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னில. எ-ரு. பதார்த்தங்களை த் தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிறபதுகாலமென்னி ல்,—போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும். எ-து. அந்தமூன றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடிமயஙகிடும்,—பொருட்பினின் றும். எ-து. அப்பொருட்குக்கேவேறதாற் காலமுமின்றும்,— தேற்றிய வில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பின்றுமே. எ-து. பொருளை மூன்றுவிதப்பட்டதன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்ட து தெளிவையுடையவில்வழக்காம். எ-று.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையெனமறுத் துக்கூறிற்று; பொருளியல்பாய வழக்கப்பெயரோ காலமென

கொள்க. "கற்பனையாய்வழங்குகின்றது காலமெனவுரைத்தா" இஃதவர்வசநம். இல்வழக்கு முயற்குக்கோடென்டென்கை. ()

தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னி ல எ-கு. பொருள்களையுண்டாகச்செய்து நிறுத்தி நாசம்ப ணுந்தொழிலைச் செய்யுமிறப்பு நிகழ்வு எதிரொன்றுமவையே காலமென்று சொல்லில் என்றுவிரித்தோதினர் மற்றோருரை யாசிரியர்.

எனக்குநீகிழக்கிருந்தா யாகின்மேற்கென்றுயென் பா, லெனக்குமேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவிய மபுந்திககுத், தனக்குநாமகொள்வதெப்பாற் சாற்றிடா யில்வழக்குத், தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகும னறே. (உ0)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழககிருநதாயாகின் மேற்கென்றுயெ னபாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவியம்பும். எ-து. நீயெனச்குக்கிழககிருந்தாயாகின் என்னை மேற்கிருந்தா னென்றுசொல்லுவை, எனககுமேறகிருந்தானொருவன் யானி ருந்தவிடத்தைக்கிழககிருந்தானென்று கூறுவன்,—திக்குத்தன க்கு நாமகொள்வதெப்பாற்சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு நாமகொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன்கூறியமே றகையோ சொல்லாய்,—இல்வழககுத்தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறியவில்வழக்குளதாம் உள்வ ழக்கில்லையாம். எ-று.

இச்செய்யுளா முன்கூறியமுறையே திக்குமில்லையெனமறு த்துக்கூறிற்று. (உ0)

உலகினைப்படைத்தானென்றுயொருவனிங்குள்ள
தாயி, னுலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேறபடை
ககவொண்ணு, துலகினுக்குபாதாநந்தா னுள்ளதாய்க
காரியததா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவது
ண்டே. (உக)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தானென்றுயொருவன். எ-து. உலகத்தைப்படைத்தவ னொருகாத்தாவென்று நீ கூறினாய்,— இங்குள்ளதாயினுலகினைப்படைக்கவேண்டா எ-து. இவ்வுலக முன்புள்ளதாய்ப்பின்பு படைததானாயின முன்புள்ளதையொருவன் படைக்கவேண்டுவதில்லை,— இல்லையேற்படைக்கவொண்ணாது. எ-து. இவ்வுலகமுன்பில்லையாயினொருவன்படைக்க வுள்ளதாகாது,— உலகினுக்குபாதாநந்தானுள்ளதாயக் காரியத்தாமுலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவவுலகினுக்குக்காரணமுளளதாய்க காரியங்கெடுமோதலாற காரியபபடுமுலகினையபடைததானென்றுகூறின்,— அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-து யாதொருபொருளுள்ளது மிலலதுமாகவுண்டோ எ-று. அங்கு சட்டு ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாது, அதனைப்படைப்பானுமிலன் என்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (உக)

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே எ-கு. உம்மிடத்திலு மருகனைப்போல வுண்மையில்லையுமான வத்திநாத்தியென்னு மதமுண்டாம். என்றுரையுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரும் அங்கும். எ-து.உம்முடையசைவமதத்திலும் க்ஷமணமதம்போல உளதிலதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்திநாஸ்திவாத முண்டாகவேண்டுமென்றார்.

உள்ளதுகடாதிபோலவுதிப்பித்தானென்றுனாக்கின
மெள்ளவேயெங்குநின்றுவிதித்தனனுலகின்மீது
வள்ளறானின்றானென்னில்வந்ததாமுலகமுன்னே
தள்ளிடாதெங்குநிற்கினெங்குமுன்றந்ததாமே. (உ௨)

(இ-ள்) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்றுனாக்கின. எ-து. மண்போலவுலகிற்குமூலமாயுள்ளதாய கடாதிகளைக்குலாலன்றோற்றுவிக்குமாபோல விவ்வுலகங்களையொருவனுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவேயெங்குநின்று விதித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தையுண்டாக்குமிடத்து எவ்விடத்துநின்றுண்டாக்கினான்;—உலகின்மீதுவள்ளறானின்றானென்னில்வந்ததாமுலகமுன்னே. எ-து பிரபஞ்சத்திலேநின்று கர்த்தாவுண்டாக்கினானென்றுகூறிற் பிரபஞ்சமுன்னேயுண்டானதாம்,—தள்ளிடாதெங்குநிற்கினெங்குமுன்றந்ததாமே. எ-து. நீங்கப்படாமலெங்குநிறைந்து நின்றுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின் எங்குமெனப்படுவதொருமுதலாய சகத்தாவைப்பின்பதந்ததாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைப்பானொருவன் பிரபஞ்சத்தைநீங்கி வேறேநிற்குமிடமின்மையான் கர்த்தாவில்லையென மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மண்முதற்காரணம், சக்கிரசீவராதிதுணைக்காரணம், குலாலன்நிமித்தகாரணம் என்னில்? துணைக்காரணமின்றிக் குலாலனான்முடியாததலால் ஒருவன்பிரபஞ்சத்தைப்படைக்கமாட்டான் ஆதலாற்றுணைக்காரணமேயுள்ளதெனக்கொள்க. (உ௨)

இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னிற்
கொல்லரியுழலைவாகங்கூறமுங்கொண்டுதோற்ற
வல்லவன்கருணையென்னேவலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம்
பல்கவேபடைத்தானுயிர்ப்பித்தலைப்பணிக்கிடாயே. உ௩

(இ-ள்.)இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னி ல். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங்காததாவானவ னிருக்குமிடநியமி க்கப்படாமையி னப்படியந்நியமானகாத்தா காருணணியத்திறு லேயில்லாததொன்றைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—கொல்ல ரியுழுவைநாகங் கூற்றமுங்கொண்டுதோற்ற வல்லவன்கருணை யென்னோ எ-து. கொலைத்தொழிலைப்பொருந்தின சிங்கத்தைய ம் புலியையும் யானையையங்கூற்றத்தையமுண்டாக்கிக்கொண்டு தோற்றவல்லவனுக்குக் காருணணியமென்னோ,— வலியினால் வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைததானுயிற்பித்தனைப்பணிந் திடாயே. எ-த. கர்த்தாவல்லவனுகையாலே யெல்லாவான்மா க்களும் வர்த்திக்கும்படி படைத்தானென்றுகூறின் அதோாகார ணகாரியப்படாமற்பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற்பித்தரையே க ர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ - று

இதுவு மொருவன்பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாததனுற் கா்த் தாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிறறு. (உ௩

வலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானுயிற் பித்தனைப்பணிந்திடாயே. எ-கு. தனது சாமாத்தியத்தினலே செய்யுங்கருமமிது தவிர்க்குங்கருமமீதென்று விசாரியாமற் றன சருத்திற்குவேண்டியபடி யெல்லாதவையும் படைத்தானுை ற செய்காரியந் தவிர்காரியமறியாம லேதாகிலுந்தமக்குவேண்டி யவைகளைச்செய்யும் பித்தக்கொண்டானாயுங் கர்த்தாவென்றுப ணிவாயாக, எனவிரித்தோதினர் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோா சிரியரும்.

பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவிளையாட் டென்னிற், சிறுமழவிறையதாகுஞ் செய்திடுங்கன்மத்

தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவ
ருண்மை, யறிவுறின்ஞாலமெல்லா மநாதியென்றறிந்தி
டாயே. (௨௪)

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவிளையாட்டென்னில். எ-து. சாவான்மாக்களையுமிவ்விடத்துப்படைத்துப் பெறும்பேறென்னென்றுகேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறுவிளையாட்டென்றுகூறின்,—சிறுமழவிறையதாகும். எ-து. உன்கர்த்தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாகவேண்டும்,—செய்திடுங்கன்மத்தென்னி லுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவர். எ-து கன்மத்துக்கீடாகப்படைத்தானென்றுகூறின். கன்மஞ்செய்வோரநாதியாவர்,—உண்மையறிவுறின். எ-து. இதனைமெய்யாகவறியின்,—ஞாலமெல்லாமநாதியென்றறிந்திடாயே. எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாமநாதியேயுள்ளதென்றறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன்படைக்கவுண்டானதில்லை யதனுற்படைப்பானுமில்லையென மறுத்துக்கூறிற்று. (௨௪)

உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன் படைத்தா
வேண்டு, முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சை
யாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குறுவதுகன்மமென்
னி, னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே

(இ-ள்.) உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன்படைத்தார்வேண்டும். எ-து. உன்கர்த்தாவுருவியென்றுசொல்லி னவ்வுருவத்தைமுன்புண்டாக்கினாவேண்டும்,—உருவவனிச்சையென்னினுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனிச்சையாலேயுருவத்தையெடுத்துக்கொண்டானென்னி னுலகத்துள்ளோருந்தமதிச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டாராவர்,— உருவுலகத்துளோ

கட்குருவதுகன்மாலென்னி னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே. எ-து. உருவமுலகத்திலுள்ளவர்க்குவருவ தெவரா கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லி னுருவமுடையவர்களெல்லார்க்கு முருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும். எ-று. கன்மத்தால், எ-து. கன்மாலெனவிகாரப்பட்டது.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவருவென்பதனை மறுத்துக்கூறுகிறது ()

அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடாதாகாசம்போன
மருவினனிழல்போலென்னின மருவிநோக்காகுமாட்சி
பெருகியவறிவுண்டென்றுபேசிடினேசத்தோடு
கருதிடவுருவமவேண்டுமில்லையேற்கருதலின்றே. (உகூ)

(இ-ள்) அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடாதாகாசம்போல, எ-து உன்கர்த்தாவருவென்று கூறின் ஆகாசம்போலச் சேட்டையிலனையா [illegible] பிறவித்துன்பத்தினின்று மெடுத்திடமாட்டாதவனவன, — மருவினனிழல்போலென்னின மருவிநோக்காகுமாட்சி எ-து யாவருஞ்சென்றடையத்தக்கநிழல்போலவனென்னின், அந்நிழல்தன்னிடத்துவந்து மருவிநோக்கத்தன்மையைக்கொடுத்தலாலவனும்வியாபியல்லன், — பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடினேசத்தோடு கருதிடவுருவம்வேண்டும். எ-து. ஏகதேசியாயினுநிறைந்தவறிவினையுடையனென்றுகூறின் விருப்போடுசிந்தித்தறியத்தக்கதோருருவுண்டாதல்வேண்டும், — இல்லையேற் கருதலின்றே. எ-து. அப்படியறியத்தக்க வுருவில்லையாயி னறிவுமில்லையாம் — எ-று.

இச்செய்யுள்கர்த்தாவருபியென்பதனை மறுத்துக்கூறுகிறது ()

மருவினனிழல்போலென்னின் மருவிநோக்காகுமாட்சி
எ-கு. யாவைசிலபேர்வழிநடந்து வருந்திவெய்யிலினிலே கொ

ந்திளைப்புற்று நிழலைத்தேடியடைந்தபோ தவர்குளிர்ச்சிபெற்
றிளைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்தமுறைமைபோல இந்
மரணதுக்கத்தால வருந்தியிளைப்புற்றவர்கள் கர்த்தரைத்தேடி
யடைந் தந்தக்கிலேசமும்போ யின்பத்தைப் பெறுகிற்பார்கள்
ஆதலால நிழலைப்போலநின்றனன் கர்த்தரென்னில நிழலைத்
தேடிச் சென்றடைந்தவர்க்கே மாட்சிமையுஞ்செயலுமுள்ளத
லலது, நிழலுக்கொரு செயற்கையில்லாத வாறுபோலக் கர்த்
தரைத்தேடியடைந்து வழிபட்ட பேருக்கேசெயலுமாட்சிமை
யுமுண்டாமலலது கர்த்தருக்கொரு செயலுமுதன்மையு மல்ல
வாயிற்றும் என்றுரையுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர் அன்றிய
மின்சினைக்கிளைப்பரிசித் தான்பார்த்தமர்ந்த வனைவரு மாபோ
லப் பிரமாவானவர் அண்டமெனனுமுட்டையையிட் டெலிசி
னைவார்ப்பரென்னில அவருலகத்திலுக கப்பாலா யுலகத்திலி
ல்லையாய் விடுவரென்று ஒருவித்துரையிட்டிருக்கின்றனர் மற
ரோருரையாசிரியர். பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடில் எ-டு
நிழலுக்கறிவில்லை, கர்த்தாவிற்குக்குறையாத ஞானமுண்டு அத
னால்தன்னைச்சேர்ந்தோர் துக்கத்தையறிந்து நீக்குவனென்
றுசொல்லில் என்றுவிசேடித் துரையிட்டிருக்கின்றனர்

எங்களூலகாதியாகவிறைவனுண்டென்னுமென்னி
னுங்களூலைப்பாரின்றியோதுவதழகிதாகு [மே
மங்கவன்றன்னைநூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்
டிங்குநூலறிந்தோமென்னிலீதோராச்சரியமாமே.(௨௭)

இதுமுதலியனசெய்யுட்கண்முன்னர்ப்பாரிப்பிற்கூறு
தொழிந்தனவுங்கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) எங்களூலகாதியாக விறைவனுண்டென்னுமெ
ன்னி னுங்களூலைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-து

எங்கணூலாகியவேதாகமங்க ளாதியமாகிக் காத்தாவுண்டென்றுசொல்லுமென்றகூறி னுங்கணூலாகியவேதரு சொல்லுவாருமின்றித் தோன்றுமென்பதழகிதாயிருக்கும்,— அங்கவனறனை நூலகொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்டேயிங்குநூலறிந்தோமெனனி லீதோராச்சரியமாமே. எ-து. அயலிடத்துக் காத்தாவுண்டென்று வேதங்கொண்டறிந்தனமென்று மந்தக்காத்தாவைக்கொண்டேவேதங்கேட்கப்பட்டதென்றுங்கூறி னிதுவிடனமேமயங்கின திருவினைமுன்கேட்டுமகளைமறிந்ததல்லவாம்.—எ-று. அச்சரியமென்றதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள்நூற்பிரமாணத்தை யில்லையென மறுத்துக்கூறிறறு இந்தத்திருவிருத்தத்தினமுட்ட வேறேபாடமோதிறபாதபாரதோடமென்கிற குற்றமுண்டாமென்றபடி, இதனைபாஷபாாசிரியதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். (உ௧)

எங்கணூலகாதியாக விறைவனுண்டென்றுமென்னி னுங்கணூாலுரைப்பாரின்றியோதுவதழகிதாகும். எ-ரு. எங்கள் சாத்திரநூலானதநாதியாக வொருகாத்தாவுண்டென்று மென்பீராகி லுங்கள்சாத்திரமான தோதுவாரொருவரில்லாம லோதுவது மெத்தவுமழகிய தாகுமகாணும் இப்படிச்சொல்லியது நீ ரெங்கள்தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமரங்களாதியுயிரின்றிப்பூதரூபம்
பற்றியிப்பாரின்மீதுபாங்கினற்பலவுமாகிப்
புற்றொடுமயிர்கொம்பாதிபோலவேதோன்றிமாயு
மற்றுளயோனிகட்குப்பயனனைவழங்குமன்றே. (உ௨)

(இ-ள்.) உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரின்றிப்பூதருபம் பற்றியிப்பாரின்மீது பாங்கினற்பலவுமாகிப் புற்றொடுமயிர்கொம்பா

டிபோலவேதோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிடமாகநின்று வள
ருமரங்கண்முதற் புல்லீறாகவுள்ளனதாவரங்களாம். அவையுயி
ராக்கத்தில்லவாய்ப் பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவென்னும்பூதரூ
பத்தைப் பொருந்தியபகுதிகளாகப் பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்
போலவு மயிர்போலவுங் கொம்புபோலவு முண்டாய்வளர்ந்து
மீளவுந் தோன்றினமுறைமைப்பாட்டிலேகெடும். இஃதியாது
காரணமாயுண்டாயதென்னின்,— மற்றுளயோனிகட்குப் பய
னெனவழங்குமன்றே. எ-து. அண்டசஞ் சுவேதசஞ் சராயுச
மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வானமாக்களுக்குப் பிர
யோசனங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய்வழங்கும்—எ-று.

இச்செய்யு ளுற்பீசவாக்க மான்மவாக்கத்திலல்லவென்று
மறுத்துக்கூறிற்று. (௨அ)

கொன்றிடலாகாதென்றுங் கொன்றவைகொண்டுநாளு
தின்றிடலாகுமன்றேயொடாதிடுஞ்செத்தவெல்லா
மொன்றியவாசமூட்டியுண்ணுநீர்வைத்தவர்க்கோ
சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ்செப்பிடாயே.

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தானோரான்மா
வைக்கோற லொருக்காலுநியாயமன்று,— கொன்றவைகொண்
டொளுந் தின்றிடலாகுமன்றே யொத்திடுஞ்செத்தவெல்லாம்.
எ-து. மாண்டவெல்லாமன்றேயொக்குமாதலாலொருவர்கொ
ல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெப்பொழுதும்புசிக்கலா
ம். அதனாற்றோடமுண்டாகாது—ஒன்றியவாசமூட்டி யுண்ணு
நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ்
செப்பிடாயே. எ-து. மனைகளோற்கட்டப்பட்டநீ ருமையான
வழிகளிலே யுண்டாக்கிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாய
தோ? வழிநடந்து தாகித்துவந்து குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டா

யதோ? சொல்லாய். வைத்தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாதலாற் கொன்றவர்க்கே பாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையாம்.—எ-று.

இ-ள். செயயுள் ஆன்மாக்களைக் கொல்லலாகாது, தின்னலாகும் தின்றாற்பாவமில்லையென்பதுகூறிற்று. தின்றவனுக்குடன்பாடுண்டாகிற குற்றமாமல்லது குற்றமில்லையெனக்கொள்க. கொண்டுதின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடமவருமென்னில் ஓராற்றுக்குள்ளே கருவாட்டுப்பொதியிட்டுவைக்க விரவிலாற்று நீரவந்தெடுத்துப்போகக் கூட்டிறகொள்ளவிருந்தவர்க்குத் தோடமாமோ? இல்லை. ஆதலாற்கொண்டுதின்றவர்க்குப் பாவமில்லையென்க (உ௬)

கல்லியமாம்ஸத்திற்குத் தோஷமில்லை. அகல்லியமாம்ஸத்திற்பாவமுண்டாதலால் அஃதாகாதென்க. அகல்லியமாம்சமாவது திரிகோடி ஷட்கோடி நவகோடி மாமசமெனமூன்றும். திரிகோடியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல் எனமூன்றும். ஷட்கோடியாவது அம்மூன்றுடனே தன்னிமித்தம் வேறொருவன் சொல்வதுகாணடல், கேட்டல், ஐயப்படாமை கூடவாறும். நவகோடியாவது அந்தவாறுடனே சுவைமேல் விருப்பம், மிகப்படத்தினனுங்கருத்து, இனிமைகூறும் கொலவுதலாகிய புசழ்ச்சிகூட வொன்பதாம், இவற்றினென்றுவரினும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இந்தவொன்பதும் தின்னப்படாதென்க. கோடிஎன்பதுதொழில். இவையொழிந்தவை கல்லியமாம்ஸம அவைகொள்ளலாமென்க. மாம்ஸங்கொள்ளலாகாதென்கிற நீங்களும் பால் தயிர்நெய்கொள்ளுதலான் மாம்ஸவிநியோகங்கொண்டீராவீர்; ஆதலான் மாம்ஸநிவர்த்தி யுங்களொருவராலு முடியாதென்பதாம். இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக

குறிப்பு மற்றோருரையாசிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய
மாமஸமென்பதனை கற்பியமாம்ஸம், அகர்பியமாம்ஸமெனக
கூறி விசேடித்திருக்கின்றனர்.

ஓங்கியவுருவமோடும்வேதனைகுறிப்பினோடுந்
தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந்தாமிவையைந்துங்கூடிப்
பாங்கினிற்சந்தானத்திற்கெடுவதுபந்தத்துக்க
மாங்கவைபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியின்பம். (௩௰)

(இ-ள்.) ஓங்கியவுருவமோடும்வேதனைகுறிப்பினோடுந் தா
ங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவையைந்துங்கூடிப்பாங்கினிற்சந்
தானத்திற்கெடுவதுபந்தத்துக்கம். எ-து. மிக்கவுருவம் வேதனை கு
றிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைந்துகந்தமு மொருமைப்ப
டொழுங்கிலேசாரியங்கெட்டக் காரணங்கிடக்குமென்பது மிகு
ந்துனையில்வழக்குமாய பந்தத்துக்கமுமாம். இதுகுற்றவீடு,—ஆ
ங்கவைபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம். எ-து. அவ்விட
த்துச்சொல்லப்பட்ட கந்தங்களைந்து நோக்கக்கெட்டு வீட்டை
யடையுமென்பது முத்தியின்பமாம். எ-று. இதுகந்தவீடு.

இனியுருவமாவதெட்டு. அவை—பூதவுருநாலு, உபாதன
வுருநாலு மாம். அவைவருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
எனநாலும்பூதவுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனநாலு, மு
பாதானவுரு. ஆக (௮.) வேதனையாவதுமூன்று. அவைவருமா
று—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை,
ஆக (௩.) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—சோத்திரம், துவக்
கு, சக்ஷு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம், மனம், ஆக (௬.) பாவனையி
ருபது. அவைவருமாறு. தீக்குணம் (௧௰.) நற்குணம் (௧௰.) தீக்கு
ணமாவன—பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபித்துச

சொல்லல், பயனிலசொல்லல், எனவாக்கின்குணம் (௪.) களவிற்குப்போகுதல், பிறர்தேதொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல் எனக் காயத்தின்குணம். (௩. கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை, எனமனத்தின்குணம் (௩.) ஆக நீசகுணம் (௧௦.) இனி நற்குணமாவன—மெய்யுரை, கல்லாதவை, இனியனகூறல், பயன்படுசொல், எனவாக்கின்குணம் (௪) பள்ளிவலம்வரல். தருமபரிதல், தானஞ்செய்தல், எனக்காயத்தின்குணம் (௩.) அருணினைவு, ஆசையடக்கல், தவப்பற்று. என மனத்தின்குணம் (௩.) ஆக நற்குணம் (௧௦ ஆக பாவம் (௨௦) உடம்பானசவாசிகாயங்களானவருவனவாம் விஞ்ஞானமாறு அவையாவன—சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம, சித்தம். ஆக (௬) சுகப்பருசசந்தேகம் தம (௬௩.) இதற்குவன்மசரம் "எட்டுவையுநாலெழுமூன்று நேத்து நினையாவஞ்ஞான, மொட்டியகுறிப்பொராறு மெய்யலையாமிருபத் ககை, கட்டியபஞ்சசந்தம் கணத்தினிரபங்கமாகு, தொட்டார்ப்பதமூன்றுஞ் சுகதநூற்றுணிவதாமே" ஈனுஞானமாவது-- தொடர்ச்சி. அந்தத்தொடர்ச்சி நாலுவகையாம் அவை வருமாறு சத்தாநம், பேசநதாநம், தாராசநதாநம், பிரிச்சிநசந்தாநம் என பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவிடுகாதவிடுகூறியது விருஞான காதமாறுவன. இந்திரியங்களையுமனத்தையும் பாதிப்பிறக்கும் பியுகள். (௩௦)

இச்செய்யுளில் "எட்டிவை" என்றுஞ்செய்யுளுடன "தீவினையென்பதியாதெனவினவில், வாய்தொடிநலலாயாங்கதுகேளாய், கொலையேகளவேகாமத்தீவிழைக், குலையாவுடம்பிற்றோன்றுவமூன்றும, பொய்யேகுறளை கடுஞ்சொற்பயனில், சொல்லெனச்சொல்லிற் றோன்றுவநான்கும், வெஃகல்வெகுளல்

போல்லாக்காட்சி, யுளளந்தன்னிலுருப்பனமூன்றும், பத்துவ கையெனப் பயன்றெரிபுலவ, ரீததிறமபடாதார் படாகுவராகி ல, விலயகும்பேய நாகருமாகிக, கலங்கியவுள்ளக்கவலேயிறநே னறுவா, நல்வினையென்பதியாதெனவினவிற, சொல்லியடத்தி னறுகுதியினீங்கிச, சிலநதாஙகித் தானந்தலைநின்று, மேலெ னவகுத்தவொருமூததிறத்துத, தேவருமக்களும பிரமருமாகி.'' எ-று. மணிமேகலை. துறவாதலின்றுசமஸகாரகந்தமறிநதுகொள் க இதறகு "ஓஙகுருவம்வேதனை யளசகுறிப்புப்பாவனைமெய் நாடகுணாவென்றைநதாஙகந்தம்'' "உருவமுடலபூதமுடாதாய மென்னு மிருவிதத்திஞலுமெழுமென்'' "வேதனையின்பதனபி பறரின்விரயலுமென் றேதவொருமூன்றுமென்றோ'' "சொ லிவிதமோனாநதம் பொறியைப்பொருநதியறியுமனமுய குறிப் பென்றுய்'' "வாசகுமனமாககைபினைவபாவனேயென்றேமதிட யாகுமினைவதாமறம்பாவய'' 'இநாலவகைவிதத்தினுமேய்ந் தையமற வெனணுமெணம விஞ்ஞானமெனறேவிளஙகு'' 'இ நதவிதமைநதுஞ்சந்தானத்தெழுநதறிகை பநதமெனவேகீதான பா'' "அறபகெடுதலேபரம மூததியவையைந்து மறகெடுமோது கூவாம.'' இப்படி பரமதநிமிரபானுவென்னுந் திருவாகிஞந் தெளிக என விசேடிததுரைததனா ஞானப்பிரகாசர்.

பாஙகிஞற் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னே படுவதெனப்பாட மோகி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுததோனறிவருவதென்றுரைப்பு ளை நதனாமற்றேருரையாசிரியா.படுதல்-கெடுதலுமுளைடாதலும்

அழித்திடுமாகமாதியகற்றிநல்லறஙகள்பூரித், தி ழிததிடும்புலன்கள்போக்கியின்பொடுதுன்பம்வாட்டிப், பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கையெட்டையும்பாரித்தெல் லா, மொழித்திடுஞானசீலசமாதியினுறுதியாமே. (ரு௧)

(இ-ள்.) அழித்திடுமோராகமாதியகற்றி. எ-து. நன்மையைக கெடுக்குங் காமகுரோதலோபமோக மதமாற்சரியங்களைநீக்கி, நலலறஙகள்பூரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்து.—இழித்திடும்புலன்கள்போகவி. எ-து. பொல்லாங்கைச்செயயும்புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடுதுன்பமகற்றி. எ-து. துன்பவின்பஙகளையொழிதது புண்ணியபாவஙகளை யகெடுத்து,—பழித்திடாப் பருதிவாழுகக்கை யெட்டையும்பாரித்து எ-து. பிறராறபழிக்கப்படாத குறறமிலலாத நல்வாழுககையெட்டையும்விரித்து. எனவே பழிபடுவொழுக்கை யெட்டையுஞசுருக்கி,—எல்லாமொழித்திடு ஞானசீலசமாதியினாறுநிய மே. எ-து. மற்றுஙதோஷஙகளானவை யெலலாமொழிததிகிற ஞானகுணமாவது (தீவாழுக்கையெட்டையுங்கெடுத்திடுமறியவகுணம்) சமாதியினுறுதியாம். எ-ற. பழுதிலாவாழுக்கையெட்டாவன—நற்காட்சி, நலலூற்றம், நலவாய்மை, நறசெய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நலலூனததோறதலைப்பாடு, எனவெட்டு. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினறுதிவாழுக்கை இவை யெட்டையுங கெடவிருத்தல். இதற்கவன்வசாம் "சகருமான்மாவுங்காரணனுமில்லை, சகலமுமாமணிததஞ்சாபாறபிறவி, வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகதநூன்முததித்துணிவு" என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமைகூறிற்று.

நீதியாரொன்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுளமுப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங்கூறிற்று. (௩௧)

நலலறங்கள்பூரித்து. எ-கு. நல்லறங்களாகிய தசபாரமித்தையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்துஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா. தசபார்மித்தையாவது தான சீல சமாதி நிஷ்கர்மம் பிராக்

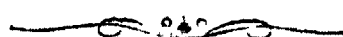
ஞா வீரிய சதங்கிய துணிபு மயித்திரி ஆசையறுதி யென்பவை. இதா முயிருறுப்புபபொருளான்முப்பதாம். இதற்கவன் வச நம். "அருணெறியாறபார்மித்தையாறைந்து முடனடக்கிப்பொ தியின்கீழ்முழுதுணர்ந்தமுனிவரன்ற, னருணமொழியானல்லா டமையறிந்தவரேபிறப்பறுப்பார, மருணெறியாம்பிறநூலு மய க்கறுக்குமாறுளதோ." எ-ம. "இன்பஞ்சாபெரும்பாரமீரைந் தமுடனிறைந்து, நன்கணிலைபெற்றநாதன்." எ-ம. கணபெசோ ளக. மீமாமஸமாதி பிரகக்கிளைபுடையவனென்க இதப்பாட் டேறக்கு "ஆசைகதமாதியறுத்தடக்கியைம்புலனுந தேசாருநல ப்லையுஞசெயது" "பழுதிலவாழவெட்டிணையும்பாரித்துஞானந் தொழவைகுமாதியான்" "முதநிதான்வாய்சுகு முனிபொறிப ப்பன்றுசொலும் பெத்தமவருக்குன்டோபின்." "நறகாட்சிநல் லொழுகக நல்வாய்மை நலவாழகசை நறசெய்கையோடைந்து நாம்" "நன்முயறசிநன்காங்கடைப்பிடிநல்லோர்தம்பாற செய் யைபுடனெட்டனைத்துந்தேற" என்றுந்திருவாக்கிறுங்காணக என்று விசேடித்துரைத்தனா ஞானப்பிரகாசா.

மற்றொருவரும். இதேகருத்தாயுரையுரைத்ததன்றி, ஞான சீலம் ஞானத்தார்செய்யுஞ்சிலமெனவிரிபும. எ-ம். ஒழித்திமெ ன்னும பெயரெச்சம் சிலமென்னும் பெயர்கொளமுடிந்தது. எ-ம. ஞானமென்பது முத்தியைப்பெறுதற்குமுன்பு நடந்தவை யெல்லாம அநித்தியம் துக்கம் அநான்மாவென்று பாவிக்குமறி வு. எ-ம். விசேஷகக்குறிப்பிட்டனா. இவ்வாசிரியர் (௩0) வது செய்யுளை (௩க) வதாகவும் (௩க) வதை (௩0) ஆ உம, மாறியு ரையெழுதியிருக்கின்றனர்.

பௌத்தரிற்சௌத்திராந்திகன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள், கக.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றறி
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையுமறி
திடானளவிலாமை யொன்றொன்றாவனைத்தினையுமறி
தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்ததென்னவேண்
டா வளவிலாஞானத்தாலறியினஞான, மனைத்தினையு
மறியாதுகணத்திற்றோன்றி யழிதலாலறிந்தமையின்று
குமன்றே. (க)

(இ-ள்) அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றறி
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாய். எ-து புத்த நீ முழுவதையுமுண
ர்ந்தா னெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமற்கூறினாய்,— என
றுமனைத்தினையுமறிந்திடானளவிலாமை எ-து.எப்போதுஞ்ச
முழுமையுமறியமாட்டான் பிரபஞ்சபேதமளவிட வரிதாகையா
ல.— ஒன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந்தானென்னினனைத்தினை
யுமளவிறந்த தென்னவேண்டா. எ-து முழுதையுமோரொன
்றாக வறிந்தானென்றுநீகூறி னப்படியறியுமிடத்துச் செலவு ட
லப்ப நீக்கத்தாலறியவேண்டும். ஆதலா லதனையளவிறந்ததென
றுகூறவேண்டாம்,—அளவிலாஞானத்தா லறியின் ஞானமனை
த்தினையுமறியாது. எ-து. எல்லையில்லாதஞானத்தா லறிந்தானெ
ன்றுநீகூறி னுனதுஞான மனைத்தினையுமறியமாட்டாது. அறி
கியாங்ஙனமென்னில்,—கணத்திற்றோன்றியழிதலாலறிந்தமை
யின்றாகுமன்றே. எ-து. ஒருமாத்திரையிலறிவுதோன்றிக் கெ
டுமென்று நீகூறுகையா லனைத்தினையுமறிந்தானென்கையில்லை
யாம். எ-று.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸாவஞ்ஞத்துவமில்லையென்பது நிற்கிறமலையினையும், குளிர்கிறஜலத்தினையும், சுடுகிறநெருப்பையும், ஊறுகிறகாற்றினையும் க்ஷணமொன்றிலறியக்கூடாதாகையா லென்றுகூறிறது. (௧)

புத்தக்கடவுளுக்கு க்ஷணத்திலுள்ளபொருளொன்றையறிவதல்லது அப்பாலக்ஷணத்திலுள்ளபிறவற்றுக்களையறியமாட்டானென்க. தத்க்ஷணத்துளவாகிய சகலபதார்த்தங்களையுமறியானோவென்னில், அறியான். அறிவனாகிற் சுடுவதாகியநெருப்பையறிவதோரியல்பும், குளிர்வதாகிய நீரையறிவதோரியல்பும், சொல்லுவதானகாற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதானமலைமரமுதலானவசரத்தையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவானசரமென்னுமற்றுள்ள பிராணிகளாயபதார்த்தமநேக சுபாவமாதலாலவையெல்லாவற்றையு மொருக்ஷணத்திலே யறிதல்கூடாதாகும். பதார்த்தங்கடோறு ஞானம்பிறத்தலாலொருக்ஷணத்திலறியக்கூடாதென்க. பிரதிக்ஷணத்திற்கூடுமென்னி லந்தஞானமுதற்க்ஷணத்திலேகெடும். பின்பொருளுணரவும்பிறிதொருக்ஷணத்திற கெடும். ஆதலால் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாதாகும். ஒருவன்புண்ணியபாவங்கள் க்ஷணத்திலேகெடுமாகிற்பலமில்லை, ஆதலினலவைசம்பவிக்கும்படிசொல்லவேண்டும். அன்றியும், அவிசம்வாதிவிஞ்ஞானம பிரமாணமென்றாயது அர்த்தக்கிரியாத்திதியெனவாய் ஆகில் அத்தக்கிரியாதிதி க்ஷணபங்கங்கொண்டமையாலதுகூடாதாதலா னீசொன்னபிரமாண லக்ஷணமென்றறிவாயாக. என்றுவிரித்தோதினார் ஞானப்பிரகாசர்.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின்றிறத்தேயொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளுமென்னிற்சென்று, பலபொருளாயொன்றுபலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற்பார்க்கு

மாறென், லுலகுதனிலொருபொருளைக்குணரும்போதி லூற்றுணர்தலாராயதறெளிதலுண்டாய, நிலவுமதனுலு ணர்வுபன்மைமுனபி னின்றிடாதென்பையெல்லாநினை பபதெங்கே. (உ)

(இ-ள்.) சிலபொருளையறிந் தவற்றின்றிறததேயொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளுமென்னில, எ-து. பிரபஞ்சபேததத்திற்சி லபொருள்களை யறிந்தனன் பகுதியிலேயெல்லாப்பொருள்களையு மொட்டிச் சிந்திப்பனென்றுபுத்தர்கூறினை,— சென்றுபலபே பொருளா யொன்று பலபேதமாகிய பின்றுவருமாதலா னாகுமாறென். எ-து. அறிவாலறியும்பொருள்பலவாகச்சென் றவற்றின்பலபகுதிபேதமாகிப் பொருந்திவருமாகையா லொன் றைகொண்டதன்பேதமறியுமாறெங்ஙனம். அன்றியும்,—உல குதனிலொருபொருளைக் குணரும்போதி லூற்றுணர்தலாராய்ந் தெளிதலுண்டாய் நிலவுமதனுலுணர்வுபன்மைமுன்பி னின்றி டாதென்பையெல்லாநினைப்பதெங்கே. எ-து. பிரபஞ்சத்திலொ ருபொருளையறியுமிடத்ததுக் கூடியதொராய்ந்து தெளிதல்வே ணுமாதலா லொன்றையறியும்போது பலபேதப்படுகையால் நீமுன்புண்டானவறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுகையால யாது மொருபொருளையறிந் ததனேடேமற்றொருபொருளைச் சிந்தித்தறியுநெறியாணவுள்ளது, எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டிலும் புத்தனிருபத்துநால்வரி லொருவன்மு ழுதுணர்ந்தா னென்றதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்,) புண் ணியபாவமாகியகன்ம மறுமையிலே பலிக்கையாலும் புத்தன் "யான்கண்டீர்சோன்புகண முற்பிறப்பின்முயலாதேன்" என் கையாலு மெல்லாம்க்ஷணபங்கமில்லை. (உ)

இவையொவ்வொருபொருளாக விசேஷமாகவறிவனோ? பன்மையினாலறிவனோ? எல்லாத்தையுமொவ்வொன்றாயறிவனென்னில் க்ஷணபங்கமென்பதுகெடும், பன்மையிலறிவனென்னிற்பதார்த்தங்கள் பேதித்திருந்தமையா லுள்ளபடியறிந்தவனல்லனும, இனிஞானம் க்ஷணந்தோறுங்கெடுமாகிலந்தக்ஷணத்திலுறபத்தி நிலைநாசங்களாகவேண்டும். உற்பத்திக்ஷணமும், நிதிக்ஷணமும, விநாசமக்ஷணமுமாகையால க்ஷணபங்கமென்பது கூடாதாம். அனறியும் பூர்வக்ஷணத்திறறோன்றிய ஞானமும் பாசக்ஷணத்திற்றோன்றியஞானமும் அந்நியமாகில் "யான் கனாஉகோனபுகண முற்பிறப்பின்முயலாதேன்" என்னு மூங்களுனையசததியமாம். அன்றியு மிவர்சாவகஇனுனைபடி நீருக்குபபரிசமிலலை நெருப்புககுப்பரிசமுண்டு. அது விதணுள்ளேகலந்துநிறகுமாதலா லிதற்குப்பரிசமபோற்றோன்றுவதேயுள்ளதென்ன ஞானமபிறந்தவா பெரியவரலலவோ, அன்றியும ஸக்ஷணிகமசததுவாது யிதிவசனுத ஞானமுககணத்திலே தோன்றிக்கெடும். ஞேயமுங்கணத்திலேதோன்றிககெடும. பின்றோன்றிய ஞானமும்பொருளும் பொருந்தவேறுபட்டுப்போதலாற் சாதஞத்துவங்கூடாதென்க. இதனுலேயா லக்ஷணமும் சோதிததாராம், என்றா ஞானப்பிரகாச.

முத்திநிலக்கண்டறங்கண்மொழிந்தானுயின் முதன்முழுதுயபொனறிபபின்மொழிந்தவண்ண, மொத்திடுதேனெய்கூட்டியுண்டிறந்தோனொருவ னுலகினில்வந்துதீகெண ணுமாக்காமலாக்குந், செதததுபின்னென் றுனைகஇறகதியிறசெல்லாத் தேரனுனைநீர்பெருஇசசென்றுறுரு, மதஇனளவறியாதிககனையோர்தம்மை யக்கனாகக்கெசெல்லவும்மாசையாமே. (௯)

(இ-ள்.) முத்திநிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தானையின் முதன்முழுதும் பொன்றியபின் மொழிந்தவனை மொழிந்தமை எ-து. வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பு அறமுதலியவற்றைச் சொன்னனென்று புத்தர்கூறின ஒருமுதல்செத்துக்கெட்டுப்போய்ப் பின்புவந்து சொன்னதென்று முறைமையாகும். அஃதெங்ஙனெ போலவென்னில்,—தேனெய்கூட்டியுண்டிறந்தோனொருவனுலகினில்வந்து இதென்றுரைத்ததாயொக்கும். எ-து. தேனை நெய்யையுங்கூட்டிக் குடித்துச்செத்தோனொருவன் மீளவுமுலகின்கண்வந்து தேனுநெய்யுங்கூடினது விடமென்று சொன்னதன்மைத்து,— செத்ததுபினனென்றுரைக்கிற் கதியிசைல்லா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறமுதலியவற்றைக்கூறி வீட்டிடத்தைப்பின்படைந்தானென்னில அவனை முத்தியையறிந்தவனல்லன் ஆதலாலவன்கூறியவற்றுமை கதியிற்செலுத்தமாட்டாது,—தோணியாசிபெருகிச் சென்றொருகுமத்தினளவறியாதிக் கரையோர்தம்மை யக்கரைக்கேசெல்லவிடுமாசையாமே. எ - து புதத்தணியானது ஜலமானதுபெருகிச்சென்றேமொற்றி னளவறியாதாரொருவனிக்கரையினின்றோரை யக்கரையிலேசெலுத்திவிடுவேனென் றாசைப்படுத்தாலொக்கும். எ - று.

இச்செய்யுள் புத்தரிருபத்துநால்வரிலொருவன்முத்தியிடங்கண் டவ்விடமுங்கண் டறமுதலியனகூறினனென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௪)

உருவாதியைந்துக்கந்தங்களு மறக்கெட்டதேமோக்ஷமாகையால பின்புவந்துசொல்வது கூடாதென்றார் ஞானப்பிரகாசர். முன்சொன்னனென்னில் தானறியாமுன் சொன்னவைமயக்கமாலாமென்றார் மற்றொருவாசிரியர்.

நீர்போலநின் றுயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய துயர்பிறப்பினிகழ்ந் துநின்று,பாரோருக்களித்தபடிவலை யிறபட்டபலகலைமான்கண்டொருநீள்கலைபாய்ந்தோடி, நேரோசெனறவ்வலைகசேநேர்ந்தாலொக்குநீள்பாவக்குழி யில்விழுநீரமையாகு, மாரோவிஙகவனெப்பாரறத்தை யாககபபிறந்தறமாக்கினனென்னிலடஙகவாமே. (சு

(இ-ள்) நீரபோலநின்றுயிாகட்களிதநிடாதே நெருப்பாய துயாபிறப்பினிகழநதுநின்று பாரோருககளிததபடிவலையிறபட்டபலகலைமான் கணடொருநீள்கலைபாய்ந்தோடி நேரோசென் றவவலைகசேரோ்நதாலொககும. எ-து. காதநா ஜலமுமதனிரத முமபோலச சாவானமாககளிடததிலு நீஙகாமனின்றிரட்சிப்ப னென்றே, கொடிதாகிய தீததன்மையையுடைய துன்பமா றவியில் [illegible] தோன்றிநின்று பிரபஞ்சத்தாாக் கருள்செ யவனென்னுமது, வலையிறபட்டபலமானகளையுங் கலைகளையுங்க ணடப்பாறபட்டுநின்ற வோாகலையான இவற்றையிரக்ஷிக்க தானுமோடித் தவறுமறசென்றநதவலைக்குள் தானுமகப்பட்ட தனமைக்கொககும்,—நீள் பாவககுழியில்விழு நீர்மையாகும் எ-து. மிககநரகத்திற்செல்லும் வழியாமிதனை,—ஆரோவிங கு னெயொப்பாா. எ-து. மெய்யே யிரக்ஷிக்கும் வழியென்றுசொல் லுகிற புத்தனையொப்பாராயாவ—அறத்தையாககப்பிறந்தறமா க்கினனென்னில. எ-து. அறமுதலியனவறறையுண்டாக்க வே ணடித் தான்பிறந்தறததையுண்டாக்கினனென்னில்;— அடங்க வாமே. எ-து. சர்வான்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேணடி ப்பிறந்தார்களாம். எ-று. ஆரோவென்பதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுளாலிரக்ஷகாரணமாயினுந் தன்மங்காரணமா யினுங் கர்த்தாபிறந்திறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னு

தோடமெனமறுத்துக கூறிற்று. நீபோலநின்றுயிர்கட்கென்று
ருபாணியம் ஆன்மாக்களுக்கிரட்சை சலமாமென்கையால். நீ
ள்பாவக்குழியிலென்றதனால் மாமசத்தின்று தன்மனுசொல்லு
தல நரகவேதுவாம். (௬

அறத்தையாக்கப்பிறந்தறமாக்கினானென்னில் எ-கு. ஆ
ன்மாக்களிடத்துவைத்தகிருபையினாலே யாக்கமுற றெல்லாரு
ந்தனமத்தைப்பண்ணிப் பிழைக்கவேணுமென்று தான்பிறந்து
தன்மத்தைச்செய்து பரிபாலனம்பண்ணினானென்னில். எ-ம
டங்கவாமே எ-ரு. உலகத்தின்கணுள்ளவெல்லாப்பிராணிகளும்பி
றந்து மிதந்தன்மைத்தாம். அன்றியும். பிறப்பிறதற்குக்காரணம்
வினையாதலால புத்தகடவுள்பிறப்பதற்கு முன்வினைபண்ட
ச்வேணுமே. வினையின்றிப்பிறந்தானென்னில் யாவரும்வினை
யின்றிப்பிறந்தாராகவேணும். என்றவாறு ஞானப்பிரகாசா.

நீபோலநின்றுயிர்கட்களித்திட்டதே. எ-கு நின்று. எ-து
உன்கடவுள்பிறவாமலநின்று,—நீபோலவுயிர்கட்களித்திட்டதே
எ-து. தன்னைப்போன ஆயிர்கட்குத்தாபசோபத்தை நிவர்த்தி
கூஷிப்பதுபோல உயிர்கள் துக்கத்தைநிவர்த்திநீர்கூஷியாதோவெ
ன்றார் மற்றோருனாயாசிரியா. வலைக்கேநோக்குமொக்கும். எ-து.
இல்பொருளுவமை.

அலகிறந்தயோனிகளிற்புகுந்தெல்லா மறத்தை
யளித்திடவென்னிலவற்றினெல்லா, நிலவுவதுகனமத்
தாலாகுமன்றி நினைந்ததோரிச்சையினுணிகழ்ந்தானுகி,
னுலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகு மொருத்திவயிற்
றினிலிருந்தவகுதாங்தள்ளித், தலமதில்வந்தானென்னி
ற்றாயைக்கொன்றான் றருமத்தையின்றெனக்குச்சாற்றி
டலே. (௫)

(இ-ள்.) அலகிறந்தயோனிகளிற்புகுந்ததெல்லா மறத்தை
யளித்திடவென்னில். எ-து. எண்ணிறந்தயோனிகளிற் சாதன
ஞனதெல்லாந் தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்டியென்று புத்தநீ
கூறின்,—அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலாகும். எ-து.
அங்ஙனம் பலயோனிசாதனஞனது கன்மத்தாலாகவேண்டு
ம்,—அன்றிநினைந்தோரிச்சையிஞனிகழ்ந்தாகுகில. எ-து. அ
ற்றன்று, தான்கருதியவிருப்புக்காரணத்தாற்காயமெடுத்துக்கொ
ண்டானென்றுகூறின்,—உலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகு
ம.எ-து.பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்துக்கொண்டதுந்தன்
மஞ்செய்யவிரும்பியெடுத்துக்கொண்டதேயாம்,— ஒருத்திவயி
ற்றினிலிருந்தயகுந்தாந்தானளித்தலமகில்வந்தானென்னில.எ-து
அங்ஙனமான்மாக்களைபோல யோனிசாதனஞனதில்லை, மாதா
வினுதரத்தேயிருந்தவ்வுதரந்தலைநபிளந்து பூமியின்கண்ணே வந்
தறத்தையுண்டாக்கிஞனென்று நீ கூறின,—தாயைக்கொன்று
னறுமத்தையின்றெனக்குச்சாற்றிடேலே. எ-து. அங்ஙனமா
தாவைக்கொன்றறத்தையுண்டாக்கிஞனெனனில், அத்தாயை
க்கொன்றன்கூறியதனமத்தை யிப்போதெனக்குக் கூறவாயல்
லே. எ-று. புத்தனபிறக்கிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமரு
ங்குலாற்பிறந்தான், அவளுமாறுநாள்குற்றுயிரோடே கிடந்தே
ழாநாளிறந்தாள்.இது புத்தர்மாதாக்க ளிருபத்துநால்வர்க்குமொ
க்கும். (இதற்கு.) உ - ம். "உலும்பிலிவனத்து ளொண்குழை
ததேவி, வலம்பமெருங்குல்வடுநோயுறும, லான்றுணவ்வழித்
தோன்றினஞதலி, னீன்றேழாநாளின்றுயிர்வைத்தான்"
இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காவியம் பௌத்தருடையதா
ல், அதன்கட்கண்டுகொள்க. "முத்தாரம்புத்தர்தோன்றித்தாய்
பழுவைமுறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குழலாளாகுங் குண்
டலகேசிதானுங், கத்திருவாங்கணவ னக்காள்தனையுங்கொன்

...ட்டா, ரித்துணையாரிருவரும்வந் திங்கனே நவழுணைப்பாா"
இது சிவபததாகள வசனம். அகையா லவன்மாதாவேழுநாகி
லே மறிததாளென்பதவாகருதது. (ரு)

மாதாவுதரததைப்பிளந்துவருவது யோனியைப்பரிசிககலா
க தென்றும் யோனிசாநசமழிவென்று மெண்ணிமாதாவயிற
றைகக்கிழிப்பிறததல் புததமதககோட்பாடு. உதரம வயிறு.

அலகிறாதயோனிகளிறடகுந்து சகசாரஜீவன்கள் படுகிற
விடுகதன்கண்டு கருணையமைாகுகிலெனணிறநதபிறப்பி ...
யாவகறபம பிறாககுழலைாறுகில இவன்செய்துகொள்ளுவகா
ரியம்யாவதாம், புததததுவம்வேணடிப்பிறாககுழன்றுனல்ல
ன. இவனபிறாககுழலபுததத்துவநதானேவரும். புத்ததத்து
வ வருவதரிநதுழலுமோ, வருவதறியாதுழலுமோ அறியாது
ழன்றுைகில உலகததாாமாததிரமாவன். அறிந்துழன்றுை
ல அகாசகாமிகளாயப புததாகளையும் போகியையங்கண்டு ஞா
னமபிறககதெனவேணடாம். தன்னை யாவரைபிததாாககுச சந
தானநாசஞசொல்வதோ தததுவவுபதேசமாவது, அஃதுபதே
சமாகாது. துககரூபமான சஙசாரத்திலவருடுப்பதிற்பொன்ற
ு கேடழுகிதெனின்? ஸம்ஸாரதுககமுளதேயெனினுந் தபசா
ுநதானத்தாலுமுணடாகிய சுவாக்காதிசவுககியமுமுண்டன்றே,
இதறைகுணமொழிந்தானுகான். பழியுமபாவமுமாக்கியாசரித
தாரைச்செதததாலும் கன்மத்துக்கீடாகவுழன்றுறேசுவேசசை
யாலே யுழன்றுறே? கன்மத்துக்கீடாக வுழன்றுனென்னில்
துணையாளருகிய தாசனைப்போற்பெருமையிலனுகும். சுவேச்
சையாலுழன்றுனென்னின் நாகத்திற்றுன்புறுவாாக்குப் புதத
தத்துவங்கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெயவனென்னில் ஏ
ன்றுநாகதுன்பமில்லையாகும். என்றுவிசேஷக்குறிப்பிட்டனா
ஞானப்பிரகாசா.

அரியிறெனுநெரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
ரிந்துகோறலாதி, பரிவிறெனும்றெசெய்தனனுமில்லையாகி
ற பசிதனக்குத்தினபதவனபழுதையோதான், கருதில
வனபரதுக்கதுக்கனுகிற கணவனிழந்தோர்கட்குங்கண்
ணிருத்தித, திரியுமவர்துயரினுக்குமிரங்குவோன்றன்
செயலறத்துக்கழகியதாஞ்செபபுஙகாலே.   (சு)

(இ-ள.) அரியிறெனுநெரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்
திரிந்துகோறலாதிபரிவிறெனும்றெசெயதனனும். எ-து. உனனுதி
புதத்னலகிறந்தயோனிகளிற்பிறந்தானென்றும் அபபடிப்பிறந
தது கொலைமுதலியபாவங்களை நீங்கித தன்மதத்தைபபரிபாலிசக
விரும்பியென்றுங்கூறினுய. அஙஙனமாயினபுததன, சிங்கம் ந
ரிபுலிமுதலியயோனிகளிலே சாதனனுனவிடததுததன்மத்தை
விட்டுச்கொலையைவிருமபிப்பலவான்மாக்களையுங்கொன்று தின்
றவிதுபிரியததோடுஞ்செயதானுகவேண்டும,—இல்லையாகிறபசி
தனக்குத்தினபதவன்பழுதையோதான். எ-து. அப்படிக்கொன்
று தின்றுனிலலையெனறுசொலலுவையாமாயி னசதயோனிசா
தனனுயத் திரிந்தவிடததுண்டானபசிக்குப் புததன் றினபதுப
ழுதையோ? அன்றேன் மாமிசமன்றோ? இதன்றியும,—கருதி
லவன்பரதுக்கதுக்கனுகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குங கண்ணி
ருததித்திரியுமவா துயரினுக்கு மிரஙகுவோன்றன்செய லறத்து
ககழகியதாஞ்செப்புஙகாலே. எ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ
சொல்லின் பூகேதனுய்ப்பலவான்மாக்களைக்கோறலால்பொல
லாதவனுனதன்றியும், கணவனைக்கொச சோரத்திற்செல்லுமக
ளி ருறுந்துயாததினுக்கும், கணவனிமுதலியகொண்டு கொலைத்
தொழில்புரிவோர்துயரத்தினுக்கு மிரஙகுவனென்னி லச்செய்
தி யவன்றன்மததுக்கழகிதாஞ்சொல்லுவகாலத்துங்கருதுங்கா

லத்தும் எ-று ஆகி. எ-னை. ஆகிபுத்தனென்றுமுன்னேகூட்டுக
கருகில. எ-னை. கருதுங்காலத்தென்றுபின்னேகூட்டுக. ஆம. ப
லே. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு

அலகிறந்தயோனிகளென்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளுமொ
ருதொடா. அலகிறந்தயோனிகளிற்பிறந்துகொலைமுதலியனசெய்
து தன்மம் பாலித்தானென்பதனையும் பாதுக்கதுக்கனென்பத
னையுமறுத்துக்கூறிற்று களவனிறந்ததென்றுபாடம். (ஞான
ம்) ஊனுண்டுயிர்க்கருளுடையோமென்கை மித்தியாவாதமெ
னக்கொள்க கோறல்பொருளல்லதயவுன்றினலென்றும் பெ
ரியோர்சொல்லுகையால். (சு)

கண்ணிருத்தித்திரியமவா துயர்னுக்கும். எ-து. கண்ணிரு
த்திவைத்துக்காதிருந்து பறவைகளவரவில்லை யொன்றினைகெ
ந்தவையுமகப்படாமற் றப்பிப்போயிற்றென்று மிகவுந்துயரப்ப
டுமவேடுவர்கட்கு மிரங்கித்திரியுமவனது, என்றும் "நல்லாது
யகத்திரங்குமதுநலங்காண், பொல்லாக்கிரங்குதல் பொல்லா
து." எனனும் திருவாக்கானுங்கண்டுகொள்க. எ-ம. எம்முடை
யதேவனைப் பாதுக்கதுக்கனெனறது பிறர்கிலேசப்படுங்காலத்
துயிக்கனன்மாகத்திலொழுகாமலவமேயோகிலேசப்படாநி
றகின்றனனென்றிரங்கிக் கிலேசப்படுதலாலென்க. இஃதன்
றி நீர்சொல்லுமது விஷமங்காணுமென்னில் இது நீவிசாரித்த
றியாதுசொன்னாய். பூர்வகணத்திற் கிலேசித்தசித்த மக்கணத்தி
றகெட வுத்தரகணத்திலுண்டாகியசித்தம் வேறுதலான் முற்ப
ட்டசித்தக்கிலேசத்துக்குக் கிலேசித்ததனாலே பாதுக்கனென்
றததனை. ஒருவனாயிரக்ஷிப்பானொருத்த ருகாரத்தால்வந்தவி
யாகுலத்தை யுபவாசத்தான்மாற்றினாற்போலவும்சமுசாரத்தால்
வந்தகிலேசத்தைத் துறவானீக்கவேண்டுமென்றியே கண்ணைக்

கொடுத்தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாம்சத்தைக்கொடுத்தா னென்பதிரகைக்கூடியல்ல. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளுவா னுக்குத்தோஷமென்பதனைக்குத்தெரியாது "பொருளல்லவுன்றி னனல்" எ-ம "பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கில்லை யருளாட்சி யாங்கில்லை யூனதின்பவர்க்கு" எ-ம். பெரியோர்சொல்லுதலா லே ஊனுண்டியிகட்சருளுடையோமென்கை மித்தியாவாதமெ ன்க. ஓரசுரன்வந்து மாம்சந்தாவென்றால் அவனையறிவினாற் போதித்து மாம்சத்தைமாற்றி யன்னாதிகளினாலுருசிக்கப்பண் ணிற் கிருபாளுவாவன், அப்படியன்றி மீண்டுமாம்சமேகொடுக் கில அவனந்த வசுரனுக்கொப்பாவனென்க. ஆகையினாலே நீ சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருபொருளைத்தேடியதற்குரையுந்தேடியுரைபபத ன்முன்னுணர்விறக்குமுனககுநூலென், மருவிவருஞ்ச ந்தானவழியிலென்னில்வாயுரைத்ததேயுரைத துவழங்கு மாகும, பெருகுவதுகெட்டெனில துபோலாம்பின் பி த்துரைததறியாதுபேதைசொல்லுந், தருவதுநூலெப் பரிசுமுதனடுவோடிறுதி தானவிருத்தமின்றியதுசாற்றி டாயே. (எ)

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடியதற்குரையுந்தேடியுரைப்பத ன்முன்னுணர்விறக்குமுனக்குநூலென். எ-து. ஒருபொருளைத் தேடி யதற்கேற்றதோர்சொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொரு ளைக்கூட்டி நூலாக்கக்கூறுதன்முனனே யுன்ஞானங்கெடுமாதலா லுனக்கு நூலுண்டாம்படியென். அற்றன்று,—மருவிவருஞ்சந் தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்துவழங்குமாகும். எ-து. அவ்வறிவுபொருந்திவருந்தொடர்ச்சிவழித்தோன்றின நூ

லாமென்றுபதேசிக்கு றினை, முன்சொன்ன உகாரமொன்றையே ப லசொல்லிநிற்கவேண்டும். அர்ரனை.—பெருகுவதுங்கெடு வனிலதுபோலாம்பின எ-து முன்னை வங்கெடும்பின்பே ழர்வுமிக்கவறிவாமென்றுகூரல். அங்ஙனம் பின்பே ன. மறவுகளைத்திறகெடுகையாலே முன்னைப்பேயாமத்தில — நுனைத்தறியாதுபேதைப்போலொருகுருக்குநூல எ-து உனது ஆலயித்தாசொலலுஞ்சொலது ம யாதொ சொலலுஞ்சொலது ரு சொல்விறரும,—பரிசமுதனமேயோ அதி தானவுரு மினறியதுசாறபிடாயே எ-து அலாவுக்குமுதனமேயிறகிமா. டாமலலாதாதலா லெபெற பதனதுால, உனனுடைய ரதுரூலயெனறுடன்சொலவாயலல எ-து பித்துனாட ம ள உமமைவிரிக்க. சாதானவழியாவன—நாலவகை அவை பே சநத னம, வாபுசநதானம, தாரசநதானம, பிபிலிகாசநதான மெனக பெருகுவது கெடமெனறது, இதநல நாலவகையில கெடுமொததித்தல

இச்செயபுளாமுகடபததனபடசந மெமறுக்குக்கூறுபு

ரீ கறபரூரனம பிராநதிலனபதறுேமு "விகலபயோ டபடதா" எனபதறுேம ரீாவிசறபஞானியாயிருக்கிற சுகதனு டைபசதமம பிறவாதாகலின் சாததிரநசொன்னபடி யெங் ஙனெசாலலாய முன்னுறுபின் மலவுடைமை யெனககொளல எனறா ஞானபிரகாசா

முன்னைப்பலவறங்கள்பூரித்தேமாபிறைவன் முழு
துணர்த்திடுகருளினலுயிர்கண்முத்தியடையப், பின்னை
கப்பிடகந்துரைத்தானென்று பேசினுமிவன்முன்பு
போறங்களபுரிதால், சொன்னாரிவனைப்போன்முன

**னொருவனென்னி லவனுக்குச்சொன்னானெனத்தொட
ர்ச்சியாகி, யனாயபின்னவத்தைப்படுமொருவனின்று
மாரோவுன்பாழியிருப்பாரிதனையறையே. (அ)**

(இ-ள்) முன்னைப்பலவறங்கள் புரிந்தெம்மிறைவன்மு
டிந்தனாக நீ கருள்ளலுயிர்களமுத்தியடையப்பின்னைப்பிட
கநூலுரைத்தானென்றுபேசினாய். எ-து. ஆதியிலேயெம்முடை
யசுவாமி பலதருமங்களைச்செய்து நிறைந்து சருவஞ்ஞனாய் கி
ருபையாலே யான்மாக்கள் வீட்டின்பமடைதற்கும் பின்பறஞ்
செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகநூலையருளினானென்று டத்தநீ
சொன்னாய்;—இவன்முன்பு பேறங்கள் பரிநூலசொன்னாரா
ரிவனைப்போன் முன்னொருவனென்னில. எ-து. பெரியவறங்க
ளையுடைத்தாக யிவனுக்கு முன்னமுயல்சொன்னவரார் அவனுக்
குமுன்பவனுசாரியன்சொன்னானென்று கூறின்,—அவனுக்
குச் சொன்னானெனத் தொடர்ச்சியாகி யன்னாப்பின்னவத்
தைப்படுமொருவனின்றும். எ-து. அவனுசாரியன் றனக்குச்
சொன்னானென மேன்மேற்றொடர்ச்சிப்பட்டுப் பின்சொற்கு
த்தாரயின்றி முட்டுப்படுமாகையால் சாத்தாவுமில்லையாம். இத
ன்றியும்,—ஆரோவுன்பாழியிருப்பா ரிதனையறையே. எ-து. உ
ன்பள்ளியு ணீதெய்வமென்றேந்த விருப்பாராரோ நீ கூறுவா
யாக. எ-று. அனவத்தைப்படுமொருவனென்றாய், அனவத்தை
யென்பதொரு தோடங்கொண்டு நின்றுசொன்னொருவனெ
ன்றுயென்பது. அனவத்தையாவது. தலைகாணாதது, அல்லதுமு
டிவுகாணாதது. அன்றாய் அசை. (அ)

முன்னைக்கவருள்ளன என்பதற்கவன்வசனம். "எண்ணிறந்
தகாலங்களெம்பொருட்டான்மிகவுழன், றெண்ணிகந்தவுலகங்
களிருடீர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்ததானமுஞ் சீலமுமி

கையாகி, யெண்ணிகந்தகுணத்தினனெம்பெருமானல்லனோ'
அவனைப்போல முன்னொருவராவார் தன்னையாக்கினான் முதல்வ
னோ என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

**இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிங்கிருந்தானெனனினி
வனிருத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனோ, வந்நூ
லோகுருவந்தவடைவுமுனக்கில்லையடைவுதரின்முடிவி
னகணநாதிபோதன், சொன்னனுமவைவேதாகமங்களா
குஞ்சுருக்கியூண்டவம்புரியச்சொல்லுவதெல்லோரு,மு
னனூல்கண்கழுவாதேயுதிப்பதன்முன்புலாலோ மெண்
பானேருன்பிரியனுணாததொருநூலே.** (௯)

(இ-ள்.) இந்நூலைசசொன்னவன்றா னிங்கிருந்தானென்னில் எ-து. இந்தப்பிடகசாத்திரஞ்சொன்னபுத்தாசாரிய னிப்பளியிலிருந்தானாகில்,—இவனிருத்தியேத்துமவ னெங்கிருந்தா னெவனோவந்நூலோகுரு வந்தவடையுமுனக்கில்லை. எ-து இவனாசாரியனாக வேத்தப்பட்டவனுவா னெவ்விடத்தான, கடவுளாவதெவன், அவனாற்சொல்லப்பட்ட நூலெவ்விடத்தது, அவைகாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற்குருசந்தான வமைவுமுனக்கில்லையாம்,— அடைவுதரின்முடிவின்க ணநாதிபோதன்சொன்னனுமவைவேதாகமங்களாகும். எ-து. நூலடைவுசொல்லப்புகின் சங்காரத்தினகணழிவில்லாதபரமேஸ்வரன் சொல்லப்பட்டதாம் அவை வேதாகமமெனபா,—சுருக்கியூண்டவம்புரியச்சொல்லுவதெல்லோரும். எ-து. இய்வாகமங்களின்சார்வுசொல்லுவார்களு முணவைச்சுருக்கித்தவத்தைப்புரிதலே. இவையன்றி,- உன் னூல்கண்கழுவாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோமெண்பானேருன்பிரியனுணாத்ததொருநூலே, எ-து, உன்னுடையபிடகநூ

ல் கன்கழுவாதுக்குமுன்னேபுலாலுடனுண்பாரொரு போசக
பயிரியன்சொல்லப்பட்டநூலாம் எ-று. ஊணசுருக்குதல் தபசு
பண்ணுமவர் போசநத்துக்கு முத்திரையும்பார்த்து வாயுவுக்கு
வழக்கமுஞ்சலத்துக்கிடமுமாக வூணைச்சுருக்குவது. (௬)

கல்கழுவாதுகிப்பதன்முன்புலாலோடுணபான் என்றத
னுற புத்தன்சாவகனுனல்லனென்பதும் அவனபிடகநூல் மல்ல
வுள்ளநூலென்பதும் அந்நூலிற்கூறியது துராசாரமென்பதும்
போநதவாறுகாணக. என்றுரோருரையாசிரியர்.

**முன்னூலும்வழிநூலுஞ்சார்புநூலு மூன்றுகுமு
லகத்துமொழிந்தநூல்க, ளிந்நூலிலுன்னூலிங்கெந்நூ
லென்னிலிந்நூல்காணென் னூலெனறியம்பமாட்டா, யு
னனூலுமொருநூலாயுரைப்பதென்னே யுலட்டுநூல்ப
ருத்திநூல்சிலம்பிநூல்க, ளந்நூலுமல்லாதேபொய்ந்
நூல்கொண்டிங்கறகோமறுததிரிந்தவாறழகிதாமே.(௧௦)**

(இ-ள்.) முன்னூலும்வழிநூலுஞ்சார்புநூலுமூன்றுமுல
கத்துமொழிந்தநூல்கள். எ-து. பரமேஸ்வரனருளிச்செய்யப்பட்
டவ்வுலகின்கண்வழங்குநூல்கள் முதனூலும்வழிநூலும் சார்
புநூலுமெனமூன்றுவிதமாம. அவைவேதாகமபுராணங்கள்,—
இந்நூலிலுன்னூலிங் கெந்நூலென்னி லிந்நூல்காணென்னூ
லென்றியம்பமாட்டாய். எ-து. இங்ஙனமூன்றுவிதமானநூலி
லுனனூலெந்தநூலென்றுகேட்டா லிந்தநூல்களி லென்னு
டையநூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லையல்லை. ஆதலால்,—
உன்னூலுமொருநூலாயுரைப்பதென்னே. எ-து. உன்னூலை
யொருநூலாய்ச்சொல்வதெப்படி,—உலட்டுநூல்பருத்திநூல்சிலம்பி

ம்பிநூல்க ளென்றாலுமல்லாதேபொய்ந்நூல்கொண்டிங் கறசே-
ட்டநசிரிக்தவாறழகிதாமே. எ-து. உலகண்டாறசெய்த நூல பரு
தியாற்செய்தநூல சிலம்பியரற்செய்தநூலென்று சொலலப
பட்டநூலகளின்றகுதியுமலலாத வனதுபொய்யாகிய நூலைக் கொ
ண்டிங்கறத்தையுணடாககிடந்ததாசசரியம. எ-று.

ஒருபொருளைததேடவென்றுஞ்செய்யுளமுதலிசசெய்யபட்
சாஸ்தம பிடகநூலைமறுததுககூறிற்று. (க௦)

அழகிதாமென்றது கற்கரித்துநன்றட்டாய் எனபதுபோல
மோசசகொணடாட்டம். "முதல்வழிசாரபென நூன்மூன்றாகும
அவற்றுள், வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின், முனைவன்கண்ட
து முதனூலாகும்." "முன்னோர்நூலின் முடிபொருங்கொத்துப
பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழியாமபினது வழிநூ
லாகும்" "இருவர்நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறு
டையது புடைநூலாகும்." என்பதுபகரைக்கொள்க. என்று
ஞானபிரகாசர்.

**புத்தனவன்பொன்றக்கெட்டுபபோனனென்றுபோ
ற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா, செத்தவாக
குசசிலகிரியைசெய்யவிங்குச்' செய்தலாக்கும்புண்ணிய
மாமெனறுசெப்பி, னித்தமூயிராதலாற்பவிக்குஞ்செய்
தி ங்கினைந்துதருவானுமுளனைகவிவ்வாறில்லை, வைதத
சுடர்த்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிநெய்கூட்டு
மதிகேடன்வழக்கே. (கக)**

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனனென்று
போற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா. எ-து. பொய்த்

நவதநைச்செய்யம்புதநா நீயுன்னுசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினனென்றுசொல்லி இவவிடத்துப்போற்றுவதியாவ னா,—செத்தவர்க்குசசிலகிரியைசெய்யவிங்குச செய்தவர்க்கும புண்ணியமாமென்றுசெப்பின். எ-து. இறந்தோனைநோக்கிச்செய்தநன்மை இருந்தோர்க்குப்புண்ணியமாமென்றுகூறின்,— நித்தமுயிராதலால். எ-து ஆசையாலுயிரக ளநித்தமன்று, நித்தமாதல்வேண்டும்.— பலிகளுஞசெய்திநினைந்துதருவானு முளனுன ககிவ்வாறில்லை. எ-து. அதனுனீகொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியமித்தன்மையென்றுநினைந் தப்புண்ணியபலமருளுவானுமொருகர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். இந்நெறியுன் னுனெறியன்று,—வைத்தசுடர்த்தீபமறமாயந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிநெய் கூட்டு மதிகேடென்வழக்கே. எ - து. பொன்றக்கெட்டவாகளுச் செய்யுஞசிறப்பாகிய வுனதுவழக்குத் தீபம்பொன்றக்கெட்டவிடத் திறந்ததீபத்துக்குபகாரமென்றுகருதிநெய்யுந்திரியுங்கூட்டு மறிவின்மையாமுன்வழககு. எ-று.

இச்செய்யுள் புத்தன்கதநாவில்லையென்கையாற் செய்யுங் கனமத்தாலும் பலமில்லையென்றுமறுசதுக்கூறிற்று. (ஞானம்:) உருவகந்தமாகியபுத்தனென்பு தாதுநாயனுனொன்றுந தாடகாயனுமொன்றுமின்றும் ஸ்மிருதிகாட்டுகிறுனென்கையால் உருவகந்தங்கெட்டதில்லையாம். ஆகவே மற்றநாலுகந்தமுங்கெடாது. அதனுலவர்பொன்றக்கெடலாகிய முத்தியுமடைந்திலர். புத்தன்சுகதன்மகன். உன்னுனெறியன்றென்றதனுல் எமதும்தக்கோனென்பதுகருத்து. (கக)

நாலுணைத்தானொருவனுளனென்றநுமானத்தானுல்கொண்டிங்கதிந்தாற்போனுலாநூலின், பாலுணைத்த பொருள்களெல்லாமநுமானமென்னிற் பரலோகபாது

ளலோகங்களொருசொல், லாலுணைத்த நூலின்றியறை
யாயின்றே லவையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே,
மேலுணைக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமான
ம்விட்டபொருள்விளக்குவதாகமமே. (கஉ)

(இ-ள்.) நூலுணைத்தானொருவனுளனென்றநுமானத்தானூ
ல்கொண்டிங் கறிந்தாற்போ னூலாநூலின்பாலுணைத்தபொருள்
களெல்லா மநுமானமென்னில். எ-து. நூலைசொன்னவனொ
ருவனுண்டென்று நூலைக்கண்டநுமித்தாறபோல நூலின்பகு
தியிற்சொன்னபொருள்களெல்லாமறிகை யநுமானமென்று புத்
தநீகூறின்,—பரலோகபாதாளலோகங்க ளொருசொல்லாலுணை
த்தநூலினறியறையாய். எ-து.பூமிக்குமேலானவுலகங்களின்செ
ய்தியுங் கீழானவுலகங்களின்செய்தியு நூல்கொண்டுசொலலுவ
தின்றி யநுமதித்துச்சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய்,— இன்றேல
வையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே. எ-து. அந்தநூலில்லை
யாயினந்தவுலகங்களிற் செய்தியறிந்தபடியென் ? உனதநுமான
ததாலறியும்பகுதியன்றே, ஆகையால்,—மேலுணைக்கும் பிரமா
ணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவ
தாகமமே. எ-து. (மேலுணைக்கும்பிரமாணமுனக்கிலலையெனப்
பினனேகூட்டுக.) காட்சியானு மநுமானத்தானுமறியாதபொரு
ளையறிவிப்பதுநூல். அந்நூறபிரமாணமுனதகில்லையென்று நீ கூ
றின், நீ முன்சொன்னபிடகநூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையா
ம. எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமாணமில்லை யென்பதனைமறுத்துக்கூறிற
று நூலுண்டேலறைவாய்பாடபேதம் (கஉ)

இனியநுமானத்தாலறிந்தோமென்பையாகிற் காரியாநுமா
னத்தாலறிந்தாயோ ? காரணநுமானத்தாலறிந்தாயோ ? காரி

யானுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புகையைக்கொண் டக்நியுண்டெ
ன்றறிந்தாற்போலவும் ஆற்றுநீர்பெருகிவருதலைக்கொண்டுமேலைத்
தலையின்மழைபெய்ததுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், பரலோக
பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக்காரியத்தாலறிந்தாய் அ
ன்றிக்காரணாநுமானத்தாலறிந்தாயாகில் மேகமானதிருண்டுமி
ன்னியிடித்தாரபாரமாயெழுந்ததுகண் டிந்தமேகமானது மழை
பெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்தாற்போலவுங் கர்ப்பிணியாயிருப்
பாளைக்கண் டிவள்பிள்ளைபெறுவாளென்று நிச்சயித்தாற்போலவு
மிந்தப்பரலோகபாதாளலோகங்க ளுண்டென்றறிந்ததெந்தக்கார
ணத்தாலேசொல்லுவாயாக. மேகோந்நதி விசேஷாத்புசியாததி
யாதலாலீது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம்
ஒருத்திவயிற்று வீக்கங்கொண்டிவள்கர்ப்பிணியென்றும் பிள்ளை
பெறுவாளென்றுஞ்சொல்ல விசுவாசமில்லை. பெற்றாலும்பெறு
வள் மகோதரத்தினாலே வயிறுவீங்கிப் பிள்ளைபெறாமற்போனா
லும்போவள். ஆதலா னீசொன்னகாரிய காரணாநுமானங்கள்
கூடாதென்னில் நீகாரியகாரணாநுமான விலக்கணங்களையறியா
மல்மழைபெய்யு மேகத்தின் சொருபமும் பிள்ளைப்பெறுங்கர்ப்பி
ணியிலக்கணமுமறியாமற்சொன்னாய், காலவிழுந்து கறுகிவருத
ன்முதலான குறிகளையுடைய மேகமானது பெய்யுமென்றும
தோலுநெகிழ்ந்து, வாயும்வெளுத்துக், கனசகளும்பசலையாய், மு
லையும்புடைத்து, முலைக்கணைகளுங்கறுத்து, சுருங்கியுமிருக்குமி
வைமுதலான குறிகளையெல்லாமுடையகர்ப்பிணி பிள்ளைபெறு
வாளென்றும் இந்தமுறைமைகளை நீ யறியாய். இவைநிற்க இ
வையிரண்டுமல்ல தர்மதர்மியநுமானத்தால் அறிந்தோமென்னி
ல் இதுகடாதிகளைக்கொண்டு குலாலனுண்டென்று காணலை
யாகும். இதற்குவாதிக ணிமித்தகத்தாவுக்குக்காட்டுமிலக்கண
மாதலானீசொன்னதடாது. சுவார்த்தாநுமானம் பரார்த்தாநு

மானமெனுமிரண்டிற் பரார்த்தாநுமானத்திலே துவாக்கிய வந்நு வயவெதிரேகிச்கு பக்ஷ ஸபக்ஷ விபக்ஷத்தாலறிதல் வேணுமெ ன்றும் உலகங்களை பக்ஷ ஸபக்ஷங்களாலறிவிக்ககூடாது. ஸப க்ஷததுககுப் பிறிதுகாட்டல் துச்சமானவலகங்களிலலை அதனுற் கூடாது. அன்றியும் பாதிதமும் சற்பிரதிபக்ஷமுஙகொண்டிலை, அதனுலும் பொருள்விளங்காது. ஆதலாலுனககுச சாத்திரபபிர மாணமுண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியக்ஷாநுமானத்தால றியப்படாதபொருள்களைச சாத்திரஙகொணடறியவேணும். அந தச்சாத்திரம வேதாகமமென்றறிவாயாக. என்றூர ஞானப்பிர காசர்.

எப்பொருளுமநித்தமெனவியம்பிடுவையநித்த மி ல்லதறகோவுள்ளதறகோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பி டினில்லதற்கிலலதெனறுமில்லை சென்றடைவதுள்ள தற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டா, மப்படிதானுளதிலதாம ப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதாகா, விப்பொருளுக்கநித்தமிலையென்றென்றைககாட்டா யெ னிறமேறென்றுமபொருணின்றிங்கிறுதியாமே. (கடூ)

(இ-ள்.) எப்பொருளுமநித்தமென வியம்பிடுவை. எ-து. எல்லாப்பொருளுநித்தமில்லையநித்தமென்று புத்தா நீசொல்லா நிற்பை;—அநித்தமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதிலதானதற கோ. எ-து. நீகூறியவநித்த மில்லாதபொருளுக்கோவுள்ளபொ ருளுக்கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ,— செப்பிடினில்லதற்கி லலதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கே லுள்ளதென்றுமு ணடா மப்படிதானுளதிலதாமப் பொருளுககென்னி லுளதிலதா காதிலதுமுள்ளதாகா. எ-து. அநித்தமில்லாததற்கென்று நீ கூறி

ன் இல்லாததென்றுமில்லையாம்,ஆகையாலில்லாததற்குணடாவ தில்லை. உள்ளதற்கென்றுகூறின் உள்ளதில்லையாகா தென்றுமு ணடாகவேண்டும். உளதிலதாமபொருட்கெனறுகூறி னதுவுமு ளதிலதாகையாலுள்ளதிலலையாகா விலலாததுணடாகாது. அத ஞனிவையநித்தியமன்று,— இப்பொளுக கநித்தமிலலையென்றொ ன்றைக்காட்டாயெனில். எ-து. தோன்றும்பொருள்களி னிப் பொருணித்தமல்லா தநித்தமென்றொன்றைககாட்டாயென்றுகூ றின்,— தோனறுமபொருணின்றிஙகிறுதியாமே. எ-து. தோன் றும்பொருளகளாகிய அலவுடல்தோன்றிநின்று கெடுதலையுடை த்தாம். எ-று. ஆதலாற்சூககுமவுடலுக் கநித்தமிலலையென்பது கருத்து. அன்றியுநதோன்றியிடுநதூலதேகமும வன்னபேதமு மொருக்காலுமிடையறுமற் றொன்றுதொட்டுவருதலாலதுவுநித் தியமெனனுங கருத்தாககொளளினுமமையும. (கங)

“இல்லாதனபிறந்துள்ளனமாயுமென்றிம்மயககம்,நல்லாகம வறிஞாக்கில்லைநாட்டியதத்துவங்க,ளெல்லாமியம்புமுறையேபி றக்குமிறக்குமுத்த,ரல்லாவனுக்கட்கநுபவகாரியமாகிநின்றே.” என்னுந்திருவாக்கினுள்ளுமறிக. ஸர்வம்க்ஷணிசம்ஸகிருதுவா கரு என்றுசொல்லுவை, பூரவக்ஷணவத்தியாகியயான்கையறக் கெடேன் வபரக்ஷணவத்தியாகியயா னவனிலந்நியனென்றாய், இவ்வாறுமுன்புண்டாகியமுழுக்கேட்டினையும் பின்புணடாகிய தனதநநியத்துவமுஞ்சொல்லுகின்ற பூரவக்ஷணவத்தியையறியு மாறென்விசாரியாய்,பூர்வம்க்ஷணங்கெட்டு தத்க்ஷணந்தோற்று கிறது சததோ அசத்தோசதசத்தோ.சத்தெனில்க்ஷணபங்கமில் லையாம்,அசத்தெனிற்காணும்பொருளில்லாதாம்,சத்துமசத்துமா யிருக்கும்பொருளுக்கென்னில் அநேகாந்தபக்ஷபிராந்தனுவை, ஆதலானீயெப்பொருளுக்கநித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கண

த்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிறகணத்திலேகெ டுமாகி லந்நியோந்நியம் புரிசிதநுப்பிறகருமோ பரிசியாதுபிறக் குமோ பரிசியாதுபிறக்கிற்சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவின் றின்னிதாம் பரிசித்துப்பிறககிறுசம்பிறவா துநின்று தத்க்ஷணததி ற்சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம்பிறந்ததில்லையாம். அத்துவி தஞானருமாகியவான்மசித்தியுமாம் க்ஷணநம்சத்ததிஷ்டாந்தி யென்னுமுன்வசநம் வியததமாமெனககொள்க எனருர்ஞானப் பிரகாசா

அங்குரம்வித்தினைகேட்டிறறேனறுமதுபோல வெ ணைத்துருவுஙகெட்டுவழியாகுமெனனின், ஙஙகவற்றுககா ககக்கேட ஷறநதாயெல்லா மநிததமெனுமுணாமறந்தாய ருகனுமானுயநீ, யிஙகுமுளை யிலமரமாயெழுந்தீண்டிச செல்லாதிறந்ததேயெழுந்தபடி நில்லாதென்னின், மஙகி யிடாதேபாலதருணவிருததையாய வரும்வடிவுதிரிந்து நின்றுமாயுஙகாணே. (கச)

(இ-ள்.) அஙகுரமவித்தின்கேட்டிற்றேன்றுமதுபோல வ ணைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில், எ-து. முளையானது வித்தைககெடத்தோன்றுமதுபோல வெல்லாரூபங்களுங்கெட் டப்பின்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புததநீகூறின்,—அஙகவ றறுககாக்கக கேடறைந்தாயெல்லா மநித்தமெனுமுணாமறந்தா யருகனுமானுய்நீ. எ-து. (இதனை எல்லாமநிததமெனு முணாம றநதாயஙகவற்றுக் காக்கக்கேடறைநதா யருகனுமாறுயென்று மாறுக.) எல்லாமநித்தமெனுஞ்சொல்லைமறந துருக்கட்காககக் கேடுகூறினுய். அதனுல்நீயும் க்ஷமணன்மதவழியிலேயாயினுய. அறறன்று,—இங்குமுளை யிலைமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லாதிற

ந்ததே யெழுந்தபடிநில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்முளை யிலையுமாமுமாய்வளாநது செலலாதவளர்ச்சியைக கைவிடுவானேன். ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின்,—மஙகியிடாதே பாலதருணவிருததையாய் வருமவடிவுதிரிந்துநின்று மாயுங்காணே. எ-து. தோன்றினவடிவவுருவங்கெடாமனின்று பாலதருண விருததவவத்தையைப்பொருந்தி யவ்வவததைதோறும்பேதப்பட்டுப் பின்புதூலவுடல்கெட்டுப்போம்.எ-று எனவே தூலவுடல்கெட்டுச் சூககுமவுடனிற்குமென்பதுகருத்து.

எப்பொருளுமநித்தமெனுஞ்செய்யுளு மிசசெய்யுளு மநித்தியமென்பதனை மறுத்துககூறிற்று. க்ஷமணதை தல அபெஹிநாஸ்தி வாதஞ்சொல்லலால். (கச)

செம்படப்புததமொன்றுந் திரிபிடகசாததிரச்சாககியருஞ்சாசவர்க்கருமனரே நாத்தியாக்குநாதராவாாளன்றும், ஊதியத்துக்குப்புககுமுதலிழந்தாயென்று மவா கள்சாத்திரத்திலேயுன்னைப் பஙகிககவு மிலச்சைகெட்டஙகேறலைமடுதது விழுந்தாய்காண் அப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ் சாாவாகளுகவமையாதோவென்றுச் சரியப்பட்டதெனக்கொள்க. நீல கேசியிலுன்னையவன் பரிக்ஷிக்கும்வசநஙகேட்டறியாயோ வெனநிந்தித்ததெனக்கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். (கசு) வளைபாலன் (கஎ) வளைதருணன் (அ0) யௌவனன் அதற்குமேம்பட்டவன் விருத்தன்.

உடல்பூதமெனினொன் றுககொன் றுபகையொன்று
வுதிரசுககிலமென்னின்மரததிலுளுககல்லி, னிடமாக
ததவளையுருவாநதவாறியமபா யிருவினைகாணெனின்வி
னைகளிரண்டுருவாயிற்கும், இடமாகவன்னமுருவென்

னுண்ணவுண்ணச்சென றுவளருஙகாயந்தேயுமுணர்வெ
னனின, மடவோனேயருவுணர்விஙகசேதனமாயுருவா
ய வளராதுவருமிலலாதெனினமலாவானவருமே. (கரு)

(இ - ள்.) உடல்பூதமெனி ஞென்றுகொனறுபகை யொ
ன்றே. எ-து. புத்த நீயுருக்கள்பூதருபமென றுகூறின் பூதங்களொ
ன்றேடொனறு பகையாதலா லவைதம்மிறகூடி யுருவாகா
து,—உதிரசுககிலமெனனின்மரத்திஞளுக கல்லினிடமாகதரவ
ளையுருவாநதவாறியம்பாய்- எ-து. சுச்கிலசுரோணிதங்கள்கூடி யு
ருவாமென்றுநீகூறின், மரமிடமாகத்தோன்றுமுளுவுங் கல்லி
னிடமாகததோன்றுந் தவளையு முருப்பெற்றதற்குச சுககிலசு
ரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொலலாய்,— இருவினைகாளெ
னின் வினைகளிரணடுருவாய்நிற்கும். எ-து. புணணியபாவஙக
டாமே யுருவமாமென்றுகூறிற் புண்ணியமும்பாவமு மிரணடு
தம்மிற்கூடி யோருருவந்திரண்டதாக வேணடும். அதுகூடா
து,—திடமாகவன்னமுருவெனி னுணணவுணணச் சென்றுவள
ருஙகாயந்தேயும். எ - து நிச்சயமாகவே யன்னசாரமேயுருவா
மென்றுகூறிற் போஜநத்தால்வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையி
ல்வளராது தேய்தல்காணடும். அதனுலன்னசாரமுமன்று,—உண
ர்வெனனின்மடவோனே யருவுணர்விஙகசேதனமா யுருவாய்
வளராது. எ-து. உணர்வுதானேயுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்
றுகூறின் அறியாதவனேயருவமாயிருககுமறிவு அசேதநமாயி
ருககுமுருவமா யிவ்விடத்து வளராது,— வருமில்லாதெனின்ம
லாவான்வருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய்வருமென று
கூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையானீகூறிய விதுமயக்
கமாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பூதங்கள் சுக்கிலசுரோணிதங்கள் கன்ம மன்
னமய முணர்வென விவைதனித்தனியே யுடலெடுக்குமெனப

தனை மறுத்துக்கூறிற்று. மலர்வான்வருமேயென்று பாடமாக லால ஆகாயத்தே புட்பம்வரவேண்டுமென்க. புண்ணியமும்பா வமுமாறுகையா லிரண்டுங்கூடியோருருவராதென்றார். (௧௫)

பூதங்களொன்றுக்கொன்று பகையாவது நீர் குளிர்ந்துநெருப்பைக்கெடுக்கும், நெருப்புச்சுட்டுத்தண்ணீரைக்கெடுக்கும், மண்வலிதாய்நிறைந்து காற்றினைச்சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது மண்ணைப்பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதங்கூடி நில்லாதாகையா லுன் பக்ஷமாகாதென்றறிவாயாக. பூதமுஞ் சுக்கிலசுரோணிதமுமிருவினையுமன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது பஞ்சபூதபரிணாமமுஞ் சுக்கிலசுரோணிதமுமிருவினையே துவக்கய மன்னசாரமுமிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொண்டு சூக்ஷ்மரூபங்காரணமாகத் தூலசரீரமுண்டாயினதெனக் கொள்க. இவ்வாசிரியர் "தூலமாமுருவினுக்குச்சூக்குமமுதல்" என்றதனானுமறிக. உணர்வுசரீரமல்லவென்றது இங்ஙனஞ்சொன்னவேதுக்களினாலேயுணர்வுகூடி யுணர்வுக்குவேறாகச் சரீரமுண்டானதல்ல துணர்வே சரீரமல்லவென்றதெனக்கொள்க. இல்லாதது ண்டாகாதென்றது. "இல்லாதனபிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்மயக்கம் நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை" என்னுந்திருவாக்கினானு மில்லாததுண்டாகாதெனக்கொள்க. "மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவதுபோவதாகுமீயதிங்கில்லையென்னினிகழ்ந்திடுமுயலிற்கோடு" "உள்ளதேதோன்றும்பாதானத்தடைதானுள்ளதோமண்ணிலுளாயோர்ந்து." என்னுந்திருவாக்குகளுள்ளுங்கண்டுகொள்க. இல்லாததுவருமென்பதற்குவன்வசனம். "தோன்றுவதுளதாகிற் சூல்கன்னிக்குளதாகும்" உள்ளது கெடுமென்பதற்குவசனம்தீவாயுவிற்கெடும். அன்றியும் மரத்தினுளுருவுங்கல்லிற்றவளையு மில்லாதது தோன்றுமென்பதற்குவமையென்னில ஜந்நங்கணிரப்பீஜ

பீஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜஜ்ஞானங்களாம். அதுதானி ல்லாததேயன்றோவெனில் அன்று. அவைபிரமசிருஷ்டிவிதியெ னக்கொள்க. பிரமசிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ, தோ ற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற்பிரபஞ்சஞ் தோற்றுமென்பதற் கொக்குமெனக்கொள்க. இதுஞானப்பிரகாசா கூறியது.

என்றுமிலாதொன்றின்றாய்வருமுருவம்வித்தினெ ழுமரம்போலெனின்விததினுண்டாய்நின்றெழுங்கா;ணி ன்றதேல்விததின்மரங்கண்ட திலலையென்னினெற்கமு காய்நீளாதுநெல்லாயேநீளு, மொனறிலொன்றங்கிலா மையிஞலுதியாகாரணம்பெற்றுதிப்பதுகாரியமதுவுமு ளளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக்கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுனையுமறந்தனையோவின்றே. (கரு)

(இ-ள்.) என்றுமிலாதொன்றின்றாய் வருமுருவம்வித்தி னெழுமரம்போலெனின. எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று எ ன்றுமில்லாததொனறுண்டாய்வரும். அஃதெங்ஙனென்னின்வி ததினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீகூறி ன்,—விததினுணடாய நின்றெழுங்காண. எ-து. அம்மரம்விததி னிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லையாய்நின்றெ ழாதுகாண,— நின்றதேல்வித்தின் மரங்கண்டதில்லையென்னி னெறகமுகாய்நீளாது நெல்லாயேநீளும. எ-து. அப்படிவித்தி லே மரமுணடாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வி த்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்றுகூறின் நெல்விததுக் கமுகாய்வளராது நெல்லேயாமித்தனை,— ஒன்றிலொன் றங்கி லாமையினுலுதியா. எ - து. ஒருமரததிலொருமரமுண்டாகா தாகையா லில்லாததுண்டாகாது,—காரணம்பெற்றுதிப்பது கா

ரியமதுவுமுள்ளதாகும். எ-து விததுககாரணமாக மரங்காரியப் படுதலுள்ளதாம்,—மன்றமதிககலைபோலக கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுரையு மறநதனையோவின்றே. எ-து. நிச்சயமாகமதியு ஙகலையும்போலக கந்தஙகளைந்தும்பொருந்தியுருவுணடா மென் னுஞசொலலு மின்றுமறநதாயோ. எ-று. மதியுங்கலையுமென்ற வுமமைதொககது. அதுகாரணததிலேகாரியந்தோன்றுமென்றறி விததது. உரியாதுஎன்றதிறுகெட்டது.

இசசெயயுளிலலாத துணடாமெனபதனை மறுத்துக்கூ றிறறு (கசு)

அபபடியேனசொலலுகிறீ கனணியயிறறில்லாதகுல் பி றபாடுணடாககணடோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்னி ல, பூமியினகண விதையிடுவதறகுமுன் முளை தளி ரிலை மலர் பி ஞசு காய பழ மாமுதலியவைகணடிலம. பக்குவத்தில் வித்திட் டவாறே முளைமுதலியவை தோனறுமாறுபோல காப்பமில்லா ததல்ல. அதறகுகாப்பமுணடாகக காரணஙகளுண்டாயே யுண டாமெனறறிக. உவாநிலததிலிட்டவிதையானது முளைத்துப்பிர பலமாகாது, மலடிவயிறறில்காபபமுணடாகாது மண்ணிற்பட் முணடாகாது, முயலின்சட் கோடுணடாகாதாதலாலேயுஞ் சித தாணதிலுள்ளகாரணத்தி லுளளகாரியமேயுண்டாகாநிற்குமல்லதி ல்லாததொருககாலுமுண்டாகாதெனக்கொள்க. இது ஞானப்பிர காசா கூறியவிசேஷம். அனறியும்இல்லாததுண்டாகுமென்பது அசததகாரியவாதம். மதிககலைபோலென்றது மதிக்குக்கலைகள்கூ டி விமபமானதும் அத்தாற்பிரகாசிததுந்தோனறுதல்போலப் ப ஞசகநதங்களுஙகூடியுருவுண்டாமென்கை என்றார்

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுததாட் டகவுருவமெ ன்னினியுலவத்துக்கு, மருவுமனலோடுநீாமண்கநதயிர

தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மண்வாசந், தருமிரத மிலைநீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தநதானிலலைததலததினு க்குசசலமனல்கால்கூடி,வருவதிலையிந்திரியவிடயமான மாபூதங்களுமறியாய்மதிகெட்டாயே. (கஎ)

(இ-ள்.) உருவமெலாம்பூத வுபாதாயசுத்தாட்டகவுருவமெ ன்னினீ. எ-து. புத்த நீயுருவமெல்லாம்பூதவுருநான்கு முபாதா னவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்றுகூறின்,— உலவத்துக்கு மருவுமனலோடு நீரமண்கந்தமிரதம்வன்னமிலை. எ-து. அவையெட்டுமொன்றோடொன்றுகூடாது. அஃதெங்ங னமெனனிற் காற்றுக்குத்தன்குணமாகியசலித்தலொழிந் தன லுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய வுருவமிரதங்கந்தங்க ளாகிய விவையுங்கூடுவதில்லையாம,—வன்னிக்குவளிநீர மண வாசந்தருமிரதமிலை. எ-து. அக்கினிகுத்தன்குணமாகிய வுரு வமொழிந்து வாயுவுநீருமணணுமிவையிற்றின்குணமாகிய பரிச ரசகந்தங்கள் கூடுவதில்லையாம்,—நீர்க்குத்தழல்கான்மண்கந்த தானில்லை. எ-து. அப்புவுக்குத்தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து அக்கினியும்வாயுவும் பிருதிவியுமிவையிற்றின் குணமாகிய ரூபச லகந்தமென்னு மிவைகூடுவதில்லையாம்.—தலத்தினுகருச்சல மனல்கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிசகுததன் குணமாகிய கந்தமொழிந்து ஜலமுமக்கினியும்வாயுவு மிவையிற்றின்குணமாகி யவிரதமுமுருவமுஞ் சலித்தலுமெனனுமிவையுங் கூடுவதில்லை யாம்.ஆகையாலிவையெட்டுங்கூடியுருவாகாது,—இந்திரியவிட யமான மாபூதங்களுமறியாய் மதிகெட்டாயே. எ-து. அந்தம காபூதமுங் குணமு மிந்திரியவிடயங்களென்பதுமறியாய் புத்தி யிலலாதாய். எ-று.

இச்செய்யுள் பூதவுருநாலுமுபாதாயவுருநாலுங்கூடித் தூல வுட்லெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. நீருக்குப்பரிசமில்

லையென்பது நெருப்புக்கேபரிசமென்று நீசொன்னநூலிலேக ணடுகொள்க. கூடிவருவது அடைநிலைத்தீபகம்.   (கஎ)

மருதவெண்ணெய் தனின் மருந்துநின்றூற்போல ம றைநதெட்டுஞ்சூக்குமமாய்மருவுமெனனிற், றிருத்தும வன் மருந்தெண்ணெய்சோததாற்போலச் சேர்ப்பவன வேறுண்டெல்லாவுருவுமெட்டும், பொருத்தியதேயொ ருதனமையாம்பொருள்களொன்றின்குணமொனறிற் பு காதறைகைபொருளறியாய்பூத,வுருப்பொருள்வேறுபா தாயப்பொருள்வேறுகாட்டாயுபாதாயமபூதகுணங்குண குணியாமூலகே.   (கஅ)

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றூற்போல மறைநதெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெ ணணெயின் மருந்துதோனறுமற் கரந்துநின்று நன்மையைத்த ருமாபோல பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந்தூ லங்கெட்டுச்சூக்குமவுருப்பெற்றுநிற்குமென்று புத்தநீகூறின்,— திருத்துமவன மருநதெணணெய் சோத்தாற்போலச சேர்ப்பவ னவேறுண்டு. எ - து. அவ்வியாதியைததீர்க்குமருத்துவ னவ் வெண்ணெயையு மருந்தையுஞ்சோத்தாற்போலப் பூதவுருவை யுமுபாதாயவுருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொரு கர்த்தா வேண்டும்,— எல்லாவுருவுமெட்டும் பொருததியதேயொருதன் மையாம்பொருள்கள். எ-து. எல்லாவுருவத்தையுமிவ்வெட்டுமே புணடாக்குகின்றனவென்றுகூறி னப்பொருள்களெல்லா மொ ருதன்மைப்படவேண்டும்,— ஒன்றின்குணமொன்றிற் புகா தறைகைபொருளறியாய். எ-து. அவ்வுருக்களின்குண மொன் றின்குணமொன்றிற்கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப்பொரு

ளறியாய்,— பூதவுருப்பொருள்வே றுபாதாயப்பொருள் வேறு காட்டா யுபாதாயம்பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. அ ன்றிப்பூதவுருப்பொருளையு முபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறு காட்டவல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாயமாவது பூதகுணமா ம். அந்தக்குணத்தையுடையது பிரபஞ்சமாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பூதவுருவு முபாதாயவுருவுமாகியவெட்டுந் தம மிறகூடிச சூக்குமமாகநின்று பினபுதூலவுடலெடுக்குமென்பத னைமறுததுக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியிலலை குணமேயுள்ளதென்பையாதலா லுனககுப் பதார்த்தசொரூபந்தெரியாதுகாண். என்னேமதியில்லாதவனே குணமுண்டாகிற் குணியில்லையாமோ "குறைவிலலாக்குணததா. னைக கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்." எ-ம். குணமுங்குணியுமா கக்கூறுகின்றாயன்றோ. குணியையொழியக குணமானது தனி யேசம்பவிககுமோ. சம்பவிக்குமென்பையாகில, "நிலமவலிது நீர்துவளுந் தீத்தேறுங்காற்றுலவும்" எனவேணடாவாம்.நிலமெ ன்பதோர்பொருளாகவும் வன்மையென்ப ததன்குணமாகவும் நீ ரசொல்லியதென்னை இத்தனைவுயுரதங்களுமமையொழியசசொ ல்லுவாரில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச்சொல்லு ம்பொருள் ஒன்றென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்திய முமநித்தியமும் பிரித்துப்பெறப்படாமையி னென்றாகாது, குண முங்குணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டது. இனிகுணத்திற்குக்கு ணியொன்றில்லையாகிற் குணநிராதாரமாய் நில்லாது. இனி புத் தா தசபாரமித்தையுடையனொன்றாய் பாரமித்தையொழியப் புத் தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்காதாரமாயுள்ள குற்ற மெல்லாம் புத்தனோடு மவன்குணங்களோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகிப் பெறப்படுவதோர் குணங்காணுமையி னுற்பத்தி

முதலாகிய குணம்பெறப்படாதாயிற் குணத்தினுக் காதாரமா கியதியாது அதுகுணியென்பதாதலிற் குணியும்பெறப்படுமெ னபது கண்டுகொள்க. என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்துணர்வையுணாவுதருமெனினழிந்ததாககா தாமுணாவிறபொருள்வினைகளணையாவாகு,மழிந்திடுவ தாககியெனினமுன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டுகில்லா தஙகறககேடின்றி, யழிந்துணாவையுணாவுதருமெனினி தகாஙிததமடையுமுணாவுககஙித்தமாயேசெல்லா, தழி நதெருவையாக்குவதுபோலாககுமென்னி னும்பொருள வேறழிந்துசததிகிடநதாக்குமவையே. (கசு)

(இ-ள்.) அழிந்துணாவையுணாவுதருமெனின். எ-து தோ ன்றியவறிவுகெட்டுப் பின்னோ ரறிவையுண்டாககுமென்று புத் ததீகூறின்,—அழிநததாககாநா முணாவிற்பொருள்வினைகளணை யாவாகும். எ-து. கெட்டவறிவு மற்றோரறிவையுண்டாககமாட் டாது, அன்றியுமாகிறவறிவு முன்னறிவுகெடுதலாற் கெட்டவ றிவு மறியும்பொருளையுஞ் செயயும்வினையையு மறிந்துஞ்செய் யமாட்டாது,— அழிநதிடுவதாககியெனின் முன்னொருகாலத் தே யறிவிரண்டுகில்லாது. எ-து. முன்னையறிவு பின்னையறிவை யுண்டாக்கிக் கெடுமென்றுகூறி னொருகாலததே யிரண்டறிவு தோன்றிநில்லாது,—அங்கறககேடின்றி யழிநதுணாவையுணா வுதருமெனி னித்தாஙிததமடையுமுணாவுக கஙிததமாயேசெல் லாது. எ-து. அவ்விடத்துமுன்பிலறிவு முறறககெடாது சிறிதுநி ன்றுமேலோரறிவையுண்டாககிப் பின்னிறந்திடுமென்று நீகூ றின், உணாவுககுச்சுபாவ நித்தாஙித்தமாதலா லுணாவநிதத மெனறுகூறியது பொருநதாதாம,— அழிந்தெருவையாக்குவது

போலாக்குமென்னி னும்பொருள்வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்கு மவையே. எ-து. பயிருக்கிடுமெருவைக்கோலுந தாங்கெட்டுப் ப யிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின் னையறிவையு முண்டாககுமென்றுகூறின், அவ்வெருவும்வைக கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமமாகியவீரியங்கிடந்து பயிரகது நன்மைகொடுக்குமதுபோல வுன்னறிவுசோக்கெடா தெனன வேண்டுமாகையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்னவே ணடா. எ-று.

இச்செய்யுளறிவநித்தமென்பதனை யநித்தமல்லவெனமறுதது க்கூறிற்று. ஆம்பொருள்வேறென்றதனால எருவாலநன்மைபெ றும் பயிரவேறுனாற்போல அறிவாலாம்பொருளும்வேறென்க.

இனி விஷயசந்நியாசத்துணர்வுபிறக்கவேண்டும், பிறவா தொழிந்த திச்சையில்லாமையெனி லிச்சைபிரததியேக முள தென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறககவேணடும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீசொல்லியது ஞானத் துககாதாரமாகியசேவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டுவழங்கின ய்போலும். இச்சைதானும் க்ஷணசத்தியாதலிற் பிறந்தகணத் தேகெடுதலல்ல துணர்வைப்பிறப்பிககச் சத்தமிருக்காது. என் னைகறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்டத்திற் சுவறுமாகி ல் அந்தப்பால் தயிர்மோரொன்பனசம்பவிக்குமோதான்.அன்றியு மஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ்ஞானசந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந் தைந்து விஞ்ஞானசந்தானங்களுமுளவா யைந் துநிகழா தொழிந்ததென்னவில்லையாகக் கெட்டுநிகழாதிருந்த னவே யுள்ளவாய் நிகழாதிருந்தனவோவென்னி லவற்றுண் மை யறிந்தவாறெமக்குச் சொல்வாயாக. நிகழ்கின்றவிஞ்ஞா னசந்தான மநுபவபாரர்ஜிதமானாற்போல வவையுந்தோன்ற

வேண்டுமென்றோ? நகாரணநனவிஷயமென்பதனால் விஷய ங்காரணமாவதன்றே ஞானமபிறப்பது. விஷயமில்லாதவழி ஞானம்பிறக்கு மாறுண்டோ? இனிநிகழ்கின்ற சந்தானமொழிந்த தொழிநதவைந்து விஞ்ஞானமுங்கெட்டதென்னிற் பின் புவிஷயம்பெறறாலும் பிறவாதொழிதல்வேண்டும். பிறககிறகந் தமறக்கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேணடும. இனிசசத்திமாத்திர ங்கிடந்ததென்னில் அவைதாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமுளதாகவேண்டும். நீயானமாவிலலையென்கையா லுனசகுத் தெரியாது. திருஷ்டியைப்பிரிந்தாற் றினங்காணப் பாடாதவாறு போலெனக்கொள்க. என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தான தசேபலிக்குமென் றுகிளக்குநீச நதானநித்தமாகு, மோடுநீர்போலழிந்தாமுணர்வொழுக் கமென்னி னொழுகுநீரிட்ட தெல்லாமுடன்கழிதல்போ லத், தேடுபொருள்சீலமபாவனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் செ னறவுணர்வோடேகுநின் றுணர்வினையா, நீடுநீர்முன் னொழுகிக்கெடா துநிறைந்தோடுநிகழுணர்வுங்கேடின்றி நிறைந்துசெலுங்காணே. (உ௦)

(இ-ள்.) கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீ சந்தானநித்தமாகும். எ-து. உணாவுகெடாத தொடாச்சியாலே யணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறி னந்தத்தொடர்ச்சிதானித் தமாகவேண்டும்,—ஓடுநீர்போலழிந்தா முணர்வொழுக்கமென்னின. எ-து. ஆற்றின்கணோடுநீர் முன்சென்றதுவற்றப் பின்சென்றதவ் வெள்ளையினிறந்துபோமாபோல முன்னையறிவுகெட்ப் பின் னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவாமென்று நீகூறின்,— ஒழுகுநீரிட்டதெல்லா முடன்கழிதல்போலத் தேடுபொருள்சீலம்பா

வனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் சென்றவுணர்வோடேகு நின்றுணாவி னையா. எ-து. ஓடுகின்றநீரின்க ணுண்டானவையெல்லா மு நீரோடுகூடக்கழிந்துபோகப் பின்னர்ச்செல்லுநீ ரதனைககூட மாட்டாதுபோல, முந்தையறிவாற்றேடும்பொருள்கள் சிலம பா வனை குறி விஞ்ஞான மிவையெல்லா முன்னையறிவோடுகெடு மாகையாற் பின்னையுண்டாமறிவிற கூடமாட்டாது,— நீடுநீ முன்னொழுகிககெடாது நிறைந்தோடுநிகழுணாவுங கேடினறு நிறைநதுசெலுங்காணே. எ - து. விடாமலோடுநீர் முன்னொழு கிய தன்மைகெடாம னிறைந்தோடியவாறுபோல வறிவிடை யறுமற்றென்றுமென்று நீகூறின் அப்படியுண்டாமறி வநித்திய மன்று ; நித்தமாய்நிறைவுபெற்றுச் செலலவேணடும். எ-று.

இச்செய்யுளுமநித்தமெனபதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௨0)

தீபாச்சிரசும் ஓடுநீருந்திட்டாநதமிட்டா யதுவுமேறகோ ளாகிய தானத்தையுந்தவங்களையுங கொண்டோடிப் போமாத லா லுனக்கவைபலமாகா வெனச்கொள்க. சந்தானமுங்கணங் தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறுமுத்தியாகும். இனிபாதிரிப பூவும் பூத்தோடுமுதலானவையும் நசிக்கவும நாற்றஙகெடாது பூவினின்று மொட்டினு மொட்டினின்று நீரினும்வநதவாறு போலப் பூர்வசித்தத்துள்ள ஓர்வாதனைகெடா துத்தரசித்தத்து க்கு வருமென்பது நின்கருத்துக்குமொத்ததாயி னொருடம்புந சிக்வோருடம்பில்வருவ தொருசிவனுச்குத் திட்டாந்தம யாதா வதறிந்திலைகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும் பூரவசித்தத்தினி ன்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி லதுசக்தியென ப் தொன்றென்னில், சத்தியாவது பஞ்சகந்தபிண்டததுடனெ ன்றோவேறோவென்னில் ஐந்துகந்தமுமன்றி யாறாவதுமொ ன்றுண்டாகவேண்டும். சத்தியாவது பஞ்சகந்தமயபிணடந்தா

னேயென்னிற் பூர்வபிண்டத்தினின்ற சக்திகெடாதே யுத்தர பிண்டத்தே வந்ததாகிற் கணபங்கமெனபதில்லையாம். ஆதலாற்ச ந்தானத்தே கேடென்பதொழிவாயாக. அன்றியும் நினக்குமோ க்ஷமாவது ஞானவிநாசமன்றேயாதலா னின்கர்மாநுஷ்டான ஞானத்துக்குப பகையாமன்றே. பகையாதலா னின்கர்மாநுஷ் டானம் வளரவளர ஞானந்தேய்ந்து சூந்நியமாகவேண்டும் ஆதலாற் புத்தத்தத்துவம்பெற்றவழி யத்நியந்தமற்பஞானியாக வேண்டும். ஆதலாலிவ னநாவஸ்தனு மிவையுங்கண்டுகொள்க. தீபாசசிரசுபபோலக கெடக்கெடச் சந்தானம்வாததிகருமென் றுய். அதறகுத்திரியினிற்கின்ற வகசிநியாதாரமானுறபோல வுன்ஞானககேட்டுக கான்மா வாதாரமாகவேணடுமென் றறி ந்துகொள்வாயாக. என்றானுஞானப்பிரகாசா.

சந்தானஙகாரணமோகாரியமோவிரண்டின் றன மையதோகாரணமுங்காரியமுமநித்தம, வந்தாருஞ்சந் தானத்தொடர்சசியெனினதறகும்வரும நித்தந்தோற்ற க்கேடடைதலின்மற்றென்றே, லைந்தானகந்தங்களன்று யநித்தமடைபொருளாமறிவுமறிவுடைவுமின்றிச், சிந்தா முன்பின்னுகிப்பின்முன்னுகித திரிந்துவருந்திரிவறிந்து தேராதேரோ. (உக)

(இ-ள்) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டினறன் மையதோ. எ-து. நீ தொடாச்சியென்றது காரணமாய்நின்ற தோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய்நினறதோ,—கா ரணமுங்காரியமுமநித்தம.எ-து. காரணமென்னி னென்றுங்கார ணப்பட்டுவருகையாலநித்தமாம், காரியமென்னி னென்றுங்கா ரியப்பட்டுவருகையா லதுவுநித்தமாம்;— வந்தாருஞசந்தானத

தொடர்ச்சியெனி னதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக்கேடடைத்தி லின. எ-து. காரணகாரியமாகிய தொடாசசி மீளவந்துபொரு ந்துமென்று நீகூறி னப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோ ன்றுதலுங்கெடுதலுமாய்த தொன்றுதொட்டுவருதலா லதுவும் நித்தியத்துவமுணடாம்,—மறறொன்றேலந்தானசந்தங்களனறு ய நிததமடைபொருளாம். எ-து. மற்றோரறிவென்னில் அப்படி ககாரணகாரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாம லவவறிவு வேறொருபொருளாகலானு மிந்திரியங்களவ்வறிவுக் குமூலமலலவாகையாலு மவ்வறிவுநித்தியமாக வடையும்பொரு ளாம். அங்ஙனமாயின்,— அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தாமு ன்பின்னுகிப் பின்முன்னுகித்திரிந்து வருந்திரிவறிந்து தேரா தேரோ. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும்பொருளுமாக வ றிதலின்றி முறையேகெட் டிந்திரியஙகளறிவாகவு மறிவதிந்தி ரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையிற்றின் றிரிவையறி ந்துவிசாரியாய், புத்தனே. எ-று.

இச்செய்யுள் அறிவநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப்பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம்பிறந்து செல்கின் சித்தவொழுஙகினைச் சஙகாரமென்றும வெந்தவித்துப் போல் மேற்சித்தம்பிறவாதுபொன்றக்கெடுதனமோக்ஷமென றுஞ்சொல்லினையன்றே, இந்தச்சங்காரமோக்ஷங்கள் யாதுதா னுடையன. சித்தஙகளுடையனஎனில், அழகியதன்று. சித்த ஙகள்பூர்வக்ஷணத்துளளனவன்றியுற்பன்னமாய்தத்க்ஷணத்தே நசிக்கும் நில்லாதென்றுனக்குச் சங்காரமென்பது சம்பவியா தாம். இனிபெத்தமானதற்கோமுத்தியுமாதலாலவற்றுக்குமோ க்ஷமும சம்பவியாதாம். நீசந்தானமென்று கொண்டது மோ க்ஷபரியந்தமாகா நின்சித்தங்களையன்றே "குருவாகித்தமொறியீ

றுவிடாவுடையானி லுன்னேவேறுவெனவுரைத்தான்'' என்பது நின்னூலின் சந்தாநங்க ளச்சித்தங்களியலபாகப்பிறப்பது. இனியட்டகபிண்டமாகிய மாதளைவித்தினிற்செவ்வாகக்கூட்டப்பட்டவிதைவழி செம்பூவாகியுங் கார்கூடப்பட்ட விதைவழிக்கரும்பூவாகியுந தோன்றியவாறுபோலச் சநதானத்தேபவிகருமென்னின் மாதுளங்காபீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ் சாவாதொழி, இன்றேலாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனிவித்திலூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங் கையறநசித்தலில் அங்குரத்தின்கண்ணும் காணப்படாத பீஜத்துக்குப் புஷ்பத்துக்காரியஞசெய்ததென்பது, கெட்டுநின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனேயுமபோத்தாவாகச்சொல்லல்.என்னே அவனபோததாவாயினவாறென்னே கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புணணியபாவகர்மங்களுஞ் சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படில் கையறக்கெட்டவித்தியா ராகாதிகளும் கையறக்கெட்டசுகதனும் பின்புதோன்றவேண்மென்றே. இனிபஞ்சகந்த பிண்டங்க ளிடையறவினறித்தோன்றும்தொடர்ச்சியைச்சந்தானமென்றேன் வாயுசந்தானமே திபசந்தானமே தாராசந்தானமே நதிப்பிரவாகசந்தானமே பிபீலிகாசந்தானமே என்றிவைபோலவென்னி லதுபொருந்தா, தவை பலபலவுண்மையினு லொன்றேடொன் றியைந்து சந்தானமாகலாமென் றிங்குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற்சந்தானமென்பதின்மையாம். அன்றியுமூர்ச்சித்தவழி சந்தானமிடையறுதலின் மேன்மூர்ச்சைநீங்கி சித்தம்பிறத்தற்குக் காரணமின்மையின் மூாச்சாவவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து கிடந்ததென்பாயெனிற் சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்தந்தோன்றி வருவதன்றே. சித்தம்பிரவர்த்தியில்லாதவழிச் சந்தான மின்மையிற்கூடாது. அன்றியும் பூாவசித்தத்துள்ளதொன் றுத்தரசித்தத்து வருமெனவே பூர்வசித்தங் கையறக்கெட்

டதில்லை, நீவாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனைமேன்மேற்செல் லாதாகிற் பூர்வசித்தவிருத்தி யுத்தரசித்தத்தே தோன்றுதாம சாவம்க்ஷணிகமெனபதனு லெனக்கொள்க என்றா ஞானப்பிர காசர்.

ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீறென ருமொருபொருளின்றிரிவுனக்குககாலமானல், வருகால நிகழ்காலங்கழிகாலமென றுவழஙகுவதெனபொருள்வர வுநிலைகழிவாவின்றேல், திரிகாலஞ்செப்பிடாய்பொருட் செயலுமொன்றுஞ் செயன்மூன் றுமொருகணத்தேசே ருமென்னிற், றருகாலமூன்றுக்குந்தாமறை நூறிதழித் த ள்ளுசியுங்காலமூன்றினையுநதருமே. (உஉ)

(இ - ள்.) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீறெ ன்றும. எ-து. காலமபேதப்படா தொருகாலத்திலேயறிவுகெடு தலுமுண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீகூறிற் சங்காரமுஞ் சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேண்டும்,— ஒருபொருளின்றிரி வுனககுககாலமானல. எ-து. ஒருபொருளின திரிவே யுனககுக காலமென்றுசொல்வை. அப்படியானல்,—வருகாலநிகழ்காலங் கழிகாலமென்றுவழஙகுவதென். எ-து. எதிர்காலமென்றும் நிக ழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும வழங்குவானேன்,—பொ ருள்வரவுநிலை கழிவாவின்றேல். எ-து. அப்படிவழஙகியது பொ ருள்களானது வருதலுநிற்றலும் கழிதலுமாதலாற் காலமில்லை யென்றுசொல்லுவையாயின்,— திரிகாலஞ்செப்பிடாய் பொரு ட்செயலுமொன்றும். எ - து மூன்றுவிதமானகாலத்தின் பெ யரை நீசொலவாயல்லை. அஙஙனஙகாலபேதமில்லையாயின் இ ருதுபேதாதிகளுங குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருளு

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக கொள்க. என்றாஞானப்பிரகாசர்.

வினைவுணாவுதரும்வினையையுணாவுதருமென்று
விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு
மொன்றையொன் றுநிகழததிடாபின் னிலையின்மையா
னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறநததனைப்
பொடிசெயதாற்போற் கருத்துவினையிறமேனறிக்கழிக்
கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறநதளவேவினை
கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா
வாறே.   (உச)

(இ-ள்.) வினையுணாவுதரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுணடாக்குமென்றுங் கன்மததையறிவுண்டாககுமென்றும்புததநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுககுநினைவுண்டானாற் போலககன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேண்டும,— ஒன்றையொன்றுநிகழ்ததிடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லையாகையாலொன்றையொன்றுணடாக்கமாட்டாது,— நிலையின்மையானிகழத்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெனறுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட்டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிற்றேன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்டத்திலேயககினிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அறிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையேகெடுக்குமென்று நீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியுரவாறே, எ - து, முன்பிறந்

த்தமுணர்வுககுண்டாகி நின்னுணர்வையுதிப்பியாதிங்கு. எ-து நீயநித்தியமென்றுகூறுகையா லறிவுக்குநித்தியமுண்டாகிநின்று மற்ரே ரறிவையுண்டாககமாட்டாது. அன்றியும்,—உணாவுசந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பினனேயுணடாகாது. எ-து. அவவறிவுதான வருகிறதொடாசசியிலே கெட்டாற் பின்னேயறிவு தோன்ருது,— உடலுணாவுககுபாதாாமென்னில். எ-து. உணாவுக்குமூலகாரணமாகிநின் றுடலநதோற்றுவிககுமென்னில்,— உணாவுடலினிடையருதுதிககவேணடும. எ-து. அவ்வறிவுடலினுறகககத்தின்கண்ணுமிடையருமலுணடாகவேணடும்,— உடலுணாவின்வினையினுலுணாவுதிககுமெனனில. எ-து. உடலுணாவின்வினையாலேயுணர்வுதோற்றுமென்றுகூறின்,— உணர்வுவினையுளதொங்கா. எ - து. இந்திரியஙகளெப்பொழுதுங கன்மத்தையுடைத்தாதலாலதனுலுணடாமறிவழியப்படாது,—உணாவுதருஞ்செய்தியுணாவை வினைதரினெருவன்செயல்வினையின்ருமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத்தருமென்றும் நீகூறி னெருவர்க்குச்செய்யப்பட்டகன்மமென்ப தல்லவா.எ-று.

இச்செய்யுள்உணா வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வினையினுந்தோன்ருதெனமறுத்துக்கூறிற்று (உ௩)

உடமபேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடமபுள்ளளவு மாருமலறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமூர்ச்சையிலு நித்திரையிலும் பிரேதமானபோது முடலினிடத்தறிவானதுண்டாககக்ண்டதில்லை யென்பதுமறிவாயாக.எ-ம். வினையானதறிவைத்தரின் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும்,அஃதின்மையான் நீ சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரியமுண்டாவ தெங்ஙனே சர்வமும் க்ஷணபங்கமாங்காலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத் தோற்றுவிககிற க்ஷணபங்கமில்லையாம். உண்டாமாகிற் பாசித்

ததநாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக கொள்க. என்றாஞானப்பிரகாசர்.

வினைவுணாவுதரும்வினையையுணாவுதருமென்று விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்றுநிகழததிடாபின் னிலையின்மையா னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறநததனைப் பொடிசெயதாற்போற் கருத்துவினையிறன்றேனறிக்கழிக் கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறநதளவேவினை கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணாவுதரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுணடாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகுமென்றும்புததநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவருமெ. எ - து. அறிவுககுநினைவுண்டானற் போலககன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேண்மெ,— ஒன்றையொ ன்றுநிகழ்ததிடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுணடாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழத்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெ னறுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிற்றேன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்ட த்திலேயககினிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அ றிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையேகெடுக்குமென் று நீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

தவறிவுபிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின்னககன்மம றிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும்பின்னாக்கன்மத்தையுதிப் பிச்கமாட்டாது. அஃதென்போலவென்னிற் காடடத்திலுண்டா மக்நி யக்காட்டத்தைசசுட்டான மீனடொருகாட்டத்தையுண டாககமாட்டாதுபோல. எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவினையுணடாககுமென்பதனையும் அறிவுகன்மத்தையுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்துககூறிறறு.உச

பேயுநரகருஞ்சுரருயபிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதா வாதாரமொன்றுமின்றிக, காயமொடுதாம்வருவொனறு ளைப்பைகாயங காரியமாயவருதலினுறகாரணமுண்டா கு, மாயுமுணர்வோசுத்தவட்டகமோகனமம் வடிதத தோவடிவுசெய்துவைததாருமுண்டோ, வாயுமுணாவு ண்டாகிலறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணைநிமித்தகாரணம றிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநரகருஞசுரரும்பிரமருமாயுலகிற பிதாமா தாவாதாரமொன்றுமின்றிக காயமொடுநாம் வருவொன்றுளை ப்பை. எ-து. பேயென்று நரகொன்றுஞ சுரரொன்றும் பிரமா முதலாயினுரொன்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதாப்பிதாக களுமினறி யிருப்புமின்றிக காயததோடுகூடின வடிவமுடை யராய்வருவொன்று புத்தரீகூறுவை,— காயங்காரியமாய்வருத லினுற் காரணமுண்டாகும். எ-து. அக்காயங்காரியப்பட்டுவரு கையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அககாரண காரியநீயறியா யறிவையாகில்,— ஆயுமுணர்வோ சுத்தவட்டகமோ கன்மம்வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைததாருமுண்டோ வாயுமுணர்வுணடாகி லறைந்திடாய், எ-து, அக்காயஙக ளியா

ராய்ந்தவுணாவுதானே, சுத்தாட்டகமோ, வன்றிக்கன்மமுண்டாக்கியதோ, வன்றி யவ்வடிவையுண்டாக்கின் றொருவருண்டோ, உனக்காராயத்தக்க வறிவுண்டாயிற்சொல்லாய்,— உலகுக்காதித்துணை நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. எ-து. அவற்றையுண்மையாகவறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சத்துக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைக்காரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று முண்டாம். அதனையறிவதுகாணறிவு. எ-று.

இச்செய்யுள் பேய்முதற பிரமரீறாகிய நால்வகைக்காயத்திற்குங் காரணத்தானன்றிக் காயமுண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று　　(உரு)

யாதொருகாரியத்திற்குங் காரணத்திரயங்கள் வேண்டும். அஃதெங்ஙனமென்னிற் சோற்றுக்குமுதற்காரணமரிசி, துணைக்காரண நீரு நெருப்பும் விறகும் அடுப்பும் பானைமுதலாயின. அவையிற்றைக்கூட்டிப் பாகம்பண்ணுகிறவ னிமித்தகாரணம். முதற்காரணந் துணைக்காரணத்து மடங்காதோவெனனில், அடங்காது. அஃதெந்நாலென்னில், முதலுந்துணையுஞ் சேதநமாதலாற் றாமாகவொன்றைச் செய்யமாட்டா. ஆதலாற் சேதநனாகியநிமித்த னிவையிற்றைக்கூட்டிச் செய்துமுடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. "தோன்றுநிமித்தந்துணைமுதற்காரணமா, மூன்றுமுன்வழியே முதகிதரு-மேன்றுவரு, மந்நியமார்க்கங்களாறுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலானமுத்தியுமா." என்ப தெம்முடையசாத்திரமாக. இதுகன்மவாதியாகிய வுணகரும் க்ஷமணனுக்கும் மீமாங்கிசனுக்கும நாத்திகவாதியாகிய சார்வாகனுக்குங் கனமசாங்கியனுக்கும் பொருந்தாது, அவர்கள் ஞானததாலெனக்கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஜநித்தாரென்றும், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன்ஜனித்தாரென்றும், யமதாமதேவனுக் காதித்தன்புத்திரனென்று

ம், அதித்தின்புத்திரன் சனிபகவானென்றும், சந்திரன்புத்திரன் புதனென்றும், இந்திரன்புத்திரன் சயந்தனென்றும், பேய்கள் னீலியு நீலனுமுடன் பிறந்தாரென்றும், சோதிடமுதலான நூலகளிடத்து வழங்குதலா லான்மாதாபிதாவில்லையென்ற து லகவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றா ஞானப்பிரகார். இஃதன் றியும தேவவமிசமநுவமிசததோற்றங்களை இலிங்கபுராண முதலிய புராணங்கள் கூறியிருப்பதிறகாணக

உருவாதிகந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன்வேறொ ருவனிலையென்றுரைக்கும்புத்தா, உருவாதியைந்தினை யு முணாபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமென்றுய ஞ்ஞானமுணாந்தவரா, ருருவாதிபொருள்காட்டித்தனை க்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதினையுணர்த்திதனை யுணர்தலுமென்னி, லுருவாதிபொருளினையுஞ்சுடரினை யுங்காணு முலோசனம்போலுணாவுபொருளுணர்வது வேறுண்டே. (உசு)

(இ-ள்.) உருவாதிகந்தங்களைநதுங்கூடி யொருவன்வேறொ ருவனிலை யென்றுரைக்கும்புததா. எ - து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந்துங்கூடி யான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மாவிலலையென்று கூறும் புததா,— உருவாதியைந்தினையுமுணாபவனவேறென்ன வுணரு மவிஞ்ஞானமெனருய்.எ-து. அவ்வுருவமுதலிய கந்தஙகளைநதை யுமறிவா னொருவனுளனென்று நாஙகூறுவதல்ல அதனைய றிவது சிததமேயென்றுகூறினுய்,—அஞ்ஞானமுணர்ந்தவராா எ-து. அநதசசித்ததததை யுணாந்தவராளென்று விளியவிட்த்து,— உருவாதிபொருளகாட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணாவு

பிறிதினை யுணர்த்தித் தனையுணர்த்துமென்னில். எ-து. உருவ
மகணமுதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும்
விளக்குப்போலச் சித்தமும் பிறிதுணடாகியவற்றையுமறிவித்
துத் தன்னையுமறிவித்துநிற்குமென்று கூறின்,— உருவாதிபொ
ருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு மூலோசனம்போலுணர்வுபொரு
ளுணர்வதுவேறுணடே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொ
ருள்களையு மவற்றைக்காட்டிநிற்கும்விளக்கையுங் கண்டுநிற்குங்
கண்போலச் சித்தத்தையும் விடயதாலறியுமிந்திரியங்களையு
முணாவானொருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகியகந்தங்களும் அவற்றின்வி
ஞஞானமு மான்மாவென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௨௬)

ஞானமுஞாதாவுங் குணகுணிகளு மிவைபிரித்துப் பெறப்
படுதல் குற்றமுண்டென்னில நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பி
ரித்துப் பெறப்படாமை யுனக்குகுற்றமுடைமையில்லை, அது
போலவெமகருங் குற்றமாகாதென்பது கண்டுகொள்க. என்னை?
யாவர்க்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றூர் ஞானப்பிரகாசரு
மற்றோருளாயாசிரியரும்.

காயமுடனிந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்காய
மூறக்கத்தறியாவாகும், வாயில்களுமப்படியிலொன்றை
யொன்றங்கறியா மனங்கணத்திற்கெடுமகாலமூன்றின்வ
ரவறியா, தாயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூனறறிந்தாங்
கவைநானல்லேனென்றுமறிந்துமனத்தாலே,யேயுமொ
ருபொருள்கருதி யிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்
தாவியற்றுவதான்மாவே. (௨௭)

(இ-ள்.) காயமுடனிந்திரியமனநானென்றுகதறுவாய்.எ-து உடம்புடனிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே யான்மா வென்றொன்றில்லையென்றுகூப்பிடும் புத்தா,—காயமுறசகத் தறியாவாகும். எ-து. அக்காய முறசகதனிடத்தறியாமையையு டைததாம்,—வாயில்களுமப்படியிலொன்றையொன்றஙகறியா. எ-து. இந்திரியங்களுமுறக்கத்திலும்வியாத்தியிலுமொன்றறிந்த விடயத்தையொன்றறியமாட்டாது,— மனஙகணத்திற்கெடுங்கா லமூன்றினவரவறியாது எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகை யாற் காலமூன்றின்செய்தியையுமறியமாட்டாது. ஆகையாலி வை யான்மாவனறு,— ஆயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந் தாஙகவைநானல்லேனென்றுமறிநதுமனத்தாலே யேயுமொரு பொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துகசாயத்தாலியற்றுவ தான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூனறினையுமாராயததக கவறிவுமாயவற்றின்குணஙகளையுமறிந தவையிறறையென்னுட லென்பொறி யென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநானல்லே னென்றறிந்து மனத்தாறபொருந்தத்தக்கதொருபொருளைககருதி யிந்திரியங்களின்பகுதிகாட்டககண்டுகாயத்தாலேதொழிலைசசெ ய்வதான்மாவென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்லவெ ன்றுமறுத்துக்கூறிற்று. காலமூன்ருவன—பூத பௌஷிய வா ர்த்தமானகாலமாம். (உஎ)

ஆதலால்நீமுன்புசொல்லுமசேதந மான்மாவல்லவென்றும் உணர்ந்துசெய்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறேயுண்டென் றுமறிவாயாக. உன்னுடையகந்தங்களைப்பிரியாது சகசமாய்க் கொண் டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகிநின்றதோர்குணியா கியவான்மா வுளதாதல்வேண்டுமெனக்கொள்க, அறுவகைப்ப

ட்டவிஞ்ஞானங்களி லேகவிஞ்ஞானசந்தானமொழிந்தாழ்ந்து கிடந்தவிஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிடந்தவிஞ்ஞானத்திற்கோரா தாரம்வேணடும். சரீரமாதாரமென்னில்; ஏகத்தாவாகியபுத்தன் "யான்சண்டீரநோன்பீகாள் முன்னேயோபிறப்பின் முயலா னேன்" என்றுசொன்னுனென்ருய். முற்பட்டமுயற்பிறப்பை விட்டிந்ததேகமெடுக்கவருகிறபொழுதே தாரகமாகவந்து அந் தசசரீரமாதாரமாகக்கிடந்தஞான மாலையவிஞ்ஞானமாதாரமா சுகிடந்ததென்னில், அதுவன்றேநாமக ளான்மாவென்றேம ன்றே என்ருர ஞானப்பிரகாசர்.

கழிந்தவுணர்வேபினனுமியானறிந்தேனென்றுகரு தலினவ்வுணர்வறிந்த தெனனினமுன்னே, மொழிந்த மொழிநான்மொழிந்தேனென்றல்வாய்தான் மொழிந்த தோமொழிந்தவனவேருறைபோல, வெழுந்தவுணர்வெ ல்லாங்கொண்டியானறிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயி ருணாவால்வாக்கான்மற்றை, யொழிந்தகாயந்தன்னுலு ணர்ந்துரைததுச்செய்தங குணர்வினுககுமாதாரமாய்நி றகுமுயிரே. (உஅ)

(இ-ள்.) கழிந்தவுணர்வேபின்னுமியானறிந்தேனென்றுக ருதலினவ்வுணர்வறிந்ததென்னின்.எ-து.முன்னொருபொருளைய றிந்துக் கெட்டவறிவுதானேபின்புண்டாகியவற்றையானறிந்தே னென்றுவிசாரிக்கையாலே யவ்வறிவேகாணுமறிவதன்றி யா ன்மாவென்ருென்றில்லையென்றுபுத்தநீகூறின்,—முன்னேமொ ழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே னென்றல் வாய்தான்மொழிந்த தோமொழிந்தவன்வேருறைபோல. எ-து. முன்னேசொன்ன சொல்லுநான்சொன்னேனென்றுசொல்லுதல்வாயாற்பிறத்தலா

ல்வாய்சொன்னதோ அன்றே,அச்சொல்லைச்சொன்னவ னொருவ னுண்டானாற்போல,—எழுந்தவுணர்வெல்லாங்கொண் டியான றிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெ லலாவற்றையுங்கொண்டறிந் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணுன்மா,—உணாவால்வாக்கான் மறநையொழிந்தகாயந் தன்று அணர்ந்துரைத்துச்செய்தங் குணர்வினுக்குமாதாரமாய நிற்குமுயிரே. எ-து. மனத்தாலும்வாக்காலு மொழிந்ததாகச்சொ ல்லபபட்டகாயத்தாலு மறிநதுஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற்குப்பற்றுய்நிறகுமான்மா, எ-று. ஈணடுணாவென றதுமனததை.

இசசெய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்றுமறுத்துககூறிற்று.()

இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்தநெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வந்தெழுவ தெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவாாநனவுக ண்டபடிகனவிற்காணு,ரந்தனுருவன்னங்களறிந்திடானி ன்றேலறிகனவுமிறந்துணர்வுமழிந்துறக்கமடைந்தா, லு ந்துவதோர்சந்தானமில்லையுணாவுதிப்ப வுயிர்கனவுநன வினையுமுணருநகாணே. (உகூ)

(இ-ள்.) இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்த நெஞ்சத்தெழுஞ்சிதத மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டேயொன்றுவந்தெழுவதெனில். எ-து இந்திரியவியாபாரத்தா லுண்டாமறிவென்று மனத்திலு ண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட்டொன்று தோ ன்றுமென்று புத்தர்கூறின்,—கனவிற்கண்டபடி நனவில்வாய் திறவார் நனவுகண்டபடி கனவிற்காணுர். எ-து. கனவிற்கண டகெல்லா நனவிர்சொல்லமாட்டார், நனவிற்கண்டதெல்லாங

கனவிற்சொல்லமாட்டார். அன்றியும்,— அந்தனுருவன்னஙக ளறிந்திடான. எ - து. பிறவிகருருடன் பிறர்வடிவத்தையும்வ ன்னத்தையு மறியமாட்டான்,—இன்றேல். எ-து. இநதிரியக் ருறைவாலே யறிவுதோன்றிறதில்லையெனறு நீகூறின்,—அறி கனவுமிறந்துணாவு மழிநதுறக்கமடைந்தா லுந்துவதோசந்தா னமில்லை. எ-து. அறியத்தககனவுமழிந் துணாவமழிந் துறக் கததையுமடைந்தா லுணடாகத்தக்க தொடாசசியில்லை,— உ ணா வுதிப்பவுமிகனவுநனவினையுமுணருங்காணே. எ-து. ஆ ன்மாககளுக கிச்சாஞானக்கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவினையுந னவினையுமறியாநிற்கும். எ-று. அன்றேல்எனவே யிந்திரியங் களறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி நேரேசெல்லுதல்.

இச்செய்யுளிந்திரியமான்மாவுககுக் கருவியாகவுள்ளதன்றி யிநதிரியமான்மாவல்லவென்று மறுததுக்கூறிற்று (உசு)

இந்திரியமுமனமுந துணையாகக்கொண்டறியுமான்மா அ வையில்லாதபோதறியானேவென்னிற் கருவியாகியவெழுத்தா ணியில்லாதபோதெழுதமாட்டாதவனேப்போல வறியானெனக் கொள்க. ஆனலசேதநமோவிவனுக்கறிவைக்கொடுபபதெனில் அன்று; கருவிகளை துணைக்காரணமெனக்கொள்க. இந்திரியங்க ளைசாத்தியதேகவசநமாகவைததாா என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேற்செவிதானெ ன்றுணரா திருசெவியுமுணருமோசை, யொருகாலத்தி ருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனேக்கண்டவனு னாகேட்டுணாநதிடுமைமபொறியு, மொருகாலுமுணரா வுள்ளுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றென்றவுணர்வ,

ள்ளுணர்வைந்துமுணரா, யொருகாலும்பொறிவிகற்பி த்துணராவுள்ளுணாவுக்குள்ளதுகாண்விகறபமிரண்டு முணாவதுயிரே. (கூ0)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேல். எ-து. ஒருகாலத்திலேயொருபொறியிடத்திலே யோருணாவாசவறியுமென்றுபுத்தநீகூறிஞய். அபபடியாயின்,—செவிதாஞென்றுணராதிருசெவியுமுணருமோசை. எ - து. இரண்டுசெவியுமறியுமோசையையொருசெவியாகவறியாமாட்டா திரண்டுசெவியாலுமறியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்திருகண்ணுமிருசெவியுமனமுமொருவனைக்கண்டவனுளைகேட்டுணாநிற்கும். எ-து ஒருகாலத்தேயிரண்டுகண்ணுமிரண்டுசெவியுமனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன்வார்த்தைகேட்டநனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியுமொருகாலுமுணராவுள்ளுணாவினறி. எ-து. ஐம்பொறிசளுமனங்கூடாமற்றனித்தொருககாலுமறியமாட்டாது,— பொறிகளொன்ருென்ருவுணாவது. எ-து. பொறிகளோரோவொன்ருகத் தாமறியும்விஷயத்தையறியுமத்தனை,—உளளுணாவைந்துமுணரா. எ-து. அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின்விஷயவறிவுகளைந்துங்கூடியறியமாட்டா. அதுவுமன்றி,— ஒருகாலும் பொறிவிகற்பித்துணரா. எ-து. பொறிகளொக்ருகாலுந் தாமறியுமறிவின்றி விகற்பித்தறியமாட்டாது,— உள்ளுணாவுககுள்ளதுகாண்விகற்பம். எ-து. அந்தபபொறிகளுடனேகூடிநின்று விகற்பித்தறிவதுமனத்துக்குள்ளகுணங்காண,— இரண்டுமுணாவதுயிரே. எ - து. இப்பொறிகளையுமனத்தையுங்கொணடறிவதானமாவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண்டறிவதான்மாவென்றுகூறிற்று. (கூ0)

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலையு மிருபதுகண்ணு மிருபது செவியு மிருபதுகையுமன்றே. இவையெல்லாங்கொண் டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்தபோ திவனைநெஞ்சில்நெக்க வப்போதிவைகள் சேட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு மிவ்வாறுகண்டுகொள்க.

அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றி யிடினகத்துநிலையின்றி, யுருவிறெடும்பாலதருணவிருத்தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவழைப்ப,வருவதுணாவெங்கிருந்துநெஞ்சிலிருந்தென்னில் வாயில்வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாந, திரியொழியவிடிஞ்சிறெட்டதீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொழுதாலுணாவுநின்றநிலைசெப்பே. (ருக)

(இ-ள) அருவுணாவுமா யாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றியிடினகத்துநிலையின்றி யுருவிற்றெடும்பாலதருணவிருத்தாவத்தையுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவுமாயுணாவுமாய்ப்பொறிகளிந்தோடுங்கூடியாறுவிதமாய் மாறிமாறிததோன்றியிடுமெதென்றுபுத்தநீகூறின் மனமருவமாகையா லுருவினுநிலையுடையவுமலவாய்க்காயத்தோடுகூடி பாலதருணவிருத்தாவத்தையு முண்டாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றியும்,—உறக்கத்தினுடறட்டவழைப்பவருவதுணாவெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்டவிடத்துடலிற்றட்டவுமழைப்பவுமறிந்துவருமறிவெவ்விடத்திருந்ததெனறுசொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்தென்றுநீ கூறின்,— வாயில்வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாதிவிடயங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்துமனமறியாதாம்.அஃதென்போலென்னில்,—திரியொழியவி

டிஞ்சிறொட்த்திபமெழா எ - து. திரியைப்பற்றிநின்றவொளிய
த்திரிமாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றியிடிஞ்சிலைப்பற்றிததோன்று
தாகையால்,— அடக்கஞ்சென்றபொழுதாலுணாவுநின்றநிலைசெ
ப்பே. எ-து. உணர்வுககுமூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவுநின்றநிலை
சொல்வாயாக. எ-று. ஆயு மனம். உரு தேகம். ஆல் அசை.

இச்செய்யுள் பொறியுமனமுங்கூடி யறுவகையாயறியுமெ
ன்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவதான்மாவெ
னறு கூறிறறு. (கூக)

விஞ்ஞானநின்றநிலையை விஞ்ஞானமறியவுஞ செய்யாது,
தானுகவறிநதெழவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற நிலையை
யிநதிரியங்களும் வாயுவுங் கனமமும் ஜடமாதலாலறிந்தெழுப்ப
வமாட்டா, ஆதலாலேயிவையிற்றைககூட்டி யுணாத்துங்காத்
தா வொருவனுணடுகாண் இந்தச்செய்தி யுனக்கெல்லாந் தெரி
யாதென்ச. அப்படியனறுகாணு முடமுமூன்றுகோலு மாற்று
க்ககக்க்கரைக்குப் போகமாட்டா, விவன்றனு மிவையின்றித
தனித்தாறபோகமாட்டான், ஆனுலுமுடமு மூன்றுகோலுங்கூ
டினுற்செல்வானன்றே, அப்படிபபோல இந்திரியங்களும்வா
யுவுங் கன்மமும் விஞ்ஞானமுங்கூடினு லெழுந்திருககலாமெ
ன்னில்; செய்தியறிந்தோடம்விடுவானையன்றி யோடமுமூன்று
கோலுமுடமுமேறுவானுங்கூடினுலு மக்கரையேறககூடாதது
போலக கத்தாவையன்றி இந்திரியமும்வாயுவுங் கன்மமுங்கூ
டினுலு மறிந்தெழுந்திருககப் போகாதாதலா லறிவுடையகததா
வொருவன்வேண்டுமாதலான் நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத்
திற்சத்தியாவிகல்பமடையுமெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிர
காசா. மற்றொருவா, இடிஞ்சிறொடத் திரியொழியத் தீபமெ
ழா. எ-து. அகலிடத்து நெய்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாம

ந்றீபங்களெரியமாட்டா, அதுபோலஉடலிடத்து மன்முமிந்திரி பங்களுமிருந்து மான்மாவில்லையாகி லறிவுசிவியாது. என்றுவ மானத்துக்குவமேயம்வருவித்துரைத்தனா. திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், தீபமபோலுமறிவு. இடிஞ்சில் அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றலினபதுன்பஞான மிவைய ணுவின்குறியாகுமிவறறிலிச்சை, நச்சிநுகாநதொருபழ ததினினங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்று நசசல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகு மி வைமுன்பும்பின்புமுணர்நதிடுதலாலே, நிசசயகர்த்தா வொருவனுளனென்றுநல்லோர் நிறுததிடுவர்வெறுத்தி டுவர்நின்னுடையபொருளே. (கூஉ)

(இ-ள்.) இச்சைவெறுப்பியறறலினபதுன்பஞான மிவை யணுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழிலசெய் தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவைமுதலியவெலலாமான்மாவி னகுணங்களாம்,—இவற்றிலிசசை நச்சிநுகர்ந்தொருபழத்தினி னஙகண்டுமுனபு நானுசர்ந்தகனியினினமென்றுநச்சல்பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொருபழத்தை யாசைப் பட்டுநுகர்ந்து பின்பதனையொப்பதொருகனியைககண்டு முனபு நானுகாந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனையாசைப்படுதல்,— எசசவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்தவெறுப்பு முதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,— இவை முன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிச்சயகர்த்தாவொருவனுளனென்று நல் லோாநிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவா நின்னுடையபொருளே.எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவறறை யான்மாமுன்ட

ம்பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவானமாவொருவனுளனென்றுசொல்லுவாபெரியோர. நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லுஞ்சொல்லை யப்பெரியோா தள்ளாநிற்பர், எ-று. இவ்விடத்து காத்தாவென்பதானமாவை. கனமத்துக்குக்காததாவென்றபடி.

உருவாதியென்றசெய்யுண்முத லிசசெய்யுட்காறு மான்மா வில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்றுகூறிற்று. (கூ௨)

நீயுணாவுகளெல்லா மிச்சாரூபமாகப் பிறக்குமென்றுசொன்னாய். இச்சையுணாவுககு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். ஆதலாலிந்தவிச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? சேதநமாகிய சரீரத்தி லிசசைகூடாதாம். கூடிற்பிரதிமைகளுககு மிசசையுண்டாகவேணடும். இனிஇச்சை ஞானத்தென்னில் நீயிச்சை முன்பேயுண்டாயினல்லது ஞானம்பிறவாதென்கையின் ஞானத்துககிசசையுணடாதல கூடாதாம். ஞானத்தால்வருவனவாகிய சமுசாரவேதனைகளு மிலவாகிச் சூனியமாதலால் அநதவிச்சையு ஞானமுங கன்மமு மறறுள்ளகுணங்களுககு மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீசொலலியது மாலைகண்டோன்றுமையால் வருமிடையூறு பரிகரித்தற்காகப் பகதந்சுவாகழப்புகருத் தனபிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும்விஞ ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமில்லாமையா லாலையவிஞ்ஞானமெனபது வேண்டின் ஐராண்மிகபக்ஷத்தைக் கெடுத்தாய். அன்றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோ துணாவுபிறக்குமென்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியஙகள் விஷயத்தையுற வுணர்வுபிறக்கிற் சபசரீரத்துப் புலன்களுற்றுல் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவுதிகமு மிந்திரியங்கள் சொரூபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. க்ஷணந்தோறுங் கெடுமெவனன்றே, ஆதலால். என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ற்றொருவா இச்சைவெறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவை
னுவின குறியாகும். எ-து. விருப்புவெறுப்புந் தொழிலுஞ் சு
மு துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள்குணியாகியவான்மாவுண
டனறறிதற் கடையாளமாம். என்றா.

எப்பொருட்குமிரந்தரமாயிடங்கொடுத்துநீங்கா தி
நள்வெளிதானன்றியிரண்டினுக்குமிடவகையா, யொப
ில்குணஞ்சத்தமதாயவாயுவாதியு தித்தொடுங்கநிறகும
பானுயிமுனனேசொன்னோஞ், செப்பிடுங்காலம்பொ
ழுதுநாளாதியாகித திரிவிதமாய்த்தீமைநன்மைசெய்யு
திகருத், தப்பில்குணக்குககுடக்குத தெறகுவடக்கா
நித்தானுகித்திரியாதேநின்றுபலந்தருமே.   (௩௩)

(இ-ள்.) எப்பொருட்குமிரந்தரமா யிடங்கொடுத்துநீங்கா
ருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுக்குமிடவகையா யொப்பில்கு
ணஞ்சத்தமதாய்வாயுவாதியுதித்தொடுங்க நிறகுமவான். எ - து.
முன்னா வானமுமான்மாவுங்காலமுந்திக்குமில்லையென்றபுத்த
னே நீ கேட்பாயாக எல்லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்குவழியு
ா யிடங்கொடுத்துநீக்கமின்றி யிருளும்வெளியுமல்லவா யிரண
நிற்கததககவிடமுமா யுவமையில்லாதகுணஞ்சத்தமாய் வாயு
முதலியபூதங்களுலுந் தோன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய்
ற்கும்வானம்,—உயிர்முன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவு
ண்டென்று முன்னமேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம்பொழு
துநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ - து.
சொல்லத்தக்ககாலமானது காலையு முச்சியு மாலையுமென்னும்
பொழுதாயும். நெருந லின்று நாளையென்னுநாளாயும், இத்தன்
மையிலே மூன்றுவிதமாய்வேற்றுமைப்பட நன்மைதீமைகளைச்

செய்யும்.—திக்குத்தப்பில்குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா தித்தாறுகித்திரியாதேநின்று பலந்தருமே. எ-து. திககானது கிழகசு மேற்குத் தெறகு வடககென்று தவறில்லாததா யநாதியிலுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்திசைகளைநோககிக கன மஞ்செய்தோாககுக கன்மபலத்தைககொடுக்குமாகையா லாகா சமு மான்மாவுங காலமுந் திககுமுணடென்றறிவாயாக.எ-று

இச்செய்யுளாகாசமு மான்மாவுங் காலமுந் திக்குமுண்டென்றுகூறிற்று. நெருநலின்றுநாளை. எ-து. பூத பௌஷிய வாத்தமானம். அதுவே இறந்தகால எதிரகால நிகழ்காலஙகள். (௩௩)

சாவாக்கும் சகலத்திறகும் ஆகாயமிடஙகொடாத போது போககுவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தஙகுணமானபடியெ ஙஙனே பொருளின்கூட்டமலலவோ வென்னிற, பொருட்கூட்டமன்று. ஏகாந்தத்தே இராததிரி யாரவாரஙக ளொடுஙகிய காலத்திருந்து சூக்ஷமஞானிகள்பாாககிற கிறுசத்தமுடையவற்முனு மறிந்துகொள்க. காலமு நீ க்ஷணபஙகஙகொண்டபோது க்ஷணததிறபொருளுறபத்திநாசப்படுமென்முய். அந்தக்ஷணமென்றதுகாண் காலம். திக்கானது நீகிழககுநோககியிருந் தெல்லாத்திககுகளிலு மிருநதுவநத போககளைப்பார்த்து நானெந்த திக்கைநோக்கி யிருககின்றேனென்றபோது சர்வருஙகிழககு நோக்கி யிருக்கின்முயென்பாாகள், அதுகாண்திககு. இல்லாத போது திசைத்துநிறைகையொழிந்து பலன்களொருததருக்கும்பட்டாதாம, அத்தாற்றிககுளவாம. காலமுணடென்றல் நீ கறபனையெனறும் பிராநதியென்றுஞ்சொனனுய், நீசொலலியக்ஷணபஙகமும் பொதிவிருக்ஷமும் பிராந்தியெனனுய். அன்றியுஞ சாவஞ்ஞாசொல்லும் பிதாமாதருஙகெட டவாகள்வேறுபிராநதிகளிற் கூடாரொனமுய், புதததேவருக்கு ஞாதியாவாரெரு

வன அந்தகனென்பா னவனுக்குத் தாமாவுபதேசம்பண்ணித் தவபபடுததி யவன்பிடகமோதுவிப்ப வவனித்திராசமயததுத்த னது ஸ்ரீயாகிய பாசுந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கை யைததவிாப்பான் வேணடித் தேவலோகத தப்ச்சா ஸ்ரீகளைக் காட்டிப பாசுநதரிமேலுபேகைக்ஷயைப்பணணுவித்தலுற வவனு மப்ச்சாசுகளைக்கண்டு ஸ்ரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப்போ யினன். இவ்வாறுசமததரன்றேபுத்தரென்று முறுவல்செய்தா ருலகத்துள்ளோா என்றறிவாயாக. எனறோ ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா, செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீக்ஷ ணமென்றுசொல்லப்பட்ட காலமானது காலை யுசசி மாலைமுத லியபொழுதும், அசுபதி பரணி முதலியநாளும், ஆதிஎன்றதனு ல் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம். குணக்குக்குட கருத் தெற்குவடக்காதிதாகுகி. எ-கு. கிழக்குமேற்கு தெறகுவ டகும், ஆதிஎன்றனுல் கோணத்திசைகளுமாகி. எ-ம். வாயு வாதி யுதித்தொடுஙகுமவான். எ-து. மாயாவாத மேற்கொணடு கூறியது. எ-ம. பொதிவிருக்ஷம் வடகேயிருப்பதென்று புத்த ன்றொழுதலால் திகருளதென்க. எ-ம். கூறினுர்.

காரியமாயுலகமெலாமிருததலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்ததாவொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம பொருளோடின்பவீடெல்லாமறைந்துயிர்கட்கறிவுசெய லளிபபது நூலந்நூல், சூரியராயுள்ளவர்களோதவோ திக்கொண்டுவரலானமுனனேகுறறமின்றிச, சீரியபோ றிவுடையோன்செப்பவேண்டுஞ செயலினுக்குமகரிவே ண்டுஞ்சிவனுளனென றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகாத்தாவொருவன்வேணடும். எ-து. கர்த்தாவுநா லு

மிலலையென்றுகூறியபுத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாங் கடாதிகள் போலககாரியப்பட்டுவருதலாலே யிதனைச்செய்வானொருகாத தாவேணடும்,— ஆரியமாயறம்பொருளோடின்பவீடெல்லா ம றைநதுயிர்கட்கறிவுசெயலளிப்பதுநூல். எ - து. வடமொழியா யறம பொருளின்பம் வீடென்னுநானகுகாரியமுஞ சொல்லி யானமாவுககறிவையுஞ செயலையுங்கொடுப்பது வேதாகமங்க ளகாண,—அந்நூல் கூரியராயுள்ளவாகளோதவோதிக கொண டுவரலான முன்னேகுறறமின்றிச் சீரியபோறிவுடையோனசெ ப்பவேண்டுஞ செயலினுக்குங்கரிவேணடுஞ சிவனுளனென்ற றியே எ-து. அவவேதாகமஙகள குசாலராயுள்ளபிரமாதிகளோ துவிசக மகாவிருடிகளாலேயோதப்பட் டவாகள்வழியாகநதொ ன்றுதொட்டுவருதலாற றவறினறி மிக்கபெரியவறிவையுடை யோராலேசொலலவேணடும். அவ்வேதாகமஙகளாறசொல்லப் பட்ட கன்மத்துககுககாண்பானொருசாட்சியும்வேணடும். அகை யாலே சிவனாலே நூல்சொல்லப்பட்டதெனறு மவனே காததா வென்றுமறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காத்தாவுஞசாததிரமுமுணடென்பதனைச்கூ றிற்று (ஙச)

உலோகாலோகஙக ளடுககாயிருத்தலாலே மாடகூடகோ புராதிகளைப்போல வொருவனுண்டாககினனெனக. எனனை இ ந்தக்கோபுராதிகளைப் பணணுவானைக கணடோம், உலகஞ்சி ருஷ்டிப்பானைக்கண்டோ மில்லையேயென்னில், சினத்துள்ளப ணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோமில்லையாகிலும் அநதப் பணியைக்கணடு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினமன்றோ, ஆத லாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைககண்டோ மில்லையாகிலு மநுமானத்தாற் கொண்டோமன்றோ. அப்படிப்போல உலகஞ்

சிருஷடித்தானு முணடென்று கொள்வாயாக. "அந்நியநிவிற் கௌசிகாதிவிதமாகினரை, யுன்னுவாசாமானியத்தையோாந் து" எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியாயிற் சினத்துப்பணிதிபணணி னவ னிஙகேவநதாலுங் காணலாம், அலலதுநாமங்கேபோனாலு மவனைககாணலாமே, அப்படிபபோலப் பிரபஞ்சகாததாவையு ஙகாணலாமோவென்னில், ஒருவனைப்பேய்பிடிததபோ தவ னது விகாரகிருததியஙகளைககண டிவனைப்பேய்பிடித்ததென்ற றிநதோமா, முன்னேயொரு பேயைககணடறிந் தநதப்பேய் பிற்பாடொருவனைப் பிடிததபோதே யிவனைபபேயபிடித்ததெ ன்றறிநதோமா, அபபடியலலவே? அவனதுவிகாரகிருததியஙக ளைட றிநததுபோலப பரமேஸ்வரனது கிருததியவல்லமையை பிரபஞசகாரியததிறகண டிதற்குமொருகாத்ராவுணடென் றறி நதுகொள்க. "கூளியினைமாந்தா விகாரத்தினுறகுறிப்பா, கூளி யினைமுன்கணடோாகூறு." எ - ம். கணடுகொள்க. கூளி பேய், யாதொருகிருததியம பணணுமவரெலலாம் தேகேந்திரியாதிக ளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியமபணணககணடோமே, அப்ப டிப்போல வும்முடைய சேகராததாவுககுந தேகேந்திரியாதி யணடாகவேணடுமென்னில், அப்படி யன்று. பின்னேயெப்படி யெனனில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரததை நடததுமதுபோ லக காத்தாவுஞ் செய்வனெனககணடுகொளக. "ஆகைகயிலையா க்கையினையுருமுயிர்க்காக்கையுமற், முக்குமெலா நின்மலனெ ம்மான்" எ-ம். கணடுகொள்க. இனி நிததியமுத்தசுததசாவஞ் ஞனுயிருக்கு மொருவனாலே சொல்லப்பட்ட சாததிரமானது பெரியோரா லுபதேசிககப்பட்டவாகள குருபாரமபரையாகக்கி ரமமாகக் கொண்டுவந்தது சாத்திரமாதலா லிதற்குமுன்கூறிய காததாவேண்டுமென்றறிக. "ஆகைகயிலான்வாக்குமிலா னுக மத்தை வேதத்தை, யாக்குவனோ வாக்கானெனில்." "ஆக்கை-

யுமற்றைந்தொழிலு மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாகருவனூ லும்மவைபோலாங்கு" என்பதினுலறிக. என்றூ ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவர், செயலினுக்குங் கரிவேணடும். எ-கு. ஆன்மாக்கள்செய்யுங் கன்மங்களையறிந்து பலன்கொடுத் தந்தக்கன்ம சாக்ஷியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றூ. அன்றியும், கிஞ்சிஞ்ஞராகிய வான்மாக்கள் தனமகிமையறிதற்கு சாவஞ்ஞனசிவன்சொன்னநூலாகலின் இதரோகவாசிரிய தோஷமில்லையென்பது "குற்றமின்றிச சீரியபேரறிவுடையோன செப்பவேண்டும்" என்பதனுலுணர்களன்றூ.

மரங்களுயிரல்லவெனறுமறுத்துச்சொன்னுய வாடுதல்பூரித்தலான்மரஙகளுயிராகுந்,திரங்குநீர்பெறுதொழியிற்பெறிற்சிரத்தைசேருஞ்சீவனலவெனிலுலகிற்சீவனெல்லா,முரங்கொள்வதூண்பெறிற்சோருமூண்பெறுவே லுலர்ந்தமரநீர்பெற்றுலுய்யாதுள்ளுயிர்கள், கரந்த சினைமுட்டைகட்குவாயின்றுவாயில் கண்டிலதேற்பூத்துககாய்த்தெழலான்மரங்களுயிரே. (ருஙு)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னுய் வாடுதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன வுயிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீசொன்னுய், அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலு மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,— திரங்குநீ பெறுதொழியிற் பெறிற்சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெனில். எ-து. மரமுதலியன நீர்பெறுதொழியில் வாடுதலு மந்நீர் பெறுற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்லவென்று நீகூறில்,— உலகிற்சீவனெல்லா முரங்கொள்வதூணபெறிற் சோருமூண்பெறுவே லுலர்ந்தமரநீர்பெற்றுலுய்யாது. எ-து. உயிருள்ளவற்று

க்கெல்லா மூண்பெற்றுற்பருத்தலு மூண்குறைந்தான் மெலித
லுங் குணமாகையா லுலாந்தமரத்துக்கு நீரைவிட்டாற் பரிணம
மிலலையாதலான் மரமுதலியவுயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மர
முதலியனவற்றுக் கிந்திரியங்களில்லையாகையா லுயிரல்லவென
றுகூறின்,—உள்ளுயிர்கள் கரந்தசினைமுட்டைகட்கு வாயிலி
ன்று. எ-து. ஆன்மாவையுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினைமுதலி
யவற்றிற்கு வாயிலின்றுவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும்
வாயிலின்றுது,—வாயில்கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டைசி
னைமுதலியவற்றுக்கு வாயில்பின்புதோன்றக் கண்டனம் இத
ற்குவாயிலின்றக கண்டதில்லையெனறுகூறில்,—பூத்துக்காய்
த்தெழலான் மரஙகளுயிரோ. எ-து. அம்மரமுதலியனவற்று
க்கு இந்திரியகட்புலனுகாதாயினும் பூத்துககாய்த்துவளர்தலுங்
காண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுககுண்டென்ற
றிவாயாக. எ-று. மரமுதலியனவெனவே புல்லீறுயினவாயிற்று

நீர்சொல்லியதெப்படிகாறும் கொம்பு மயிரு முகிரும் பல்
லும் புற்று முயிரில்பொருளாகியும வளராநிற்றலா னிந்தவேத
விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறுநீசொல்லிய மி
கவும பேதைமைத்தாம். நீகாட்டியபுற்றுவது கறையானமுதலா
னஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிடவோஙகும். மயிருநக
முந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்துநீங்கிறுல் வளராது. அன்றியும் நரை
த்தமயிருககுக் கறுப்பிடுவொருமையும் உகிருக்கைவணமிடுவொரு
மையுங்கண்டுகொள்க. ஆதலாலவைக டெய்ததல் வளர்தல் இல்லை
யெனககொள்க. ஆதலானீயிட்ட திருஷடாந்தமாகாதென்றும்
மரங்களுயிருடையவென்றுங் கொள்க. ஏகேந்திரியஜீவன் மககளு
ளுட்டோன்றினு மேகேந்திரியஞானமாகவேண்டுமென்னி
ல், முயலாய்ப்பிறந் தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப்பிற

நதகாலத்து மிகுந்தஞானவானுனதுபோல மரங்களுமக்கள்யோ
னியிற்பிறந்தாற் பஞ்சேநதிரியஞானமுடைததாம் எனககொள
க. என்று ஞானப்பிரகாசா.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேறகொமபொசித்துநட்டா
லுய்யுமுயிரொன்றுபலவாமோவென்னிற், கருமரததின
வித்துவேர்கொம்புகொடிகிழஙகு கண்கலநதுகொள்ளு
முயிரண்டம்வேர்ப்புத, தருபிறப்புசசராயுசஙகள் சஙக
மும்பெற்றுற்போற முனடையுமுறபீசநதலநடவாவெ
ன்னிற்,பெருநிலததிற்காலிலாரநடப்பரோபேதாய் பிறப
பின்விதமநேகங்காண்பேசுஙகாலே. (௩௬)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற கொம்பொசிததுநட்
டாலுய்யு முயிரொன்றுபலவாமோவென்னில் எ-து. மரத்துககா
ன்மாவுண்டாமாயி னெருமரததின்கொம்பைமுறித்துநட்டா ல
தனைப்போலவளாதலா லோருயிர்பலவுயிராமோவென்றுபுத க
ர் கூறில்,—கருமரத்தின்வித்துவோ கொமபுகொடிகிழங்கு கண
கலந்துகொள்ளுமுயிா. எ-து. இதனை (மரத்தின்வித்துவோகொ
ம்புகொடிகிழங்குகணகருக்கலந துயிர்கொள்ளும்) எனமாறுக
மரத்தினுணடாகியவித்துவேர்கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றி
ற்கொடிகிழங்குகணுககளிவையிற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண
டு ஆன்மாக்கடோன்றும்,—அண்டம் வோப்புத்தருபிறபபுச
சராயுசஙகள் சஙகமும்பெற்றுற்போற்றுனடையுமுற்பீசந் தலந
டவாவென்னில். எ-து. முட்டையிலுங்கசிவிலுந்தோன்றியவா
ன்மாக்கள் பையிற்றேன்றுமான்மாக்கள்போல நடைபெற்று
வித்திற்றேன்றுமரமுதலியன பூமியிடத்துநடைபெறுதாகையா
லான்மாவன்றென்றுநீகூறில்,— பெருநிலத்திற்காலிலார்நடப்

பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காணபேசுங்காலே. எ-து. இதனை (பேசுஙகாற காலிலாபெருநிலத்துடப்பரோ பிறப்பி னவிதமநேகங்காணபேதாய்) எனமாறுக. சொல்லுங்காலத்துக் காலிலா பெரியபூமியிடத்துடககவல்லரோ அப்படியிந்திரிய நகுறைவான வான்மபேதமநேகமாகவுடைத்துககாணறியாதாய். எ-று. கண் - கனு.

இசசெய்யுளிரண்டுமொங்கட்குயிருள்ளெடனறுகூறிற்று.(நடசு)

பிறப்பின்விதமநேகம. எ-து. கனமபேதஙகடகீடாக ஜநந பேத மநேகங்களாயிருக்கும. அதை "படைததொரு படியன் றிப பறவைபசுநரராய்ப பணணியதென முனனைவினைபபான் மையென்பா." என்பதனுற் கணடுகொளக என்ருா ஞானபிர காசா.

தின்னுமதுகுற்றமிலேச்செத்ததெனுமபுத்தா தின் பையெனக்கொன்றுனக்குததீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்னு வதுன்காரணத்தாற்றின்ருதார்க்கு வதைததொன்றை யிடாமையினுல்வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்னிலுனை யூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேர வென்னதவமபுரிகின்ருய்பு லால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமசூசியெனநாணிவே ருே்ருடலுண்ணிலசூசியெனவுணர்ந்திலேகாணீயே. ()

(இ-ள்.) தின்னுமதுகுற்றமிலேச் செத்ததெனும்புத்தா.எ-து தான்கொல்லுமதுகுற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னுமது குற்றமி ல்லேயென்றுகூறும்புத்தா,— இன்பையெனக்கொன்றுனக்குத்தி ற்றினர்க்கும்பாவ மன்னுவதுன்காரணத்தாற் றின்ருதார்க்குவ தைத்தொன்றையிடாமையினுல். எ - து. நீஇன்பையென்றுகரு

கி யுனக்கொன்றைக்கொன்றூட்டினாக்குப்பாவ முன்காரணத் தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமெனனிற் றின்றதார்க்குக்கொன றூட்டுவோரில்லையாகையால்,—வதைத்தவர்க்கேபாவமென்னில எ-து. என்காரணத்தாற்பாவமுணடாகாது கொன்றவாக்கேபா வமுணடென்றுகூறின்,— ஊனையூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேரவெ ன்னதவம்புரிகின்ருய்.எ-து.உன்னேப்பரிந்தூட்டினாககுப்பாவ முண்டாக நீயென்னதவததைசசெய்கின்ருய். அஃதன்றியும்,— புலால்கடவுட்கிடாயோ. எ-து. நீபுலால்நுகருங்காலத் துன்கட வுளுககும் புலாலையூட்டுவை. அஃதன்றியும்,—உன்னுடலமருசி யெனநாணிவேருேருடலுணணி லருசியெனவுணர்ந்திலேகாண் யே. எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென் றிலச்சிக்கின்றநீபிற வூனைநுகருமதுசுத்தமில்லையென் றறிந்தாயில்லே. எ - று. நாணி யென்றது தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றிடத்தின்னலாமெனபதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (கஎ)

என்னதவம்புரிகின்ரு யென்னவே அவன்பணணுவது த வமலலவென்பது கருத்து. இனிகல்லியமாம்ஸம் புசித்தாற்பா வமில்லையென் றகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளோமென்பையாகிலெ ண்ணத்தாலு மாம்ஸாதின்பாாககுககொலேபாவமுண்டென்பது பொருந்தும. இந்தவொன்பதுதோஷமொழியத் தின்னயாவாக குமரிது. என்னே, ஐயுறவொழிதல் கூடாமையாலே மிருகமா ம்சம் தின்னலாமோவென்னில், அவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஜீவன்களுககு ஜீவதானங்களிலே புத்திபிறககுமெனபதற கு லகமேசாக்ஷி. ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் நுகரக்கறந்தான கொம்பினின்ற பலத்தையறுத்து நுகர்விக்குமாதலா லெனக கொளக. இனிகாரணத்புண்ணியங்கெடா, அதுபுண்ணியத்துக்

துக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக்குக் காரணமென்று போதிவிரு க்ஷந்தொழுதல், பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல் காரணதபாவமாம. காரணதபுணணியங்கையாணட புத்தனற் காரணத்பாவங்கருதாமை "ஏரிகசுடரொருகாதம் அவ்வூருக்கே ரியொருகோல்" என்பதறகொககுமென்க. அன்றியு மீழமடியப் படுத்தாடை யாழவொன்னும் வேதிசத்துளாயவ ருளளகாலத் துவணங்கினாக்குப பின்பவா புலவினைதொழுதார்க்குப் புண ணியமுணடாகி லுயிரொடுகூடிய சரீரதைதயழிபபாரகும் பா வமுண்டென்க. "உருநெற்பலகூட்டியுண்டிமுடிபபான், மிக நெல்லுதிர்வதனைவேணடு-தகவுடையோ, ருணணபபடுமுடை யை யுணபானுயிர்மாள, வெணணுதவாறுணடோ வீங்கு" என் பதாகலின. இனியொருதன்மத்தைப் பொருள்கொடுத் தெடுப் பவனுக்குப் புண்ணியமுணடானவாறுபோல வத்தன்மத்தை ப்பொருளகொடுத் திடிததவனுககுப பாவமுண்டாவதுபோல ப பொருளகொடுத்து மாம்சநதினபவாககுப பாவமாகும். புத்த ரபாதபபூவென் றுபேக்ஷித்துப பூவாஙகாதவன் புண்ணியம்பெ றுதவாறுபோலக் கொலையால்வநதவூனென்றுபேக்ஷித் தூன்வா ஙகாதவன பாவப்படான. இனிகுறிககப்பட்ட வூனைற்றினல் அ கஙிகியினற்கையகனறு தின்னுமையா லவர்க்குபபாவமில்லையே யென்னில் உண்டு; அவருமாமசங்கொடுவர்தார்க்கு விலைகொடு த்துக் கொள்வோமென வினைநதிருந்தமையிற் கொலையுடன்ப ட்டுப் பாவமெய்துவரென்க. அன்றியுமாமசங்கொள்வோமென் னு நினைவாற்கொலைபாவமுணடு. எனனை, ஒருமகாநகரத்துள ளாரனைவரு முபாசகராதலிற் பிக்ஷாகாலத்து மண்ணடயிலிட வேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப்பிச்சைப ணணி மீண்டானுயினு மவனுககுப் பிச்சையிடவேண்டியிருந் தார் யாவரும்புணணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க, இன்ப

வாக்கு மாம்சம்வரவேணுவேதல்லது கொலைவேணுமோவெ னில், தலைகொடுவகதார்ககுப பொருளகொடுததுமென றிருந் தான் கொலைவேணடினவாறுபோலப புலால்கொடுவநதாரககு ப பொருளகொடுத்துமெனறிருநதானுங் கொலைவேணடினனு கும் எனனை, "தலைகொணாநதாரககீதுந தனமென்றிருநதா ன், கொலையுகந்தானுகுமதுபோற-கொலையுகந்தா, னூனறருவா ர்க்கீதும் பொருளெனறிருந்தானுஞ், சான்றுலகமலலவோதா ன்" அன்றியும "களவாவருவது கையறிந்துகொணடான, கள வாளனுனவதூஉமகணடு-மளவினறிக,கொன்றுவருதலறிநதது கைக்கொணடான், கொனறவனலலனோகூறு" அனறியுங கா மாறுபவம் பண்ணுவானுககு முறையல்லாதாளுமைக காமவுள ளம்பிறவாதவாறுபோல மாமசமுண்டானெனினுங் குணவான களாயினர் கினையானெனில் முறையலலாதாளுமைக் காமஞ்செல லாதென்பதியாதாறகூறினை "ஈனமுணமகளுடனபிறந்தாளாயி னுஞ், சான்றோர் தனிததாலுறையநக-கானறருவி, வநதிழியுநா டாவலித்தேயிருக்குமோ, வெகதீயணைந்தமெழுகு" "ஐம்புலனு ந்தாங்கறகரிதாகையால்" எனவும் "மாததிராபுததிராபபரிசாவா ம மனசிவித்தாசநோபவா, பெலவானிததிரியககிராமோ வாஞ சமபிககிலிமிருசதி" எனவும் இவைகேட்டறியாயோ, காமபிரீ தியில்லையாயினு முளளஞ்செலலுமெனககொளக. அனறியு ம் ஸ்ரீகளுருப் பெறபுசசட்டமெனறநதசை தோ னரம்புமுத லிய வெனறும் புறத்ததிந தகுசிபாவனைபாவிககின்றாய், காம வுளளங கறறிபொருட்டன்றே, மாமசத்திற்றேனறிய பாலு மததோடொக்குமென்னில் அசுசியென றானையபாவிககினற னீயும பாலையுமவ்வாறுசொலலுகிலை. என்னை, "ஊனைமூலையுபா லினையொககும்"என் றெத்தேயத்தாருமிழிக்கினறரில்லை. மாம சமயாவராலு மிழிக்கபபடுகின்றதன்றே, "தம்புணகழுவிமருந

திடுவர்தாம்பிறிதின், செமபுண்பருத்தவரைதின்பர்'' எனவும்.
'உணாஞைமவேணடும் புலாஅல்பிறிதொன்றின, புண்ணதுணா
ாவாாபபெறின'' 'விலைபபாலிறகொண்டீன மிலைவதுாஙகுற்ற
ம்'' எனவுமிருத்தலால மாம்சதமைதப பாலோடொபபுாைததலு
லகவிருததமாம. சுககிலசுரோணிதத்தாலவாதமாம்சஞ சுத்த
மானவாறுபோல மாமசத்தாலவந்தபாலுஞ சுத்தமெனிற பா
லானது மாம்சத்தாலவாததனறு, பசுவாறகொளளபபட்ட பு
லலுாதண்ணீரும் பாலாகப்பரிணமிததததாம. எனனை, வேபபிலை
முதலானவறறைத்தின்ற பசுவினபால கசபபதூஉஞ் சோறு
முதலாயின புசிததபசுவினபாலானது மிகவுமரசிபபதூஉமம
ருாதுகுடிபபவளமுலைபபால பிளளையினது வியாதியைக்ஷயிப
பிபபதூஉம் பிறவுஙகாணபபடுகினறமையி லித்தன்மையைகக
ணடுகொணடு பாலானது மாம்சத்திறபிறாததலலவென்க. அப
படியல்ல, மாமசததிரபிறந்ததேபால் அாதபபாலு மாம்சத்தி
ற கொக்குமெனபையாகிற், சேறறிறபிறந்த தாமரையுஞ் செங
கழுநீரும்போலவுங, கடலின்கண முத்துபபோலவும, மண்ணி
னமாமும பொன்னும்போலவும், நாவியினிடத்துப புழுகுசவ்
வாதுபோலவும், மானினகட்சவரம்போலவும, பாலானது மாம்
ஸததிறபிறந்ததேயெனினு மாதயாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மே
ம்பட்டதுமாயிருககுமெனக்கொளக. நீசொன்னசொன்னாலு மா
மசத்திறபிறந்தபாலானது மாம்சமேயென்பையானல், முலைப்
பாலகுடிபபாருமபசுவின்பாலகுடிபபாரும் நரமாம்சமுங் கோ
மாமசமுா தின்றாராகவேணடும் அனறியு, நீயுங்குழவிபபருவத்
திலே முலைப்பாலுணடு பிறபொழுது பசுவின்பாலுங்குடித்ததி
னாலே யிருவிதமாம்சமும் தினறவனாகுவை. பாலுமாம்சமுஞ்ச
ரியாமாகில அபபடிபபட்டபாலை நீவழிபடுந்தேவதைக்கு நைவே
த்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம்பண்ணுதலுங் குற்றமாய்முடி

யவேண்டும். அன்றியுமுலகவிருத்தமுமாமென்க. தோலிற்பட்டசெய்முதலாயின வொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திறபட்டாலு மொழியவேண்டுமெனனில், ஜீவனோடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னே, உள்ளங்கைபபட்டநீா சவத்தின் கைபபட்டநீரபோல வசுத்தமெனறு கொளளபபடாமையினெனக. அன்றியுங்கோமயமுங் கோஜலமுங் கோக்ஷீரமுஞ்சுதத திரவியமென றுலகத்தாரா றகொளளபபடும். ஆதலால்மாமசத்துடன் பாலையொப்புரைத்த லுலகமலைவாமெனக. களளையுநஞ் சினையுமபோல மாம்சமு மேன்மக்களாற்றுறக்கபபடடதலல வோ. மேன்மககளாவாா தபசிகளனறோ. உனனையொழியத்துற நது தபசுபண்ணுவாாகளின் மாம்சநன்றெனபாரொங்குளா. உனனையொழிநதபனமககளு மாம்சமுணபது நன்றென்றுணரா. என்னே, சோமவாரமேகாதசி யமாவாசைமுதலான விரதநியமான சுபதினஙகளிலும பிறவறறுள்ளுந தவிாகினறாராதலாலே. அனறியுமபுசிபபதல்லது ஜீவன்களைகொல்லவேணடுமென்னு முள்ளமினமையி லுன்னையொபபக் கொலைபாவமிலலொன்பது சொலலுக. அன்றியும், பந்தலிற றணணீாகுடிபபாா தணணீர்வைத்தாா யிநதககானகததிற றணணீாவைத்தா மிகவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழ்நதுவாழ்த்தித் தணணீாவைத்ததற் குடன்படுகை குடிபபாராதலா லவாக்குநன்மையேறினாற்போல, மாம்சந்தின்பான கொனறுகொணர்நதானைப் பிரியபபட்டுத்தின்னுமாதலி னிவனுககுப்பாவமெனக "கோடாதகோலாய் கொடிதாயமாதவததை, வீடாதுநாளுண்டுமேனின்று-வாடாது, செய்தவனுமூனென்று தின்னுனுமொப்பாகுங், கைதவமன்றென்காணது" "ஏழ்கடல்சூழ்ஞாலமதை யீநதவர்க்குமெஞ்ஞான்றுந், தாழ்வுடையூனுணடி தவிாந்தவர்க்கும்-வாழ்வுடைய, புண்ணியநதாரேக்குங்காண் போர்வேந்தே

யென்றுரைத்தா, னெண்ணிகந்தசீரானெடுத்து" "மேவியதன் னூன்வளர்ப்பான் வேறொன்றினூனுகரும், பாவிபிறந்தாற்படு நரகின் - மேவப், படுமென்றுநாரதன்றான பண்டுரைத்தான்பா ர்மேல, வடுவொன்றுமிலலாய்மதி" "துறவுளவாசான்றோ ரிளி வரவுந்தூய, விறவுளவர்லூனளாலூனும் - பறைகறங்கக், கொண டானிருப்பக் கொடுங்குழையாடெய்வமுமொன், றுண்டாகவை க்கறபாறறன்று" "தன்னூன்பெருத்தற்குத் தான்பிறிதூனு ணபா, னெங்ஙனமாளுமருள்." 'உணணுமையுள்ளதுயிர்நிலை யூனுணண, வண்ணாததல்செய்யாதளறு." "பிணமென்றுதாவி பிரிந்தவுடலூனை, யுணலென்பெறத்தானுளா." "கொனறவன் குறைததவன் கொணர்ந்துவிற்றவ, ரொன்றியபொருள்கொடு த்துவந்து கொண்டவ, ரன்றதுமடைமகளுவிறபெய்தவ, ரெ ன்றிவரறுவருநரகிலெய்துவார்." என்பனவு மற்றும்பிறவாறரு ளுமறிந்து நீ சொன்னவையெல்லா மாகாவெனககொள்க. எ னறார் ஞானபபிரகாசா. மறறொருவர், எறபுச்சட்டமென்றுந்த சையென்று முடலையசுசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனுககுண் மையாதல என்னுடல மசுசியென னாணியென்றது ஊன்றின் றல்கொலைககேதுவென்பது "தினறபொருட்டாற்கொலலா து லகெனில்யாரும், விலைபபொருட்டாலூன்றருவாரில்." என்பத னாலுணாக என்றார.

குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற்பிறப்புக் கொள்ளுமுணர்வென்னிற்காரணமழியவழியு, மடைநி ழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனக்கிங்கே யவையழிந்தா லருங்கதியினையுமுணர்வின்று, மிடைகனவிலெழுமு ணர்வுநனவுணர்வாளுற்போ லெழுமுணர்வுகனமததா னினைந்துகதியென்னின், மிடைசினையுமந்தனுமுட்டை

யுமுயிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பினுடல்விடா துகன்மவுணாவே. (௩-அ)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங்கண்ணுடிச்சாயையும்போற் பிறப்புகொள்ளுமுணாவெனனில். எ-து. குடையின்கட் குடைபோலநிழலுேன்றுந்தனமையும் கண்ணுடியிற காட்டினவுருப்போலவருதோன்றுந்தன்மையும்போலவு மிககாயம்விட மறறெருகாயத்தையெடுததுக்கொள்ளுமென்றுபுத்தர்கூறின்,— காரணமழியவழியுமடைநிழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனகக்கிங்கே. எ-து. குடையுங்கண்ணுடியுமாகியகாரணங்கெட வதிற்பொருந்தியநிழலாகியகாரியங்கெட்டாற்போலக் கந்தங்களைந்துமுனகக்கிவ்விடத்தேகெடும். அவைகெடவேயிந்திரியங்காரணமாகக்காரியப்படுமறிவுமிங்கேயழியுமாகையால்,—அவையழிந்தா லருங்கதியினையுமுணாவின்றும். எ-து. காரணமாகியகந்தங்களைந்து மழிந்தாற் கதியையடையுமறிவில்லையாம்,—இடைகனவிலெழுமுணர்வு நனவுணாவாலுற்போலெழுமுணாவுகன்மத்தானினைந்து கதியென்னில் எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு மெய்யறிவாயப்பரிணமித்தாற்போலக் கன்மஞ்சட்சீடாகநினைந்துணடாமுணாவு கதியிற்கூடுமெனறுநீகூறின்,— யிடைசினையுமந்துமுட்டையுமுயிாவிட்டககான்மேவுவதென். எ- து. இந்திரியவறிவுகெட்டாற் றம்மினெருங்கியசினையும் பிறவிககுருடனுமுட்டைய முயிாபோனுற்பெறுங்கதியாது. அதனுல,—பிறப்பினுடல்விடாது கன்மவுணர்வே. எ-து. பிறப்பினுடலைக்கன்மவுணாவவிடாதுகாண். எ-று. கன்மவுணர்வென்பது ஆன்மஞானம். சினையும் அநதகனும் முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கீடாகத் தொழின்மறந்துகிடககையாற் சதியடையாதென்பதாயிற்று. கதியென்றது நற்பிறப்பு.

இச்செய்யுள் கன்மமுமுணாவுங்கெட்டுக் கதியடையுமென் பதனை மறுத்துக்கூறிறறு.　　　(கூஅ)

சாயையுங் காரணமும்போல வெனவை, க்ஷணபங்கமாத லாற் காரணமுங்காரியமுமில்லாது. மோக்ஷமு மோக்ஷத்தை யடையும் விஞ்ஞானமு மழியுமகனவுணாவு மயக்கவறிவு நன வுணாவிதென வுடையவாதலா லுனக்குப்பொருந்துமதுபோலி ருப்பதொழிய வுண்மையிற பொருந்தாதாம். சிலைமுட்டைக டகறிவு பிரகாசமிலலாமலாற் சாயையடையமாட்டா தெனக் கொளக. என்முா ஞானப்பிரகாசா. மறறொருவா கனவினிடை யெழுமுணாவு நனவுணாவானுற்போல். எ-து. கனவினிடதது ணடாகு மறபவறிவு அககனவுகெட்டுந் தான்கெடாமல் நனவறி வாஞறபோல,—கன்மத்தானினைநதெழுமுணாவுகதியென்னில எ-து கன்மததினுனினைந்துணடாமறிவு அககன்மங்கெட்டுந்தா ன்கெடாதுநின்று பிறபபாற் பொருந்துமெனறு சொலலில்,—மி டைசிலையு மநதனு முட்டையு முயிாவிட்டக்கானமேவுவதெ பபிறப்பினுடல். எ - து மிகுந்தவறியாமையையுடைய குலு மூடனு முட்டையுமரணத்தையடைந்தால அவவுயிரறிவில்லா மையா லெநதபபிறப்பினுடலைப் பொருந்துவது எ-ம். குடை யுங்கணணடியு மறிவுக்குவமை. நிழலுஞ்சாயையும பிறவிககு வமை கதி பிறப்பு. எ-ம். கூறினா.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ டுகைமுததியின்பமென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந் தானமுத்தியணைபவர்யாரொன்ன வணைபவர்வேறில்லை யென்றுயார்க்குமுத்தியின்ப,மைந்தினுணர்வினுககெண் ணிலழியாதவுணர்வுண் டாகவேயவ்விடத்துமுருவாதிக

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலேகாணீயே. (௩௬)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறகெடுகைமுத்தியின்பமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொடர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபூரதீபமபோலச சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தநீகூறினாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியணைபவாயா ரெனனவணைபவர்வேறில்லையென்றாய். எ - து. கநதமைந்துங்கெட்டால் முததியிற்செல்வார்யாரென்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லையென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவாக்கு,— ஐந்தினுணாவினுககென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திற்ரூன்றுமறிவிற்கென்றுகூறின்,—அழியாதவுணாவுணடாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்தமைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலேகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி லவ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமெனனுங கநதங்களைந்துமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும். ஆதலால நீமோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைகேட்பாயாக. எ-று. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யுளின்கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோக்ஷசுகத்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௬)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில், உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத் தாடகையாழ்வாரென்று நீ பூஜிக்கையாற்கெட்டதில்லை. இவ்வுருவகந்தங் கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ளகந்தங்களுக்கு ங கேடில்லையாதலா லுனக்குமுத்தியுங்கூடாமற் பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. "கந்தமைந்துங்கடந்தோனி" என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைக்காட்டிற்று. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அநாதிமுத்தனைப்பரனைப்சலனையெல்லா வறிவு தொழிலநுக்கிரகமுடையவரனைகன்ம, நுணுகிகமற்ெறு த்தவிடத்தேசத்திநிபாத நுழைவித்துமலங்களெல்லா நுங்கநோக்கி, மனுதிகரணங்களெல்லாமடக்கித்தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாககருணைக்கையா, லிஞதபிறப் பிணினின்றுமெடுத்துமாரு வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தியிதுவே. (௬௦)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலரகித ு யெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞத்துவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாநுக்கிரகமுமுடையனுகிய பரமேஸ்வர னுனமாக்கள்செய்தபுணணியபாவமிகுதிக்குறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி நிபாதம்பதிவித்து மலங்கள்கெடத்திருக்கணசாத்தியருளி மநமு தலாகியவுட்கரணங்களையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களை யுங்கெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்வீ ழாமலெடுத் தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளாற் பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன்மதத்தை மறுத்து மோக்ஷசுகங்கூறிற்று. நுணுக்கம், அடிநோக்கிநுணுக்கமென விகாரப்பட்டது. (௪0)

"இருட்டருந்துணைப் படலமறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமெனும், பொருட்டருகணணிழந்த துணைப்பொருணடிப்புக்கவிழந்த, குருட்டருந்தம்மைப் பாவக்கொடுநரக்குழிகின், றருட்டருங்கைகொடுத்தேத்துமையாற னடித்தலமே." எ-ம். "ஈண்டியமாயாவிருள் கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன், வேண்டியபோதேவிலக்கிலைவாயத ல்விரும்புமின்றுள, பாண்டியனாரருள்செய்கின்றமுத்திப்பரிசிதுவே." எ-ம். "அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே, பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சுடா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ." எ-ம். "இருவினைநேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலநீக்கித், தருமரன்ஞானத் தாற றன்செயலறுப். பெருமலநீங்கப் பிறவாமை சுத்தமே" எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத் தினுங்கண்டுகொள்க. "ஆசையறுமுழல்சூகரங்க ளசுத்தமேவிய வைந்துதின், றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்ப மீ, மாசதற்றுளிசுத்தநித்த வளந்தருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுக்க டிமைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே." என்றிப்படியு லகாயிதனென்னும் பரமதத்தாஷணமுந் தன்மதநிறுப்புங்கூறின முறைபோல வீண்டு மம்முறைகூறியருளினுரெனக் எனரு ஞானப்பிரகாசர்.

சௌத்திராந்திகன்மதமறுத்தலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கசுங.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும பொருளதாயெழலா
வாதனையதனுறகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [ற்போதம்
யாதலாறகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினுனேதானுயவுணாவினுல்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த்தோன்றும்பொருளதாயெழலாற போதம்வாதனையதனுறகூடிவருதலால் வடிவிலாமையாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்திரியவாதனையினுலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவரூபமாதலானும் அநித்தியரூபமாகிய பிரபஞ்சம சொறபனம்போலும்,—உளதறிவேயாமென்றோதினுனேதானுயவுணர்வினுல் யோகாசாரன். எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரதனையதிகரியாதவறிவினையுடைய யோகாசாரன் சௌத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாதனையாலறிவுண்டாமென்றும பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினுன். எ-று.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முறகூறிய சௌததிராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகககொண்டு பின்னும்விசேஷவுணாவாகச்சொன்னு னெனககொள்க என்ருரானபிரகாசர். மற்றொருவா இவன்சௌத்திராநதிகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொணடு அவந்நூ ளறிவேயுள்ளது, மறறப்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை, அறிவுவாதனையினு லருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்ருர். சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன்என்றுங்கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிறறு.
பாயிரமுட்படசெய்யுள் —கஙச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறோவாதனைபுகன்றாயபோதம்
வாதனையிரண்டுமுண்டெனாயபோதம்வாதனையுமென்னில்
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாம [ந
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே.(௧)

(இ-ள்.) போதமுந்தவிரவேறோவாதனைபுகன்றாய். எ-து யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனை யுண்டென்றுசொன்னாய். அப்படியாயின,—போதம்வாதனை யிரண்டுமுண்டெனாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனையென்றுமிரண்டுமுண்டென்று கூறாய்,—போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமறிவேயென்றுகூறின்,— காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழுங்கருத்தாம் வாதனை. எ-து. அறிவுசத்தாகிவிடயத்திலே கலக்க வேணுமென்னுமிராகத்தால கலக்க வக்கலப்பிலே பலகாலமெழுதலுதல்காணவாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகண்டபொருளின்மேல வருங்கருத்தே எ-து. கனவாவது நனவிற்கண்டபொருளின்மேற கருத்துச்செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால. நீகூறியது மிதைதையேயாம. எ-று. மிதைதை-பொய். (௧)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு. மெய்யாகக்காணப்படும பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற பொயயென்றலகூடாது. என்பதாம் என்றா ஒருவாயாசிரியா.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிபொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதேபொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரன் கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமெனறுகூறின்,— அகஞ்சட மென்னவேணடும். எ - து. நானுடம்பென்று சொல்லவேண்டு ஞசடஙகள்,—பிறிபொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா ட்டையுடைத்து,—பேதித்திநம பிரபஞ்சமென்னில். எ-து.அறி வுமுருவும வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீஙகின றறிவுதானே நானபொருளென்றுகூறும பகுதியாம்,—உறு பொருளுருவநதோயாநதா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற்கும் எ - து. அறிவுமுருவுநீகூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடிஞலுருவந்தா ஞய்நிற்கும் அஃதென்போலவெனனில,—செறிபொருள தவா ய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து. அடுத்தவண்ணத்தோ டுகூடியபளிஙகு மவவண்ணந்தானுகத தோனறுமாபோல வறி வுருவத்தோடுகூடிஞ லுருவந்தானுகிறகுங காண. எ-று.

இசசெய்யுளிரணடும யோகாசாரன்மததகதை மறுத்துக்கூ றிறறு (௨)

பளிஙகுமதனையடுததபொருளுமவேறுனறபோல வறிவும் பொருளும்வேறென்றறிக அன்றியும அறிவானதருபமாயுள் ளேயிருககும் பொருளானதுருவாயபபுறமபேயிருககுமாதலாலு ம்வேறெனககொள்க. இவனும்பிடகசாததிரததிற் றன்மிதன் மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிறபனெனககொளக "போ தம்பொருளேற் பொருள்விருமபினுன்வனததும், வாதைப்பட லேன்பொய்வந்து." "காண்டலநுமானஙகதைககும்விருத்தங் கா, ணீண்டீசொன்னவிழுகது" "போதமும்வேறுபொருள்க ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொளகைபிழை." என்னுந் இரு வாககினுஙகண்டுகொள்க என்ருரஞானப்பிரகாசர். மற்றொரு வர், அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானேஅறியப்படும் பொருளாயிருககுமென்று யோகாசாரநீசொல்லில்,— அகங்கட

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்திலேகாணீயே. (௩௯)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறககெடுகைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கநதஙகளைந்துந்தொடாச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபூரதீபமபோலச சேரககெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தநீகூறினாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியணைபவாயா ரெனன வணைபவர்வேறில்லையென்றாய். எ - து. கநதமைந்துங்கெட்டால் முததியிற்செல்வார்யாரென்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லையென்றுகூறினாய்,— ஆர்ககுமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவர்க்கு,— ஐந்தினுணாவினுககென்னில். எ-து. கந்தஙகளைந்திற்றோன்றுமறிவிறகென்றுகூறின்,—அழியாதவுணாவுணடாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்தமைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுததியின்பமறிந்திலேகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருசகுமாயி லவ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமெனனுங கநதஙகளைநதுமுண்டாதல்வேணடும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடததிலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும். ஆதலால நீமோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைககேட்பாயாக. எ-று. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யுளின்கருததுப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோக்ஷசுகத்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௯)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில், உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத தாடகையாழ்வாரொனறு நீ பூஜிக்கையாநகெட்டதில்லே. இவ்வுருவகந்தங் கெடாதபடியினுலே மற்றுள்ளகந்தங்களுக்கு ங கேடில்லையாதலா லுனக்குமுத்தியுங்கூடாமற பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. "கந்தமைந்துங்கடந்தோனி" என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைககாட்டிறறு. என்ருா ஞானபபிரகாசா.

அநாதிமுததனுய்ப்பரனுயசலனுயெல்லா வறிவு தொழிலநுக்கிரகமுடையவரன்கனம, நுனுதிகமறஞெரு ததவிடததேசததிநிபாத நுழைவிததுமலஙகளெல்லா நுஙகநோக்கி, மனுதிகரணஙகளெலலாமடககிததன்னே வழிபடுநல்லறிவருளிமாககருணைக்கையா, லினுதபிறப் பிணினின்றுமெடுததுமாறு வினபமுததிக்கேவைப்ப னெஙகண்முததியிதுவே. (சுo)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலாகித ஞ யெப்பொருட்குமேலாயச சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞததுவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாநுக்கிரகமுமுடையனுகிய பரமேஸ்வர னுனமாக்கள்செய்தபுணணியபாவமிகுதிசகுறைவ றத் துலேயொத்தவிடத்துக் குருமூாத்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி நிபாதம்பதிவித்து மலஙகள்கெடததிருககண்சாத்தியருளி மநமு தலாகியவுட்காரணஙகளேயுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களே யுஙகெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்வீ ழாமலெடுத் தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளாற் பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன்மதத்தை மறுத்து மோக்ஷசுகங்கூறிற்று. நுணுதிகம், அடிநோக்கிநுணுதிகமென விகாரப்பட்டது. (௬௦)

"இருடருதனப் படலமறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமெனனும், பொருடருகணணிழந் துணபொருளுறுடிப்புகலிழந்த, குருடருந்தம்மைப் பாவசகொடுநரககுழிநின், றருடருகைகொடுத்தேதத்துமையாற னடித்தலமே." எ-ம் "ஈன்றடியமாயாவிருளைகெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூனடியசோதியை மீனவுனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன், வேனடியபோதேவிலக்கிலவாயதல்விரும்புமின்றுள, பாண்டியனாருளசெய்கின்றமுந்திப்பரிசிதுவே." எ-ம். "அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே, பவமாயங்காத்தென்னை யாணடுகொணட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சுடா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தௌளேணங் கொட்டாமோ." எ-ம். "இருவினைநேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலநீக்கித், தருமரன்ஞானத்தாற றன்செயலற்றுப், பெருமலநீங்கப் பிறவாமை சுத்தமே" எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத்திறுங்கணடுகொள்க. "ஆசையுறறுழல்குகரங்க ளசுத்தமேவிய வீனந்துதின்; றேசுநித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பநீ, மாசதற்றெளிர்சுத்தநித்த வளந்தருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே." என்றிப்படியுலகாயிதனென்னும் பரமதத்துவஷனைமுன் தன்மதநிறுப்புங்கூறின முறைபோல வீணடு மம்முறைகூறியருளினானெனக எனமுணா ஞானப்பிரகாசா

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௧௯௯.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெழலா
வாதனையதனாற்கூடிவருதலால்வடிவிலாமை [றபோதம்
யாதலாற்கனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினானேதானாயவுணர்வினால்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த்தோன்றும்பொருளதாயெழலாற போதம்வாதனையதனாற்கூடிவருதலால் வடிவிலாமையாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்திரியவாதனையினாலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவரூபமாதலானும் அநித்தியரூபமாகிய பிரபஞ்சம சொற்பனம்போலும்,—உளதறிவேயாமென்றோதினானேதானாயவுணர்வினால் யோகாசாரன். எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரத்தையதிகரியாதவறிவினையுடைய யோகாசாரன் சௌத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாதனையாலறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான் எ-று.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முற்கூறிய சௌத்திராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக் கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணர்வாகச்சொன்னானெனக்கொள்க என்றார்ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் இவன்சௌத்திராந்திகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொண்டு அவற்று ளறிவேயுள்ளது, மற்றப்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை, அறிவுவாதனையினா லுருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார் சிலர்யோகாசாரனைமகாயானிகனென்றுங்கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட்செய்யுள் —கஉச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறேவாதனைபுகன்றாய்போதம்
வாதனையிரண்டுண்டென்றாயபோதம்வாதனையுமென்னிற்
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாம [ற
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே.(௧)

(இ-ள்,) போதமுந்தவிரவேறேவாதனைபுகன்றாய். எ-து யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனை யுண்டென்றுசொன்னாய். அப்படியாயின,—போதம்வாதனை யிரண்டுண்டென்றாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனையென்றுமிரண்டுண்டென்று கூறாய்,—போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமறிவேயென்றுகூறின்,— காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழுங்கருத்தாம் வாதனை. எ-து அறிவுசத்தாதிவிடயத்திலே சலக்கவேணுமென்னுமிராகத்தாற மலக்க வக்கலப்பிலே பலகாறசெலுத்துதல்காண்வாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ து. கனவாமது கனவிற்கண்டபொருளின்மேற் கருத்துச்செலுத்துவதாதலாற பிரபஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால. நீகூறியது மித்தையேயாம். எ-று. மித்தை-பொய். (௧)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு. மெய்யாகக்காணப்படும பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதாம் என்றா ஒருணாயாசிரியா.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிபொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயசிற
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதேபொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரன் கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்றுகூறின்,— அகஞ்சடமென்னவேணும். எ - து. ஞானுடமபென்று சொல்லவேண்டு ஞ்சடங்கள்;—பிறிபொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்து,—பேதிததிநம பிரபஞ்சமென்னில். எ-து.அறிவுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைகீங்கினை றறிவுதானே ஞானபொருளென்றுகூறும பகுதியாம்,—உறு பொருளுருவகதோயநதா லுணாவுமவ்வுருவாயநிற்கும் எ - து. அறிவுமுருவுகீகூறியதன்றி யறிவுருவததோய கூடினுலுருவந்தாஞயநிறகும். அஃதென்போலவெனனில,—செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிஙகதுவேபோல. எ-து. அடுததவன்னந்தோய்கூடியபளிஙகு மவ்வன்னநதாஞகத் தோனறுமாபோல வறிவுருவத்தோடுகூடிஞ லுருவந்தாஞகநிறகுங காண. எ-று.

இசசெய்யுளிரணடும யோகாசாரன்மததளை மறுத்துக்கூறிறறு (௳)

பளிஙகுமதணேயடுததபொருளுமவேருனூரபோல வறிவும் பொருளும்வேறென்றறிக. அன்றியும் அறிவானதருபமாயுள் ளேயிருககும் பொருளானதுருவாயபபுறமபேயிருககுமாதலாலும்வேறெனககொள்க. இவனும்பிடகசாதநிரத்திற் றன்மிதன் மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிறபனெனக்கொளக. "போதம்பொருளேற் பொருள்விருமபினுள்வனததும், வாதைப்பட்டவேன்பொய்வந்து." "காண்டலநுமானஙகதைககும்விருத்தங்கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுக்கு" "போதமும்வேறுபொருள்களும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொளகைபிழை." என்னுந் திருவாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றுாஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானேஅறியப்படும் பொருளாயிருககுமென்று யோகாசாரனீசொல்லில்,— அகங்கட

மென்னவேணும். எ-து. ஒருவன்கட்டத்தையறிந்தகாலத்து நா ன்கடமென்றுசொல்லவேணும். அவ்வாறின்மையால,—பே தித்திதம்பிரபஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து. வேறுபடு ததியிதுபிரபஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும்பொருளு மொன்ருகாதுவேருகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும தெளி பொருளும் விளங்கவோதினா. இதம்எனனுமவடமொழி இது என்னுமபொருட்டு

யோகாசாரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கஙசு.

மாத்மீகன்மதம்.

அவயவம்பொருளாயத்தோன்று மவயவமொழிந் தாற்பின்னே, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலாமை யாறபொருள்களின்று, மவைபொருளிலாமையாலேயறி வுமின்ருகுமென்று, நவைதருமொழியிஞலே நவிலுமா த்மீகன்ருனே. (க)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாய்த்தோன்றும். எ-து. இந் திரியம்பத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும,— அவயவமொழிந்தா ற்பின்னே யிவைபொருளெனன வேறென்றிலாமையாற பொ ருள்களின்றும். எ-து. இந்திரியங்கள்கெட்டாற் பொருளிவை யென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—அவைபொ ருளிலாமையாலே யறிவுமின்ருகும். எ-து. அந்தப்பொருள்களி லாமையிஞலே பொருளேக்கூடிநின்றறியு மறிவுமில்லையாம்,— என்றுநவைதருமொழியிஞலே நவிலுமாத்மீகன்ருனே. எ-து. என்றிப்படிக்குற்றத்தைத் தருஞ்சொல்லாலே மாத்மீகனசெ

ல்லுவான் எ-று. பொருளென்பது சரீரம், அவயவியில்லையென் பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாதமீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

சௌத்திராந்திகன்மதத்திற்சிறிதுசொனவு அறிவு மறியப் படும்பொருளுஞ் சூநியமாதலி னுலகஞ்சாபிற்றேன்றுவதுமி ல்லை என்பதவனுட்கோள என்றுரோருளையாசிரியா.

மாத்மீகன்மத முற்றிற்று
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கநஎ

மாத்மீகன்மதமறுதலை.

கடத்தினிலவயவங்கள்படத்தினிற்புகாமற்காத்தும், படத்தினிலவயவங்கள்கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு, மி டத்தினினிற்குமாகுமவயவியிரண்டுங்கூடி,யுடைத்தொ ருபொருளுண்டாகபொருளுமுண்டுணாவுமுண்டே()

(இ-ள்) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்காத் தும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொணடு மி டத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-று. மாத்மீக நீயவயவமேபொ ருளாவது அவயவியில்லையென்றுகூறினை; கடாதிகளினவய வங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொணடும், படாதிகளி னவயவங்கள கடாதியிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ் வவ்வவயவங்களிலே யவ்வவ்வவயவிகிற்குமாகையால்,— இர ண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள் எ-து. அவயவமுமவயவி யுங்கூடியே யொருபொருளாகவுணடாவது,— உண்டாகப்பொ ருளுமுண்டுணாவுமுண்டே. எ-து. அப்படியுண்டாகவே யது

போலப் பொருளாகியசரீரமுண் டுணர்வுமுண்டென்றறிவாயா க எ-று. கடாதிகட்கவயவி மண படாதிகட்கவயவி நூல். பொருள் அவயவம். உணர்வு அவயவியாகியவானமா. (க)

கடத்தவயவம்படத்திற்காகா படத்தவயவம்கடத்திற்காகா. அந்தந்த வவயவங்களிலே யந்தந்தவவயவியே யுண்டாயிருந்து தோன்றும். இஃதன்றி யவயவமேபொருளாய்த்தோனறுமா னல் ஒருபொருளுக்கானவவயவத்தில் எல்லாப்பொருளுந்தோ ன்றவேண்டும். அஃதில்லாமையா லவயவந்தானேபொருளல் ல, அவயவம்வேறு பொருளும்வேறெனக்கொள்க என்றார் ஞா னப்பிரகாசா.

கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருத்துநிற்கப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்று
மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழுமபுந்தியாலுற்
பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுளளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருத்து நிற்கப் பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும். எ-து. இந்திரியங்களு மிந்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மதனுற்கா ணப்படும் பொருள்களைவேறுபடவாராயு மந்தககரணங்களு மு ண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்துகூடா ததுகொணடொருபொரு ளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,— மருவிடுமபொருளுண்டா க வந்தெழுமபுந்தியாலுல். எ-து. இந்திரியவிடயஙகளோடு மந் தக்கரணஙகளோடுங் கூடிநின்றறியு மான்மாவுண்டாக வறிவுமு ணடாமாகையால்,— பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதா மே. எ-து. ஆன்மாவுணடாகும. அஃதுண்டாகவே யறிவுமுள் ளதாம். எ-று. இவ்விடததுப் பொருளென்ற தானமாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாத்மீகன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிறறு.

பொருள்புணராமையாலே என்பதன்முன் சுழுத்தியில்லன வருவித்துரையுரைத்துக்கொள்க. இவ்விரண்டுசெய்யுளுஞ் சூநி யமென்பதைமறுத்து அவயவத்திற்குவேறாயவயவியுமறிவுமுள வென்றுகூறிற்று

மாத்மீகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்-கஉ௬.

வைபாடிகன் மதம்.

அரிசன நூறுகூடவருணம்வந்தெழுந்தாற்போல
விரிசகமபொருள்கண்ஞானமவிரவிடமேவித்தோன்றுந்
தெரிசனமிதுவேயென்றுதெளிந்திடுநேராவீடு
பரிவொடுமடைவீரென்றுபகரும்வைபாடிகன்றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசனநூறுகூட வருணம்வந்தெழுந்தாற்போல எ-து. மஞ்சளுஞ்சுண்ணமும்புங்கூட வோர்சிவப்புத்தோன்று மாபோல,—விரிசகம்பொருள்கணஞானம் விரவிடமேவித்தோ ன்றும் எ-து. காணப்பட்டபொருள்களு மிந்திரியவிடயமானவ றிவுங்கூடினபோதுபிரபஞ்சப்பொருள்கடோன்றும்,—தெரிசன மிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து. இதுவேஞானதெரிசன மென்று தேறுவீராக,—நேராவீடுபரிவொடுமடைவீரென்றுபகரு ம்வைபாடிகன்றான். எ-து. அப்படித்தெளிந்தீராயின் புத்தர்வீ டெருமின்பத்தை யடைவீரென்றுபரிவோடுஞ் சொல்லாநிற்ப ன், வைபாடிகன். எ-று.

இச்செய்யுள்வைபாடிகன்மதங் கூறிற்று. (க)

இவனுமாத்மீகனும்பௌத்தர்மதபேதகமெனக்கொள்க என்றாஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், பொருள்கண்ஞானம்வ

ன்பதனை பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாடமோதி, கடம்படமுத லியபொருள்களு மவற்றையறியுமறிவும்,—விரவிட எ-து. கல க்க,—விரிசகமேவித்தோன்றும். எ-ம். சௌத்திராந்திகன்சொ ட்பாட்டிற்கிறிதுகொண்டு ஞானமும்பொருளு மிசிரமாயிருப்ப தேயுலகமென்றுகொள்வதவன்கருத்து. எ-ம். கூறினா.

வைபாடிகன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்—கசO.

வைபாடிகன்மதமறுதலை

பொருளதுபுறம்பதாகும்போதமந்தரமதாகுந
தெருளிடினிரண்டுஞ்சென்றுசோ்ந்திடுமாறதின்று
மருவுணர்வுருவஞேயமாதலினுலுங்கூடா
வுருவருவுடையவைபாடிகற்கினிமாற்றமின்றே. (க)

(இ-ள்.) பொருளதுபுறம்பதாகும் போதமந்தரமதாகுந்தெ ருளிடினிரண்டுஞ்சென்று சோ்ந்திடுமாறதின்றும். எ-து. அறி யப்படும் பொருள்புறத்ததாகும, அறியுமறிவகத்ததாகும். ஆதலா ற்றெளியவறியுமிடத் திரண்டுஞ்சென்று கூடுந்தொழிலில்லையா ம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதலினாலுங்கூடா. எ-து. அன்றி யு ஞானமாகியவறி வருபமாகையாலும், ஞேயமாகியபொருளு ருவமாகையாலுங் கூடாது,—உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினி மாற்றமின்றே. எ-து. உருவுமருவுங்கூடுமென்ற வைபாடிகனுக் கினிச்சொல்லுமுத்தரமில்லையாம். எ-று. உணர்வுடையனென்ற திழிவின்கண்வந்தது. பொருள் பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.

இச்செய்யுள் வைபாடிகன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.(க)

உருவருவுடையவைபாடிகன் எ-னே. மருளுணர்வுடைய வைபாடிகன்எனப்படாடமோதி பிராந்திஞானமுடைய வைபாடிகன். எ-ம். "இல்லையதீதத்திலெனணமூலகபபோ, இல்லையோ சொலலாயெனகசூ" எ ம். "அபிதனப்பொருளன்றிப்பொருளென்றெழியகணிகமடங்கலும்." எ - ம். க்ஷணபங்கமாத்திரமேநிலையுடையன. எ-ம். ஞானமொன்றுமேபொருள். எ-ம. விவகாரவகையான்மா எ-ம் அவாசியமேபொருள். எ-ம். சூநியமேபொருள எ-ம். இபபடிப்புலவாகச்சொலலவெனகொள்க எனககூறினா ஞானபபிரகாசர். மறறொருவா, "இபபடியிறைவாதம்பாலெய்தியவரயகளாலே, முப்புரத்துள்ளாரெல்லாமூவுலகழிகருமாற்றுற், றப்பதலகுறிதறுகக்ணன் சாாநதுாரதாதமமோடுஞ், செப்பியமதங்களுனகுர தீா. டவுளாதநவாறே." என்றதும் ஞானவரணவிளககத்திருவிருததததாற புத்தாமதவரலாறுகாண்க என்றா

வைபாடிகன்மதமறுதலை முற்றிறறு.
பாயிரமுட்படசெய்ய —௪௬௪.

க்ஷமணாில்றிகண்டவாதிமதம்.

வாசமாமலாசோகுபேணிமறை நீதியோடுமலையுந
தவத, தாசையாலுடையகணறுமாசினேயடைந்தில்வாழு
தருமறநதினிற, ப்ரசமானதுதவிாந்துபண்டிடபடவுண்டு
பாயிறெடுபீலியே, ளேசமாயவைதரிந்துளோாகளினி
கண்டவாதியைநிகழுத்துவாம. (௧)

(இ - ள்.) (வாசமா—நிகழ்த்துவாம்.) மணமும்வணமும் பொருந்தியமலர்களையுடைய வசோகவிருட்சத்தைத் தெய்வம

போலப்பேணி வேதமாக்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டோர்க்குந்த வத்தினையாசைப்பட் டுகைகையைக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்தன் மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய வாசிரம மூன்றுகரும் பற்றுயிருக்கிற கிரகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு வயிறு பெருக்கவுண்டு பாயுடுத்துப் பீலிகைபபிடித் திங்ஙனஞ்சொலலி யவறறிலேசிநேகமா யவையிற்றைத்தரித்துளோர்களி னிகண் டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன் எ - று

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங்கூறுவா னவனித்தன்மை யனென்றுகூறிற்று. வாசமாமலா, வாசம - நாறறத்தையும், மா - வண்டையுமுடையமலா. கண்டம் உடை நிகண்டம் உடையி ன்மை. அஃது க்ஷமணரில் நிகண்டவாதியெனக்கொள்க. ஆசீவ காக்குடையுளவாம். மறைநீதியோடுமேலையுந்தவம எக்கியாதிகாம ங்கொள்ளாமையாலுங கதகிருவாநருசொல்லாமையாலும் புன் மருதகிராக்ஷமிலலாமையாலு மெனககொள்க. (க)

நேசமாயவைதரிததுளோரமூவா. அவா, நிகண்டவாதி, ஆ சீவகன், அறுவாதிஎன்போர. நிகண்டவாதி. எ - து. காரணப் பெயா. நிகண்டவாதிமதத்திற்கு நிகண்டவாதிஎன்றது ஆகுபெ யா. "நனிவிரும்பிநிலத்தியாவருநாளுமியாகமியற்றியே, மணி தராகியுமவிண்ணடைந்திடவருதல்கணடுதவிாத்திட, யினிவை நீகமுகமூன்றினுமேற்றமாமமணாமத, முனிகணந்தொழுநான் முகன்சொலுமூன்றுபேதமுமோதுவாம் " என க்ஷமணர்மூவரு மவர்வரலாறுஞசணடுகொளக. என்றுரோருவாசிரியர்.

ஈறிலாதனவநாதஞானமுத லெண்குணங்களெனு மொண்குண, மாறிலாதமதிமேவுசீதமென மனனிவான வர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானமாவரணி யாதி

யெட்டினையும்விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடைநீடுவாழரு கனெங்களுக்கிறைவனென்றனன். (உ)

(இ-ள்.) ஈறிலாதனவநந்தஞானமுத லெண்குணங்களினு மொண்குண மாறிலாதமதிமேவுசீதமெனமன்னி. எ-து. கேடில்லாதனவான வநந்தஞானமுதலிய நற்குணமெட்டையு மதிக்குக்குளிர்ச்சிதன்னிடத்திலே தோன்றிநின்றொப்பத் தோற்றுவித்து,— வானவாவணங்கவே வேறுலாவுகுண ஞானமாவரணியாதி யெட்டினையும்விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு கூடாத பரந்தீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானாவரணியமாதியாகிய வெட்டுக்குணங்களையுமவிட்ட வழகினையுடையனாய்,—ஏறுபான்மையுடை நீடுவாழருக னெங்களுக்கிறைவனென்றனன். எ-து. இந்திராதிதேவர்கள்போற்றமிக்கபான்மையையுடையனாய் நெடிதுவாழ்கின்ற வருகபரமனெங்கள் கர்த்தாவென்றுகூறினான். எ-று. வானவாவணங்க. எ-னை. ஏறுபான்மையுடையனென்னுஞ் சொற்குமுன்னே கூட்டுக. நற்குணமெட்டாவன—அநந்தஞானம, அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுஷ்ஷியம், சம்மியதாபாவம், என-அ. சமமியதாபாவம அழிவின்மை. ஞானவாணியமெட்டாவன—ஞானவர்ணியம், தரிசனவர்ணியம், வேதநீயம், மோகநீயம, ஆயுஷ்ஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம், எனவெட்டாம். இவையேதீக்குணங்களென்றும் பெயர்பெறும. சிலபிரதிகளுள், மதிஞானவாணீயம், சுருதிஞானவாணீயம், அவதிஞானவாணீயம, கேவலஞானவர்ணீயம், சக்ஷு-தரிசனவாணீயம், அசக்ஷு-தரிசனவாணீயம், அவதிதரிசனவர்ணீயம், கேவலதரிசனவர்ணீயம் ஆ அ எனக்கூறியிருக்கின்றன. சீரோறுபான்மை. எ-து நின்மலத்துவமுதலியன.

(ஏ.

மாறிலாதமதி எ-கு. வேறுபாடில்லாதபூரணசசந்திரன். எ-ம். நீடுவாழருகன். எ-கு. நிதநியனுய்நிலைபெற்றவருகபரமே ட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. யோகநீயம். எ-ம். சிறோறுபா ன்மையுடையன். எ-கு. நிாமலனுய், சாவஞ்ஞனுய, தேவாக ளாலேநிாமிதமானசிஙகாதனமும, பிரகாசமண்டலமும், சாவய ரிமளமும், சமஸ்தஜீவன்களுககுமித்திரபாவமும், சந்தோஷப் பிரவிருத்தியும், பதிஞுனகதிசயமும், சுவாககதாநமும், மகாபபி ரசவாநஙகேவலோறபததிபசிநிருவாணமென்றும் பஞ்சகலியா ணசகிதனுமாகி அறபதசதிாஞமாகி அற்புதமகிமையுடையவனு மாகியுள்ளானெனறதெளககொள்க எனறா ஞானபபிரகாசா. மற்றொருவா அருகனுககுசசகலாந்தன் என்றும்பெயா எ-ம்.நீக குணத்தில் ஆயுஷஷியநாமம்,கோததிரநாமம்,ஆயுவந்தராயம்,கா யவந்தராயம், எனபதைநீககி நாமமுணமை, கோததிரமுணமை, ஆயுவுணமை, அநதராயமுணமை என்நுமிவை. அந்தராயம து ககம். எ-ம. சிராவா—நின்மலமாதல, யாவையுந்தோதல, சீல காருணணியம, சநதோஷம, பிரவிருததி ஆகியவைநதும, பதி ஞன்கதிசயமும, தேவநிருமிதசிஙகாசனத்திறபிரகாசமண்டலத திருசதல்முதலியனவாம எ-ம். என்னஎன்னு முவமையருபு எனவெனவிகாரபபடடது. எ-ம. கூறினா

கருவிகண்படுதுடககொழிநதுவருகாலமூனறினிக ழ்காரியம, பெருகநினறொருகணத்திலேயுணாபெருநத வககடவுள்பிடிஞன, மருவிநின்றுவழிபட்டவர்க்குமலே வுறறவர்க்குமனபோகதிடுமெ, குரிசிலெனகளிறைவெய றபினனுநிகழகுறறமினமையதுகூறுவான. (௩)

(இ-ள்.) கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்துவரு காலமூன்றினி கழ்காரியம் பெருகநினறொருகணத்திலேயுணர்பெருந்தவககட

ள எ-து. (கருவிகண்படுதுடக்குகண்ணொழிந்துவருங்காலம்) எ
ணமாறுக. இந்திரியவிடயத்தால்வருந்துடககத்தைத்தன்னிடத்
துநின்றுங்கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாகமூன்றுகாலத்திலுமு
ள்ளகாரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே யநந்தஞானத்
தாலே யறியத்தக்க பெரியதவத்தையுடையதேவன்,—பீடிரு
ன்மருவிநின்று வழிபட்டவாககு மலைவுற்றவர்ககு மனமொத்
திடுங்குரிசில். எ-து. தனதுபெருமையினாலே பொருந்தநின்று
வழிபாடுசெய்தவாக்கு மாறுபட்டவாக்கு மொருநீரமையானத
லைவன,—எங்களிறையென்று பின்னுங்கழகுற்றமின்மையதுகூ
றுவான். எ-து. எயகள்சுவாமியென்றுகூறி யவனுககுக்குறற
மிலலாததன்மையைப் பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. மன
மொத்திடுகை சமதரிசனமாகை. (௯)

கருவிகணபடுதுடககொழிநது எ-து. பாஹ்யாப்பியந்தர
க்ஷுங்களைநீங்கிஎன்றதாம். காலமூன்றினுணர்பெருந்தவக்கடவுள்
எ-து. "திரிலோக்கியஞ்சகலத்திரிகாலவிசயஞ்சாலோகமாலோ
ஹிதம், சாக்ஷாத்தெய்நயதாஸ்வதம, ஆதலெலொகாத்திரயமஞ்சா
ஙகுலிராத்துவேஷபயாநக, மாயாநதங்கசானலோலத்துலோபா
யோத நலமயக்குபதலம்வாநாயஸம், ஆதேவோமயா கன்னிய
தே." இதிவசனாத்எனக்கொள்க. பின்னுங்கழகுற்றமின்மையது
கூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்றமொழிந்தவரோ விட்டவனென
க்கொள்க. இவைசகலாத்தரிலக்ஷணம. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.
மற்றொருவர், கருவிகண்ப்டுதுடக்கொழிநது. எ-கு. கருவி. எ-து.
உட்கருவியாகியவந்தககரணஙகளாலும்,—கணை. எ-து. புறககரு
வியாகியகண்முதலிய விந்திரியங்களாலும,—படும். எ-து. உண
டாகும்,—துடககொழிந்து. எ-து. ஐயமும்விபரீதமுமின்றி. எ-ம்
கண்முதலியவிந்திரியத்திற்குக் கண் என்றதுதலைமைபற்றியவழு

க்கு. துடக்குஎன்றது சண்டையும்விபரீதமுமாம். எ-ம். கூறினார்.

பசித்தருகபயசெற்றமோடுவகை மோகசிந்தனைப
ழித்தனோய், நசித்தல்வேர்வினொடுகேதமோடுமதமவே
ண்டலீண்டதிசயித்தலும், புசிப்புவந்திடுபிறப்புறக்கமி
வைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவனனுலகின
மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். (௪)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து பசியுண்டாதல்,—தாகம். எ-து. ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செற்றம் எ-து மாற்சரியம்,—ஓடு. எ-து. இவையிற்றுடனே,—உவகை எ-து ஒன்றனைமேற் பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து மயக்கம்,—சிந்தனை. எ-து. ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,— பழித்தல். எ-து. ஒன்றைநிந்தித்தல்,—நோய். எ-து. வாதபித்தசிலேஷமம்,—நசித்தல். எ-து. சாதல்,—வேர்வினொடு. எ-து. வியர்வோடு,— கேதமோடு எ-து கிலேசப்படுதலோடும்,—மதம் வேண்டல். எ-து. காவத்தைவிரும்பல்,—சண்டதிசயித்தலும் எ-து இவ்விடத்ததிசயப்படுதலும்,—புசிப்பு. எ-து. உணவு,—வந்திடுபிறப்பு. எ-து. ஜநித்தல்,—உறக்கம். எ-து. மூவகைநித்திரை,—இவைவிட்டு. எ-து. இவை பதினெட்டையுமுற்றக கைவிட்டு,—ஓரட்டகுணபூதனாய். எ-து அநந்தஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்குணங்களையுடையனாய்,— வசித்தவன்னுலகின்மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்குவசித்தருளும்)எனமாறுக.உலகத்துக்குமேலாகியபொன்னெயில்வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொருசொல்லினுக குத்தரமருளுமென்றுகூறினன். எ-று. ஒடு என்னொடு, சண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. வசித்த

ல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமநுஷியநரகவிலங்கென நால்வகை. மூவகைநித்திரையாவன. நித்திராநித்திரை. பிரசலாப்பிரசலே. நிக்கிரகாநியனுக்கிரகத்தியெனக. இதறகருகன்கூறியசொல்லாவது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டிஎனனும்சகலாத்தரை இகலாநதர் "தன்மம்பகவ" என்றுகேட்க, முரசுதாககச் சத்தங்கிளம்பிறறபோல வொருசொல "பஞ்சாஸ்தமயம்" என்றுசகலாத்தாசொலல இதுகொணடு விசாரித்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள்களன்மூனறு நிகணடவாகி தனனுகர்த்தாவினுடைய நிர்ணயஙகூறியவாறுகூறிற்று உலகின்மேலிருநதொரு சொலிகலனுககருளுமென்றனன் எ-று பொன்னெயில்முதல் வினைச் சித்தபரமேட்டிகேட்ப (௪)

இராகமின்றியிருப்போர தேசத்துபதேசஙகூடுமோவென்னில், கடிப்பினலறையபபட்டு பிறிதினையபேக்ஷியாதுமுழஙகா நின்றபடகததொனிபோலவுமவழிசேட்க இராகமின்றிவழிகாட்டுவொனியலபுபோலவும்சொலலபபட்டதெனககொள்க. "ஆசருமாரு மீரவனைவினவலின், வவைவிலபிறா னரு மனநிலைமங்ழவெயத, வுளைபலவகையிலு முறுபொருளுளவோா, முரசெனவதிருமூனவான்மொழியே." இஃதவனுடையநீலகேசி எனறா ஞானப்பிரகாசா. மற்றெருவா, மதம்வேணடல் எ-னை மதம்-செருக்கும, வேணடல்-விருப்பும், எனபபிரித்தும். புசிபபுவருகிடுபிறப்பு. எ-னை. புசிககவருகிடுபிறபபுஎனத்திருத்தி, போகம்புசிக்கவரும்பிறப்பும் என்றொருபொருளாககியும். உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுககருளுமென்றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலாகிய பொன்னெயிலவட்டததிருந்து "பஞ்சாஸ்தமயம்" என்னுமொருசொல்லை இகலாததனுககுசசொனனவன, —

அருளுமென்றனன். எ-து. யாவரையும்ரக்ஷிப்பான்என்றுசொன்னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினலவன்சரணமாதியோகமுதலான நூ, லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியம்பினனி தன்பொருள், வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றுமவிண்மருவுபுற்கலம, பந்தமவீடிஞெடாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. (ரு)

(இ-ள்.) அந்தவாயமொழியினலவன் சரணமாதியோகமுதலானநூலிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியமபினன். எ-து அந்தப்பஞ்சாஸதமயமாகியவாக்கியத்தினலே யாதச்சித்தபரமேட்டிசரணமாதியாகிய முதனூலை யிப்பெரியநிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகையிவ்விடத்துசொன்னான்,—இதன்பொருள்.எ-து இந்தநூலிற்கூறியபொருள்,— வந்தகாலமுயிாதனமதன்மியறமறறும் விணமருவுபுற்கலம்பந்தம்வீடிஞெடாதியா யிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. எ - து. உண்டானகாலம ஆன்மா தனமம் அதன்மம் புணணியம் பாவம ஆகாசம் அணுவாய்த்திரணடான்மததன்மைபொருந்தின புறகலம் பந்தம வீடொடுகூடப் பத்தும் ஒருவராற்படைககப்படாததாயநாதியேயுள்ளனவாம்.எ-து. தனமம். எ-து. தன்மாத்திகாயத்தை. தன்மி. எ-து அதன்மாத்திகாயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்ட்வாதி சாத்திரங்தோன்றினமுறைமையுமந்தசசாத்திரத்திற்கூறும் பத்துவகை பதார்த்தமுங்கூறிற்று. சரணம்—ஆதிசரணம், சிததசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் எண-௪. மற்றுள்ளனவுங்காண்க. (ரு)

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலாத்தர்கூறிய "பஞ்சாஸ்தமய ம்" என்னுமந்தவாரத்தையை. சரணமாதி. எ-து. பூர்வாகமம், அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலானநூல். இயம்பினன்.எ-து. இக லாத்தன் அருளிச்செய்தனன. காலமுதலியபொருளுக்கவன்வச நம். "எனக்கேட்டங்கெடுத்துரைப்பானிந்திராகடொழப்படுவா ன், றனககாய ததாமமுந்தருமமுஙகாலமுங, கனப்பாட்டிலாகா யமுயிருருவும்புணணியமே, நினைககுங்காற்பாவமே கட்டுவீடெ னநிறுத்தி." இதுநீலகேசி. இவையிறறிற்காலமாவது—சமயப் பிரசமயமாகியஅவடிக்கையும்,பிராணனும்,ஸ்தோகமும், இலவமு ம,நாழிகையும், முகூர்த்தமும், திவசமும, பக்ஷமும்,மாதமும், இ ருதுவும், அயனமும், சம்வற்சரமும், யுகமும் இவைமுதலானகற் பாநதமாகசசொல்லப்படும்பேதமும பூதபௌஷியவாத்தமான விகற்பத்து "போதலிருததல்புணாதன்முதல்வினையி, னேதுவி னைசகாலமெனவெண" என்பதும்காணக. உயிராவது—ஞான தரிசனம்; இதககிரியா சைதநநியலக்ஷணத்ததாகிய பதாரத்த ம், பிணடஜீவன், சொரூபஜீவன், சுத்திஜீவன்என மூன்றுவ கைபபடும் ஆன்மாவைவிடாத குணமயம். அவையாவன—அ ஷத்தித்துவம், ஞாத்திருத்துவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவ ம், போகதிருத்துவம், அதிசூக்ஷ்மததுவம், அவகாஹத்துவம், அ குருலத்துவம், அமூாத்தித்துவம், அசங்கூரப்பிரதேசத்துவம், சைதந்நியோவலம், சைதந்நியோவயோகம், சைதந்நியசமஸ் காரம், சொரூபவெதிரேகதாமம் என்னும் ஸ்வரூபாநுவயங்க ளாம். ஆன்மாவைநீங்கிவருங் குணஙகளாவன—ஞானோபலப் பியந்தாநோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்நியோபலம் பதி னொன்றுமாம். சாய்யசரீரபரிணுமபிரமாணுதி நின்றபஞ்சேந்தி ரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாதியவற்றால் ஜீவியாநிற்பன்.

ஜீவனுத்திரம், "உடனினாந்நிற்குமுயி ருட்கரணத்தாலும், வி டயமறியும்விளாந்து." என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவது—சலசாகமனங்கட்குச் சலம்போலக் கெதிபரிணுமோமுகசலக்கிதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவியபுண்ணியமு மென். அவற்றுட் பாவபுண்ணியஞ்சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்னபாவ குணுநுராக பிரசஸ்தப் பிரவிருதநி தபோனுபிரயோக ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவியபுண்ணியமென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரிணுமபரிணதமாகியசாதவேதநீய, ஹஸ்வாதிபுருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயுசியமேகதூதிசுபநாமோசைக்காத்திரம் என்னும் புண்ணியகன்மகந்தமாகும். "பாபத்துவேதாபவதி" பாவாபாவமுந்திரவியபாவமுமெண்க. கத்திரப்பிரதனம்சத்தவிதமாகும்— அகாருண்ணியம், அபபிரசன்னபாவம, அகுணுநுராகம், அபுசத்தம பிரவிருத்தி, அத்போனபுயோகம், அஞ்ஞானபபிரவிருத்தி, அசுபதியானப்பிரவிருத்திஎன்க. ததுவதீபம்—அகாருணணிய, அசுபபரிணுமபரிணமிதமாகியஞானுவரண, தரிசனுவரணமும், அசாத்வேதநீயமும், ஹாஸ்வாதிபுருஷவேதபாசசமோஹநீயமும், நரகாயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரகசேத்தியாத்கியசுபநாமமும், நிசைகோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவகன்மகந்தமாகும். அத்திதானதன்மாத்திகாயங்,காணுத்திதானகைததவதன்மாத்திகாயம். "அத்திகட்த்தன்மைபடா பாவமதனுத்திகட, மத்தியெனநாத்தியெனவாம்." "அறமின்பமாக்குமருந்துயரமாக்கு, மறமென்றுளத்தின்மதி" எனபதுமறிக. விண்ணெனறது—ஜீவாதிப்தார்த்தாவகசதனலக்ஷணத்ததாகிய அத்திததுவாந்தபிரதேசவாதிசொரூபான்னுவயதமசகிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதிபிரவிருத்தியானுவிதமாகின்றப்தார்த்தமாம. "எல்லாப்பொருட்குமிடங்கொடுக்கும்வானதனி, னில்லைப்பொருளேதுமில்." என்ப

றும்றிக. புற்கலமாவது—பரிசாசுகந்தவன்னலக்ஷணத்ததாயும் திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலனசுபாவத்ததாயும், பரமாணு ககடாமே ஸ்நிந்தசொரூபபரிசகுணங்கள் காரணமாகப்பரிசம்ப ந்தத்துவிஷயபோக்கியோபகாரணத்திரவியமாகும். பந்தமாவது —ஞானுவரணுதியாகும். ஞானுவரணீயம்பஞ்சப்பிரகாரமாததி ரம். அவை மதிஞானுவரணம், சுருதிஞானுவரணம், அவதிஞா னுவரணம், மனபரியாயஞானுவரணம், கேவலஞானுவரணமெ னவாம். தெரிசனுவரணமேலெழுவிதமாம. அவை சக்ஷுதரி சனுவரணம், அசக்ஷுதரிசனுவரணம், அவதிதரிசனுவரணம், கேவலதரிசனுவரணம், நித்திராப்பிரசலே, நித்திராநித்திராப்பிரசு லே, ஸ்தானகந்திஎனவாம் என். வேதநீயம்துவிதபேதத்தது— சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம்என். மோகநீயம் துவிவிகற்ப த்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம்என். தகுபிரதம மிததியாதுப்பிரகிருதியாகும். துவிதீயமதுவிப்பிரகாரத்தது—பா ஹியகாஷாயம்மனேகாஷாயம். ஆயுஷியம்சதுர்விதபேதமாத் திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷாயுஷியம், தைரியகாயுஷிய ம், நரகாயுஷியமெனவாம். நாமகனமசத்துவாரிங்சத்விகறபமா கும் இவைவிரிவிற்காண்க. வீரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம். மனுபாவபந்தமென்பது அமிர்தவிஷவீரியசத்திபோல புண்ணி யபாவங்கட்குச்சுகதுக்கபலதே சத்திமத்து பந்தமாகும். துாவப ந்தமென்பது ஆசங்காரம்விட்டுநீங்காதசொரூபத்தால் நிரந்தரபந் தமாகும். அதுாவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுபந்திக்கும்சொரூபத் தாற சாந்தாபந்தமாகும். இதுபநதம். மோக்ஷமென்பதிரண்டு பிரகாரமாம்,—விகற்பமோக்ஷம் சகலமோக்ஷமென். விகற்ப மோக்ஷம்சத்துவாரிங்சத்கர்மபிமுத்தமாத்திரம். சகலமோக்ஷ ம ஷடகன்மமும்விட் டஷ்டகுணங்களேயுமுடைத்தாயிருக்கை."ஏ னுடையநுண்ணனுவாய்த்தூலவுட்றகேதுவாங, காணரியபுற்க

லன்கள்காண்." "உழவாதியாறுங்கட்டோராறினையு, மொழிவ தனுன்முத்தியுறுமோர்" என்பதுமறிக. இது ஞானப்பிரகாசா விசேஷம். மறறொருவர், சரணமாதியோகமுதலானநூல்.எ-கு. அருகசரணமுதலிய நான்குசரணத்தையுங்கூட்டுவதான பூர்வா கமம், அங்காகமம, வெகுசுருதிமுதலியநூல்களை எ-ம். சரணம் —அருகசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரண ம், தன்மசரணம்என-ச. எ-ம், தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன் மிஎனவிகாரமாய்நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தனமமென்று ம், அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியெனறுங்கூறியதுநாமவேக தேசநாமக்கிரணம்எனவுங்கூறினா.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழுதநுநீடு வெதிரேகமு, மூற்றதாமிவைகணததிலேமருவி யுள்ள வாபுரியுமாறுதான்,கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர் கா யமேவிநிறைவானதே, பெற்றுவேறுவருதன்மை நேரறி வுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (கூ)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு வெதிரேகமுமூற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிறந்தகாலமு மி வையல்லாமையைவிளக்காநின்ற நிலைபெற்றவெதிகாலமுமாகி ய மூன்றையுநிலைபெற்றுப்பொருந்தியதாம,—இவைகணத்திலே மருவியுள்ளவாபுரியுமாறுதான்கற்றகாலம். எ-து. அதுவன்றியு மூன்றுகாலத்தையுமொருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டா னதகுதியைச்செய்யுந்தொழிலையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அள வெய்திவாழுமுயிர் காயமேவிநிறைவானதேபெற்று வேறுவருத ன்மைநேரறிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல லையைப்பொருந்திவாழுமான்மாவானது சரீரியா யந்தச்சரீரமுழு துநிறைந்த தன்மையைப்பொருந்திப் பாலதருணவிருத்தவவத்

றைகளிலும் வேறுவேறாகவருந்தன்மையோடு, பொருந்ினவறி வுபெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இசசெய்யுளாதிப்பொருள்பத்திற் காலத்தின்பகுதியையு முயிரின்பகுதியையுங்கூறிற்று. (கூ)

இப்பாட்டிற்கு நிற்றலோடுதலைபோதலன்னுவயநிகழதது நீடுவெதிரேகமும எனமுதலடியைத்திருத்தி,நிற்பனவு மோடுதலு மீளுதலு மன்னுவயமும் சொல்லாநின்றவெதிரேகமுமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை கணத்திலேகூடிப்பிரிகையுளதாகும், வழியாஙகல்வியுங் காலமு மளவையுங்கொணடு வழஙகுமான்மா வினறிவு கரும்பினிரதம்கரும்புள்ளளவும்நின்றாற்போலச சரீரத் தைப்பொருந்திசசரீரமட்டுநிறைந்துநிற்கும். வேறுதருதன்மையா கியவறிவொழியத் தரிசனக்கிரியாசைதனனியஙகளையுமுளவாம் சொல்லின். எ-று வெதிரேகபதாத்தவிளக்கம் என்பது கருத்து, எனககூறினர்ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவருமிதுவேபாடமோதி, நிற்றலோடுதலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுத லோடுகூடுவதாகியவன்னுவயமும்,—நிகழ்த்துநீடுவெதிரேகமும் எ-து. சொல்லப்படுநிலைபெற்ற வெதிரேகமுமாகியவிரண்டினையு ம்,— உற்றவாமிவை. எ-து. பொதுவிலக்கணமாகப்பொருந்திய னவாமிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்னுவயம்,—கற் றகாலஙகணத்திலேமருவியுள்ளவாபிரியுமாறுதான். எ-து. படித்தறியப்பட்டகாலமானதுங்கணந்தொடங்கி அநந்தமீறாகப்பிரிவெட்வெகையாய்ப்பொருந்தி யுள்ளபடி வேறுபடுமுறைமையாம,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து. உலகத்துவாழுமுயிரானது ஆயுள்வரையறைவைப்பொருந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடலினைப் பொருந்தி,—நிறைவானதேயெற்று. எ-து. கரும்பினிடமெங்கு மிரதங் கலந்திருந்தாற்போல உடம்பெங்குநிறைந்திருக்குந்தன்

மையைப்பொருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ - து. பாலதருண கௌமாரவிருத்தாவத்தையாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையு ம்,—நேரறிவு. எ-து. ஓரறிவுமுதலொதறிவந்தமான நுண்ணியவ றிவினையும்,— பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,— உள. எ-து எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாழும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியிலும் வாழும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-று. தலைபோ தல் கூட்டுதல். அந்நுவயம் உள்ளது. வெதிரேகம் இல்லாதது எனவே பத்துப்பொருளுககும் அஸ்திநாஸ்திவாதமாயிற்று. அ ஸ்திநாஸ்திஎனினும் சத்தபங்கிஎனினுமொக்கும். க்ஷணமுத லநந்தமீறுகக்காலம் பதினெட்டாவன. க்ஷணமும் ஆவளியும் உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும். நாளும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், ஆண்டும், யுகமும், பவவமும், அநந்தமும், எனவிவையாம் இவற்றினில ச்சணம் விரிவிற்கண்டுகொள்க. உளதென்பதிறுகெடநின்றது. என்றுகூறினர். இவற்றிலுள்ளபாடபேத வுரைபேதங்களையாரா ய்ந்தறிந்துகொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தசித்தமதுபண் ணிடு, நிரந்துகீழதருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிகநிறு த்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல்பாவமான வதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும்வானமிகு புற் கலன்களவைசாற்றுவாம். (எ)

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தசித்தமதுபண் ணிடும். எ-து. விரிந்துமேலாகத்தரப்பட்டதன்மாத்திகாயமான து பூதகாயத்தைமேலுமெடாதபடி யழிவித்த தனையசித்தியத்தை ச்செய்யும்,—நிரந்துகீழதருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிகநிறுத்திடு

ம். எ-து. நிரைப்பட்டுக்கீழாகத்தரப்பட்டவதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்தமாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந் தபுண்ணியமிதற்குநன்மை. எ-து. தன்மமுதலாகச்செய்யப்பட் டபுண்ணியமானதுவே இந்தத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற் குநன்மையாவது,—புகல்பாவமானவதுதீமையேதரும். எ - து. சொல்லப்பட்டமனவாக்குக்காயங்களாலுண்டான பாவமானது வே தீமைகளையேதருமதன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம்,— பொரு ட்கிடமதாகும்வானம். எ-து. எல்லாப்பொருட்குமிடங்கொடுத் துநிற்குமாகாயம்,—மிகுபுற்கலன்களவைசாற்றுவாம். எ-து. இ தனிடத்திற்ரூன்றும்புற்கலப்பொருளை மேலேசொல்லுவாம். எ - று தன்மாத்திகாயமாவது புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதனமாததியகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன் னநாதியென்றுகூறியபத்தினுள்ளுந் த ன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங் களைக்கூறிற்று.　　　　　　(எ)

இதனுள் முதலிரண்டுசீரையும், மீதுதருமாத்திகாயம்பரந்து அதழிவித்து அநித்தம்பண்ணிடும், கீழதருமாத்திகாயமதுநிரந்து நி த்தமாய்மிகநிறுத்திடும. என அன்னுவயித்து, இதனுள், மீதுத ருமாத்திகாயம்பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது லகெங்கும்வியாபித்து,—அதழிவித்து. எ-து. அதன்மாத்திகாய த்துக்குள்ள கீழ்ப்படநிற்குநிலையைக்கெடுத்து,— அநித்தம்பண்ணி டும். எ-து. தேகங்களுக்கநித்யத்தைப்பணணி யுயிர்களுக்கும் பு ற்கலத்துக்கும் மேலாகச்செல்லுங்கதியைப்பண்ணும்,—கீழ்தரு தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நித்தமாய்மிகநிறுத்திடும். எ - து. கீ ழாகியவதன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும்வியாபித்து நித்திய மாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்குமிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குநிலையை

ப்பண்ணும். எ - ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-கு. மிகுதியாகிய வணுபுற்கலமுங்கந்தபுற்கலமுமென்னு மவ்விரண்டினையும்.எ-ம் கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக்கெடுத்தெனவே மேலாகசசெல்லுங் கதியைப்பண்ணுமென்பது வருவிககப்பட்டது. புண்ணியம் விரவபுண்ணியமுந் திரவியபுண்ணியமுமென வருவிக்கப்படும். அவற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையுட, தெளிநதபுததியுடைமையும், ஆர்வமும், தியாநமும், விரதசீலஙகளை யநுஷ்டிததலும், ஓதல் கேட்டல் சிநதித்தல் தெளிதல் பிறாக்குபதேசித்தல் என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும், தவம்பணணுதலுமாகி எழுவகைப்படும. திரவியபுணணியமாவது சாதவேதநீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியதததுவமும், உததமநாமஙகளும், தேவராகியுமநுஷ்ஷியராகியும் வாழுமூழும்எனவைநதுவகைப்படும். இனிபாவமும் விரவபாவமும், திரவியபாவமுமஎனவிரு, வகைப்படும். அவையிருவகைபுணணியஙகளுககுக் கூறியவறறிற்கெதிாமறையாம். எ-ம். கூறினரோருளாயாசிரியா.

ஏனுமொன் றுடையவாகியெங்குமனு வாயிருமபுகன்மரங்களும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுறகலப்பொருள்களென்னலாங், காணுமங்கறுவகைதொழிற்களவைகட்டுவிட்டநெறிகன்மமேன், மாணவின்றுவருமாறிமாறிமுன்வகைந்ததுண்டுவிடமாட்சியே. (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமனுவாயிரும்புகன் மரங்களும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகு • மிவைபுற்கலப்பொருள்களென்னலாம். எ - து: ஓர்வலியுமுடையவா யெவ்விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கண் முதலிய வைமர யிவைவொழிற்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட் வுருக்களெல்

லாமுமாய் திரியக்கணுபூர்வமென்னு மான்மப்பெயளாயுமுடை யவாய் நிற்குமவையிற்றைப் புற்கலப்பொருளென்று சொல்ல லாம்,—காணுமங்கறுவகைத்தொழிறகளவைகட்டு. எ-து.பொல் லாங்காகிக் காணப்பட்டுள்ள வறுவகைததொழிற்களே பந்த ம்,—விட்டநெறிகன்மம. எ-து. அந்தப்பந்ததைவிட்ட வொ ழுங்கேதவம்,—மேனமாணகின்றுவரும். எ-து. அத்தவந்தா னு டலமென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுணடாய் நிலைபெற்றுவாத திக்கும்,— மாறிமாறிமுன் வகைந்ததுணடு விட மாடசியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்பதாக வுணடாகபபட்டபுண ணியபாவங்கடொலையப்புசித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டை த்தரும். எ-று. அணுபூர்வமான தெய்வகதியாவைபூாவம், மனுஷ ஷியகதியாவைபூாவம், நரககதியாவைபூாவம், பக்ஷிமிருககதியா வைபூர்வம, திரியககாதியாவைபூாவம, எனவிவை. இந்நால்வ கையுள் திரியக்காதியாவைபூாவம் புற்கலப்பொருள். அறுவகை த்தொழிலாவன—கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணமம்எனவிவை காமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண்முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புறகலப் பொருளும் பந்தமும் வீடுமாகியபொருள்கண் மூனறையுங்கூ றிற்று. எனு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு நி கண்டவாதிமதங்கூறிற்று. (அ)

இதற்கு ஜயினாகமத்துப்பிரமாணமாவ தவருடையநீலகேசி யிற்சொன்னபடி, "காண்டலுமல்லதெம்மளவைகாண்டன்முன், பூண்டவைம்பொறிமனமவதிபுண்ணிய, மாண்டகுமளப்பரியங் கேவல, காண்டகுமிவையாருள்ளூநாணணினுய். எ-து.காண்டல், பிரத்தியக்ஷமல்லது பரோக்ஷம், இவையிரண்டுமேபொருள்களே

யளக்குமளவை. அவற்றுட்பிரத்தியக்ஷம்— இந்திரியப்பிரத்திய க்ஷம், மாநதப்பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியா யப்பிரத்தியக்ஷம்,கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றி லிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—கண்முதலாகிய விந்திரியங்களா ல் நீலமுதலியபுறப்பொருள் பற்றப்பிறக்குஞ்ஞானம். மானதப் பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிசொரூபவிஷயமாகவும் சாரணஞான ங்களுடைய சொரூபவிஷயமாகவும் பிறக்குஞ்ஞானம். மனப்பரி யாயப்பிரத்தியக்ஷமாவது, கேவலப்பிரத்தியக்ஷமாவது-ஞானாவ ரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோகநீயம், அந்தராயம் என்னுமநா திகன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதிசகலபதா ர்த்தங்களையு நிணிசழ்சசிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத்கரிக்கி ன்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்வியஞானம் கன்மங்களது நீக்கத் துசக ஞன்மாவின்கட்பிறக்கும் விசுத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனிலகேசியிற்சொன்னபடி "நினைவுமீண்ணுணர்வூகநேர்தருக கம், புனைவுட்சோனுமைபொய்யன்மைமெய்யுரை, மூனைவர்தம் மாகமம்மொழியுமாகுமென், றினையனகாட்சியிலளவையைந்து மோ." நினைவு ஸ்மரணம். மீண்ணுணர்வு பிரத்தியபிஞானம். ஊக ம் தர்க்கம். புனைவுட்சோனுமைஎனப்படுவது அநுமானம். பொ ய்யினீங்கியமெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம்,ஆகமமென பரோக்ஷப் பிரமாணமைந்து.எ-ம். "அபரோக்ஷம்பரோக்ஷமென வீரண்டா கும்பேசுவன" இவைவிரிக்கிற்பெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீல கேசியிற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் பூணுமவ் குருவெலாமுமாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வுரு க்களுமாய். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு தொழில் வ ணைவு வாணிகம் வித்தை சிற்பமாகியவறுவகைத்தொழில். எ-ம். கூறினர். மற்றோருரையாசிரியர் இச்செய்யுளுக்கு—ஒன்றேனு முடையதாகியெங்கு மனுவுமாகும். எ-து. முற்கூறிய வணுபு

ற்கலங் கந்தபுற்கலமென்னு மிரண்டுபுற்கலங்களுள் அணுபுற்க லமாணதுவலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்தபரிசமுதலிய வுடைய தாகி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயணுரூபமாயிருக்கும்,—அங்கு ப்பூணுமிரும்புகன்மரங்களு முருவெலாமுமாகும். எ-து.ஒழிந்தக ந்தபுற்கலமாவது அவ்விடத்துப் பரமாணுக்களாற்பரிணமிக்குமி ரும்பும்கல்லும்மரங்களுமற்றை வடிவில்பேதங்களியாவுமாயிருக் கும்,—இவை புற்கலப்பொருள்களெனலாம். எ-து. இந்தவிர ணடிலையும் புற்கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அங் குக்காணுமறுவகைத்தொழில்கள்கட்டு. எ-து. இனிபந்தமாவது சம்சாரமாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வரைவும் வாணிகமும் வித்தையுஞ் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழிலக ளாற்கட்டுப்படுவதாம,—அவைவிட்டநெறி. எ-து. அந்தப்பந்தங் களைவிட்டதே மோக்ஷமாவது,—மாணநின்று.எ-து.மாட்சிமை ப்படத்தவமுதலிய வொழுக்கங்களினின்று,—முன்கன்மமேன் மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்புசெய்தமுறை மையில்வாராது புசித்தற்குப்பக்குவமானபடி மாறிமாறிவரும்,— வகைந்ததுண்டுவிடுமாட்சியே. எ-து. அவ்வாறு கூறுபட்டுவந் தகன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு விடுவதுபோல புசித்துவிடு மாட்சிமையுடையதாம். எ-று. நெகிழ்ந்தபரிசமுதலியனவாவ ன - நெகிழ்ந்தபரிசமும், சீதபரிசமும், ஒருவாசனையும், ஒருநிற மும், ஒருசுவையுமாம். கட்டுப்படுதலாவது ஆன்மாவினிடத்து திறகன்மங்கள்சென்று சொரூபந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதா ம். மாட்சியுடையதைமாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு எனவிள ங்கவோதியதின் பாடபேதவுரைபேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—௧௩௩.

நிகண்டவாதிமதமறுதலை.

அருகனுக்கனந்தஞானமாதியாதியாகவே
பெருகநிற்றல்சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியே
லொருவுமிட்டவொப்பவனுயிர்ததிறத்தினுள்ளபின்
மருவுமிக்ககுற்றமேலறததின் மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குபின்வரும் அறத்தின்என்னும் இரண்டு செய்யுளுமொருதொடர்.) அருகனுக்கனந்த ஞானமாதியாதியாக வே பெருகநிற்றல சீதமாமதிக்கடைந்தபெறறியேல். எ-து. அருகபாமனுக்கு ஞானுவரணியமாதியாகிய தீககுணஙகளெட்டு நீயகப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணஙகளெட்டுஞ் சநதிரனுக்குச்சைத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினுய் அதுவே முறைபாடாயின்,—ஒருவுமிட்டஒப்பு. எ-து. நீகூறியவுவமையினீங்கப்படும். அஃதெங்ஙனமென்னில்,--அவனுயிாததிறததினுள்ளபின் மருவுமிக்ககுற்றம்.எ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தைவிட்டுச்சிலகுணம்வநதுகூடிற்றென்ப தானமகுணமாகையா லவனுமானமகுணத்தை யுடையவனுவன். ஆகவேவிடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்;— மேலறததின்மனனினுனெனில். எ-து. அறறன்று, அவன்ஞானுவரணியமாதியாகியகுணங்களைநீங்கி யநநதஞானமாதியாகிய குணஙகளை கூடிதன்மேலானவறத்தின்கண்ணேபொருந்துகையினுல். எ-று

அருகனெண்குணங்கள்பொருந்துதல்சையோகசம்பந்தமாதலானும், சந்திரன் குளிர்ச்சியைப்பொருந்துதல் சமவாயசம்பந்தமாதலானும் நீகூறியவுவமைபொருந்தாதுஎன்று வருவித்துரைத்தா ரோருரையாசிரியர்.

அறததின்மன் னுவித்தவனஞெருத்தனுயவன்னறத
திறத்தினிற்றன்மற்ருெருத்தனுல்விளைந்தசெய்தியா
மறததினறறவாக்கெலாமவணக்கமுன்னிறைக்குமேற்
பிறக்குமிங்கவத்தைகொண்டதாளாயிங்குபேசிடே. (உ)

(இ-ள்.) அறததின்மன்னுவித்தவன் ஞெருத்தனுயவன்ன றத்திறத்தினிற்றன்மறருெருததனுல் விளைநதசெய்தியாம். எ-து. ஆஙகவ னந்ததருமத்தினுலே பொருந்தினுயி னந்தத்தன்மத்திலே நிலைபெறுவிததவ ஞெருவனுளனு யவனுற்கூறப்பட்டதன் மநெறியிலே நிற்குநதகுதி யொருவன்கறபிதததொழிலை யொருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவாக் கெலாம்வணக்கமுன்னிறைசகுமேற பிறககு மிங்கவத்தை. எ-து. கொலையை நீங்கினவாக்கு வணககமாகப்பட்ட வுன்காத்தாவுக்கு மேலுமொருவனுளனென்பதோ ரொல்லையுணடாமாகையால்,— கொண்டதாளாயிங்குபேசிடே. எ - து. முனனாக்கூறியவனையோ, அவன்கீழ்நின்றிந்திரியத்தொடககுப்படாமற் றவஞ்செய்தவனையோ, நீகாத்தாவாகக்கொணடது யாவனையென்று சொல்வாயாக. எ-று. மறத்தினறறவர் கொலைத்தொழிலைச்கைவிட்டவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணஙகளைநீங்கிச் சிலகுணங்களை வந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவதறத்தினுலெனின், அவ்வறனுமொருவனுண்டாக்கினு ருகவேண்டுமாகையாலுங் கர்த்தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீதலைவனுகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மக்ஷயம்பிறந்தவனே, கன்மக்ஷயம் பிறவாதவனே, பிறந்தவனுகிற் றபோபலத்தாற்பெற்றவனும், கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனுகில் உலகத்துள்ளார்க் கொப்பாவன், அநாதியேமுத்தனுகிற் சீவவர்க் கத்தனல்லனு மெனக்கொள்க.

முடிவின்கணுனக்கின்னுன் கத்தனென்பது சூடாமணி சொல்லுமதனுக் கநவத்தையென்னுங்குற்றமுண்டாம் ஆதலால் நீசொல்லுமதாகாதுஎன்க, "உயிர்த்திறத்தினுள்ளா னுணர்ச்சியுமாதி, யுயிர்த்திறத்துள் ஞானம்போலும்." என்பதுஙகாண்க என்ருா ஞானப்பிரகாசா. மற்ருேருனாயாசிரியா, மறத்தினற்ற வாக்கெலாம் எ-னே. மறததிமற்றவாககெலாம் எனப்பாடமோதி, மறத்தி. எ-து. இத்தனமையையமறந்தாய்போலும்,—வணக்கம். எ-து. உன்நூலிற்கூறியவணககம் யாாக்கென்னில்,—மற்றவர்க்கெலாமுமுன்னிறைக்கேல். எ-து. நூல்சொன்னவிகலாத்தர்முதலிய வுலகத்தாாயாவாககும முன்னேயுள்ளவிறைவனுக்காயில், முன்னுள்ளவிறைவனுனவன் இகலாத்தாக்குபதேசித்த சகலாத்தனுதலா லவன்வுணங்கியவணககம் நால்வகைவணக்கத்துள் சாதுசரணமாகவேண்டும. வேணடவே அருகசரணங்கூறுதற்கு,—இங்குபிறசகுமவத்தை கொண்டதாளையின்றுபேசிடே. எ-து. இவ்விடத்துணடானவருகாவத்தை யாளைப்பொருந்தினதுஇதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-று. எனவேசகலாத்தனுகிய வருகனுககு மேலாயொருகடவுளுண்டென்பதாயிற்று. இறைக்கும் என்றஉம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்செலாம் என பதனேடுகூட்டுக. என்ருா.

கருவிகண்டுடக்கொழிந்துகண்டுவாழுமென்றியே
லுருவுகொண்டுநின்றதென்னிலுண்டுதான்மநாதிக [ன்
னொருவிநின்றதென்னிலத்தமொன்றையுமுணர்ந்திடா
பொருடெரிந்துபோகைகாலமொன்றிலேபுணர்ந்திடான்

(இ-ள்.) கருவிகண்டுடக்கொழிந்து கண்டுவாழுமென்றியேல், எ-து. உன்கர்த்தாவாகியவருகபரமன் மனுதிகளாகிய கருவி

கனின்றறியுமறிவைநீங்கிச் சாவமுங் கண்டிருக்குமென்றுகூறி னாய். அப்படியாயின்,—உருவுகொண்டுநின்றதென்னிலுண்டுதா னமாதிகள். எ-து. அவனைசசரீரம் பொருந்திநின்றதென்றுகூ றின் மனமுதலாகியகருவிகளுண்டா மவையொழிந்துகாண்ட ற்குவழியுமில்லை,—ஒருவிநின்றதென்னி லத்தமொன்றையு மு ணாநதிடான். எ-து. அவனைச்சரீரநீங்கிநின்றதென்றுகூறி னவ னெலலாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்றுசொல்லுதலு மித்தியா வாதமுமாய் மற்றொனறையு முணாந்ததில்லையாவன,— பொரு டெரிந்துபோகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒரு பொருளையறிதற்குக கருவியானமூனறுகாலத்தையு மொருகால ததிலே யுணருநதனமையனல்லன். எ-று.

இசசெய்யுள அருகபாமன் கருவித் தொடக்கையொழிந்து சாவமுங்காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொருகா லத்திலே நின்றுணாவனெனபதனையு மறுத்துககூறிற்று. (௬)

ஆர்வகோபமானவை யடைந்தொறுப்பவர்க்கெலா ஞ்,சோவதின்மைசெப்பிலின்றுசீவன்மேவுகாயமா,லோ ருமன்னர்போலவேயுயிர்க்களித்தலென்றியே,லேர்கொ ளபொனனெயிலிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொலோ(௭)

(இ-ள்) ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலா ஞ் சோவதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி யதனைத்தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவோர்க்கெல்லா மின்றுமுத்தியடைதலில்லையாம், உன் னருகபாமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமாகையால். அற்றன் று,—ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியேல். எ-து. க்ஷத்திரியதன்மமான சாத்திரத்தை யாராய்ந்தவரசனைப்போ ல வுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலே யருகபாமனுக்கு முறைமை

யென்று கூறுவையாயி னவ்வரசனைப்போல துஷ்டநிக்கிரக முஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,— ஏர்கொள் பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தெனகொலோ. எ-து. அ வ்வரசனைப்போல வொருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ்செய்யாது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்க ப்பெறறதியாது. அதுவுமின்றி "மருவிநின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைவுறறவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில்" என்று நீமுன்னாக் கூறுகையானு மரச நிவ்வுலகத்திருத்தலானு முன்னருகபாமண ரசனையொகருந் தன்மையுமுடைய னல்லன். எ-று.

இசசெய்யுளருகபாமன் சரீரியாகையா லவனைநோக்கித்த வஞ்செய்வா முததியடைதலில்என்றும், அரசனைப்போல வெ ன்னின் மனமொததிடுஙகுரிசிலென்பது வழுவாமென்றும்மறு த்துககூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருகபர மனைக காத்தாவலலவென்று மறுத்துககூறிற்று. (௪)

சிவனமேவுகாயமால். எ - னை. சிவனேகுகாயம்எனப்பா டமோதி வழிபட்டவாகளைச் சந்தோஷித்தநுக்கிரகம்பண்ணுத லு மொறுத்தாரைவெறுத் தநுக்கிரகம்பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின் உனதுகர்ததா பிணததை யொப்பவனுவன். என்றூா ஞானப்பிரகாசரு மற்றோ ருரையாசிரியரும்.

சொல்லதொன்றுகொண்டிகலிஞத்தனுடவேசொலி
னில்லையாமநாதிதானியம்புமாறதெங்ஙனே
நல்லவாமநாதிதானவர்க்குநாடவேயிலை
யொல்லையூமருமருக்குணாத்தவாறதொக்குமே. (௫)

(இ-ள்.) சொலலதொன்றுகொணடிகலினுத்தனுடவேசொ லின். எ-து. உன அநாதியருகபாமனுகிய சகலாத்தன் ஒருசொல லைகொண டாதியருகபாமனுகிய விகலாத்தன்கேட்க மாறுபா டில்லாதபொருளைச சொன்னுனென்றுகூறின்,—இல்லையாமநா திதாணியம்புமாறதெஙஙனே. எ-து உன்னுகியருகபாமனுககு மநாதிகளில்லையெனறு நீகூறுகையா லநாதியிலருகபாமனுட னொருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக நூலசொன்னபடியெப்படி. அஃதன்றியும்,—நலலவாமநாதிதானவாகருநாடவேயிலை. எ-து. உன்னுகியருகபாமனுககு நனமுகியமநமுதலாகிய கருவியுமறி தறகிலலையாகையால அவன்கேட்டபடியெப்படி,—ஒல்லையூம ரூமருக்குரைத்தவாறதொசகுமே. எ-து. அநாதியருகபாமனொரு சொலசொல்ல வநதவனையாகியருகபாமனகேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று நீசொல்லுமது, ஊமைசொல்ல வூமைகே ட்டுநூல்செய்தானென்னுந்தன்மைகொசகும. எ-று. ஒல்லை வி ரைவு, ஒருமாத்திரை. சொல்லதொன்றென்பது பஞசாததிமயம்.

இன்பபூமிசேரிகலினுத்தனிவ்விருநிலத்
துன்பமஙகுணாந்திடாமையிஙகுவநதசொல்விடா
னின்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெயதிடிற்
றுன்பபூமியாமுணர்நதுசொல்லவல்லதில்லையே. (கூ

(இ-ள்.) இன்பபூமிசேரிகலினுத்தனிவவிருநிலத் துன்பம ங்குணர்ந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடான். எ-து. புண்ணியபூ மியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருககிற மாறுபாடில்லாதவ நாதியருகபாம னிந்தப்பெரியபூமியிடத்துண்டாகிய துனபஙக ளையறியானுகையாலு மநாதிகளில்லையாதலானு மிந்தப்பூமியிலு ணடானவற்றை யிப்படிச்சொல்லென்றுசொல்லமாட்டான்,— இன்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடில். எ-து. புண்ணியபூமிப்

பொன்னெயில்வட்டத்திருந் தநாதியருகபரமன் பூமியிற்றுன்ப
மியாவையுமறிந்து சாத்திரஞ்செய்யச்சொன்னனென்றுசொல்
லின்,—துன்பபூமியாமுணர்ந்துசொல்லவல்லதில்லையே. எ-து.
புண்ணியபூமியாகியபொன்னெயில்வட்டமுணர்ந்துன்பபூமியாவை
யா னீதலைமயங்கச்சொல்லுஞ்சொல்லுக்குயாமறிந்து சொல்லு
ஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவல்லதில்லை. எ-து. அரு
கன்றலைமயங்கிக்கூறுகையாலவனையிகழ்ந்துகூறியது. இருந்தி
ருந்தென்றது வினாவுச்சொல் சகலாத்தாரந்தப்பூமியராதலால
றிந்ததெங்ஙனமென்றுயிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டி னிகண்டவாதிசாத்திரத்தைமறுத்துக்கூ
றிற்று. (சு)

இதனுற் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீமூன்றுமூடமெனறு
சொன்னுய், அதிறதேவமூடமென்றது சாவஞ்ஞரலலாதாரை
யாத்தரென்கையென்றுய், உன்சர்வஞ்ஞா ஞானசொரூபியாயு
லோகாகாசத்திருப்பரென்றுய் அவருடையஞான மேகதேசமா
கையாற் சாவமுமறியமாட்டார். அறியின், ஏகதேசங்கூடா
தாதலா லததேவமூடமு மாயித்தனகக்கொள்க. உலோ
கமூடமாவ தாறுகடன்முதலான தீர்த்தமாடுதலென்றுய், உனச
மயத்து யக்ஷியானவள் பிராமணஸ்ரீ யவளைத் தனித்தழைத
துப்பொய்கையிலாடச்சொல்ல வவள்யக்ஷிரூபமாய்நிற்க வவளை
யுன்னுலயததிலே வைத்தாய, ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீக
ளானவாகளாரியாங்கனைகளிடத்தே தன்மோபதேசங்கேட்டா
ரியாங்கனைக ளாச்சிரமங்களிலே யிருக்கவென்றுய, இந்தயக்ஷி
யானவள் ஐயினனிடத்தேகேட் டுனபாழியிலிருக்கை யொத
தாமமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சீவரம்போா
த்தன் மயிாக்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றுய், பீலி

மூதலானவை பிடித்தாற் பாஷண்டமூடமூனக்கே. கொலையா ல்வருந்தோஷமுங காரணுத்பாவத்தானவரு மட்டசமயங்களு ம்ஆகாதெனறுய. நீபௌத்தாமுதலாயினுரை வெல்லுதற்குச்சா ததிரமுமிட்டு விருதும் பேருநதரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதன் மதியாம். அங்கஙகளாகசசொன்னவிடத்துங காங்கிசையற்றிரு ககவேணுமென்றுய். சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மி க்குப்பாழிப்படுப்பன். அடுப்பனவறமுலுமற்றுள்ளதோஷஙகளா லு மிக்கிருந்ததலா லஙகஹீனனுமானுய். பொய்யாமையானது பறஙகூறன், மயககுரைத்தல், குறளேசசொறசொலலுதன்முதலா னவை. நாடுகெடவுங குடிகெடவு மூரகெடவுந்தான்கேட்கவும் வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்றுய். புறஙகூறல்புத்தரைநி ந்தித்தலாவது முனககேயாம். மதுரையிற்சம்பந்தப் பெருமாணு யஞா மடததுநெருப்பிட்டும், திருநாவுககரசுநாயனு ராசாரியரா யிருககச் சற்றும்பாவத்துககஞ்சாம லஙகத்தை நீற்றறையில டைததும், விஷபானம்பண்ணுவித்தும், மதயானையைமுன்னே விட்டும், கல்லிற்கட்டிக கடலிலிட்டும், இராஜாவுடனே பொய் கனேச்சொல்லி இப்படியெல்லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணுத மாாககமெல்லாம் பணணுவிததிரகள், இப்படிசசெய்வித்ததெல் லாம் சமயநிலைநிறுத்தற பொருட்டாமாகில் வஞ்சனேசெய்ததா ம் அஃதாகாதென்க. எருதுகுதிரைமுதலாயினவைவிற்கை கொ ளளுமிடஙகாட்டல உழவுமுதலாயின தொழில்செய்யும துணை ததலாகாதெனறுய். உன்சமயததாரானவாக ணரகத்தராகை நிச சயமே. அசுபச்சுருதியாகாது. அது ஸ்ககையும் புத்தாகதைமுத லானவை கேட்கலாகாதென்றுய். உன்சமயதது மகாபுராண ம் சிந்தாமணி. இவைகேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமாகு ம். அன்றியுமுன்னுப்த னிர்விகாரியாகிற் சாத்திரமெங்ஙனமோ தினன். மூரசைககடிப்பிட்டுத்தாககச் சத்தஙகிளம்பினுற்போல

ச சகலாத்தரிடத்தி லிகலாத்தர்சென்று "தன்மம்பகவ" என்ற போது "பஞ்சாஸ்திமயம்" என்னும் சத்தங்கிளம்ப அதனைவிரி த்து தசபதார்த்தமாகச் சொன்னுரென்னில் முரசுதாக்கின தாள மொழிய வேறொருதாளமுழங்காது இவனும்"தன்மம பகவ" எ ன்றபோது தானும் "தன்மம்பகவ" என்னுமதொழிய "பஞ்சாஸ் திமயம்" என்றது பிரதிவசநமும் திருஷ்டாந்தமுமிட்டா யது வுஞ்சொன்ன தொழியச்சொல்லாது. இவைதிருஷ்டாந்தஹா னியாம் "முரசெவைதிருமூனைவான்மொழியே" இகலாத்தாசக லாத்தரினு ஞானவானுகவேணடிம, அவா "பஞ்சாத்திமயம்" எ ன இவர்நவபதாாத்தம் எனபது தசபதாாததம் என்பது சாவப தாாத்தம் என்பது வகையறியாமற சாவபதாாத்தமு நிததியாநித் தியமென்ப தொன்றுநிசசயம் பிறபபிககமாட்டாமற் பித்தாசொ லபோலப் பலபிதற்ருநின்ருன். நித்தாநிததமொருவஸ்துவிற்கூ டினபடி யெங்ஙனென்னில் திரவியத்தால்நிததம் பரியாயத்தா லநித்தம்என்ருன். அதுபேசினமணனுை துநித்தம் கடமானத நிததமென்னில்,ஒன்றிலநேகாந்தஞசொல்லின் மண்ணினுக்கே நித்தியமு மநித்தியமுஞ்சொல்லவேணடும். அன்றியும் பரியாய மாய்ககடாதிகளுக்கு மநிததியமுநிததியமுமாகச சொல்லவேண டும், அதனுனித்தியாநிததியங கூடாதென்பதுகருத்து. அன்றியு ம்பின்னுபின்ன மெங்ஙனமென்னிற் புருஷாமிருகமு நாரசிங ்கமுங கட்சரபமுந் தணமாவெனவுஞ் சொன்னுய். அவையொரு வயவத்தி லொருவவயவமில்லே. அதனு லேகாந்தமொழிய அநேகாந்தஞ் சம்பவியாது. ஒன்றுக்கொருகுணஞசொல்லி னியு மேகாந்தவாதியாம். அநேகாநதவாதஞ்சொலலில் தன்மாத்திகா யந்தானே கமனங்கட்குந்திதிக்கு மேதுவென்னவேண்டும். அ ன்றியும் "கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றீயன்" என்றல் அவனு அனை. அநுவிருத்தம் வியாவிருத்தம் சுபாவம்சொல்லவேணடு

ம். நீயநேகாந்தஞ்சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமாயொன்றாக கொ ருகுணம் சொன்னாய்என்றார் ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா உணாநது சொலலவல்லதில்லையே. எ-து. எலலாப்பொருளையும ரிநது நூலசொலலததக்க வறிவுஇகலாததனாக இல்லையாம். எ ன்றார்.

நிறைநதுகாயமோடுசீவனின்றதாகிலிவ்வுடல்
குறைநதபோதுதானுமித்தொடொக்கவேகுறைநதிடு
மிறநதுபோகுமிககடமிறநதபோதுநீாகுடத
துறைநதுடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. (௬)

(இ-ள.) நிறைநதுகாயமோடு சீவனின்றதாகிலியவுடல் கு றைநதபோது தானுமித்தொடொககவேகுறைநதிடும். எ-து இ நதசசரீரததோடு ஆன்மாவானதுநிறைநது நிறகுமென்றுகூறி னாய, அஙஙனநிறைந்துநினறதாகி லான்மாநினறகாயங்குறைநத போ தான்மாவுஙகுறைந தறிவுகுறையவேண்டும். அஃதன்றியு ம,—இறநதுபோகுமிககடம். எ-து. இந்தச்சரீரமானதுகெட்டு படோம்,—இறநதபோது. எ-து. இந்தசசரீரஙகெட்டபோது,— நீர்குடத்துறைந்துடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. எ-து. குடத்தின்கணிறைந்துநின்றநீா குடமுடைய வங்நீருஙகெட்டா றபோல வான்மாவுஙகூடகெடவேண்டுமாகையா லான்மா சரீரமுழுது நிறைநதுநிற்குமென்றுசொலவாயல்லை. எ-று.

இச்செய்யுளானமா சரீரமுழுதுநிறைநதுநிற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று (எ)

கரும்பினிரதமபோற் சரீரம்வியாததியென்றாய, கருமபி னிரதமுங கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானாற்போல வான்மாவுஞ்ச ரீரத்துள்ளொழிய பாஹீயஞானமில்லா திருத்தல்வேணடும" ஜீ

வசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதீபவதி'' ஜீவன்சங்கோசவிகாசகு ணமத்தையுடையவனாய் விளக்குப்போலிருக்கும் என்றுநீசொ ல்லுதலால் பரிணாமமசேதநத்திற்கேயுள்ளது, சேதநததுககில் லை. என்னே, "பரிணாமோசிதம்பொரோத்தா சிததுரூபநயுசசி யதே'' பரிணாமயோசகியமுணடென்கிறது சித்துக்குக் கூடா தென்று சிவாகமஞ்சொல்லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணா மில்லையாகும். அன்றியுமாதித்தனை மேகமறைததாற்போல வா ன்மஞானத்தை ஞானாவரணமறைத்ததென்னில், ஆதித்தனைம றைத்தமேகத்தாற் கீழுள்ளவாகளுககுத் தெரியாது தன்னளவி றபிரகாசமுடைய ததுபோல ஞானந்தன்னளவிறபிரகாசமுண டாகவேண்டும். ஆதலாலுனக கான்மசொரூபந்தெரியாதென்க "நிறையினுயிருடலி னோர்ந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலநதெ ன்றாய்." என்பதுமறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசா.

கண்டநூறருந்தன்மாத்திகாயமோடதனமமு
முண்டுமீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள்
கொண்டதெனனிலத்தமிவ்விரண்டுதனமைகூடிடா
வண்டுபுட்கள்போலெனில்வழங்கிடாகணததிலே. (அ)

(இ-ள்.) கணடநூறருந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மமு மு ண்டுமீதுகீழுலாவியுற்றுநினறிடப்பொருள் கொண்டதென்னில எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியததாலே தன்மாத் திகாயத்தையெடுததுககொணடு மேலாகப்பொருந்திநன்மையை ப்புசித்த ததிலேபரந்திடுமென்றும், தான்செய்தபாவத்தாலே அ தன்மாத்திகாயத்தையெடுததுககொண்டு கீழாகப்பொருந்தித்தி மையைப்புசித் ததிலேபரந்திடுமென்று மிப்படியிரணடுகாயத ைதயொருகாலத்திலே மாறிமாறிக்கைக்கொண்ட தென்றருகபா

மனருளிய நூல்சொல்லிற்றென்னில்,— அத்தமிவ்விரண்டுதன் மைகூ ட-டா.எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேயின் றிரண்டுருவெ டுத்துக்கொள்ளமாட்டாது;—வண்டுபுட்கள்போலெனில். எ-து மயிர்சகுட்டிப்புழுவண்டாறுைபோலவு மற்றுள்ளபுழுவேட்டு வாளியாறுைபோலவும வேறுபடக்காயமெடுத்துக்கொள்ளுமெ ன்றுநீகூறின், —வழங்கிடாசணததிலே. எ - து. அந்தறுைந்துக்க ளுடிகளைப்பொழுதிறபேதித்தனவில்லையாம். ஆசையாலான்மா வேற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மா தானின்றதூலகாயத்தைவிட்டுப்போ ய்ச சூக்குமகாயத்துடனேநின்று நன்மைதீமையையநுபவிக்கு மதொழிந்து நின்றதூலகாயததிலேபேதப்பட்டு வேறுருவெ டாதென்றுமறுக்துககூறிற்று. அதன்மம அதன்மாத்திகாயத்தை. பொருள், அத்தம், இரணடும் .ஆன்மா புட்கள்என்றது விகாரம்.

தன்மாததிகாய மதன்மாத்திகாயமென் றுள்ளவை மேலா யுங்கீழாயு முலாவுவதுநிற்பதுமாகப் பொருள்களைப்பணணுமென னில் அப்பொருள்நிற்கும் அலலதுபோகும். அஃதொழிய விர ணடுதன்மைபபடாது. மலை கோட்டமில்லை, வாயுவுக்குநிலையி ல்லையாதலாற் கூடாது. அப்படியன்று. வணடுகளும்புட்களும் போலப பறக்கைக்குச்சிறகு நிற்கைக்குக்காலும்போல வென் னில் இரணடுசெய்கையு மொருகாலத்தேவழங்கா. எ-ம். தன் மாத்திபறக்கவு மோடவும, அதன்மாத்திநிற்கவு முறங்கவுமென னில், எப்பொருளும் எககாலமும விரோதியாய் ஒருகுணபபட மாட்டாது. தாவரததுக்குத் தன்மாத்திகாயங்கூடாது, சங்கமத துக்கிரண்டுங்கூடுமென்னிற் சாவுத்தக்குமொக்குமென்பது கூ டாதுஎன்க. சங்கமங்கட் கொருக்காலததுங் கூடாததனைல் நித தியத்துவமில்லையெனக. என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங்
கூடுவோர்களின்றுநின்றுகூட்டுவோர்களின்மையி
லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவாறுரைத்தியேல்
வீடுமாகணைக்குநாடுமவில்லிபோலவேண்டுமே. (௬)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங் கூடுவோர்களின்றுநின்று கூட்டுவோர்களின்மையின, எ-து. ஆன்மாக்களசெய்தபுண்ணியபாவங்களையறிந்துநின் றவற்றிலேசெலுத்துவிப்போ னொருகர்த்தாவில்லையென்றுநீசொல்லின் மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையு மிக்கபுண்ணியங்களாற்சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின றநுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஓடுமாகணைத்திறத்திலு ற்றவாறுரைத்தியேல். எ-து. விரைந்தசெலவையுடைய பெரிய வம்பிலக்கிலேபட்டாற்போலச்செய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிடத்தே விரையத்தானேசென்று பற்றுமென்றுநீ சொல்லுகின்றாயாயின்,— வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோல வேண்டுமே. எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்கைநாடியெய்வானொருவில்லிபோலவேண்டுமாதலா லான்மாக்கள்செய்தகன்மங்களை யநுபவிக்கும்படிகூட்டுவா னொருகர்த்தாவேண்டும். எ - று. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்கது. வீடுமாகணை விகாரம்.

இச்செய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௬)

அளவிடற்கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கீடாக நரகசொர்க்கபலன்களைக் கர்த்தாவின்றி யான்மாக்களடைவரென்னில கன்மம்ஜடமாதலா லறிந்துகூடமாட்டா, ஆன்மாக்களின் னகன்மஞ்செய்தோம் நமக்கின்னது புசிப்பென்றறியமாட்டா,எ-ம். தா

ன்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமாபோல தான்செய்தகன
மமுந்தானே யநுபவிப்பனென்னில், ஜன்மாந்திரகன்மந் தான
றியான், நமக்கிப்போது தீமைவருமென்றறிந்துவிட்டு நீங்கவும
றியான், ஆதலாலவையறிந்து கன்மமுள்ளன வநுபவிப்பித்து
முத்திப் பிராரத்தராக்குவா னொருகாத்தாவுண்டெனக் கொள்க.
"சகடமேதருமாதருமம பலஞ்செய்கடனீண்ட பற்றிலலைக்கா
ன" என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

எணதொன்றுபுற்கலத்தினெய்துமென்னினஞ்சமே
காணலாகுமக்கடங்கழிந்ததன்மையில்லவை
பூணவேணுமேலுறும்பொருத்தமின்மையொன்றினின்
மாணவேயணுப்பொருணிகண்டவாதிவைத்ததே. (௧0)

(இ-ள்) எணதொன்றுபுற்கலத்தினெய்துமெனனின். எ-து நீகூறியபுற்கலப்பொருளாகிய கல்லுமிரும்புமாமு மோரறிவையுடைத்தென்றுநீகூறின,— நாசமேகாணலாகுமக்கடங்கழிந்ததன்மையில்லவை எ-து ஓரறிவையுடையவெல்லாந்தானே கெடுதல்காணலாகும். அக்கல்லிரும்புகடானே வடிவுகெடுமுறைமை காண்டலில்லை அஃதன்றியும்,— பூணவேணுமேலுறும்பொருத்தமின்மை. எ-து. பொருந்தவோரறிவுண்டாயிற் கல்லிரும்பு மேல்நரகசொர்க்கம்பொருந்தவேண்டும் அதுபொருந்தாமையுங்காணலாகும்,— ஒன்றினின்மாணவேயணுப்பொருணிகண்டவாதி வைத்ததே. எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்றுசொல்லப்படாத கல்லிரும்புக ளணுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நிகண்டவாதிநீசொன்னாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-று. காணலாகுமென்பதனை யிரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமும் என்னுமும்மை தொக்கிநின்றது. மாணவே. எ-து. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லிரும்புகளணுப்பொருளென்பதனைமறுத்
துக்கூறிற்று. ஏணதொன்று பற்றிருல்வலியுள்ளது. (௧௦)

ஏணதொன்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொன
றினும் நீரணுவொன்றினும் தீயணுவொன்றினும் வாயு
வணுவொனறினும்,—புற்கலததினெய்தும் எ-து. முறையே
நிலமுதலியபுற்கலமுங கடலமுதலியபுற்கலமுந் தீபமுதலியபுற
கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமாய்த் தாமேதோன்று
ம்,—என்னில். எ-து என்றுசொல்லுவையாகில,— அககடஙக
ழிந்ததன்மையில் நாசமேநாணலாகும்.எ-து. அந்தநிலப்புற்கலத
தின்பேதமாகிய குடமுடைந்தமுறைமையா லதனகாரணமாகி
ய நிலவணுவுக்கு மநித்தியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அணு
நித்தியமெனபதுகூடாது அன்றிநிலமுதலியநாலணுவுஙகூடி ஒ
ருருபமாமென்னில்,—ஏனோநாலவை யொன்றினிற் பூணவுறு
ம்பொருத்தமின்மை எ-து. வலியடைய நிலவணுவுமுதல் நா
ன்காகிய வந்தவணுக்க ளொன்றுககொன்று பகையாதலால் ஒ
ருருபததிற் பொருநதுதற்கேறகும் பொருந்தமிலலை, ஆதலாலவ
வாறுகூடமாட்டாது. அதுவுமன்றி,— அணுப்பொருள்மாண நி
யாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுத தானேபரிணமிக்குமென்ற
து உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியாயவாதியான
அமணரில் ஆசீவகன்கொண்ட கொள்கையாம. எ-று. எனவே
உணக்கதைத்தேர்ந்தறியு மறிவில்லையென்பதாயிற்று. புற்கலநத
மென்புழி. அத்தும் இன்னும் அல்வழிககண்வநதன. என்று
ஒருசாராசிரியர். இதனில் பூணவேணுமேலுறும். எ-னை, பூண
வேணோர்நாலுறும். எ-ம். நிகண்டவாதிவைத்ததே எ-னை நியா
யவாதிவைத்ததே. எ-ம். கூறியதூஉம் விசேஷப் பொருளுணை
த்திருப்பதூஉம் காண்க, ஞானப்பிரகாசர் இந்தப்புற்கலம்ஞக்கு

மம், சூக்குமசூக்குமம், சூக்குமதூலம், தூலம், தூலசூக்குமம், தூல தூலமென வாறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன்மாவரணாதியுமாதியாகிநிற்கின்றகந்தமும், ஞானவரணாதி கன்மகந்தமும், ஆஹாராவரணாதிஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்ரவணாதிந்திரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாதபவாயுப் பிரத்தியதிகந்தமும், அவஸ்தவிஷயரைவகரணபூதலாதிகந்தமும்என்றாய் அவையெல்லாஙகூட்டி யுருபாரூபமென்றுமல் "பஞ்சாஸ்திமயம்" என்றளவிட்டுச் சொல்லியதென்னை. அன்றிசைவரைப்போலச் சேதனுசேதனமென்று பேசுகைககததமன்றே அறியாதவனேயென்க. "எணணுக்கனென்றுயவயவத்தாலீறுமுறுங், காணவற்றினித்தமிலேக்காண" "ஒன்றுதேயொன்றேடொன் றெவ்வாமையானென்கு, மொன்றியுருவாமெனஙகேது. எ-ம். அறிக. என்றா.

ஆறுகாரியஙகண்மாறவேதவஙகளாமெனின்
மாறிவாணிகஞ்செயாதிருககவஙதிடாதனம
ஈறிலாதவூழதென்னினெஙகுமுள்ள தூழதே
பேறுகாரியம்விடப்பிறபபதில்லேபேசிலே. (௧௧)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாறவேதவங்களாமெனின். எ-து. அறுவகையுவாப்புக்களுநீங்கவேதவமாமென்றுநீகூறின்,—மாறிவாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து. பொருள்களைப்பரிவர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்பப்பொருள்வந்தடையாதுஅதுபோல உவாப்புமாறி யொருதவஞ்செய்யாதிருந்தாற் றவம்வந்துகூடாது,— ஈறிலாதவூழதென்னி னெங்குமுள்ளதூழதே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னைவினைப்பயனுலே தவமுண்டாமென்றுசொல்லின் உவாப்பைக்கைவிடுதன்முதலாயினவு முன்னைவினைப்பயனுமாதலால்,— பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லை

பேசிலே. எ-து. தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகியகாரியத்தைவிட்டாலுண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணாமமாகிய வாறுவாப்புகளையும்விடுதலேதவமென்பதனை மறுத்துத தவவொழுககங்களினின்று தவஞ்செய்தாலலலது ஆறுகாரியத்தைவிடுதலினாலேயே தவஞ்சித்தியாதென்பதுகூறிற்று. ஆறுகாரியமாவது உழவு தொழில வணைவு வாணிகம் சிக்ஷை சிற்பம் என்பாருமுளர். (கக)

ஊழினைவலிதொட்டே யறுவகைததொழிலும் வருமெனககொளக. மனோவாககுககாயத்தாற செய்யப்பட்ட வெல்லாமூழ்தொட்டுவரும் இவைமூன்றையுமொழிநதவர் நிலமடைநதவாககலலது பிறப்பறாதென்க. "அறுதொழிலுமில்லை யசரங்களுககு முறுதிபெருமுதநியுளதோ." என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவாகருதது. மற்றொருவரும் ஒருபொருளைககொடுத் தொருபொருளைவாணிகத்தைச செய்யாதிருநதாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுககங்களைச் செய்யாதிருககத் தவம்சித்திக்க மாட்டாது. பொருள்வநதுசேர்தலுமூழென்னில் பொருள்களையார்ஜிககுமிடத்தும தவஞசெய்யுமிடத்து மற்றிடத்துங்காரணமாயுள்ள தூழாதலால, உழவுமுதலிய தொழில்களைவிடுதலாற் பந்தநிவாத்தியிலலை. என்றார்.

உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென் றுரைத்திடிற்
படவருந்துநோயினோர்கள்படர்வர்பொன்னெயிலெனுய்
திடவருந்தவின் பமிச்சைசெய்தல்செய்தல்செய்தியேற்
கெடவரிந்திடாயுஞசிகேடிலின்பமுன்னியே. (கஉ)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென்றுரைத்திடில். எ-து. சரீரம்வருந்துதலேபெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீ சொல்லின்,—படவருந்துநோயினோர்கள் படாவாபொன்னெயிலெனுய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச சரீரவின்பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைசசெய்வதுவே கேடிலலாதமோக்ஷத்தின் செய்தியென்றமையான் நோயினுன் மனோதுககிகளாய்மெலிவோா பொன்னெயில்வட்டஞ்சோகுவரென்று நீசொலலாய்,—திடவருந்தவின்பமிசசைசெய்தல செய்தல் செய்தியேல். எ-து முத்தியின்பத்தையாசைசெய்தல் சரீரமவருநதசசெயதறறன்மையேயென்னின்,— கெடவரிநதிடாயுஞசி சேடிலின்பமுன்னியே. எ-து. அந்தமுத்தியின்பதனைதககருதியுன்மூசகையறுததிடுவாயாக. எ-று. திடம் திடவெனநின்றது வருநத. எ-து. உடல்வருந்தவென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்துதல் மோக்ஷமென்பதனைமறுத்தக்கூறிற்று. செய்தி தன்மை. (கஉ)

உடல்வருந்தல். எ-து. தலையைப்பறித்தும வெயிலினின்றும் அக்கினியாலே காயப்பட்டசிலையிற்கிடந்தும் இவைமுதலான வறமுல் சரீரம்வருந்தல். எ-ம். சரீரம்வருத்தமே பலமாகாது பத்தியுஞானமு மாசையறுதியுமே மேலானநன்மையைத்தரும். பத்தியுஞ சாவாநுககிரகஞய்ச சேதனுசேதன பொரிதனைசிவனுடைய சீபாதம்பற்றேயாக வேணடும் சீவன்கள்போலக கன்மபலத்தாற் றேவபலமுதலானவைபெற்ற பிராணிகள் மேற்பிறபதியாகாது. ஞானமவனருளிச்செய்த சைவாகமப்படியேயாகவேணடும. ஆதலாலுடல்வருத்தமும அவனைநோககினற பலமாவதெனககொள்க என்றூா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா கெடவரிந்திடாய். எ-னை. கெடவருநதிடாயுனைி என்று பாட

மோதி உன்னுயிர கெடும்படிக்கு வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்றுரையுரைத்தனர். கெடவருந்திடாயுஞ்சில. எனறும்பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபொன்னெயி
னோவதென்னிலக்கன்மதநுநிசசயமிலாமையிற்
றீர்வதின்மைதீரின்வாயில்சேர்வதின்மைதெண்கட
னீர்வறந்தபின்புபூனைமீனருந்தநின்றதே. (கரு)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்பு பொன்னெயினேர்வதென்னின். எ-து. முன்ஜநநங்களிலுள்ளகருமந்தொலைய விந்தஜநநத்திலேபுசித்தாற பொன்னெயிலவட்டத்தைச்சென்று பொருந்துமென்றுநீசொல்லின்,— அககன்மநுநிசசயமிலாமையிற்றீர்வதின்மை எ-து. அகசன்மநதுசகளவின்மையால் நியமிக்கவறிவதிலலையாயப புசித்துதொலையாதுமாம்,—தீரின்வாயில்சேரவதின்மை. எ-து. கன்மம்பசித்துதொலைவுபெற்றுலிந்திரியஙகளுடன் சததாதிகூடுவதின்மையாம. அவைகூடாதொழியவே மோக்ஷவுபாயமான தவஞ்செய்தலுமில்லையாம். ஆதலாற் கன்மததைத்தொலையப்புசித்துப பொன்னெயிலவட்டத்தையடைவோமென்று நீகருதியிருததல,— தெணகடனீர்வறந்தபின்பு பூனைமீனருந்தநின்றதே. எ-து. பூனை தெளிந்தசமுத்திரதது நீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னககடவோமெனறுகருதியதுவறறுமளவும் பாரத்திருந்ததன்மைககொககும். எ-று. ஏகாரம் தேறறம். தெண்கடலென்றுற கன்மமளவில்லையென்பது கருத்து.

இசசெய்யுள் கன்மந்தொலையப்புசித்துவிட்டால் மோக்ஷமடையலாமென்பதனை மறுததுககூறிற்று. (கரு)

நிகண்டவாதிகூறுமுத்தி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகலமோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷம் பந்தமாதலால் சண்டிநிராகரித்ததுசகலமோக்ஷத்தை யெனக்கொள்க. இவற்றினியல்புகளெல்லாம் விரிவுரையிற் காண்க. எனருரோருரையாசிரியர்.

கூறுகூவன்மன்னுமக்குடங்குறித்துநீளக்கணா
யேறலுற்றதன்மைநீயொருத்தரின்றியேறுநல
வேறொருத்தனக்குடத்தைமீதுநின்றெடுக்கவே
யேறலுற்றதன்மையிற்சிவன்றிறத்துநின்றிடே. (௧௪)

(இ-ள்) கூறுகூவன்மன்னுமக்குடங்குறித்து நீளக்கணாயேறலுற்றதன்மை நீயொருத்தரின்றியேறுநல. எ-து. சொல்லப்பட்டகிணற்றினுட்கிடக்குங் குடங் கணையைநோக்கித் தானேயேறினுறைபோலும் ஒருகாத்தாவின்றிப் பொன்னெயில்வட்டத்தைநீசேருவமெனனுந்தன்மை,— வேறொருத்தனக்குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதன்மையிற்சிவன்றிறத்துநின்றிடே. எ-து. ஒருத்த னந்தக்கிணற்றிற்கிடந்தகுடத்தைமேலேநின்றெடுக்க அக்குடங்கணையேறியதன்மையொக்கக் காத்தாநின்று கன்மத்தைத்தொலைவித்து மேலாகியவீடுபேற்றைக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படிகொடுப்பான் சிவனேயாகையா லந்தச்சிவனையேதெய்வமாகக்கொண்டு அவனருளியவேதாகமங்களின் றிறமாகிய சரியைகிரியாயோகஞானங்களிலேநீயுநிற்பாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காத்தாகூட்டாமல் மோக்ஷங்கூடாதென்பதுகூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறும் பதினொன்குதிருவிருத்தமும் நிகண்டவாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று.()

இதனால் அகத்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்துஎன்ருா ஞானப்பிரகாசா. மற்ருெருவா காலமாகாசமிரணடிறகு ம வன்கூறுமிலக்கண முடன்பாடாதலானும் பசுவுகருப்பெதததி சை யிலக்கணஞ சிறிதொத்தலானும அந்தமூன்றினையு மறு த்திலா என்ருா.

நிகணடவாதிமதமறுதலை முறறிறறு.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கசுக.

ஆசீவகன்மதம்.

என்னுயிர தறகுப்போல வெவர்ககுமொத்திருபப னென று, தன்னுயிர்வருந்ததானுந்தலையினைப்பறித து ப்பாமேன், மனனுயிரொவறறினுககுமவருந்தவேயறஙக ளசொல்லு, மனனதோர்வாய்மையாசீவக னமணர்களி ற்கூறும. (க)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவாககுமொத்திருப்ப னென்று. எ-து. எனதான்மாவககு யான்கிருபைசெய்யுந்தன் மைபோல வெல்லாவான்மாககளுககும் யான்கிருபையொத்தி ருப்பனென்றுசொல்லின்,— தன்னுயிாவருந்தத்தானுந் தலையி னைப்பறித்து. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்தப்படததனற லைமயிாைப்பறித்து,—பார்மேன்மன்னுயிரொவற்றினுக்கும் வருந தவேயறஙகள்சொல்லு மனனதோாவாய்மையாசீவக னமணா களிறகூறும். எ-து. உலகின்கணிலைபெற்ற வான்மாக்களெலலா வற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவதுவேயறங்களாகச் சொல்லுமென னுந்தன்மையாகியசொல்லை யமணாிருவகையரி லாசீவகன்சொ

ல்லும் என்று. ஓ அசை. தலையினைப்பறித்தென்றது ஆகுபெயர், சினையுமுதலுமயங்கும்

மேலாசிவகன்மதங்கூறுவானாக தனுள்இச்செய்யுளாசிவகனதியல்புகூறிற்று (க)

திகம்பரமொடபினுமகேகாந்தவாதிகளாகிய நிகண்டிருந்தரல்லாத வாசிவகனென்க. என்றார் ஞானபிரகாசர்.

வரம்பிலாவறிவனுதிவைத்தநூற்பொருள்கடாமு
நிரம்பவேயணுக்களைந்துநிலம்புனறீகால்சீவன
பரந்திவைநின்றபான்மைபாரதுகடினஞ்சீதம்
கரும்புனலசுடுந்தீவாயுசலித்திடுமுயிர்போதத்தாம். ()

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கடாமு நிரம்பவேயணுக்களைந்து எ-து. அநந்தஞானனாகிய வருகபாமனாதியிலேயுண்டாக்கப்பட்டநூலின் பொருடானும் பூரணமாக வான்மாக்களைந்தென்றுகூறும் அவையாவன,—நிலம்புனறீகால்சீவன். எ-து. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆன்மா,—பரந்திவைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ்சீதங்கரும்புனலசுடுந்தீ வாயுசலித்திடு முயிர்போதத்தாம். எ-து அவ்வான்மாக்களைந்தும்விரிந்துநின்றமுறைமைசொல்லிற் பிருதிவிகடினமாம், அப்புசைத்தியமாம், அக்கினியுஷ்ணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்தையுடைத்தாம். எ-று. ஈற்றில் நூல்கூறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினோடுங்கூட்டுக.

இச்செய்யுளாசிவகன்மதமாகிய வணுக்களைந்தின் பொருங்குணமுங்கூறிற்று. (உ)

வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கடமு நிரம்பவேயணுக்களைந்து.எ-கு. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்கலியென்

டானெமக்கர்த்தன், அவனருளிச்செய்தவெனப்படுவதாகிய வேதாகமரூ நூல், அந்நூல்களிற்சொல்லப்பட்ட வீதிருக்குமாகிய வனறுகள நிலைநீக்கிக்கால் உயிரென்றுமைநது. எ-ம. இப்பொருள்க ளுமுடனுள்ளது கெடாது இல்லது தோன்றாது. அழதல ம்நதுக்க ல பொருணிகழ்ச்சியெனச் சொல்லுவன. இதற்கவனுரை "எல் லா மறைகலிதா னெயினுடையினி யொனபதுயாங்கிா நூலியாவு டையன், மன்பொருளனைப்பொருளுநியல்பா யவையின்பங்க டீசியங் காட்டபடெனச்சொல்ல" "உமைபாலிறைவன் னுலக முவக மிலனுய்ந, கினையானவையான் றெரிவிலறுருவம், வனை யாம்வகை வாளிடுமெவிலவினையன, புரையாவுறிவிற புகழ்பூரண னே" என்பதறிக எனறுரைஞானபிரகாசர்

பாரபுனல்பரக்குங்கீழ்மேற்படாநிற்குந்தேயுவாயுச்
சோவதுவிலங்கினுளளமவறறொடுசேருமவேறு
சாரவதுபெற்றபோதுசாரந்தவப்பொருளினறனமை
நேர்வதுமாகிநிற்குமிதுபொருணிகழ்த்துமாறே. (௯)

(இ-ள்.) பாரபுனலபரக்குங்கீழ் எ-து பிருதிவியுமப்புங் கீழ்விரிவையுடைத்தாய்நிற்கும்,—மேற்படாநிற்குந் தேயு வாயு எ-று தேயுவும வாயுவு மேலேவிரிவையுடைத்தாயநிற்கும்,— சோவதுவிலங்கினுளளமவற்றொடுசேரும் எ-து ஆணமாயா ணதுகாயத்தோடுஞ்சேருஞ் சோவையைக்கிற பிருதிவி யப புத தேயு வாயுவுமாகிய நாலான்மாக்களோடுங் கூடிநிற்கும்,— வேறுசாரவதுபெறறபோது சாரந்தவப்பொருளின்றன்மை நோ வதுமாகிநிற்கும். எ-து. இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச்செறி வாகப்பெறறவிடத்துக் காயத்தைவிடமாகக்கொண்டு அதனதன் றன்மைதானுகப்பொருந்திநிற்கும்,—இது பொருணிகழ்த்துமாறே. எ-து. இதுபஞ்சான்மாக்கள்செய்தியைச்சொல்லும்வழி. எ-று இச்செய்யுட்பஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழிகூறிற்று. (௯)

பார்புனல்பரக்குங்கீழ்மேற் படர்ந்திடுந்தேயுவாயுச் சேர்வ
துவிலங்கியுள்ள மவற்றொடுஞ்சேரும் எ-று. பார்பரக்கும்புனல்
கீழ்படர்ந்திடும் தேயுமேல் வாயுவிலங்கிச்சேர்வது உள்ளமவற்
றொடுஞ்சேரும் எனஅனுவதித்து, பூமிவிரியும் நீர்கீழ்நோக்கிச்செ
ல்லும் தீமேனோக்கிச்செல்லும் வாயுக்குறுக்கிட்டோடும் உயிரான
திவற்றொடுஞ்சேரும் எனஉரையுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசரும
மற்றோராசிரியரும். படர்ந்திடுமென்னுஞ்சொல் சிங்கநோக்காய்ப்
புனல்கீழ்படர்ந்திடும் தேயுமேல்படர்ந்திடும் எனநின்றது. இ
வைபொருளை பிரதிபாதிக்கும நவந்திரட்சொல்லப்பட்ட நிலமு
தன்முதலைந்து மூர்த்தத்திரவியங்களாம். அவற்றுள்நிலமுதலிய நா
ன்முதலாயின வுயிரின்பாலாம். நிலமுதலநான்கின் பாலாயி
னவை "மொன்றின யொருவி" என்றபாட்டில் வருவதறிக

உணர்தராவணுக்கணுகு வொன்றுகெட்டொன்றதாகா
புணர்தராவொன்றிற்புக்கொன்றாகிலும்பொருந்திவாழு
மணைதராபுதியவந்திங்கழிதராபழையவான
வினைதராவொன்றொன்றாகிமாறுதலொன்றுமின்றே. ()

(இ-ள்.) உணர்தராவணுக்கணும். எ-து. ஜீவனையொ
ழிந்தநான்காண்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுந்தன்மையல்ல
வாம்,—ஒன்றுகெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வாண்மாக்கணா
ன்கு மோரொன்றுகெட்டோரொன்றுமாகா,— புணர்தராவொ
ன்றிற்புக்கொன்று. எ-து. ஓராண்மாவினிடத்திலேபுக்கோராண்
மாகூடிநில்லாது,— ஆகிலும்பொருந்திவாழும். எ-து. அப்படிக்
கூடாதாயினுங் காயமாமிடத்துப்பொருந்தியுநிற்கும்,— அணைத
ராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்வாண்மாக்களாதியிற்கூட்டமின்
றியிவ்விடத்துப்புதிதாகவந்து கூடுவதுஞ்செய்யாது,— அழிதரா

பழையவான. எ - து. பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முளை டாகாது,—இணைதராவொன்றொன்றுகி. எ - து. அவ்வான்மா க்கள்கூடுமிடத்துச் சேரக்கூடுவதொழிந்து ஓரொன்றாகக்கூடுவ தாஞ்செய்யாது,—மாறுதலொன் றுமினறே. எ-து. இவையிற்றி ன்செய்தியொருக்காலுமொழிவதில்லை. எ-று.

இசசெய்யு ளான்மாவொழிந்ததாலுவகையணுக்களும்வேறு பட்டுநிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவினமையுங்கூறிற்று

சூரியன்விளங்கும பகற்காலத்திற் செவ்வாயமுதலியகிரக ங்களமறைந்தனபோலவு மோரகாலத்துத தோன்றுவனபோல வுங்காணினு, மந்தக்கிரகஙகள் எக்காலததது மொருதன்மையாயி ருந்தாற்போல வஞ்சுகசஞ்சாரமு முற்பததியுமுடையனபோலக் காணினு மவைநித்தியமேயாம் என்றா ஞானப்பிரகாசரு மற் றொருவாயாசிரியரும.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுககுதல்குவித் தலுான்ற, லுண்டுநின்றுலததன்மீட்ட லுடைத்திடலொ ன்றுமொண்ணு, விண்டுபினபுறம்பும்போகும்வேறுநின் றுள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென் றுமெஙகும்பரந்தொரு தன்மைப்பாலே. (௫)

(இ-ள்.) கொணடுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித் தலூன்ற லுண்டுநின்றுலந்தன்மீட்ட லுடைத்திட லொன்று மொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவானமாக்களை முன்னேயுண்டா ய்க்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவாத்திப்பித்தலு மதனையெல்லை யிலேகுறுக்குதலுஞ் சேறவெடுக்குதலு மவையிறறிலேயுற்றுநிற றலு மதனையுண்டு நின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவை யிறறைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றிஞென்றுஞ் செய்

யவொன்றது,— விண்டபின்புறம்பும்போகும். எ-து. விரிந்த வண்டகோளகைக கப்புறத்துமுண்டாம்,— வேறுநின்றுள்ளு மேவும். எ-து. அதற்குவேறறுமைப்பட் டுருசகளுள்ளும்பொரு ந்தும்,— பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரநதொருதன்மைப்பா லே. எ-து. முறகாலதது மிக்காலதது மெசகாலதது மெவ்விட ந்து நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருசகும். எ-று. விரித ல பரப்புதல, அஃதாவது—சிருஷ்டி. நீட்டல் வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுககல ஒடுககுதல், அஃதாவது—சங்கார ம. குவிததல ஒன்றினுட்செறிததல, அஃதாயது—சருவசங்கா ரம். ஊன்றல உற்றுநிறறல, அஃதாவது—முததியினகட்சேற ல். உணடுநின்றுலத்தல் உணடுநின்றுகெடுதல, நின்றபகுதியு முணவாகலின உணடுநின்றென்றுகூறறது. பீட்டல மீளவிடு தல, அஃது உமிழதல. உடைநநிடல் சினனப்படுதல், அஃத டையகளைககெடுத்தல்.

இசசெய்யு ளிவவனுககொருவரா னியமிக்கப்பட்டதல லவென்று கூறிறறு. (௫)

கண்ணினிறகாணவொண் ணசனித்தந்தக்கன்மத்தாலே
நண்ணிடுமுருககளாகிநினறபினநரரோகாண்பார்
விணணினிற்றேவாகாண்பரோரணுமிக்கநான்கா [னே.
யெண்ணியபொருளகளெல்லாமிசைவதென்றியம்புமின்

(இ-ள்) கணணினிறகாணவொணணு சனித்தந்தக்கன்ம ததாலே நணணிடுமுருககளாகி எ-து. முற்கூறியவணுக்க ளொ ன்றினில் ஆன்மவென்னுமணுப்பொருள் கண்ணிற்காண்டற்கரி தாகி யக்கன்மத்தாலேஞிக துருககளாகப் பொருந்திநின்றிடு ம்,— நின்றபின்நரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்மவுருவொடுநி ன்றபின்நரரோகாண்பார கூடநின்றபின் யாவரோகாண்கிற்பா

ர்.—விண்ணினிற் றேவர்காண்பர். எ-து. விண்ணாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திற் றேவராகிய வுருக்காமனே காணவல்லான்,—ஒரணுமிக்கநான்காயெண்ணிய பொருள்களெல்லா மிசைவதென்றியம்புமின்னே. எ-து ஆணமலனுமொன்றுந் தன்னையொழிந்தவணுக்களைக்குமா யெண்ணப்பட்ட வுருக்களெல்லாவற்றுள்ளுமிப்படிச் சேர்ந்தபொருந்தும் என்றுகண்டநூல்சொல்லும். எ-று. நான்காயென்பதனை நான்குமாயென வும்மை விரிக்க.

இச்செய்யுளானுக்களிக்கி றுன்மவனுவியல்பு கூறிற்று நரரோகாண்பார உருவங்களசொன்னதின்றால, நாராற்காணவரிது. விண்ணிற்றேவர்காண்பார பொற்கத்திலுள்ள தேவர்காண்பாரோ, அணுவேமிக்கநான்காக நிலவாறுமுதலாக வெண்ணபடாநிற்கிற பொருள்களெல்லாம் பொருந்துவதிப்படிக்கேபொருந்துமென்றவாறு. இவைபொருளொற்றி னிலைமையெனக்கொ க. நான்காவெண்ணியபொருள நில நீர தீ வளி. (க

"கண்ணிற்றகாணப்பட்டவவைகளாக்கையென, வன்னுமறம்பாவத்திருல்." "நாகாணபாராக்கையினைச்சாருநாள்குறு, சுரர்காணபரென்றேதுணி." இவைபொருளொற்றிநிலையென்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இயம்பும். எ-து. ஒன்பதுகதியொன்றுநூல்சொல்லும் எ-ம். கண்ணினிற்காணவொண்ணு எனவே அருவமென்றாயிற்று. நின்றபின். எ-து பின்னிற்றுவினையெச்சம். மிக்க. எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு எ-ம். கூறினர் மற்றொருவாசிரியர்.

ஒன்றினையொருவிமூன்றங்குறறிடாவிரண்டுவிட்டு
நின்றிடாதிரண்டுகூடுநெறியிலநான்குநீர்மூன்

றின்றிரண்டு மூல்காலொன்றாயிசைந்திடும்பூமியிவ்வா
றென்றுநீர்தீகாலாகியீண்டுவதென்றியம்பும.   (எ)

(இ-ள்) ஒன்றினையொன்றுவிமூன்றாய் கூறிடா. எ-து ஒ
ன்றாமொன்றிரண்டு நிலத்தியான குணங்களைந்தும் தம்மிற்கூடு
விட்டது நான்கினைவிட்டு மூன்றுண்டுந் தம்மிற்கூடிநில்லாது,—
இரண்டினைவிட்டுநின்று விடாதிரண்டு. எ-து. இரண்டுவிட்டு இரண்
டுங்கூடாது (எனவேகூடிநின்ற இவைநான்குங்கூடி நிற்கு
மெனபதுகருத்து.)—கூடுநெறி. எ-து. இவைநான்கும் தம்மிற்கூ
டிநிற்குமென்று சொல்லுமுறைமையாய நெறியென்னின்
ப.—நிலநான்கு நீர்மூன்றின் திரண்டுமூல காலொன்றாயிசை
ந்திடும். எ-து. பிருதிவியில் சத்தாதிபரிசநான்கும், அப்புவி
ல் சத்தபரிசமூன்றும், அக்கினியில் ரூபபரிசமிரண்டும், வாயு
வில் பரிசமொன்றுமாகியகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கும்,— பூமி
யிவ்வாறென்று நீர்தீகாலாகியீண்டுவதென்றியம்பும். எ-து.
இந்தமுறைமையிலே பிருதிவியப்புதேயுவாயுவென்றுசொல்லு ம
ரூபங்களின்குணங்கள் கூடிநிற்குமென்று சொல்லுநூல்கள்.எ-று

இச்செய்யுளானுங்கள் நாலினகுணங்களே யுருக்களிற்கூ
டிநிற்குமென்பது கூறிற்று.   (எ)

வெண்மைநனபொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்
மைபசசை, யுண்மையிவ்வாறினுளளுந கழிவெண்மை
யோகருவீட்டின், வண்மையதாகச்சேருமதறிவையுருவ
மபறறி, யுண்மையவ்வொட்டுதநீட்டுககலபபினி லுண
ருமெனறுன.   (அ)

(இ-ள்.) வெணமை நனபொன்மை செம்மை நீல் கழிவெ
ணமை பசசை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண்மையு

நன்றாகியபொன்மையுஞ் சிவப்பு நீலமு மிகக்வெண்மையும் ப
சசையுமாகிய வாறுவன்னமுள, இவ்வாறு வன்னத்தினுள்ளு
ம்,— கழிவெண்மையோங்குவீட்டின் வண்மையதாகச்சேரும
எ-து. மிககவெண்மையென்று கூறியவன்னமே பெரியபொ
ன்னெயில்வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச்
சேரும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி. எ-து ஒழிந்த பொன்மை வெ
ண்மை சிவப்பு நீலம் பசசை யென்னுமைந்துவன்னமு மறை
யனுசக ஞன்கிளுள வடிவுகளைக்கூடிநிறக,— உண்மையய
வொட்டுத்திட்டுகலப்பினி லுணருமென்றன. எ-து. அநதவா
ன்மாவான திவ்வுருசக்கப்பபர தலை நிழிதல கூடுத லிவையிற்
றுலறியுமென்றன எ-று உண்மையெயனற ஞானமாயுககாகு
பெயர். அய என்ற நகரச்சுட்டு, அவ்வுணமையெனககூட்கெ இ
ன் ஐந்தனுருபு, ஏதுபபொருண்மைக்கணவந்தது.

இச்செய்யுள வன்னமாறெனபதூஉ மவற்றுள் வீட்டுலகை
ப்பற்றிநிற்கும்வன்ன மின்னதென்பதூஉ முருககளைபபற்றிநிற்கு
ம்வன்னமின்னதெனபதூஉங் கூறிற்று. (அ)

"ஒட்டித்திட்டுகலப்பினொரு முயிராசானிவற்றை, பட்ட
பொழுதுடலின்பால."[1] எனறனமா ஒட்டுததிட்டுகலப்பாலறி
யுமெனபதூங்காணக என்றா ஞானபபிரகாசா கழிவெணமை
யோங்கும் வீட்டின்வணமையதாகச்சேரும்' எ-து. மிகுந்தவெ
ள்ளைநிறமானது உயாந்த மோக்ஷததின்குணமாகப் பொருநது
ம்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி யுளளமையில எ-து மற்றவைந்து
நிறங்களும் வடிவுகளைபபற்றி யிருததலாவது பெதததமாம். மோ
க்ஷத்தைநீயு முருவபபொருளகளையுமுயிரானது,— ஒட்டித்திட்டுக
கலப்பினி லுணருமென்றன். எ-து. நூலைககேட்டலாலும் வி
டயஙகளைத்தீண்டலாலு மிந்திரியங்களைக்கலததலாலு மறியுமெ

ன் றருசுன்சொன்னன். எ-று. கழிவெண்மையறிவது மோக்ஷ மெனவே யொழிந்தவைந்துநிறப்பொருளையு மறிவது பெத்தமெனக. ஒட்டுகக்கலப்பினில. எ-கு முனசௌநதிராநதிகனமததில் "போதமுனடியிாகட்கு" எனனுருசெய்யுள்ற கூறியவாறேகொள்க என்றுயகூறினா மற்றேருரையாசிரியா.

பேறிழவிடை யூறின பயபிரிவிலாதிருக்கைமறறும
வேறெருநாட் டிறசேறலவிளைநதிடுமூபபுசசாதல
கூறியவெட்டுமுனனேகருவிலுட்கொணடதாகுந
தேறியவூழிறபடடுசசெலவதிவவுலகமெனறுன.   (கூ)

(இ-ள்.) பேறிழவிடையூறின்பம பிரிவிலாதிருக்கைமறறும வேறெருநாட்டிறசேறல விளைநதிடுமூபபுசசாதல கூறிய வெட்டு முன்னேகருவினுட கொணடதாகும. எ-து. வறுமை செலவமுதலிய கூடுதலு மவைநீஙகுதலும துககமுறுதலுஞ சுகமுறுதலு முடலொடிசிஙகாமையும வேறநாட்டுச்சேறலும் விருததாவததையு மரணமுமென்று சொலலபபட்டவெட்டு முற்பிறபபின்வினையினுளதாய காடபமோககையிலே கைசகொள்ளபபட்டுளளதாம், —தேறியவூழிறபட்டுச செலவதிவவுலகமென றுன். எ-து அதலாற தெரிநதுதெளியபபட்ட முறபிறபபிறசெயத வினையிலகபபட்டு இம்முறைமையிலேநடநது செலவதிவ்வுலகமெனறுன் எ-று.

இசசெய்யுள் மூழவினைப் யனெட்டுவகையாகக் கருவிலேவந்து பொருநதுமெனபதூஉ மவவூழவினைப்பயனிலகபபட்டுச செல்வதே யுலகமுறைமையென்பதூஉங் கூறிற்று.   (கூ)

பேறிழவின்பம் பிணிமூப்புச்சாக்காடென் றுறுக்கநிககிறுநதவாதிகொண்டான் அவனிற்பேதித்தவ னெட்டாகக்கொண்

டான்என்முா ஞானப்பிரகாசா. பேறிழவு. எ-கு. பேறு. எ-து. செலவமுதலிய பொருள்களைபபெறுதலும்,—இழவு. எ-து. பெ றறபொருளைபபிழததலும். எ-ம். பிறிவிலாதிருததை. எ-து. பிரி யாமலொருதேசததிலிருததலும் எ-ம் தெளிவுப்பொருள்கூற ன ரோருளையாசிரியா. உலகம் ஆகுபெயா. உலகமென்னுஞ் சொலலோககி- செலவமெனமுடிநதது.

புண்ணியபாவமெனுமிரண்டினும்பொருந்தவைத்தே
யெண்ணியவிவற்றிஞேடுமேழெனவெவகளோடு
நண்ணியவொருவனகூறுஞானமிவ்வாறதெனறு
கண்ணியகருத்திஞேர்கள்கதியிணைககாண்பரொனறுன()

(இ-ள்.) புண்ணியபாவமென்னு மிரண்டினும் பொருந்த வைத்தே யெண்ணியவிவற்றிஞேடு மேழென. எ-து. புண்ணி யபாவமென்று மிரண்டினுடனேயும் பொருந்தவைத்துக்கூட்டவை திவற்றிஞேடுமேழெனவெண்ணி,—எவகளோடு நண்ணியவொ ருவனகூறு ஞானமிவ்வாறதென்று கண்ணியகருத்திஞேர்கள் கதியிணைககாண்பரொன்றுன். எ-து. ஏகாசமயாதிஞேடுபொ ருந்திக கர்த்தாவான வொப்பற்றவொருகபாமனருளிய ஞானமிர தன்மைத்தென் றுரிணைக்கூட்டக கருதுயகருத்தை யுடையவாக ளே ?கதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக காணுவா எ-று. ஏழெனவொருவன்கூறுமென்ச ஊழென்பதினை ஏழாம் வேற்றுமையாகவியுரைபபிறுமமையும். நண்ணியஎன்பது .. இனயெச்சம்.

இசசெய்யுளணுக்கஇனத்தினுடன் புண்ணியபாவத்தையுங் கூட்டி ஏழென்பதே நூன்முடிவென்று முதநிமுடிவெனறுங் கூறிற்று.

என்னுயிரொன்றுஞ்செய்யுணமுத விச்செய்யுட்காறுஞ்செ
ய்யுள்பத்தினும் ஆசிவகன்மதயகூறிற்று. ஞானமியொறு. எ-து
ஞாலமிவ்வாறதெனவுரைபாடம் (௧௦)

எங்களோடே ஒருவனையப்பொருவன்கூறும எ-து யாறு
ங்கடவாதியுமாகிய பெருமையொருத்தரு வருவாதியொ
ருவன சொல்லுவான் அன்றியும,—ஞாலமிவ்வாறதென்று க
ணிணியகருசகிரேறர்கள கதியினைச்சாரைப்போருன. எ-து.
பூமியிருந்தவெழுத்துவாயிருக்கு முறைமையறிந்தபொருணிய வெ
வ்வினையுடையோர்கள் மோக்ஷத்தையடைவோர்கள் என்றுபொ
ருளறன் என்றுரைப்பொருள தரையாசிரியர் அநுவாதி
க்ஷமணி பொருயினன் தநிகட்டபோதிமத்தில முதலா
வதுசெய்யுளுக்குக் கூறியவிசேடக்குறிப்பிற்காணக

ஆசீவகன்மத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௰௧.

ஆசீவகன்மதமறுத்தல்.

வாராநெறிவீடானபின்மண்மேலவனவந்து
தாராமையினாலானதுதானேவுளதின்றுஞ்
சேராமையிலணுவானவையைந்துமொருதேயத்
தோராவொருகாலத்தினிலொன்றாமுணர்வின்றாம். (௧)

(இ-ள்.) வாராநெறிவீடு. எ-து. மோக்ஷமெனறுகூறப்பட்டது மீண்டுகாயமெடுத்துவாராவழியாம்,—ஆனபின். எ-து அப்படியானவிடத்து வீடுபெற்றவன் பூமியிடத்துவாரான்,—மணமேலவன்வந்து தாராமையினாலானது தானேவுளதின்றும்.

எ-று. வீட்டிலகத்திருந்தவருகபாமன் பூமியிடத்துவந்து நூற்றுமுறைமையில்லையாகையால் நூலானது தானுண்டாம்வழியில்லையாம்,— சேராமையிலனுவானவையைந்துமொருதேயத்து எ-து ஒப்பற்றதேசமாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திலவையனுவுருசேராதாகையால் சரீரியாந்தன்மையில்லையாகும். அதனால்,—ஓரொருகாலத்தினில. எ-து. ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டானும்,— ஒன்றுமுணாவினனும். எ-து. அஃதன்றியுங்கிழானவனுககளிரண்டின்செய்தியை யறியவுமாட்டான். ஆகையாலனுசகளெல்லாவற்றையுங் கூட்டியொன்றாகவுமுணருமுணர்வையுமுடையனல்லன். எ-று. பின்என்ற தேழாம்வேற்றுமையிடப்பொருள். ஏகாரந்தெரிநிலை. வுணர்வமின்றும்எனவும்எண்மயிரிக்க.

இவ்விகன்மசாதைதமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள பொன்னெயில்வட்டத்தைவைகையனுவுஞ் சேராதாகையால் வயமாட்டமன்சரீரியாய் நூலசொல்லுந்தன்மையிலனென்றுமறுத்தருக்கூறிற்று. (க)

அவன் றன்பேசாமற்சைவத்தையுமறிவானென்று மௌனங்கொண்டிருப்பானென்றுஞ் சொன்னாய. அவன்சர்வத்தையுமறிந்தமையாதிருந்தபெறாய பேசாமையாற் பெறறெனனிற பேசாதவாலமேகாடாவதவிருக்ஷாதிகளு முழுதுணாந்தனவாகுமே அன்றியுஞ் சகலத்தையுமறிந்து பேசாதிருப்பனுகில ஆனமாக்களிடத்தில் கிருபையுடையனல்லன், அறிந்தொன்றைப்பிறாபிழைகூறுமபொருட்டோயாதலின் விரதவாகதோசத்தி தன்னிடத்துளதாது தவாதகாடபோல விரக்கமுமற்றுப்பாபிஷடனுமாமனென்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஓரொருகாலத்தினில. எ-கு ஒருக்ஷணப்பொழுதினில சாவத்தையுமறியான் என்பதுவமாம்.

இருபான்மையரிவாமண்டலாசெமபோதகவொன்றே
வருபான்மையரிவாமண்டலாமண்மேல்வருநூலுந
தருபான்மையவொனினீதலமதில்வாழ்பவாதமபோ
லொருபான்மையினுளராகுவருணராதுணைசெயதாய. ()

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவா. எ-நு. இப்பாருககுவாமிக ளிரணடுபெகுதியராயிருப்பா,— மணடலாசெமபோதகவொனறே எ-து. மணடலமென்றுகு செம்போதமவொன்றுமயவிருவரி ன்,—வருபானமையரிவாமணடலா எ-நு. இபபடியருமபகுதி யையுடைய விவாமணடலா,— மனமேலவருநூலுந்தருபான மையவொனினி. எ-நு. மணடலாகியவிவருலகததினகணனே வந் தனுககளைந்தினசெயதியு மொருமே,ற நுலகததின்க ணணடச்குநூல்செய்த பகுதியையுடையவொன்று நீசொல்லுகின றுயாயின்,— தலமதிலவாழ்பவாநம்போ லொருபான்மையினு ளராகுவர். எ-து. அம்மணடலா பூமியிலவாழுமான்மாக்களைப் போ லொருபகுதியிலேயாகுவா. ஆகவேயோருருவிரணடுபேத ப்பட் டதிலொன்றுமானுடததன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன் மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆதலால,—உணராதுணைசெய்தாய். எ-து. விசாரியாமற்சொன்னுய். எ-று. இவா ஒருவனாககூறும் பன்மை. இவரிருபான்மையவொனமாறுக. மணடலரிவனொவு மாறுக. மண்டலா பூமியிலுள்ளாா. செமபோதகா மிக்கவறிவு டையாா.

இச்செய்யு ளருகப்ரமரிருவகைப்பட்டு மண்டலததின்க ண்வீந்து நூல்சொன்னுவொன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (உ)

வானத்திந்திரதநுப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்ற றியாமற்சொனனுய். ஆதித்தியகிரண மேகபடலத்துத தற்கா லவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிறக்கும். அஃததின்வரலா

ருதலா லாப்தனுங் காரணஜந்நியமுக விசைத்தாயன்றே "இசைத்தலியன்மண்டல ரிரங்கியென்று, யிசைப்பாமவாகவென்பினதி" "மண்டலாநாமாக்கையுறுவாககிறுறு ழுரைகளின, மண்டலதராககொப்பாமதி." "ஆகலைகயிலபொன்னி லறிவுமிலாகாலவாமகு, வாககுமிலையென்றேமதி" என்பதும், நிக. என்றாருணபிரகாசர். மண்டலா பூமியிலவருவனவே செம்போநகா பொன்னெயிலவட்டத் திருப்பானபதவெனகருதது. நலமதில வாழுபவா நம்போலொருபான்மையிலுளர் எனவே மயககவர் லிலாவுடைய னென்பதாயிற்று என்றா மறறேருணையாசிரியர்

உயிரானவையுடனீண்டிடலொட்டுக்கலப்பெய்தும
பயில்வாலுணர்வெய்துமமெனுமொழியானவைபழுதாக
துயிலாதருமவாபாலகாதொடரார்றிவினை நீ
செயிராதருமுறையேதருமதுவோவுனசெயலே. (ரு)

(இ-ள) உயிரானவையுடனீண்டிட லொட்டிக்கலப்பெய்தும் பயில்வாலுணர்வெய்தும் மெனுமொழியானவைபழுதாம். எ-து. ஆன்மாக்களானவை யுடனேப்பற்றிய முற்றுங் கலந்துஞ் செய்யுந்தொழிலாலே யறிவையடைபொருந்துமென்று நீசொலலுஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும அம்மெந்நுனமெனனில,—துயிலாதருமவாபாலகா தொடராரறிவினை. எ-து. மிககவுறக்கம பொருந்தினவரும் பாலவயதையடைந்தவரும் பற்றிய முற்றுங் கலந்து மறிவினையறியமாட்டார்,—நீசெயிராதருமுறையே தரும். எ-து. (நீதருமுறைசெயிராதரும்) எனமாறுக. நீ சொல்லுஞ்சொற்றானே குற்றத்தைமிகவுந்தரும்,— அதுவோவுனசெயலே. எ-து. உன்றொழிலுமத்தனையோ. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மா வுடலிலொட்டியுந் திணடியுங் கலந்துமறியுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ரு)

அன்றியும் ஜீவனுமசுசிப்பு மேலேறுகசியெழுந்திருச்சுறுஞ் சீரென்றாய் இந்தயோகாலத்தடங்கிச் சந்திரமண்டலத்தளவு மூயிர்போகக் கண்டிலமன்றோ இவன்கன்மத்துக்கீடாக நரகசொர்க்கங்களிலே சுழலுமென்பது மறந்தாயோ அப்படிச்சொல்வாயாக என்றாள் ஞானப்பிரகாசர். உயிரானதைப் புகல எ-து. ஞானங்களுடம்பொடு கூடி,—நினைவோடுடல் கலப்பெய்தும யில்வால். எ-து. விடயங்களைச் சிந்தையும் நாவுங்கேட்டலுமிந்திரியங்களைக் கலந்ததுமாகிய மூன்றினைப்பொருந்தும் பழக்கத்தால் என்றுரையுரைத்தனை பொருளாயாகிய

அணுவானவைகீழ்மேலுளவாலுலவயவமு
நணுகாவெனலாமேவரினாசமமைவெயது
மணுகாவெனினிவைதொள்ளைகொளாகமமுளவாகும்
துணிவாலிவைகலவாபலதொகையாமவகையிலவாம. ()

(இ-ள்.) அணுவானவை கீழ்மேலுளவாலும் எ-து. அன்மாவொழிந் தணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதலான ஈனகிற் கீழேயிரணுளவாயு மேலேயிரணுளவாயு நிற்குமாயின,—அவயவமு நணுகாவெனலாமே எ-து. அவைகாரணமான சரீரவவயவங்களுங்கூடாவாயக் கீழ்மேலுமாய் வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும்,—வரின். எ-து. அவவணுக்களுன்குஞ் சரீரவவயவத்தில் கூடிவருமாயின,—நாசம்மைவெய்துமே. எ-து அவவணுக்களை நித்தியமென்று நீ முன்னாககூறியது மித்தியையாம்,— அணுகாவெனின். எ-து. அவைசரீரவவயவங்களினும் பொருந்தாதென்று நீகூறின்,—இவைதொளளைகொளாகம் முளவாகுந் துணிவாலிவைகலவா பல தொகையாம்வகையிலவாம.எ-து. (இவைகலவாபலதொகையா

ம் வகையிலவாம் துணிவாலிவை தொள்ளைகொளாகம்முளவாகு
ம்)எனமாறுக. அவ்வணுக்களின் குணங்களாகிய வுதிரமாமிசாதி
களுங் கலந்துநில்லாதுமா யணுக்களுனின்கூறுபலவுங்கூடிய
திரட்சியுங்காயத்திறசில்லையுமாய்த் துணிந்தறியுமிடத்துச்சரீரமு
றைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டுநெகிழ்ந்ததில்லையாம். எ-று
ஏஒவினு. வகையுமிலவாம எனறவும்மை தொக்குநின்றது.

இச்செய்யுளான்குரு சரீரத்தோடுகூடாதென்பதனை மறுந்
துக் கூடுமென்பதனானே பூதகாரியநித்தமென்பதனையுமறுத்துக்
கூறிற்று. (௪)

இவனும் க்ஷமானில பேதமாகிய மநேகாந்தஞ்சொல்
லாம லேகாந்தஞ்சொல்வான். எ-ம. உள்ளதுகெடாதில்ல து
ணடாகாதென்னும் பக்ஷமுடையனுதலால சரீரம்பொருந்திய
ழியுமெனபது கூடா எ-ம. கூறினாஞானப்பிரகாசா. தொள
ளைகொளாகம். எ-து. அந்தவணுக்கள் துளைபைபபொருந்தியவ
டிவினையுடையனவாக வேணடும என்றாரொருவாசிரியா.

மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னிற்
றொகைநாலிடையறலாலவைதொகுமாறிலவாகும
பகையாகையின்மிசைதாழ்மையினிலையாவகைபண்ணு
நகையாமுளைகழியாயிரமவைதூணெனநண்ணு. (௫)

இ-ள்.) மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னி
ல்.எ-து.இவ்வணுக்களுனகுமன்றி வேறேயறியத்தக்கதொருமி
க்க வணுவுண்டாகையினலே மிகவும்யோனிபேதங்களாகிய வு
ருக்களாமென்றுநீகூறின்,—தொகைநாலிடையறலாலவைதொ
குமாறிலவாகும். எ-து அணுக்களுலின்கூட்ட மிகவும்பொரு
ந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையா லறியுமணு விவற்றைக்கூட்டு

னவைகூடிநிற்குமவழியில்லையாம். அஃதன்றியும்,—பகையாகை யின் மிசைதாழமையி னிலையாவகைப்பணுவும. எ-து. அவ்வணு க்களுளு மேலுங்கீழுமாய நிறகையாலுந் தம்மிற்பகையாகையா லு மானமாவேரிடத்துக் கூடாவகையைச் செய்யாநிற்கும்,— நகையாமுனாசுழியாயிர மவைத்துவனைனனே. எ-து. (சுழியா யிர மவைத்துவனைனனே நகையாமுனா) எனமாறுக. சுழிக கோலாயிரங்கூடினுந் துறுகாத்தன்மைபோல வணுக்கள் டியபநுகொளவிடே யுருக்களாயிற்றாகையால நீகூறியது நகை யாம் எ-று.

இச்செய்யுளாறுமக்கள் கூடியே யுருக்களாமென்பதனை மறு த்துக்கூறிற்று (௫)

மிசையாவனு வளவாகையி னவையாமிகவென்னில். —நு அநேகமணுக்கடைகூடாயிருந்தலாற் றேகாதிபிரபஞ்ச ங்களாகியவவை மிகவுண்டாயினவனில என்று ஞானபிரகா சாசாரியருரைவரும்.

கூடாவணுவறியாமையினவள் கூட்டுதல கூறி
னாடாவளியணுவானவை நணுகச்செய்பவனை
நீடாவினைதனுலெனினினைவினறதுவினருந
தோடாவொருவனை நீயிவைசெயவானுளனென்றே. (௬)

(இ-ள்.) கூடாவணுவறியாமையின எ-து நீகூறியவைவ கையணுக்களுந் தனக்கென்னவறிவில்லாதாகையா லவவடி வெடுத்துக்கொள்ளவல்லதனறு,—வளிகூட்டுதலகூறின். எ-து. வாயுவாகியவணு வொழிந்தவணுக்களைமுனறையு மான்மாவா கியவணுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்றுநீகூறின்,—நாடாவளி யணுவானவை நணுகச்செயுமவனா. எ-து. வாயுவானதவ்வணு

களைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்யு மான்மாக்களையறியமாட்டாது,—கூடாவினைதன்றலெனின். எ-து பழையகன்மந்தந்றலே வாயுக்கூட்டுமென்னில்,—நினைவின்றதுவின்றும். எ-து அந்தக்கன்மமு மறிவையுடையவல்லவாகையா லுறுங்கூட்டமாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டு கூட்டுவிக்கவுமாட்டாது,—கூடாவொருவனை நீயிவைசெய் வா னென்னவேறே. எ-து இவனுக்களிந்தையுங் கன்மத்தையுங்கூட்டிக் காயமுண்டாக்குவதொரு கர்த்தாவுளனென்பதனை யாராயவாய் எ-று.

இச்செய்யுளாலணுக்களுக்குங் காயமாகு நான்மேகூறுமெ பதனையும் வாயு காயத்தைக்கூட்டுமென்பதனையுங் கன்மங்கூட்டுமென்பதனையு மறுத்துக்கூறினர் என்னை யோகக்காட்ப ஞானங்களை கன்மத்தாற்றீராதெனப்படுதற்கு

வாராநெறியென்னுஞ்செய்யுண்முதல் விச்செய்யுட்காறும் சிவகன்மத்தை மறுத்துக்கூறிற்று. (கூ)

உயிர்க்குந் தனக்கென்னவறிவில்லாமையா லுயிராதும் வைகள் கூடாதென்க. "உணர்ந்துயிரினையும் பூதவுடம் யுணராது தானேயறிந்து." "கட்டும்வினைக்குமறிவில்லையுயிர்க்காக்கத்தைக் கூட்டவல்லதிலையென்க கொள்" "மனனிரவனிவனிக்குமிலமதியவைக, எனனுருபிரினை யெயங்கன்" "உடலைச்சமைக்க வுயிருமறியா, துடலினையொன்றப் பிரியவும்" "காட்டி மிறைசிவனே கன்மத்துடலுயிர்க்குக், கூட்டுமெ பிரிக்குமெனக்கொள்." எனபதுமறிக. என்றார் ஞானபிரகாசர். நாடாவலியணுவானவை நணுகச்செயுமவனை எ-னை. அணுவானவை நணுகச்செயுமவனாவனிநாடா, என அந்துவதித்து, நிலமுதலியமூன்றணுக்களையுங் கன்மத்தைப்பொருந்திச் செய்யுமுயிர்களையும் வாயுவணுவிசாரித்துக் கூட்டவறியாது. எ-ம்.

ட்டாவினை தனதாலெனின நினைவின்றதுவின்றாம். எ-னை அ
நுபவித்து, வினைதன்றாலெனில. எ-து. கன்மங்கூட்டுமென்
னில, —நினைவின்றுநீடா. எ-து. வினைதனக்கறிவில்லை கூட
மாட்டாது, அறியான்மாத்தானே கூடுமென்னில். — அது
வினாறாம் எ-து. அதற்குத்தானே யறியுமறிவில்லையாம் எ-ம்.
னை மவனுவுக கறிவில்லையெனவே அநுவாதிமதமு மொருவா
றான மறுத்தலாயிற்று என்றார் மற்றேருரையாசிரியர்

ஆசீவகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கஎசு

பட்டாசாரியன்மதம்.

வேதமேயோதிநாதனிலையென்றுவிண்ணிலேறச
சேதமாமகன்மஞ்செயயச்சைமினிசெபபுநூலவ
ழிதியேகொண்டுபட்டாசாரியனிகழ்த்துஞ்சீர்மை
யோதநீராலத்துளேயுள்ளவாறுணர்க்கலுற்றாம். (க)

(இ-ள்) (வேதமே—உரைக்கலுற்றாம்) எ-து. இருக்கு
யசுர் சாமம அதர்வணம் என்றுநான்குவேதத்தையு மநிசரித்து,
அவ்வேதமேயொழியக கர்த்தாவிலையென்று சுவர்க்கம்புகுதற்
குத் தனசசேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்மங்களைச்செ
யதற்குச் சைமினிபகவானாலே யருளப்பட்ட சூத்திரத்தின்வ
ழியைக்கொண்டு பட்டாசாரியனென்பான் பாட்டமாகச்சொல
லுமுறைமையை யொலிபொருந்தின சமுத்திரத்தாற் சூழப்ப
ட்ட பூமியிடத்துள்ளபடியே சொல்லாநின்றேன். எ-று.

பட்டாசாரியனமதங்கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டாரதனு
ளிச்செய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ்சொல்லுகின்றே னென்பத
னைக்கூறிற்று. (க)

சைமினிசெப்புநூலின் விதியேகொண்டு பட்டாசாரியன்
எ - து. சைமினிபகவான்செய்யுஞ் சாத்திரவிதியையும் அவன்
சொல்லும்பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி,
யுவமானம், அபாவமென்னு மாறுபிரமாணத்தையுங் கொண்டு
அவன்சிஷ்யனான பட்டாசாரியன் எ - ம் சேதமாங்கன்மயா
த்திற கொன்றுசெய்யுங்கன்மம், இத்தகவனவசநம் "நசியாப
பதோவதிஷ்டது மாகாயநாத்தாபுசியதே, சதபிரமாணியே
வேண்யுத்த தெத்திராபுனசுருதௌ" எ-ம் "வேதவாக்கியமான
வைவீட்டியே, யோதுமாமறைதனனி லுனாத்திடுமே, போதவ
கெடமயிற பறபபொரு, ளிதுபாத்திரத்தொடங்குவாம்"
என்ப திசெய்யுமாகருத்தெனவுங்கூறினா ஞானப்பிரகாச
இத்துணையும் உலகாயிதனில பிரசிரசாவாகனே இரணியக
பசாவாகன, பௌத்தரில சௌத்திராந்திகன யோகாசான
மாத்மிகன் வைபாடிகன், அமணரில நிகண்டவாதி ஆசிவகன்
அருவாதி என்னும்வேதத்திறகு புறத்தரான பதின்மாமதத்
மறுப்புங்கூறி மேல்வேதத்தை யங்கீகரித்தவைதிகம, தார்க்
கமென்னு மிரண்டினுள் வைதிகபேதம் பட்டாசாரியனம
தம, பிரபாகரன்மதம, மாத்துவமதம, செந்நாமீமாங்ஸை, சே
டமதம், காலேசுரவாதம, சத்தபிரமவாதி, நையாயிகமதம
வைசேடிகமதம், பௌராணிகமதம, ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்கி
யமதம், சித்தசைதந்நியவாதமதம், மாயாவாதிமதம், பாற்கரிய
ன்மதம், கிரீடாபிரமவாதிமதம், நிரீச்சாசாங்கியமதம், ஆக பதி
னேழு. அவற்றுள்முதற்கணபூர்வ மீமாங்கிசபேதமான பட்
டாசாரியனமதங்கூறிற்று என்றுார்மற்றோருணாயாசிரியா அன்
றியும்சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய. எ-கு. அழிந்துபோவதற் கேது
வாகிய யாகங்கள்பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினா.

உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிர்கட்குண்டா
மற்றிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றாம
கற்றநூலளவாறபோதங்கலபபதுகல்வியினறேற
பெறறிடுமழவுமூஙகுமெனனவேபேசலாமே. (உ)

(இ-ள.) உற்றிடுங்காமமாதி குணஙகடாமுயிர்கட்குண்டாம எ-து. ஆனமாககளுக்கு சஙாநியே காமககுரோத லோபமோக மதமாற்சரிய மாஙகாரமிடுமபையாகிய குணஙகள்கூடிநிற்கும,— மற்றிவைதருமேயாகின்மறைமொழிவாய்மையின்றாம். எ-து. மற்றிந்தசகுணஙகளே ஆன்மாவுககறிவைததாரா, இவைதருமாகில் வேதவசனத்தா லொருநன்மையுமில்லையாம். ஆகையால,— கற்றநூலளவாற் போதஙகலபபது. எ-து. ஆன்மாககள்கற்றநூலெத்தனமை யத்தனமையறிவுணடாம,— கலவியின்றேறபெறறிடுமழவமூஙகுமென்னவே பேசலாமே. எ-து. நூற்கல்வியில்லாத வான்மாககளைப் பிறநதுமூகிராதபாலனொன்று மூமையெனறுஞ்சொலலலாம எ-று.

இச்செய்யுள் கலவியிலலாதவான்மாகக ளறிவதொன்றிலலையெனககூறிற்று. (உ)

மறறிவைதருமேயாகின மறைமொழி வாய்மையின்றாம. எ-து. இநதககுணஙகளையுடையவுயிாகள வேதத்தைச் சொல்லுமேயாகில வேதவாககியமெய்ம்மையென்பது கூடாதாம்,அன்றியும்,— கற்றிடுநூலாறபோதங்கலப்பது எ - து. அந்நுவயம். (போதஙகற்றிடுநூலாறகலப்பது) உயிாகளுககு அறிவான்துகற்கப்பட்ட நூலினாலே பொருந்துவதாம. ஆதலாலவ்வுயிாகடாமேயறிநது சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்தனர் ஒருசாரயாசிரியர்.

உண்டொருகடவுள்வேதமுறைத்திடவுயிரின்றன்மை
கொண்டவனல்லனென்றுங்கூறிடினுருவங்கூடிற்
பண்டையவுயிரேயாகுமபடித்தநூலளவுஞானங்
கண்டிடுமுருவமின்றேற்கருதுவதில்லையென்றான். (௩)

(இ-ள்) உண்டொருகடவுள் வேதமுறைத்திட வுயிரின்றன்மை கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடின். எ-து. இதை (வேதமுறைத்திட வொருகடவுளுண்டு உயிரின்றன்மை கொண்டவனல்லனென்று கூறிடின்) எனமாறுக. சயம்புவாகியவேதத்தைச்சொல்லுதற் கொருகர்த்தாவுண்டென்றும் அந்தக்கர்த்தாவானமைத்தன்மையனல்லனென்றுஞ் சொல்லின்,— உருவங்கூடிற் பண்டையவுயிரேயாகும். எ-து. வேதத்தைச்சொன்னவனென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச் சரீரியாய்ச்சொல்லவேண்டும். ஆகையாலப்படிச்சரீரியாகி லான்மத்தன்மையனே ன்,—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டிடும். எ-து அப்படிச்சரீரியானவான்மா தான்கற்றநூல்களளவே யறிவையுடைத்தாம் த்தினை,—உருவமின்றேல் கருதுவதில்லையென்றான். எ-து உரு வில்லையாயின் நூலைக்கருதிச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாம் ஆதலால் வேதஞ்சுயம்புவேயாம். எ-று (௩)

கருதுவதில்லையென்றான். எ-து நினைக்குமனமுஞ் சொல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்கில்லையாம். ஆதலாற்சொல்லமாட்டானென்றுசொன்னான் எ-ம். உயிரின்றன்மைகொண்டவனல்லன் எனவேவிசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னனாய்ச் சர்வஞ்ஞனுயுள்ளவனென்பது தானேபோதரும் சொல்லும்வாய் என்பது உபலக்ஷணத்தால்வந்தது. எ-ம் கூறினரோருசாரிசிரியர்.

தேவருமுனிவர்தாமுஞ்சித்தருநரருமற்று
மியாவருமுரைப்பர்வேதமியம்பினரின்னரென்ன
போவதன்றென்றுநாளும்பரம்பரைபுகல்வதாகுங்
கூவனீரொன்னிற்கொள்ளேமறுமையைக்குறித்தலாலே.

(இ-ள்) தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தருநரருமற்று மியா
வருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப்போவதன்றென்
று எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைமுதலாகிய தேவர்களு மகத்தியர்
வசிட்டராதிகளாயுள்ளருஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்தவித்தி
யாதரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர்முத
லாயினரு நரர்களும் வேதமின்னார்சொன்னதென்று தம்மால
றியப்படுவதன்றென்று சொல்லாநிற்பர் ஆகையால்,—நாளும்
பரம்பரைபுகல்வதாகும். எ-து. காலந்தோறும் பழையதாகவ
ருமென்றே சொல்லப்படுவதாம்.—கூவனீரொன்னிற்கொள்ளே
மறுமையைக்குறித்தலாலே எ-து. கூவலின்நீர்போலத் தானே
வந்துதோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுவமையும் பொருந்தே
ம், அஃதொருவனாற் செய்யப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்க
தாயிருத்தலானும் எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் வேதமொருவராற் செய்யப்பட்டதல்
ல சுயம்புவென்பதுகூறிற்று. (௪)

"ததேவதாசுருஷ்வாககிராகாம் சப்தமாத்திருஷிதேவதா" இஃ
தயன்வசநம்என்றார் ஞானப்பிரகாசர். நாளும் பரம்பரையுகல்
வதாகும். எ-து. எக்காலமும் பெரியோர்களொருவருக்கொருவ
ரோதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச்சொல்லப்படுவதாகும். அற்ற
ன்று,—கூவலினெனனில். எ-து இவ்விடத்துவேதமொருவ
ராற்சொல்லப்பட்டதென்னில்,— மறுமையைக்குறித்தலாலே
கொள்ளேம். எ-து. வருபிறப்புகளினியல்பைக்கூறுதலாலெ

று சொன்றொன்பதனை யங்கீகரியேம். எ-ம். ஒருவர்க்கொ
ருவரோதுவிக்கும்பரம்பரையென்பது இருக்குவேதத்தைப்பயில
ருக்கும், எஜுர்வேதத்தைவைசம்பாயனருக்கும், சாமவேதத்
தைசைமினிக்கும், அதர்வணவேதத்தை சுமந்துவுக்கும் வேத
வியாசரோதுவிக்க அவர்தாமவரு மிருஷிகள்முதலாயினோருக்
கோதுவிக்கவந்தமுறைமையாம் கூவல் கூறுதல் அஃதீன்ற
ற்பெயராய்வேதத்தை யுணர்த்துகிறது. எ-ம் கூறினரோருரையா
சிரியர்

உன்னியவங்கமாறுமூன்றுபவேதந்தானுந்
தன்னுளேயடக்கிவேறுதங்கிடாவகைமைசார்ந்து
முன்னமோர்தோற்றமின்றிமுடிவின்றிநித்தமாகி
மன்னியோரியல்பேயாகிவழங்கிடுமறையதென்றான். (ரு)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந் தன்னுளேயடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்பட்டவாறங்கங்களையு மூன்றுபவேதங்களையுந் தனக்குளடக்கி,—வேறுதங்கிடாவகைமையைச்சார்ந்து. எ-து. அத்தங்களெல்லாந் தன்னிடத்தடங்குவதொழிந்து வேறொருநூலினத்தந் தன்னிடத்திலிலையென்றுமைமையைப்பொருந்தி,—முன்னமோர்தோற்றமின்றி. எ-து ஒருபிலுமோரிடத்திற்றோன்றிற்றெனனுமுறைமையுமின்றி,—முடிவின்றிநித்தமாகி. எ-து. ஒருகாலத்திலுங்கேடின்றிநித்தமுமாய்,—மன்னியோரியல்பேயாகி. எ-து. நிலைபெற்றதொருதன்மையனறிப் பேதிக்கப்படாததாய்,— வழங்கிடு மறையதென்றான் எ-து. இப்படிவழங்காநிற்கும் வேதமென்றுகூறினன் எ-று. அங்கமாவன—சிக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தோபசித் என்பவை. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம் காந்தர்வவேதம். முடிவின்றி யளவிறந்து,

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடியிருக்குமென்று கூறிற்று. (௫)

'இருக்குமுதலீரிரண்டும் வேதமெனவெண்ணு,யுபாப்பா பவேதமும்'' ''ஆயுர்வேதந் தநுர்வேதங் காந்திருவமென, வேறுபெயராவறுகைக்கே'' ''கணிதநிருத்தமவியாகரணஞ்சந்தங்,கணிக்கனெகெற்பமுமங்கம்'' என்பனவுமுதலாகியவற்றிற்குக்கண்டு கொள்கவென்றார் ஞானப்பிரகாசர். உலகியல் சமாறுமூன்றுப வேதங்களும் எ-னை. மூன்றுபவேதமுற்றும் எனப்பிரித்து வேதத்துக் குபகாரமாககாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,— மற்றும். எ-து இங்ஙனங்கூறியனவல்லாதவுபாங்கானகு மாகியபதினான்கினையும் எ-ம அங்கமாறினுள் சிக்ஷையாவது வேதோச்சாரணலக்ஷணத்தைச்சொல்வது, வியாகரணமாவது வேதத்தினுடைய சங்கிதையினியல்பும் பதங்களினியல்பும் சொல்வது, நிருத்தமாவது ஒருசொல்லுக்கு பரியாயவசனமாகிய வார்த்தைகூறலாம், சோதிடமாவது வைதிககாரியங்களுக்குரிய காலநிதானஞ்சொல்வது கற்பமாவது வேதகாமவசனைச்செய்யு முறைமையைச்சொல்வது, சந்தோபசிதமாவது வேதமந்திரங்களினெழுத்துக்களையெண்ணுமுறைமையைச்சொல்வது, உபவேதநான்கினுள் ஆயுர்வேதமாவது, ஔஷதங்களாலுண்டாகிய நாரோக்கியமாகுமுறைமையைச்சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். அர்த்தவேதமாவது உயிர்கள்செய்கன்மங்களுக்குத் தக்கபலப்பிராபதியைச் சொல்வதாகி யஜுர்வேதத்திற்குபகாரமாயிருக்கும். தநுர்வேதமாவது பகைவரைவெல்லுமியல்பைச் சொல்வதாகி அதர்வணவேதத்திற்குபகாரமாயிருக்கும். காந்தர்வவேதமாவது வேதசத்தங்களினிசையின்பேதங்களைச்சொல்வதாகிச் சாமவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். உபாங்கநான்கினு

ள மீமாங்கிசையாவது நான்குவேதத்தின்பொருளையுநன்குய விசாரிக்குமுறைமையைசசொல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமா ணபிரமேய பிரமாதாபிரமிதியென்னு நான்கினியல்பைச்சொல் து. புராணமாவது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையினபொரு ளகளைககதைரூபமாக வறிவுடையவர்களுக்குத தெரியும்படிச சொல்வது. ஸமிருதியாவது வருணாசிரமாநுகுணமாக விதிவி லக்குகளைசசொலவதுஎன்றுணாக என்றுரோணாயாசிரியா.

செய்தியுநெறியுமேவுந்தேவருமபொருளுமெல்லா
மெய்தியபனமையாலேயோரியல்பியமபாதாகு
மையமில்காலமூன் றுமறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாயவநதுதோனறிவிளஙகிடுமவேதநூலே. (கூ)

(இ-ள) செய்தியுநெரியுமேவந்தேவரும்பொருளுமெல்லா மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும். எ-து படை நதல் காத்தல அழித்தலெனனுமபலசெய்திகளுஞ செய்திசெ யயுமவழியு மவவழியிலேமேவுந்தேவரு மவர்களாற்கொடுக்கப பட்ட விகலோகபரலோக சாத்தியமானவததஙகளு மிவையெ லலாம்பன்மையாகப பொருந்தினறனவாகையாலே யிவற்றை சசொல்லவேண்டுகையால் வேதமுமொருநெறிப்படச்சொல்லா தாம்,—ஐயமிலசாலமூன்று மறிநதபின். எ-து. அந்தமூன்று தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு இறநதகாலநிகழகாலமெதிா காலமென்று மெல்லாராலுமறியப்பட்டபின்,— நெஞ்சகத்தாய மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளஙகிடும்வேதநூலே எ-து. இத னை (வேதநூல்மெய்யதாய் நெஞ்சகததாய்வந்துதோன்றி விள ஙகிடும்) எனமாறுக. வேதமானதொருவடிவைப்பொருந்தி யவ் வடிவி னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலேவிளங்காநிற்கும்

எ-று. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனை லரூபி லருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது

இச்செய்யுள் வேதத்திற்குமுறைமையுஞ் சொல்முறைமை யுங்கூறிற்று செய்தியும் சன்மங்களும். ஐயமிலசாலம் சந்தேக மறநகாலம் வெஞ்சகத்தாய் எனப்பாடமாகில விளக்கத்தையு டைத்தாய்எனக (சு)

செய்தியும் எ-து பண்ணியபாவகக்கு ராசிகளைச் சொல லும் விதிவிலக்குகளும்,—நெறியும். எ-று ஒன்றினியலபைச் சொல்லுமிடத்து உபசாரமாய்ச்சொல்லாது உள்ளபடிசொல்லும் தத்துவாதமும்,—மேவுந்தேவரும். எ-று கன்மங்களுசகங்சமா கப்பொருந்துந் தேவர்களுடைய பெயரைச் சதுர்த்தியந்தமாகச் சொல்லு மந்திரங்களும்,—பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெ யாகளும் எ-ம. தோன்றிவிளங்கிடும் வேதநூலே. எ-னை. தோ ன்றும் விளம்பிடின்வேதநூலே, எனப்பாடமோதி வேதநூலா னது கறபாந்தகாலங்களி லொவ்வொரு முனிவரிடத்தினின்று மபிவேதியாய்வந்தனைடனரு சொல்லுமிடத்து. எ-ம் கூறின ரோருரையாசிரியர்.

தப்பிலாவாகுந்தா துப்பிரத்தியந்தன்னினோடே
யொப்பிலாதாமபிராதிபதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு
செப்புமாமவேதஞ்சொன்னவிதிப்படிசெய்யச்சேம
வைப்பதாம்வீடுபாசமருவலாமொருவலாமே. (எ)

(இ-ள.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினோடே யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு செப்புமாம வேதம். எ-து வேதமானது தவறில்லாததாகியதாதுப்பிரத்திய ங்களிவையிற்றினோடுமுவமையில்லாததாகிய பிராதிபதிகமென

ஞமுறைப்புக்களையுந் தன்னிடத்திலேயடக்கிக்கொண்டுசொல்லு வதாம்,—சொன்ன விதிப்படிசெய்யச் சேமவைப்பதாம்வீடு பா சமருவலாமொருவலாமே எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப படியிலேகன்மத்தைச்செய்யப் பாசக்கட்டுவிட்டுநீங்கலா மதுநீ ங்கவேவீட்டின்பமு மாபத்தநமாகக்கூடும். எ-று (பாசமொரு வலாமருவலாஞ்சேமவைப்பதாம்)எனமாறுக. சேமவைப்பதாம். எ-து அறத்திற்கியவத்தமாபத்தநமாக்கூடுமெனபதுகருத்து

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவேமோக்ஷமாமென்றுகூறிற் று தாதுவாவது ஞானத்துக்சவபோதனம். பிரத்தியம் ஏழுவே ற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிகற்பங்கள (எ)

தாது வினைச்சொற்களை பிரத்தியம் வேற்றுமைச்சொற்க ளை. பிராதிபதம் தாதுவும் பிரத்தியமு மல்லாமற பொருளையுடை த்தாயிருக்குஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிப்ப டி என்றது வேதபட்டாதாதாமாதாம்மசிஞானசைவப்ரகாசம் லக்ஷணந்தோத்ராமம், சேமவைப்பு ஆபத்தநம், எனக்கொ ாகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரும், தாதுவெனினும வினைமுதனிலையெனினும் பகுதியெனினும ஒக்கும. பிரத்திய மெனினுஞ் சுப்புஎனினுமொக்கும பிராதிபதிகமெனினும அ சைவபதமெனினும் பகாப்பதமெனினும ஒக்கும எனறார்

போக்கொடுவரவுகாலமொனறினிறபுணாவதினறி
பாகக்வேறொருவரின்றியநாதியாயணுக்களாகி
நீக்கிடாவினையிறக்கூடிநிலமுதலாக்நீடி
பூக்கமாருலகமென்றுமுள்ளதென்றுணாக்கலாமே. (அ)

(இ-ள்) போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிற் புணாவதின் றி. எ-து. (ஊக்கமாருலகம் போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினி

றபுணர்வநின்றி) எனமாறுக. மிகுதியையுடையபிரபஞ்சமான து சங்காரமுஞ் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டாகாததாய்,—ஆ சகவேறொருவரின்றி. எ-து. இதனை இரக்ஷிக்கவொருகர்த்தாவு மில்லையாய்,—அநாதியாய் எ-து. அநாதியாயுள்ளதாய்,—அநு சனாகி எ-து. அன்மாக்களுமாய்,—நீக்கிடாவினையிற்கூடி. எ-து. நீக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களோடுங்கூடி,—நிலமுதலாக கி எ-து. பிருதிவிமுதலாகியதத்துவங்களாக நிலைபெற்று,— ஏகமாயுலகமென்றுமுளதாய்த் தன்றனைச் சகலமே எ-து. இப் படிப்பட்ட பிரபஞ்சமென்றுமுள்ளதென்றுசொல்லலாம். எ-று. ஏகம் மனமொழிகளிற்சிறப்பட்டது, வலி. அங்கங்களாய அ நுசமயங்கியாய

இச்செய்யுளாற் சொல்லப்பட்டது பிரபஞ்சமநாதியென்பதுகூறி ற்று. (அ)

“காலந்தனிற்றோன்றி நின்று கழிவனவோ, ஞாலமுதலு ளவெட்டானும்” “வினையின்முறைவிதமாகின்றே, வினையினா லத்தைவிளக்கும்” எனப்பொருள் கருத்தாவில்லையென்பதவன் கருத்து என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆக்குவோரொருவரின்றி எ-து. சிருஷ்டிசங்காரமுதல்வரொருவருமின்றி என்றனரோருரையா சிரியர்

நித்தமாயெங்குமுண்டாய்நீடுயிரறிவுதானைப்
புத்திதானாதியாயகருவியின்புறத்ததாகிச்
சுத்தமாயருவமாகித்தொல்லைவல்வினையின்றன்மைக்
கொத்ததோருருவமபற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும்.

(இ-ள்) நித்தமாயெங்குமுண்டாய்நீடுயிர. எ-து. (நீடுயிர் நித்தமாயெங்குமுண்டாய்) எனமாறுக. பிரபஞ்சத்திலேநிலைபெ

றற வான்மாவானதழிவில்லாததாய்நிறைவையமுடைத்தாய்,—
அறிவதானைய. எ-து. அறிவேதனசொரூபமாய — புத்திதாத்து
தியாயகருவியின்புறத்ததாகி. எ-து. புத்திமுதலாகியதத்துவங்க
ளொட்டத்துக் கலவாதுநிற்பதுமாய்,—சுத்தமாய. எ-து. தத்துவங்க
ளோடுகினவிட்டு தழுக்கறுநிற்பனவுமாய,— அருவமாகித்தொல
லைவல்வினையின்றனைமைக் கொத்ததோருருவம்பற்றிப் புலன்
புணர்ந்துநிற்கும் எ-து. அருவமுமாய்ப் பழையதாயவரு ம
புண்ணியபாவங்களினது முறைமைக்கீடானகாயத்துடனேகூ
டி யிந்திரியங்களைவழியாகக் கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியாநிற்
கும். எ-து. புத்திதாத்துதியாயகருவிகளாவன—இந்திரியமுதற்
பிரகிருதியீருய தத்துவமிருபத்துநான்கும். நம வழாம்வேற்று
மையிடப்பொருள்

இச்செய்யுளானமாத்திறகு முறைமைகூறிற்று ஏத்தோரு
ருவம் வினைகளுக்கேற்றவடிவம். சுத்தமாகிநறு கனமலசமாயு
முழுமோவெனனில் சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுருசுத்தருசா
ன், சத்காரியவாதமுங்கெடுமெனபதுகருத்து. இஃது ஆன்மலை
க்ஷணம். (க)

செயற்றருவினைகண்மாய்ந்துசிந்தையிறசேர்ந்துநின்று
பயன்றருபலியாநிற்கும்பலாலமுந்தழைப்புமெல்லாம
வயறனிமருவிநாசம்வந்தபினபலத்தைவந்திங்
கியல்பொடுந்தந்தாற்போலவென்றும்பினிடமபுகின்றன

(இ-ள்.) செயற்கருவினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சேர்ந்து
நின்று பயன்றருபலியாநிற்கும். எ-து. முன்ஜநநத்தின் மன
வாக்குக்காயங்களின்றொழில்களாலேயுண்டாகிய புண்ணியபா
வங்க ளந்தக்காயத்துடனேதுலங்கெட்டுச்சூக்குமமாக வான்மா
வோடும்பொருந்தி யிந்தஜநநத்திற்பிரயோசனத்தோடு மான்மா

புகுணடாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னின்,— பலால முந்தழைபுமெல்லாம்வயறவின்மருவி நாசம்வந்தபின்பலதலை பந்திய கியலபொடுந்தந்தாற்போல வென்று உபமியம்புகின்றான் எ-து. வைக்கோலுந்தழைபுமுதலானவைகளெல்லாம் சமூளியைப்பொருந்தின்று தனகருவாடிவகளேசேர்ந்தபின்பு வயலிலே பயிருக்குநன்மையைக்கொடுத்தாற்போலவென்று இத்தனை யுபமாகூறி வேறுஞ்சிலசொல்லாநின்றான். எ-று.

இச்செய்யுளும்மைவினைப்பயனிம்மை... டுமென்பது கூறிற்று. (௩௦)

நீதியாநித்தகன்மநிகழ்த்திடச்சுபத்தைநீங்கார்
நீதிலாவிச்சாகன்மஞ்செய்தழலோம்பிச்செய்ய
வேதுதானவேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாஞ்சோமயாக
மாதிதானுசைவீசியமைத்திடவீடதாமே. (௩௧)

(இ - ள்.) நீதியாநித்தகன்மநிகழ்த்திடச்சுபத்தைநீங்கார் எ-து. அவரவராசிரமமுறைமையிலே நித்தியாநுஷ்டான சாவித்திரிசெபமுதலிய பிராமணர்செய்ய வேண்டியவருணாச்சிரமங்களுக்குக்கற்பித்த விதிவழாமற்செய்யவே நன்மையையெப்பொழுதுங்கைவிடார்,— நீதிலாவிச்சாகன்மஞ்செய்தழலோம்பிச்செய்யவேதுதான்வேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாம் எ-து. குற்றமில்லாதவிச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவபலிகாரணாதிகளும், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவநீயமுதலியவக்கினிகளுஞ்செய்யத் தான்விரும்பியதியாதவையெல்லாமெய்தலாம்,— சோமயாகமாதிதானுசைவீசியமைத்திடவீடதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தைமிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்ய வீட்டின்பமுண்டாகும். எ-று.

இச்செய்யுள் நித்தியநைமித்தியங்களாகிய கன்மங்களாலே போகமோக்ஷம்லபிக்குமென்பது கூறிற்று. (௩௧)

கருதிபகன்மஞானமிரண்டுங்காலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகுமவீடுமதிதனைமதிகதுசசெயதி
யொருவிடிறபதிதனைகுமபதிதனைககதியினுயக்கத்
தருவதோாநெறிதானில்லையென்னவுஞ்சாறறினேனே. ()

(இ-ள) கருதிபகனமஞானமிரண்டு காலாககொண்டு மருவிடலாகும வீடு எ-து சூததிரவிதிகளாலேகருதப்பட்ட கனமமும் வேதஞ்சயம்புவென்றறியுமதேயறிவெனனுஞானமு மிரணடையுமிடமாககொணடு வீட்டினைபதறைதபபொருந்தலா கும்,—மதிதனைமதிநதுச செயதிபொருவிடிறபதிதனுகும. எ-து வேதஞ்சயம்புவெனறறியுஞான மெயமமையுமொனறுவெகுமை ளிநதுக கன்மததைசகைவிடிற் கன்மசணடாளனாகும,—பதித னைககதியினுய்ககத தருவதோாநெறிதானிலலை யென்னவுஞ்ச றறினேனே. எ-து அககன்மசணடாளனை யானலலநெறியிலே யேறவிடுவெதற குணடாவதோாவழி வேதநதிலுமிலலையென றுசொன்றேன் எ-று. கால வழாமலேயுறறுணையிடபபொருள

இசசெய்யுள் கன்மஙகூடாமல ஞானதநதான் மோக்ஷமலை யாதெனபதுகூறிறறு. இதனுனஞானமுங்கனமமுமிரணடும் வேணடுமென்பதுகருதது (௧௨)

பசுப்படுத்தியாகமபண்ணபபுண்ணியமாவதென்று
வசிபபினுன்மறைகளசொன்னவழககினுல்வாய்மையாக
நசிபபிலாமந்திரங்கணவிறறவிளின்பமாகும்
பசிப்புளாரொருவனுண்ணபபசியதுதீரந்தபண்பே. ()

(இ-ள.) பசுப்படுத்தியாகம்பணணப் புண்ணியமாவதென் று. எ-து. எப்பொழுதும்பசுபநதனஞ்செய்தியாகங்களைசசெய் வது புண்ணியமாமெனறு,— வசிப்பினுன்மறைகள்சொன்னவ

நானமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சுயம்புவன்றென் றய்த்து னாக. காமிகம்அசிதமுதலிய வாகமஙகளிற் சதாசிவமூர்த்தியு டைய தற்புருஷாதிநாலுமுகத்தில் நான்குவேதமுண்டாயின வென றுகூறுதலால் ஆகமப்பிரமாணத்தினுஞ்சுயம்பு அன்றெ ன றுணாக எனககூறின ரோருரையாசிரியா.

உரைதந்திடாதொருவ னெனிவிந்தவானினிடை யொலிகொண்டுமேவியுள தாம, புரைதந்ததாமறைகள பிவெஞ்சமாயொளிர்கை பொருட்டதீபமதுபோல், வ ரைதந்ததாவிவுரைகபிலனசொலாகுமது மறைகின றவா றுமவரவும,வினாவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே வுவது விடைகொண்டதா லுனுரையே. (உ)

(இ-ள்.) உரைதந்திடாதொருவனெனில. எ-து. வேதந்தா னேயுரைடானதன்றி யொருவனசொலலானென்றுநீசொலலி ன்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து. இந்த ஆகாசத்தின்கணணேபொருந்தியவோசையைக்கொண்டு ணடானதாகவேணடும. ஆகையால்,— புரைதந்ததாமறைகள. எ-து. வேதஙகளுஞ் சொலலுமபொருளுமவிளஙகாமற் குற்றத் தையுடைத்தாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிர்கைபொருட்டதீபம துபோல். எ-து. அறறன்று, வேதஞ்சத்தையும் விளக்கு த்தத தானேநின்றுவிளஙகுகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும்விள க்குத்தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை தந்ததாவிவுரைகபிலன்சொலாகும். எ-து. வேதத்தின்பெருமை யில்லையாயோ ரெல்லைகுள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமை கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும றைகின்றவாறும்வரவும. எ - து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந் தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென று,—வினாவின்சொலாய்,

ஏ-து. வேத மாதியென்பதற்கு வேறுபிரமாணமிலலே, உண்டா யினீசொல்லிககாணிவிடத்து,— மாதுங்கபாரதமுநோகணட தாகும். எ-து. மிகவும்பெருமையையுடைய மகாபாரதம பிரமா ணமென்றுநீசொல்லி னதுவும்வியாசராலேசொல்லப்பட்டு வே தத்திற்கொப்பா யைந்தாம்வேதமென்று முங்கப்படுவதாம்,—அ துபோல். எ-து. அந்தமகாபாரதமபோல,—ஓதுஞ்சொலாயவரு லானும். எ-து. ஓதருத்தனுலேசொல்லுஞ்சொல்லாய வருதலா னும்,—கடாதிபடமோவந்திடாவொருவரால். எ-து மணபானை யுங்கிழிப்பாவையுஞ்செயவாரொருவரினறிவந்துதோன்றுமையா னும்,—தந்ததாம். எ-து அவவேதமுமொருவனுலேசொல்லப பட்டதேயாம்.—மறைகளாயவந்தவாய்மொழியும் வேறிந்துசே கானதே. எ - து. வேதமொருவனசொன்னுனென்றுசொலலப பட்டு இரகசியங்களாய்வருகிற சததியவசநமுஞ சநதிரசேகர ணிடத்ததே. எ-று. எனவேபரமேலவரனே வேதமருளிச்செ ய்தாரென்பதாயிறறு. அதனுமெனனுமும்மை தொகுக்கின்ற து ஏகாரம் தேற்றம. கடாதிஎனவே மணபானைமுதலியனவற றை. படாதி எனவே கிழியிடதகுலாடாகிய பாவைமுதலியன வற்றை. (ஞானம) மகாபாரதமபோல வேதமொருவன்சொல லப்படுகையாலும ஒருவனுனே நயேனும்கையாலுங கடபடாதிக ளையொருவனியறறப்படுகையாலுஞ சுயம்புவலலவெனக. (க)

ஓதுஞ்சொலாய்வருதலானும. எ-கு இந்தவேதமுநதந்த தாலோஷ்ட புடவியாபாரததாற சொலலுகின்ற பதவாககிய ங்களாய் வருதலானும். எ-ம. சுயம்புவாகியபரமசிவனுற் சொ லலப்பட்டவேததததைச சுயம்புவென்றது ஆகுபெயர். இப்பொ ருளறியாது வேதததைச சுயம்புவெனமயங்கிக கூறினுனெனக. ஓதுஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பதனுற் பிரததியக்ஷப்பிரமா ணமும், பாரதமுநோகண்டதாகும என்பதனுல் அநுமானப்பிர

ஞானமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சுயம்புவன்றென் றுய்த்து ணர்க. காமிகம்அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு டைய தற்புருஷாதிநாலுமுகத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின வென்றுகூறுதலால் ஆகமப்பிரமாணத்தினுஞ்சுயம்பு அன்றெ ன்றுணர்க எனக்கூறினரோருரையாசிரியர்.

உரைதந்திடாதொருவ னெனிலிந்தவானினிடை
யொலிகொண்டுமேவியுளதாம், புரைதந்ததாமறைகள
பிவெஞ்சமாயொளிர்கை பொருட்டந்ததீபமதுபோல், வ
ரைதந்ததாலிவுரைகபிலன்சொலாகுமது மறைகின்றவா
றுமவரவும்,வினாவின்சொலாயிதனையெதுகொண்டுமே
வுவது விடைகொண்டதாலுறுமுரையே. (௨)

(இ-ள்.) உரைதந்திடாதொருவனெனில. எ-து. வேதந்தா னேயுரைதானதன்றி யொருவனசொல்லானென்றுநீசொல்லி ன்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து. இந்த ஆகாசத்தின்கணனேபொருந்தியவோசையைக்கொண் டுண்டானதாகவேண்டும். ஆகையால்,— புரைதந்ததாமறைகள். எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும்விளங்காமற் குற்றத் தையுடைத்தாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிர்கைபொருட்டந்ததீபம துபோல். எ-து. அற்றன்று, வேதஞ்ச[illegible]தத்தையும் விளக்குவி க்கத் தானேநின்றுவிளங்குகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும்விள க்குத் தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை தந்ததாலிவுரைகபிலன்சொலாகும். எ-து. வேதத்தின்பெருமை யில்லையாயோ ரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமை கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும றைகின்றவாறும்வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந் தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென்று,—வினாவின்சொலாய்,

எ-து வினாவிலேசொல்லுவாயாக,—இதனையெதுகொண்டுமே ுவது. எ-று. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னுருவாய்தோன்றிச சொல்லும்பொருளுமவிளஙகசசொல்லுமென்று நீசொல்லுகின் றவிதனை யாதுபிரமாணஙகொணடுபொருந்துவது,—விடைகொ ணடதாலுனுனையே. எ-து ஆதலால, நீசொல்லுகின்றசொல ப யனற்றுப்போனதாம். எ-று. புனை குற்றம. அபிவெஞ்சம் வ டமொழிப்பெயா, அது அபிவியஞ்சகம். அதற்குப்பொருள் பொ ருளைவிளககித் தானும்விளஙகிநிறபது ஆதலால் விளககிற்குடை மையாயிற்று. வினாவிறசொல்லாயென்பது வினாவின்சொலா யெனமெலிந்துநின்றது. (ஞானம்.) வனாதநததாலுனுனா எ-து விளக்குபபோலென்பையாகி லோரிடத்துணடுமாயில்லையுமாயெ ல்லைகளுடையவா யவ்வுனாபின்னுகியசாஙகியன்மதம்போல வச றகாரியவாதமதமாகவேணடும (உ)

இந்தவானினிடையொலிகொணடு மேவியுளதாம் எ-கு இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்திலலாத வோசையா யொலிததுககொணடு பொருந்தியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வ னாதந்ததாலுனுனா. எ - கு. தள்ளப்பட்டதாகு முன்னுடைய வாா்த்தை. எ-ம. கபிலனசொலாகுமது எ-கு. வேதந்தானேநி ன்று விளககுமெனபது கபிலனுகிய சாஙகியன்சொல்லுமதமா ம அதுஉனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின், எ-ம் மறைகின்றவாறு ம்வரவும் வினாவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமா குமுறைமையு முற்பத்தியாகுமுறைமையுமுணடென்று கடிதி ற்சொல்லாய், சொலலிற்சுயம்புவென்பதுகூடாது. எ-ம். கூறி னரோருனாயாசிரியர்.

உருவின்கணேமருவிவரிலின்றுதேனாயுனா யுளது ஙகளுாலின்மறையுந், தருகின்றநாதரவரிவொன்றுநாமம

து தரவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநேடியெனில்வ
ளர்கின்றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவா,லொருதந்
துபாயனவனிவனென்றபோதிலிவை யுளதென்றுநீடிய
வையே. (௬)

(இ-ள்.) உருவின்கணேமருவிவரில். எ-து வேதமானதியா தோருருவைப்பற்றி மனத்திடத்தாயப்பிரகாசிக்குமென்றுநீசொல்லில,—இன்றுதோனுரையுளதுங்கணூலின்மறையும். எ-து. னவுருவைன்இப்பற்றிவருமென்னு நியமமில்லாதபடியாலே யிப்பொழுது தோனாயிட்டதுண்டாகியசத்தத்திலு மூங்கணூலாகிய வேதமுண்டாகப்படும்;—தருகின்றநாதரவரிவரென்றுநாமமது தரவந்திடாமையதனால் வருமென்றுநேடியெனில. எ-து. வேதத்தையுண்டாக்கியவ னின்னானென்று பேர்குறித்து வேதஞ் சொல்லாதாகையாற் றானேதன்னையதிகரிக்கத்தக்க வுருவைத் தேடி யஃதிடமாகத்தோன்றுமென்றுநீசொல்லில்,—வளர்கின்றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவால. எ-து. பலவளங்களும் வளர்கின்ற தீவின்கணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங்களையுடைத்து. ஆகையால்,— ஒருதந்துபாயனவனிவனென்றபோதிலிவையுளதென்றுநீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட புடைவைகளைக்கண்டபொழுதே தந்துபாயனென்றுசொல்லப்பட்டவனாலே யிப்புடைவையுண்டானதென் றறிந்தாற்போல வேதமுஞ் சத்தார்த்தமாகையால ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டதென்றறிவாயாக. எ-று. ஏகாரம் வினா. ஆல் அசை. உருவின்கணேமருவிவரிலின்றுதோனுரை. எனப்பாடமாயின் உருக்களாலேயுள்ளார்களிடங்களிலேநின்று பொருந்திவருமென்னிற் சுகதனுரைபோல அநவத்தைப்பட்டு வேதத்தைத்தருவானொருகர்த்தா வவனிவனென்று சொல்லவில்லாமையும் காலவெல்லைபடாதென்பையாகிற்றயிக்கிரியமென்னு நாமமுமில்லையாம். (௬)

தேரையுரை எ-னே. தேரருரையுள தங்கணூலின் மறைபு ம, எனப்பாடமோதி உங்களுடைய நூலாகிய விணியவேதமும புததருடைய பிடகநூல்போல அகவஸ்தையாக வுள்ளதாம். எ-ம. வருமென்றுநேமியெனில். எ-னே வருமென்று நீடியெ னில் எனபபாடமோதி எககாலமுஞ் சுயம்புவாகத்தானே நி லைபெற்று வருமென்றுசொலலில். எ-ம. ஒருதந்துபாயண.எ-னே. ஒருதநதுவாயனவன எனப்பாடமோதி செய்தவனொருவனநதத் திபிடகதுள்ளவனுமை. அதென்போல-துவெனனில்,—இவன்.எ இயவிடத்துககண்ட வாடைகளை நெயதவனிவனென்றற்போ ல.—எனறபோதிலிவையுளது. எ-து. நீ சுயமவென்றகாலதநி லேதானே யிந்தவேதஙகளுக கொருவினைமுதலுணடு. ஆதலா ல்,—என்றுநீடியவையே எ-து. எககாலமுமவேதஙகள சுயம புவாகநிலைபெற்றனவோ,சுயமபுவலல. எ-ம். கூறினர்ஞானப்பி ரகாசரு மற்றேருளையாசிரியரும நீடியவையேஎன்ற ஏகார மெதிரமறை "அங்கியதிவிறகௌசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னு, வர்சாமாநியததை யோாந்து" "சீனுமபரஙகணடே செய்தானு னெடெனறெணுவா, ஞானுமபரணியறறுநாடு" என்பதுமறிக எ ன்றார் ஞானபபிரகாசா

மறைகின் றுநாலுதிசையவரொன்றதாகவரு முனா தந்தவாய்மையதனு, னிறைவென றுநீடுமெனில்வனையுங் கடாதிபல சொலவொன்றிநீடியுளதாக, குறைவினறிநா டுமொழியவைசெனறுகூடுவதோா குணமுண்டதாகும லாதா, னுறைகின்றமாலைதனிலுளதென்றதாகுமெனினு ணாவின்றதாழியொலியே. (௪)

(இ-ள்.) மறைகின்றுநாலுதிசையவரொன்றதாகவருமுனா தந்தவாய்மையதனுனிறைவென்று நீடுமெனில். எ-து. இதனை

(நாலுதிசையவரொன்றதாகவுரைதந்துவரும் வாய்மையதனாலே மறைநின்றுநிறைவென்றுநீடும்) எனமாறுக. நான்குதிக்கிலும் பாஷைபேதிக்கப்பட்டனூ திபேதங்களு மறறொருநூல்போலா காம லொருமைப்பட வோதிவருமுறைமையாலே வேதமாகிய சிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்றுகூறின்,—வனைய சகடாதிபலசொலவொன்றிநீடியுளதாய குறைவின்றிநாடுமொ ழியவைசென்று கூடுவதோர குணமுண்டதாகும். எ-து. குலா லனுலுண்டாக்கப்படுங்கடாதிகள் பலபேதம்பொருந்தி யநாதியி லேயுள்ளதாகிறதுபோலக, குற்றமின்றியறியப்படுஞ் சொல்லு ம்பொருளுங்கூடுமெபடி கருக கூட்டுவதோராகாத்தாவுண்டாகவே ணடும். அறறன்று,—மலாதானுறைநின்றமாலைதனி லுளதென் றதாகுமெனின். எ-து. மாலையினுறையும் பூவுமணமு மந்தமாலை யினிடத்திலுள்ளதலலவாய முன்பேயுணடா யதனைப்பின்பு மாலையாககூட்டினாற்போலச் சதாமுமர்த்தமுமுன்பேயுள்ள தாய்ப் பின்புமூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டதென்றுகூறின்,— உணாவின்றதாழியொலியே எ-து. அமமூாத்திகள் சத்தத்தை யறிந்து கூட்டப்பட்டாரகளலலவாகி லுன்வேதங்கடைதலையு றறதாழியினோசைக்கொக்கும. எ-று. எனவேவேதஞ்சத்தார்த்த மாகையாற், சத்தந் தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுணடாகவேண்டு மாகையால அவ்வேதஞ்சுயம்புவலலவென்பதுகருத்து.

வேதமென்னுஞ்செய்யுணமுதலிசசெய்யுட்காறும் வேதஞ் சுயம்புவென்பதனைமறுத்துககூறிறறு. (ஞானம்.) உணர்வின்ற தாழியொலி எ-கு. சமுத்திரசத்தமபோலத்தானேயுள்ளதாமென் னிலதற்கறிவிலலைகாண் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். அதன்க ணொலிவாய்வுகாரணமாகவெழுமென்க. அந்தவாயுவும் ஜடமல் லவோவெனில், அந்தவாயுவுமொருகடவுளாற்சேட்டைப்படுமெ ன்க. (௯)

"சுயம்புவெனவேதத்தைச் சாற்றினைநீதன்னைச், சுயம்ட வெனுமோவேதந்தான்." "வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளேவி ளங்கு, மவ்வேறநாதியென்கையாம்." "கட்டுரைததானேகபில ன் சாங்கியத்தையாநூலு, மொடடிவிளஙகும் பலருள்ளும்" "அ நாதியலலவேகபிலன ருனறைநதநூலு, மநாதியாநாதியலவேத மூமெனனும்" "காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுணடேல்வேத, வா ரியமுமேதுவின்றியாம்." "அஙகங்குளளாருணின் றவ்வவாதம் புத்திரர்பாற், றஙகிநிற்கும்வேதந்தழைதது." "என்னிலவரவா தமாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னிடிலவேதந்தருமோா" அ ழியும்பொழுது தருமிதரும மழியுமவையெஙஙனநித்தம் "செ விக்குவிடயஞ்சிதையுங்கான வேதம், புவிப்புகல்வாா சொற பதத்தைப்போன்று." "தோற்றநிலையீறுணமை யாலேசுயம்பு வலத், தோற்றிவிததா னுணடென்றுசூழ" "அகருவித்து விந்து விற்சொன் னுன்குமவைநோக்குவித்துப், போக்குவிக்குஙகா ண் மெய்ப்பொருள்." என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ்சுயம்பு வன்றெனவறிக. வடிவின்றியருவமாயிருககிற வுமதுகாததாவா னவ ரெப்படிவேதஞ்சொனனுரொனனில் "ஆகைகயியக்குமரு வா யருவமல, ருக்குமுடலுரையண்டம" என்பதனுனறிக என்றூர்ஞானப்பிரகாசர்.

உடனின்றுநாமுணருமதுகண்ட வாறெருருவ னுல கங்களேயுருவமா, யிடைநின்றுமாமறைகளவையன்று வாயமொழிய விவைகொணடுலோகநெறியின், கடனின றுவாழுமதுகருதும்பினுனைவழி கருமஞ்செய்காசினியு ளோர், திடமென்றுசீராசனுனாதஙகுமோலேதிரு முக மென்றுகூடுசெயலே. (௫)

(இ-ள்.) உட்னின்றுநாமுணருமதுகண்டவாறொருவனுல
கங்களையுருவமாயிடைநின்று. எ-து. சரீரத்தினின்றுநாமுணரு
மதுகண்டபடியாலே யொப்பறுறவனொருவனென்றுசொல்லப்
பட்டகாத்தாவானவன் பிரபஞ்சமேதிருமேனியாய்ப் பிரபஞ்ச
த்திடையிலேயெழுந்தருளிநின்று,— மாமறைகளவையன்றுவா
ய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடையவேதங்களை யநாதியிலேயரு
ளிசெய்ய,— இவைகொண்டுலோகநெறியின்கடனின்றுவாழு
மதுகருதும். எ-து. அவ்வநாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது
ம்வேதமுறையிலேநின்று வாழுமதனைக்கருதி யநாதியென்றுஞ்
சுயம்புவென்றுஞ்சொலலாநிற்கும் அஃதென்போலவென்னி
ன்,—பிறனைவழிகருமஞ்செய்காசினியுளோர திடமென்றுசீரா
சனுரைதங்குமோலைதிருமுகமென்றுகூடுசெயலே. எ-து. மண்ட
லநாயகனாகியவரசன் றனதாக்கினைவழியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத
்தினுள்ளோர்க்கு அவ்வரசனுரைபொருந்தியவோலைவர வதனைத்
திருமுகமென்று மங்கலமரபினாற்கூறித் தலையிற்றரித்த தவ்வரச
னைப்போலச்சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங்கிரமங்காண். எ-று

சுவயம்புவாலேகூறப்பட்ட வேதத்தையுஞ் சுவயம்புவெ
ன்றுகொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறைமையு
ங்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாகனாற்சொல்லப்பட்டது மாகமானாற்
போலவும்,ே தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல்காட்
பியமானாற்போலவும் பிறவாற்றானுங்கொள்க. (௫)

**முடிவின்றிவேதியர்கண்முதல்வந்தமூவாகளுமொ
ழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின்றியேகணிதரவர்கண்
டவாறதுவென்வடகண்டசாதிகடியா,தொடிவின்றியோ
துவதெனுரைதங்குவேதமொழி யுளதென்றுகூறுமவா
தா, மடியின்றுதானெனுமதறிவின்றியினுமவ ரிலையெ
ன்றவாதரவதே.** (௬)

(இ-ள்.) முடிவின்றிவேதியர்கள் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கே டில்லாத பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரென்னு மூன்றுசாதியுமோ கூ ஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதரவாக ணடைவாறதுவென. எ-து. எனையவருணத்துள்ளாராய்ச சோதி டஞ்சொலலுமவர்கள வேதத்துக்கங்கமாகிய சாததிரத்தையோ தாமலறியுமபடி யெங்ஙனம் அஃதன்றியும,—வடகணடசாதி கடியா தொடிவின்றியோதுவதென். எ-து. இந்தத்தீவின் வட கூறறினுள்ளார மற்றவருணததார வேதத்தையோதத தககா ரென்று நீககப்படாம லெலலாராலுமோதப்படுவானேன. ஆத லானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைசங்குவேதமொழி யுளதென்று கூறுமவர்தாம். எ-து. எலலாரசொல்லுந தன்னிடததிலேயு டைத்தானவேதஞ் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறுமவாதாமும்,— அடியின்றுதானெனுமது எ-து வேததுக்கடியில்லையெனறு சொல்லுமது,— அறிவின்றியீனுமவ ரிலேயென்றவாதரவதே எ-து. அறிவிலாதவாய வேததைதையொருத்தருண்டாககினாரில்லை யென்றுசொலலு மாசைககொககும். எ-று. கடிவின்றி நீக்கமின் றி. ஒடிவின்றி தவிாதலின்றி. ஈனுமவா உண்டாக்குமவா.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொணணுதெனபத னையு மதறகுப் பாதமிலலையென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. மு டிவின்றிவேதியாகள அளவறநதபிராமணாகள. முதல்வந்தமூ வாகளும் பழயபிரமவிட்டுணு ருக்கிராகளும். கடிகின்றியே கணிதரவர்கணடவாறதுவென் கடியாதுகணிதநூல்களு மொ ருவர் சொலலாமல்வநததாம். வடகணடசாதிகடியா வடபூமி யிலுள்ளாருங குறைபடாமல வேதஞ்சுயம்புவென்றே சொல் லாநின்றாகள். ஈனுமவரிலலையென்றல் தாயின்றியிலே பிள்ளைபி றக்கும் வசனத்துக்கொக்குமென்றலுமாம். (கூ)

"காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண்டேல்வேத, வாரியமுமே
துவின்றியாம்." எ-னை காரியமின்றி வேதமுண்டாகாதென்ப
தற்குணாக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

**அறிகின்றபான்மையவயவமின்றதாகிலணு வழியு
ங்கடாதியெனவே, செறிகின்றவாறதிலையெனினவந்து
சேருமது திடமன்றுகூடவொருவன், குறிகொண்டுகாரி
னமுளைவருகின்றபீசமவை குலையொன்றிவேனிலழியு,
முறுகின்றகாலமவையுடனின்றுபோயழியுமூலமென்று
நீடியிலதே. (எ)**

(இ-ள்.) அறிகின்றபான்மை யவயவமின்றதாகி லணுவழியுங்கடாதியெனவே. எ-து. (அணுவவயவ மறிகின்றபான்மை நின்றதாகிற கடாதியெனவேயழியும்) எனமாறுக. ஆன்மாவானது பேதப்பட்ட சரீரவவயவத்தைத்தானறியும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயி னழியுந்தகுதியையுடைய சரீரத்தைப்போல வான்மாவுமழிந்துபோம்,—செறிகின்றவாறதிலையெனின் வந்துசேருமது. எ-து ஆன்மாவந்தச் சரீரவவயவத்தைச்சேராது சரீரவவயவந்தானேசென் றான்மாவைச்சேருமென்றுகூறின்,— திடமன்றுகூட வொருவன்குறிகொளல் எ-து. சரீரவவயவந்தானே யான்மாவைக்கூடி நிலைமையுடைத்தன்று. காத்தாவொருவன் குறிகோளாகக்கூட்டுகையாலே யான்மாவுஞ்சரீரமுங்கூடிவரும்,—காரின்முளைவருகின்ற பீசமவைகொலையொன்றிவேனிலழியும். எ-து. (பீசமவைகாரின்முளைவருகின்ற வேனில்கொலையொன்றியழியும்) எனமாறுக. முளைகளானவை கார்காலத்துவிதையினின்று முளைத்துவரும் வேனிற்காலத்துத் தகுதிவேறுபட்டழியும். அஃதென்போலவென்னில்,—உறுகின்றகாலமவை

யுடனின்றுபோயழியு மூலகென்றுநீடியிலதே. எ-து. பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டிதிதிசங்காரமென்று கூறப்பட்டமூவகைத் தொழிலுற்றகாலத் துடனேகூடித்தோன்றிநின்று கெடுமாகையாற் காலத்தோடுங்கூடிவரும பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு நிலைபெற்றையுடையவல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பதூஉம் அழிவில்லாத வானமா பிரபஞ்சபேதத்திலலலவெனபதூஉங் கூறிற்று. (எ)

"அவயவத்தாற்காரியமே காணனுக்களெல்லா, மவையுமழியுமென்பாய்" சடமவைதாமேதுவாகமாட்டா, கடமாமோ மணடானேகாண்;" "ஆக்குங்காலத்தமல னுலகாய்நின்றவைகள, போகக்குங்காலத்தழிந்துபோம்" காரினமுளைத்துநின்று வித்துக்கழிந்துவிடுங், கோரவுருவேனிலுறககூடாது." என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நிறைவெங்குமாகிலுயிர்நெறிநின்றுபோயவருத லி
லைவினறதாமுடலிலே, குறைவினவெறலாமுமுளகுடக
நதமாகிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகினறமாத
வர்களுடனின்றுபோய்வறிதோருடல்கொண்டுமீள்வது
ணராய், மறைதந்தவாய்மைதனி னிறைவினதியேயுலகி
ன மலைகினறதாலுனுரையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாகிலுயிர். எ-து. ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின்;— நெறிநின்றுபோய்வருதலிலைவின்றதாம். எ-து. ஆனமாவானது நித்தியகன்மமுதலாகிய நெறிகளிலேநின்று அந்தநெறிக்குத்தக்க சுவர்க்காதிபதங்களிலேசென்று புண்ணியத்தைப்புசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்மையில்லையாம்.

அற்றன்று,— உடலிலேகுறைவினறெலாமு மூளகுடகந்தமா
சல. எ-து (எலாமுமுடலிலே குடகந்தஙகுறைவின றுளவாகி
ல) எனமாறுக. எல்லாவான்மாககளுஞ சரீரததிலே குடததிற்
கட்டின பூமணம்போல நிறைந்துநிற்குமென்று கூறுகின்றுயா
யின,—அவைவிடநினறவாறுகுறியா. எ-து அவ்வான்மாக்கள்
சரீரஙகெட்டபோது தான்கெடாம லுடலைவிட்டு நிறகிறவழி
யைக குறிககொள்ளமாட்டாதாகையால்,— உறைகின்றமாதவ
ரக ளுடனின்றுபோயவறிதோ ருடல்கொணடுமீள்வதுணரா
ய. எ-து. உடலின்கணுறைதலைசசெய்யு மகாயோகிக ளவ்வு
டலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செயவதுவும் வருமதுவுமறியா
ய,—மறைதந்தவாய்மைதனி னிறைவின்றியேயுலகின மலைகி
ன்றதாலுனனாயே எ-து. வேதஞசொன்னசததியமான வத்த
நதி லுனககுநிறைவில்லையாதலால் நீசொல்லுகின்றசொலலு மு
லகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருநதிறறு. எ-று. குடகந்தமாகிலெ
ன்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைசசொல் வருவித்துரைக
க. வறிதோருடல் உயிர்போன மற்றோருடலை

இசசெயயு ளான்மா வெலலாவற்றினுஞ சரீரததினு நி
றைந்து நிற்குமெனபதனை மறுததுக்கூறறறு (அ)

"நிறையினுயிரொஙகு நீஙகியுடல்வானத், துரையுமெஙஙன்
சொனனிரயததும" என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

**அழிகினறதால்வினைகளாகின்றவாறெனெரு வது
மஙகியானபரிசே, லொழிவின்றியோதகமு மறவுண்ண
நாம்வினைகளுறுகின்றவாறதெனலாங், கழிகின்றதாலறி
வுவினைதநகிடாவினைஞர் கருமங்கணுடியுறுவோர், பழு**

தினறியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள பரமன்கணுகுமவி
னையே. (கூ)

(இ-ள்.) அழிகின்றதால் வினைகளாகின்றவாறென். எ-து. இதனை (வினைகளழிகின்றதாலாகின்றவாறென) எனமாறுக. ஒருவன்செயதகன்மஙக ளிககாயஙகெடக கூடககெடுமாகையாற கனமமேலைககுவநதுளைடாம்படி யெஙஙனம்,— எருவதுமஙஙயானபரிசேல். எ-து வயலுககிட்டவைககோலுந்தழையுந தனதுநூலமுறைமைகெட்டுச ருககுமமுறைமையாகி வீரியஙகிடநது பயிருககுநனமைகொடுககுமதுபோலச செயதகன்மமுமுடலோடுதுலமுறைமைகெடடு ஆனமாவோடு ருககுமமுறைமையாகிபபொருந்துமெனறு நீசொலலின்,— ஒழிவினறியேயோதநமுமறவுனனை நாம்வினைகளுறுகினறவாறதெனலாம் எ-து. நாடோறுநாமுணஞுமுணவு செரிததுக கழிந்தமல மீளவுநமக்குநன்மையைததருமென்பாாகூறுங்கூறறெனலாம,—சழிகின்றதாலறிவுவினை தந்திடாது எ-து (வினைக ழிகினறதாலறிவுதநதிடா) எனமாறுக. காயததோடுஞ்செயத வினைகெடுகையா லவவினையான்மாவையறிநது கூடமாட்டாது. அதுகூடுமபடி,— வினைஞாகருமஙகணுடியுறுவோா பழுதின்றியே யுதவுமதுபணபதாக எ-து. தொழில்செய்தோாககுச செய்ததொழிலகணடு தொழில்கொள்வோாவ்வவாதொழிற்குததக்ககொததுப பழுதறககொடுககுந் தன்மைபோல,— அருளபரமன்கணுகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாககள்செய்த புணணியபாவங்களையறிந் தந்தப்புண்ணியபாவத்துக் கீடான புசிப்புககளைககொடுததருளி புசிப்பிககுந் தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவுந் தானேகூடுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கூ)

கன்மங்களைப்பண்ணின வானமாவுக்கு மந்தக்கன்மங்களை மகசனமங்கட்குசிதமானபலன்களையு மறியுஞ்சாமாத்தியமிலலையென்பதுமறிக இதற்கு 'செயதானசெயல்பலமுரு சிந்திக்கவல்லனலன், செய்நிசகுரு சிந்திக்கையிலையு.'' "செய்தாரசெயதிப்பலந்தைச செயவிப்பாரில்லையலன், செய்விப்பன்செய்திப்பலம்'' "வேலைதருமோகூலிவேலை விதநசைசந்த, கூலிதருவான்போலெககோன'' என்றுமிந்தார்க்குமுறுமறிக ஞானருராஞானப்பிரகாசர்

கருமங்கண் ஞானமதுவுடனின்றலான மருவு கதித்தங்கலாகுமெனின், தருமங்கராகமுதலவைதங்கமேலறிவு தவிரும்பின் வீடுமிணையா, பொருணின்றுதேடிவருபயனுண்டுபோகவினைபுரிகின்றவாறதெனவே, திருந்தினபோகமவளரவிசென்றுமெய்யது செலவுண்டுசூழ்வசெயலே. (௧௦)

(இ-ள்) கருமங்கண்ஞானமது உடனின்றலானமருவு கதிதங்கலாகுமெனின் எ-து ஞானமுதலியகன்மங்களை ஞானங்கூடிநிற்றலாலே யவ்விலவான்மையைப்பொருந்தினவீட்டினபதத்தைப்பொருந்தலாமென்றுகூறின்,—தருமங்கராகமுதல. எ-து. கன்மங்கள்செயயுமிடத்து திரவியார்ஜிதமவேண்டுகையாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம,—அவைதங்கமேலறிவுதவீரும. எ-து. அவவாசைமுதலியவுண்டாகவேயானமாப்பாசஞானமாய்நிற்கும்;—பின்வீடுமிணையா எ-து அந்தப்பாசஞானத்தாலே மோக்ஷமுமடையாது,—பொருணின்றுதேடிவருபயனுண்டுபோகவினைபுரிகின்றவாறதெனவே எ-து ஒருவன்பொருளைதேடி யதனுலுண்டாயபயனை யதிலேநின்றுபுசித் தந்தப்

பொருணமாளவே மீளவும்பொருட்டேதொடருமுயல்கின்றவதனை யொப்ப,—திருநின்றபோசம்வளாவிசென் றுமேவியதுசெலவுண டுஞுழவசெயலே எ-து (வளாவிசென்றுதிருநின்றபோகமேவிய து செலவுணடுஞுழ்வசெயலே) எனமாறுக வெகுவானவாகுதி செய்கையிருலே யவவாகுதிசென்றபுணணியத்தால் மிக்கசுவா ககபோகஙகளைப்பொருந்தி யப்புணணியநதொலையுமளவும்புசித துத்தொலைய மீளவும்புணணியகன்மஞ்செய்யநினைகின்றசெய ல்கா னுன்செயல். எ-று

இசசெயயுள கன்மபூசெயயவேஞானஙகூடி மோக்ஷமு ண்டாமென்பதனை மறுததுககூறிறறு

வேதமென்னுஞசெயயுளாமுத லிசசெயயுட்காறும் பட்டா சாரியன் மதத்தைமறுத்துககூறிறறு (௯0)

கன்மததாலமுத்தியிலலை யென்பதறகு "புரிந்துமகம்புக குவான் மீணடும்புரிவா, ரிருந்தனஞசெய்துணைபாக கொப்பெ ன்" "வினைப்பலநிலைபடாமலே வீடென்றிசைந்தாய, வினையி லுசகுமுணடிகானவோ" "அதுமலமூலமதுநீயகுதலுமான்மா, விதமுறுமின்பம் வீடென்றெண" "அடககிமலமபடிவ தாரு பிரக்கானந்தங், கொடுப்பனிதமுந்தியெனக்கொள" என்பது நறிகளன்றூா ஞானப்பிரகாசர்.

பட்டாசாரியன்மதமறுதலை முறறிறறு

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨0௨.

பிரபாகரன் மதம்.

அருந்தவனாஞ் சைமினிபண்டாரண நூலாய்ந்தாங்குய்த்த
திருந்து முதற் கிளிறுகொண்டு செப்பிய நூற்றிறமதனைப்
பரிந்து பிரபாகரன பட்டாசானில் வேறாகிப்
புரிந்துரை செய்நெறியதனைப் புவனிமிசைப் புகன்றிடுவாம்

(இ-ள்.) (அருந்தவன — புகன்றிடுவாம்) எ-து. அரியதவ ஞானமுடையனாகிய சைமினியென்னு மகாவிருடி முன்வேத ஞானியாராய் தானுரைத்த நூலின்வண்ணமே தான்சொல்லுகின்ற நிகழ்ப் பொருந்தத்தக்கவரம்பு வேதநதிலேநின்றெடுத்துக் கொண்டு சொல்லப்பட்டவனதாக நிறமுறைமையினைப்பொருந்த பிரபாகரன பட்டாசாரியனாற்சொல்லப்பட்ட பாட்டத்தினினியிலேவேறு நடந்து சொன்னவழியதனை யெந்தவியாருமபுவியினசமயமேலே சொல்லாநின்றேன். எ-று.

பிரபாகரனமதமுமாநதத்தோடொத்துக்கொண்டாரதனுனினுஞ்சிலசெயலாள பிரபாகரனென்னுமவன் கூறுகின்றேனென்றுகூறுவதறு (க)

அருஞ்செயலின்பாவத்தே யபூர்வமெனுமது தோன்றித்
தருஞ்செயலின றழிவின்பின் பலிப்பதாகுமது
வருஞ்செயலொன்றின்றியே மண்சிலைபோலாமுத்தித்
தருஞ்செயலீதெனவுணர்ந்து தாரணிமேலவன சாற்றும்

(இ-ள்.) அருஞ்செயலின்பாவத்தே யபூர்வமெனுமதுதோன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுங்கன்மத்தையொழிந்தவிடத்திலே யபூர்வமென்பதொன்றுண்டாய,— தருஞ்செயலின்றழிவில் எ-து. (செயறருநின்றழியில்) எனமாறுக அந்தக்கன்ம, நிலேயறிவுகூடிநின்று தொழிற்பட்டுக்கன்மமுடிந்தபொழுது,—

பினைபலிப்பிப்பதாகுமது. எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப படுப்பிப்பதாம்,—வருஞ்செயலொன்றின்றியே. எ-து. அவவற்றி வுங்கண்மமுங்கூடிவருந்தொழிலொனறுமின்றியே,— மணிசிலை போலாமுத்தித்தருஞ்செயல. எ-து. (முத்தித்தருஞ்செயலமணிசி லைபோலாம) எனமாறுக. வீடடுநெறியைத்தருகிறசெய்தியாவது மணிபோலவுங கல்லுப்போலவு மறிவுநதொழிலுமறறிருத்தலா ம்,—ஈதெனவுணாந்துதாரணிமேலவன்சாற்றும்.எ-து. மணிபோ லவுங்கல்லுப்போலவுமறிவுஞ்செயலுமறறிருப்பதே முத்தியென வறிந்து பூமியின்கணணேயிதசன்மைத்தென்று பிரபாகரன்சொ லவான். எ-று.

இச்செய்யுளிரணடும் பிரபாகரனெறிகூற்றறு. அபூருவமெ ன்றொருகுருசொரூபம. அருஞ்செயல். எ-து. செய்தறகரியசோ திஷ்டோமமுதலியவறறை. (௨)

பிரபாகரன்மதமுறறிறறு
பாயிரமுட்படசெயயுள்—உ0௫

பிரபாகரன்மதமறுத்லை.

வேறுபலந்தருவதுதான்வினையெனறுவேதஙகள்
கூறவோரபூர்வந்தான்கொடுக்குமெனக்கொண்டவுரை
மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றிவந்ததாற
றேறியவிண்பூமுடிமேறசேர்ந்துமணந்திகழ்ந்ததுவாம்.

இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதஙகள் கூற. எ - து. முன் ஜநநததிற்செய்தவிருவினையு மிந்தஜநநத்தி லே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைகொடுக்குமென்று உன் வேதங்கள்சொல்லாநிற்கவும்,—ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமென

கொண்டவுரை. எ - து. முன்ஞானத்திற்செய்தவினைக் கிந்தஞா னதகிலேபலத்தைககொடுப்ப தபூர்வமென்பதொன்றென்று பி ரபாகரா கிமெய்யாகக்கொணடுசொல்லப்பட்டசாததிரம்,— மா றுதருமறையோடு எ-து. வேதத்தோடுமறுதலைப்படும்;—முன்பி ன்றிவநததால். எ-து. செய்தகன்மத்தினுடையபல மநாதியிலி லலையாய்ப் பின்பபூாவமென்பதொனறிருலேவந்ததாயின்,— தேறியவிண்பூமுமேற்சோந்துமணந்திகழுந்ததுவாம். எ-து. வா ட்டமில்லாதகுளிர்ந்தஆகாயப்பூவுககு முன்புமணமில்லாமற் ற லையிலேசோந்தபின்புமணமுணடானதென்றுசொல்லுந்தன்மை ககொக்கும். எ-று.

பிரபாகரன்மததததை மறுப்பானெடுத்துககொணடா ரதனு ளிச்செயயு ளபூாவமெனபதனை மறுத்துககூறிற்று. (௯)

“முன்பிலாவொன்றுமுளைப்பதபூாவமெனி, லென்படநதா ன்மனைணுதியாதிண்டு.” என்பது அபூாவததாலுண்டாகாதென் பதற்கறிகஎன்றுா ஞானப்பிரகாசா

ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகைவீடென்கை
யூனமபின்னுணர்வீழுந்தோரககுளதாகுமுயர்முத்தி
தானிஙகுசசிவப்பொழியததழனிற்குமாறில்லை
ஞானங்கெட்டுயிாஙிற்குமெனுமுறைதானண்ணுதால். உ.

(இ-ள்.) ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கையூ னம். எ - து. பரமாநநதமேவீடெனறு வேதஙகள்சொலலவு கியானமாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங்கல்லுப்போலவு மா கையால் வீட்டின்பமென்றுகூறியதுகுற்றமுடைத்து. அப்படி யறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனுயின,—பின்னுணர்வீழுந் தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி. எ-து. மூாச்சைவந்தறிவுகெட்டவ

ர்களுக்கும் மிக்கவீட்டின்பமுண்டாகவேண்டும். அஃதன்றியும்.— தாணிங்குசசிவப்பொழியத்தழனிறகுமாறில்லே. எ-து. இவவிடத்து நெருப்பானது தன்சொரூபமாகிய சிவப்புககெட்டாற்றுனுங்கூடக்கெடுதலனறியநெருப்புநிற்குமவழியில்லையாம் அதுபோல,— ஞானஙகெட்டுயிர்நிறகுமெனுமுனைதா னன்னுதால் எ-து. ஆன்மாவானது தன்சொரூபமாகியவறிவுகெட்டாற ஞுங்கூடக்கெடுதலன்றி யான்மாநின றுவீட்டின்பத்தை யநுபவிக்குமென்றுசொல்லுஞ்சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெட்டுக கல்லுப்போலவுமணபோலவுமாய் முததியடையுமென்னு மதகுறறமுடைத்து. எ-று உணர்விழந்தோா மூாசசித்தோா, உணாவிழந்தோாக்கும் என உமமைவிரிகக. ஊனமென்பதனை யடையிலுயகூட்டுக.

இசசெய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டு முதகியடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று.

இச்செய்யுளிரணடுமபிரபாகரன்மதததைமறுததுககூறிறறு

"வனசிலேயுமமென்றுமென வாய்பபதுவேமுத்தியெனி, லெனகருவுமுததியெனுயீஙகு" "முததிபராநநதாது பூதியெனநூன் மொழியுய, கொததைமுத்திகாணுனதுகோள்" என்பதுமறிக வென்றூாஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னா ஸ்மாாத்தமதம், சேசுரமீமாஙகிசமதம், சோதிடமதம், காலேசுரவாதம் என்னுநான்குமதமுமவற்றின மறுதலேயும் ஞானுவரணவிளககத்திற்காணக வென்றூாமற்றேருரையாசிரியா.

பிரபாகரன்மதமறுதலே முற்றிறறு.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ0கூ.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையானதுமையலினுலகாம
புரையோருணருமபொருள்பொய்யிதனை
விரையாதுணருமமதுவீடெனவே
வரையாதுரைவாதிவகுத்தனனே. (க)

(இ-ள.) உரையானது மையலினுலகாம். எ-து. சத்த மானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமென்பதாம்,— புரையோரு ணரும்பொருளபொய். எ-து. அறியாதார் சத்தமூலு சத்தத்துக்கு ணடென்றுவிசாரிப்பதுமெய்யல்லவாம்,—இதனைவிரையாதுண ருமமதுவீடெனவே எ-து சத்தமேபிரமமாவது, அத்தமில்லை யென்றறிவுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்றே,— வரையாதுரை வாதிவகுத்தனனே. எ-து சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத் தையெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதெனறுவகுத்துச்சொ ன்னான். எ-று.

சத்தபபிரமவாதிமதங்கூறுவானெடுத்துககொண்டா ரதனு ளிசசெய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமாகவுள்ளது அத்தமில்லையென் பதனையு, மதசசத்தமேபிரமமென்பதனையுங்கூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலினுலகாம். எ - து. சத்தமாகிய பி ரமமானது மாயையொடுகூடிக்கொணடு தநுகரணபுவனசொரு பமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்ற துபசாரவழக்கு எ-ம். சொல்லுக்குப் பொருளுணடென்பதுபொய் எல்லாஞ் சொல்லென்பதுமெய் எனறவனுட்கோளாம் என்றுரோருரை யாசிரியர்.

பரிணாமம்விவர்த்தகமாயமதிற
றருமாமூலகுள்ளதுசத்தமதே

பொருளாவதுசொன்னலமல்லவெனின்
மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே. (உ)

(இ-ள்.) பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேப ரிணமித்து மிகவுமுண்டாதலேமயக்கமாவது,—அதிற்றருமாமூல கு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகை யால,— உள்ளதுசத்தமதே. எ-து. உள்ளதாகக்காணப்பட்டது சததமொன்றுமே,—பொருளாவதுசொன்னலம். எ-து. சத்தத் துகக்த்தமென்றுசொல்லப்பட்ட நச்சத்ததஇனன்மையேயாகு ம —அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்த மத்தத் தினன்மையே சத்தமென்றுகூறின்,— மருவாதுபொருட்டிறம ற்றிலையே. எ-து. சத்தங்கூடாத தொருபொருளுணடாவதில்லை யாதலாற்சத்தத்தினன்மையேஅத்தமாவது. எ-று. மற்று வினை மாறறு.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுன்சொன்னலமாவது மென்பதுகூறிற்று. சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமமவிவர்ததநமாயம் எ-கு பரிணாமம் உண்டாவ து, விவர்த்தநம் பிராநதி, எனவே சத்ததகிலேபொருடோன்றி னதென்பதுபிராந்தி, சத்தமேபொருளெனபதுண்மைஎன்றுரோ ருணையாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுணாயுமபொருளு
மாமாமபொருளொான றிலணைந்திலதா
ஞமாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்
தாமாம்பொருளெணற்பொரிதானெனவே. (ங)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுணாயும் பொருளுமாம். எ-து. பூ வெனவுமாவெனவு மிரண்டுசொல்லுளவா யவற்றிற்குப்பொரு

ள்கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும இலக்குமியென்றுங், கூறப் படும,—அம்பொருளொன்றி லணைந்திலதால். எ-து. அப்படிககூறப்படும் பொருளொன்றிலே சததமடஙகாமற் பூமியெனவும்வி ளங்கெனவுஞ்சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்படுமாத லால,— நாமாதரவெய்துசொனன் கருவாய்த்தாமாம்பொருள். எ - து. நாம்விருப்பத்தை யெய்திக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல் லே கருப்பமாகக்கொணடு பலபொருள்களுமுண்டாம். அஃ தென்போலவென்னில்,— நெற்பொரிதானெனவே. எ-து. நெ ல்லிற்றோன்றும்பொரிகளு நெலலேகருப்பமானாற்போல் வத்தத் துககுச்சத்தமே கர்ப்பமாம். எ-று. பொரிக்குவனனபேதமு நா மபேதமுமுணடாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானாற்போல அத்தமபலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பதுகருத்து.

இசசெய்யுள் ஒருசததம்பலவததத்தைக்கொண்டு நிற்கை யாற் சத்தமேபிரமமென்பது கூறிறறு. (௩)

ஆமாம்வடிவொன்றி லணைந்திலவாம் எனப்பாடமோதி சொல்லுமபொருளு மொருவடிவினைப் பொருந்தியிராவாம். வே றுபட்டுப் பலவடிவாயிருக்குமெனனி லதுகூடாது. எ-ம். நெல் லுப்பொரியான தாதான்மிகம்போலப் புத்தியிற்றோன்றுஞ்சொ லலே பொருளாமென்க எ-ம. கூறினர் ஞானப்பிரகாசருமற் றோராசிரியரும.

சொல்வந்தெழுலுமபொருடோன்றுதலாற்
சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ
சொல்லுமபொருளுமமுடனின்றதெனிற்
சொல்லும்பொருளின்றுசொனினறதுவே. (௪)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழலும் பொருடோன்றுதலாற் சொ ல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ, எ-து. யாதொருசொல் தந்த

தாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளு முண்டாமாதலாற் சொலலேபிரதானமென்று நீதெளிந்திடுவா யாக. அற்றன்று,— சொலலும்பொருளு முடனின்றதெனின் எ-து. சொலலும்பொருளுமுடனிறகையாற பொருளுந்தனியே யொருமுதலென்றுகூறின்,— சொலலும்பொருளின்று சொனி ன்றதுவே. எ-து. ஒரு சொற்குப் பொருளுளாகுமிடததுபபொ ருளுஞ்சொல்லாமாதலாற் சொலலொழிந்து பொருளென்பெ ன்றுணடாவதில்லை, அதனாறசததமேபிரமமென்று கொளவா யாக எ-று

இசசெய்யுள் சததமேயததமாவதென்றுகூறிறறு.

உரையென்னுஞ்செய்யுணமுத லிசசெயயுட்காறுஞ், சசத ப்பிரமவாதிமதததகூறிறறு. (ச)

சொல்லும்பொருளின்று சொனினறதுவே. எ-கு சொல லப்படுமபொருள் புததியிற கனததுககிடந்ததிலலை, சொலலே புத்தியிற்கனவாது நிலைபெறறது என்றனரோருரையாசிரியா

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உசo.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உரையான துமையவிறு லுலகே
லுரையாதொருமைய லுமுள்ளதென
வரையா துணருமம துவண்கதியேல்
வரையாமறையோடுமலைந்தனையே. (க)

(இ-ள்.) உரையானதுமையவிறுலுலகேல். எ-து. சத்தமா னது பரிணமவிவர்த்தனமாகிய மயககத்திலே பிரபஞ்சமாமெ

ன்றுகூறினுய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள்ளதென. எ-து. சத்தமேசாவமுமாமென்பதன்றிச் சத்தததிலே நின்றுணடாகத்தக தொருமயக்கமு முணடென்று சொல்லாய்.—வனாயாதுணரும்மது வனகதியேல எ-து. அஃதனறியும் பொருளைவரையாமல் சத்ததததைபபிரமமென்று குறிததுணாத லே முததியென்றுகூறினுய். அஙஙனமாயின்,—வரையாமறை யோடுமேலைநதனையே. எ-து. வேததநிறசொலலப்பட்ட கன்ம ததையு ஞானததையுஞ செயவது முணாவதுஞ்செய்யாமன் மு ததியடையுமென்று கூறுகையால் வேததநோடு மறுதலைபபட் டுக்கூறினுய். எ-று. வேதஞ்சொனனபடியிலே கன்மஞ்செய்தா ஞயினு ஞானமுணராதாாககு முத்தியிலலையென்று வேதாகம சாத்திரபுராணஙகள்சொலலவும் சததமேபிரமமென்றறியு மறிவால் முத்தியடையுமென்பது மாறுபாடு

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பா னெடுததுககொண்டா ரத ஞளிச்செய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமென்பதனையுஞ் சத்ததததையறிதலே முத்தியென்பதனைய மறுததுககூறிறறு. விவாத்தாகம்புரளல். (க)

உரையானது மையலிறுலுலகேல. எ-து சததமாகியபிரமமானது மாயையோடுகூடிககொணடு பிரபஞசமாயிருககுமாறைல்,—ஒருமையலுமுள்ளதென வுரையாய். எ-து. அநதச்சத்த பபிரமத்தோடுகூட மாயையென்றெரு பொருளுமுணடெனச சொல்வாயாக என்றுரோருரையாசிரியா. அன்றியும், சேடமாகிய மாயையோடுகூடுதலாற சததமுஞ சேடமேயாம். ஆதலாலதுபிரமமன்றென்கஎன்றா.

அருவம்முணாயாதவினவ்வுருவாய்
மருவும்பரிணுமமறுததிடுமாம

பருகுந்ததியானதுபாலதெனி
லுருவம்மதுவாயழியும்முனையே. (உ)

(இ-ள்.) அருவம்முனையாதலினவ்வுருவாய் மருவும்பரிணா மமறந்திடுமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமான தரூபமாதலாற் பிரபஞ் சரூபமாய்ப் பரிணமித்துப்பொருந்துதலே கினைக்கமாட்டாதாம். அறறன்று,—பருகுந்ததியானது பாலதெனில். எ-து. குடிக்கும் பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகியதயிரா யுருப்பெறுற் போல வருவமாகியசத்த முருவமாகியபிரபஞ்சமா யுருப்பெ றுமென்று நீகூறின்,—உருவம் மதுவாயழியும்முனையே. எ-து. அத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மையின்றித் தயிராய்நின்றழியுந் தன்மைபோலச் சத்தமும்பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றான்மீளவுஞ் ச த்தமாகுந்தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய்நின்றழியும். எ-று.

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்பத னை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த மு ருவமானவுலகாயிற்றெனறதிருஷ்டாந்தம் விகலதோஷமடைந் ததென்க. விகலம் குறைபாடாகும் என்றாஞானப்பிரகாசர்.

ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு
மாயவ்வுளதென்றுசொலெவ்விடமு
மாயதினறமையினனுனையினணலமு
மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (௩)

(இ-ள்.) ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலரூப ஙகளாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத்துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேணுமென்றுசொல்லாய், அஃதன்

றியும்,—எவ்விடமுமாய்நின்றமையின் னுரையின்னலமுமாயும் பொருளுககறிநாமமதே. எ-து. (உரையின்னலமு மெவ்விடமு மாய்நின்றமையினும் பொருளுசகுநாமமதேயறி) எனமாறுக. சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய்நின்றமை யி னப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுககுப்பெயர்ச்சொல்லாய்நின்று பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயாக. எ-று. எனவே சத்தத்தினுமர்த்தமேசிறப்பையு நிலைப்பேற்றையு முடைதென்றுகூறிற்று. பரிணாமமாகி னெருப்பென்றபோது நெருப்பாயெழுந்திருக்கவேணடும். விருத்தியாகி னெருப்பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால தாதான்மியமுமன்று ததுற்பத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொளக. (கூ)

ஆயம்முடனந்தவிவாத்தநமுமாயம்முளது எ-து பரிணாமத்தோடு அந்தப்பிராநதியுமாகு மூலகமெனறுசொல்லுதல்பொய்யாயுள்ளதாம். ஆகலால்,—என்றுசொல். எ-து. உலகத்தின் மணணுசகடமும்போலவு மிப்பியும்வெள்ளியும்போலவுஞ சத்தத்திற் பொருடோன்றுமெனறு நீ சொல்லுதலானும். எ-ம். ஆயம் பரிணாமமா மாயம் பொய். எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியா.

உரைபோற்பொருளுக்குருவின்மையினவ்
வுரையேபொருளென்றனையின்றரியென்
றுரையேகவிமாலவனுக்குளதா
முரையாய்கவியாகவோர்மாலினையே. (௪)

(இ-ள்.) உரைபோற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுரையே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற்குமுருவமில்லாமையினுற சத்தமேயர்த்தமென்று கூறினாய்,—

இன்றரியென்றுனையே கவிமாலவனுக்குள தாமுனையாய் கவியாகவோர்மாலினையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட்டசத்தந் திருமாலினுக்குங்குரங்குக்கு மற்றும்பலபொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம். அதனைப்பொருட்டனமையிலேநின்றுஞ்சத்தங்கொள்ளாமற சத்தத்தின்றன்மையிலேநின்றும் பொருள்கொள்ளலாமாகிற் றிருமாலைக்குரங்காகச்சொலவாயாக. எ-று. எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருளவேற்றுமையு முண்டென்பதாயிற்று. இதனால்சத்தமும் பொருளுமொன்றுபட்டிருந்தாலு மிரண்டும்வேறென்றேகாண்க என்றதாம

இச்செய்யுள் சத்ததினன்மையே யத்தமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௪)

நெல்விற்பொரியாவதுநீடழலிற
சொல்விறபொருளொன்றுதொகக்கிடலாற்
கல்வித்திறமாமுறைகாட்சியினன
மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. (௫)

(இ-ள்.) நெல்விறபொரியாவது நீடழலில. எ-து. பொரிகதுநெல்லேகர்ப்பமாறுறபோலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொலலேகாபபமென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின் நெலலுக்கு மிக்கநெருப்பினைசசேர்ந்தாற பொரியாவதாதலால் நீகூறியதுவமையன்று,—சொல்லிற்பொருளொன்றுடு தொக்கிடலாற் கல்வித்திறமாமுறைகாட்சியினன் மல்லற்பொருளசாலவளந்தருமே. எ-து. பூ மா வென்பனவொருசொல்லிலேபலபொருள்கூடிநிற்றலால தனையறிவதாகக்கற்பனவேசத்தம். அப்பொருளைப்பிரித்தறியப்பட்டால் நல்லவளப்பத்தினையுடையபொருடானேநின்று மிகவுநன்மையைத்தருமாதலால் நீகூறியசத்தத்திலுமர்த்தமேசிறப்புடைத்து. எ-று.

இச்செய்யுளுக்கு சத்தத்திலுமத்தமே சிறப்புடையதென்று கூறிற்று. (௫)

“உரையதித்துவாகிற செவிக்குளுங்கண்ணுதிக், குருவெ றுவாய்த்தோன்றிவிளங்கும” “உரையையுணருஞ் செவியுளமா னமாவு, முறையினுகிதோ வுணருமோது” “சலலிவிறகங்கி லாமெதாணடைசசெவவாயொருத்தி, யெலலையுமேதுப்பொரிக மெனமெறண” “பொருளுரையிற்முன்றுமபொழுதுமித்தாதி, விரையவிளமபுனடேல விரிந்து” “கருசநிறுககுமகாட்சிககுங கட்டுரைககுமென்றும், விருந்தரினகொளளசவிடு” என்பது மறிகஎன்றுா ஞானபபிரகாசா.

முன்கண்டபொருடபெயராதலினுற
பினகண்டபிழமபுணருமபெயரா
னன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின
றென்கண்டனைகாரணமினறழிவே. (௬)

(இ-ள) முன்கணடபொருட்பெயராதலினுலை எ-து. முன் னறிவினுற்காணபபட்டவருககமே சத்தமானபெயராய் நிற்கை யாலும,— பினகண்டபிழமபுணருமபெயரான. எ-து. பின்கா ணபபட்டவருககளைசசத்தமான பெயரைக்கொணடறிகையினுலு ம்,—நன்கணடபொருட்கொருநாசமதின்று. எ-து. நன்முககா ணப்பட்டவத்தத்துககுககேடில்லையாம. எனவேசத்தத்துக்குக் கேடுணடாம்,—என்கணடனைகாரணமின்றழிவே. எ-து. காரி யமாகியசத்தமழிதலேயன்றிக் காரணமாகியவத்தமழியுமென் றுசொல்லுகையெஙகேயறிந்தாய. எ-று. எனவே அத்தங்கார ணமென்றும் பிரதானமெனறுமாயிறறு.

இசசெய்யுளு மத்தமேபிரதானமென்றுகூறிற்று, என்கண டனை, எ-து, எதுகொண்டுகணடாயெனவினுயது. (௬)

பொருளிந்திரியம்முணாவோடுபுமா
னிருளினறியிடுமமொளியித்தனையு
மருவுமபொழுதில்வருஞானமதி
னொருவுமபெயரததமுதிததிடுமே. (எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியமமுணாவோடுபுமா னிருளின்றி யிடுமமொளியித்தனையு மருவும்பொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆன்மாவொருவிடயத்தையறியும்போ தறியப்படுபொருளு மதனைககாட்டுமிந்திரியமு மதனோடுகூடி யுணருமந்தக்கரணஙகளு மவ ற்றிறகுமூலமாகியபிரகிருதியு மவற்றைவெளியாகத்தோற்றுவிக கிறதிரோதானசத்தியுமாக வித்தனையுஙகூடுமளவி லான்மாவுக் கறிவுணடாம்,—அதினொருவும்பெயரததமுகித்திடுமே. எ-து. அ வவிடததிறபெயாகீஙகப்படுமபொருளதோன்றபபடுமாதலா லத தமேபிரதானம். எ-று. இருளின்றியிடும்மொளி. எ-து. கன்மத துககீடானபுசிப்பிறசெலுததுகையாற் றிரோதாயி ஒளியென்று யிற்று. ஒருவும் நீஙகும்.

அத்தமுணர்ந்தே சததஞசொலலவேணடுமாகையாலிசசெ ய்யுளுஞ சதததிலுமர்த்தம பிரதானமெனபதுகூறிற்று. (ஞான ம்) பெரியோாவசநங்களாற்குரும்பையான்பனையீனென வானை பனையிற்குரும்பைதோன்றினது சத்தத்திலேதோன்றினதல்ல வோவென்னி லவர்கள்சிவோகம்பாவனைபலத்திலுண்டானதொ ழியக் கேவலஞ்சத்தத்திலுண்டானதன்று உண்டாகிலெல்லாவ சநங்களிலுமுணடாகவேண்டுமெனக்கொள்க. (எ)

"பாலெநெய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதுங், கால னையன்றேவிக் காரங்கொண்ட-பாலன், மரணந்தவிாத்ததுவு ம ற்றதுவுநந்தங, கரணம்போலல்லாமைகாண" என்பதனுற சி

வோகம்பாவனையா லுணடானதென றறிகஎன்றூா ஞானப்பி ரகாசர்.

அததநதெளிதறகொளியான துபோற
சததமபொருடாணறிதற்குளதா
நிததமமதுவன் றுணாநினறழியுஞ
சிததனனொருவன் னுரைசெயதனனே.　　(அ)

(இ-ள்.) அத்தநதெளிதற்கொளியானந்போல். எ-து. இருளின்கட்கிடக்கும பலபொருள்களைத்தெரிநதறிநறகுக் கைவிளககுண்டானதன்மைபோல,— சத்தம்பொருடானறிதறகுளதாம். எ-து. பலபேதப்பட்டபொருளகளையுமறிதற்குச சத்தமுண்டானதாம்,—நித்தமமதுவன்றுணாநின்றழியும. எ-து அந்தச்சத்த நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய்ப் பொருளாகியகாரணமில்லையாயிற்றூனுங் காரியப்படாதழியுமாகையால்,—சித்தன்னொருவனனுரைசெயதனனே. எ-து. இநதச்சத்தஞசித்தனஞகியப்ரமேசுவரனலேயுண்டாகபபட்டதாதலால் நீபிரமமென்று சொல்லககடவையல்ல. எ-று.

இசசெய்யுளும பிரமம்பாமேஸ்வரனலலது சத்தம்பிரமமல்லவெனறுமறுத்துககூறிற்று

உரையானதென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ் சததப்பிரமவாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று.　(அ)

இதன்பின்னர் நையாயிகம், வைசேடிகம், பௌராணிகம், ஐதிகம், சேசுரசாங்கியம, சித்தசைதந்நியவாதம், என்னுமறுவகைமதமு மவற்றின்மறுதலையு ஞானுவரணவிளக்கத்திற் காணகஎன்றூர் மற்றோருரையாசிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதிமதமறுதலை முற்றிறறு.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உகஅ.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமெனவுணர்ந்துஞாலமபொய்த்ததேனா
வெண்ணி, யூனேபுகுந்துநின்றுயிர்கட் குபதேசங்களு
ரைத்துவரு,மானுமதிகேடனுமாயமாயாவாதிபேயாகித்,
தானேயுரைக்குமந்நூலி னுண்மைதன்னைச்சாற்றுவாம்

(இ-ள்) (நானே-சாற்றுவாம்) ஆன்மாவுஞ்சிவமுமொன்றாது அகமபிரமமென்றுசொல்லிப்பிரபஞ்சமெல்லாமபொய்த்ததோபோலப்பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாசயகாமனின்று தான்மற்றுள்ளவான்மாக்களுக்குப்போதங்கள்சொல்லித்திரியுமிகுலச்சையிலாதபுத்திஹீனனுமாகியமாயாவாதியென்னுஞ்சமயி பிரதேறி வேதாகமங்களுக்குப்பொருந்தாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தானேசொல்லிக்கொள்ளு மந்தநூலின துணமையின்றன்மையைச்சாற்றுவாம். எ-று. ஊனேபுகுந்துநின்றெனபது தான்பிரமமாயின்ஊனிறபுகுதல்வேண்டாவென்பதுகருததது. உயிர்கட்குபதேசங்களுரைத்துவருமென்பது சாவான்மாக்களுந் தன்னைப்போலப்பிரமமாகையால்உபதேசஞ்சொலலவேண்டாவென்பதுகருத்து

சத்தப்பிரமவாதியை நிஷேதமாக்கி மாயாவாதிமதங்கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளவனித்தன்மையனென்பதுகூறிற்று பேய்த்தோ சானல்ஜலம. (க)

அநாதிமலபெத்தனாய் ஆணைமுதலெறும்பீறான வெண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோநிபேதங்களையுங் கன்மத்துக்கீடாக வடைந்து தளவிறந்தகாலம் ஜநநமரணதுக்கப்பட்டுச் சுவர்க்கநரகாதிகளிலுள்ள வின்பதுன்பங்களைப்புசித்துச் சுதந்தரகீனனுமாய மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்தி லொன்றான தன்னை யநாதிமலமுத்தசிற்சத்திசொரூபமாய் சர்வோபாதிரகி

தமாய் சாவஞ்ஞ சாவகாத்திருத்துவமுடைத்தாய் சுதந்தரமு முடைததாயுள்ள பரபபிரமமென்றறியாம னினைத்தலினலே மதிகேடனென்றும் பேயாகியென்றும் சொன்னெனெ்க என் ருாஞானப்பிரகாசா. மறமெுருவா தன்னைப் பிரமமென்றுகொ ணடு பந்ததகிறபொருந்துதலால் மதிகேடன். எ-ம். பிரபஞ்சத் தைச சுததப்பொய்யென்றுகொண்டு வேதாகிப்பிரமாணங்கொ ணடுபதேசித்தலாற பேயாகி. எ-ம் கூறியவாறுகாண்க இந்தமா யாவாததகிறகு விவாததமாயாவாதமென்றும்பெயா. என்ருர்.

அறிவாயகிலகாரணமாயநந்தாநந்தமாயருவாய்ச்,செறி வாயெஙகுநிதத்மாயததிகழ்நதசததாய்ச்சுத்தமாய்க்,குறி தானகுணஙகளொனறினறிக கூறுமவேதந்தனக்களவா யப,பிறியாவநுபூதிகநதனககாயநினறதநதப்பிரமந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யநந்தாநந்தமாயருவாய்ச் செறிவாயெங்குநிததமாயத திகழ்நதசததாய்சசுத்தமாய். எ - து. ஞானமேசொரூபமாய்ப பிரபஞ்சததுக்குக்காரணமா யெல்லையி லலாதவாநந்தமா யுருவமின்றியருவமா யெங்குநிறைந்துநிற்பது மாய்க கேடின்றிவிளங்கத்தககதுமா யசுத்தத்துடன்கூடாதுசுத் தமேயாய்;—குறிதான் குணங்களொன்றின்றிக் கூறும்வேதந்த னக்களவாய்ப் பிறியாவநுபூதிகந்தனககாய் நின்றதந்தப்பிரமந்தா ன். எ-து. ஓரடையாளமு மோரகுணமுங்கூறுதற்கொன்றுமில் லையாய்ச் சொல்லத்தக்கவேதஙகட்குவரம்பாய் நீக்கமில்லாத வநுபூதிதனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள்பிரமம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமநிலைகூறிற்று. பிரியாவநுபூதிகந்தனக் காய். என்றதனல், ஞாதருஞானபேதமில்லை என்பதாயிற்று. ()

ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத்துண்டாமுதகத்தங்கங்கே,
நின்றுறபோலவுடறேறு நிகழ்ந்துநிற்கும்பொருளுமே

றுகண், சென்றுறபோலப்புலன்களுக்குஞ்சிந்தைதனை
குந்தெரிவரிதா, மென்றுற்காட்சிமுதலாயவிருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். (௩

(இ-ள்.) ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத் தண்டாமுதகத்தங்க
கேநின்றுற்போல. எ-து. ஓராதித்த ஞகாசத்திலேநிற்கப் பல
பாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஜலங்களிலே தனித்தனியே தோ
ன்றுமாறுபோல,— உடஞேறுநிகழந்துநிற்கும்பொருள். எ-து
ஏகமாகியபிரம முடலகடோறுந்தனித்தனியே தோன்றப்பட்
நிற்கும்,—மேற்கண்சென்றுறபோலப் புலன்களுககுஞ் சிந்தை
தனக்குந்தெரிவரிதாம். எ-து. அவ்வாதித்தன் பாத்திரவுதகங்கள்
லகப்படாமன் மேற்பட்டவியங்குகின்றுற்போல வந்தப்பிரமமு
டலிலகப்படாது மேற்பட்டிந்திரியங்களுக்குங்கரணக்களுக்கு
மறிதற்கரிதாய்நிற்கும்,—என்றுறகாட்சிமுதலாய விருமூன்றள
வைககெட்டாதால. எ-து இப்படிச்சொல்லப்படுகையாலே கா
ட்சிமுதலாய வாறளவைக்குந் தெரிதற்கரிதாம். எ-று. ஆ
ஆகை,

இச்செய்யுளான்மாவென் ருென்றில்லைச் சர்வமும் பிரம
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து பாத்திரத்தி
ட்டத்துக் கண்ணுனதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக கிராவ
ணன்புலத்தலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு மாயிரம்பணு
முடியையுமுடைய வநந்தனைப்போலவு மொருவனுமேபலமுகமா
ப்வழங்குகின்றுன். இருமூன்றளவையென்றது பிரத்தியக்ஷம்
அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இதற்கவர்கள்வசநம் "அப்பிலருக்கன்போல்நின்றவர் சோ
ஙம். எ-ம். அவ்வையாருக்கும "யொறியான்மகாதிகளாரூற்
பொருளின்மெத, மதிபுமதிவேளாண்டவாம்" "ஏதுவிருலேத

மானைத்திருட்டாந்தத்தி னேனுமாதறமானமென்றறி." "சேரி யவுநதூரியவுநின்மலன் சொல்லாலுணருங், கூருணர்வேயாகம மாகும்" "விட்டுவிபரீதம்விளஙகறிவபாவமெனக், கட்டுரைப்பா மெய்ப்பொருளின்கண்" "அடுத்துலகோதும்பொருளருத்தாபத் தியாமதுநா, னெடுத்தமொழியினஞ்செப்புவதாகு மிவ்வூரிலரு ள, படைத்தவரொன்னிற்படையாதவருளரொன்று மிவன், கொ டுப்பவனென்னிற் கொடாதாருமுண்டெனறுகொள்வதுவே" ப கற்புசியாநதேவதத்தன்பருத்திருக்கிருனென்று லிரவுண்பானெ ன்றறிவது மருந்தாபத்தியென்றறிக. "பிறிதோருருப்பெற்றது போன்மறறேருருவை, யறியுமறிவேயுவமையாம்" என்றறிக. அருததாபந்தியைவிட் டொழிபைககூட்டி யாறளவையென்ன லுமாம். அஃதாவது "பிறிதோருருப்பெற்றதுபோன்மற்றேருரு வை, யறியுமறிவே யுவமையாம்." எனவறிக. என்றுர் ஞான பபிரகாசா

இருளிறபழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிருவ கதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமது வேபோன், மருளிறசகமுஞ்சததாகி மருவிததோனறு மாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசததாகும பித்தாஞ்சகத் தின்செயலெல்லாம். (௯)

(இ-ள்.) இருளிற்பழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு ங்கதிாக ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமதுவேபோ ல். எ - து. இருளின்கட்புற்றருகே யொருபழுதைகிடப்ப வத னைக்கண்டோர் பாம்பெனவேபொருந்திநிற்குமளவி லாதித்தகி ரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப் பாம்புபொய்யாமதுபோ ல்,—மருளிற்சகமுஞ்சத்தாகி மருவித்தோன்றும். எ-து. பொய் யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யா

கப்பொருந்தித்தோன்றும்,—மாசில்லாத்தெருளிற சிததேசத்தா கும் பிதத்தாஞ்சகத்தின் செயலெல்லாம். எ-து. மயக்கமற்ற பி ரமஞானத்தாலே விளங்கினகாலத்துப் பிரமமேயுணமையாகப பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (ச)

இதற்கவாகள் வசநம். "பற்றியவிருட்பொழுது தாமபிமா வருபாம்பென், றற்றபயமற்றவினைமுற்று மதிலுணடோ, சுற றமரணப்பிறவி சூழவினைகளெலலா, மறறவிடநீயறியின்முற றமவையுண்டோ" என்றா ஞானப்பிரகாசா.

உலகந்தானுநிருவசநத்துண்டாமினறேலுதியாது
நிலவியுண்டேலழியாதுநிறபதாகுமிததையா
லிலகுசுத்திகனல்சேரவின்றுமவெள்ளிநின்றதாய
குலவுசகமுமவிகாரம்பரமாாததததிற்கொளளாதால். ()

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். எ-து. பிரபஞ சமானது வசநரகிதமான பிரமத்திலேநின்றுந் தோன்றும்,— இன்றேலுதியாது. எ - து. அந்தப்பிரமத்தினின்றுந் தோன்று தாகில் வேறொருபாதாநமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவது மில்லை,—நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகும். எ-து. பிரபஞ சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற் றானேபிரகாசி த்துணடாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யழியாதுநிற்கத்தகும். அ துவன்றியழியக காணப்படுமஃதியாங்ஙனமென்னில்,—மித்தை யால். ஏ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றினும் பொய்யாகைநி சசயமாகையால்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றி ப்பிரகாசிக்கிறபடியும் பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெ ங்ஙனமென்னில்,— இலகுசுத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநி

ன்றதாங் குலவுசகமுமவிகாரம்பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ - து. வெள்ளிபோலப் பிரகாசிகரு மிப்பியையும் வெள்ளியை யுங்கனலிலிட்டா லிபபிகெட்டு வெள்ளிநின்றாற்போல மெய் போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பர மாாததத்தி னிரூபணஞ்செயதால அவிகாரமாகிய பிரமமே மெ ய்யாயப் பிரபஞ்சம்பொய்யாகக கொள்ளப்படும். எ-று. அவி காரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிரவசநம் அவிகாரமென்பன பிர மததுக் கோராகுபெயா. சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்

இச்செய்யுள் பிரமததிலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமுறைமையும் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதுய கூறிற்று. (௫)

தாங்குமூலகுக்குபாதாரஞ் சததாஞ்சிலம்பிநூறன் பால், வாஙகிவைத்துககாப்பதுபோல் வையமெல்லாநத ணபக்க, லோஙகவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுததியொடுக்க ததிலதாககு, மாஙகுவந்தவாறதனற சததாஞ்சகததின மைவெலலாம. (௬)

(இ-ள்.) தாஙகுமூலகுக்குபாதாரஞ்சத்தாம். எ-து. ஆதா ரமாகிய பிரபஞசததுககுபாதாரஞ சத்தாகியபிரமமேயாம். அ ஃதென்போல வென்னில,—சிலம்பிநூறன்பால் வாங்கிவைத் துச காப்பதுபோல வையமெல்லாநதன்பக்க லோங்கவுதிப்பித் துளதாககி நிறுததியொடுக்கத் திலதாக்கும். எ-து. சிலம்பியா னது நூலைததன்னிடத்திலேநின்றுந தோறறுவித் தந்தநூலை யோரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்தைப் பாதுகாத்துப் பின்பந்த நூலழியும்படி தானீஙகுந்தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தன்னிடததிலேநின்றுந் தோற்றுவித்து மவை பரிபாலிக்கும்படி யுண்டாககி ரக்ஷித்தும் பின்னில்லையாம்படிச் சங்கரித்திடும்,— ஆங்குவந்தவாறதனற் சத்தாஞ்சகத்தினமை

வெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெடு கையாற் பிரபஞ்சஞ்சேடமாதலாற் பிரமத்தினுடையநியமமே பிரபஞ்சத்தின்செயலெல்லாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்று கெடு மென்பதூஉம் பிரபஞ்சமநித்தியமென்பதூஉங் கூறிற்று. (௬)

மன்னும்பிரமதனினின் வானாய் வானின்வளியாயந்
தவளி, தன்னினழலாயழலினபாற் சலமாயசசலத்திற்று
ரணியாய்ச்,சொன்னவிதனின் மருந்தாகித தோற்றுமருந்
திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயி
னதால். (எ)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமந் தனில்வானாய வானின்வளியா யந்தவளிதன்னினழலா யழலின்பாற்சலமாயச சலத்திற்றரணி யாய், எ-து. கேடில்லாதபிரமத்திலே யாகாசந்தோன்றி யாகாசத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யககினிதோன்றி யக்கினியிலேஜலந்தோனறி ஜலத்திலேபிருதிவி தோன்றி;—சொன்னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்திலன்னமா யன்னமதனிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயினதால். எ-து. பிருதிவியிலேயோஷதியா யவ்வோஷதியிலேயுணவா யவ்வுணவிலே காயப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறுமுண்டானது. எ-று. தாதுககளாறுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மசசை, சோரி, சுக்கிலம், என்பவை. இவைகாயத்தின்பகுதிககோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றிவருமுறைமைகூறிற்று. (எ)

"தோலுதிரமாங்கிசமேதை யெனபுமச்சையாகிய கொழுப்புமாகும்" "மண்ணீர்விரவின்மருந்துதிககு மம்மருந்தி னுணவும்பயன்களுறும்" என்பதுமறிக எனஞர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்களுங்கூடிவந்தகோசமன்னமய
மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனின்மனோமயந்தான்
வேறுவரும்விஞ்ஞானமயமேவுமதனினதுதன்னிற்
கூறிவருமானந்தமயங்கோசமயமபின்கூடியதால். (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம். எ-து அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமயகோசம்,—மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனில். எ-து. அந்தவன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரந்து துடிப்புண்டானது பிராணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்பிராணமயகோசத்திலே மயக்கநீங்கிப பழையமனங்கூடுவது மனோமயகோசம்,—வேறுவரும விஞ்ஞானமயமேவுமதனின். எ-து. அந்தமனோமயகோசத்திலே வேறாகவருஞ்சோத்திராதிகள்கூடி யறிவாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்,—அதுதன்னிற் கூறிவருமானந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞானமய கோசத்திலே வாக்காதிகள்கூடி யானந்தமாயிருப்ப தானந்தமயகோசம்,—கோசமயம் பின்கூடியதால். எ-து மயமென்னுஞ்சொல்லின் பின்னே கோசமென்னுஞ்சொற் கூடியதாம். எ-று. மயமென்னுஞ்சொலலின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயாகூறுது பின்கோசமெனக்கூடியதெனத் தொகுத்தொருசொல்லாகக்கூறினர்.

இச்செய்யுள் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற்று. கோசம் ... இவற்றின்விவரங்களை ஞானாவரணச்செய்யுளிற்காண்க. (அ)

கோசவுருவிற்பிர்மந்தான்கூடித்தோன் றுநீடுமொரு
காசமருவுங்கடந்தோ றுநின்றாற்போலக்கதிரவன்றன்.
வீசுகிரணமுருவின்கண்வெளிப்பட்டிடுவதுதிற்பற்றும்
பாசமதனுக்கின்றாகுமென்றாற்பாத்திற்பற்றுண்டோ.-(௯)

(இ-ள்.) கோசவுருவிற் பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும் எ-து பஞ்சகோசமாகிய வுருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும், அஃதெங்ஙன்போலவெனனில்,—நீடுமொரு காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக கதிரவன்றன் வீசுகிரணம் எ-து. (நீடுமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசுகிரணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாறுக. எட்டுதற்கரிதா யொப்பற்றவாகாயத்தின்கண்ணே பொருந்திநிற்கு மாதித்தனது மிகுந்தகிரணமானது பூமியின்கண்வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியேதோன்றுமாபோல,—உருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவது. எ-து அந்தப்பிரமமு மாதித்தனைப்போல வெட்டாதாயினு முருககடோறுந் தானாய்நிற்கும்,—அதிற்பற்றும பாசமதனுக கின்றாகும் எ-து பிரமமப்படிப் பாசததோடுகூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்லையாம்,—என்றாற பரததிற்பற்றுணடோ எ-து. பிரமத்தைப் பாசமபற்றாதாகையா லந்தப்பிரமததுசகுப் பாசத்தோடுபற்றில்லை. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடுகூடிப்பற்றிமுறைமையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதூஉங் கூறிறறு. ஆகாசம் காசமெனத் தலைகுறைந்துநின்றது. ஒ எதிாமறை.(௬)

நீடுமொருகாசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ - து பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வாகாசமானது கடங்கடோறும் பொருந்திப் பலவாகநின்றாற்போல. எ-ம். கதிரவன்றன வீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவெததிற்பற்றும் பாசமதனுக்கின்றாகு மென்றாற்பரத்திற்பற்றுணடோ. எ-து. விட்டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதாாத்தங்களிற் பிரகாசித்திருந்து மலையிற்றிற்பற்றின்றி நிற்குமெனறாற் சரீரங்கடோறும் பொருந்திநின்றாலும பரப்பிரமத்திற்குப் பற்றுண்டோவில்லையாம், எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். பரப்பிரமம் ஜீவப்பி

ரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும் ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் க டந்தோறுநின்றற்போல. எ-ம. குணதோஷமில்லையென்பதற் கு அதிற்பற்றுமபாசமதனுககின்றருகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்து ணாக என்றார் மற்றேருரையாசிரியா.

அலகின்மணிகளவைகோவையடைந்தபொழுதில ங்கங்கே, நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய நின்றற்போலநீ ருருவம், புலவுமருவுபேதத்தாற்பன்மையாகிபபிரமந்தா ன், குலவுபோகபோக்கியங்கள்கொள்ளுமபோன்றுகொ ள்ளாதால். (௧௦)

(இ-ள்.) அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழுதி லஙகங்கே நிலவுமொருநூர்பலநிறமாய் நின்றற்போல நீரு வம் பலவுமருவுபேதத்தாற் பன்மையாகிப் பிரமநதான் எ-து. எணணிறந்த பலவன்னமாகிய மணிசளைக கோவையாககோர் நதவிடத் தொருநிறப்பட்டநா லம்மணிகளாலே பலநிறமாய் நின்றற்போல பிரபஞ்சததிறறுனறப்பட்ட யோனிபேதஙக ள்பலவாகப் பேதிககபபடுகையா லவறறோடுஙகூடியபிரமமும் பலபேதப்பட்டாற்போல வஙகஙகேதோன்றும்,— குலவுபோ கபோககியஙகள் கொள்ளும்போன்று கொள்ளாதால. எ-து. ஆகையான் மணிகளிற்பொருந்தினநாலுந் தன்றன்மைகெடா துநின்றற்போலப் பிரமமும் போகபோககியங்கள் கொள்வா னைப்போன்று கொளளாதாய்நிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமபேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோன்றி னும் பேதப்படாதென்பதுகூறிற்று. (௧௦)

"நீலமணிபச்சை பவளந்தரளநிறக், கோலவொளிநூலினூ ளியரயகுணமேபோன்; மூலவுருவாகியுளநீ முழுதுமாளுற், சாலு

வருபேதமது நீதவிரவுண்டோ'' இஃதவர்கள்வசனம். போகம் எ-து. புசிப்பும, போக்கியம். எ - து. புசித்தற்கிடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

போறறுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்துபோகபோக்கியத்திற்,றோற்றுநனவுகனவினுடன்சுழுத்தி துரியமெயதுமிதிற், கேறறகரணநிரைநிரையேயீரேழ்நாலொன்றெலலாமு, மாறறிநிற்குங்கேடின்றிவந்தபோக மாயந்திடவே. (௧௧)

(இ-ள்.) போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம்புனைந்து. எ-து. பிரபஞ்சசத்தோடுபொருந்தினதொழிலாலே பரமான்மாவெனறும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரகான்மாவென்றுமிரியககான்மாவென்றும் பலபெயாகளையும்பொருந்தி,—போகபோக்கியத்திற்றோற்றும். எ-து. போகத்திலும போககியத்திலுங் கூடியநுபவிபபாளைப்போலத்தோன்றும்,— நனவுகனவினுடன் சுழுத்திதுரியமெய்தும். எ-து சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தையும்பொருந்தும்,— இதற்கேற்ற கரணநிரைநிரையேயீரேழ்நாலொன்றெலலாமு மாற்றிநிற்குங்கேடினறிவந்தபோகமாய்ந்திடவே எ-து. அவ்வவதைதை நாலிற்குங்கூடிநிற்குங்கரண மடைவேநிரைநிரையாககொள்ளுமிடத்துச் சாக்கிரத்துககுப்பதினொலும், சொப்பனத்துக்குநாலும, சுழுத்திக்கொன்றும, துரியத்துக்குக்கேடில்லாதவந்தப் புண்ணியபாவங்கள்கெடும்படி யெல்லாவற்றையுநீங்கிநிற்கு மிடமுமாகநிற்கும். எ-று. சாக்கிரத்திற்பதினொன்கு கருவியாவன சோததிராதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆகப்பதினாலும். சொப்பனத்திலுலாவன அந்தக்கரணங்கள். சுழுத்தியிலொன்றாவது உள்ளம் இதனையேசித்தமெனக்கூறுவர். பிரகி

ருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிர கிருதி என்பன ஒருபொருட்கிளவி. பிரமமொழியவெல்லாநீங்கி நின்றவிடந்துரியம். போகம புணணியபாவம். போக்கியம் மன ம இவையிரணடிற்குஞ்சாட்சிபூதம் பிரமமென்பதுகருத்து. அ வதநதையென்பது பிரம முபாதிகளோடுங்கூடிஞற பேதிக்குமவ சரம். சாக்கிரம விழிபபு. சொப்பனம பிரகிருதியவதாரம். சுழு த்தி பிரகிருதிரூபம.

இச்செய்யுள பிரபஞசநதோடு பிரமம்பலபேதப்பட்டு போ கபோககியநதிற்கும அவநதைககும் சாக்ஷிபூதமாய்நிற்குமுறை மைகூறிறறு போகபோககியமெனபது, புசிப்பும புசிப்புககிட மாகிய பதாாததஙகளும். துரியமாவது கருவிநீஙகினவிடமென ககொள்க. (௪௧)

பலநாமமாவன —சாக்கிரத்தில விசவன். எ-ம். துரியத்தி ல் புருடன். எ-ம். வழஙகிவருமனவாம். என்றுரோருரையா சிரியா

கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபநதமககருத்தை
யொருவமுததியுண்டாகுமுள்ளமவிததாஞ்செய்தியின்ன
மருவுமாயாகாரியஙகளவிதனதமாயவேமாயை
பிரியும்பிரியாஞானமதுபிரகிருதிபிறவாபேதமே. (௪௨)

இ-ள்.) கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபந்தம். எ-து. க ருவிகள்பதினுலோடுங்கூடி அவற்றைநானென்றுகருதிநிற்பதுப ந்தமாம்,—அககருத்தையொருவமுத்தியுண்டாகும். எ-து. அக்க ருவிகள்பதினுலோடுங் கூடாமனீங்கித் துரியத்துநிற்கவே தற் சொரூபமாகிய சிவோகம் பாவம்பிறந்து முத்தியுண்டாம்,—உ ள்ளமவித்தாம். ஈ-து. புந்தத்துக்குவித்தாவதுமூலப்பிரகிருதி,—

செய்தியின்மருவுமாயாகாரியங்கள். எ-து. அந்தமூலப்பிரகிரு தியின்செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள்பொரு தும்,— அவித்தைமாயவேமாயைபுரியும். எ-து. அவித்தையா ய மூலப்பிரகிருதியின்செயல்கெடவிருக்க மாயைநீங்கும,— பிரியாஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. எ-து. அம்மாயைநீ கவேஞானமுண்டாம். அந்தஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த நானம்பெந்தந்தோன்றுமற் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். எ-று.

இசசெய்யுளுபாதிகளைவிட்டு நீங்குமுறைமைகூறிற்று.(ஞா ரம்.) கருவியெல்லாமென்றது தொண்ணூறுாறும். உள்ளம்வி தாஞ்செய்தியிலை. எ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின ாரியத்திலேபொருந்தும் என்க. (கஉ)

உள்ளமவித்தைச்செய்தியின்ன். எ-ம். பாடம். பிரியாஞா ரமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. எ-கு. நீங்காதபிரமஞானந்தோ ாற ஜீவான்மாபரமாவென்னும் பேதங்கள்தோன்ற என்றுரை தன ரோருரையாசிரியர்.

ஆணகன்மவநுட்டயங்களந்தககரணசுததிதரு ணமின்றியச்சுததிஞானமதனையுண்டாக்கு [தால் ஞானமதுதான்பிரமததைநானென்றுணர்ததுநான்பிறந ானமதிநீர்துளககமெனககாணுந்தன்னைமாயையிலே.

(இ-ள்.) ஆணகன்மவநுட்டயங்களந்தக்கரணசுத்திதரும். து. உண்டானகன்மாநுஷ்டானமாகிய மகாவாககியசுத்தியா ல யந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,— ஊனமின்றியச த்திஞானமதனையுண்டாக்கும். எ-து. குற்றமின்றிய மகாவாக கியசுத்தியானது ஞானத்தையுண்டாக்கும்,—ஞானமதுதான் மத்தை நானென்றுணர்த்தும். எ-து. அந்தஞானந்தானே ய

கம்பிரமமென்பதனையறிவிக்கும்,—நான் பிறந்தால் வானமதிநீர்த்துளக்கமெனக் காணுந்தன்னைமாலையிலே. எ-து. அங்ஙனந் தானானதன்மையிலே கருத்துமுற்றிருளாகாசத்திலுண்டாகிய சந்திரன் சலத்தின்கண்ணேநின்றுவிளங்கித்தோன்றுமுருவம்போலத் தற்சொரூபமுந்தெரியும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டைகூடுமுறைமைகூறிற்று. அநுஷ்டயமந்தக்கரணசுத்திதரும. எ-து. சமமாநுஷ்டானங்களானவற்றுணந்தக்கரணசுத்தியுண்டாம். துளக்கப்பாடு சலத்தினலைச்சலொழியச்சந்திரபிரதிபிம்பத்துக்கு சலைச்சலில்லை அதுபோல கருவிகளுச்சொழியபிரமத்திற்கில்லை எனக (௧௩)

தானேதானுயநுபோகந்தன்னிற்றனையநுபவித்திட்
டூனேய்யுயிரோயுணர்வேயென்றொன்றுமின்றியுணாயிறந்து
வானேமுதலாம்பூதங்களுமாயமாயாதேநின்று
நானேபிரமமெனத்தெளியுஞானம்பிரமஞானமே. (௧௪)

(இ-ள்) தானேதானுயநுபோகந் தன்னிற்றன்னையநுபவித்திட்டு எ-து. அகம்பிரமமா யநுபூதியுந்தன்னிலேதன்னை யநுபவித்து,— ஊனேயுணர்வே யுயிரோயென் றொன்றுமின்றியுணாயிறந்து. எ-து. காயமென்றுங்கரணமென்றும வாயுவென்றுமொருபேதமுமின்றியின்னபடியென்றுசொல்லுதற்கோர்சொல்லின்றி,—வானேமுதலாம்பூதங்கள்மாயமாயாதேமன்னி. எ-து. ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதங்கள்கெடவுந் தானொருக்காலுங்கெடாதேநிலைபெற்று,— நானேபிரமமெனத்தெளியுஞானம் பிரமஞானமே. எ-து. அகம்பிரமமெனத்தெளியுஞானமே பிரமஞானம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமஞானத்தினிற்குங் கருத்துக்கூறிற்று. தானேதானய், எ-து. கருவிகளுநீங்கி. (௧௪)

"தன்னிற்றன்னைத்தா னநுபவிக்கும் வானழிந்துந், தன்னிலைமைகுனருதது" என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனையுணாந்தாற்
போற்றிய துரீயாஞயென்றறைவதல்லாற்பொருளின்றே
தேற்றுமதனைதெளியாதாரதெளியப்பஞ்சவாதநமே
லேற்றவியமநியமாதியோகமிருநானகியற்றுவரால்.(கரு)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாககியஙகடமையுணர்ந்தாற் போற்றியதுரீயாஞயென் றறைவதலலாற்பொருளின்றே. எ-து. சொல்லப்படும் வேததஇனுடையமுடிவாகிய ததநுவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியஙகளசொல்லும பகுதியையுணருஙகாலதது அது நீயாஞயென்பதல்லாது மறறொருபொருள் சொல்லுதறகில்லையாம். ஆதலால்.—தேறறுமிதனைத் தெளியாதாா தெளியப்பஞ்சவாதநமேலேறற வியமநியமாதியோகமிருநான்கியறறுவரால். எ-று. இப்படி-ததுவியச்சொல்லு மகாவாககியத்தினுண்மையைககொண்டு சோகம்பாவகமாகவறியாதா ரந்த முறையைக்கூடிததெளியவேணடி பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிகருங்கிரியையும் இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ் செய்துதிரிவார். எ-று. எனவே சரிதை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞானங்கூடவேண்டிச்செய்யுந் தவமென்பதுகருத்து. பஞ்சவாதனமாவன - கூாமாசனம் அநந்தாசனம் சிங்காசனம் பத்மாசனம் யோகாசனமுமாம். அஷ்டாஙகயோகமாவன - இயமம் நியமம் ஆசநம் பிராணுயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியாநம் சமாதி எனவிவை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங்கூடாதார் சரிதை கிரியை யோகமிவற்றைச்செய்து ஞானங்கைகூடவேணக்கூறிற்று. பஞ்சசா

தனம் எனப்பாடமாயின் ஆசநமும் யோகபட்டமும் தண்டும் கமண்டலமும் செபமாலையும் என்க. நானேபிரமம என்னுஞ்செய்யுண்முதல் இச்செய்யுட்காறும் மாயாவாதிமதங்கூறிற்று. (௧௫)

இயமநியமங்கள் ஒவ்வொன்று (௧௦) விதமாம். ஆசநம் (௮) விதம். பிராணாயாமம் (௩) விதம். பிரத்தியாகாரந்தாரணை (௫) விதம். தியானம் (௪௬) விதம். சமாதி ஏகரூபமாகவுஞ்சொல்லப்படும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன—கொல்லாமை, சத்தியம், களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை, செவ்வியனுதல், க்ஷமை, நிலையுடைமை, அற்பபோஜநம், சௌசம், ஆக (௧௦) நியமம்பத்தாவன—தவமும், சந்தோஷமும், ஆஸ்திகக்கிரமமும், தானமும், ஈசுரபூஜையும், ஆத்தசித்தாந்த சிரவணமும், இலச்சையும், புத்திமானுகையும், ஜயமும், ஓமமும் ஆக (௧௦) ஆசநமெட்டாவன—சொஸ்திகாசநம், கோமுகாசநம், பதமாசநம், வீர சிங்காசநம், பத்திராசநம், முத்தாசநம், மயூராசநம், சுகாசநம் ஆக (௮) மற்றுள்ளவை விரிக்கிற்பெருகும். விரிந்தநூல்களிற்கண்டுகொள்க. மகாவாக்கியதத்துவமசியைக்கேட்டுப, காதநிலையப்பதத்தாற்பார்த்து.'' "அப்பினைசைவாலே மதியசைதல்போற்றன்னை, மெய்க்காணத்தாய்ந்ததனைவிட்டு'' சோகமெனத்திருந்துகள் ஜீவனும்பரமு, மேகமாமுத்தியிதுவே'' "ஆத்நமே யோகபட்டந்தண்டுசெபங்குண்டிகை யென், றேதுமைந்துஞ்சாதநமென்றோர்'' "இயமநியமமிணங்காசநம்யாமம், யாவில்பிரத்தியாகார— மூலவுணுங்காற், றாரணையோடு தியாநசமாதியுமென், றோரிருநான்கங்கமும்பொருள்'' என்பவையுமறிகளென்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௩௩.

மாயாவாதிமதமறுதலை.

ஏகனென்னவியம்பியிப்படியறிந்துமுத்தியடைமின்னென, மோகமானவுரைசோகமின்பொடுமுடிந்திடாதுமலடாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசைபறித்ததழுங்கரியகுஞ்சியின, குகமார்பசிதவிர்க்கவாயிடைகொடுத்ததென்றுரைசெய்தன்மையே. (௧)

(இ-ள்.) ஏகனென்ன வியம்பியிப்படியறிந்து முத்தியடைமின்னெனமோகமானவுரை சோகமின்பொடு முடிந்திடாது எ-து. மாயாவாதி நீயேகப்பிரமமென்றுசொல்லிப் பின்புகருவிகளைநீங்கி யிப்படிதரிசித்து முத்தியடையுங்கோளென்று மயங்கிச்சொலலுஞ்சொல்லு நீயெடுத்துக்காட்டின சோகம்பாவனையேன்மகாவாக்கியத்தோடு கூடிமுடியாது. அஃதெங்ஙனமெனனில் அவ்வாக்கியம அதுநானானேன் என்கையாலிரண்டுபட்டுபெறுவானும் பேறுமாயொன்றுகையால். அஃதன்றியும் பிரமத்தைவிகாரமற்றதாகவுங்கூறி மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ்சீவான்மாவாகப்பேதித்ததாகவுங் கூறினாய். அதற்குக்கன்மமென்றொருமுதலின்றியில்லாததனையுமுண்டாக்கியதனைக்கூடிற்றென்றுங்கூறியது மயக்கம். அஃதென்போலவென்னில்,— மலடாகிய காகமானது கருங்கலின்றசைபறித்தழுங் கரியகுஞ்சியின்றுகமார்பசிதவிர்க்க வாயிடைகொடுத்ததென்றுரைசெய் தன்மையே எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய குஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பான்கரியகல்லுக்குண்டானவிறைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சியின்வாயிலேகொண்டுவந்து கொடுத்ததென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-று. எனவே நிர்விகற்பமாகியபிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம். அப்பிரமத்திலே

சீவான்மாவாகப்பேதித்ததென்றதற்குவமை அக்குஞ்சி. அந்தஜீவான்மாவுக்குசகன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்தற்குவமை கல்லினமாம்சம்

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோர் பிரமாணத்தாறறெ(ற்)குத்துகசுறிற்று. (ஞானம.) மோகமானவுணாகொம்பு மூன்றெ(ற்)டுனெனபபாடம் இதன்கருத்து மூன்றுகொமபோடுங்கூடி யழிவிலலாதமலட்டுககாககையானது என்னும் ஆக்ஷேபயுக்தியெனக்கொள்க. (௧)

நீடுவேதமளவாகவேகமெனுநீதிதானிகழவதாகுமே, நாடிஞா துருவுஞானஞேயமுடனுநான்மறையுமோத லா, *லோடுமாகுமுனதேகமோ துமிவையூனமாகியுணா மாறுகோள, கூடுமாகுமநுபூதிதானுமது கூடிடாதறிவிலாமையால. (௨)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதாகுமேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்பிரமமென்றே சொல்லுமெனறுநீசொன்னாய் அப்படியாயின்,—நாடிஞாதருவுஞானஞேயமுடனுநான்மறையுமோதலால். எ-து. அந்தவேதத்திலு மாகமத்திலு ஞாதருஞாயஞேயமாகியமூன்றுமுதலுமுண்டெனவே தெரித்துநாடோறுஞ்சொல்லுதலால்,—ஓடுமாகுமுனதேகம். எ-து நீயொன்றென்றுசொல்லுஞ்சொல்லவ்வேதவாக்கியஙகொண்டேபின்னிடாநிற்கும்,—ஓதுமிவையூனமாகியுணாமாறுகோள் கூடுமாகும். எ-து. இன்னும் நீயகம்பிரமமென்றுசொல்லுஞ்சொல் குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசியென்னும்வாக்கியத்தோடு மாறுகோடலைப்பொருந்தும்,—அநுபூதிதானுமதுகூடிடா தறிவிலாமையால். எ-து. உனக்கான்மாவில்லை

யாகையாலே யநுபூதிதானுமுண்டாகமாட்டாது. எ-று. அநா
தியில்லாமையாலநுபூதிதானுங்கூடாது எனமாறுக. ஞானமலை
யுமென்கையாலாகமத்துணிவும்பெற்றது. உரை மகாவாக்கியம்
அறிவு ஆன்மா.

இச்செய்யுள் ஞாதாஞேயஞானங்களான் ஞாதுருவுமுன்னிட்ட
பதினைமறுத்துக்கூறிற்று. ஞாதுரு ஆன்மா ஞானம் ஆன்மாவு
க்குச்சகாயபூதமானசிவசத்தி. ஞேயம் அந்தச்சத்தியாலறியப்ப
டும் பிரமேயமானசிவம். (௨

**நீதியாலொளிகொள் பானுவானதக னீரிலேவிகழுமா
றுபோ, லாதிதானுருவ மாயகாயமதினை மேவியாவதிலை
யாகுமாங், கீதிலாவருவமாதலானிழல்கள் சேரவேறிட
மிலாமையால், ஓதிலோரகலினீரிலேயொருவாகாணலா
லிலதனேகமே.** (௩)

(இ-ள்) நீதியாலொளிகொள்பானுவானதக னீரிலேவிகழு
மாறுபோல். எ-து. கிரணங்களையுடைத்தாயவாகித் தனதுரு
வை பாத்திரோதகங்கள்தோறுமுறைமையாலேவிளங்குமாபோ
ல,—ஆதிதானுருவமாயகாயமதினைமேவியாவதில்லையாகுமாங் கீதி
லாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானருவமுருவமாதலாற்காய
மேவியாவதில்லை) எனமாறுக. சாவத்தூக்கு முதலாயிருக்கிறபிரம
ங்குற்றமில்லாதஸ்வரூபமாகையா லுபாதிகளோடுங்கூடியுருபமா
கியகாயத்திலேபொருந்தி யுண்டாவதில்லையாம் அன்றியும்,—
நிழல்கள்சேரவேறிடமிலாமையால. எ-து பாத்திரோதகநிழலி
ன்கண்ணிருந்தா லாதித்தகிரணஞ்செல்லாதாற்போலப் பிரமமு
ங்கூடாதகாயமுமுண்டாகவேணும். ஆகையாலும்,—ஓதிலோ
ரகலினீரிலேயொருவாகாணலாலிலதனேகமே. எ-து. பாத்தி
ரோதகத்திலே யாதித்தனைக்காணபாரொருவனைப்போலக் காய

த்திலேபிரமத்தைக்காண்பா ரென்றான்மாவுண்டோகையாற் சொல்லுஙகாலத தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-று. அருவமாதலாலும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவாகாணலாலும் எனவும்மை கூட்டுக.

இசசெய்யு ளாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகஙகடோறுந்தோன்றுமாபோலக காயஙகடோறும் பிரமநிற்குமென்பதனைக்காணவேரென்றாத்மாவேணுமென்றுமறுத்தகூறிற்று. (ஞானம்.) நிழல்சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து. பிரமமருவமாதலானிழல் சோதற்கிடமில்லையாம். (௩)

"பரிதிகுடந்தோறும் பதிவதுபோனிற்கும், பிரமமுடறோறுமெனல்பித்து" "அருவாம்வியாபகமாயாதியந்தமற்ற, துருவுடலினெங்கணுதிக்கும்" "ஏகதேசம் பருதியேயும்பிரதிவிமப, மேகதேசககடத்துள்ளே" "இநதமுறைபிரமத்தில்லையேயாதலினு, லிந்தவுடற்பட்டான்வேறும்" "பரிதிகுடந்தோறும் பதிந்ததெனப்பார்ப்பாா,பரிநியையல்லாரொன்றேபார்" "ஆகநதோறுநிற்குமந்தப்பிரமமென, வூகஞ்செய்வாா வேறென்றோ"என்னுந்திருவாக்குகளாற் பாதநிரோதக ரவிச்சாயாநியாய மொவ்வாதென்றறிக என்றாா ஞானப்பிரகாசா. நிழல்கள சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து சூரியபிரதிவிம்பஙகள் பொருந்துதற்கு அகல்கடோறு நீாகள்வேறாகவிருந்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்பதற்கு வேறிடமிலாமையானும் என்றுரையுரைத்தன ரோருரையாசிரியர்.

வேறுவாயில்புல னென்மேன்மனமு மேவிடாதுபிரமாணமும், கூறிடாதறிவுதானெனுவுணர்தல்கோடுநீமுயலினுடினு, மீறிலாதபர மேகமேயென வியம்புநீயிசை

யுஞானமும், பேறதாவதிலே பேதமானவிது பேணவே யுளதுபேசிலே. (௪)

(இ-ள்.) வேறுவாயில்புலனொடுமேன்மனமு மேவிடாதுபி ரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானெனுவுணர்தல்கோடுநீமுயலினுடி னுய். எ-து. ஒன்ருெடொன்றுகூடாமலுணரும்பொறிகளும் பு லன்களு மதன்மேலுண்டாகியமனமுங்கூடாம லுடலிலோரறி வுதனித்துநின்றறியாதிருக்கவும, அறியுமென்று சாத்திரப்பிரமா ணங்களுஞ்சொல்லாதாயிருக்கவும், நீபிரமமுங் காயத்தோடுங்கூ டித்தானே தானுய்நின்றறியுமென்றுசொல்லியவறிவு கோடில் லாதமுயலுக்குக கோடுண்டென்றறிந்தவறிவிற்கொகரும். அன் றியும்,— ஈறிலாதபரமேகமேயென வியம்புநீயிசையுஞானமும் பேறதாவதிலே. எ-து. கேடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய்நிற குமென்றுசொல்லுகிறநீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப்பய னுணடாவதுமில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமு மேசீவான்மாவுமெனநீசொல்லுகையால்,— பேதமானவிதுபே ணவேயுளதுபேசிலே. எ-து. நீயிங்ஙனஞ்சொல்லுமுறைமையி ன்றிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ்சீவான்மாவுமென விர ண்டுமுதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவுளது. எ-று. நாடினுய் ஆக்ஷேபம்.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பந்தமுண் டாகாதாகையா லான்மாவென்ருென்றுண்டென்று கூறிற்று. (ஞானம்.) வேறுவாயில். எ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிறவிந் திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமா ணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மாத்தானெனவு ணாதல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்றுநாடினதற்கொக்குங்கா ண் முடிவின்றியிருக்கிற பரசொரூபமொன்றென்று சொல்லும்நீ பொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்துமிந்தவான்மாவும்பரமும்

பேதமுண்டென்னு மிதுசொல்லுங்காலத்துக் கைக்கொள்ளத்த குவதாயுள்ளது. எ-று. இதனுற்பரத்துக்குப்பற்றில்லை ஜீவனுக் கேபற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபரபேதமுணடென்றுகொள்கவெ ன்பதுகூறிறறு. (௪)

"அறியப்படாதேலதுபிரமாணததா,லறியப்படாதழற்போ தாம்'' என்பதனுனறிகஎன்ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனி னிதனிலேகம துவிலகிஞய், குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர்குணமு நாடுவதொாகுணியுமாம, பலவுமானகுணமொருவுமேக மதுவெனவுநீபகரினிகரிலா, யுலகமானதனையுதவுமாற நிலையுணாவுதானுமிலையுணரிலே. (௫)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனில். எ-து. மி க்கவொளியுமணியும்போல வொனருயிருக்குமென்றுநீசொல்லி ன்,— இதனிலேகமதுவிலகிஞய். எ-து. இந்தவுவமைதன்னி லே யொனறென்பதனைமறுததுகூறிஞய். அஃதியாங்ஙனமெ னின்,—குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர் குணமுநாடுவதொாகு ணியுமாம். எ-து. விளஙகப்பட்டமணியும் பிரகாசமானதுவுமிக வுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதனையாராய்ந்தறியத்தக்க குணியு மாகையால்,—பலவுமானகுணமொருவுமேகமது வெனவுநீபகரி ல். எ-து. அதுவன்றியு மொனருனபிரமமானது இச்சாஞான கிரியைகளாகிய, பலகுணங்களைநீங்கி நிறகுமென்றுநீசொல்லி ன்,—நிகரிலா வுலகமானதனையுதவுமாறநிலையுணர்வுதானுமிலையு ணரிலே. எ-து. அந்தப்பிரமத்துக் கிச்சாஞானகிரியைகளாகிய பலகுணங்களில்லையாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதனையுண் டாக்குந்தொழிலுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக்காத்தளி

க்கவேணுமென்னுமறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-று. மணியுமொளியுங் குணமுங்குணியுமாகையா லிரண்டுபடுமென்ப துகருத்து. இச்சாஞானக்கிரியைகளைநீங்கிய நிர்விகற்பனென்னி லிச்சாஞானக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கண்டதுதவேண்டுகையால். அதுநீங்கிநிற்பனென் னில் அறிவுமில்லையாய்க்கர்த்தாவுமல்லவாவனென்பதுகருத்து

இச்செய்யுளான்மாவும்பிரமமு மொன்றென்றுகூறிய வுவ மைகொண் டொன்றல்லவென்பதூஉ மிச்சாஞானக்கிரியைக ளில்லையாயி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யவு மாட்டானென்பதூஉங்கூறிற்று. (ஞானம்.) இராவணனையும் சகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானதற்கு குவமையிட்டாய. இராவண னொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொலலுமா போல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருததனறிநதுசொல்ல கண்டதில்லை. சகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்றப்பட்ட வில்லுமம்புமவிகருப்காலதது வேறுபடுகைவழங்கலும் வினை யொன்றின்மேலா மிதுவப்படியன்றென்றுகண்டுகொள்க. (௬)

"மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசுங், குணி குணமென்றேபேதங் கொள்" "குணநீதமென்று நீ கூறுவை யேயாகி, லெணுதலகமுந்தருமா றென்" என்பதறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமாகவா விரவிலே, யுற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுதிக்குமாறு மொருசத்திலே, பெற்றதாகுமெனி னப்பிராந்தியுடை யோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபகரின் முற்றுமைய மிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம். (௭)

(இ-ள்.) புற்றினோபழுதைதொக்கபோதுமயிர் புளகமாக வரவிரவிலே யுற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுதிக்குமாறுமொரு சததிலே பெற்றதாகுமெனில். எ-து புற்றின்கண்ணேபழுதை கிடப்ப விருளிடத் தந்தபழுதையைக்கண்டவர்க்குப் பயத்தா லேமயிர்புளகித்துப் பாம்பெனவேயினைக்கப்படுவதாமதுபோல ப பிரபஞ்சமு மொப்பறறதாகியபிரமத்திலேதோன்றுமாறு மத தையிசகியத்தாலேயப்பிரபஞ்சமு மெய்போலததோன்றுமுறை மையும் பெற்றதென்றுநீசொல்லின்,—அப்பிராந்தியுடையோரு மபபிரமபேதமாய்நிற்பா எ-து. அங்ஙனமயங்கினவறிவையுடை யவான்மாசகளும் இசசாஞானகிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகி ருத்தியஞ்செயவதில்லையென்று நீகூறுமபிரமத்தின் பேதமாய்நி றபராம்,— நீபகரின்முறறுமையநிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம். எ-து. இப்படிநீசொலலின் நினக்கு மிககமயககவறிவேயுண்டா மப பிரமமாமின்பமுணடாகாது. எ-று.

இசசெய்யுள் பிரமதநுககு விகாரமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று (ஞானம்) முற்றுமையநிலைபெறறுநின்மலமிலாததா ம எனபபாடமாயின், முற்றுமயககநிலைபெற்றுநின்மலஞகையி லலையாம். பழுதையைப் பாமபெனறுபிரமித்தது பிரமமாகவே னுமெம் அதுதான்விகாரமென்னில காணைகளுகசகறிவில்லையாம். பிரமததின் சந்நிதிமாத்திரத்திலேசலிககுமென்னிற் றெளிந்தகா லத்திற் சநநிதியிற்சேட்டிககவில்லையாகவேண்டும் அதுபின் சவி த்துத் தததுவமுஙகூடாதெனககொளக. (௬)

“ இரவினரவென்னப படும்பாசமாகில், பரமமூலகென்ன ப்படும்” “என்றனைநீயொன்றனைமற் றென்றென்றுவெண்ணு மிழுக், கின்றப்பரபபிரமத்தின்” “ஐயம்விபரீதமென்றவிவையி ரண்டும், ஐய்யவறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமினைபரம்பிலுக்

கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப்போசகம்'' "இருடீ ாநதாற்பாம்பில்லேயிந்தவுலக, மருடீாந்தாறபோகைவழக்கு'' "ம ருடீர்ந்தால்வைகுமலபாண்டவாககை, யிருடீர்நதாறசிற்கனமன் றே'' "நீர்நீர்கால்காலே நெருப்புநெருப்பேவிண்விண, பார்பா மார்த்தத்திற்கும்'' என்னுந்திருவாக்குகளாலறிக என்றா ஞான ப்பிரகாசர்.

ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரை செயவதெ ன், பேதையோவுளது மிலதுமல்லபொருள் பேசுவாரு முளரோசொலா, யாதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதி ன்மையதழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமைநோவதெனி னோர்மையாகியதுநின்றதே. (எ)

(இ-ள்.) ஓதியேயுலக மதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரைசெய்வ தென். எ-து. நீவேதத்தையதிகரித்தேயிருந்தும பிரபஞ்சநதனை முன்பில்லேயென்றும பின்புநிருவசநமாகியபிரமததிலே தோன றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுணடானதென்,—பேதையோ வுளதுமிலதுமல்லபொருள பேசுவாருமுளரோசொலாய் எ-து. ஒருபொருளில்லதுமல்ல வுள்ளதுமல்லவென்று சொலலுவாரு முளரோ ஆகையாலறியாதவனேசொலலாய்.அற்றன்று,—ஆதி யேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம. எ-து. (ஆ தியேவருதலாலிலதிலாவதின்மையுளதழிந்துபோம) எனமாறு க. ஆதிதோறுந்தோன்றிவருதலா லில்லேயென்பதில்லேயா யுள ளதாணதழிந்துபோம்,— நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில் லாமையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண் டானது ஆகையால்,— நோவதென்னின். எ-து. உள்ளதமில் லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப்பொருந்திற்றென்றுநீகூறின்,—நோ மையாகியதுநின்றதே. எ-து. அப்படியழிந்துபோம்பிரபஞ்ச மீ

ளவும்பிரமத்திலேயுண்டாமிடத்து முன்புபோலத்தோன்றுகை யா லதற்குமூலகாரணங்கிடந்தழியாமனிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாதியிலுள்ள தல்லவென்பதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிருவசநமா கவுரைசெய்வதென். எ - து. உலகத்தை விவகாரமாததிரமாய்ச சொல்லாநின்றும் பேதையே—போம். எ-து. அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத லில்லையென்குத லல்லாதபொருள சொல்வாருமுண்டோசொல்லாய் உளளதுமுன்னேயுணடாய்வ ருதலாலில்லாததில்லையாயேபோமாதல நீதியாலேயுளளதல்லா த துணடாமென்னிற் சுருஙகிநின்றதாம் எ-று இவவுரைசகு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமாாததததிலலையெனறதனை நிரா கரித்ததெனக்கொள்க. (எ)

"அநிாவசநமேயுலகமென்றுய்நின்வாககா லநிாவசநமென றுரைத்ததாம" "உதிக்குமதலு லுலகுண டென்றதுதானெக்கு, முதித்தழிந்ததில்லையென்கையூறு." "உளதழிந்தின்றென்பாருயா வாக்குணரா, ருளதழிந்து நேரியதாகும" என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

வேறதாகியது போலிருந்தமையில் வெள்ளிசுததி யெனிலையமே, கூறலாமொருபாததோடொத்த பொரு ள்கொண்டுவிண்டகிலகண்டனம, மாறிலாதுங்லநீரதா கியனல் வாயுவாகியவைமாறியும, சேறிடாதுவிவகாரம ன்றுபர மார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. (அ)

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருநதமையில் வெள்ளிசுத்தி யெனில். எ-து. மித்தையாகியபிரபஞ்சம் பிரமம்போலமெய் யாகத்தோன்றினமை மிப்பியானது வெள்ளியையொக்கப்பிரோ

ரோகித்தாற்போலுமென்றுகூறின்,—ஐயமே கூறலாம். எ-து. அநதவிப்பியை வெள்ளியென்றையப்பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோவென் றையப்பட்டேசொல்லலாம்,— ஒருபரத்தோடொத்தபொருள்கொணடுவிணடநிலைகணடனம். எ-து. முன்பிந்தப்பிரபஞ்சமொப்பற்றபிரமத்தோடொததபொருளாகக் கைககொள்ளப்பட் டிப்பொழுது மித்தியையாக மாறிககண்டனமென்னில்,— மாறிலாதுநிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகியு மனல்வாயுவாகியுமாறிநில்லாது,— அவைமாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலஞகியும் வாயுவககினியாகியுமாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்றுபரமார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞசமும்விவகாரத்திலேமெய்யாதலன்றிப் பரமாாததத்திலுமெய்யாகச்செறிந்தது எ-று.

இச்செய்யுள் விவகாரததின்மெயயாய்ப் பரமார்ததததிற பொயயாமென்பதனைமறுத்துக்கூறிறறு. (ஞானம்.) வெள்ளிககுவேறதாகியசுததியானது வெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோற பிரபஞ்சமெனிற சந்தேகஞ்சொலலலாம். (அ)

"சுததிவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமநதோன்றுமென்ற. பிததினையும் போடாய்பிரித்து" "இருபொருளுமுணடே லெழும்விபரீத, மொருபொருளிற் றேன்றுதென்றேர்." என்று. பரததோடொததபொருளில்லை யுவமையிடுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-சு. உதஹரிததனா ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநூலதுசிலமபிவாயினிடை வந்தவாறதனைமாணவே, யாயவேயுலகமானதும்பிரமமதனிலேயெனிலடங்கிநின், றேயுமாகுமொருசித்துமத்துட னிலாதெதன்

றுபினியம்பினீ, பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்ப தாவதிலேபேசிலே. (௬)

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை மானவேயாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனில.எ-து. பொய்ந்நூலானது சிலம்பியின்வாயிடத்தே நின்று தோனறிநின் றுகெட்டவிடத்து மீளவுமதனிடத்தே யிந்தநூலாகத்தோனறி வந்தாற்போல வுலகமானதும பிரமத்திலேதோன்றிநின்றுகெ ட்டபின் மீளவும்பிரமத்திலே முனபுபோலேதோன்றிவருமெ றுநீ கூறின்,—அடங்கிநின்றேயுமாகு மொருசித்தும். எ-து. அ ரூபமா யவிகாரமாகியபிரமமும பிரபஞ்சத்திலேயகப்பட்டு மய ஙகவுமாகுமாதலானீகூறிய துவமையன்று,—அந்துடனிலாததெ ன்றுபினியம்பினீ. எ-து. அந்தநூலாகியசேடத்துக்குள் ளச்சில ம்பியகப்படாதுநின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகியசேடத்துக்குள் ளும் பிரமங்கூடிநில்லாது காரணமாயநிற்குமென்றுகூறின்,— பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே. எ-து. அறியாதவனே கடத்துக்குமணகாரணமாயிருக்கவுங் காரணமா கியமண்ணிற் கடந்தானேதோன்றாது. தோன்றுமிடத் தாதிகா ரணமாகியமணணும் நிமித்தகாரணமாகியகுலாலனுந் துணைக் காரணமாகிய கிரிகையுங்கூடித் தொழில்செய்யக் கடந்தோன் றுமாபோலப் பிரபஞ்சத்துக்கு மாதிகாரணமுனைடாய்த்தோன் றவேண்டும். எ-து. எனவே யாதிகாரணமின்றிப பிரமமேயாதி காரணமாகத்தோன்றுமென்னிற சித்திலேயசித்துத்தானே தோ ன்றாதென்பதுகருத்து. மிருத்து மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்பதனைமறு த்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று **தோன்றுமது மாயையென்பதவன்கருத்தாதலினுல் மாயநூலெ**

ன்றன். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவையானது மண்ணினிடத்துண்டாகாதென்பதாம். அஃதாவது ஒன்றின்காரணத்திலொன்றின்காரியமுண்டாகாதென்பதாம். (௯)

"சிலம்பிநூல்போலச் சகம்பரத்திற்றேன்றின், மலம்பரத்துண்டென்றேமதி" " இன்றேற்சடமணணிறுவாய்ப் பரத்தெழா, வின்றேபடமணணிலே" என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகு முருவததிலேபரம் வெளிப்படும்மெனவிளம்பினீ, யூறிலாவுருவசத்திலேபிரமமுண்டுதானுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமஞதியானவையுமவந்திடாமையினிலின்றெனி, லீறுதானுடையதாயதோபிரமமென்கொலோவிவையிறப்பதே. (௧௦)

(இ-ள்.) வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெனவிளம்பினீ எ-து. வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்டவுருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுநிற்குமென்று நீ கூறின்,— ஊறிலாவுருவசத்திலே பிரமமுணடுதானுணர்விலாததென். எ-து. குற்றமில்லாதஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண்டாயிருக்கவந்த ஜடமவத்தைபபட்டவிடத் தறிவினறிகிடபபானேன,—மாறிவாயுவுமஞதியானவையும வந்திடாமையினிலின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தக்கரணங்களும்நீங்கிவந்துகூடாமையினலேயறிவில்லையானதென்றுகூறின,— ஈறுதானுடையதாயதோ பிரமமென்கொலோவிவையிறப்பதே. எ-து. பிரமததினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்றே அதுவுமின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமநதக்கரணங்களுநீங்கிய தியாதோ, ஆதலாற் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்களிலேயில்லாது. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நிற்குமென்பதனை ம றுத்துக்கூறிறறு. (௧௦)

ஊறிலாவொருசவததிலே எனபபாடமோதி ஊறுபடாதச வசரீரத்திலே என்றுரையுரைத்தனா. அன்றியும், "மாகங்கடந் தோறும் வாயததமுறைபோற்பிரம, மாகநதோறுமுறுமென்று ய" "ஊறில் சவநதன்னினுமுணடாநதான்கணடிலமேன், மா றிமனமவாராமலோ" "மாருதேநிறகப்பிரமமனஙகாப்பொறியு, மாறிவரலென்றேசொன்மற்று" " ஒருத்தன்கடாசாயமபோலு றினான்றேறும, விருப்பேன்வெறுப்பேன்விளம்பு" "ஊனுட ன்பேதமிலனொனமநறானுள்ளா, ரூன்கொள்கை கொள்வருவா ரார" " என்கொள்கை நீ கொள்ள யான்கொள்ளேனின்கொள் கை, யென்கொளகைவேறுபியம்பு" "நாத்திகனுமாத்திகனுமொ ன்றே நவின்றிடா, யோத்துணரிற்பேதமேயுணடு" "ஆகதை தொறும்வெவ்வே றநுபவத்துககஞ்சுகமு, மாகதைதொறும்வெ வ்வேறணு" "துன்புறுவானுஙகுழியின் மேலேத்துறக்கத்தி, னி ன்புறுவானுமவேறெனறெண்" " அரையனும்வேறேயபராதா வேறே, யவாபலமும்வேறென்றறி" என்றுதஹரித்தனர் ஞான ப்பிரகாசர்.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும்பரமெனப்பகர்ந்தனேபிரி ந்துட, னுற்றுடம்புநனைதிரைகளேய்சிறை யுறுப்பழிந் திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடாதுவிட வென்றலுங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிகண்டுமொருப ற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுறைசையே. (௧௧)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனே. எ-து. பிரமமானது காயத்திலேநின்றதாயினு மக்காயத்தோடுபெற்

தில்லாமணிறகுமென்றுகூறிஞய் அஃதாஙஙனமாயின்,—பிரிந்து டனுறறுடமபுநனாதினாகளுேய்சிறை யுறுப்பழிநதிவையுமுள ளபின் குறறமென்றிதனைவிட்டிடாது. எ-து. பிரமமார்வத்து டனே கூடிநின்றவுடமபு நனாதினாநோய் சிறை யிவையிற்றிறு லுறுப்பழிவண்டானபின்பு மிவவுடமபைப்பொலலாததென்று நீங்கிநிறகமாட்டாது,— விடவென்றலுங குலேவுகொண்டிடும். எ-து அவ்வுடனீங்கவென்ளுமிடததறு மிகவும்வியாகூலப்பட் டு நடுநடுஙகாநிறகும் ஆகையால,—பெற்றிகண்டுமொருபற்றறும் பரிசுபேசவேயுளதுறைசையே எ-து. இப்படிகாயநதோடும்பறறி நிற்குமுறைமையை யெவ்விடததினுஙகணடிருந்துங காயநதே, டுபிரமத்துககுப்பற்றில்லையென .றன்ருசையாறசொலலவுளளது ளறிப் பற்றுவிட்டதிலலெ எ-று

இச்செய்யுள் காயநதோடுபிரமததுக்குப்பற்றிலலையென்பந னைமறுத்துககூறிறறு. (௧௪)

“பறறின்றி நிறகிறபரமுடலிறசாம்பருவத், திற்றிவெமென றிளைப்பதென்” எனபதுமறிக. “விட்டிடும்வேலையின் வியந்த வச்சமே, பட்டிடபபடுந்துயா பகரலாவதே, கட டுவைநீககியே காதல்செயயுமனா, கட்டுவைநாளையும பின்னைக்காமுறும்” “த னத்தினைமனைதனைத்தானியாநனை, நினைததினி யெவரநுபவிப பாநீங்குநா, ளெனககிவையாநியமாகுமேயெறு, மனத்துயாம லியவேமாயுமாவியே” “பாம்பழல்வாயிறை பற்றமணுகெந், தே ம்பிடுந்துயருறுசீவன்றேயுநாள” என்னும் சிவதருமோத்திரமும றிகஎன்ரு ஞானப்பிரகாசா.

சோதிமாமணிக ளுடுபோனதொரு நூலுமானதி லைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள்பேதமாகியொரு நூலி

னின்றமைமிகழத்தினு, யாதிதாஞெருவனுகியேபலவாந் தயோனியிலமாநதவன, பேதியாதநிலேபேசினு யுலகு பேதமேயிலதபேதமே. (௧௨)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிகளுடுபோனதொரு நூலுமானநிலே சொல்லிடுகீதியான்மணிகள்பேதமாகியொருநூலினினறமைநிக ழத்தினுய். எ-து. பிரகாசத்தையுடைய மிககபலமணிகளுககுள் ளே யுருவியொன்றுயநின்றநூலேயுஞ சொல்லதநககமுறைமை யிலேகோத்தமணிகளினிறமாகப்பேதித தொருநூலிலேபேதப் பட்டுநின்றமையும்போலப் பிரமததுக்கும் பிரபஞசத்துககுமுவ மைகூறினுய் அஙஙனஙகூறியவுவமையால,—ஆதிதாஞெருவனு கியே பலவாநதயோனியிலமாநதவன் பேதியாதநிலேபேசினுய. எ-து. சாத்தாவானவஞெருவனுயப் பலபேதபபட்டெனனிறந தயோனிசடோறுநின் றவன்பேதியாதநிலேயேகூறினுயாகையா ல,—உலகுபேதமேயிலதபேதமே. எ-து மணிகளபேதம்போ லப் பிரபஞசமபேதமாகவுளளது பிரமததுககுப பேதமிலதாம. எ-று. எனவே பிரமஞ்சிவான்மாவாகவும பரமான்மாவாகவும் பேதிககுமெனவுஙகூறி யிவவிடததுபபிரமம்பேதியாதெனவுங கூறியதுவழுவாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமேபேதமாவது பிரமததுககுப்பேத மிலலேயென்பதனேமறுத்துககூறிற்று. (ஞானம்.) பேதியாதில தபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இலலேயாகி லபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-று. இதனுல் நீயபேதமெ ன்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமேயுள்ளதென்க.

"பன்மணிநூல்போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும, பன் மையுடற் பட்டேன்றுய்பண்டு" "அந்நியமல்லவதற்குலகமெ ன்றதுபொய், யந்நியநீகொண்டிடுகையால்" என்பதுமறிகஎன் றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவ தின்றெனும், பித்தவுன்னுரையினுற்றதேதிலது பெற்ற தின்றிலதுபெற்றதேற், றுய்த்தலெனலுறுதலசீவபாவ மது சொல்லினொன்றினுநதோயவிலாமைநீ, வைத்துநித்தமனவாககிறந்தபரமென்னமானமிலையின்னமே. ௧௫

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடுகூடிப் பிரமமுமஞ்ஞானமாயச சுகதுக்கஙகளையநுபவித்துநிற்கசசிதையும் பிரமங்காயத்தோடுகூடுவதிலலையெனறு சொல்லும்பேயனே நீயநுபவமிலலையெனனும்வாாதததை,—உன்னுரையிலுறற தே. எ-து. உன்சாத்திரத்திலேயுமபொருநதினதே,—இலதுபெற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்திரத்தினல்ல தநுபவத்தினுமல்லாமலுண்டானதல்ல. அஃதன்றியும,—பெற்றதேல் எ-து. அநுபவததினுமில்லாம லுண்டானதாயின்,— துய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்திலேநீயநுடவத்தையுறுவானேன்,—சீவபாவமதுசொல்லின். எ-து. பரமானமாவநுபவிப்பதில்லை ஜீவான்மாவினுடைய பாவனையென்றுநீகூறின்,— ஒன்றினுந்தோய்விலாமைநீவைத்துநித்தமனவாச்கிறந்தபர மென்னமானமிலையின்னமே. எ - து. இப்படியநுபவிக்கிறஜீவான்மாவை ஒன்றினுந்தோய்விலாதபரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிறந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முனக்குலச்சையில்லையின்னமும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய்நின்று புசிக்குமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) உன்னுரையிலுற்றதேயிலதுபெற்றதின்றிலதுபெற்றதே. எ - து. உன்னுடையவசாத்துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்றுநிற்கையாகியவில்லாமை

பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற் புசிப்பற்றிருக்க வேண்டும் (௧௩)

"இன்பதுன்பத்தைக் கரணங்களெய்துமேயாக, இன்புதுன் பமில்லையென்ற தென்" "பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணருமதனை, யறியுங்காண்சிவனதனூர்ந்து" "சீவன்பிரமமெனச்செப்பினை மு ன்போகத்தைச, சீவியாதென்றதும்பொய்யதோ" என்பதுமறிக என்றூர் ஞானப்பிரகாசர்.

எங்குநின்றிடிலவத்தையின்றிடுமிசைந்திடுங்கரணமெ ன்னினீ, யங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது நின்றதேல வையடங்கிடா, விங்குநின்றதொருகாந்தமானகலிரும்பு சந்நிதியியங்குமோ, தங்கிநின்றதெனினீங்கிமீளும்வகை தங்கிடாதுணைதப்பதே. (௧௪)

(இ-ள) எங்குநின்றிடிலவத்தையின்றிடும். எ-து. பிரமம் ஜீவான்மாவாய்க் காயந்தோறுநிறைந்து நிற்குமென்றுகூறினி யவவத்தையிலகப்பட் டடங்குவதில்லையாம்,—இசைந்திடு ங்கரணமென்னினீ. எ-து. அப்படியவத்தைப்படுவதுஜீவான்மா வன்றந்தக்கரணங்களினது நீக்கங்கள்காணுமென்றுநீகூறின்,— அங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது. எ-து. கரணங்களவத்தையைப் பொருந்தினவிடத் தவ்விடத்துநின்ற சிவான்மாவெங்கேமறைந் துநின்றது,—அதுநின்றதேலவையடங்கிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகனாகிய ஜீவான்மாவவ்விடத்துநின்றதாயி னவன்வழித்தா யக கரணங்களுமடங்கமாட்டாது,— இங்குநின்றதொருகாந்தமா னகலிரும்புசந்நிதியியங்குமோர்தங்கிநின்றதெனில். எ-து. அற்ற ன்று இவ்விடத்துண்டானதொருகாந்தக்கல்லின்சந்நிதியிலே யி ரும்பசைந்தடங்குந்தன்மைபோல ஜீவான்மாவின்சந்நிதியிலே

யந்தக்கரணங்களுஞ்சேட்டைப்பட் டடங்கிறதென்றுநீகூறின்
—நீங்கிமீளும்வகைதந்திடாதனுறைதுப்பதே. எ-து. நீகூறியவ்
ரும்புகாந்தத்தோடுகூடிஞற காந்தத்தையிரும்புநீங்கமாட்டாத
தன்மைபோல அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோடுகூடிலு
ல் நீங்கப்படாதாகையால் நீகூறியவுவமையும் பிறழக்கூறிரு
யாம். எ-று.

இச்செய்யுள் கரணங்க ளவத்தைப்படுமென்பதனை மறுத்
துக்கூறிற்று. (௧௪)

"எங்குநிறையி னிலையவத்தைதரான்காணிற, நங்கிலஃதெ
ங்கொளிக்குஞ்சாற்று" "நிற்கிற்பிரமங் கரணங்களீங்காவாங,
கற்காந்தமுன்னிரும்போகாளை" "ஓடலிருத்தலுலாவ லொடுசி
டத்தல், பாடலெனப்பலவாமென்" என்பதுமறிகஎன்றார் ஞா
னப்பிரகாசா.

இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவ்வுலகி லிசையிலி
ன்றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமமிங்குள
து மருவிநினறவுருவொருவியே, தெருள்பொதிந்துபர
நானெனுந் தெளிவுசென்றபோதுகதியென்றிடும், பொ
ருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வருதலாலுளது
புன்மையே. (௧௫)

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவ்வுலகி லிசையிலி
ன்றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொருபிரமமிங்குளது. எ-து.
இருளான்மூடப்பட்டதோராதித்த னிந்தவுலகின்கண்ணுண்டா
கிநின்றதனையொக்குங் காயங்கடோறுநானென்று மருட்சியா
லே மூடப்பட்ட பிரமமிவ்விடத்துண்டாய்நின்றது,— மருவி
நின்றவுருவொருவியே, எ-து. அப்படிமருட்சிபொருந்திநின்ற

காயம்நீங்கி,— தெருள்பொதிந்து பரனானெனுந்தெளிவு சென்ற போதுகதியென்றிடும்பொருள்பொதிந்ததெனில். எ-து. அறிவுகூ ழப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்றுந் தெளிவுண்டானபொழு து முத்தியாய் நிறகுமபொருளுநதானுமென்றுகூறின்,— அமல னுக்குமலம்வருதலாவுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீககுதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுரைவெளிற்றுரை. எ-று.

இசசெய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால்ஜீவான்மாவென் றுந் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனைமறுத்து க்கூறிற்று. (ஞானம்) உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமாயிரு க்கிறபிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலாலாபாசமாகையுண்டா மென்க. இதுகூடாதென்பது கருத்து. (௧௫)

" இருள்பொதிந்த பானுவுள தேனுடலேயானென், மருள் பொதிந்தசித்துளதிம்மன்" "நின்மலமென்றேயதனை நீநிகழ்த்தி னுயதற்குப், பின்னவித்தையுணடென்கைபித்து." "போதமுறி லவத்தைப் போம்வாககியங்கெட்டுப், பேதமறுமென்கைபெரும் பிதது" என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா.

சுத்தமான துபரத்தினுக்கணைவ தின்றுசுத்தமதநா தி நீ, வைத்தமாயமுறுசித்தசுத்தமுற மற்றதற்குமலம் வைத்தனை, யொத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறு கின்றகா ரணமுணர்ந்திடாய், பித்தனேவிறகினிற்பிறப்பதெரியெ ன்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. (௧௬)

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கணைவதின்றுசுத்தமதநா தி. எ-து. பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச்சுத்தமுண்டாயதன்றநா தியேசுத்தமுள்ளது,— நீவைத்தமாயமுறுசித்தசுத்த முறமற்றத

ற்கு மலம்வைத்தனே. எ-து. நீஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துச்சொல்லப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தத் தைப்பொருந்தவே யதன்பேதமாகியபரப்பிரமத்துக்கு மலமுண் டென்றுதோற்றுவித்தனே,— ஒத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறு கின்றகாரணமுணாந்திடாய்பித்தனே. எ-து. காயத்தோடுபொ ருந்தினவான்மாவு மலமுங் கன்மமு மாயையுங்கூடியநுபவிக்கு ங்காரியத்துக்குக் காரணமாகியமுதலை யறியாயாதலாற் பேய னே நீ அற்றன்று,— விறகினிறபிறப்பதெரியென்னில். எ-து காட்டத்திலேயக்கினிமறைப்புண்டு நின்றுதோன்றிப் பிரகாசித் தாற்போலக் காயத்திலேமறைப்புண்டிருக்கும்பொழுது ஜீவா ன்மாவென்றுநின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது பரப்பிரமமாகநின் று பிரகாசிக்குமென்றுங்கூறின்,— வேறுபொருள்பெற்றதே எ-து. ஓரக்கினியிரண்டாகப்பிரிந்துகாட்டத்திலேநிற்பதன்றி வே றொருபொருளாய்த்தோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும்வேறொரு முதலென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுளு மருட்சியான்ஜீவான்மாவுமாய்த் தெருட்சி யாற்பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) என்னில்வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விறகினெருப்புத்தோ ன்றுந்தன்மை யென்பையாகி லந்நியப்பொருளைக் காட்டிநிற் கும். (௧௮)

"அநாதியேசுத்தமத னுக்கிலேகாணுக்கை, யநாதிபெத்தா ன்மாவுட்பட்டான்" "வினைவித்ததாலாக்கை விதங்கொடுத்து நீக்கி, வினையதனவோபாகமுளவே" "அவித்தையினைநீக்கியுயி ராக்காநந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்" "நிமித்தம் பதிவுட் லினின்றார்பசுக்க, ளவத்தைமலமென்றே யறி" என்றுதலுரித் துக்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினியுமநு போகமென்றபொழு துற்றிடுந்து விதமற்றதிந, கெனனிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவின் மைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந் திடும்முணர் வெலாமுமாயையெனினமாயையே, சொ னனதோாபிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே.

(இ-ள்.) உன்னினியுமநுபோகமென்றபொழுதுற்றிடுந்துவி தம். எ-து. நானேநானுயநுபவிப்பனெனனுமிடத்துப்பெறுவான நுபவிப்பதுமுணடாயிரணடாம்,— மற்றதிநகென்னிலில்லையெ னிலில்லைநீயும். எ-து. பெறுவானுகவென்னிடத்திற் கணடதி ல்லையென்னிற பேறுகியநீயுமிலலையாம்,—அறிவின்மைகணட் விடமுண்மையேன்மன்னுமோருணாவுவநதிடும். எ-து. அஞ்ஞா நநகெட்டவிடமேயுணமையென்றுநீகூறி னந்தமயக்கறிவுகெட் டுக்கூடுமிடத்தான்மவறிவுசிறிதுணடாயிருக்கும். அற்றன்று,— உணாவெலாமுமாயையெனில் எ-து. அப்படியறியுமறிவெல்லா மாயாவறிவுகாணுமென்றுகூறின்,— மாயையேசொன்னதோா பிரமமாயிடும். எ-து. மாயைநீஙகினவிடததிற்றோன்றுமறிவுமா யாவறிவென்னி னந்தப்பிரமமாயையாகவேண்டும்,— பிரமமா யையாயறிவுசோருமே. எ-து. ஆகையாற்பிரமமுமாயையா யம் மாயையாலேயறிவுங்கெடுமெனபதேயாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பெறுவானின்றியே யநுபவமுண்டென்பத னை மறுத்துக்கூறிற்று. (கஎ)

"தன்னைத்தானே நினைகருமென்று நீசாற்றினு, யநநியமா யகும்மறிவிப்பாம்" "அநுபவமென்று மநுபவியென்றும், பநுபத் மேகாத்த மலப்பாா்" என்பதுமறிகஎன்றாா் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம்மசிபதங்களின்பொருளறி ந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டுவேற

தின்மைகருதிடாய், நாரணன்பிரமனுலுநாடரிய நாயக ன்கழல்கணண்ணிநீ, யேரணைந்துபொலி சாதநங்கள் கொடுயோகஞானமுமியற்றிடே. (கஅ)

(இ-ள்.) ஆரணஙகடருததததுவம் மசிபதங்களின்பொருள றிந்திடாய்,எ-து. வேதாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவமசியெ ன்னுமகாவாககியத்தையு மதனுற்றறிசிக்கப்பட்ட பதபதாரத்தங களையுமறியாய்,— காரணம்மதுவுநீயமென்றிருமைகணடுவேறதி ன்மைகருதிடாய். எ-து. காரணமாகியகாத்தாவுங் காரியமாகி யவானமாவு மிரண்டெபட்டுன்னறமையுங்கணடு கூடிநிற்குமதுவு மறிந்திடாய். ஆகையால்,— நாரணன் பிரமனுலுநாடரியநாயக ன்கழல்கணண்ணிநீ யேரணைநதுபொலி சாதநஙகள்கொடுயோ கஞானமுமியற்றிடே எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்க ரியகர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துதற்கு அழகு பொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும்பொ ருந்திக்கொண்டு யோகஞானஙகளையறிந்துசெய்வாயாக. எ-று எனவே யோகத்தாலேமனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலேதிருவ டியைச்சேர்கவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷிததமாக்கிப் பெறுவானு ம்பேறுமுணடெனவறிவிததது.

ஏகனெனனுரு செய்யுணமுதலிச செய்யுட்காறு மாயா வாதிமதத்தைமறுததுக்கூறிற்று. (கஅ)

யோகசாதநமாவது பத்திஞானவயிராக்கியமெனக் கொள க. "அத்துவிதமென்றசொல்லுகவொன்றென்றலப்பொருள்வே, றற்றதெனவேமலைவின்றும்." "வினைவிரவிவேறறவே நிற்கும் வேற்றுநிதமில், விண்ணலக்காற்றுநிசலும்வேறு." "பிரமமுயி ர்தோறும் பிறிவறவேநிற்கும், பிரமமுயிரன்றென்று பேணு."

'என்றென்னும்வேதம்பிரமமொன்ருதலினு, லன்றியிரண்டோ சொலலாய்.'' "ஒன்றேமனமைந்தினும்வேறறவுறையு, மொன் றேபரபபிரமமும்.'' "ஒன்றியுயிரோதோறுமுறு மென்றுணர்போ முன்மல, மெனறுந்தினைப்பாய்பேரின்பு ''என்பதுமறிகஎன்ருர் ஞானப்பிரகாசா. பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ளபடி யறிந்தாயிலலை, அநதபபொருளையறியுமிடத்து,—காரணம் மது வும். எ-து. தத்என்பதறகுச சேகரகாரணமாகியபரமசிவமும்,— நீயும். எ-து. தொம்எனபதற் கான்மாவாகியநீயும்,— என்றிரு மைகணடு. எ-து. என்றிரணடுபொருளுணடென்றுகண்டு,—வே றகின்மைகரு தலால் எ-து. அசியென்பதற்கு அந்தப்பரமசிவத் துடனேயான்மாவேறறககலாதுநிற்பதென்று பொருளறியப்படு தலால என்ருா மற்ேருருையாசிரியா.

மாயாவாதிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௫௧.

பா ற் க ரி ய ன் ம த ம்.

மன்னுமறையின் முடிவென்று மாயாவாதியுடன்மலைந்து
பின்னமாகிபபிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சாதித்துப்
பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் [ம.
சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தேதோன்றச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன் மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாகநிலைபெற்றவேதமித் தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டுநீங்கி,—பிரமத் தைப்பேதாபேதஞ்சாதித்து. எ-து. மாயாவாதிகூறியபிரமத்தை ப் பேதமாகவு மபேதமாகவுநிலைநிறுத்தி,— பன்னுமொருநூலது

வாகப்பாரின்மீதுபாற்கரியன்சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தே தோன்றச்சொல்லுவாம். எ-து. ஓதுநூலும்வேதமுமாயிருக்க வத னுண்மையையறியாது பூமிமீதே பாற்கரியன்சொன்னமதத்தை யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிடத்தே தெளியச்சொல்லுவாம்.எ-று

மாயாவாதிமதங்கூறிநிஷித்தமாககிப் பாற்கரியன்மதங்கூறு வானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிசசெய்யுள்வேதநூலு மாயாவா திகொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனோடுவேறுபட்டுப் பாற்கரியன் கூறுவானென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) பாறகரியனென்பா னே ரிருடி. பாறகரியம்எனினும் பரிணமமாயாவாதமெனினுமொக்குமென்றுரோருளையாசிரியா. (க)

சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச சீவஞகித்திகழ்ந்தமையாற்,சத்தேயெல்லாமுத்தியினைசசாரக்கண்ட ஞானங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள சொன்னமரபே வந்தக்கால், ஓததேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றுய்ப் போமெனறுரைத்தனனே. (உ)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச் சீவஞகித்திகழ்ந்தமையாற்சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே பிரபஞ்ச பேதமாய்த்தோன்றிவளாந்தான்மாககளுமாய்விளங்குந்தன்மையாற் சாவமுமந்தப்பிரமமேயாம்,— முத்தியினைச்சாரக்கண்ட ஞானங்கள்வைததேமொழியுமாமறைகள். எ - து. வீட்டின்பத்தைச்சேர வறியுஞானங்களை வேதவாககியங்கள்சொல்லும்,— சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றுய்ப்போமென்றுரைத்தனனே. எ-து. அந்தவாக்கியங்களைசொன்னபடியேவைத்துத் தத்துவமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப் பிரமத்தோடேயான்மாக்கூடி யான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமமாயேபோமென்று பாற்கரியன்கூறினுன். எ-று. வாக்கிய

ம் தத்துவமசி. சத்து நிலைநின்றது. அசத்து நிலைநில்லாதது. ஆத லாற சத்தேசர்வமுமாமென்பதவன்கருத்து.

இச்செய்யுள் பாறகரியன்மதங்கூறிறறு.

மன்னுமறைஎன்னுஞ்செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரிய ன்மதங்கூறிற்று. (௨)

"விதநின்மரம்போல்விமலத்துலகமாஞ், சிதநென்றுலகை த்தெளி." "உதிச்குங்கனகத்தினணிடொடியாதி, யுதிக்கும்பர த்தினுலகும்." "உப்புவரித்தோன்றிககலநதுவரியாமுலகு, மப் பரததிற்றோன்றியதாவாம்." "கருமநததான்ஞானததாறகட்டிழி யக்கெட்டுப், பிரமத்தொன்றுகையுயிரபபேறு." என்பதுமறிக என்றாஞானப்பிரகாசா. பரப்பிரமததிலுலகமுமானமாவுநதோ ன்றுமெனவே பரிணமமாதலும் பிரமததோடொன்றாய்ப்போ மென்பதனால் அபேதமும்போநதவாறுகாணக.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௨௫.

பாற்கரியன்மத மறுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடாதுசட மின்றிகின்றுசட மாகியே, முயங்குகின்றமையினிலவணத்திரதமுழுது மேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததெனனிலறியப்படும பொருளுமறிவுமெனறுபலவாகுமோ, தியககுகின்றதெ னுணாத்திடாய் கடினமாதியாகிவருசிததனே. (௧)

(இ-ள்.) இயம்புகின்றதுலகாயிடாது. எ-து. நீசொல்லு கின்றபிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது ஆகையாலே,—ச

டமின்றிநின்றுசடமாகியேமுயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம்
ஜடத்தைநீங்கிநின்று ஜடநதானுந் தானுகவேகூடிநின்றமையு
ண்டாகாது. அற்றன்று,— இலவணததிரதமுழுதுமேகனதைமு
யல்கைபோற்பயநததென்னில் எ-து. உப்பானதுஜலத்தோடு
கூடியொருதன்மைப்பட்டாற்போல வததுவுமொன்ருய்நின்ற
தென்னில,—அறியப்படும்பொருளுமறிவுமென்றுபலவாகுமோ.
எ-து. ஜலத்தோடுகூடியலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாயநின்
ருற்போலப் பிரமமுமொன்ருய்நிற்கையின்றி யறியப்படும்பொ
ருளாகியஜடமு மறிவாகியஞானமுமாகப்பேதிததுநிற்குமோ,—
தியஙகுகின்றதெனுரைத்திடாய கடினமாதியாகிவருசித்தனே.
எ-து இப்படிமயங்குவானேன், மாபூதஙகள்முதலானவையு நா
னேயாவேனென்றுவருமறிவனே. எ-று. கடினம் பூதகுணம்.
அது குணிமேனின்றது.

பாற்கரியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனு
ளிசசெய்யுள்பிரமமேபிரபஞ்சமென்பதனைமறுததுக்கூறிறறு. இ
லவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோலென்றது மண
ணின்சாரமானதை ஜலமானதுகொணடுப்பானதொழியச் சிற்
சொரூபநதிரன வெப்பாய்ப்பரிணமியாதென்பதுகருத்து. (க)

“உப்புசடஙகடலிந்ருேன்ற்யொடுஙகுமுல, கப்பரமசித்தி
னுதியாது.” என்றுதஹரித்தனாஞானப்பிரகாசர். மண்ணின்சா
ரதனைக்கொண்டு உவரோடுகலநதுநீரானது உப்பாமென்னுமல்
நீரதானேயுப்பாமென்றது திருஷடாந்தாபாசம் அதுபோல் பிரு
திவியாதிபிரபஞசபேதமும் பிரமமலலவென்க என்ருரோருணா
யாசிரியர்.

உன்னுகின்றபிரமததிலேசிறிதிவ்வுலகமானதென
வோதினீ, மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியுமழியவர்க்ஞ

தவுமாயையாற், றன்னிலொன்றுமெனில்வருதலோடி
றுதிதருதலாலதுசடத்ததா, முன்னுடைச்சகமுமுண்
மையனதுசடமென்னவேயுறுதிமன்னுமே. (உ)

(இ-ள்.) உன்னுகின்றபிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெ
னவோதினீ. எ-து. யாவருநினைக்கப்படாநிற்கிற பிரமனுசேரப்
பிரபஞ்சமாகாது சிறிதுபேதித்துப்பிரபஞ்சமானதென்று நீசொ
ல்லுகின்றுயாகில்,—மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியும். எ-து.
அஙஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ்சிறிதுகாலநிலைபெற்றுநின்றழியாநிற்
கும்,—அழியவநதுதவுமாயையால். எ-து. அப்படியழிந்து மீள
யுமாயையிலேதோன்றிவருகையால் மாயையிலேயொடுங்கிமா
யையிலேதோன்றும். அஃறன்று,— தன்னிலொன்றுமெனில்.
எ-து. ஒடுங்குஙகாலத்திலும்பிரமததிலேயொடுங்கித் தோன்றுங்
காலத்திலும் பிரமத்திலேதோன்றுமென்னில்,— வருதலோடி
றுதிதருதலாலதுசடததாம். எ-து. இப்படிதோன்றியொடுங்கு
வதாயிற்பிரபஞ்சம் பிரமததிலேபேதமாயிற்பிரமமு மசேதநமா
கவேணுமாகையால்;— உன்னுடைசசகமுமுண்மையன்று சட
மென்னவேயுறுதிமன்னுமே. எ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னுட
னே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையுமொடுங்குகையுஞ்செய்கையால்
மெய்யன்றுஜடமென்றேசொல்லுதலேமெய்யாகவுடைத்து.எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமத்திற்சிறிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்பத
னைமறுததுககூறிற்று. மழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. வந்து
வந்துதவுமாயையாலெனவும்பாடம். (உ)

வித்தெழுந்துமரமாய்விளைந்தமை விளம்பினுயுவ
மைவேறுநீ, நித்தமென்றவுனைபொய்த்துநீடுசடமாயெ
ழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித்தினுக்க
வணியுண்டுதாரக“ழனக்கெனு, பித்தனென்றுலகுரைத்
திடும்பிரமமாயினுயிவைபிதற்றிலே. (ங)

(இ-ள்.) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவிளம்பிஞயுவமை. எ-து. மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்றுமரமுண்டானாற்போலப் பிரபஞ்சமழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்றுபிரபஞ்சமுண்டாமென் றுவமைகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வேறுநீநித்தமென்றவுரைபொய்த்துநீசெடமாயெழுந்தழியுநின்பரம். எ-து. அந்தவித்துமரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்புதானேபரிணமிக்குங்காலத்துமரந்தோன்றத் தான்கெட்டுத்தோன்றினத்துககுப் பரிணமமுண்டா யந்தமரமீளவும் வித்தையுண்டாகஞற்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்துக்குவேருய் நித்தமாய்நிற்குமென்றவுரையும்பொய்யாய்ப் பிரமமும்பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின்பகுதியாயத்தோன்றிக்கெடும்நின்பிரமம். அதுவுமன்றி,— ஒதமெழும்பொழுதுவித்திஞக்கவனியுண்டோதாரகமுனைகெஞ. எ-து. அந்தவித்துமரமாம்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோலவுன்னுடையபிரமம் பிரபஞ்சமாம்பொழுதுதரிப்பதியாது,—பித்தனென்றுலகுரைத்திடும் பிரமமாயிஞயிவைபிதற்றிலே.எ-து. இதனை (பிரமமாயிஞயிவைபிதற்றிலே பித்தனென்றுலகுரைத்திடும்) எனமாறுக. பிரமமாயிஞய் இப்படிமயங்கக்கூறுவையாயி னுன்னைப்பேயனென்று மிக்கோர்சொல்லாநிற்பர். எ-று. பிரமமாயிஞய். எ-து. இழிவு. உலகம். எ-து. உயர்ந்தோரை. உலகமென்னும்வாய்பாடுரைத்திடுமென்னுமவாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யுளும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

ஒருவிதைபரிணமித்துமரமானபோது அம்மரம்வேறுபட்ட மரமாய்ப்பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதாநந்தமாயிருந்து ஜடரூபமாகிய ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயிட்டதிருஷ்

டார்ந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினுய்கா ணிதுபித் தாவசநததுகசொகருமெனக்கொள்க. "வித்தின்மரம்போலவிம லத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரமமும்." எனபதறிக என் றாஞானப்பிரகாசா.

சூடகஙகடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடாரமுடி
தோடுநா, ளுடகந்தருவதாகுமபபடி யனைததுமப்பிரம
மாகுமே, னீடுமப்பணிகள்செயதுளோரவை புனைந்து
ளோாகளைநிகழததிடும, நாடிடுஞசகமியற்றுவோர்கொ
டு நடததுவோருளாநவிற்றிலே (ச)

(இ-ள்.) சூடகஙசடகமோதிரஞ்சவடிதொட ரொடாரமுடி தோடுநாளுடசந்தருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாணீருகச சொலலபபட்டபேதமானபணிகளைப் பொன்னொருமுதலாகநின் றுபேதித்தாற்போலப் பிரமமும்பிரபஞ்சபேதமெல்லாமாகப்பே திதது முதலகெடாமல்நிற்குமென்றுகூறின்,— அப்படியனை தும்பிரமமாகுமேல். எ-து. அப்பணிபோலப்பேதிததெல்லாம்பிர மமாய்நிறகுமாகில்,— நீடுமப்பணிகள்செய்துளோரவைபுனைந்து ளோாகளைநிகழத்திடும். எ-து. அபபணிபேதஞ்செய்தோரையு ம ப்பணியணிந்தோரையு மப்பணிதானேயுண்டாக்கிநிற்றலா லது போல,— நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோாகொடு நடத்துவோருளா ந விறறிலே. எ-து. (கொடுசகமியற்றுவோர்நடத்துவோருளர்நவி ற்றிலேநாடிடும்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையு ணடாககுவோரையு மதனைநடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போ ரையுஞ சொல்லுஙகாலத்தறிந்திடுந்தன்மையையுடைத்து.எ-று.

இசசெய்யுள் பொன்னும்பணியும்போலப் பிரமமும் பிரப ஞ்சமாகப்பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ச)

"பொன்பணிதிபொன்னுக்கோபூஷ்பாசெய்வாருமுள, ருன்பரத்துக்கன்னியங்களுணடு" என்பதுமறிக என்றுதஹரித்தனாஞானப்பிரகாசா. பணிகளைச்செய்வோரபோலப்பரமசிவன், பொன்னைப்போலமாயை, பணியைப்போலப்பிரபஞ்சம், பணியையணிந்தோாபோல வான்மவாககங்களுமாம் என்றுரோருவாயாசிரியா.

அறிவினோடுசெயன்மாறிவீடதனையணுகொணாதவையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினோடழியவொனறலாமெனவுணாததிகா, ணிறுதியேலதனெடிசைவதினறிசைவதுள்ளதாயிடினுமின்பமே, பெறுதிநீயுடலொடுயிாகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெறுவதென். (௫)

(இ-ள்.) அறிவினேடுசெயல்மாறிவீடதனையணுகொணாதவையிரணடினுலுறுதியான பிரமத்தினேடழியவொன்றலாமெனவுணாத்திகாண. எ-து. ஞானக்கிரியைகளைமாறினல் வீட்டினபமணைதற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளிரணடினுலுஞ்சென் றதற்காதாரமாகிய பிரமத்திலேயழியக்கூடலாமென்று கூறினாய்காண்,—இறுதியேலதனெடிசைவதின்று. எ-து. ஞானககிரியைகணிற்கப் பிரமத்தைச்சென்றுகூடுதலுமில்லை யந்தஞானககிரியைகள்கெட்டாற்பிரமத்தோடுகூடுதற்கொருமுதலுமிலலையாம் அன்றி,—இசைவதுள்ளதாயிடின். எ - து. அநதஞானககிரியைகளகெடாமலொன்றுவதுள்ளதாமாயின்,— அவ்வின்பமேபெறுதிநீயுடலோடுயிாகளாயறிவுபிரியுமாறுசெயல்பெறுவதென். எ-து. எப்பொழுதுமந்தச்சுகத்தையநுபவிப்பதன்றிக் காயததோடுயிாகளின் மிக்கவறிவுநீங்கும்படி யவத்தையினசெய்தியைப்பெறுவானேன். ஆதலா லான்மாவென்றென்றுண்டுகாண், எ-று.

இசசெய்யு ளறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென்ற ழியக்கூடுமென்பதனைமறுத தான்மாவென்றொரு முதலுண்டென்று மறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக்கூடவேண்டுமென்றுங்கூறிற்று. (ஞானம்.) உடலோடுயிர்களாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெற்றியால். என்னில் இன்பத்தைப்பெற்றுநிற்றலன்றி நீயுமுடலோடுயிர்களாயவந்து பிறக்குமரபுபெற்றாயகாண என்க. இதனானுலகமுமுயிருமாய்ப் பிறந்திறந்துழலுமவனன்றோ நீயென்றதெனக்கொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செய்யுண்முதலிரசெய்யுட்காறும பாற்கரியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று (௫)

"ஆவிதான்கெட்டமலத்தொனன்றுமென்றாயதுதான், பாவியமோகுற்றமுனைப்பாம்." "அழிந்ததுநானென்று தநதனேடுறின்று, மிழிந்தபிறப்பெய்தியிடுமே." "இதுமுதநியல்லவிருணிங்கவுயிரின்புண், பதுமுதநியீசனடியாரந்து." என்பதுமறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிர்களாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெற்றியால எனப்பாடமோதி நீமோக்ஷவின்பத்தைப் பெறினும் தேகாதிப்பிரபஞ்சமு முயிராவாககமுமாய் அந்தப்பிரமம்பரிணமிக்குமுறைமையா லதனோடுகூடியநீயும்பிறக்குஞ்செயலைப்பெறுவாய் எனவேயவன்முத்தியடைதல ஞநத்துககேதுவாமெனவிகழ்ந்தவாறாயிற்று என்றாரோருரையாசிரியர்.

பாறகரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௫அ.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகிர்தியாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி
தூலசூக்கம்பரமாயச்சுத்தபுருடனசந்நிதியிற் [டுங்குஞ்
பாலனசேட்டைபுரிந்துலகம யோனிபலவாய்ப்பரந்தொ
சாலவென்றுநிரீசசுவரசாஙகியனறுன்சாற்றிடுமே. (க)

(இ-ள்) மூலம்புரியட்டகம் விகிர்தியாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி. எ-து. பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியென்றும்பெயரையுடைத்தாகி யம்மூன்றுவகையாய,— தூலசூக்கம்பரமாய் எ-து அந்தப்பிரகிருதி தூலமாயும் சூக்கமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,— சுததபுருடன்சந்நிதியிற பாலன்சேட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்து எ-து. புமானாகியசுததபுருடன் பிரகிருதியின்சந்நிதியிலேமழவின்செய்தியைப்போல வறியாமையைப்பொருந்திப் பிரபஞ்சமும்யோநிபேதஙகளும்நானெனவிரிந்துநின்றவிட்டது,— ஒடுங்குஞ்சாலவென்று. எ-து. தனக்குவிவேகஞானமவந்து சாவமும்பிரகிருதிக்குள்ளதுதனககுள்ளவலலவென்றுகாணவே பிரபஞசவியாபாரநன்றாகநீங்குமென்று,— நிரீச்சுரசாஙகியன்றான்சாற்றிடுமே. எ-து. நிரீச்சுவரசாங்கியனிப்படிசசொன்னான். எ-று. மூலம் சித்தத்தை. புரியட்டகம் சத்தாதிகளைந்தும் மனம்புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டும். விகிர்தி தூலதேகமும்பிரபஞசமும். இம்மூன்றுவகையாகப்பிரகிருதிபேதிக்கவிதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப்பதினாறுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரகிருதிக்குள்ளதென்றுநீஙகப்புமானென்றும்புருடனென்றும்வேறற்றுநிற்பனதுவே முககியாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. (ஞானம்.) நிரீச்சுரசாங்கியம் கபிலனமதம். இதில விகிருதியென்றமையா லாங்காரபேதத்திற்றோன்றிய ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுந் தந்தாதிகளிற்றோன்றியபூதங்களு மிருபத்துநாலுதத்துவங்களு மதிற்பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசுரசாங்கியன்என்றும் நிரீசுரசாங்கியனென்றும் இரண்டுவகையா இதிலே நிரீச்சுரசாங்கியன் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. சிவசாங்கியனையும் விஷ்ணுசாங்கியனையும ஈசுரசாங்கியனெனக்கொள்க. (க)

பிரமமிவையின்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதலலது பகுதியாகாவெனக. மூலப்பகுதிமானென்னும்புத்திரகுக காரணமாயததாலொரு நிறறோனறியதன்மையிற் பகுதியேயாவதலலது விகுதியாகாதெனக. அதன்கட்டோன்றியமான மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றியஞ்சுதன்மாத்திரைகளும் ஆகவேழுந் தத்தமக்குமுதலாய வதனைநோக்கவிகுதியாகலுந் தங்கட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் பகுதியாகலுமாகுமென்க. புருடனொன்றிறறோன்றுமையானுந தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிகுதியென்னுமிரண்டுமல்லவென்க. பகுதியும்விகுதியுமல்லாத புருடனென்றும் பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிகுதியென்னு மானு மகங்காரமும் தன்மாத்திரைகளுமென்னு மேழும் விகுதியென்னுமனமு மிந்திரியம்பத்தும் பூதமைந்து மிப்பதினாறுமாக விருபத்தைந்துதத்துவமுமல்ல தலகெனவேறொன்றில்லை யென்க. இப்படிக்கூறுகிற்கொள்க"சாற்றுவமேசாங்கியன்றன்கூங்கு மதத்தினையு, மாற்றலுறுமுள்ளததாலாய்." "நித்தியன்புத்திமுதணீர்நிலனீரோயாத, சுத்தன்புருடனெனச்சூழ்." "தூலமெனச் சூக்கமெனச சூககுமந்தா ணை,மூலமெனப் ப்ரசமொருமூன்

று." "சுத்தப்புருடன்சந்நிதியிற்றோனறியுறுந், தத்துவங்கண்டூ லத்திற்றும்." "தத்துவங்களனைத்துமூன்றுந்தாயிறுவாய, புத்தியெழுவாயுதிக்கும்போது." "மூலத்திறபுத்திமுளைக்குமதனின் முளைக்கு, ஞாலவிறுவாய்முறையினால" "அந்தக்கரணங்களப புருடன்சந்நிதியி, லிந்திரியத்தத்துமுறுமெண்." "இந்தமுறை யையறிவாரதமையிந்தப், பந்தம்பிரியுமெனப்பார." "பந்தக் ணிங்கப் பாரமுகனையேயிருக்கு, மிந்தநிலைமுத்தியென வெசை" என்னுந்திருவாக்கானு மறிகஎன்றாஞானப்பிரகாசர். கிரீடாதி ரமவாதிமதமுமறுப்பும் ஞானவரணவிளக்கத்திறகாணக. தத்து வங்கட்குக்காரணமாதலாற் பிரகிருதியைமூலமென்றுந தனக்கு மேற்காரணமின்மையிற பரமென்றுங்கூறியது புரியட்டகமா கிய சூக்குமதேகமானது மனம்புத்தியாங்காரமாகிய வந்தக்கர ணங்கள்மூன்றும் ஞானேந்திரியமைந்தும் கன்மேந்திரியமை ந்தும் தன்மாத்திரைகளைந்துமாகிய பதினெட்டுமாகும். விகிருதி யாகிய தூலதேகமானது பூதமைந்தும் அவற்றின்காரியகு... மாகியவுலகமுமாம. ஆகவே சூக்குமம்பதினெட்டும் தூலமை ந்தும் பிரகிருதியொன்றும் புருடனென்றுமாகிய விருபத்தைந்தி னையுந்தத்துவமென்று சாங்கியநூலுட்கூறுமுறைமையை யீண் டுய்த்துணரவைத்தவாறுகாண்க. நிரீசுரசாங்கியனென்றதனால வனுக்குக் கர்த்தாவில்லையென்பதுதானேவிளங்கும் என்றுரோ ருளாயாசிரியா.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்— ௨௱௬௬.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலே.

சுத்தனறிவனபுருடனெனிற்சூழாதாகும்பிரகிருதி
பெத்தநீங்கினுலும்பினபெத்தனுவனபேரறிவாற்
கத்தமேவுமபிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேன்
முத்தனுகான்சுத்தனுக்குமூலப்பிரகிருதியிலேயாம்.   (௧)

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடனெனிறசூழாதாகும்பிரகிருதி. எ-து. ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவறிவையுடையனுமாகி லவனேயசுத்தமாகியபிரகிருதிவலேயாதாகும். அன்றியும்,—பெத்தநீங்கினுலும்பின்பெத்தனுவன். எ-து. பெத்தனுய்நின்றவிடத்தினு மிவனேப்பெந்தியா தஞ்ஞானங்களவை பிரகிருதிக்குள்ளதாய்நிற்குமெனனில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலுமறியாமனின்றுனுகையால் பெத்தத்தைப்பொருந்தினவனுவன்,— பேரறிவாற்கத்தமேவும்பிரகிருதிகணடுகழிக்கமாட்டானேல். எ-து. மிககவறிவாகிய பசையோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தின பிரகிருதியின்செயலேதெரிசித்து நீங்கமாட்டானுயி னஞ்ஞானமபிரகிருதிககுள்ளதென்று காணுந்தகுதியையுடைய னல்லனுகையால்,—முத்தனுகான். எ-து. பசையுடனேகூடிநின்றுபிரகிருதியைநீங்கானுயின் முத்தியடையுமான்மாவாகான்,— சுத்தனுக்குமூலப்பிரகிருதியிலேயாம். எ-து. சுத்தனுயிருக்கிறபிரமத்துககு மூலப்பிரகிருதிகளுண்டாகாது. மூலப்பிரகிருதிகூடுவதுநீங்குவதுமாவ தான்மாவுகேகென்றறிவாயாக. எ-று.

சாங்கியனமதத்தைமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் பரமபுருடன் பிரகிருதிக்குள்ளகப்படுவெனென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. கத்தம் பொல்லாங்கு.   (௧)

பிரகிருதியென்பது மாயையென்ருய் அப்பொழுது கால
மெங்கேதோற்றிற்று. பிரகிருதியிலேயல்லாமலாலுங காலமா
யையிலேதோறறுதலாலும் மாயைவேறு பிரகிருதிவேறெனக
கொள்வாயாகவென்ருா ஞானப்பிரகாசா.

புருடன்பிரகிருதிபெற்ருறபோதஞ்சிறிதஙகுண்டா
கிக், குருடன்முதுகின்முடவனிருந்தூாநதாறபோலப்பி
ரகிருதி, யிருடணிடததேயிருநதியஙகுஙகனமாவிறைய
னறிரண்டினேயு, மருடனுருவாயச்சேட்டிப்பித தறியும
மல னரனேயாம். (உ)

(இ-ள்.) புருடன்பிரகிருதிபெற்ருற போதஞ்சிறிதஙகுண
டாகி. எ-து. சுத்தபுருடனென்ற ஆனமபுருடன் பிரகிருதியை
ககூடினவிடததுப் பிரதிருதியாலேசிறிதஞ்ஞான வறிவுணடா
ய,— குருடன்முதுகிலமுடவனிருநதூாந்தாற்போலபபிரகிருதி
யிருடணிடத்தேயிருந்தியஙகுஙகன்மால எ-து. அந்தகன்முது
கிலேமுடவனிருந தாநதகனேநடததிறுறபோலக கன்மத்துககி
டானபிரகிருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம்பெறறபுருடனேப் பிரகி
ருதிகூடி யவனிடத்தேயிருநது கன்மத்துககிடானதொழிலை
ட்நதும்,—இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகிருதியுடன்கூடி
நிறபா ருன்மாவேயாம். கத்தாவன்று,— இரண்டினேயுமருட
ஞருவாய்ச்சேட்டிப்பித தறியுமமலனரனேயாம். எ - து. அ
நதவான்மபுருடனேயு மவனேககூடிநிற்கிறபிரகிருதியையுஙகூட்
டி யஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாகந
டததிவித் தான்மாக்கள்செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்குத்தகக
பயனேயுங்கொடுப்பான்மலரகிதஞகியவரனேகாண். எ-று. பிர
கிருதிககஞ்ஞானமேசொருபமாகையா லவ்வஞ்ஞானத்தைப்

பொருந்திநின்றபுருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமல னென்கையால கர்த்தாமலரகிதனென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரகிருதியுடனேகூடிநிற்பவனான்மாவே சர்ததாவல்லனென்று மறுத்துககூறிறறு. (ஞானம்.) புருடனவான்பிரகிருதிகூடினுற்சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகிலே முடவனிருநதுநடத்தினுற்போலப் பிரகிருதியாகியவிருட்னிடத்தே புருடனிருந்துவழஙகுங்கன்மத்தாலே வேறுகாததாவாலன்றென்றென்னில் அப்பிரகிருதிபுருடனுகிய விரணடையுமருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியாநிற்கும் அமலனுகிய பரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில முடவனிருந்தாகையாவது ஒன்றுசகுள்ளகுணமொன்றுககில்லாமல் சேட்டைகூடாதாம். (௨)

பிரகிருதியிருடனிடததேயிருநதியங்கும். எ-னை. இருந்தியககும். எனப்பாடமோதி அசேதநமாகியபிரகிருதியிட்த்திலான்மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடததும் என்றுநீசொல்லில் அதுகூடாது,— என்றிரணடினையுமிறையருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பிததுகசன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதியான்மாஎன்றிரண்டினுள்ளும் பிரகிருதியையிறைவன்காருண்ணியமேவடிவாகிச்சேட்டிப்பித்துக் கன்மானுகுணமாசவான்மாவையுமறிவிக்கும் அந்தவிறைவன்யாரொன்னில்,— அமலனரனேயாம். எ-து. அநாதிநிருமலனுகியவரனேயாம். எ-று. அறிவின்மையாற் பிரகிருதியைக்குருடனென்றும் மலபெந்தத்தால் ஞானம்ஜீவியாமையால்ஆன்மாவைமுடவனென்றுங்கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும் என்னுதறியுமென்றது மரபுவழூவமைதி. அரசன்செய்தவாலயமென்றாற்போல என்றாரோருரையாசிரியர்.

அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநக்காரியத்துக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேகமெனிற், செறிவாந்தனைபோகாதறியிற் சோததோன் வேண்டுஞ் செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய்துடற்பாசநீக்கிக்கொண்ணீநின்மலனாய். (௫)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன் ருனு யொன்றையுமறியமாட்டான்,— பிரகிருதியசேதநம். எ-து. பிரகிருதியுஞ்சடம் ஆதலால்,— காரியத்துக்குக்குறியாய் நாதனுள னென்று. எ-து. இவைகாரியப்படுதற்குக் காரணமாகியகாததா வொருவனுளனென்று குறிப்பாயாக,— கூறுமுத்திவிவேகமெ னில். எ-து. நீமுத்தியென்றுசொல்லப்பட்டதுபெந்தம் நமக்கு ளதல்லவென்றறியும்விவேகஞானமென்னில்,— செறிவாந்த னைபோகாதறியில். எ-து. எல்லாத்தையுமறியுமிடத்துப் பாச ஞானமும்பசுஞானமுங்கூறியறியவேணுமாகையால் பாசபெ ந்தம்நீங்காதாம்,—சோத்தோனவேண்டும். எ - து. அந்தப்பாச ம்நீங்குமிடத்து முனபுகூட்டினேனீக்கவேண்டும். செயலி ற்போம். எ-து. அந்தப்பாசத்தைக்கூட்டினகர்த்தாவின் காரு ணணியத்தாலே பாசபெந்தம்நீங்கும் அதுநீங்கும்படிக்கு,—நெ றியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீக்கிக்கொணணீநின்மலனாய். எ-து. சரியைகிரியாயோகஞானங்களாகியவழிகளிலேநின்றுதொண்டு செய்து நீகர்த்தாவினாலே யுன்பாசபெந்தத்தைநீக்கிக்கொள்வா யாக. எ-று.

இச்செய்யுள் புருடனையும்பிரகிருதியையுநடத்துவோனொ ருவனுளனென்று மப்படிநடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்தியெ ன்றுங்கூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுநிரீச்சுர சாங்கியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (௫)

செறிவாந்தளைபோகா தறியிற்சேர்த்தோன்வேண்டும். எ-று. பெந்தித்திருசகிற விலஙகானதறிந்துகொணடு நீங்கிப்போகாது பூட்டினவனைவேணடி வழிபாடுசெய்துவணங்கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலஙசானதுபோகாநிற்கும் அதுபோல வே நாகமஞசொனனமுறைமையாற் பணிசெய்து உடலென்னும்பா சத்தை நினமலனென்னும் பரமேசுரனாலே நீக்கிக்கொள்வாயா க எ-று. அன்றியுநீ பிரகிருதிவிகாரங்களுக்குப் பாறயிர்ஙியாயங கொண்ட வறிவிலாதவனலலோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவி ட்டுச் சைவாகமததைபபடி ததறிந்து சிவனையடைநது வழிபாடு செய்து பிழையாயென்பதுகருத்து. "சுத்தன்புருடனெனிற்கு மூமோமூலாதி, சுததனலனென்றேதுணி." "சுத்தன்மூன்றத் துவங்க டோன்றுமென்றாய்மீளுமென்று, யித்தாற்பலமேதிய ம்பு." "சடந்தறுவுமாதலினாற றுனேதோன்றாது, கடந்தானே தோன்றுமோகாண்." "அறியான்புருடனவ னுக்கையுமாக்கா, னறியாவினையுமாககாது." "ஆதலினாலெல்லாமறிந்தாக்கியாக் கைவினைச், சாதகனைசசாத்தினானுணடு." "அவன்பரிசுத்தன்னு நிமலமுத்தன், சிவன்புருடன்பெத்தனெனத்தேறு." "புத்திமு தற்காரணங்கூட்டப்பதிபுருட, னைத்துச்சிறிதறிவுமுற்று." "மூ டவன்குருடன் முதுகிருந்தாந்தாறபோ, வுடலினையூர்ந்தேபய ன்றுய்கக்கும்." "நீஙகுமோகாவினிகளமறிநதான்றன்னை, நீஙகு மளையன்கருத்துநோநது." "பாசமுறவும்பரூவ மஞ்சிப்பணிந் தவற்குத், தேசிகன்றீரப்பன்றிமிரத்திங்கு" என்னுந்திருவாக்கு களாலறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நிரீசுரசாங்கியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௬உ.

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய்ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன்சுவேசசையாலுருவுகொண்டு
நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று நாலு
மோதினனென்றுபாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுறறே. (க)

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய் ஞானசசோதியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனு யரூபியாய் எவ்விடத்தினுநிறைந்துநிற்பவனுய் ஞானசொரூபியாய் நின்றவிஷ்ணுவானவன்,—சுவேச்சையாலுருவுகொண்டு. எ-து. ஆன்மாககளைரக்ஷிக்கவேண்டித் தனதிசசையாலே மீனுமை பன்றி சிஙகம வாமன மிராமாமூவராயகிருஷ்ணனுகவு மேனிகளையெடுதது க்கொண்டும்,— நீதியாசருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று. எ-து. இரக்ஷிக்கவேண்டு முறைமையாகப்பொருந்தினகருணையாலே நெடியதிருப்பாற்கடலிலேயோகநித்திரைசெய்து,— நாலுமோதினனென்று. எ-து அநாதியாகிய வேதததையுமருளினனென்று,— பாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுற்றே. எ-து. பாஞ்சராததிரியென்னுஞ் சமயிசொல்லுவன். எ-று. உருவுகொணடும்துயின்றும் எனவும்மைவிரிக்க.

நிரீச்சுவரசாங்கியன்மதத்தைநிஷேதமாககிப் பாஞ்சராததிரிமதஙகூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிசசெய்யுள் விஷ்ணுவே கர்த்தாவென்றுகூறிறறு. (ஞானம்.) ஆதியென்பதெலலார்ககுமுதல். (க)

முன்வைதிகமதஙகூறிமறுததுத் தாந்திரிகபக்ஷமான பிரமமதமும் இரணியகாப்பவேதாநதமதமும் பாஞ்சராத்திரிமதமும் வைகாநசமதமும் பாவகதமதமும் மாத்துவமதமும்என்னு

மாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறததொடஙகி அவற்றுளிது அ வன்கடவுளிலககணங்கூறுகின்றது என்றேதின ரோருரையாசி ரியர்.

உந்தியிலயனேயினறுமவனேகொண்டுலகுண்டாக்கி
யந்தநல்லுலகழிககவரனேயுமாககுவித்துத
தந்திடுஞ்சகததினுககுததிதிகர்ததா தானேயாகி
வநதிடுநதோற்றமீறுநிலேமையுமபண்ணுமாயன. (உ)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனேயின்றுமவனேகொண்டுலகுண் டாசகியநதநலலுலகழிககவரனேயுமாசகுவித்து. எ-து. வைகுண டததிலேயிருககும் பரமபுருடன சிருட்டிகாரணத நனதுதிரு வுநதித்தாமரையிலேபிரமாவையுணடாககி யவருலேபிரபஞ்சத தையுணடாககுவித்து மபபடியழகுபெறப்படைத்த பிரபஞசத் தைசசங்கரிததற்குப் பிரமாவினிடததிலேநின்றுமுருத்திரனேயு ணடாககி யவனேகொண்டுசெயகரிபபித்து,—சந்திடுஞ்சகத்தினு ககுததிதிகாத்தாதானேயாகி. எ-து தன்னுலுணடாககபபட்ட பிரபஞசததுக் கிரக்ஷகாத்தாவுந்தானேயாகி,—வநதிடுநதோற் றமீறுநிலேமையும்பணணுமாயன். எ-து. இபபடிவரபபட்ட சிரு ஷ்டிதிதிசஙகாரஙகளேயுஞ்செய்வன் பரமபுருஷோத்தமனென் று பாஞ்சராநதிரிசொல்லுவன். எ-று.

இசசெய்யுள் புருடோத்தமனேமூன்றுகாரியத்துககுங் க ர்ததாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம.) ஐநதுராத்திரிநூல்செய்கை யால் பாஞ்சராத்திரியென்று பெயராயிற்று. அரனேயுமாக்குவித் தென்றது பிரமாவின்முகததிலே அரனேத்தோற்றுவித்தது (உ)

மீனுமைகேழனரசிஙகம்வாமனனுய்வென்றி
யானதவிராமர்மூவராயனுயளித்தான்கற்கி

தானுயும்வருவனின்னமென்றவன்சாற்றித்தேவர்
கோனுயுநிற்பனென்றுகூறுவன்குறிப்பிஞேடே. (௩)

(இ-ள்.) மீனுமைகேழனரசிங்கம்வாமனனுய். எ-து. பிர பஞ்சத்தைரட்சிக்கவேண்டிமீனுகியு மாமையாகியும் பன்றியா கியு நாரசிங்கமாகியும் வாமனனுகியும்,— வென்றியானுதவிரா மாரூவராயனுயளித்தான். எ-து. வெற்றிகெடாதபரசிராமனுகி யும் பலபததிரராமனுகியும் சீராமனுகியும் கிருஷ்ணனுகியுமிர ட்சித்தான்;— கற்கிதானுயும் வருவனின்னமென்றவன்சாற்றி. எ-து. மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பனென்று பாஞ்சராத்தி ரிசொல்லி,— தேவாகோனுயுநிற்பனென்று கூறுவன்குறிப்பி ஞேடே. எ-து. இப்படித்தசாவதாரம்பிறக்கச்செய்தேயும் முத் திதேவன்தேவாகளுக்குக்காத்தாவுமாயிருப்பனென் றறிவோடு ஞசொல்லாநிற்பன். எ-று. கற்கி பெட்டைக்குதிரையாவனெ ன்றது குறிப்பிஞேடேயெனவிழிததுக்கூறியது.

இச்செய்யுள புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று. ()

ஏழகடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுஙகண்டுந்தமனியனுடல்பிளந்தும
வாழுலகளந்துமன்னுய்மன்னர்க்குமன்னராயும்
பாழபடவுழறிப்பாருநோக்குப்பின்பரியுமாயே. (௪)

(இ-ள்.) ஏழ்கடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந் தாழ்தலமுழுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும்வாழுலகளந்து ம் எ-து. மச்சரூபமாய்ச்சத்தசமுத்திரங்களையுமோர் செலுவிலே யடக்கியும் அமுதமாத்தாத்திற் கூாமரூபமாய் மஹாமேருவை முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவரா கரூபமாய்ப்புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாயிரணியவதைசெய் தும் வாமனரூபமாய்த்திருவிக்கிரமஞ்செய்தும்,—மன்னுய் மன்

னர்க்கு மன்னராயும் பாழ்படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இரு பத்தொருகால்தைத்திரியனைச்சங்கரித்து மண்டலநாயியாய்ப்பர சிராமனும் இராமனுயிராவணனைவதைசெய்தும் பலபத்திரரா மனுய் லோகரக்ஷார்த்தமாயோகத்தினின்றும வாசுதேவனுய சுராமாயைபாழ்படச்சிதறியும் பிரபஞ்சத்தையிரக்ஷிக்கும்,—பி ன்பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரளயகாலத்துக்குக் குதிரை யாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-று.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவவதாரத்துச்செய்திகூறிற்று. (ஞா னம்.) மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவவதாரமூன்றிலு ம் பொருந்தாதவிராசாக்களைவென்றவாகளுககிராசாவாயும் என் றது. (௪)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற்போதகமபோதமாட்டா
தையனேநாதாவாதிமூலமேயென்றழைபப
வுய்யயாம்பணிமாலோலவோலவெனவோடிச்சென்று
வெய்யவாயமுதலைவீட்டிக்கரிகரும்வீடருளினனே. (௫)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போதமா ட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கியயானையப்பொய்கை யின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலேயகப்பட்டுக்கரையேறமாட் டாமல்,—ஐயனே நாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப. எ-து. சு வாமியே கர்த்தாவே யாதியேமூலமே யென்றுநொந்துகூப்பிட் டழைப்ப,—உய்யயாம்பணிமாலோலவோல வென்றோடிச்செ ன்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீடேறும்படிவணங கப்பட்ட பரமபுருடன்கிருபைசெய்தோடிச்சென்றுகொடியவா யினையுடைய முதலைவாயினின்றும்விடுவித்து,—கரிக்கும்வீடரு ளினனே. எ-து. அந்தயானைக்கு முதலைக்கும் வைகுண்டபதம ளித்தருளினன். எ-று. ஓல ஓல. எ-து. விளாவு. கரிக்கும் என் றவும்மையால் முதலைக்குமென்றதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமேபரமபுருஷனென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) போதகம்போதமாட்டாது யானைமீறிப்போதமாட்டாது

அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்துந்தீய
கொலைபுரியசுரர்தம்மைக்கொன்றுலகங்கள்காத்துங்
கலைமலிபொருளனபாகக்குக்கருணையாலுழைத்துமிக்க
தலைமையினிறபன்மாயனென்றுமபினசாற்றினனே. ()

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்தும்வானோக்கமுதினையளித்தும். எ - து தேவர்களுக்குநித்தியத்துவமுண்டாகவேண்டிமகாமேருமத்தாகவும் வாசுகிநாணாகவும் சமுத்திரத்திலேயமுதமாத்தானசெய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தீயகொலைபுரியசுரர்தம்மைக்கொன்றுலகங்களகாத்தும். எ-து. பிரபஞ்சத்திலேகொடியகொலைத்தொழிலைப்பொருந்தின வசுரரைக்கெடுத்துத்தேவர்கள்முதலாகியவான்மாக்களையிரட்சித்தும,—கலைமலிபொருளன்பாக்குக்கருணையாலுழைத்தும் எ-து. சாவகலைகளும்பொருந்தினவத்தத்தைத் தனதுகருணையாலேயடியவாகளுக்கருளியும்,— மிகக்தலைமையினிற்பன்மாயனென்றும் பின்சாற்றினனே எ-து. இப்படிமிகக்கததிருத்துவங்குன்ருமனிறபன் பரமபுருடனென்றுசொன்னான் பின்னும்பாஞ்சராத்திரி. எ-று.

இசசெய்யுள் பரமபுருடன்கத்திருத்துவங்கூறிறறு. (௬)

மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி
மாயையாற்பந்தஞ்செய்துவாங்கிடுமவனுலகுய்
மாயைபோகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னை
மாயைபோமபோனமாயன்வைகுண்டம்வைப்பனன்றே

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன்பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாலத்தில் மாயாசொரூபியுமாய்த்

தன்வழிமயககுமானமாககளுமாயவவான்மாககளைப்பந்திச்குந்த த்துவஜாலஙகளுந்தானேயாய நிலைபெறறு,—மாயையாற்பந்தஞ செய்து வாஙகிமெவனலன்றிமாயைபோகாதென்றெணணி.எ-து அமமாயையாலேயான்மாககளைப்பந்திதது மீளவுநீககுவன்மாய ஜைகையா லவனலன்றிமாயைநீஙகாதெனவிசாரித்து,—மாயனை யணஙகபபினனேமாயைபோம எ-து பதிவிரதையைப்போல மறறொருதெய்வததைநினையாமற பரமபுருடனையேவணஙகி வ ழிபாடுசெய்யவே யநதப்பந்தமாகியமாயைநீஙகும்,—போனன் ாயன்வைகுணடம்வைப்பனனறே எ-து அமமாயைநீஙகவே பரமபுருடன்விளைசையாறறினிடததாகியநனனீராலே யான் மாவைசசுததமாககி வைகுணடததிலே சாருபயமாகவைப்ப னென்று பாஞசராத்திரிகூறினன். எ-று

இசசெயயுள பரமபுருடனைநீககுமுததிநிலைமைகூறிற்று. ஆ தியென்னுஞசெய்யுணமுதலிசசெயயுடகாறும பாஞசராததிரிம தஙகூறிறறு. (எ)

பாஞ்சராத்திரிமதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெயயுள்—உகூக

பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலே.

---*---

ஆதிதானுகிலாதிக்கந்தமுண்டாகுமந்தக்
கோதிலானிறைவனென்றுகூறிடும்வேதம்ஞானச்
சோதியாய்நின்றனுகிறறேய்ந்திடான்மாயைஞானத்
தீதிலாவுருவமென்னிற்சோந்திடான்தாதுச்சென்றே.

(இ-ள்.) ஆதிதானுகிலாதிககந்தமுண்டாகும். எ-து. பாஞ்ச ராத்திரி நீயுன்கர்த்தாவையாதியென்றுகூறினை அங்ஙனமாகி

யாயி ஞறிகடுமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவுமல்லனுவன் அஃதியா ஙஙனமென்னில்,—அந்தகலோதிலானிறைவனென்று கூறிடுமே வேதம். எ-து. வேதநூலுமாதியுமந்தமுமில்லாதவனே காத்தா வென்றுசொல்லாநிற்குமாதலால்.— ஞானச்சோதியாய்நின்ரு ஞகிற்ருேய்ந்திடான்மாயை எ து. ஞானப்பிரகாசமாயு ம ரூபியாயும் பரிபூரணமாயுநின்ருனுயின் மாயையினகப்பட்டுமா யாரூபமாகான். அற்றன்று,— ஞானத்தீதிலாவுருவமென்னில். எ-து. அப்படியெடுத்துக்கொண்டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லா த ஞானசொரூபமேயென்னில,—சோந்திடான்தாதுச்சென்றே எ - து. அவன்ஞானசொரூபியாயி னந்தஞானஸ்வரூபத்துசகுத் தாதுககளுண்டாகாது இவனெடுத்துகொண்ட வடிவெல்லாந் தாதுககளுண்டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் காததாவல்லன்.எ-று.

பாஞசராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானேமறுபபானெ டுததுககொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயரூபமாகி என்பத னைமறுததுக்கூறிற்று. (ச)

தாதுவானதுவேதென்னிற்சங்கரன்பலிக்குசசெல்லத
தீதிலாக்கோதண்டத்தைத்திறந்தவன்விட்டபோது
போதுவதுதிரமன்றேபோந்துமூர்ச்சித்துவீழ்ந்தா
ஞதனொழுப்பப்பின்னேநடந்தனன்கிடந்தவன்ருன.

(இ-ள்.) (தாது—கிடந்தவன்.) அவனுக்குத்தாதுக்களுண டானபடியெங்ஙனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவினக ந்தையைக்கெடுப்பதுகாரணுத் பிக்ஷாபாத்திரம்வாங்கிப்பிக்ஷ செய்ய வநேகம்பலிகளாற்பாத்திரநிறையாதாகலா னவ்விடத்து ப்புருடோத்தமன்கருவத்தாலே யானிதனைநிறைப்பேனென்று நெற்றியினரம்பினைத்திறந்துவிடப்புறப்பட்ட இரத்தமல்லவோ அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்ச்சித்துககிடப்பப்

பிரமாதிகள்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமேசுவரனருளிச்செய்தெழு பபவெழுந்திருந்து பரமேசுவரன்பிறகேநடந்துசென்முன் திரு பபாற்கடலிலே பள்ளிகொணடமூாத்தியாகையாற்றுதுககள்பர மேஸ்வரனுலுண்டெனறறிவாயாக. எ-று.

இசசெய்யுள் புருஷோத்தமனுககுத்தாதுக்கள்பரமேஸ்வர ஞலுணடாயிறறென்றுகூறிற்று. (ஞானம்.) இதனுற்சொல்லப் பட்டது பரமேசுவரன்பிக்ஷைககெழுந்தருள விஷ்ணுவினம்ஸ மாகிய விஷ்வக்சேனன் துவாரத்தேநின்றுதகையப் பரமேஸ்வர ர பிருததியிரிற்காலவேகமொன்கிறபூதர் அந்தவிணடசேனனைப் பிடித்தடிநதுத் திரிசூலத்தே எற்றிஞ் ரந்தவாரவாரத்திலேவிஷ ணுவெழுந்திருந தீசுவரனைநமஸ்கரிதது இலலாடத்தைத்திறந் து கபாலம்பூரணமாககசகடவேனென் றுதிரம்விட்டான் விட் டவுதிரம்பாதிககபாலநிறைககபபெற்றதில்லை 'பின்புமூாசசித்து வீழநதான் ஈசுவரனிவன் பததிகணடபிரியப்பட்டு பலஙகொடுக் கவெழுநதிருநது பின்னேசென்முனென்பதுகருத்து.   (உ)

இசசையாலுருவங்கொள்வனரியெனிலிகழ்வேள்விகக
ணெச்சனுயுண்ணப்புக்கஙகிருநதவனநீசனுலே
யசசமாாதலையறுப்புண்டான்றலையாககிக்கொள்ளா
னச்சிஞர்போறறநாதனுரணனறலைகொடுததான்.   (௩)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங்கொளவனரியெனில். எ - து. புருஷோத்தமன்சுவேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானெ ன்னில்,— இகழவேள்விக்கணெச்சனுயுண்ணப்புக்கங்கிருந்தவ ன்நீசனுலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாக்கிக்கொள்ளா ன். எ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்வியிடத்தே எக்கிய மூர்த்தியா யவிசுகொள்ளவிருந்தஞான்று வீரபத்திரதேவரா லேயச்சமுண்டாம்படிதலையறுப்ப வந்தத்தலையிழந்தவிட்டுத்தத

லையுண்டாக்கிக்கொள்ளானதென்,— நசசினா போற்றநாதனு
ரணன்றலைகொடுத்தான். எ-து. பகதஜநமாகியதேவாகடுதிப்ப நா
ரணனுககுமீளவும் பரமேசுவரனே தலையையுணடாககினனுதலா
ற சுவேச்சையாலுருவெடுததானென்றுசொல்வாயல்லை. எ-று.

இச்செய்யுள் சுவேச்சையாலுருவெடுததானென்பதனை மறு
த்துககூறிறறு. இகழ்வேள்வி பொல்லாஙகுபட்டவேளவி. (௩)

விஷ்ணுவிசசையாலுருவஙகொளவனுகில் பிரமாவும் விஷ
ணுவும் பரஸ்பரமொருவரையொருவா விழுங்கினபோது விஷ
ணுவுந்நிககமலததிலே பிரமாததோனறினுனென்றும் விஷ்ணு
வை பிரமாவிழுங்கித் நுவாரஙகளையடைநதிருநதபோது அரியா
னவா பிரமாவின்பாதத்தாற்பிறநதாரல்லது சுவேசசையாறபிற
ககககணடதில்லை அதனுல் தொறுனென்னும பெயராயிறறென்
றறிக. வீரபததிரதேவநாயனுரால் திருமால்முதலிய தேவாகள
யாகத்திலாசகினைப்பட்டாாகளென்பதறகுப் பிரமாணம் "தக்க
னற்றலையுமெச்சனற்றலையுநதாமரைநான்முகன்றலையு, மொகக
வுணருளவொணடிருபபுருவநெறித்தருளியவுருத்திரனே, யக்க
ணிபுலித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுஞ்,
சொககனையெவாக்குந் தொடர்வரியாமைத் தொணடனேன்
தொடருமா தொடரோ." "சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவாக,
ளோடியவாபாடியுந்தீபற, வுருத்திரநாதனுக்குந்தீபற." "ஆவா
திருமாலவிரப்பாகங்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்றுந்தீ
பற-சதுர்முகன்றுதையென்றுந்தீபற." "வெய்யவனங்கிவிழுஙக
ததிரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற - கலங்கிற்றுவே
ள்வியென்றுந்தீபற." "புரந்தரனுரொருபூங்குயிலாகி - மரந்தனி
லேறினுருந்தீபற - வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற." "வெஞ்சி
னவேள்வியாத்திரனுர்தலை - துஞ்சினவாபாடியுந்தீபற - தொ

'டாந்தமிறபபறவுநதீபற" "அட்டின்றலையைவிதிக்குத்தலையாக க கூட்டியவாபாடியநதீபற - கொஙகைகுலுஙகநின்றுநதீபற." "உணணபபடுருநதபகனொளிதோட்டாமே - கணணைப்பறித்தவா றுந்தீபற - கருககெடநாமெலாமுந்தீபற." "நாமகளைசிரம்பிர மன்படச - சோமன்முகனெரிததுநதீபற - தொல்லைவினைகெடவு நதீபற." "நான்மறையோனு மகததியமான்பட - போம்வழிதே டுமாறுநதீபற - புரநதரன்வேளவியிலுந்தீபற." "சூரியனாதொ ாணைடவாயினிறபறகளை - வாரிநெரிததவாறுந்தீபற - மயங்கிற் றுவேள்வியெனறுநதீபற" "தககனாரன்றேதலையிழந்தாா தகக னமசசினைசூழநதுநின்றுநதீபற - மடிந்ததுவேள்வியென்றுந்தீ பற" என்னுந்திருவாசகருகளானுமறிக. "தககன்வெஙகதிரோன் சலநதரன்பிரமனசநதிரனிநதிரனெசசன், மிககஙுசாககன்புரங கரிசருடன்மறலிவேளிவாமிகைசெகுத்தோன், றிக்கெலாநிறை நதபுகழதந்திருவீழிமிழலையான்றிருவடிநிழறகீழ்ப், புகலிருந்தவா தமபொனனடிசகடிமை விடுவேனோபுணடுகொண்டேனே." யா கததிலேயாகஙகளைபபட்டபேரல்லாமன் மறறுஞ் சிவனாலேயா கஙகளைப்பட்டபேரைய மித்திருவிசைப்பாவி லறிநதுகொள்க. தக்ஷப்பிரஜாபதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிாககுயிராயிருந் து சகலதேவாகட்குந்தேவனாகி யொபபுயாமில்லாத சேகரசர் ததாவென்று பிரமதேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட் டுஞ் சிவனேமேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து பி ன்பு மஹாதேவனைநோககி யருந்தபசுபண்ணி சகலதேவர்களு ந்தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி மிருந்தவரம்பெற்றிருந் தும் யாகத்துக்குக்காத்தனுமா யாவர்க்குமேலான பரமசிவனை யன்றிப் பண்ணுகிறகின்ற யாகமாகையினாலே 'இகழ்வேள்வி' என்றுசொன்க. இதற்குப்பிரமாணம் "தேவரின்முதல்வராகிச் சிற்குணத்தலைவராகி, மூவரினுயர்ந்தோராகி முடிவிலாவொ

வராகி, யோவறவுயிர்கடோறு முயிரெனவுறைவோராகி, மேயி னாதம்மைத்தேற விளம்புகிமேலோயென்றான்" "என்றுமை மைந்தனிவ்வா றியம்பவுமலரோனகேளா, நன்றிதுமொழியை கேட்டி நாரணன்றனுநாறு, மன்றமரியற்றுமெல்லை யழலென வெழுந்துவானிற, சென்றதோசிவனேயாசகு மேலவன்வே ளிநீயென்றான்" "செங்கணமாறன்னையென்னை நினைம மொய்ம்பினல்கி, யங்கணமாஞாலங்காப்ப மளிப்பதுமுதலியா மு, முங்கள்பாலிருந்துமென்றேயுயிருணின்றியற்றினும், வெ ங்களான்முடியுஞ்செய்கை யியாவையுமில்லைகண்டாய" "ஈ ஞாறுபுலித்தோலாடைக களைஞுதறகடவுடகன்ப, ரானவரோ ருமன்றாக கடித்தொழில்புரிந்துவாழும, வானவரென்றுமேய ளம வழுத்தினாககருளவோமல்லா, லேனையாதமமைநம்தெ வென் றெண்ணியேயிருத்தும்யாமே." "பதியானபாசநதவி றபட்டிழல்பசுநாமென்றே, விதியோடுமறைகளகூறு மெய்ம்மை யைதெளியவேண்டி, விதுவெனவுணாபபன்யாங்க ளியம்பி யறறவீச, னதிாகழலருச்சித்தேத்து மாலயம்பலவுங்கண்டி "அவனருளன்றிமுத்தி யடைந்தனரிலலையல்லா, அவனருளல றியாருமமரருமியாருமில்லை யவனருளையதிலெய்தாவருமே ருமில்லையானை, யவனலதிறைவனில்லை யவனைநீயடைதியெ னறான்." என்னும் கந்தபுராணம தக்ஷகாண்டத்திறகாணக. என றா ஞானப்பிரகாசா.

நூலினையுரைத்துவேத நூலினைநுவலுமவ்வண்ண
மாலருள்செயதானென்றாயமறைநீதியுலகியறகை
சாலவேதெரியாதாகிககிடந்தநாள்சகத்தியாக்கு
மாலினகீழிருந்துவேதமருளினனறைந்தானாலே. (௪)

(இ-ள்.) நூலினையுரைத்துவேத நூலினைநுவலும்வண்ண மாலருள்செய்தானென்றாய். எ-து. புருஷோத்தமன் வேதத்தை

மருளிச்செய்து அந்தவேதநூலையாராயும்பொருள்களையுமருளிச் செய்தாரென்றவாறு. — மறைநீதியிலகியநகைசாலவேதெ யாதாகிக்கிடந்தாளைக் கந்தியாக்குமாரிவிளக்கிருந்துவேதமரு ளானைநீக்காதாரோலே வந்து வேதநூலொருவருமிலகியநகை புந்தெரிய தாக்கத்தொலைமாக்கிக்கிடப்பப் பிரபஞ்சத்துள்ளோர்யா ர்க்குந்தெரியவே சொல்லுடையிருந்து ... இருந்துவேதநூலை மருளிச்செய்து தெரியவேண்டியாக்கமாயுமானிஞ்ஞைதலா நமேனவரங்கலே புகட்டாக்கப்பட்டதுகாண் வேதாகமமு ... ...

இச்செய்யுளாறுமேயா தமனைவேதமருளி —னென்பு, ... புணர்த்தவே ... ... திராகிப்பிசொல்லியவ தவே ... ... பிரமாவோதுமட்டிட்டு ... ... த்துமனரு செய்தானனைமட்டம் (௩)

... ... தினகிருந்து ... வேதமோதிய ... ... ப்பிரமாணம் நீதியைத்தையமறைந்தானகுட, நேஞ்சயை ... ... கும் மையாலுச, சோதியைச்சுட்ச்செம்பொன்னி ... ... தாதியையடியேன மறந்துயவனோ ' என்றுந்தேவா ரத்தும் 'நன்றுகாலவாசகுநானமறையன்றுடபொருளை, யனு ... னக்கிருந்துய கறமுணைத்தானகாணேடி, யனுவினக்கீழிரு ந்துக கறமுணைத்தாபறயிலை ... , கொன்றுணகாணபுரமூன்றுங் கூட ... ... லோ ' என்னுந்திருவாசகத்தும் 'வேதமேமுத லாபுள்ளவியனகலையினைத்துந்தோன்று, ளோதிறுணவனேயெ ... கட குறைதகிடவுள்ளாந்தாமன்றே, யீதுயேவறறிறகாணடியா மூமொன்றுக்கக்கொண்டாய பேதையோபெரிதுமெனனப பி தாமகனினையசொற்றுன" என்று முபதேசப்படலத்துங்கா ணக

அயன்றனைபபயந்தானெனறு யரியயன்சிரஞ்சேதி
க்கப், பயந்திடானறலையாறுனும படைததிடானசிரத
தைககிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனெனகைத
ப்பேயன்றோ, தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவனசெ
யலென்றுதேர்ந்தே. (௫)

(இ-ள்.) அயன்றனைப்பயந்தானென்றுயரி. எ-து. பிரமாவைப்புருஷோத்தமன் படைததானெனறுகூறினுய,—அயனசிரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடானறலைமாறுனுமபடைததிடான். எ-து பிரமாவைப்புருஷோத்தமன்படைத்தானென்றுகூறி னஞ்சுமுகமுடையனுதலாலே நாமும்பரமேசுவரனுசகொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடையநடுததலையைப் பரமேசுவரனறுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகியவிஷ்ணுபயப்படானுயப பிரமாவின்றலையையடைடாசசமாட்டுகிலன,— சிரததைககிள்ளுஞ்சயந்தருமரனைததந்தானயனென்கைநப்பேயன்றோ. எ-து. பிரமாவின்றலையைக்கிள்ளிபபோடத்தக்கவெறறியையுண்டாககப்பட்டபரமேஸ்வரன் காததாவல்லவாய்த தலையிழந்தபிரமாபரமேசுவரனைப்படைததானென்பது நவறலலவோ,— தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலெனறுதேர்ந்தே. எ-து. ஆதலாலெல்லாம்பரமேஸ்வரன்செயலேயென்று விசாரிததுமயங்காமலறிவாயாக வதறகுக்காரண மேலேசொல்லாநின்றோம். எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தானென்பதனையும் பிரமாவுருத்திரனைப்படைததானென்பதனையும் மறுத்துக்கூறிற்று. (௫)

பிரமாவானவன் சிவனைமறந்தொருகாலத்திலே தம்மைமதித்தகங்கரித்தபடியினுலே சிருஷ்டிவாராமறபின்பு சிவனைநோக்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்திகொ

டுத்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்து மற்றுள்ளவைபடைக்
கவைவாமனமயங்கிபபின்பு ருத்திரத்தானமாகிய விலாடத்து
னத்திலே சிவனைத்தியானம்பண்ணிவழிபடவவ்விடத்திலே ப
ரத்தனரீசுரமாகச்சுவாமி தோன்றக்கண்டு பிரமன்தோத்திரம்
பண்ணச் சிருஷ்டிக்கிரமஞ் சாவேசுரன் பிரஸ்தாபத்தாற்பெற்று
த்தக்ஷப்பிரஜாபதிகளையுந் தேவாகள் மானுடா விலங்குபறவைக
ளாதியான வெல்லாபபிராணிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தானென்பது
கண்டுகொள்க. 'மறைடியகாரியத்தான்மனறுகாரியஞ்செய்கா
த்தா, வுணடவனாவனைறேதவுறபிரமாவமென்றே, கணட
டிறபதியென்சொலலுங்காவலைவ்லககலாலே, முணடகமுகதிழு
த்த முருந்தனேகடவுளியாாககும' "அரிநாசிபகமாதியருளசெ
ய்தானெனதுராபி, வருமொருகமலத்தைநதுவதனககொளயன்
பிறந்தான், பொருவிடைககொடியோனைறென் பருவத்தினடு
வெடுந்தா, ஞரியாாசத்தநதைவெதனுமமான்றமத்தைதை" "சா
றுசத்துவத்தையாமேதரித்தனமுலகமெலலாங், தோற்றுவித்
தழித்துககாக்குந்தொழிலெமதாதலாலே, போறறுமூவுலகுமெ
மமைபபுங்கவாதங்கட்கெல்லா, மேறறம்யாமென்றுனததாவி
றையரியென்னலாமே." "மறுவறுதவத்தின்மிக்க மாதவமுனி
வகங்கை, சிறுபிறைமௌலிமைந்த சிவன்கணத்தலைமைபூண
டோன, றெறுமாசிங்கந்தனைக் கைதைத்தரித்திடவன்றனை
க, குறுங்கவிழ்ந்தெழுந்துமாயன் கூறினனவறறைக்கேண்மோ"
'எப்பொழுதளியவெண்பா லிசைபுமஞ்ஞானம்புந்திக், கப்பொ
ழுதொளிகொளிவந் தகந்தைதீர்த்தருள்வாயன்றே, செப்பின
னின்னுங்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யானுந், தப்பறவுதித்தெ
ன்றெனபாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்" "ஓங்குமுசசுட்டும
ன்று னொளிகொண்மூவிழியிற்றோன்றுந், தீங்குநான்மறைய
மெம்மான்றிருமுகமதனிற்றோன்றும்,பாங்கின்முத்தொழிலுமெ

ணைதப்பாலித்தவன்றன்மேனி, விங்கியநாலஞ்சுக்கமெய்ப்பர மென்னமூன்றும்" "என்னையாட்கொண்டசிக்கியைந்திந்து லக்குகக்ங், தன்னிகர்யோகிகாணபனறபரமருளிஞலே, மன்னி யபாசந்தீர்க்கு மறைறயபக்கட்செல்லாம், பன்றுதறகரியவி சன்பதிபசுவெம்மனேரகள்" "என நரிமொழிதலானும்நிரா வேதன்மாயன், வென்றிகொண்மாராருமெவியங்ககாக்மேசெ யதே, பொன்றிடவழிதலாலேயாமெனப்புகறலானும், சொன ஙின்றவனுன்முதகிகூடிமதலானும" (வே) "ஆரணிறையல கினுககறிவின்கொண்கனே, சராசரியவனதுசொரூபலக்கண ம், பரவுயிருணாவொபொசபோதமும், விரவுருமெநக்ஞமேவு மூணமையே" என்னுந் தசகாரியதநுமுறிய என்றான்ஞானப்பி ரகாசா.

சீவன்களசநயமேபோலசசிலாவயிறநுதித்தமாமேத தேவென்றேயுலகங்காக்கச் சுமேவசசையால்சந்ததாமெ னபீர், பூவனபினபடைக்கமாட்டாதரனடிபோறறவேத க, கோவந்துமுகத்திறமேறனறிச சிருட்டியைககொடுத்த ல்கூறும. (௬)

(இ-ள்.) சீவன்களசநயமேபோல சிலாவயிறறுதித்தமாமே தேவென்றே யுலகங்காக்கச்சுமேவசசையால சந்ததாமெனவீர். எ - து. ஆன்மாக்களதுபிறப்புப்போலே யோனிசாதனைபுரு ஷோத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தையிரட்சிக்கவேண்டிச் சுயேச்சை யாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானென்று மவனிடத்திலேபிரமா தோன்றிப் பிரமாவாலே பிரபஞ்சந் தோன்றித்தென்றுங் கூறு வீர்,—பூவன்பின்படைக்கமாட்டாதரனடிப்போற்றவேதக்கே யந்துமுகத்திற்றேன்றிச் சிருட்டியைக்கொடுத்தலகூறும்.எ-து. சர்வசங்காரஞ்செய்து பரமேசுவரன்மீளவும் பிரமாமுதலானகா

ரமேசுவரனையுண்டாக்கிப் பிரபஞ்சசிருஷ்டிசெய்விக்கப் பிர
மாவும்பிரபஞ்சத்தைச்சிருஷ்டிக்கவறியாமல்மயங்கிப் பரமேசு
வரனைநோக்கித்துதிக்கவேசாததாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகிரு
த்தியநடப்பதனாலேத பிரமாவினிலாடத்திலேதோன்றி பிர
மாவுக்குச்சிருஷ்டியையுண்டாக்கிக்கொடுத்தலைச் சைவபுராண
ங்களாற்சொல்லுமாதலால் பரமேசுவரன்பிரமாவாலேதோற்ற
ப்பட்டவனல்லவென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமாவினிடத்திலேபரமேசுவரன்றோன்றி னானென்பதற்குக்காரணங்காட்டி மறுத்துக்கூறியது. (௬)

காரணனயனையீன்றுமயனுநாரணனையீன்றுங்
காரணமொருவர்க்கொருவர்தாமிருவருக்கும்
வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்ற
வாரணமுரைக்கும்பக்கத்தவர்களுமறைந்தாரன்றே.(௭)

(இ-ள்.) காரணனயனையீன்றும். எ-து. நாரணன்பிரமா வையுண்டாக்கியும்,— அயனுநாரணனையீன்றும். எ-து.பிரமாநா ரணனையுண்டாக்கியும்,— காரணமொருவருக்கொருவர்தாம். எ-து. ஒருவருக்கொருவர் காரணமாய்க்காரியப்பட்டுவருவர்,— இருவருக்கும் வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்றவாரண முரைக்கும் எ-து அப்படியொருவருக்கொருவர் காரியப்பட்டு வருவதற்குமுதற்காரணமாவார் யானையையுரித்துப்போர்த்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவேதஞ்சொல்லாநிற்கும்,— பக்கத்தவர்களுமடைந்தாரன்றே எ-து பரமேசுவரன்காரணமாகையாலே விஷ்ணுவலப்பாகமும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்கள் ளாகியே. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன்காரணமாகப் பிரமாவிஷ்ணுகா ரியப்படுவார்களென்பதுகூறிற்று. ஆரணமுரைக்கும்பக்கத்தவா

களுமறைந்தார். எ-து. நிச்சயம். நான்குவேதமாகியவைதிகநூலாராய்வோருஞ் சொல்லாநின்றாரென்க. (எ)

அழிப்பரியேவலென்று யரிதனையழிக்குமனறங
கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழிந்தபின்பூண்டா
னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
வழித்திடுமரனேயாகக் கோக்கமுமாகுவானே. (அ)

(இ-ள்) அழிப்பரியேவலென்றாய். எ-து. சங்காரமும்புருஷோத்தமனுக்கினையென்று யபபடியாயின்,— அரிதனையழிக்குமன்றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான் எ-து சர்வசங்காரத்துப் பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகச்சங்காரப்பட விஷ்ணுதனமேலவராமல்நீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அல்லதன்றியும்,— அங்கமுமழிந்தபின்பூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரித்த வயதரங்களின் மீன்சேல் பன்றிக்கோடு சிங்கப்பல் ஆமையோடு கொக்கிறகு அன்னத்தூவி இவைமுதலியனவணிகையாற புருஷோத்தமனுக்கினையாற்சங்கரித்ததன்றித் தான்காத்தாவாயசசங்கரித்தவனும்,— அழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்ணுவினுடையவாக்கினையென்று கூறியவதுவுமழிந்ததாம்,— அழித்திடுமரனேயாக்கரோக்கமுமாகுவானே. எ-து. சங்கரிப்பிபபதும் பரமேசுவரனேயாகையாற்சிருட்டிதிதிகளுமவனுலேயுண்டாமென்றறிவாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் சங்கரிப்பவனே காத்தாவென்பது கூற்று.

வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லா மாயனேகாப்பானென்றிய
தானஞ்சுஞ்சலந்தரனறன னுடல்கீண்டசக்கரத்தை
யானைஞ்சுமாடுவானபாற் பெறறுலகளித்தவார்த்தை
தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன்காப்பேயாமே. (௯)

(இ-ள்.) வானங்கீழ்மனைணுமெல்லா மாயனேகாப்பானெ ன்றுய். எ-டு. ஆகாசமுதற்கீழ்ப்பிருதிவியீருகவுள்ளபிரபஞ்சமெ லலாம் புருஷோத்தமனேரக்ஷிப்பனென் றுகூறிறுய்,—தானஞ் சலஞ்சலந்தான்றன்னுடல் கீனசக்கரத்தையானேஞ்சுமாவோ ன்பாற்பெற்றுலகளித்தவாறதைத்தானெயகுமாகும். எ-து ச லந்தரனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுத்தான் பயப்பட்டுப்பரமே சுவரனைநோக்கித்தவஞ்செய்ய வந்தத்தவஞ்செய்கிறவிஷ்ணுவை த்தவத்தைக்கெடுப்பதாகவந்தசலந்தரனைச்சக்கரத்தாலேபிளந்து போடப் பரமேசுவரனிடத்திலந்தச்சக்கரத்தைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனைநெடுங்காலமாசித்து மவனநுக்கிரகஞ்செய்யாம றபின்புவிஷ்ணுகண்ணைமிடந்துமலராகவர்ச்சிக்கப் பரமேசுவர னநுக்கிரகஞ்செய்து சக்கரங்கொடுப்ப வதனைக்கொண்டு மாலிசு மாலிமாலியவான்முதலாகிய வசுரர்செயமுடித்துப் பிரபஞ்சத் தைரக்ஷித்தானென்னும் புராணம்பிரமாவாலேசொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெங்குமுண்டாயதாகையால,—எல்லாஞ்சங்கரன்காப் பேயாமே. எ-து பிரபஞ்சத்தைவிஷ்ணுவாலேரக்ஷிக்கிறதுபர மேசுவரன்ரக்ஷையென்றறிவாயாக எ-று. ஆனாஞ்சுமாடுதல் ப ஞ்சகௌவியம் வானங்கீழ்மனை சொர்க்கபாதாளபூமி.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமன்பக்ஷம் பரமேசுவரனதா கினைக்கூறிற்று. (௬)

விஷ்ணுசக்கரம்பெறருரென்பதற்கு பி-ம் "சலமுடைய சலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்கரு ளுமதுவென்னேடி, நலமுடையநாரணன்ற னயனமிடந்தரன டிக்கீ, ழலராகவிடவாழியருளினன்காணசாழலோ." என்னுந் திருவாசகத்தானறிக என்றாஞானப்பிரகாசர்.

மாலினோர்சேலினராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்டன்
றாலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானேயென்னச்
சேலினாதனைப்பிடித்துச்செலுவினையிடந்துகண்ணைச்
சூலியாமேலணிந்தானசூலிதானுகுமன்றே. (௧௦)

(இ-ள்) மாலினோர்சேலினராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்டன்றாலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானேயென்ன. எ-து பிரளய காலத்திலே பிரபஞ்சத்தைரக்ஷிக்கவேண்டிமச்சவடிவைக்கொண்டு சத்தசமுத்திரங்களையுமொருசெலுவிலேயடக்கினனானது நாமாதிகாரமென்றுமலகருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச்சங்காரகர்த்தாவும் நானேயென்றுசொல்ல,— சேலினாதனைப்பிடித்துச் செலுவினையிடந்துகண்ணைச் சூலியாமேலணிந்தான்சூலிதானுகுமன்றே. எ-து. விஷ்ணுவினகருவத்தையடக்கவேண்டி யமச்சத்தைப்பிடித்துச் செலுவினையுங்கண்ணினையும்பிடுங்கி திரிசூலத்தின்மேலேயணியாகவணிந்தான் சூலபாணியாகியபரமேசுரன்றேயாம் எ-று.

இச்செய்யுள் மச்சரூபத்தைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று சூலிந்தைக் கண்ணைப்பிடுங்குதல். (௧௦)

ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாயக்கிடந்தபோது
நாமெனுவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண
வாமெனானுமெனாரமரருமராணாபாரத்துத்
தாமனாமையாளாத்தகாத்தோடுதரித்தாரன்றே. (௧௧)

(இ-ள்.) ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோது நாமெனுவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண. எ-து ஒருகாலத்துப்பிரளயசங்காரம்வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்துக்காதாரமாகியமாமேருச்சலித்தலினவ்விடத்துப்புருஷோத்தமன்கூர்

ரூபமாய்மாமேருவைத்தாங்கியாதாரசிலைபோற்கிடந்து பிரபஞ்சத்துக்காதாரமு மதற்குக்காத்தாவுநாமேயென்றகங்கரித்தவிடத்து,—ஆமென்றுமென்று மாருமாறாபாதத்த தாமரையானைத்தகாத்தோடேதரித்தாரன்றே எ-து. விஷ்ணுவின் கருவத்தைப்பார்த்தருளிக் காத்தாவாமென்று மல்லவென்றருளாலலா நதாளிலேயாமையைத்தகத் தாதவோட்டையெ மாலையோடணிந்தார தேவருருமாயல்லவுமாகியபரமேசுரனேயாதலாலிவனேகாத்தாவென்றறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் கூர்மரூபத்தைச் சங்கரித்ததுகூறிற்று. ஆமையாயென்பது அமிர்தங்கடைகிறபொழுது மேருவைத்தாங்கியடைகலலாய்க்கிடந்தபலத்தாலே நாமேயாதாரமென்றுகெர்வித்ததைச்சுட்டாம் நுமென்றானுமெனும் மாருமாறாபாதாத்து எ-து தேவாசுரமாமலரென்றுசொன்னாகளிலேயாறு ... பெருமை ...   (கக)

எழுதலமீடந்துபணரியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத
தொழுதுலகின்றைநசநின்றசோகிநானென்றபோதன
ழுதலமந்துவீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான
கழூதலமை துகாட்டிலாடிமெகடவுளன்றே.   (கஉ)

(இ-ள். எழுதலமீடந்துபணரியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்தொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசேரகிநானென்றபோது எ-து. ஒருகாலத் துகாந்தப்பிரளயமாய்விஷ்ணுவராகமூர்த்தியாய் அதல விதல சுதல நிதல தராதல இரசாதல மகாதலமென்னப்பட்ட வெழுபூமிகளையுங்கிண்டு பெரியகொம்பிலேயேற்றுக்கொண்டுநின்றபராக்கிரமத்தினாலே பிரபஞ்சத்தாரால்வணங்கிவழிபாடுசெய்தற்குவீடுபேறுயநின்றகாத்தாயானல்லது வேறில்லையென்றுகர்விக்க,—அன்றழுதலமந்து வீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான் க

முதலம்வந்துகாட்டிலாடிடுங்கடவுளன்றே. எ-து. வராகமூர்த்திக ருவித்தவப்பொழுதே சோகத்திறைறுக்கித்துப்பூமியிலேவிழும் படி யபபன்றிக்கோட்டைப்பற்றித்தணியாகவணிந்துகொண்டா ன்பேயாடிடுங்காட்டிலாடலேவிரும்பினகாத்தா எ-று.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று. ஆ லமந்து பிரமித்த. கமுதலமவந்து உழன்று. (௩௨)

இங்கடாவுளனேமாலென றிரணியன் றூணையெற்ற
வுங்கடாமோதரனருணுருநரசிங்கமாகி
யெங்கடாபோவதெனவுடலபிளந்திறையானென்ன
வங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாத்தானரன்றன. (௩௩)

(இ-ள்.) இங்கடாவுளனேமாலென்றிரணியன்றூணையெற் றவுங்கடாமோதரனருணுருநரசிங்கமாகி யெங்கடாபோவதெ னவுடல்பிளந்திறையானென்ன எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரணி யனெனுகியவசுர னிவ்விடத்திலுங்கள்பருஷோத்தமனுளனேயெ ன்றுதூணைத்தட்டிக்காட்ட வுங்கள்தாமோதரனுகியபுருஷோ த்தமனந்தத்தூணிலே நாரசிங்கரூபமாகித்தோன்றி இரணியனை யினியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்த துடலைப்பிளந்துபோடுதலா ண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகாத்தாவென் ன,—அங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாத்தானரன்றன். எ-து அ வ்விடத்துச சிம்புளென்னும்வடிவையெடுத்து நாரசிங்கத்தை ச்சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான் பரமேஸ்வர ன். எ-று.

இச்செய்யுள் நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்தலகூறிற்று. (௩௩)

தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமூவடிகொடுப்ப
வானமுமளந்துகொண்டு மாபலிதனனேப்பினனே

யீனமாற்சிறையிலிட்டானிறையனென்றீன்றோர்தங் கூனறுசெய்திடுவோர்தாங்க ளுத்தமரல்லவாகும். [கட்

(இ-ள்) தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமூவடிகொடுப்ப எ-து ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவைக் கொண்டு மாபலியிடத்திலே தானமென்றுசொல்லி யிரந்துகொண்டுசெல்ல வவனுந்தானமாகமூவடிமண்கொடுப்ப,— வானமும் அளந்துகொண்டிம்பர்தன்னைப்பின்னையீனமாகச்சிறையிலிட்டா னிறையவன்று எ-து தானமென்று பூமியந்தரசுவர்க்கங்களையு மோரடியாலேயளந்துகொண்டு மற்றையடிக்குவிடந்தாவென்று அவ்வாறு மாபலியைக்குற்றமாணசிறையிலிட்டானாதலாற் கர்த்தாவல்லன் அங்கியாய்க்களைமெனனில்,— ஒன்றீன்றோர்தங்கட் கூனறுசெய்திடுவோர்தாங்களுத்தமரல்லவாகும். எ-து ஒருவனொருவருசெய்த நன்மையையொறுக்கொண்டான் செய்தவனுக்குத் தீமைபொருந்தலென்று நன்மைகொடுத்தல் கர்த்தலட்சணமல்லவாகையா லவன்கர்த்தாவல்லன். எ-று

இச்செய்யுள் தானஞ்செய்தாக கசிந்துசெய்வான்கர்த்தா வல்லனென்று மறுத்துக்கூற்று வாமனருபம கிருத்திருமரூபம ஊனருசெய்பிசை செய்கன்றிகோறல (கச)

மாயமானறனைப்பொய்ம்மானெனவறியாதரக்கன், மாயையிலகப்பட்டுத்தன் மனைவியைக்கொடுத்தான்றன்னை, மாயைக்குக்கத்தாவென்பை மதிகெட்டவனைக் கொண்டு, நாயனார்தமைப்பூசித்தான் கொலைப்பாவநணு கிடாதே. (கரு)

(இ-ள்.) மாயமானறன்னைபொய்ம்மானெனவறியாதரக் கன் மாயையிலகப்பட்டுத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தான்றன்னை மாயைக்குக்கத்தாவென்பை, எ-து ஒருகாலத்திலேயிராமனுய

தமிழ் இலக்ஷுமியுந்தாமும் வனசஞ்சாராகித்திரியுநாளிலே ராவணனிராமனைநீக்கி யிலக்குமியையபகரித்துக்கொள்வா னெண்ணிப் பொய்ம்மானையேவ வந்தமானிராக்ஷதமாயையென்றறியாமல் அம்மானின்பின்னேபோய்த் தன்பன்னியைப்பிடிகொடுத்தானென் மாயைக்குக் காத்தானென்பதுங்கூறவீர்,— மதிகெட்டபகைவனைக் கொன்று நாயகனாந்தமைப்பூசித்தான்சொல்லப்பாவக்குறித்தே வர் இலக்ஷுமிசிக்குறையாலே மயக்கத்தையுடையனும் பிலக்கையிற்சென்று இராவணனையுமவன்சேனையையுங்கொன்று கொன்றபாவநீக்கச் சேதுவிலேவந்து பரமேசுவரனையருச்சித்து வினைகெடுத்துக்கொண்டான் காத்தானல்லன. எ-று.

இச்செய்யுளிராமனுமிரக்ஷித்தானென்பதனை மறுத்துரைத்தது. (௪௭)

பரசுடன்பிறந்தானன்றும் பத்தனும்பராசிரனாலே
பரசுராமனைநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானன்று
பரசிபரசுராமன் பலதேவனுலகமெல்லா [னின்றான்
முறைசெய்யுமுமையாள்கோனை யுணர்வினைந்தியோகு

(இ-ள்.) பரசுடன்பிறந்தானன்றும் பத்தனும்பராசிரனாலே பரசுராமனைநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானன்று. எ-து ஒருகாலத்திலே விஷ்ணுமழுவுடன்பிறந்து பரசுராமனென்பெயரையுடையனாய் சிவபத்தனாய் மழுவைக்கொண்டு க்ஷத்திரியர்களையழித்த அந்தவிரதத்திலேஸ்நானஞ்செய்து அந்ததோஷந்தீரப்பரமேசுவரனைநோக்கியருந்தவம்புரிந்தானன்று,— பரசிபரசுராமன்பலதேவனுலகமெல்லா முறைசெய்யுமுமையாள்கோனை யுணர்வினைந்தியோகுநின்றான் எ-து பிரபஞ்சம்போற்றத்தக்க பலபத்திராமன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிரபஞ்சங்களும் வழிபாடுசெய்யுமுமையவளைமணாளனை ஞானக்கண்ணாலேகண்டு யோகத்திலேயிருந்தேயிராசசியஞ்செய்தான். எ-று.

இச்செய்யுள் பரசுராமனுயிர்க்கிந்தானென்னடந்ததனை மறுத்துக்கூறிற்று அன்று அந்நாளில் பலதேவன் பலபத்திராமன். உலகமெல்லாம் உய்யாநதோசொல்லாம். (௧௬)

ஓதியவாசுதேவர் தனையுபமன்னியதேவர்
தீதிலாநோக்கஞ்செய்து சிவகாருஞ்சிரத்திற்சோதி
யாதியாலடிமையாக்கவரியுடல்பிராணனாத்த
மீதெலாங்கொண்ணீயென்றறங்கின்றருசிறுனறிந்திடாயே

(இ-ள்) ஓதியவாசுதேவர்தனையுபமன்னியதேவர் தீதிலா நோக்கஞ்செய்து சிவகாருண்ணியசிரத்திற்சோதியாதியாலடிமையாக்க. எ-து புருஷோத்தமனாவாசுதேவராய ஸ்ரீமத்துவாரகாபுரியிலேயிருக்க வியாக்கிரபாதமுனிகளபுத்திரராகிய வுபமன்னியமகாருஷி கயிலாயத்துக்கெழுந்தருள வவனைவாசுதேவர்கண்டுடைய கேயெழுந்தருளுகின்றதென்றுகேட்ப வவருங் கயிலாயத்துக்குப் போகிறேமென்ன வாசுதேவருங்கயிலாயத்திற்குச்செல்லாமலிக்கேகவாழ்குருப்ப அருள்செய்யவேண்டுமென்றவரைக்க வுபமன்னியமகாருஷியுங்குற்றமற்றநோக்கத்தாலேவீக்ஷித்து சிவாஷ்டமூர்த்திமையத்தகச்சுபித்து அவரைச்சிவபத்தராக்க, — அரியுடல்பிராணனாத்த மீதெலாங்கொண்ணீயென்றருங்கின்றருசிறுனறிந்திடாயே எ-து வாசுதேவராகத்தானபூரணமாய என்சரீரமத்தம் பிராணனிவையெல்லாங்கொண்டருளவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்தவணங்கிச் சிவபத்தனாயிருந்தானென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் வாசுதேவனையுங்காத்தாவலலவென்று மறுத்துக்கூறிற்று (௧௭)

பின்வருமபரிதானுங்கியரியென்றுய்ப்பின்புவந்தா
லென்வருமீசனுலெனறறிகிலோமிவுளியார்க்கு

முன்வருமவதாரங்கண் முடிந்தமையறிந்தாயன்றே
பொனவருஞ்சடையினுனறனபுகழெங்கும்புககதன்றே.

(இ-ள) பின்வரும்பரிநாளுக்கியரியென்று யபபின்புவந்தா லென்வருமீசனுலென்றறிகிலோமிவனியாகக எ-து அந்தவி வருவருகிறயுகத்துக்குநினையாகவருவனென்று யபபடியாகவ ந்தாறபரமேசுவரனுலே யந்தககுநினைக்கியாதுவருமென்றறிகி லோம,— முன்வருமவதாரங்கணமுடிந்தமையறிந்தாயன்றே பொன்வருஞ்சடையினுனறன்புகழெங்கும்புககதன்றே. எ-து. முன்புவந்தவவதாரங்களினுடைனமைக்கேட்டறிந்தாயாமிங்ங னுஞ்சொன்னமுறைமையால் பொனபோன்றகொன்றையைத் தரிக்கப்பட்டதிருச்சடாபாரத்தையுடையவன கீர்த்தியேயெங்கு மவிளங்கிற்று. எ-று.

இச்செய்யுள் குறிளையாய்வாமதிரக்ஷி பரனென்பதனைமறு த்துக்கூறிறறு பொன்வரும பொறபிரவயவரும் எனவுரைப்பி னுமாம. என்வரும். எ-து. நிக்கிரகமோவநுக்கிரகமோஎன்றது

கைவரைமூலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட்டின்
மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான்
ஐயனேமுறையோவெனறுலரசனேவங்குச்செல்வான்
வையகங்காப்பான்செய்கைவழக்கனறேலூகாப்பானபோல்

(இ-ள) கைவரைமூலமேயோவெனககரிககுதவுங்காட்டி ன் மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான். எ-து. ஒருயானைமடுவின்கணமுதலை வாயினகப்பட்டுமூலமேயென்று கூப்பிடவோடிச்சென் றவ்வியானையினிடைக்கெடுத்ததுகொ ண்டே வரையையெடுத் தானினையைக்காத்தவிஷ்ணுகாத்தா வாயிடவேண்டுமோ? அவனகாத்தாவன்று அஃதெங்ஙனமெ ன்னில்,— ஐயனேமுறையோவென்றுலரசனேவங்குச்செல்

யான் வையங்காப்பான்செய்கையுழக்கனன்றோ ஆகாப்பான்
போல. எ-து இராஜாவைநோக்கியொருவன் முறையோவென
றுகூப்பிட்டால் அம்முறைகேட்பானிராஜாவோவன்றோ பிர
பஞ்சத்தைப்பரமேசுவரனுக்கிளையிருமேலரக்ஷிப்பானாகிய விஷ்
ணுவோபூரணமாவுக்கிடாவந்தா லதனையொழிக்குமதுமுறைமை
யன்றோ அஃதேதனைபோலவென்னில அரசனதாக்கினையாலே
நின்றூனாக்காக்குங் காவற்காரர் ஆரிற காரியங்கேட்பான்போ
ல எ-று

இச்செய்யுள் மூலமென்றது பரமேசுவரனையேநோ
க்கியென்பதுகூறிற்று (கக)

அன்றிப்புமானைமாலுக்கடிமையாயமூலமேயோ
வென்றிடுமத்தலைமாறு வினைறவனென்றியம்பவேண்டா
வுன்றனக்கடிமையானருணனையெம்பெருமானென்று
வின்றுநீவணங்குமுன்றனையெம்பெருமானேநீயே. (உ௦)

(இ-ள்) அன்றிப்புமானைமாலுக்கடிமையாயமூலமேயோ வென்றிடுமத்தலைமாறு வினைறவனென்றியம்பவேண்டா. எ-து. அநுவன்றியும் விஷ்ணுவுக்கு யானையானதடிமையானபடியாலே தன்காததானைமூலமேயென் றழைப்பிட்டதாயி னதுகொண்டு விஷ்ணுவைமூலமாகியகாததாவென் றுசொல்லவேண்டா. அஃதெங்ஙனமென்னில,---உன் றனக்கடிமையானருணனையெம்பெருமானென்று வின்றுநீவணங்குமுன்றனையெம்பெருமானேநீயே. எ-து உனக்கடியானானனையெம்பெருமானென்றழைத்தாலப பொழுதுநீவணங்குகிறபருஷோத்தமருமவையோவன்றோ? ஆதலா லியாவர்க்குமூலமென்பதுபரமேசுவரனைக்காண் எ-று.

இச்செய்யுளினானடி மொருதொடாச்சியாய் மூலமென்பதனை யன்றிச்செய்யாதவதனைக்கவில்லையென்பதனையமவுதத்துக்கூறிற்று. ()

ஞாலமுண்டவனு முண்டா னல்லமு தமரரென்றுய
வேலைநஞ்செழுமா லாதிவிண்ணவர் வேந்துசென்று
காலமின்றெமக்குக்காவாய்கடவுளேயென்னநாத
னாலமுண்டிலனேறேவரமுதமுண்டுவந்தெங்கே. ()

(இ-ள்) ஞாலமுண்டவனு முண்டா னல்லமுதமரரென்றுய வேலைநஞ்செழுமாலாதிவிண்ணவர்வேந்துசென்று காலமின்றெமக்குக்காவாய்க்கடவுளேயென்ன எ-து பூமியைவிழுங்கிய சாமாத்தியத்தையுடையவனுமே தேவர்களநல்லமுதத்தைப்பொசித்தார்களென்றுய சமுத்திரமாதத்திலே விஷம்பிறக்கவிஷ்ணுமுதலாகத்தேவர்களெல்லாம் மூக்கணம் பொறுக்கமாட்டாமலோடிவந்து அகாலமரணமெங்களுக்குச்சம்பவித்திருக்கிறது எங்களையிரட்சித்தருளவேணுங்காத்தாவேயென்ன அருணவா கிருபைபண்ணி,— நாதனாலமுண்டிலனேறேவரமுதமுண்டுவந்தெங்கே எ-து பரமேசுவரனந்தவிடத்தையமுதுசெய்யவில்லையாயின்விஷ்ணுமுதலியதேவர்களெல்லாமபிழைத்துப்பின்பு அமுதத்தையுண்டாகியதலையுண்பரெங்கே னருஞ்சாலயாய. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரனேகர்த்தாவென்பதுகூறிற்று ஞாலமுண்டவனுமேனு நல்லமுதரருமென்றுய. எனப்பாட மோதிஅரனுராபுருஷோத்தமனுமே பண்ணப்பட்டவெசிறந்தே வனென்றிணையந்தப்பரமேஸ்வரன் பிரகிருதிக்குள்டங்கினவனன்று என்று மறந்தோர்பிரதிப்பிருக்கின்றது இதன்கருத்து மலரா விஷ்ணுவாதிபணைப்பட்ட பூமியிலிருப்பவர் பரமசிவனென்பதுபோலும் (௨௧)

அருச்சியனறிதாளேடவசுரனைக்குமரனாலே
துருசுவித்தொருபெண்ணாலேதாருகனுடலுண்பித்த
தஞ்சிடப்புரத்தீயூட்டிச்சலந்தரனுடல்கீண்டோ ந த

(இ-ள்) அருச்சுனன் ரதந்தோட்டவகாரணக்குமாரனாலேதுஞ்சயித்து. எ-து சூரபதுமாவுக்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணு திருப்பாற்கடலேரீங்கிப்போய பரமேசுவரனுக்குமுறையிட சுப்பிரமணியனையுண்டாக்கி அவராலேசூரபதுமாவைச்சங்கரிப்பித்தும்,— ஒரு பெண்ணாலேதாருகனுடலந்துணிப்பித்து எ-து தாருகனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம்பயப்பட்டுப்போய்ப்பரமேசுவரனுக்குமுறையிட வப்போதுகாளியென்னுஞ்சக்தியைக்கொண்டு தாருகனுடலைச்சேதிப்பித்தும்,— அருசிட்டபரஞ்சுட்டும். எ-து. திரிபுராசுரர்க்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாரும் பரமேசுவரனுக்குமுறையிடத் திரிபுரத்தைச்சுட்டும்,—சலந்தரனுடலங்கீண்டு எ-து. ஜலந்தரனென்னுமசுரன் விஷ்ணுவைத்திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளவொட்டாமலோட்டித்திரிய விஷ்ணு ஜலந்தரனுக்குப்பயப்பட்டுப்போய்ப்பரமேசுவரனுக்குமுறையிட சக்கரத்தாலேஜலந்தரனுடலைப்பிளந்துபோட்டும்,—ஒதுக்குசினையுளடும். எ-து. சமுத்திரமத்தத்திலேபிறந்தவிடம் பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட வந்தவிடத்தையமுதுசெய்தும்,— அன்றோநாயகனுலகங்காத்தான் எ-து. இப்படியன்றோபரமேசுவரன்பிரபஞ்சத்தைரக்ஷித்தான். எ-று. உண்டும்என்றஉம்மை கடைநிலைத்தீபகம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்கிரக்ஷகராத்தாலும் பரமேசுவரனென்பதுகூறிற்று (உஉ)

பார்த்தனுரிரதமேறிப்படைதனைப்பார்த்துச்சாவைக், கூர்த்தவம்பாலேய்யதுகொன்றரசாளேனென்னத், தேர்த்தனிலிருந்துமாயை செய்துமால்கொல்லச்செப்பும, வார்த்தைநூலாக்கிக்கொண்டாய்புரங்கொள்நூனபித்திடாயே. **(உ௩)**

(இ-ள்.) பாரதத்திலிரதமேறிப் படைத்தலைப்பார்த்தனுக்குச் சாரதியாய்க் கூறத்தவமபாலேயெய்து கொன்றாளேமென்னல் எ-து அருச்சுனனுயிர்த்தருசெய்வதாகத் தேரிலேறிநின்று சத்துருக்களைப் பார்த்து சத்துருக்களாகத் தோன்றிருமெல்லாமென்னுடைய மித்துருக்களாகவிருந்தவிவர்களைக் கொல்லவம்பாலே கொன்றிராச்சியஞ்செய்வதில்லையென்றுசொல்ல,— தோத்தனிலிருந்துமாயைசெய்துமால்கொல்லச்செய்ப்பும் வார்த்தைநூலாக்கிக்கொண்டாய புரங்கொளநூனமிக்கிடாயே எ-து அவனுக்குத்தோப்பா கனாகியகிருஷ்ணனவன்மனத்தேகிடக்கொல்வதுகாரணத்தசர் முனாமேகொல்லுவங்கார் ளியல்லவென்று மயங்கச்சொன்ன சொல்லையேநூலாக்கிக்கொண்டாயாயின் திரிபுரத்துள்ளார் சிவலிங்கத்தைக்கைவிடும்பொருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாகவிருந்து தெய்வமொன்றில்லையென்றுமயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தைக்கைவிடுத்தநூலையு நீநூலாகக்கொள்வாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் ஞானநூலுணர்த்தானென்பதனையுங் கிருஷ்ணன்காத்தானென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று இதனாற்றிரிபுரத்தசுரர்களைச்சிவபத்திக்குலைத்துத் தேரிலிருந்து அருச்சுனனை மயக்குவையாறபேசித்துமனுயிர்த்தத்து காத்தாவசகியல்லவென்பது கருத்து (௨௩)

மாயைதானுயிர்களாகாவுயிர்கள் மாமாயையாகா
மாயவனிவைதானுகானிவைதானுமாயனுகா
வேயுமாமனுதியாகவிறைபசுபாசமென்றே
தூயவன்கலப்பினலேயெல்லாமாயத்தோன்றுவனகாண்

(இ-ள்.) மாயைதானுயிர்களாகா. எ-து. மாயையானது ஜடமாகையாலான்மாக்களாகாது,— உயிர்கடாமாயையாகா. எ-து ஆன்மாவுமிச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாகையால்ஜடமாகியமாயையாகா.—மாயவனிவைகாகைான் எ-க மா

டோத்தமனஞானமென்றுப்பியெனறுக்கூறுமையயமே பட்டமாகிய மாயையுமசுத்தாசுத்தமுறிகியவானமாவுமாகிகிலலான்,— இவை தானுமாயறுமா எ-து மாயையுமானமாவஙகூடிபபுருடோத்த மனுகிமாட்டாது,— வாமனாகியாகவிறைபசுபாசமெனறே. எ-து மாயையாகியபாசமும் ஆனமாவாகியபசுவுமு இவையிறைை படுத்துவாமுயியபரிபூரணவியிலேபொருந்தினதாகையால்,—தூயவன்கலப்பிறலேயெலலாமாயத்தோன்றுவன்காண எ - து. நின்மலனுகியகர்த்தாசமபுரணமாகையாலே சாயமுநதானுகித் தோன்றுவனலலது பட்டமுமானமாய மாயாவிரிநதுநில்லான். எ-று

இசசெயயுள புருஷோத்தமனமாயையாயுமாயைககுககாத்தாவாயுநிறபனென்பதினையுமறுத்தக்கூறறு. (ஞானம) சித்து அசித்தாகாது, அசித்துச சித்தாகாது, சித்திறசேஷடிதனேகாததா, மாயவழுனைமவாகசமெனக. (உச)

பாசத்தைப்பசுககள்விட்டுப்பதியினையடையமுத்தி யாசற்றவாகமஙகளறைநதிடவறிவின்றிஙகே மாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவனென்னிற் கூசிப்பினகொள்ளாாநலலோருணககாமிககுழமபுநூலே

(இ-ள்.) பாசத்தைப்பசுககள்விட்டுப் பதியினையடையமுத்தி யாசறறவாகமஙகளறைநதிட எ - து பாசமாகியவஞ்ஞானஙகளைப பசுவாகியவான்மாககளைவிட்டுப பதியாகியகாத்தாவைக்கூடுதலே முத்தியென்று குறறமிலலாதவாகமங்கள்சொல்லாநிற்ப,— அறிவின்றிஙகேமாசறறமான்மாசாகிமாயையுமுறுவனென்னில். எ-து. மாலாகியபுருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமுமா யஞ்ஞானத்தோடுகூடியவான்மாவுமாய்நிற்பனென்றுநீயறிவின்றியேசொல்லின்,—கூசிப்பின்கொள்ளாாநல்லோருணக்காமிக்குழம்புநூலே. எ-து. இப்படிவேதாகமங்களுககுப்பொருந்

தாதமயக்கத் தொன்றுசேர்ந்தமையால் ஈதீனநுலென்றுசொல்ல விலை
சித்துயாகச்சேர்ந்தனர் தாநுஞ்சமுகங்கொள்ளார் எ-று

இச்செய்யுள் பதிகாரமுஞ்சாமேனம்பாகிக்கப்பொன்னைப்பந்தேச
மறுத்துக்கூறிற்று. (௯)

பிரமனாவென்றபோதுபிரமமே பேசற்கூடும்
பரமனரிகவிடாமேபாதத்தி லபணிந்தினற
வுரமனழலுருபந்தனையுமுணரமாட்டான
கரமனடிகிரியேறறனக்கு வன்னானறவிதெனனே. ()

(இ-ள் பிரமனானெனறபோதுபிரமமே பேசற்கூடும் எ-து
ஒருகாலத்துப்பிரமாவுமவிஷ்ணுவுஞ்சண்டையி லிருக்கின்றபோது
பிச கிருஷ்டிகசகையாலேநானேகர்த்தாவெனறு மிரக்ஷிக்கையா
லேநானேகர்த்தாவென்றுஞ்சொல்ல,— பரமனரிகவிடாமேபோ
ரத்து. எ - து பிரமவிஷ்ணுக்களிருவர்களுங்கூடாமல் விவர்கள்
கதையைக்கேட்பான் திருவுளம்பற்றி — யுடபணிந்திருந்தய
ரமனழலுருபந்தனையுமுணரமாட்டான. எ - து தம்மிலேதம
மை யடிமுடியறிந்தவனேகர்த்தாவென்றுசொல்லியொருதழற்பிழம
பாய்நிறக பிரமாதிருமுடியைத்தேடவும்போயுநேர்மையென்னமாக
ப்பறந்துதேடியும விஷ்ணுவானவர்கீழேபோயென்ன வராகமாய்
ப்பாதாளத்தைக்கீண்டுங் காணமாட்டாமலாகாசத்திலேயாகாசத்தை
யுண்டாக்கநின்றவரத்தையுடையபரமேசுவரனது திருவுருவின்
னடியெனறறியமாட்டானல்லன்,— கரமனடிகிரியேறறன்க
டவுளென்றுறைவதெனனே எ-து சக்கரத்தைக்கையிலேயாட
சிக்கிலேபெற்றவேந்தனைவிஷ்ணுவைக்கர்த்தாவென்றுசொல்லுவது
நீயெதுக்காக எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனைப்பன்றியாயிடந்தும் பிரமா
வன்னமாய்ப்பறந்துங் காணாதகரியபரமேசுவரனேகர்த்தாவெ
ன்பதைக் கூறிற்று. (௧௦)

தேரியன்றையன்றெனம்றெசிவமுனிதத்சிதேடே
போயபுரிக்கிகலமாவெப்புக்கவனபிடித்தடித்து
மாயினினுமைத்தத்துமாறனைச்சக்கரப்வயிறறிலவைத்திட்
டோமவிபடைப்படைத்திட்டரிபடவெறிந்தானன்றே.)

(இ-ள்) சேரரியினையவனென்றே. (-ம். அதனை பிறபூட்டப்பின்பேசுடைய பொருளைக்க சிவமுனிதத்சிஞேடே போயபுரிக்கிகலமாவை எ-து புருஷோத்தமனுக்குச்சிவபத்தனுக்குமதிசிமகாருஷிக்கு மோராகாயணைத்தரியுமுண்டாய் மகாவயிர்த்தருஞ்செய்யப் புருபோத்தமனே — பக்கவனபிடித்தடித்து மாயினினுமைத்துமாறனைசக்கரமயிறறிலவைத்திட்ட எ - து ததிசிமகாருஷியனைக்கு புருஷோத்தமனைப்பிடித்துப்பிரகரித்து மாயவிலேயுமைத்து சக்கரத்தையுமபயமத்துமுறித்துப் புருஷோத்தமன்வயிற்றிலேவைத்து மாமலிபடைப்படைத்திட்டரி படவெறிந்தானன்றே எ - து அழகும்பொருந்தினதோராயுதத்தைத்தரித்தோனுடைய புருஷோத்தமனமையவிழவெறிந்தான் மகாருஷியாதலாற் புருஷோத்தமனகாத்தாவல்லவென்று விசாரிப்பாயாக எ-று.

இசையையான ததீசிமகாருஷிக்குப் புருஷோத்தமன்சண்டைப்பட்டமைகூறிற்று அவனவிட்டசக்கரமுடைந்துபோகத் தருபமையைப்படையாகப்படைத்த தவமேதுமுடைத்தானென்றது. (உள)

சூலிகாணிறைபாலபலன சூலியைத்தொழுதூர்வாசன்
மாவிஞாமாமிதிப்பத்திருமறுமாப்புஞ்கி
நூவிஞாமாபஞ்ஞனருள்படிட்டருசுத்தமென்று
பாவிஞாகடலாஞ்ஞைகேபரிவொடுக்கிருவைவைத்தான. (

(இ-ள்) சூலிகாணிறைமாலவலன்சூலியைத்தொழுதூர் வாசன் மாமலைமாமிதிப்பகிருமயமாப்பஞ்கி எ-து. சூலபா

ணியேயாந்தர் விஷ்ணுவல்லன். லபாண்டையவழிபாடுசெய்ய,
ந்துருவாசமகாருஷி விஷ்ணுவாய யோககாரணத்தோபித்துமார
பிலேமிதிப்ப வந்ததுர்வாசமகாருஷிபாதம்பட்டதழும்புகொ
ண்டே திருமறுமார்பனென்றுபெயராயடையவனுகி,—நாலினா
மார்பமேலணணியப்பட்டு ருசத்தமென்று பாலினாகடலாளுங்
கேபரிவொமிங்கிருணவைத்தான். எ-து. திருப்பாற்கடலிலேபள்
ளிகொள்ளுமவன் பிருமருஷியின்பாதம்பட்டவிடத்துசுத்தமென்
றுபிரியத்துடனு மகாலக்ஷமியையந்தமார்பிலேவைத்தானுகை
யால் புருஷோத்தமன்மலசம்பந்தியென்றுவியாக. எ-று

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் துர்வாசமகாருஷிக்குச்சனி
ப்பட்டையபட்டமைகூறிற்று (உ,௪)

தவக்குணனுயமாலசென்றுதிவ்விலைச்சக்கரத்தா
லவக்குணனுசெய்தனரேடபிருகுவந்தவனைப்பார்த்துச்
சிவனலதறியேனெகிலிதுசெய்தோனசெறிகப்பத்துப்
பவமெனமொழியமாலுமபயப்பட்டுப்பதறிவீழ்ந்தான். ()

(இ-ள்.) தவக்குணனுயமால்சென்றுதிவ்விலைச்சக்கரத்தா
லவக்குணஞ்செய்தன்றே. எ-து சிவபக்தனுனபிருகுவென்
னுமமகாருஷியினுடைய ஸ்ரீயாகிய இல்லையைப்புருஷோத்த
மனுசைப்பட்டு அவளைக்க்ரீடிக்கும்படியிருடியில்லாதசமயத்தி
லேசெல்ல வந்ததியவிலையடைப்பட்டதப்படியினுலே யவளுடம
பிலேசக்கரங்கொண்டுருணராகிதமாகியகுறிகளையிடடப்போக,—
பிருகுவந்தவளைப்பார்த்துச் சிவனலதறியேனுகிலிதுசெய்தோன்
செறிகப்பத்துப் பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ்
ந்தான். எ-து. பிருகுவென்னுமகாருஷி யவளுடம்பைக்கண்டு
யான்சிவனல்லாதவேறொருகடவுளில்லையென்னுஞ் சிவபத்த